

ROMAN SĘKOWSKI

HERBARZ

SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno–heraldyczny

TOM VII

Pr–Reibold

Opole 2020

Od autora

Od ostatniego, wydanego w formie papierowej tomu VI upłynęło 12 lat. Nastąpiły kłopoty finansowe uniemożliwiające druk. Autor jednak nie próżnował i cały czas uzupełniał i kompletował dalsze tomy. Zmieniły się również możliwości techniczne, zwłaszcza druku kolorowego. Dlatego zmieniła się nieco kompozycja tekstu – zamiast sporządzać wkładkę z kilkoma herbami kolorowymi, postanowiłem kolorowe herby umieszczać przy odpowiednim haśle. Umożliwiło to umieszczenie znacznie większej liczby herbów kolorowych. Mając niewielkie nadzieje na dalszy druk herbarza w formie papierowej, postanowiłem zaprzyjaźnionym a zainteresowanym instytucjom i osobom, przekazać tekst i umożliwić korzystanie z niego. Jest to jednak nadal tekst roboczy, więc przepraszam za ewentualne błędy i literówki. Brak również tak bardzo przydatnych indeksów.

Opole w sierpniu 2021 roku

© Roman Sękowski

Pr.

PRADL

zob.

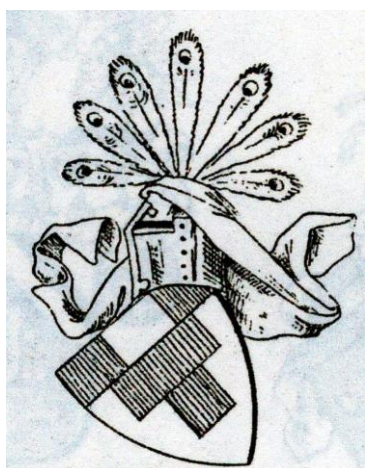
PRAEDEL

PRADLO

zob.

PRAEDEL

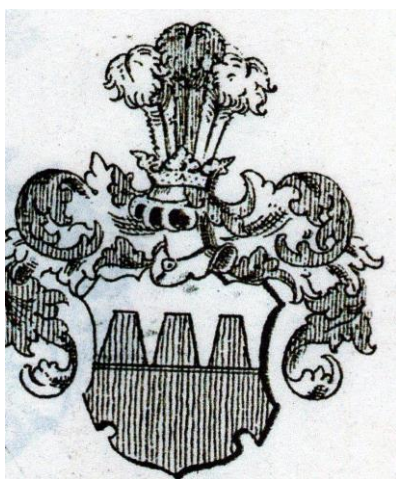
PRAEDEL
(PRADL, PREDEL, PREDIL, *PRADLO*)

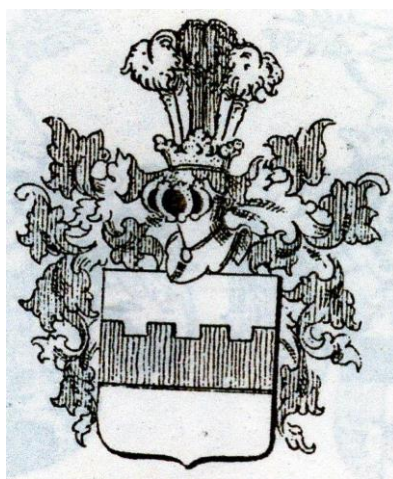
1. Herb z 1329 r.

2. Herb z 1538 r.

3. Herb z 1597 r.

4. Herb szlachecki późniejszy.

Herb z XVI w. kolor.

Według tradycji rodowej pochodzili z Tyrolu i na Śląsk przybyli w orszaku św. Jadwigi. Według T. Jurka pochodzili z miejscowości Predil w Turynii.

Na Śląsku pojawili się pod koniec XIII wieku. Henryk de Predil w 1289 roku występował na dworze księcia Bolka jaworskiego. W 1297 roku Burcherus de Predil występuje na dworze księcia Henryka III wrocławskiego. Dietrich (1320 – 1342 r.) według T. Jurka kupił Rosochatą (Seiffersdorf) – prawdopodobnie część, gdyż miejscowość ta od XIII wieku była rodową siedzibą Schweinitzów. W 1366 roku Henryk kupił 3 łany roli w Wojciechowicach (Koenigshain) w hrabstwie kłodzkim. W 1349 roku Jan von Predil był świadkiem zrzeczenia się przez Mikołaja von Danielwitz (Dannwitz ?) na rzecz klasztoru w Kamieńcu (Kamenz) praw do wsi Byczeń (Baitzen) koło Ząbkowic (Frankenstein). W 1362 roku występuje w dokumentach Dietrich Predil, jego siostra – Elzbieta była żoną Thamma von Pannwitz. W 1396 roku Dietrich Predil (ten sam ?) był właścicielem folwarku w Szewcach (Schebitz) koło Trzebnicy (Trebritz), w 1407 roku majątek ten posiadają bracia Mikołaj i Dietrich (synowie ?). Na

przełomie XIV i XV wieku Eufemia von Predl była żoną Hancka von Schweinitz z Rosochatej (Seiffersdorf). W 1403 roku Konrad i Bernard sprzedają dwie grzywny czynszu ze Starej Olesznej (Altoels) koło Bolesławca (Bunzlau). Dwaj przedstawiciele tego rodu – Nickel i Hanns brali udział w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej w bitwie pod Grunwaldem w 1410 roku. W XV wieku jako siedzibę rodową uznali Sarny (Scharfeneck) w hrabstwie kłodzkim. W 1468 roku właścicielem tej miejscowości i Tłumaczowa (Tuntschendorf) był Jan Praedel, w 1481 roku Jadwiga von Praedel której matką była N. von Niebelschuetz, była żoną Konrada Reibniza z Wiadrowa (Wederau) koło Jawora (Jauer). W początkach XVI wieku Klemens Predil z Mrokocina (Bruckstein) koło Ząbkowic (Frankenstein) i Mikołaj z Sarn (Scharfeneck) byli głośnymi raubritterami.

Również w początkach XVI wieku Hancke Praedel miał trzech synów: Jana, Hieronima i Macieja. Córką Macieja – Benigna była żoną (pierwszą) Jana jun. von Pannwitz. Jan – żonaty z Katarzyną Hantschmied (?) posiadał czterech synów: Jana jun. (zm. przed 1564 r.), jego córka – Urszula była żoną (x ok. 1576 r.) Jana von Pannwitz; Henryka (zm. po 1564 r.) właściciela Sarn (Scharfeneck), żonatego z Katarzyną Guesner; Pawła (zm. przed 1565 r.); Ernesta, żonatego z Kordulą von Daniel, wdową po N. von Guesner.

W 1583 roku (28.08.) zmarła Regina von Praedel, właścicielka Piławy Średniej (Mittel Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Według Błażka ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu był Henryk von Praedel (zm. 14.01.1617 r.), żonaty z Anną, córką Konrada von Reibnitz.

Według Schlesische Wappenbuch przedstawiciele tego rodu mieszkali we Wrocławiu (Breslau) jeszcze w początkach XIX wieku: Godfryd Praedel (ur. Wrocław 1658 – zm. Zduny, Zduny 1709 r.) – białoskórnik wrocławski w 1702 roku kupił Zduny (?). Żonaty (Wrocław, Breslau 1688 r.) z Anną Rozyną Riediger, miał syna – Jerzego Wawrzyńca (Lorenz) (ur. Zduny po 1702 – zm. Zduny 1757 r.), kupca i burmistrza Zdun, żonatego (x Zduny 1729 r.) z Anną Rozyną Ross. Jego syn – Benjamin Daniel (ur. Zduny 1738 – zm. Wrocław, Breslau 1815 r.), tajnego radcę wojennego we Wrocławiu (Breslau), żonatego (x Wrocław, Breslau 1785 r.) z Fryderyką Henriettą Neumann.

Ród ten znany był również na Morawach i w księstwie opawskim pod nazwiskiem „Pradlo”.

Źródła:

Sinapius T. I s. 730, T. II s. 877

Błażek T. II s. 93

Pilnaček T. III s. 894

Schles. Wappenbuch szp. 105

Jurek: Obce rycerstwo... s. 266-268

PRAETORIUS

zob.

RICHTHOFEN

PRAG
(PRAG von WEINITZ)

Herb szlachecki

Polski herb Gozdawa

Ród pojawiający się w dokumentach śląskich od XVI wieku. Posiadali herb podobny do polskiego herbu Gozdawa.

W 1527 roku Jan (zm. 1560 r.) Prag von Weinitz był burgrabią kłodzkim a w latach 1538 – 1561 starostą hrabstwa kłodzkiego. W 1543 roku kupił od klasztoru augustianów w Kłodzku (Glatz) majątek w Dobrocieszu (Wernersdorf) i połowę Szczytnej (Rueckers).

Tobiasz von Prag posiadał majątki na Morawach.

Źródła:

Błażek T. II s. 93

Pilnaček T. III s. 896

PRASCHEL
(PRASCHEL von PRASCHENFELD, PRASCHL)

Herb rodowy.

Herb rycerski z 1678 r.

Szlachta pochodząca z Austrii, której przedstawiciele w XVII wieku osiedli w okolicy Głubczyc (Leobschuetz). Jan Jerzy Prachel w 1665 roku był proboszczem w Gołuszowicach (Kreuzendorf) koło Głubczyc (Leobschuetz) i w 1671 roku – w Kietrzu (Katscher). W 1677 roku był dziekanem kolegiaty w Głogówku (Oberglogau), w 1681 roku proboszczem w Świniarach (Schweinern) koło Wrocławia (Breslau). Zmarł w 1689 roku (6.11.) jako prałat w Raciborzu.

Potwierdzenie starego stanu rycerskiego ze zmianą herbu otrzymał w 1678 roku (23.07.) Benedykt Prachel von Praschenfeld.

Źródła:

Blazek T. III s. 144

Doerr s. 163

PRASCHENFELD

zob.

PRASCHEL

PRASCHL

zob.

PRASCHEL

PRASCHMA
(PRASCHMA von BILKAU, *PRAŽMA*)

Herb szlachecki i hrabiowski

Herb hrabiowski

Stara szlachta morawska. Legenda rodowa wywodzi Praschmów od słowiańskiego księcia Ranoriza. Najstarszą siedzibą protoplastów rodu był Bilkov w południowych Morawach.

W połowie XIII wieku właścicielem Bilkova był Smil (zm. 1278 r.). Jego braćmi byli włodcy z Bilkova: Markwart, Racibor i Jarosz. Założycielem rodu panów z Bilkova był najstarszy – Smil. Przebywał na dworze króla Ottokara, brał udział w wyprawie przeciwko Prusom, jakiś czas przebywał również we Wrocławiu (Breslau). Licznie rozrodzeni jego potomkowie posiadali majątki w okolicy Ołomuńca, Hradec Kralove i Brna.

Na początku XV wieku Benesz syn Nikodema (zm. 1463 r.) z Bilkova przyjął przydomek „Pražma” w formie zniemczonej „Praschma”. Uważa się go za założyciela rodu Praschmów. Benesz, żonaty z Anną Hers (?) z Uherskiego Brodu posiadał córkę – Jadwigę, żonę (x ok. 1447 r.) Jana Kužela i dwóch synów: Jana (zm. po 1464 r.) i Benesza jun.

Benesz jun. – właściciel majątków koło Brna, żonaty z Elżbietą, córką Bernarda von Zierotin, miał trzech synów: Piotra, Mikołaja i Benesza oraz dwie córki: Helenę (zm. ok. 1540 r.) - żonę Jana Peterswaldskiego i Bohunkę Joannę – żonę (x ok. 1502 r.) Krzysztofa Kropacza von Niewiedom.

Najmłodszy syn Benesza jun. – Benesz, żonaty z Ludmiłą Kropacz von Niewiedom nie posiadał dzieci.

Najstarszy syn Benesza jun. – Piotr (zm. 1578 r.) w 1574 roku kupił od braci Jarosława, Piotra i Wacława Skrbenskich ich rodzową siedzibę, w tym czasie już opuszczoną – Skrbensko. Żonaty dwukrotnie: 1. z Weroniką (zm. przed 1570 r.) Kropacz von Niewiedom, 2. (x 1570 r.) z Bohunką Waletzką z Mirova, posiadał trzech synów: Jana, Buhusława Stibora i Piotra jun. Piotr jun, w 1588 roku studiował na Uniwersytecie w Bolonii i Padwie prawo i nauki przyrodnicze. Później nie występuje w źródłach. Bohusław Stibor (zm. 1588 r.) – drugi syn Piotra, w młodości służył w wojsku cesarskim na Spiszu, później posiadał majątki na

pograniczu księstwa opawskiego i Moraw. Żonaty z Anną (zm. 1597 r.) Kralicką, wdową po Fryderyku Krčma z Konepas – nie posiadał dzieci. Jan – najstarszy syn Piotra (zm. po 1590 r.), żonaty z Zofią von Scharowetz (Scharow), posiadał córkę – Katarzynę, żonę Piotra Sedlnitzkiego oraz syna – Piotra (zm. 1613 r.) żonatego dwukrotnie: 1. z Anastazją von Czettritz, 2. z Urszulą Zahradetzką von Zahradek. Nie posiadał dzieci, w 1567 roku swoje majątki sprzedał kuzynowi – Beneszowi.

Średni syn Benesza jun. – Mikołaj (zm. 1555 r.) w 1553 roku kupił od braci Piotra i Wacława Oderskich państwo Bilovec (Wagstadt). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1531 r.) z Katarzyną, córką Henryka Hukowskiego z Ochab (Ochab), właściciela państwa Velke Polomi (Gross Pohlom), które to państwo wniosła mu w posagu, 2. z Felicjaną (zm. 1577 r.), córką Zygmunta Sedlnitzkiego z Bartošovic (Parschendorf). Wdowa wyszła ponownie za mąż za Bartłomieja von Schweinitz. Posiadał cztery córki: Katarzynę (zm. po 1580 r.), Bohunkę – żonę Karola von Pogrell, Elżbietę (zm. po 1594 r.) i Mariannę (zm. po 1594 r.), oraz trzech synów: Benesza, Jana i Bernarda.

Syn z pierwszego małżeństwa – Benesz (zm. 1582 r.), odziedziczył po ojcu Jistebnik (Stiebnig) i kilka miejscowości na Morawach. Prawdopodobnie nie był żonaty. Najmłodszy syn – Bernard (zm. 1600 r.), odziedziczył Bilovec (Wagstadt) w którym zbudował zamek, w 1580 roku kupił Studenkę (Stauding), zaś w 1582 roku odziedziczył po zmarłym bracie Beneszu Jistebnik (Stiebnig). W 1587 roku z grupą szlachty śląsko-morawskiej brał udział w wyprawie do Polski arcyksięcia Maksymiliana. W 1593 roku był sędzią ziemskim księstwa opawskiego. Żonaty z Krystyną von Lopez, prawdopodobnie potomstwa nie pozostawił.

Średni syn Mikołaja – Jan, odziedziczył po matce Velką Polom (Gross Pohlom), później był właścicielem również Kyjovic (Kiowitz). Żonaty (x 1565 r.) z Barbarą von Zierotin, siostrą Bernarda jun. i Karola, posiadał dwie córki: Felicjanę – żonę Arkleba Prusinowskiego (Podstatzkiego) i Katarzynę – żonę Czcibora (zm. 1621 r.) Chorinskiego oraz pięciu synów: Mikołaja Bartłomieja, Benesza, Wilhelma, Stibora i Karola. Synowie: najstarszy Mikołaj Bartłomiej – był założycielem linii z Frydka (Friedeck) i Niemodlina (Falkenberg), Wilhelm (zm. 1612 r.) – zmarł w młodości, Ścibor – był założycielem linii z Rybnika (Rybnik), Ujazdu (Ujest) i Rudzińca (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Benesz (zm. 1627 r.) – właściciel Kyjovic (Kiowitz) i części Velkiej Polomi (Gross Pohlom), był żonaty dwukrotnie: 1. z Bohunką (zm. przed 1601 r.), córką Jana von Wrba, 2. (x 1601 r.) z Ludmiłą, córką Jana sen. von Pueckler z Grodzca (Groditz) koło Niemodlina (Falkenberg). Benesz (Benedykt) z bratem Karolem i kuzynami: Janem i Wilhelmem otrzymali w 1625 roku (30.04.) potwierdzenie starego stanu panów.

Najmłodszy syn Jana – Karol właściciel Bilovca (Wagstadt), Jistebnika (Stiebnig) i Odry (Odrau), był jednym z przywódców „rebelii” szlachty śląskiej. Jego wszystkie majątki zostały skonfiskowane. Żonaty z Joanną (zm. 10.10.1633 r.),

córką Jana Wacława bar. von Sedlnitzki, wdową po Wacławie Geratowskim (zm. 1622 r.) z Chudowa (Chudow) koło Gliwic (Gleiwitz), posiadał dwoje dzieci: Wilhelma Fryderyka (zm. po 1635 r.), który poświęcił się służbie woj- skowej i Bohunkę (Beatę) Elżbietę (zm. 1652 r.) – żonę swojego przyrodniego wujka Wacława Zygmunta Sedlnitzkiego ze Slavkova (Schlakau).

W 1621 roku wśród członków stanów księstwa karniowskiego występują Stibor – właściciel Odry (Odrau) i Studenki (Stauding), Benesz – właściciel Slatiny (Schlatten) i Kyjovic (Kiowitz), Karol – właściciel Bilovca (Wagstadt) i Jisteb- nika (Stiebzig), Jan – właściciel Lhoty Horni (Ober Ellgoth) i Wilhelm – wła- ściciel Velkej Polomi (Gross Pohlom).

LINIA Z FRYDKA (FRIEDECK)

I NIEMODLINA (FALKENBERG).

Założycielem linii był najstarszy syn Jana z Velkej Polomi (Gross Pohlom) – Mikołaj Bartłomiej (zm. 1612 r.), który odziedziczył po ojcu to państwo. Żonaty z Elżbietą, córką Stanisława von Reischwitz z Kędzierzyna (Kandrzin) właściciela Kornic (Kornitz) koło Raciborza (Ratibor), posiadał trzech synów: Jana, Wil- helma i Bernarda. Jan i Wilhelm wraz z kuzynami: Beneszem (Benedyktem) i Karolem otrzymali w 1625 roku potwierdzenie starego stanu panów. Najmłod- szy – Bernard zmarł w młodości, najstarszy – Jan, właściciel Budišovic (Bu- dischowitz), żonaty z Anną Geraltowską z Zabrze (Zabrze), zmarł bezpotomnie. Średni brat – Wilhelm, właściciel Velkiej Polomi (Gross Pohlom), w młodości służył w armii cesarskiej w regimencie Hanibala burgr. von Dohna, bardzo czę- sto występuje w dokumentach jako świadek. Zmarł w 1666 roku (8.06.) w wie- ku 80 lat, pod koniec życia tytułowano go hrabią, chociaż tytułu tego oficjalnie nie posiadał. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1639 r.) z Ludmiłą Buchtą v. Buchtitz (drugi mąż córki Jerzego Łukasza ?), 2. (x 1653 r.) z Anną Heleną Petronelą (zm. 1698 r.) von Wrba, posiadał pięcioro dzieci z czego czworo: Jerzy Wil- helm (zm. 1659 r.), Franciszek (zm. 1659 r.), Maria Teresa (ur. 1659 – zm. 1661 r.) i Euzebiusz Fryderyk Albert (ur. 1665 r.) – zmarło w dzieciństwie.

Jedynie najstarszy syn – Karol Stefan Józef (zm. 1694 r.), właściciel Velkiej Po- lomi (Gross Pohlom) dożył wieku dojrzałego. Żonaty (x 1677 r.) z Ludwiką, córką Franciszka Euzebiusza hr. von Oppersdorff z linii górnośląskiej z Gło- gówka (Oberglogau), właścicielką Frydka (Friedeck), posiadał troje dzieci z któ- rych najmłodszy – Antoni Leopold (ur. 1680 – zm. 1682 r.), zmarł w dzieciń- stwie, córka – Józefa (zm. 1737 r.), była żoną Aleksandra bar. von Moennich z Maniowa Wielkiego (Gross Mohnau) koło Wrocławia (Breslau). Nie potwie- dzają tego materiały genealogiczne Moennichów.

Najstarszy i jedyny dorosły syn Karola Stefana Józefa – Franciszek Wilhelm (ur. 1677 – zm. 1731 r.) wychowywał się i mieszkał do 1699 roku na dworze swojej babki w Głogówku (Oberglogau). W 1708 roku matka przekazała mu państwo Frydek (Friedeck). Był radcą wyższego urzędu we Wrocławiu (Breslau) i od 1712 roku starostą księstwa wołowskiego. Uroczystość wprowadzenia na ten

urząd odbyła się 3 października z wielkim przepychem. Z tej okazji napisano i wystawiono operetkę (?) którą później wydano drukiem. Franciszek Wilhelm w Wołowie (Wohlau) ufundował i bogato uposażył klasztor karmelitów w którym został też pochowany. W czasie urzędowania w Wołowie (Wohlau) często przyjeżdżał do swoich posiadłości we Frydku (Friedeck) i z nim jest związana legenda o Ondraszku i zbójnikach beskidzkich. Żonaty był trzykrotnie: 1. z Marią Magdaleną (zm. 1717 r.), córką Karola Antoniego hr. Giannini Marchese Carpinetidi di Suavio et San Martinno, właściciela Hlučina (Hulczyn, Hultschin), 2. Z Anną Izabelą (zm. 9.12.1721 r.), córką Justa Wilhelma Antoniego hr. Sinnich, 3. z młodszą od siebie o 29 lat Karoliną Franciszką Teresą (ur. 1706 – zm. 14.06.1770 r.), córką Justa Wilhelma Antoniego hr. Almesloe. Posiadał dużo dzieci z których większość zmarła w niemowlęctwie i dzieciństwie, wieku dojrzałego dożyło pięcioro: z pierwszą żoną córka – Amalia Józefa (zm. 1745 r.), żona (x 6.10.1726 r.) Karola (zm. 1747 r.) hr. Wengierskiego z Rybnika (Rybnik) i Pilchowic (Pilchowitz), z drugą – Maria Anna Leopoldyna, żona Antoniego hr. Almesloe. Z trzecią – trzech synów: Jana Nepomucena Ferdynanda, Justusa Wilhelma, Franciszka Józefa.

Najmłodszy – Franciszek Józef, był kapitanem wojsk cesarskich w Brnie, ranny w pojedynku nie mógł wyleczyć się z ran i po kilku latach zmarł. Średni – Justus Wilhelm (zm. 1792 r.), doktor Pisma Św. i prawa kanonicznego, kanonik katedry wrocławskiej, prawdopodobnie wskutek wyraźnych sympatii austriackich po wojnach śląskich przeniesiony przez biskupa wrocławskiego do Javornika (Jauernigk) bez żadnej funkcji, następnie został mianowany wikariuszem generalnym austriackiej części Śląska, później posiadał tytuł prałata kurii papieskiej.

Frydek (Friedeck) otrzymał najstarszy syn Franciszka Wilhelma – Jan Nepomucen (I) Ferdynand (ur. 6.04.1726 r.) tajny radca dworu cesarskiego, prowadził on szeroką działalność gospodarczą, założył koło Frydka (Friedeck) miejscowość którą nazwał swoim nazwiskiem – Prażmo (Praschma), w Raškowicach (Raszkowice, Raschkowitz) założył papiernię, prowadził hodowlę pstrągów, w Mistku (Mistek) ufundował kościół pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli. Żonaty (x 6.06.1748 r.) z Marią Anną, córką Franciszka Ludwika hr. von Zierotin z Niemodlina (Falkenberg) i Tułowic (Tillowitz), ostatniego męskiego przedstawiciela tej linii. W posagu żony otrzymał obydwie miejscowości i Niemodlin (Falkenberg) był w posiadaniu Praschmów do 1945 roku. Po śmierci swojej pierwszej żony w 1786 roku, ożenił się po raz drugi (x 1798 r.) z Józefą (ur. 16.03.1758 r.), córką Daniela hr. Esterhazy von Galantha. W 1797 roku (21.12.) sprzedał państwo Frydek (Friedeck) córce cesarza Franciszka I – arcyksiężnej Marii Krystynie Katarzynie księżnej von Sachsen-Teschen. Zmarł w Wiedniu w 1804 roku i pochowany został w kaplicy grobowej w kościele NMP we Frydku (Friedeck).

Z obu małżeństw posiadał aż czternaścioro dzieci z których tylko trzy córki i dwóch synów dożyło wieku dorosłego. Z dorosłych córek: Maria Anna Karolina Józefa Nepomucena Ludwika Wincencja (ur. 16.04.1750 – zm. 1775 r.) –

była żoną kapitana regimentu Coloredo, Jana Jerzego Konrada bar. von Stentsch; Maria Karolina Józefa Antonia Nepomucena Wincencja Tekla (ur. 20.09.1752 – zm. 11.01.1779 r.) – żoną (x 16.05.1770 r.) Henryka Kaspra (ur. 1.12.1742 r.) bar. von Franken-Sierstorpff z Kopic (Koppitz) koło Grodkowa (Grottkau); Maria Antonia Nepomucena Józefa Rafaela (ur. 24.10.1753 – zm. 1808 r.) – żoną (x 13.06.1774 r.) Jana Łazarza hr. Henckel-Donnersmarck z Bytomia (Beuthen).

Z synów, młodszy – Filip Wilhelm Józef Wincenty Alojzy Nepomucen Franciszek Salezy Walentyn Kajetan (ur. 7.08.1759 r.) był rotmistrzem cesarskiego regimentu dragonów, starszy – Jan Nepomucen (II) Karol Józef Wincenty Franciszek Walentyn Michał (ur. 23.09.1756 – zm. 15.03.1822 r.), właściciel państwa niemodlińskiego i tułowickiego, w Niemodlinie (Falkenberg) przebudował stary zamek na swoją rezydencję. Pełnił wysokie stanowiska w administracji pruskiej na Górnym Śląsku. Żonaty (x 26.07.1779 r.) z Marią Anną (ur. 22.04.1761 – zm. 6.11.1793 r.), córką Ludwika Antoniego hr. Zierotin-Lilgenau, posiadał siedmioro dzieci z których dwóch synów zmarło po urodzeniu. Z pozostałych trzy córki: Maria Teresa Ludwika Karolina Krystyna Felicita (ur. 25.07.1782 – zm. 2.09.1814r.) - była żoną (x 9.09.1809 r.) Samuela Antoniego bar. von Bruder; Karolina Wilhelmina Fidelis Henrietta Salezja (ur. 17.11.1785 – zm. 8.11.1813 r.) – żona (x 18.05.1813 r.) Augusta Wilhelma von Holzen-dorff; Karolina Marianna Wincencja Wilhelmina Fidelis Józefa Salezja (ur. 17.04.1789 – zm. 2.04.1846 r.) – żoną (x 29.09.1808 r.) Jerzego (ur. 21.07.1781 – zm. 27.04.1865 r.) hr. Esterhazy von Galantha.

Z dwóch dorosłych synów: młodszy – Ludwik Józef Jan Nepomucen Franciszek de Paulo Franciszek Salezy Wincenty Ferrarius Fidelis (ur. 29.07.1790 – zm. 18.08.1830 r.) odziedziczył Tułowice (Tillowitz) w których wybudował zamek. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 29.09.1822 r.) z Teresą (ur. 27.04.1799 – zm. 20.11.1824 r.), córką Jana Franciszka hr. von Fuenfkirchen, 2. (x 9.07.1827 r.) z Wilhelminą (ur. 24.06.1798 – zm. 17.12.1854 r.), córką Gundakara hr. von Wurmbrand, posiadał dwoje dzieci (bliźniaki) zmarłych w dzieciństwie, zaś potomstwo najstarszego – Fryderyka Ludwika Jana Karola kontynuowało ród w XIX i XX wieku.

XIX – XX WIEK.

Najstarszy syn Jana Nepomucena Karola Józefa Wincentego Franciszka Walentyna Michała – Fryderyk Ludwik Jan Karol Henryk Fidelis Feliks (ur. 30.12.1786 – zm. 10.01.1860 r.) początkowo służył w armii pruskiej i brał udział w wojnach napoleońskich, opuścił armię pruską w stopniu majora, po śmierci ojca odziedziczył Niemodlin (Falkenberg). W 1857 roku nabył państwo Miedary (Miedar) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). W swoich majątkach założył sieć szkół i bogato wyposażył kościoły. W latach 1812 – 1826 był deputowanym sejmiku powiatu niemodlińskiego. Posiadał najwyższe pruskie odznaczenia m. in.: Gwiazdę Orderu Orła Czerwonego II klasy. Żonaty (x 16.05.1820

r.) z Marią Joanną Jadwigą (ur. 16.12.1797 – zm. 13.11.1867 r.), córką Leopolda Gotarda hr. von Schaffgotsch posiadał dziewięcioro dzieci z których trzy córki zmarły w dzieciństwie.

Z dorosłych córek: Maria Joanna Nepomucena (ur. 4.03.1821 r.) – była żoną (10.08.1852 r.) Fryderyka hr. von Frankenberg-Ludwigsdorff (ur. 15.06.1829 r.); Maria Jadwiga Józefa (ur. 28.01.1825 r.) – żoną (x 9.07.1844 r.) doktora prawa, rycerza zakonu kawalerów maltańskich, Ryszarda Marii von Maubeuge (ur. 12.08.1820 r.) z Wojciechowa Wielkiego (Gross Woitsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg); Teresa Ernestyna Joanna Nepomucena (ur. 15.10.1827 – zm. 18.11.1880 r.) – żoną (x 31.06.1858 r.) Maksa bar. von Deckenbroeck (ur. 18.05.1832 r.) z Prus; Walburga Maria Leopoldyna Joanna Nepomucena Eleonora Matylda Fryderyka (ur. 22.06.1830 r.) – żoną (x 23.08.1849 r.) rycerza zakonu kawalerów maltańskich, Ludwika hr. von Strachwitz (ur. 27.09.1823 r.) z Bobolic (Schraebsdorf) koło Ząbkowic (Frankenstein); Agnieszka Joanna Nepomucena Leopoldyna Matylda Fryderyka Maria (ur. 16.09.1831 r.) – żoną (x 21.08.1856 r.) Engelberta bar. von Fuerstenberg-Herdringen (ur. 9.10.1829 – zm. 2.04.1870 r.).

Jedyny syn – Fryderyk Wilhelm Franciszek Mikołaj Ernest Leopold Karol Jan Nepomucen Łazarz (ur. Niemodlin, Falkenberg 20.03.1833 – zm. Niemodlin, Falkenberg 25.12.1909 r.), absolwent uniwersytetów w Berlinie, Bonn i Wrocławiu (Breslau) i podróżach po Francji, Anglii, Włoszech, Turcji i Egipcie, przejął po śmierci ojca w 1860 roku Niemodlin (Falkenberg). Kawaler Wielkiego Krzyża Zakonu Kawalerów Maltańskich, pełnił wysokie funkcje w tym zakonie. Żonaty (x Brauna 1.09.1866 r.) z Elżbietą Heleną Marią Teresą (ur. Brauna 28.09.1843 – zm. Niemodlin, Falkenberg 20.05.1918 r.), córką Kajusa hr. von Stolberg-Stolberg miał dziewięcioro dzieci:

1. Jana Nepomucena Marię Fryderyka Piusa Emanuela Kajusa Huberta (ur. Niemodlin, Falkenberg 22.12.1867 r.) – właściciela od 1909 roku Niemodlina (Falkenberg) oraz Rogów (Rogau) i Saren Małych (Klein Sarne). Podobnie jak ojciec pełnił wysokie funkcje w zakonie kawalerów maltańskich i był Kawalerem Wielkiego Krzyża tego zakonu. Żonaty (x Muenster 14.06.1892 r.) z Marią bar. von Landsberg-Velen (ur. Steinfurth 13.02.1865 r., miał również dziewięcioro dzieci:
 - a) Józefa Fryderyka Jana Marii Huberta (ur. Muenster 22.03.1893 r.) – który w 1919 roku przyjął nazwisko tylko „bar. von Bilkau”;
 - b) Elżbietę Marię Ignację (ur. Klisino, Glaesen 16.01.1895 r.);
 - c) Engelberta Marię Antoniego Emanuela (ur. Rogi, Rogau 26.08.1898 r.);
 - d) Fryderyka Leopolda Marię Walentyna Emanuela Oskara (ur. Drensteinfurth 12.06.1900 r.);
 - e) Helenę Marię Matyldę Fryderykę Laurencję Jadwigę (ur. Rogi, Rogau 7.08.1901 r.) – żonę (x Niemodlin, Falkenberg 25.06.1925 r.)

- Józefa hr. von Francken-Sierstorpff, właściciela Frączkowa (Franzdorf) koło Nysy (Neisse);
- f) Marię Pie Gabriele (ur. Rogi, Rogau 20.02.1903 r.);
 - g) Antonię Marię Kasparynę (ur. Rogi, Rogau 5.11.1904 r.);
 - h) Ignacego Marię Kajusa Konstantyna (ur. Rogi, Rogau 22.02.1908 r.);
 - i) Marię Renatę Józefę Fryderykę (ur. Rogi, Rogau 3.05.1909 r.).
2. Marię Pie Henrykę Beatę Jadwigę Elżbietę Ludwikę (ur. Niemodlin, Falkenberg 4.05.1869 r.) – żonę (x Niemodlin, Falkenberg 26.09.1893 r.) Engelberta hr. von Fuerstenberg-Herdringen (zm. Herdringen 1.10.1918 r.);
 3. Marię Teresę Amalię Józefę Jadwigę Elżbietę Magdalenę (ur. Niemodlin, Falkenberg 26.02.1871 r.) – żonę (x Niemodlin, Falkenberg 10.04.1894 r.) Teodora bar. von Wrede;
 4. Marię Elżbietę Zofię Annę Józefę Karolinę Agnieszkę Jadwigę (ur. Niemodlin, Falkenberg 31.01.1873 r.) – żonę (x Niemodlin, Falkenberg 6.10.1904 r.) dr praw Henryka bar. von Aretin z Bawarii;
 5. Kajusa Marię Albrechta Michała Franciszka (ur. Niemodlin, Falkenberg 28.09.1874 r.) – żonatego (x Londyn 15.02.1909 r.) z Iris Kingscote (ur. Bangalore, Indie 5.08.1886 r.). Miał czworo dzieci:
 - a) Fryderyka Henryka Justynusa Falcone Kajusa (ur. Tienszin, Chiny 14.04.1910 r.);
 - b) Zygmunta Ludwika Karola Józefa Melchiora (ur. Szanghaj, Chiny 8.10.1912 r.);
 - c) Marię Monikę Iris Jadwigę Henriettę (ur. Niemodlin, Falkenberg 4.05.1921 r.);
 - d) Piotra Teodora Ignacego Marię (ur. Herischdorf 31.07.1925 r.).
 6. Marię Franciszkę Annę Paulę Józefę (ur. Niemodlin, Falkenberg 9.01.1878 r.) – zakonnicę, boromeuszkę na misji św. Wincentego a Paulo w Szanghaju;
 7. Marię Józefę Annę Fryderykę Elżbietę Jadwigę (ur. Niemodlin, Falkenberg 10.03.1879 – zm. Wrocław, Breslau 24.12.1923 r.);
 8. Marię Annę Ferdynandę Agnieszkę Jadwigę Elżbietę (ur. Niemodlin, Falkenberg 9.01.1884 r.) – zakonnicę, karmelitankę w Kolonii (Koeln);
 9. Benedykta Marię Józefa Klemensa Augusta Antoniego Jerzego Ignacego Patryka Gabriela (ur. Niemodlin, Falkenberg 17.03.1890 r.) – właściciela Komorna (Komorno) koło Koźła (Cosel). Żonaty (x Wrocław, Breslau 15.09.1920 r.) z Marią Elżbietą (Marilis) von Aulock (ur. Poczdam, Potsdam 17.09.1901 r.) miał m. in. dwoje dzieci:
 - a) Benedykta Marię Józefa Fryderyka Henryka Justusa (ur. Komorno, Komorno 2.03.1923 r.);
 - b) Marię Beatę Eleonorę Elżbietę Józefę Jadwigę Benedyktę (ur. Komorno, Komorno 8.09.1924 r.).

LINIA Z RYBNIKA (RYBNIK), UJAZDU (UJEST) I RUDZIŃCA (RUDZINITZ).

Założycielem tej linii był Stibor (zm. ok. 1630 r.), młodszy syn Jana z Velkej Polomi (Gross Pohlom) i brat Mikołaja Bartłomieja, założyciela linii z Frydka (Friedeck) i Niemodlina (Falkenberg). Był właścicielem Studenki (Stauding) i w 1616 roku kupił Odrę (Odrau) (część ?). Był zwolennikiem obozu protestanckiego i z tego powodu w okresie późniejszym był represjonowany. Żonaty dwukrotnie: 1. z Heleną von Redern (zm. 1620 r.), 2. (x 1621 r.) z Bohunką von Stosch, wdową po Janie Geraltowskim, posiadał czterech synów: Jana Bernarda I, Jana Moryca, Sebastiana Juliusza i Jana Dietricha oraz córkę – Marię Magdalenę (zm. 1.09.1674 r.), żonę (x ok. 17.01.1650 r.) Ferdynanda Leopolda (ur. 19.02.1628 – zm. 24.02.1677 r.) Reichsgr. von Oppersdorff z linii morawskiej, właściciela Szonowic (Schonowitz) i Strzybnika (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor) oraz Rybnika (Rybnik).

Najmłodszy z synów – Jan Dietrich, studiował w 1629 roku w Ołomuńcu, w 1636 roku był współwłaścicielem Odry (Odrau). W dokumentach więcej nie występuje.

Drugi z braci – Sebastian Juliusz, studiował w Ołomuńcu w 1628 roku, był również współwłaścicielem Odry (Odrau).

Trzeci – Jan Moryc, przebywał jakiś czas we Wrocławiu (Breslau), zmarł około 1628 roku.

Najstarszy z braci – Jan Bernard I, właściciel Bilovca (Wagstadt), Kyjovic (Kiowitz) i Odry (Odrau). Żonaty trzykrotnie, dzięki małżeństwom stworzył podstawy gospodarcze późniejszej świetności rodu. Pierwszą żoną była (x ok. 1632 r.) Marianna (zm. ok. 1636 r.), córka nie żyjącego już wówczas Fryderyka (zm. 1630 r.) von Gusnar, zarządcy majątków klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor), która wniosła mu w posagu majątki ojca – Świerklany Dolne i Górne (Nieder- und Ober Schwirklan) i Golejów (Golleow) koło Rybnika oraz wolny dom w Raciborzu (Ratibor) a także dużą sumę pieniędzy. W 1639 roku (31.05.) Jan Bernard I kupił od Aleksandra Józefa von Haugwitz, państwo Rybnik (Rybnik) w skład którego wchodziło miasto, zamek oraz 17 wsi. Drugą żoną (x 20.11.1644 r.) była Anna Maria, córka Jerzego III Oppersdorffa z Głogówka (Oberglöckau) z linii górnośląskiej i Estery Barbary hr. von Meggau. Zmarła (5.06.1645 r.) w pół roku po ślubie, część swoich kosztowności zapisała pasierbom. Trzecią żoną (x 1647 r.) była Anna Izolda (ur. 21.05.1619 – zm. 1713 r.), córka Fryderyka von Oppersdorff z Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch) koło Koźła (Cosel) z linii morawskiej. W 1648 roku Jan Bernard I został sędzią ziemskim księstwa opolsko – raciborskiego, pod jego przywództwem część sejmiku księstwa opolsko-raciborskiego zbuntowała się przeciw panowi zastawnemu księstwa – Karolowi Ferdynandowi Wazie, biskupowi wrocławskiemu, za co został obłożony ekskomuniką. W 1655 (24.05.) roku otrzymał tytuł czeskiego

hrabiego. W latach 1663 – 1666 w imieniu Macieja Rudolfa von Oppersdorffa przebywającego w Paryżu, zarządzał państwem Racibórz (Ratibor). W 1665 roku otrzymał od Franciszka Euzebiusza Oppersdorffa majątek Kujawy (Kujau) koło Głogówka (Oberglogau), kupił też majątki w okolicy Raciborza (Ratibor). Zmarł w 1668 roku (22.12.) i pochowany został w Rybniku (Rybnik). Z pierwszą żoną posiadał czworo dzieci: Karola Ferdynanda, Marię Eufemię, Jana Moryca Maksymiliana i Jana Bernarda II, z trzecią żoną – troje: Annę Helenę, Antoniego Leopolda i Kandydę Izabellę. Dwoje ostatnich: Antoni Leopold – zmarł w dzieciństwie zaś Kandyda Izabella była niezamężną.

Z córek, najmłodsza – Anna Helena (ur. 1660 – zm. po 1691 r.), była zamężną dwukrotnie: 1. z Hartwigiem Erdmannem (zm. 1682 r.) bar. von Eichendorff z Kravaża (Deutsch Krawarn). Po jego śmierci wdowa kupiła wspólnie ze swoim bratem – Janem Bernardem wieś i zamek Rudziniec (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1686 roku (22.02.) wyszła powtórnie za mąż za Maksa Ludwika bar. von Jarotschin.

Druga z córek – Maria Eufemia, była żoną (x 10.02.1654 r.) Krzysztofa (zm. 1697 r.) Welczka z Wielkiego Dębińska (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik). Po śmierci męża wraz ze swoim synem – Bernardem bar. von Welczek, ufundowała w Łabędach (Laband) koło Gliwic (Gleiwitz) szpital.

Średni syn Jana Bernarda I – Jan Moryc Maksymilian, prawdopodobnie ułomny, otrzymał zapisem testamentowym od swojej macochy pewną ilość pieniędzy. Przy podziale spadku otrzymał folwark w Starej Wsi (Altendorf) pod Raciborzem (Ratibor), który sprzedał swojej macosze Annie Izoldzie. W spadku po swojej matce otrzymał dział w Górnych Świerklanach (Ober Schwirklan) który sprzedał swojemu szwagrowi – Krzysztofowi von Welczek. Mieszkał na zamku w Wielkim Dębieńsku (Gross Dubensko). Dwaj synowie Jana Bernarda I : Karol Ferdynand i Jan Bernard II byli założycielami dwóch podlinii – starszej i młodszej.

1. Podlinia starsza – Karola Ferdynanda.

Najstarszy syn Jana Bernarda I – Karol Ferdynand (zm. po 1685 r.), otrzymał w spadku Dolne Świerklany (Nieder Schwirklan), część Górnych Świerklan (Ober Schwirklan) oraz folwark w Średnich Świerklanach (Mittel Schwirklan) a także Kujawy (Kujau) i Sławików (Slawikau). Żonaty (x 1.08.1656 r.) z Benigną Konstancją (ur. 2.06.1635 – zm. 28.05.1676 r.), córką Jerzego III Oppersdorffa z Głogówka (Oberglogau) (siostrą swojej macochy), posiadał czworo dzieci: Jana Bernarda III, Stanisława Krzysztofa, Esterę Izabelę i Benignę Esterę.

Benigna Estera (zm. 1704 r.) była żoną (x 19.03.1688 r.) Karola Gabriela (zm. 1736 r.) bar. Węgierskiego.

Estera Izabela Konstancja Regina (zm. ok. 1708 r.) była żoną (x 1686 r.) Franciszka Karola (zm. 1720 r.) hr. von Berchtold. W posagu otrzymała Kujawy

(Kujau), które około 1686 roku sprzedała bratu swojej szwagierki Franciszkowi Wilhelmowi bar.von Larisch z Ligoty (Ellguth).

Młodszy syn Karola Ferdynanda – Stanisław Krzysztof (zm. 29.03.1709 r.), żonaty z Anną Barbarą Teresą, córką Wacława Waleriana hr. von Wrba i Zuzanny von Trach, wdowy po Wacławie Zygmuncie von Troilo z Lasocic (Lassoth) koło Nysy (Neisse). Żona wносиła mu w posagu majątki swojego pierwszego męża: Lasocice (Lassoth), Gierałcice (Giersdorf) i Janową (Johnsdorf) w księstwie nyskim. W Lasocicach wybudował reprezentacyjny pałac nad brzegiem rzeki Nysa Kłodzka (Neisse). Zmarł w tej miejscowości i pochowany został w miejscowym kościele, gdzie znajduje się jego płyta grobowa. Posiadał tylko jednego syna – Franciszka Ludwika (ur. 1699 r.), zmarłego w dzieciństwie.

Starszy syn Karola Ferdynanda – Jan Bernard III otrzymał w spadku Dolne Świerklany (Nieder Schwirklan) i Sławików (Sławikau). W 1690 roku (7.06.) sprzedał Henrykowi von Sponar Dolne Świerklany (Nieder Schwirklan) i w 1701 roku (15.06.) kupił od Sylwiusza Erdmana bar. von Trach państwo Sośnicowice (Kieferstaedel), które już w 1707 roku sprzedał Gabrielowi hr. Wyhowskiemu. Następnie nabył Zabrze (Zabrze) i Ujazd (Ujest) w którym wybudował swoją rezydencję. Żonaty dwukrotnie: 1. z Benigną, córką starosty księstwa cieszyńskiego Jana Fryderyka bar. von Larisch z Karwiny (Karwina, Karwin), która zmarła przy porodzie w 1698 roku; 2. (x 1.11.1700 r.) z Anną Zuzanną Renatą (zm. 9.05.1744 r.), córką Rudolfa bar. von Sobeck z Landku-Petrkovic (Landeck-Petrzkowitz) oraz Rudziczki (Riegersdorf) koło Prudnika (Neustadt) i Marii Renaty bar. von Rauthen z Koszęcina (Koschentin). Zmarł w 1731 roku (25.08.), pochowany został w kościele franciszkanów w Gliwicach (Gleiwitz) w krypcie Rauthenów. Wdowa po nim wyszła ponownie za mąż za Jana (zm. 30.06.1750 r.) hr. Dunina. Posiadał trzy córki: Annę Benignę Józefę, Szarlotę i Franciszkę oraz syna – Franciszka Józefa Adama Balcera.

Szarlotta i Franciszka zmarły prawdopodobnie zaraz po ojcu (w testamencie ojca są wymienione jako żyjące). Anna Benigna Józefa (zm. 1723 r.) była żoną (x ok. 1719 r.) Jana Jerzego (ur. 1667 r.) Kalinowskiego z Kalinowic (Kalinowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

Franciszek Józef Adam Balcer (ur.1698/99 – zm. 1732 r.) był żonaty (x ok. 1719 r.) z Anną Barbarą, córką Jana Wacława bar. von Przepitzki-Richemburg i Marii Franciszki von Bukuwka. Matka żony była wdową po Janie Franciszku (zm. 30.05.1718 r.) von Nayhauss ze Štěplovca (Stremplovitz), córka otrzymała po matce majątki zmarłego jej ojca i w ten sposób Franciszek Józef Adam Balcer wszedł w posiadanie majątków Neyhausów i osiadł w Štěplovcu (Stremplovitz). W 1727 roku otrzymał tytuł hrabiego. Po śmierci męża, wdowa kupiła od Karola Antoniego bar. von Fragstein majątki na Morawach. Posiadał córkę – Marię, żonę N. bar. Gotschalkowskiego i syna – Jana Nepomucena Józefa Ignacego Ksawerego (ur. 29.03.1726 – zm. 25.08.1768 r.), żonatego (x 17.06.1750 r.) z Cecylią Anną Józefą (ur. 16.08.1732 r.), córką Rudolfa Józefa

fa Arnolda von Jenckwitz i Joanny Karoliny Kowinek von Engelhausen. W 1759 roku (1.12.) kupił majątek Hluchov na Morawach i tam się przeniósł. Posiadał syna – Jana Nepomucena Franciszka de Paulo Wincentego Fereriusa Narcyza (ur. 30.10.1766 – zm. 25.08.1768 r.) oraz dwie córki: Marię Józefę Annę Alojzję Teklę (ur. 23.03.1757 r.), żonę (x 7.03.1780 r.) Jana Nepomucena Wacława Maksa Józefa (ur. 23.02.1740 r.) hr. Khuen von Belasi, pułkownika regimentu von Caroly; Marię Teresę Elżbietę Teklę (ur. 3.08.1762 r.) , żonę (x 1793 r.) Jana Emanuela hr. von Mallabaila. Na nich wymarła podlinia starsza – Karola Ferdynanda.

2. Podlinia młodsza – Jana Bernarda II.

Jan Bernard II (zm. 12.07.1692 r.) – młodszy syn Jana Bernarda I i brat Karola Ferdynanda, właściciel Świerklan (Schwirklan), wydzierżawił od Karola Joachima hr. von Mettich państwo Ujazd i kupił je w 1676 roku (30.10.). W 1683 roku wspólnie ze swoją siostrą – Anną Heleną kupił Rudziniec (Rudzinitz) i w tym samym roku Rydułtowy (Rydultau) koło Rybnika (Rybnik) a w 1685 roku – Sierakowice Górne (Ober Schierakowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Żonaty (x ok. 1670 r.) z Joanną Elżbietą (zm. 16.01.1702 r.), córką Bernarda von Zierotin z Tułowic (Tillowitz) w księstwie niemodlińskim miał dwóch synów: Jana Ferdynanda i Erdmana Leopolda. Wdowa wyszła ponownie za mąż (x 1694 r.) za Zygmunta Skronskiego któremu wniosła w wianie Sierakowice (Schierakowitz).

Młodszy syn – Erdman Leopold został przez brata spleoniony w 1692 roku i wyjechał ze Śląska.

Starszy – Jan Ferdynand, właściciel Ujazdu (Ujest) i Rudzińca (Rudzinitz), był żonaty dwukrotnie: 1. (x 22.07.1695 r.) z Marią Julią (zm. po 1716 r.), córką Mikołaja Filipa bar. von Rauthen z Koszęcina (Koschentin), 2. (x 15.05.1722 r.) z Anną Sydonią Polikseną, córką Juliusza Gottlieba hr. von Sunnegk z Bielska (Bielitz). Zmarł w Ujeździe (Ujest) około 1729 roku i pochowany został w krypcie Praschmów w miejscowym kościele. Przed śmiercią wszystkie swoje majątki sprzedał Karolowi Henrykowi hr. von Sobeck. Jego jedyny syn – Jan Leopold (z drugiego małżeństwa) zmarł prawdopodobnie w młodości (po 28.10.1728 r.). Jan Ferdynand pozostawił tylko córki: z pierwszego małżeństwa – Annę Julię, zamężną dwukrotnie: 1. (x ok. 1718 r.) z Adamem Karolem von Skall z Szymiszowa (Schimischow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i Dzierżna (Sersno) koło Gliwic (Gleiwitz), 2. (x 1751 r.) z Fryderykiem von Pelchrzim; Anna Katarzyna – żona (x 26.09.1731 r.) Franciszka Erdmana (zm. 1792 r.) von Tauber właściciela Vřesiny (Wreschin) w księstwie opawskim. Z drugą żoną oprócz wymienionego syna, posiadał również dwie córki: Joannę Elżbietę (zm. 19.05.1742 r.) – zakonnicę w klasztorze norbertanek w Czarnowasach (Czarnowanż) pod Opolem (Oppeln) i Marię Franciszkę (zm. 1742 r.) – żonę (x 29.05.1729 r.) Franciszka Józefa Rogoyskiego z Dąbrówki Górnej (Ober Dambrowka) koło Opola (Oppeln).

Źródła:

Sinapius T. I s. 94-95, T. II s. 177-178

Zedlitz T. IV s. 50-51

Blazek T. IV s. 59-60

Pilnacek T. III s. 937-938

Krane s. 88-89

Dorst T. II s. 2, tabl. 3

Doerr s. 90, 139

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego (wyd. W. Gojniczek). Cieszyn 2004 s. 153-154

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser... Jg. 99:1926. Gotha s. 422-423

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd X. Limburg 1999 s. 524

Weltzel A.: Geschichte des edlen, freiherrlichen und graeflichen Geschlechts von Praschma. Ratibor 1883.

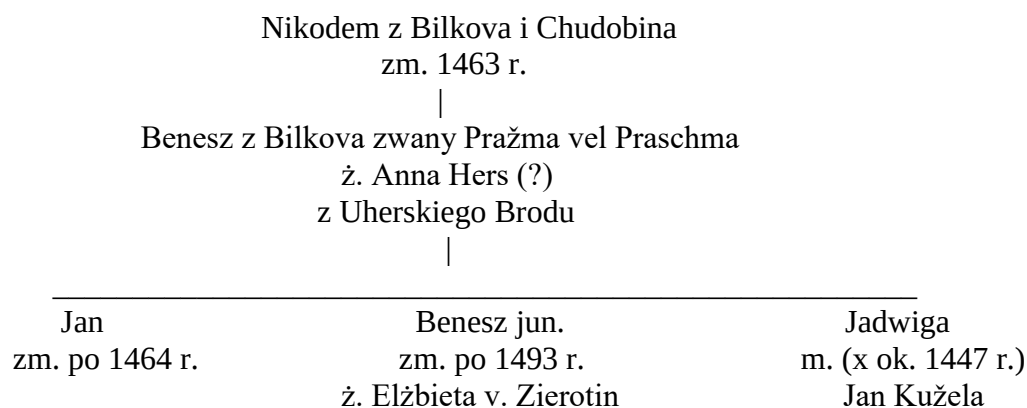
Praschma H.: Geschichte der Herrschaft Falkenberg in Oberschlesien. Falkenberg 1929

Domska J.: Niemodlin i ziemia niemodlińska od 1224 roku do początków XX wieku. Opole 1998.

Paszkowska Al.: Zamek w Niemodlinie dzieje i architektura. Niemodlin 2007.

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu i podział na linie.

Piotr zm. 1578 r.		Mikołaj zm. 1555 r.		Benesz zm. 1555 r.		córki:	
ż. 1. Weronika Kropacz v. Niewedom		1553 r.- kup. Bilovec		ż. Ludmiła Kropacz v. Niewedom		zm. ok. 1540 r.	
2. (x 1570 r.) Bohunka Waletzka z Mirova		ż. 1. (x 1531 r.) Katarzyna Hukowska z Velkiej Polonii				m. Jan Peterswaldski	
		2. Felicjana Sedlnitzka z Bartošovic (zm. 1577 r.)				b/ Bohunka Joanna m. (x ok. 1502 r.) Krzysztof Kropacz v. Niewedom	
Jan zm. po 1590 r.		Piotr jun.					
Bohuslaw zm. 1588 r.							
ż. Zofia v. Scharrowetz		Benesz zm. 1582 r. wł. Jisdebnika		Jan wł. Velkiej Polomi i Kyjovic ż. (x 1565 r.) Barbara v. Zierotin		Bernard zm. 1600 r. wł. Bilovca 1580 r. - kup. Studenkę 1582 r. - przejmuje Jisdebnik ż. Krystyna v. Lopez	
Piotr zm. 1613 r.		Katarzyna m. Piotr Sedlnitzki				córki:	
ż. 1. Anastazja v. Czettritz						a/ Katarzyna zm. po 1580 r.	
2. Urszula Zahradecka v. Zahradek						b/ Bohunka m. Karol v. Pogrell	
						c/ Elżbieta zm. po 1594 r.	
						d/ Marianna zm. po 1594 r.	
Mikołaj Bartłomiej		Benesz zm. 1627 r. wł. Kyjovic		Wilhelm zm. 1612 r.		Karol wł. Bilovca	
		ż. 1. Bohunka v. Wrbna				ż. Joanna	
<u>linia</u>		2. (x 1601 r.) Ludmiła v. Pueckler		<u>linia</u>		bar. v. Sedl-	
<u>z Frydka</u>				<u>z Rybnika,</u>		nitzka	
<u>i Niemodlina</u>				<u>Ujazdu</u>		(zm. 10.10.	
				<u>i Rudzińca</u>		1633 r.)	
				Wilhelm Fryderyk zm. po 1635 r.		Bohunka (Beata) Elżbieta zm. 1652 r. m. Wacław Zygmunt Sedlnitzki ze Slavkova	

2. Linia z Frydka (Friedeck) i Niemodlina (Falkenberg).

Mikołaj Bartłomiej

s. Jana
zm. 1612 r.
wł. Velkej Polomi
ż. Elżbieta v. Reischwitz
z Kędzierzyna

|

Jan
1625 r. – baron
wł. Budišovic
ż. Anna Geraltowska
z Zabrze

Wilhelm
zm. 8.06.1666 r.
wł. Velkej Polomi
ż. 1. (x 1639 r.) Ludmiła
Bucht v. Buchtitz
2. (x 1653 r.) Anna
Helena Petronela
v. Wrbna
(zm. 1698 r.)

Bernard
zm. w młodości

Karol Stefan
Józef
zm. 1694 r.
wł. Velkej
Polonii
ż. (x 1677 r.)
Ludwika
v. Oppersdorff
z Głogówka
wł. Frydka

|

Jerzy Wilhelm
zm. 1659 r.

Franciszek
zm. 1659 r.

Euzebiusz Fryderyk
Albert
ur. 1665 r.

Maria Teresa
ur. 1659 –
zm. 1661 r.

Franciszek Wilhelm
ur. 1677 – zm. 1731 r.
wł. Frydka
1712 r. – starosta
ks. wołowskiego
ż. 1. Maria Magdalena
hr. Giannini
z Hulczyna
(zm. 1717 r.)
2. Anna Izabela
hr. v. Sinnich
(zm. 9.12.1721 r.)
3. Karolina Franciszka
Teresa hr. v. Almesloe
(ur. 1706 – zm. 14.06.1770 r.)

|

Jan Nepomucen
Ferdynand
ur. 6.04.1726 -.

Justus Wilhelm
zm. 1792 r.
prałat kurii

Franciszek Józef
kapitan wojsk
cesarskich

córki:
a/ Amalia Józefa
zm. 1745 r.

zm. 1804 r. wł. Frydka 1797 r. - sprzedaje Frydek ż. 1. (x 6.06.1748 r.) Maria Anna hr. v. Zierotin z Niemodlina i Tułowic (zm. 1786 r.) 2. (x 1798 r.) Józefa v. Esterhazy (ur. 16.03.1758 r.) 	papieskiej	m. (x 6.10.1726 r.) Karol hr. Wengierski z Rybnika i Pilchowiec b/ Maria Anna Leopoldyna m. Antoni hr. v. Almesloe
---	------------	--

Karol Nepomucen Józef Jan de Wincenty ur. 1755 - zm. 1756 r.	Jan Nepomucen Karol Józef Wincenty Franciszek Walentyn Michał ur. 23.09.1756 - zm. 5.03.1822 r. wł. Niemodlina i Tułowic ż. (x 26.07.1779 r.) Maria Anna hr. v. Zierotin-Lilgenau (ur. 22.04.1761 - zm. 6.11.1793 r.) 	Franciszek Józef Nepomucen Wincenty Walentyn ur. 1758 r.	Filip Wilhelm Józef Wincenty Alojzy Franciszek Salezy Walentyn Kajetan ur. 7.08. 1759 r. rotmistrz wojsk cesarskich	Wincenty Michał ur. 1760- zm. 1761 r. Nepomucen Wilhelm ur. 1762 r.	Józef Jan Walenty Nepomucen Jan Nepomucen de Deo Erazm Alojzy Piotr Ferrary Antoni de Padwa ur. 1768 r.	Wilhelm Józef Nepomucen Anna Karolina Franciszka Pankracja ur. i zm. 1749 r. b/ Maria Anna Karolina Józefa Nepomucena Ludwika Wincencja ur. 16.04.1750 - zm. 1775 r. m. Jan Jerzy Konrad bar. v. Stentsch c/ Joanna Nepomucena Józefa Franciszka ur. 1751 r d/ Maria Karolina Józefa Antonina Nepomucena Wincencja Tekla ur. 20.09.	córki: a/ Maria Ludwika Józefa Karolina Nepomucena Józefa Franciszka ur. 1751 r b/ Maria Anna Karolina Józefa Nepomucena Wincencja Tekla ur. 20.09.
Fryderyk Ludwik Jan Karol Henryk Fidelis Wincenty ur. 30.12. 1786 - zm. 10.01. 1860 r. <u>potomstwo XIX-XX w.</u>	Jan Karol Ludwik Fidelis Wincenty ur. 1788 - zm. 1789 r.	Ludwik Józef Jan Nepomucen Franciszek de Paulo Franciszek Salezy Wincenty Ferrarius Fidelis ur. 29.07. 1790 - zm. 18.08. 1830 r.) wł. Tułowic ż. 1. (x 29.09.1822 r.) Teresa	Karol Henryk Aleksander Fidelis Franciszek de Paulo Wincenty Ferrarius ur. 1791 - zm. 1792 r.	córki: a/ Maria Teresa Ludwika Karolina Krystyna Felicita ur. 25.07. 1782 - zm. 2.09. 1814 r. m. (x 9.09. 1809 r.) Samuel Antoni bar. v. Bruder b/ Karolina Wilhelmina			

hr. v. Fuenfkirchen (ur. 27.04.1799 - zm. 20.11.1824 r.)	Fidelis Henrietta Salezja ur. 17.11.1785 - zm. 8.11.1813 r.	1752 – zm. 11.01. 1779 r.
2. (x 9.07.1827 r.) Wilhelmina v. Wurmbrand (ur. 24.06.1798 - zm. 17.12.1854 r.)	m. (x 18.05.1813 r.) August Wilhelm v. Holzendorff c/ Karolina Marianna Wincencja Wilhelmina Fidelis Józefa Salezja ur. 17.04.1789 - zm. 2.04.1846 r.	m. (x 16.05. 1770 r.) Henryk Kasper bar. v. Franken- Sierstorpff z Kopic e/ Maria Antonia Nepomucena Józefa Rafaela ur. 24.10.1753- zm. 1808 r.
	m. (x 29.09.1808 r.) Jerzy hr. Esterhazy (ur. 21.07.1781 - zm. 27.04.1865 r.)	zm. 1808 r. m. (x 13.06. 1774 r.) Jan Łazarz hr. Henckel- Donnersmarck z Bytomia f/ Maria Ludwika Józefa Nerpomucena Michalina Wincencja Tekla ur. 1754 – zm. 1758 r.
		g/ Maria Franciszka Anna Józefa Nepomucena ur. i zm. 1763 r.

Potomstwo Fryderyka Ludwika Jana Karola Henryka Fidelisa Feliksa – XIX-XX wiek.

Fryderyk Ludwik Jan Karol
Henryk Fidelis Feliks
ur. Niemodlin 30.12.1786 –
zm. Niemodlin 10.01.1860 r.
wł. Niemodlina
i Miedar
ż. (x 16.05.1820 r.)
Maria Joanna Jadwiga

hr. v. Schaffgotsch
(ur. 16.12.1797 –
zm. Niemodlin 13.11.1867 r.)

Fryderyk Wilhelm Franciszek
Mikołaj Ernest Leopold Karol
Jan Nepomucen Łazarz
ur. Niemodlin 20.03.1833 -
zm. Niemodlin 25.12.1909 r.
ż. (x Brauna 1.09.1866 r.)
Elżbieta Helena Maria Teresa
hr. v. Stolberg-Stolberg
(ur. Brauna 28.09.1843 -
zm. Niemodlin 20.05.1918 r.)

córki:

- a) Maria Joanna Nepomucena
ur. 4.03.1821 r.
m. (x 10.08.1852 r.)
Fryderyk hr. v. Frankenberg-
Ludwigsdorff
- b) Maria Jadwiga Józefa
ur. 28.01.1825 r.
m. (x 9.07.1844 r.)
Ryszard Maria
v. Maubeuge
(ur. 12.08.1820 -
zm. 7.02.1894 r.)
z Wojciechowa W.
wł. Bodzanowa
i Nowego Świętowa
- c) Teresa Ernestyna
Joanna Nepomucena
ur. 15.10.1827 –
zm. 18.11.1880 r.
m. (x 31.06.1858 r.)
Maks bar. v. Deckenbroeck
- d) Walburga Maria
Leopoldyna Joanna
Nepomucena Eleonora
Matylda Fryderyka
ur. 22.06.1830 r.
m. (x 23.08.1849 r.)
Ludwik v. Strachwitz
z Bobolic
(ur. 27.09.1823 r.)
- e) Agnieszka Joanna
Nepomucena Leopoldyna
Matylda Fryderyka
Maria
ur. 16.09.1831 r.
m. (x 21.08.1856 r.)
Engelbert bar.
v. Fuerstenberg-Herdringen
(ur. 9.10.1829 –
zm. 2.04.1870 r.)

Jan Nepomucen
Maria Fryderyk

Kajus Maria
Albrecht Michał

Benedykt Maria
Józef Klemens

córki:

a) Maria Pia Henryka

Pius Emanuel Kajus Hubert ur. Niemodlin 22.12.1867 r. wł. Niemodlina, Rogów i Saren Małych ż. (x Muenster 14.06.1892 r.) Maria bar. v. Landsberg- Velen (ur. Steinfurth 13.02.1865 r.)	Franciszek ur. Niemodlin 28.09.1874 r. ż. (x Londyn 15.02.1909 r.) Iris Kingscote (ur. Bangalore 5.08.1886 r.)	August Antoni Jerzy Ignacy Patryk Gabriel ur. Niemodlin 17.03.1890 r. wł. Komorna ż. (x Wrocław 15.09.1920 r.) Maria Elżbieta (Marilis) v. Aulock (ur. Poczdam 17.09.1901 r.)	Beata Jadwiga Elżbieta Ludwika ur. Niemodlin 4.05.1869 r. m. (x Niemodlin 26.09.1893 r.) Engelbert hr. v. Fuerstenberg- Herdringen (zm. Herdringen 1.10.1918 r.) b) Maria Teresa Amalia Józefa Jadwiga Elżbieta Magdalena ur. Niemodlin 26.02.1871 r. m. (x Niemodlin 10.04.1894 r.) Teodor bar. v. Wrede c) Maria Elżbieta Zofia Anna Józefa Karolina Agnieszka Jadwiga ur. Niemodlin 31.01.1873 r. m. (x Niemodlin 6.10.1904 r.) dr praw Henryk bar. v. Aretin z Bawarii d) Maria Franciszka Anna Paula Józefa ur. Niemodlin 9.01.1878 r. zakonnica- boromeuszka w Szanghaju e) Maria Józefa Anna Fryderyka Elżbieta Jadwiga ur. Niemodlin 10.03.1879 – zm. Wrocław 24.12.1923 r. f) Maria Anna Ferdynanda Agnieszka Jadwiga Elżbieta ur. Niemodlin 9.01.1884 r. zakonnica – karmelitanka
---	---	--	--

				w Kolonii
		Benedykt Maria Józef Fryderyk Henryk Justus ur. Komorno 2.03.1923 r.		Maria Beata Eleonora Elżbieta Józefa Jadwiga Benedykta ur. Komorno 8.09.1924 r.
Fryderyk Henryk Justynus Falcone Kajus ur. Tienszin 14.04.1910 r.	Zygmunt Ludwik Karol Józef Melchior ur. Szanghaj 8.10.1912 r.	Piotr Teodor Ignacy Maria ur. Herischdorf 31.07.1925 r.	Maria Monika Iris Jadwiga Henrietta ur. Niemodlin 4.05.1921 r.	
Józef Fryderyk Jan Maria Hubert ur. Muenster 22.03.1893 r. 1919 r. – bar. v. Bilkau	Engelbert Maria Antoni Emanuel ur. Rogi 26.08.1898 r.	Fryderyk Leopold Maria Walentyn Emanuel Oskar ur. Drensteinfurth 12.06.1900 r.	Ignacy Maria Kajus Konstantyn ur. Rogi 22.02.1908 r.	córki: a) Elżbieta Maria Ignacja ur. Klisino 16.01.1895 r. b) Helena Maria Matylda Fryderyka Laurencja Jadwiga ur. Rogi 7.08.1901 r. m. (x Niemodlin 25.06.1925 r.) Józef hr. v. Francken- Siestorpff wł. Frączkowa c) Maria Pia Gabriela ur. Rogi 20.02.1903 r. d) Antonia Maria Kasparyna ur. Rogi 5.11.1904 r. e) Maria Renata Józefa Fryderyka ur. Rogi 3.05.1909 r.

3. Linia z Rybnika (Rybnik), Ujazdu (Ujest) i Rudzińca (Rudzinitz).

a) Początki linii

Stibor
s. Jana
zm. ok. 1630 r.
wł. Studenki
1616 r. – kup. Odrę
ż. 1. Helena v. Redern
(zm. 1620 r.)
2. (x 1621 r.)
Bohunka v. Stosch
|

Jan Bernard I zm. 22.12.1668 r. Bilovca Kyjovic i Odry ok. 1636 r. - Świerklan i Golejowa 1639 r. – kup. Rybnik ż. 1. (x ok. 1632 r.) Marianna v. Gusnar (zm. ok. 1636 r.) 2. (x 20.11.1644 r.) Anna Maria hr. v. Oppersdorff z linii górnośląskiej z Głogówka (zm. 5.06.1645 r.) 3. (x 1647 r.) Anna Izolda hr. v. Oppersdorff z linii morawskiej z Polskiej Cerekwi (ur. 21.05.1619 – zm. 1713 r.) 	Jan Moryc zm. ok. 1628 r.	Sebastian Juliusz 1628 r. – student	Jan Dietrich zm. po 1636 r.	Maria Magdalena zm. 1.09.1674 r. m. (x ok. 17.01.1650 r.) Ferdynand Leopold Rchgr. v. Oppersdorff z linii morawskiej wł. Szonowic i Strzybnika
---	------------------------------	--	--------------------------------	--

Karol Ferdynand <u>podlinia</u> <u>starsza</u>	Jan Moryc Maksymilian spłacony	Jan Bernard II <u>podlinia</u> <u>młodsza</u>	Antoni Leopold zm. w dzieciństwie	córki: a) Maria Eufemia m. (x 10.02.1654 r.) Krzysztof v. Welczek z Wielkiego Dębieńska wł. Łabęd (zm. 1697 r.)
---	--------------------------------------	--	--------------------------------------	---

- b) Kandyda Izabela
niezamężna
c) Anna Helena
ur. 1660 –
zm. po 1691 r.
m. 1. Hartwig
Erdman bar.
v. Eichendorff
z Kravařa
2. (x 22.02.1686 r.)
Maks Ludwik
bar. v. Jarotschin

b) Podlinia starsza Karola Ferdynanda

Karol Ferdynand
s. Jana Bernarda I
zm. po 1685 r.
wł. Świerklan, Kujaw
i Sławikowa
ż. (x 1.08.1656 r.)
Benigna Konstancja
hr. v. Oppersdorff
z linii górnośląskiej
z Głogówka
(ur. 2.06.1635 –
zm. 28.05.1676 r.)

Jan Bernard III zm. 25.08.1731 r. wł. Świerklan i Sławikowa, Zabrza i Ujazdu ż. 1. Benigna bar. v. Larisch z Karviny (zm. 1698 r.) 2. (x 1.11.1700 r.) Anna Zuzanna Renata bar. v. Sobeck z Landku-Petřkovic	Stanisław Krzysztof zm. 29.03.1709 r. wł. Lasocic ż. Anna Barbara Teresa v. Wrba Franciszek Ludwik ur. 1699 r. zm. w dzieciństwie	córki:
		a) Estera Izabela Konstancja Regina zm. ok. 1708 r. m. (x 1686 r.) Franciszek Karol v. Berchtold (zm. 1720 r.) b) Benigna Estera zm. 1704 r. m. (x 19.03.1688 r.) Karol Gabriel bar. Wengierski (zm. 1736 r.)
Franciszek Józef Adam Balcer ur. 1698/99 -	córki: a) Anna Benigna Józefa zm. 1723 r.	

zm. 1732 r. wł. Štemplovca ż. (x ok. 1719 r.) Anna Barbara bar. v. Przepitzki- Richemburg 	m. (x ok. 1719 r.) Jan Jerzy Kalinowski z Kalinowic (ur. 1667 r.) b) Szarlotta zm. ok. 1731 r. c) Franciszka zm. ok. 1731 r.
Jan Nepomucen Józef Ignacy Ksawery ur. 29.03.1726 – zm. 25.08.1768 r. ż. (x 17.06.1750 r.) Cecylia Anna Józefa v. Jenckwitz (ur. 16.08.1732 r.) 	Maria m. N. bar. v. Gotschalkowski
Jan Nepomucen Franciszek de Paulo Wincenty Ferrarius Narcyz ur. 30.10.1766 - zm. 25.08.1768 r.	córki: a) Maria Józefa Anna Alojza Tekla ur. 23.03.1757 r. m. (x 7.03.1780 r.) Jan Nepomucen Wacław Maks Józef hr. Khuen v. Belasi (ur. 23.02.1740 r.) b) Maria Teresa Elżbieta Tekla ur. 3.08.1762 r. m. (x 1793 r.) Jan Emanuel hr. v. Mallabaila

c) Podlinia młodsza Jana Bernarda II

Jan Bernard II
s. Jana Bernarda I
zm. 12.07.1692 r.
1676 r. – kup. Ujazd
1683 r. – kup. Rudziniec
i Rydułtowy
1685 r. – kup. Sierakowice
ż. (x ok. 1670 r.) Joanna
Elżbieta v. Zierotin
z Tułowic
|

Jan Ferdynand
zm. ok. 1729 r.
wł. Ujazdu i Rudzińca
ż. 1. (x 22.07.1695 r.)

Maria Julia
bar. v. Rauthen
z Koszęcina
(zm. po 1716 r.)
2. (x 15.05.1722 r.)
Anna Sydonia Poliksena
v. Sunnegk
z Bielska

Erdman Leopold
1692 r. – sponyony
wyjechał ze Śląska

Jan Leopold
zm. ok. 1728 r.

córki:

- a) Anna Julia
m. 1. (x ok. 1718 r.)
Adam Karol v. Skal
z Szymiszowa
2. (x 1751 r.)
Fryderyk v. Pelchrzim
- b) Anna Katarzyna
m. (x 26.09.1731 r.)
Franciszek Erdman
v. Tauber
z Vřesiny
(zm. 1792 r.)
- c) Joanna Elżbieta
zm. 19.05.1742 r.
zakonnica w Czarnowąsach
- d) Maria Franciszka
zm. 1742 r.
m. (x 29.05.1729 r.)
Franciszek Józef
Rogoyski
z Dąbrówki Górnej

PRAUCICZ

Herb rodowy

W XV wieku wśród szlachty lubińskiej składającej hołd księżnej Agnieszce, córce księcia Henryka żagańskiego wymieniany był Pecz Praucicz.

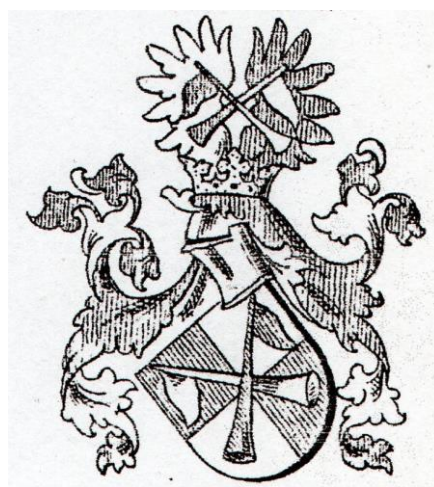
Źródła:

Błażek T. III s. 37

PRAUSER

I

II

Na Śląsku żyły dwa rody o tym nazwisku posiadające odmienne herby. Sinapius ich nie rozróżnia, Błażek jest niezdecydowany który ród jakim posługiwał się herbem. W tomie II przypisuje jednemu rodowi inny a w tomie III inny herb.

I.

Szlachta pochodząca z księstwa nyskiego. Pierwotną siedzibą miało być Grodziszcz (Graeditz) koło Otmuchowa (Ottmachau). Później posiadali Polską Bystrycę (Polnisch Weistritz).

Na przełomie XV i XVI wieku N. Prauser, żonaty z N. Strobitz posiadał syna – Jerzego. Jerzy żonaty był dwukrotnie: 1. z Rozyną Weinberg, 2. z N. von Freund z Polskiej Bystrzycy (Polnisch Weistritz). Jego syn – Melchior (ur. 1588 – zm. 8.08.1640 r.) był generalnym poborcą podatków na Śląsku. Żonaty z Barbarą von Roetel (ur. 1586 – zm. 7.03.1638 r.) posiadał syna – Kaspra, zmarłego bezżennie.

Do tego rodu należeli również: Wawrzyniec (Lorenc) (zm. 2.02.1553 r.) Prauser z Nysy (Neisse), żonaty z Magdaleną (zm. 1569 r.) N., która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Wacława (zm. 1564 r.) Ritter, oraz Jan Prauser – burmistrz Nysy (Neisse). Żonaty z Martą Freund z Polskiej Bystrzycy (Polnisch

Weistritz), posiadał syna – Baltazara, studenta prawa, zabitego w 1621 roku (26.02.).

TABLICE GENEALOGICZNE

N. Prauser
ż. N. Strobitz
|
Jerzy
ż. 1. Rozyna Weinberg
2. N. Freund
z Polskiej Bystrzycy
|
Melchior
ur. 1588 – zm. 8.08.1640 r.
generalny poborca podatków
ż. Barbara v. Roetel
(ur. 1586 – zm. 7.03.1638 r.)
|
Kasper
zm. nieżonaty

II.

Nobilitowany ród mieszczański pochodzący z Prochowic (Parchwitz) w księstwie głogowskim.

Mikołaj (zm. 1534 r.) Prauser był członkiem rady miasta Prochowic (Parchwitz). Żonaty z Katarzyną (zm. 1539 r.) N., posiadał syna – Leonarda (ur. 25.03.1508 r.). Leonard, nobilitowany w 1538 roku, był kanclerzem księcia Fryderyka II legnickiego a później aż do swojej śmierci – członkiem rady księcia Jana ziębicko – oleśnickiego. Zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1555 roku (22.07.) i pochowany został w kościele św. Marii Magdaleny. Żonaty (x 1534 r.) z Anną, córką Jerzego Fiebiga – członka rady miejskiej Legnicy (Liegnitz), posiadał jedenaścioro dzieci z których większość zmarła po urodzeniu: Konstantyna (ur. 1.11.1534 – zm. 1536 r.), Konstantyna (II) (ur. 1537 r.), Leonarda (ur. I zm. 1538 r.), Annę (ur. 1540 r.) – żonę (x 6.03.1557 r.) kupca wrocławskiego Marka Sulzera, Konstancję (ur. 1542 r.), Katarzynę (ur. 1544 r.), Leonarda (ur. 1545 – zm. 1546 r.), Helenę (ur. 1546 r.), Henryka (ur. 1548 – zm. 1549 r.) i Marię (ur. 1551 r.).

Źródła:

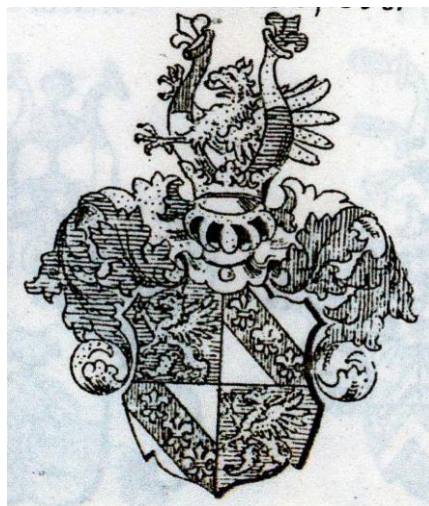
Sinapius T. II s. 876

Błażek T. II s. 94, T. III s. 101

PRAUSS

1. Herb rodowy.

2. Herb z 1598 r.

Szlachectwo czeskie (indygenat ?), wraz ze zmianą herbu, otrzymał w 1598 roku (5.06.) ze swoim bratem – Janem, Mikołaj Prauss, kanonik katedry wrocławskiej. Doerr nobilitacji takiej nie notuje.

Źródła:

Błażek T. II s. 94

PRAUSS
(PRAUSS von PRAUSSENDORF)

W 1569 roku (29.09.) czeskie szlacheństwo z predykatem „von Praussendorf” uzyskał Dawid Prauss, urzędnik kamery śląskiej.

Źródła:
Blažek T. II s. 94

PRAŽMA

zob.

PRASCHMA

PRĄDZYŃSKI

zob.

PRONDSINSKI

PRCHALA
(PERCHALA, PŘECHALA, PIERZCHAŁA ?)

Stary ród szlachecki pochodzący z księstwa opolskiego, znany również w księstwie cieszyńskim, nieznanego herbu. Być może, że pochodzili od polskich Pierzchałów herbu Roch.

W 1462 roku Tomek Prchala był starostą Bielska (Bielitz) w księstwie cieszyńskim.

W początku XVI wieku występuje w dokumentach Jan Przechala, jego córka – Aneżka, była żoną Jana Pierchni ze Sprzęcic (Sprentschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), który w 1519 roku zapisał wiano w wysokości 60 guldenów węgierskich.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich nazwisko to występuje bardzo często. W latach 1538 – 1540 występuje jako świadek Błażek Prchala (Perchala). W latach 1551 – 1552 był starostą opolskim. W 1552 roku (16.05.) w jednym tylko dokumencie występuje jako burgrabia zamku.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 870, 939

Landbuecher Opp.-Rat. nr 30, 31, 204, 206, 211, 213, 220, 256, 260, 273, 320, 330.

Zemska kniha... 16, 19, 21, 28, 46, 49, 59, 64, 65, 71, 89, 91, 96, 101, 109, 151.

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 403

C.D.S. T. VI nr 256; T. XXXIII s. 42

PŘECHALA

zob.

PRCHALA

PREDEL

zob.

PRAEDEL

PREIBISCH

Stary ród mieszczański z Bolesławca (Bunzlau). W 1430 roku Jan Preibisch był członkiem rady miejskiej w tym mieście. W 1576 roku zmarł Kasper Ptreibisch (ojciec nobilitowanego ?). W 1627 roku (10.12.) zostali nobilitowani i wpisani w stan rycerski Rzeszy doktor obojga praw Krzysztof Preibisius, sekretarz urzędu miejskiego w Zgorzelcu (Goerlitz) oraz jego bracia Jan i Jerzy.

Źródła:

Błażek T. III s. 101-102

Schles. Wappenbuch szp. 106

PREISWITZ

Zniemczona forma nazwiska Przyszowskich herbu Łabędź z Przyszowic (Preiswitz) koło Gliwic (Gleiwitz), używana od końca XVII wieku.

zob.

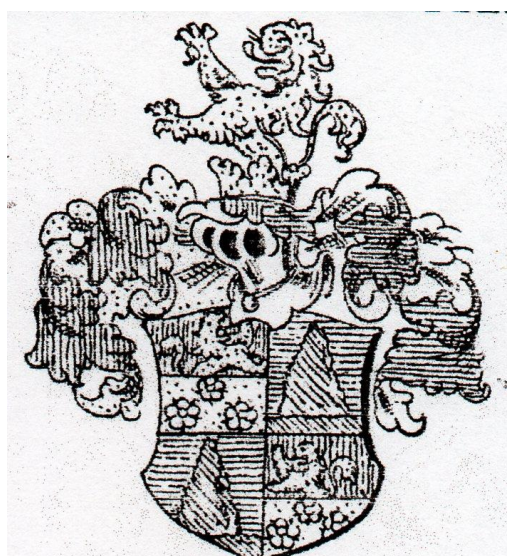
PRZYSZOWSKI

PREMISLIDEN

zob.

PRZEMYŚLIDZI

PRENZEL
(PRENZEL von FELSENSTEIN)

W 1737 roku (29.05.) wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Felsenstein” kupiec śląski Ferdynand Prenzel. Zmarł bez potomków w połowie XVIII wieku.

Spadkobiercami jego majątków: Baworowa Dolna (Nieder Beerberg) i Kościelniki Górne (Ober Steinkirch) koło Lubania (Lauban) zostali synowie pruskiego radcy handlowego z Jeleniej Góry (Hirschberg) – Karol Gotlieb i Ernest Gotlob Głafey. Przyjęli oni herb i nazwisko zmarłego i uzyskali w 1752 roku (17.06.) zatwierdzenie tego przez króla pruskiego.

Źródła:

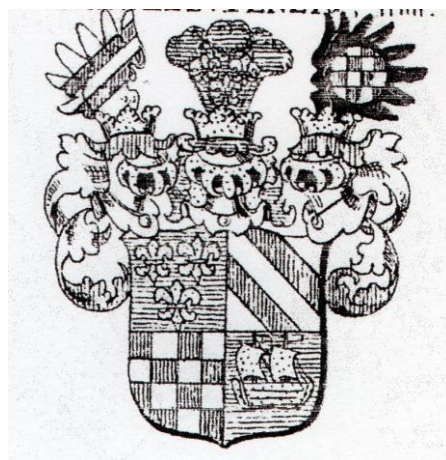
Błażek T. III s. 37

Doerr s. 225

PRENZEL
(PRENZEL von PENZIG)

1. Herb z 1795 r.

2. Herb z 1801 r.

Krzysztof Prenzel w 1718 roku był kupcem i starszym cechu płócienników w Lubaniu Śląskim (Lauban). W 1785 roku (8.09.) szlachectwo Rzeszy otrzymał jego wnuk – Krzysztof Adolf Prenzel junkier wojsk saskich zaś w 1795 roku (8.03.) również szlachectwo Rzeszy otrzymał drugi jego wnuk – Jan Fryderyk Prenzel, właściciel majątku Oehna koło Budziszyna (Bautzen) na Górnych Łużycach. Żonaty z Chrystianą Zofią von Penzig, ostatnią przedstawicielką starego górnołuckiego rodu, właścicielką majątków w okolicy Czerwieńska (Rothenburg). W 1801 roku (12.09.) otrzymał zgodę na dodanie do swojego nazwiska żony w formie predykatu „von Penzig”, a w 1802 roku (13.03.) uzyskał tytuł barona Rzeszy. Potomkowie sprzedali majątki w okolicy Czerwieńska (Rothenburg) i na Śląsku już nie występowali. Ród wymarł w drugiej połowie XIX wieku.

Źródła:

Błażek T. III s. 38

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000, s. 8 -10

PRESSEN

zob.

BRESEN

PRETFICZ

zob.

PRITTWITZ

PRETORIUS

zob.

RICHTHOFEN

PRETORSKI

Drobna szlachta pszczyńska wymieniana tylko przez Pilnačka. W 1721 roku występuje w dokumentach Ferdynand Leopold Pretorski.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 894

PRETWICZ

zob.

PRITTWITZ

PREUSNER
(PRUS)

W dokumentach czeskich przedstawiciele tego rodu występowali pod nazwiskiem „Prus”.

Maciej Prus z Cieszyna (Teschen) w 1522 roku występuje jako świadek w dokumentach księcia Kaźka cieszyńskiego. Melchior (zm. 1540 r.) – w 1515 roku sekretarz księcia cieszyńskiego, następnie był duchownym w Opawie (Troppau) i kanonikiem katedry w Ołomuńcu.

Jan Preusner z Bogdanowic (których ?), właściciel majątku w Wojsławicach (Woislawitz) koło Kluczborka (Kreuzburg) był żonaty (x ok. 1592 r.) z Magdaleną Widlak z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg).

Jakub Preusner w 1601 roku (3.03.) został nobilitowany (wpisany w stan wło-dycki ?) i otrzymał dyplom herbowy.

Andrzej von Preusner w 1686 roku (8.05.) wydzierżawił od Ferdynanda Erazma Wiplera z Uszyc (Uschuetz) na cztery lata folwark w Górze (Guhrau) koło Pszczyny (Pless).

Źródła:

Sinapius T. I s. 738

Pilnaček T. III s. 900

PRIEBORN

zob.

HAGEN

PRIMSTER

(PRIMSTER von KAMMERSTEIN SCHWAB genannt, PRIMSTERER,
PRINSTERER)

Ród mieszczański przybyły z Norymbergi osiadły na Śląsku na przełomie XV i XVI wieku.

Stefan Primster von Kammerstein zmarł w Norymberdze w 1459 roku. Prawdopodobnie jego syn lub wnuk – również Stefan, na Śląsku występujący pod nazwiskiem „Prinsterer” w 1525 roku był właścicielem Idzikowa (Kieslingswalde) w hrabstwie kłodzkim.

W 1554 roku Jerzy Primster był właścicielem Wilkanowa (Woelfelsdorf) i Lesicy (Freiwalde) a inny Jerzy – właścicielem Długopola Dolnego (Nieder Langenau) w tym hrabstwie.

W 1604 roku Jerzy (który ?), żonaty z Magdaleną von Pannwitz był właścicielem Idzikowa (Kieslinswalde) a w 1614 roku właścicielem tej miejscowości był jego syn o tym samym imieniu żonaty z Magdaleną von Mosch.

Źródła:

Błażek T. III s. 102

PRINSTERER

zob.

PRIMSTER

PRINTZ

zob.

PRINZ

PRINZ
(PRINTZ und BUCHAU)

Herb baronowski

Szlachta nobilitowana, założycielem rodu był urodzony w Jaworze (Jauer) Daniel (ur. 14.09.1545 r.) student prawa na uniwersytecie praskim, następnie radca sądu apelacyjnego w Pradze i radca kamery królewskiej we Wrocławiu (Breslau). Dwukrotnie był posłem cesarza Maksymiliana do Moskwy. Z podróży tych napisał książkę „De Moscoviae ortu et progressu”. W 1577 roku (28.12.) otrzymał szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów. W 1588 roku (13.06.) otrzymał potwierdzenie szlachectwa z predykatem „und Buchau” od miasteczka w Czechach. Na Śląsku siedzibą rodu była Chróścina (Falkenau) w księstwie nyskim.

Daniel zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1608 roku (12.10.). Miał córkę – Marię Magdalенę, żonę (x 29.09.1612 r.) Jana Jakuba von Salhausen, oraz dwóch synów: Karola i Jana oraz prawdopodobnie (wg Pilnacka) Daniela jun.

Daniel jun. (ur. 1585 r.) był urzędnikiem starostwa otmuchowskiego. Jan służył w armii i administracji szwedzkiej, w 1642 roku był generalnym poborcą podatków a później gubernatorem Nowej Szwecji w Ameryce.

Karol (ur. 1585 – zm. 27.06.1632 r.) – radca dworu cesarskiego, mieszkał we Wrocławiu (Breslau).

Inny Karol w 1635 roku (24.11.) otrzymał potwierdzenie szlachectwa ze zmianą herbu.

W 1664 roku (5.05.) syn Karola – Adam Leopold, właściciel Kobieli (Kuehschmalz) koło Grodkowa (Grottkau), starosta księstwa nyskiego otrzymał tytuł barona z zupełną zmianą herbu: herb czteropolowy, pierwsze i czwarte pole – błękitne, na zielonym wzgórzu skacząca łania; pole drugie i trzecie – czerwone, na zielonym wzgórzu skaczący pies w obroży i z wysuniętym językiem (herb Hundtów ?). Tarcza sercowa – srebrna, na wzgórzu stojący na dwóch łapach czerwony lew z podwójnym ogonem. W klejnocie pół psa i pół łani. Labry

czerwono zielone. Syn Adama Leopolda – Jan Jerzy był właścicielem Kobieli (Kuehschmalz) i Kamiennika (Kamnig).

W 1661 roku (27.09.) biskup pomocniczy wrocławski, tytularny biskup Nicopolis, Jan Baltazar Lisch von Hornau zapisał w testamencie stworzony przez siebie fideikomis Górnej i Dolnej Kobieli (Ober- und Nieder Kuehschmalz) rodzinie bar. von Prinz.

Jan Fryderyk (zm. 1691 r.) był generałmajorem wojsk brandenburskich. Ludwik Markwart (zm. 8.11.1725 r.), rycerz Orderu Orła Czarnego, był ministrem króla pruskiego. Do rodu tego należały jeszcze Czarnolas (Petersheide) i Gałączyce (Giersdorf).

XIX – XX WIEK.

W XVIII wieku bracia: Jan Ferdynand i Jan Adam Leopold byli założycielami dwóch linii: śląskiej z Kobieli (Kuehschmalz) i pomorskiej.

1. LINIA ŚLĄSKA Z KOBIELI (KUEHSCHMALZ)

Linie tę założył Jan Ferdynand bar. von Prinz und Buchau (zm. 1748 r.) (syn Jana Fryderyka ?). W początkach XIX wieku nastąpił podział majątku pomiędzy braci: Jana Nepomucena Jakuba i Jana Ferdynanda Józefa, którzy byli założycielami dwóch podlinii: Górną Kobiela (Ober Kuehschmalz) i Dolną Kobiela (Nieder Kuehschmalz).

a) Podlinia Górna Kobiela (Ober Kuehschmalz)

Górną Kobiela (Ober Kuehschmalz) otrzymał Jan Nepomucen Jakub bar. Prinz von Buchau (ur. 28.04.1775 – zm. 13.04.1837 r.) – landrat powiatu grodkowskiego, żonaty był (x 1.05.1808 r.) z Filipiną bar. von Skall (ur. 27.09.1774 – zm. Górna Kobiela, Ober Kuehschmalz 20.02.1851 r.), wdową po Józefie von Jankwitz (zm. 13.02.1805 r.) z Jasienicy (Hermsdorf) koło Nysy (Neisse). Miał dwoje dzieci: Filipinę Marię Annę Teresę Józefę Antonię (ur. Górna Kobiela, Ober Kuehschmalz 13.06.1812 r.) oraz Jana Nepomucena Ernesta Filipa Erdmanna.

Jan Nepomucen Ernest Filip Erdmann (ur. 15.03.1810 – zm. 13.12.1837 r.) – żonaty (x 19.10.1843 r.) z Betty hr. d'Ambly des Ayvelles (ur. 7.10.1817 – zm. Górna Kobiela, Ober Kuehschmalz 8.02.1895 r.) z Bilej Vody (Weiswasser), miał również dwoje dzieci:

1. Jadwigę Filipinę Emmę (ur. Wyrębiny k. Korfantowa, Ferdinandshof b. Friedland O.S. 1.04.1846 r.) – żonę (x 25.09.1867 r.) Maksymilianą Mueller von Klobuczinski (zm. 17.04.1884 r.);
2. Jerzego Filipa Jana Bernarda Maksa Teodora (ur. Górna Kobiela, Ober Kuehschmalz 11.04.1853 r.) – właściciela fideikomisu Górna Kobiela (Ober Kuehschmalz).

b) Podlinia Dolna Kobiela (Nieder Kuehschmalz)

Brat Jana Nepomucena Jakuba – Jan Ferdynand Józef (ur. Ołomuniec 25.03.1780 – zm. Dolna Kobiela, Nieder Kuehschmalz 23.03.1847 r.), oficer wojsk pruskich, otrzymał Dolną Kobielę (Nieder Kuehschmalz). Żonaty (x 7.10.1806 r.) z Józefą bar. von Hundt (ur. Malerzowice Małe, Klein Mahlen-dorf 12.06.1786 – zm. Dolna Kobiela, Nieder Kuehschmalz 11.03.1861 r.) ze StaregoGrodkowa (Alt Grottkau), miał troje dzieci:

1. Teodora Karola Emanuela Ferdynanda Erdmanna (ur. Dolna Kobiela, Nieder Kuehschmalz 10.07.1811 – zm. 25.07.1871 r.) – oficera wojsk pruskich. Żonaty (x 16.07.1853 r.) z Ernestyną Koschny (ur. Ozorowice k. Trzebnicy, Sponsberg b. Trebnitz 21.06.1827 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Jana Teodora Henryka Józefa (ur. Wittenberga, Wittenberg 5.10.1856 r.) – kapitana wojsk pruskich, żonatego (x 8.10.1881 r.) z Elżbietą Paetzold (ur. 23.03.1858 r.), miał pięcioro dzieci:
 - Teodora (ur. Wrocław, Breslau 2.07.1882 r.).
 - Erneę (ur. Wrocław, Breslau 2.09.1883 r.);
 - Jana (ur. Brzeg, Brieg 15.10.1886 r.);
 - Greteę (ur. Brzeg, Brieg 29.09.1892 r.);
 - Liesel (ur. Brzeg, Brieg 18.07.1894 r.);
 - b) Jana Ernesta Juliusza (ur. Wrocław, Breslau 15.05.1859 r.);
 - c) Elżbietę Leontynę Józefinę Henriettę Ewę(ur. Wrocław, Breslau 20.09.1860 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 24.01.1884 r.) Stefana von Prittwitz-Gaffron, właściciela Miechowej (Omechau) koło Kluczborka (Kreuzburg);
 - d) Jana Kurta Wilhelma (ur. Nysa, Neisse 25.04.1863 r.) – oficera wojsk niemieckich.
2. Juliusza Jana Filipa Adalberta Erdmanna (ur. Dolna Kobiela, Nieder Kuehschmalz 1.05.1813 – zm. Nysa, Neisse 20.08.1862 r.) – kapitana wojsk pruskich, żonatego (x 4.06.1846 r.) z Julią bar. von Wackerbath-Belling (ur. Rybnik, Rybnik 10.06.1816 r.);
3. Barbarę Marię Antonię Benignę Ewę (ur. Dolna Kobiela, Nieder Kuehschmalz 10.06.1822 r.).

Na początku XX wieku właścicielami fideikomisu Dolna Kobiela (Nieder Kuehschmalz) byli bracia: Teodor (Jan Teodor Henryk Józef), Ernest (Jan Ernest Juliusz) i Kurt (Jan Kurt Wilhelm).

LINIA POMORSKA

Założycielem tej linii był brat założyciela linii z Kobieli (Kuehschmalz) – Jan Adam Leopold. Potomstwo jego w służbie wojskowej i administracji pruskiej, nie było związane z określonym regionem, często zmieniając miejsce zamieszkania i dlatego informacje o nich są bardzo skromne.

W pierwszej połowie XIX wieku Józef Wilhelm August bar. Prinz von Buchau (zm. 1848 r.) był czterokrotnie żonaty: 1.z Luizą von Zitzewitz, 2. z N.N.,

3. z N.N., 4. z N.N. Z pierwszą żoną miał syna – Ferdynanda Ernesta Augusta, zaś z drugą córkę – Marię (ur. 23.03.1827 r.), żonę dr medycyny N. Schroedera, która wyjechała do Stanów Zjednoczonych.

Ferdynand Ernest August (ur. 13.06.1801 – zm. 21.11.1845 r.) – oficer wojsk pruskich, żonaty (x 14.05.1831 r.) z Emilią von Beelow (ur. 7.06.1800 – zm. 19.10.1865 r.) z Pieszcza (Peest) koło Sławna (Schlawe) na Pomorzu Środkowym, miał troje dzieci:

1. Luizę (ur. Tyn k. Sławna, Thyn b. Schlawe 26.02.1832 r.) – żonę radcy sądowego Henryka Bauck;
2. Emila Leopolda Ferdynanda (ur. Zezow 6.03.1834 – zm. Królewiec, Koenigsberg 9.05.1883 r.) – majora wojsk pruskich, żonatego z Jadwigą von Mitzlaff. Miał dwie córki: Gertrudę (ur. 20.09.1868 r.) i Jadwigę (ur. 4.01.1872 r.);
3. Henryka Zygmunta Bogislawa (ur. Zezow 12.12.1838 r.) – majora wojsk pruskich, żonatego (x 14.04.1868 r.) z Wilhelminą Sthammer (ur. Żytawa, Zittau 25.10.1848 r.). Miał siedmioro dzieci:
 - a) Marię Luizę Karolinę (ur. Kostrzyń, Kuestrin 27.01.1869 r.);
 - b) Kurta Bogislawa (ur. Kostrzyń, Kuestrin 4.04.1870 r.) – oficera wojsk niemieckich;
 - c) Elżę Wilhelminę Emilię (ur. Kostrzyń, Kuestrin 26.07.1871 r.);
 - d) Katę Marię Małgorzatę (ur. Kostrzyń, Kuestrin 29.03.1875 r.);
 - e) Hanne Emmy Alice (ur. Kostrzyń, Kuestrin 28.06.1876 r.);
 - f) Horsta Bogislawa (ur. Kostrzyń, Kuestrin 13.09.1877 r.);
 - g) Joba Bogislawa (ur. Kostrzyń, Kuestrin 6.03.1879 r.).

Źródła:

Sinapius T. II s. 403-404

Zedlitz T. VI s. 52

Pilnaček T. III s. 41

Krane s. 89

Dorst T. I nr 149

Doerr s. 147

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 33-34

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 51:1901 s. 582-584

TABLICE GENEALOGICZNE

XIX – XX WIEK

1. Podział na linie – XVIII w.

Jan Fryderyk bar. Prinz v. Buchau
zm. 1691 r.
generałmajor wojsk brandenburskich

|
?
|

Jan Ferdynand
zm. 1748 r.
|
linia śląska

Jan Adam Leopold
|
linia pomorska

2. Linia śląska XIX – XX w.

a) Podlinia Górna Kobiela

N. bar. Prinz v. Buchau
(syn Jana Ferdynanda ?)
wł. Kobieli

|

Jan Nepomucen Jakub
ur. 28.04.1775 -
zm. 13.04.1837 r.
landrat powiatu
grodkowskiego
wł. fideikomisu Górna Kobiela
ż. (x 1.05.1808 r.) Filipina
bar. v. Skal
(ur. 27.09.1774 –
zm. Górna Kobiela 13.06.1812 r.)

|

Jan Ferdynand Józef
|
podlinia Dolna Kobiela

Jan Nepomucen
Ernest Filip Erdmann
ur. 15.03.1810 -
zm. 13.12.1837 r.
wł. Górnej Kobieli
ż. (x 19.10.1843 r.)
Betty hr. d'Ambly
des Ayvelles
(ur. 7.10.1810 -

Filipina Maria Anna
Teresa Józefa Antonia
ur. Górna Kobiela
13.06.1812 r.

zm. Górna Kobiela
8.02.1895 r.)
z Bilej Vody
|

Jerzy Filip Jan Bernard
Maks Teodor
ur. Górna Kobiela
11.04.1853 r.
wł. Górnej Kobieli

Jadwiga Filipina Emma
ur. Wyrębiny 1.04.1846 r.
m. (x 25.09.1867 r.)
Maksymilian Mueller
v. Klobuczinski
(zm. 17.04.188

b) Podlinia Dolna Kobiela

N. bar. Prinz v. Buchau
(syn Jana Ferdynanda ?)
wł. Kobieli
|

Jan Nepomucen Jakub
|
podlinia Górna Kobiela

Jan Ferdynand Józef
ur. Ołomuniec 25.03.1780 –
zm. Dolna Kobiela 23.03.1847 r.
wł. fideikomisu Dolna Kobiela
ż. (x 7.10.1806 r.) Józefa
bar. v. Hundt ze Starego Grodkowa
(ur. Malerzowice Małe 12.06.1786 –
zm. Dolna Kobiela 11.03.1861 r.)
|

Teodor Karol Emanuel
Ferdynand Erdmann
ur. Dolna Kobiela
10.07.1811 -
zm. 25.07.1871 r.
wł. Dolnej Kobieli
ż. (x 16.07.1853 r.)
Ernestyna Koschny
(ur. Ozorowice
21.06.1827 r.)
|

Juliusz Jan Filip
Adalbert Erdmann
ur. Dolna Kobiela
1.05.1813 -
zm. Nysa 20.08.1862 r.
kapitan wojsk pruskich
ż. (x 4.06.1846 r.) Julia
bar. v. Wackerbath-
Belling
(ur. Rybnik 10.06.1816 r.)

Barbara Maria Antonia
Benigna Ewa
ur. Dolna Kobiela
10.06.1822 r.

Jan Teodor Henryk
Józef
ur. Wittenberga
5.10.1856 r.
kapitan wojsk
pruskich
ż. (x 8.10.1881 r.)
Elżbieta Paetzold

Jan Ernest Juliusz
ur. Wrocław
15.05.1859 r.

Jan Kurt
Wilhelm
ur. Nysa
25.04.1863 r.
oficer wojsk
niemieckich

Elżbieta Leontyna
Józefina Henrietta
ur. Wrocław
20.09.1860 r.
m. (x Wrocław
24.01.1884 r.)
Stefan v. Prittwitz-
Gaffron

(ur. 23.03.1858 r.)

wł. Miechowej

Teodor	Jan	Liesel	córki:
ur. Wrocław 2.07.1882 r.	ur. Brzeg 15.10.1886 r.	ur. Brzeg 18.07.1894 r.	a) Erna ur. Wrocław 2.09.1883 r.
			b) Greta ur. Brzeg 29.09.1892 r.

3. Linia pomorska XIX – XX w.

Józef Wilhelm August bar. Prinz v. Buchau
zm. 1848 r.

ż. 1. Luiza v. Zitzewitz

2. N.N.

3. N.N.

4. N.N.

Ferdynand Ernest August ur. 13.06.1801 – zm. 21.11.1845 r. oficer wojsk pruskich ż. (x 14.05.1831 r.) Emilia v. Beelow z Pieszcza (ur. 7.06.1800 – zm. 19.10.1865 r.)	Maria ur. 23.03.1827 r. m. dr med. N. Schroeder wyjechała do Stanów Zjednoczonych
---	--

Emil Leopold Ferdynand ur. Zezow 6.03.1834 - zm. Królewiec 9.05.1883 r. major wojsk pruskich ż. Jadwiga v. Mitzlaff	Henryk Zygmunt Bogisław ur. Zezow 12.12.1838 r. major wojsk pruskich ż. (x 14.04.1868 r.) Wilhelmina Sthammer (ur. Żytawa 25.10.1848 r.)	Luiza ur. Tyn 26.02.1832 r. m. Henryk Bauck radca sądowy
córki: a) Gertruda ur. 20.09.1868 r. b) Jadwiga ur. 4.01.1872 r.		

Kurt Bogisław ur. Kostrzyń 4.04.1870 r. oficer wojsk niemieckich	Horst Bogisław ur. Kostrzyń 6.03.1879 r.	Job Bogisław ur. Kostrzyń 13.09.1877 r.	córki: a) Maria Luisa Karolina ur. Kostrzyń 27.01.1869 r. b) Elza Wilhelmina Emilia ur. Kostrzyń 26.07.1871 r. c) Kate Maria Małgorzata ur. Kostrzyń 29.03.1875 r.
--	--	---	--

d) Hanna Emmy Alice
ur. Kostrzyń 28.06.1876 r.

PRINZENDORF

zob.

SCHINDLER

PRITTWITZ

(PRITTWITZ HOGER genannt, PRITTWITZ HOYER genannt,
PRITTWITZ-GAFFRON, PRETWICZ, PRITTWITZ-GAFFRON
KRECKWITZ genannt, *PRETFICZ*)

Herb rodowy wg Adelslexikon

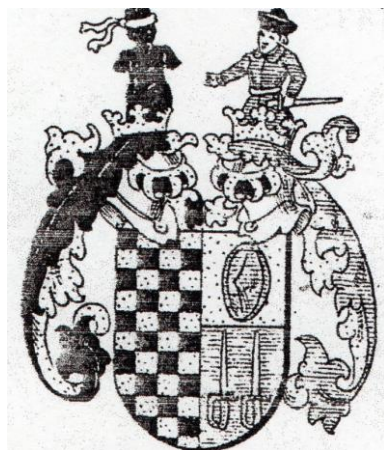
Herb rodowy II

Herb rodowy III

Polski herb Wczele

Herb baronowski Prittwitz-Gaffron wg Błażk

Stary ród znany od drugiej połowy XIII wieku. Sinapius i Pilnacek uważają go za ród miejscowy pochodzący z Przybkowic (Prittwitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), zaś T. Jurek za rycerstwo łżyckie pochodzące z Preititz. Według niego pierwotnym herbem Prittwitzów był rak lub krab, następnie przyjęli herb dwudzielny w skos, w dolnym polu pasy w górnym gwiazda i po raz trzeci zmienili herb przyjmując znany w Polsce herb Wczele. Legenda herbowa rodu była identyczna z polską legendą (rycerz Holub). Według heraldyków czeskich polska nazwa herbu pochodzi od nazwy czeskiej pszczoły – včela i w heraldyce czeskiej szachownica ma kształt rombu – plastra miodu. Od XV wieku dzielili się na liczne linie przyjmujące różne predykaty: Hoyer vel Hoyer – od imienia Hoigerus często nadawanego w średniowieczu członkom tego rodu. Jedna linia nabyła w XV wieku Gawrony (Gaffron) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) i zaczęła używać nazwiska „Prittwitz-Gaffron”. W Polsce znani pod nazwiskiem „Preticz”.

W 1283 roku w dokumentach klasztoru augustianów w Nowogrodzie Bobrzańskim (Naumburg am Bober) występuje Petrus de Prowtitz. W 1311 roku Hoiger był kanonikiem glogowskim. W 1316 roku występuje w dokumentach Hoygerus (zm. po 1344 r.) de Preticz, rycerz na dworze księcia Bolesława III legnickiego, w 1344 roku przebywał na dworze księcia Konrada oleśnickiego. Posiadał córkę – N. żonę Ingeramusa de Trachenberg. Jego synem był prawdopodobnie znany z dokumentów z 1359 roku Czenko von Pretwicz, właściciel Laskowic Oławskich (Laskowitz), które stały się siedzibą jednej linii rodu.

W 1321 roku występuje w dokumentach Roger von Prittitz a w 1326 roku – Heinrich von Pretiz. W 1324 roku Petrus de Prittwitz występuje na dworze księcia Henryka VI wrocławskiego a w latach 1345 – 1345 Jan – na dworze książąt Wacława i Ludwika I legnicko - brzeskich. W 1391 roku Hynek Preptitz był starostą okręgu sądowego Góra Śląska (Guhrau).

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej brali udział Hanns, Heyncze, Nickel, Peter, Dietrich i Lorenz. W 1421

roku Heinrich przebywał na dworze księcia Ludwika II brzeskiego a Jan – na dworze księżnej Elżbiety legnickiej.

Kilku przedstawicieli tego rodu w XV wieku było duchownymi, w kościele św. Marii Magdaleny we Wrocławiu (Breslau) znajdowało się epitafium wikarego Jana von Prittwitz zmarłego w 1502 roku.

W 1457 roku Jan Prittwitz był właścicielem Spalic (Spahlitz) w księstwie oleśnickim.

LINIA Z LASKOWIC OŁAWSKICH (LASKOWITZ).

Miejscowość ta należała do Prittwitzów już od pierwszej połowy XIV wieku. W 1359 roku właścicielem jej był Czenko Pretwicz. W drugiej połowie XV wieku występuje w dokumentach Nickel von Prittwitz. Posiadał syna – Jana (zm. ok. 1534 r.) zwanego Hoger, właściciela Laskowic Oławskich (Laskowitz). Żonaty z Barbarą von Zirn (Tschirn), posiadał dwie córki: Barbarę – żonę Krzysztofa von Czirn (Tschirn), Annę – żonę Henryka Brodeckiego oraz syna – Ernesta (zm. 1543 r.) żonatego z Małgorzatą von Falkenhayn z Krzeczyna Małego (Klein Krichen) koło Lubina (Lueben). Ernest posiadał córkę Jadwigę (zm. przed 4.07.1598 r.) – drugą żonę Henryka (ur. 1528 – zm. 20.03.1572 r.) von Oppersdorff z linii dolnośląskiej z Gaci (Heidau) koło Oławy (Ohlau) oraz dwóch synów: Ernesta jun. i Jana.

Jan - właściciel części Laskowic Oławskich (Laskowitz), członek rady księstwa brzeskiego, w 1576 roku występuje w Wołowie (Wohlau).

Ernest jun. (zm. 1603 r.) – starszy brat Jana, był właścicielem części Laskowic Oławskich (Laskowitz) i Miłocic (Muehlatschuetz) w księstwie oleśnickim, w 1579 roku członkiem rady księcia Jerzego II legnicko – brzeskiego, starostą Oławy (Ohlau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną von Dyhrn, 2. z Julianną von Sommerfeld, posiadał trzech synów: Ernesta (zm. 1632 r.) – żonatego z Anną (zm. ok. 1660 r.) von Frankenberg, Krzysztofa Ernesta, który odziedziczył obydwie miejscowości i w 1630 roku był członkiem rady księcia Henryka Wacława ziebicko – oleśnickiego. Żonaty z Anną von Baruth z Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz), posiadał tylko córkę – Elżbietę, żonę Jerzego Fryderyka bar. von Kittlitz, właściciela Miechowic Oławskich (Mechwitz), na której linia ta wymarła. Trzeci syn Ernesta jun. – Jan Ernest sprzedał Laskowice Oławskie (Laskowitz).

PRITTWITZ HOYER (HOGER) gennant.

W XV i XVI wieku niektórzy przedstawiciele rodu Prittwitz z księstwa oleśnickiego i kozielskiego używali predykatu „Hoyer” vel „Hoger”. Nie wiadomo czy stanowili oddzielną linię, gdyż informacje o nich są fragmentaryczne. Według pośrednich informacji można przypuszczać, że wywodzili się z linii z Laskowic Oławskich (Laskowitz).

Hanns Prittwitz Hoyer w latach 1446 i 1450 występuje w dokumentach wystawianych w Koźlu (Cosel) księcia Konrada Czarnego oleśnicko – kozielskiego.

W 1527 roku Hannos Prittwitz zwany Hoger był (ten sam ?) właścicielem Boguszyca (Bogschuetz).

W 1582 roku wśród szlachty lublinieckiej występuje Joachim von Prittwitz.

LINIA PRITTWITZ-GAFFRON.

Miejscowość Gawrony (Gaffron) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), siedzibę rodową rodu Gaffron (zob.) nabyli Prittwitze w połowie XV wieku. W latach 1481 – 1521 właścicielem jej był Piotr (Joachim ?) von Prittwitz. W 1481 roku ufundował w Mędzyborzu (Medzibor) kościół, żonaty z Rozyną Stwolinską (Danewitz). Posiadał dwóch synów: Baltazara i Bernarda.

Bernard (ur. ok. 1500 – zm. Trembowla 1563 r.) osiadł w Polsce, w pierwszej połowie XVI w. początkowo dworzanin królewski, później rotmistrz wojsk królewskich, był starostą Baru i Trembowli, bohater obrony polskich kresów wschodnich (Pretficii seu Pretwiczi de Gawron ex Silesia in Podolia consederunt. Bernhardum cum Illustris Ductore Sieniawski magnum Defensorem Podoliae ac persecutorem Tartarorum usque in Oczakow referunt...), właściciel miasteczka i dóbr Charawka na Podolu, żonaty z N. Zawadzką posiadał dwóch synów: Jakuba – kasztelana halickiego i wojewodę podolskiego oraz Wojciecha. Syn Jakuba – Jan ufundował w Trembowli klasztor dominikanów.

Baltazar – brat Bernarda, żonaty z N. von Schaffgotsch, posiadał syna – Piotra który kupił od księcia Karola oleśnickiego Stronię (Stronn) koło Bierutowa (Bernstadt). Piotr występuje w dokumentach w latach 1525 - 1530.

W 1538 roku Leonard von Prittwitz und Gaffron był członkiem rady księcia Henryka II oleśnickiego.

Prawdopodobnie synem Baltazara był Bernard żonaty z N. Posadowską z Posadowic (Postewitz). Posiadał syna – Bernarda jun. (zm. 1599 r.), w 1584 roku właściciela Kamiennej (Giesdorf) koło Namysłowa (Namslau), starostę namysłowskiego okręgu sądowego. Żonaty z Sabiną von Walch z Dziadowego Mostu (Ulbersdorf) w księstwie oleśnickim, miał syna Ernesta (ur. 1585 – zm. 1619 r.). W 1609 roku w skardze złożonej przez poselstwo śląskie królowi polskiemu w sprawie zatargów granicznych z Wielkopolską mowa jest o zatargu Bernarda i Grzegorza von Prittwitz ze Stanisławem Trzczańskim z Trzciny.

W 1664 roku w kondukcie pogrzebowym księcia Sylwiusza oleśnickiego szło aż dziesięciu przedstawicieli tej linii pełniąc w tym obrzędzie eksponowane funkcje:

- Piotr Moryc – członek rady książęcej, właściciel Poniadowic (Pontwitz), Kowali (Kawallen), Komornik (Kummernigk), Blizocina (Neuwalde) i Swaradowic (Schweretau) – niośł miecz.
- Jan Moryc – koniuszy książęcy, właściciel Poniadowic (Pontwitz) i Wieszkowic (Neudorf) – prowadził konia księcia.
- Jan Ernest – właściciel Poniadowic (Pontwitz) – niośł trzecią chorągiew.
- Jerzy Waclaw – właściciel Poniadowic (Pontwitz) – był marszałkiem części konduktu pogrzebowego.

- Jan Jerzy – właściciel Poniatowic (Pontwitz) – niósł całun żałobny.
 - Zygmunt Moryc – właściciel Poniatowej (Pontwitz) – niósł herb książęcy.
 - Jan Kasper – właściciel Kraszowa (Kraschen) – prowadził konia trzeciej chorągwi.
 - Jan Kasper (inny) – właściciel Radzyny (Radine) był w poczcie szóstej chorągwi, która była główną chorągwią (Haupt Fahne).
 - Ernest Leonard – właściciel Kępy (Kampern) oraz Kasper – właściciel Jakubowic (Jakobsdorf) – nieśli herby książęce.
- W ciągu XVII wieku linia ta podzieliła się na kilka domów o których mamy bardzo skąpe informacje.

Dom Stronia (Stronn) i Poniatowice (Pontwitz).

Dom ten założył N. (Piotr ?), syn Baltazara von Prittwitz-Gaffron. Żonaty z N. von Gaffron z Wieszkowic (Neudorf) w księstwie oleśnickim, posiadał syna – Jana (ur. 1586 – zm. 16.11.1661 r.), członka rady księstwa oleśnickiego, właściciela Poniatowic (Pontwitz) i Stroni (Stronn). Żonaty z Katarzyną bar. von Kottulinski z Jelcza (Jeltsch), posiadał liczne potomstwo m.in. córkę – Annę, żonę Jana von Seidlitz.

Syn Jana – Piotr Moryc (zm. 1684 r.), właściciel Poniatowic (Pontwitz), marszałek dworu książąt oleśnickich, żonaty (x 3.12.1658 r.) z Anną Katarzyną (zm. 18.12.1672 r.) von Abschatz z Komornik (Kummernigk), posiadał pięcioro dzieci z których dwoje zmarło po urodzeniu: N. syna (ur. 1659 – zm. 17.01.1663 r.), Piotra Moryca jun. (został zabity w 1685 r.), N. syna (ur. 1668 – zm. 13.02.1669 r.) i Helenę Krystynę (ur. 11.03.1662 – zm. 1677 r.).

Również synem Jana był prawdopodobnie Jan Jerzy, właściciel Poniatowic (Pontwitz). Córką jego – N. była żoną Aleksandra Bronikowskiego z Wielkopolski.

W 1694 roku (2.10.) zmarł w wieku 71 lat Zygmunt Moryc , właściciel Poniatowic (Pontwitz), członek rady książęcej i asesor sądu ziemskiego i dworskiego.

Leonard (ur. 12.07.1627 – zm. 24.06.1677 r.) von Prittwitz-Gaffron (czyj syn ?), właściciel Dąbrowy (Dammer) i Stroni (Stronn) był żonaty z Anną Rozyną Bojanowską z Polskiej Ligoty (Polnisch Ellguth), która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1678 r.) za N. bar. von Dyhrn. Posiadał dwóch synów: Leonarda Jarosława – założyciela domu Strzałkowa (Schuetzendorf) i Jana Moryca – właściciela Stroni (Stronn).

Jan Moryc (ur. 3.03.1669 – zm. 1.10.1706 r.) oprócz Stroni (Stronn) posiadał Pakosławsko (Bogislawitz), Brzostówko (Neuvorwerk), Miodary (Hoenigern), Żabę (Saabe) i Zagrodzie (Neusorge). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 4.05.1690 r.) z Joanną Marią, córką Godfryda Mikołaja von Siegroth z Galowic (Gallowitz) – zmarła w 1691 roku (13.02.) w wieku 20 lat przy porodzie bliźniaków: Godfryda Jarosława i Jana Moryca jun.; 2. (x 21.05.1693 r.) z Heleną Zofią (ur. 2.07.1675 r.) von Salisch.

Z drugą żoną miał Leonarda Adolfa (ur. 30.04.1706 – zm. 10.10.1760 r.) właściciela Miodar (Hoenigern) w księstwie oleśnickim. W 1732 roku (24.01.) otrzymał tytuł czeskiego barona z predykatem „Edler Herr von Gaffron”. Żonaty z Ernestyną Szarlottą (ur. 23.02.1706 – zm. 4.09.1746 r.) von Uechtritz, wdową po N. von Reibnitz, posiadał syna Jana Ernesta Adolfa (ur. 22.08.1740 – zm. 13.09.1797 r.) majora wojsk pruskich, dowódcę regimentu huzarów. Żonaty z Dorotą Elżbietą von Krueger miał syna Karola Ernesta (ur. 21.12.1781 – zm. 10.10.1852 r.) porucznika wojsk pruskich mieszkającego w Lewinie Brzeskim (Loewen). Karol Ernest, sądząc po dużej rozpiętości dat urodzin jego synów, musiał być prawdopodobnie dwukrotnie żonaty. Znana jest jednak tylko jedna jego żona, prawdopodobnie druga – Nanny Hancke (zm. 13.02.1855 r.). Posiadał czterech synów, którzy poświęcili się służbie wojskowej i nie ożenili się: Ernest Wilhelm (ur. 29.08.1812 – zm. 29.11.1846 r.) – mieszkał w Raciborzu (Ratibor), Karol Hermann (ur. 17.11.1813 – zm. 19.03.1844 r.), Karol Ludwik (ur. 24.12.1819 – zm. 24.04.1862 r.) – kapitan wojsk pruskich, mieszkał również w Raciborzu (Ratibor) i Henryk Moryc Hugo (ur. 11.01.1831 – zm. 3.09.1862 r.) – porucznik wojsk pruskich. Liczne płyty nagrobne i epitafia znajdowały się w kościele parafialnym w Poniatowicach (Pontwitz).

Dom Strzałkowa (Schuetzendorf), Nieciszów (Netsche)
i Smółczyce (Schmoltschuetz).

Dom ten założył starszy syn Leonarda ze Stroni (Stronn) – Leonard Jarosław (ur. 17.01.1667 - zm. 17.09.1704 r.), właściciel Dąbrowy (Dammer), Kuźnicy Dąbrowskiej (Hammer), Strzałkowa (Schuetzendorf) i Smółczyc (Schmoltschuetz) w księstwie oleśnickim, autor wielu prac naukowych. Epitafium jego znajduje się w kościele w Gorzesławiu (Korschlitz). Żonaty (x 21.01.1687 r.) z Elżbietą von Prittwitz-Gaffron z Jemielnej (Gimmel), posiadał dwie córki i trzech synów: Annę Elżbietę – żonę N. von Goetz z Lubka (Laubski) koło Namysłowa (Namslau), Eleonorę Teresę – niezamężną;

Kaspra Leonarda Moryca – właściciela Nieciszowa (Netsche) i Kamienia (Stein) w księstwie oleśnickim, żonatego (x 1708 r.) z N., córką Albrechta von Siegroth z Nieciszowa (Netsche), Kamienia (Stein) i Zarzyska (Gruettenberg) – posiadał trzy córki;

Ernesta Jarosława – właściciela Smółczyc (Schmoltschuetz). Żonaty z Zofią Eleonorą, córką Kaspra Adama von Studnitz z Lipki (Schoenau), posiadał troje dzieci zmarłe w dzieciństwie;

Sylwiusza Fryderyka – właściciela Strzałkowa (Schuetzendorf). Żonaty z N. von Siegroth z Sieniawki (Lauterbach) koło Dzierzoniowa (Reichenbach), posiadał jedno dziecko zmarłe po siedmiu tygodniach.

Dom Rybin (Ryppin).

Założycielem domu Rybin (Ryppin) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) miał być Adam von Prittwitz-Gaffron. Jego potomkowie nie używali drugiego członu nazwiska.

Adam (zm. 1604 r.), właściciel Rybina (Ryppin), Ligoty (Ellguth) i Mąkoszyc (Mangschuetz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), żonaty z Małgorzatą von Koschembar z Wojciechowa (Woitsdorf) w księstwie oleśnickim, posiadał dziecięciore dzieci:

- Elżbieta – zmarła w młodości;
- Piotr – właściciel Rybina (Ryppin), trzykrotnie żonaty: 1. z N. von Gaffron, 2. z Anną Magdaleną Posadowską z Obórek (Schoenfeld) w księstwie brzeskim, 3. z N. von Gfug. Dzieci posiadał jedynie z drugą żoną: Jana Kaspra – założyciela domu Sulisławice (Zuelzendorf), Joachima Zygmunta – założyciela domu Godzieszowa (Guehnterwitz) i Marię Magdalenę – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Schreibersdorf z Os (Ossen), 2. z N. von Trzirski.
- Jan Jerzy – zginął w służbie wojskowej zakonu kawalerów maltańskich;
- Adam Bernard – zmarł bezdzietnie;
- Joachim Fryderyk – był kontynuatorem rodu;
- Joachim – prawdopodobnie zmarł w młodości;
- Małgorzata – żona Kaspra Posadowskiego z Grodziszowa (Rohrau);
- Magdalena – żona N. Kottulinskiego;
- Baltazar – założyciel domu Grabowno Wielkie (Gross Graben);
- Elżbieta – żona N. von Dombnig z Rakowa Wielkiego (Gross Raake).

Joachim Fryderyk (ur. 4.12.1614 - zm. 1677 r.) – syn Adama, starosta państwa Syców (Wartenberg), właściciel Rybina (Ryppin), Ligoty (Ellguth), Mąkoszyc (Mangschuetz) i Wojciechowa (Woitsdorf), żonaty z Marią Elżbietą Posadowską z Wołczyna (Konstadt), posiadał troje dzieci: Bernarda Moryca, Joachima Aleksandra i Annę Rożynę – żonę Kaspra von Koschembar; Joachim Aleksander (ur. 13.01.1649 r.) – pułkownik błękitnej gwardii konnej wojsk angielskich zginął w 1699 roku (25.02.) w czasie oblężenia Londynu.

Najstarszy syn Joachima Fryderyka – Bernard Moryc, odziedziczył majątki ojca. Żonaty z Heleną Rebeką von Waldau posiadał siedemnaścioro dzieci z których jedenaście zmarło w dzieciństwie. Z żyjących: Joachim Bernard – był właścicielem Rybina (Ryppin), Karwińca (Langenhof) i Błotnika (Blottnig), wyjechał do księstwa Nassau, był starostą hrabstwa Nassau-Dietz i hofmistrzem dworu księżnej Henrietty Amalii von Nassau-Dietz. Nie był żonaty. Brat jego – Aleksander Moryc, był kapitanem gwardii grenadierów wojsk cesarskich, N. – syn, był dworzaninem książąt von Sachsen-Gotha; N. – córka była dwukrotnie zamężną: 1. z N. Wirsewinski z Piskorzówki (Klein Peiskerau) koło Oławy (Ohlau), 2. z Zygmuntem Leopoldem von Kreckwitz; N. – córka, była żoną N. von Frankenberg; N. – córka, żoną N. von Prittwitz.

Dom Grabowno Wielkie (Gross Graben), Skokowa (Gellendorf)
i Kraszów (Kraschen).

Kraszów (Kraschen) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) należał do Prittwitzów już w pierwszej połowie XVII wieku. Około 1651 roku właścicielem tej miejscowości był Leonard (zm. ok. 1660 r.) żonaty z Ewą, córką Wolfa von Waldau, wdową po Wacławie von Reischwitz. W wianie żony otrzymał Otmęt (Otmuth) na Górnym Śląsku koło Opola (Oppeln) oraz Psie Pole (Hundsfeld) koło Wrocławia (Breslau). W latach 1660 – 1680 właścicielem tych miejscowości był jego syn – Adam Henryk żonaty z Urszulą Jadwigą von Diebitsch, która po jego śmierci wyszła za mąż za Joachima Albrechta bar. von Blumenthal.

Założycielem domu Grabowno Wielkie (Gross Graben) był Baltazar – syn Adama z Rybina (Rippen). Żonaty (x 20.05.1659 r.) z Anna Sabina, córką starosty Międzyborza (Medzibor) Henryka von Schreibersdorf właściciela Ścinawy (Deutsch Steinau) koło Oławy (Ohlau), posiadał czternaścioro dzieci:

- Adama – zmarłego w młodości;
- Annę Sabinę – żonę Zygmunta von Nimptsch;
- Adama Henryka – właściciela Kraszowa (Kraschen) i Niwki Garbarskiej (Niefken) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), żonatego z Anną Marią von Salsch;
- Baltazara Moryca – właściciela Skokowej (Gellendorf) koło Trzebnicy (Trenitz), żonatego z Heleną Zuzanną von Roessler, posiadał dziewięcioro dzieci: Baltazara Ernesta, Annę Helenę – zmarłą w młodości, Sylwiusza Fryderyka, Helenę, Szarlotę, Karola Zygmunta, Gustawa Chrystiana, Baltazara Ernesta i Joachima Wilhelma (ur. 1692 r.);
- Sylwiusza Abrahama – korneta wojsk pruskich;
- Jana Kaspra – pułkownika wojsk polskich w Pińczowie. Żonaty (x 20.07.1702 r.) z Luizą Szarlotą von Hohenhausen, posiadał troje dzieci zmarłych w młodości: Baltazara Henryka, Julianę Szarlotę i Jana Kaspra jun.;
- Małgorzatę;
- Małgorzatę Magdalenę;
- Marię Elżbietę;
- Jerzego Ernesta;
- Karola Chrystiana;
- Jerzego Ernesta – zmarłego w młodości;
- Melchiora – żonatego (x 1712 r.) z N. von Prittwitz z Rybina (Ryppin);
- Helenę Katarzynę – żonę Karola Moryca von Logau z Krajna (Krain) koło Strzelina (Strehlen).

Dom Sulisławice (Zuelzendorf) i Piława Górna (Ober Peilau).

Dom ten założył Jan Kasper – syn Piotra z Rybina (Ryppin), właściciel Sulisławic (Zuelzendorf) koło Niemczy (Nimptsch). Żonaty trzykrotnie: 1. z N. von Seidlitz z Sulisławic (Zuelzendorf), którą to miejscowość żona wniosła mu w posagu, 2. z N. von Gfug, 3. z N. von Gregersdorf. Z drugą żoną nie posiadał

dzieci, z pierwszą posiadał córkę – Luizę, żonę N. von Frankenberg z Psar (Huenen), oraz syna – Piotra Stanisława, właściciela Sulisławic (Zuelzendorf) i Piławy Górnej (Ober Peilau). Piotr Stanisław był kapitanem wojsk cesarskich, zginął w 1705 roku w czasie tłumienia „rebelii” na Węgrzech. Żonaty z Joanną Julianną Szarlottą von Voigt z Piławy Górnej (Ober Peilau) nie posiadał dzieci i po jego śmierci Sulisławicę (Zuelzendorf) przejęła przyrodnia siostra – Anna Szarlotta, żona N. von Retz, jedyna córka Jana Kaspra z trzeciego małżeństwa.

Dom Godzieszowa (Guentherwitz).

Założycielem domu był Joachim Zygmunt – syn Piotra z Rybina (Ryppin) i brat Jana Kaspra z Sulisławic (Zuelzendorf). Posiadał Godzieszową (Guentherwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. Stwolinską (Danewitz), 2. z N. von Rhediger, z pierwszą żoną nie posiadał dzieci, z drugą miał córkę – N., żonę N. von Roxdamann (?) oraz syna – Joachima, który odziedziczył majątek ojca. Żonaty z Anną Heleną von Koschembar, posiadał trójkę dzieci: Zofię Wilhelminę Helenę, Joannę Eleonorę i N. syna.

Dom Siecieborowice (Sitzmannsdorf).

Na przełomie XVI i XVII wieku właścicielem Siecieborowic (Sitzmannsdorf) koło Oławy (Ohlau) był Bernard von Prittwitz-Gaffron. Żonaty z Anną Barbarą, córką Jerzego Fryderyka bar. von Kittlitz z Machnic (Machnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), posiadał pięcioro dzieci: Ernesta Fryderyka – chorążego wojsk cesarskich, zginął na Węgrzech; Marię Elżbietę – zmarłą w dzieciństwie; Annę Barbarę – zmarłą w Wilczycach (Wildschuetz) w księstwie oleśnickim; Ewę Julianę i Eleonorę Małgorzatę.

W początkach XVIII wieku Jan Bernard (ur. 1676 r.) był właścicielem Siecieborowic (Sitzmannsdorf) i Jędrzychowic (Hoeckricht) koło Oławy (Ohlau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Heleną, córką Kaspra Adama (zm. 1708 r.) von Studnitz, 2. z Joanną Zofią, córką Krzysztofa von Schweinitz z Chocieborowic (Kutscheborwitz) właściciela Kochlic (Kuchelberg) w księstwie legnickim. Z pierwszą żoną miał syna – Kaspra Bernarda, z drugą – dwoje dzieci: Joannę Helenę (ur. 22.12.1712 r.) i Jana Ernesta (ur. 28.07.1716 r.).

Kasper Bernard (ur. 9.04.1709 r.), właściciel Jędrzychowic (Hoeckricht), żonaty z Krystyną von Debschuetz z Boleścina (Pollentschine) koło Trzebnicy (Trebnitz) miał m.in. córkę – Helenę Szarlottę Elżbietę (ur. 24.02.1740 – zm. 15.03.1778 r.), pierwszą żonę (x 24.01.1775 r.) Oswalda Gottloba Abrahama von Reibnitz.

Dom Stradomia Wierzchnia (Ober Stradam), Szczodrów (Schollendorf) i Wielowieś (Langendorf).

Pierwszym znanym właścicielem Stradomia Wierzchniej (Ober Stradam) i Szczodrowa (Schollendorf) był w 1623 roku Ernest von Prittwitz, sędzia ziemski i dworski państwa sycowskiego. Żonaty z Anną von Studnitz z Gierałcic (Je-

roltschuetz) koło Kluczborka (Kreuzburg), posiadał trzech synów: Jana Ernesta, Jana Adama i Jana Jerzego.

Jan Ernest – właściciel Stradomi Wierzchniej (Ober Stradam), żonaty z N. von Frankenberg, posiadał dwie córki: Katarzynę – żonę N. von Dreski i N. – żonę N. von Seidlitz.

Jan Adam – żonaty z N. von Lemberg, posiadał troje dzieci: Jana Kaspra – właściciela Stradomi Wierzchniej (Ober Stradam), żonatego z N. von Lemberg, który posiadał tylko N. córkę – żonę N. von Dreski; Marię – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Falkenberg, 2. ze starostą księstwa oleśnickiego N. von Frankenberg-Ludwigsdorf z Domaszowic (Noldau) koło Namysłowa (Namslau); Annę Helenę – żonę N. von Lessel z Wielowśi (Langendorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

Jan Jerzy – trzeci z braci, był właścicielem Wielowśi (Langendorf). Żonaty z N. von Koschembar, posiadał dwóch synów: Jana Jerzego jun. i Melchiora Sylwiusza.

Jan Jerzy jun. żonaty był trzykrotnie: 1. z N. von Borschnitz z Krzywizny (Schoenwald) koło Kluczborka (Kreuzburg), 2. z N. von Lessel z Wielowśi (Langendorf), 3. z N. von Oderwolff, wdową po N. von Mutschelnitz. Dzieci posiadał tylko z drugą żoną: Melchiora Zygmunta, Jana Adama, Barbarę Elżbietę i Rozynę Marię.

Melchior Zygmunt był właścicielem Wojsławic (Woislawitz). Żonaty z Joanną Zofią von Kittel posiadał ośmioro dzieci: Barbarę Elżbietę, Zofię Eleonorę, Jana, Zygmunta, Joachima, Helenę, Szarlottę i Karola.

Dom Jemielna (Gimmel), Nowy Dwór (Neuhof),
Wołczyn (Konstadt i Świniary (Schweinern)).

W początku XVII wieku właścicielem Jemielnej (Gimmel) w księstwie oleśnickim był N. von Prittwitz. Miejscowość tę sprzedał swojemu szwagrowi N. bar. von Dyhrn i kupił Nowy Dwór (Neuhof), który z kolei sprzedał swojemu zięciowi Janowi Morycowi von Hornwald. Żonaty z Elżbietą Marią bar. von Dyhrn posiadał pięcioro dzieci: Jana Ernesta, Kaspra Wacława, Marię Elżbietę – żonę Leonarda Jarosława von Prittwitz z Dąbrowy (Dammer), Annę Helenę – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Morycem von Hornwald, właścicielem Krajna (Krain) koło Strzelina (Strehlen), 2. z Kasprem Henrykiem von Frankenberg z Kostowa (Kostau) koło Kluczborka (Kreuzburg) i Marię Eleonorę – żonę N. von Neumann z Brzeziny (Briesen) koło Brzegu (Brieg).

Jan Ernest (ur. 1666 – zm. 1715 r.) – właściciel Strzałkowa (Schuetzendorf), który sprzedał a kupił Wołczyn (Konstadt) i Świniary (Schweinern). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. von Dobschuetz z Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg), 2. z Heleną Reginą (Benigną) Posadowską z Wołczyna (Konstadt), posiadał sześcioro dzieci: Jana Ernesta jun. – właściciela Wołczyna (Konstadt), żonatego (x 1719 r.) z Heleną von Prittwitz ze Stroni (Stronn); Kaspra (Jana Kaspra) – w 1749 roku właściciela Dolnej Wierzbicy (Deutsch Wue-

rbitz); Helenę – żonę Karola Konrada von Siegroth, właściciela Galowic (Gallowitz); Eleonorę Szarlottę – żonę N. von Warkotsch; Joannę Zofię – zmarłą w dzieciństwie; Sylwiusza Wilhelma (ur. 14.12.1708 r.).

Kasper Wacław – brat Jana Ernesta, żonaty z N. von Seidlitz posiadał ośmioro dzieci z których dwóch synów zmarło po urodzeniu: Joannę Zofię Eleonorę, Kaspra Ernesta, Elżbietę Marię, Leopoldynę Fryderykę, Julianę Szarlottę i Ewę Benignę.

N. von Prittwitz był żonaty z Joanną Zofią (zm. 1764 r.), córką Krystiana Leopolda von Studnitz z Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz).

Dom Karszówek (Karisch), Wawrzeńczycze (Lorzendorf), Stasin (Pangel)
i Jaksin (Jexau).

W XVII wieku Wacław von Prittwitz, właściciel Karszówka (Karisch) koło Strzelina (Strehlen) i Wawrzeńczyc (Lorzendorf) koło Wrocławia (Breslau), żonaty z Anną Heleną bar. von Kittlitz z Miechowic Oławskich (Mechwitz) posiadał trzy córki i trzech synów:

- Marię Elżbietę – żonę Jana Ernesta von Frankenberg;
- Annę Helenę – zmarłą w dzieciństwie;
- Ewę Julianę – niezamężną;
- Ernesta Fryderyka (zm. 1718 r.) – właściciela Kojęcina (Baumgarten) i Jaksina (Jexau) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z Zofią Eleonorą, córką Godfryda Miłkołaja von Siegroth, właściciela Galowic (Gallowitz), posiadał trzech synów i cztery córki m. in.: Ernesta Fryderyka jun., N. syna (ur. 1717 r.), N. córkę – żonę Karola Zygmunta von Tschirski.
- Jana Kaspra – właściciela Stasina (Pangel), Niemczy (Nimptsch) i Karszówka (Karisch). Żonaty z Szarlottą Elżbietą von Brauchitsch ze Stasina (Pangel) i Niemczy (Nimptsch), posiadał czterech synów, m. in. Jana Ernesta (ur. 14.07.1710 – zm. 10.03.1758 r.), właściciela Karszówka (Karisch), żonatego trzykrotnie. Trzecią jego żoną (x 18.05.1747 r.) była Anna Dorota (ur. 18.05.1725 – zm. 1808 r.), córka Jerzego Wilhelma von Reibnitz. Córką Jana Kaspra była Helena Szarlotta (ur. 20.04.1705 – zm. 6.01.1752 r.), żona (x 1732 r.) Wilhelma Ferdynanda von Reibnitz z Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz);
- Wacława Bernarda (Jana Bernarda ?) – właściciela Wawrzeńczyc (Lorzendorf). Żonaty dwukrotnie: 1. Z Anną Elżbietą von Seidlitz, 2. (x 1713 r.) z Ewą Katarzyną, córką Kaspra Adama von Studnitz.

Na początku XIX wieku, po sekularyzacji byli właścicielami na Górnym Śląsku majątków klasztoru w Lubiążu (Leubus): Kazimierza (Kasimir) i Ciesznowa (Teschnau) oraz byłej komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Na przełomie XIX i XX wieku istniały domy:

Dom Krzyżowice (Kreisewitz) koło Brzegu (Brieg): z którego Anna von Prittwitz und Gaffron urodzona von Randow, wdowa po Janie von Prittwitz und Gaffron posiadała część Boguszyca (Bogschuetz) koło Oleśnicy (Oels);

Dom Tuszyn (Hennersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach): w 1824 roku Karol von Prittwitz und Gaffron uzyskał zgodę na dodanie do swojego, herbu i nazwiska ciotki Joanny Henrietty Albertyny von Kreckwitz – ostatniej przedstawicielki tej linii rodu. Majątek w 1879 roku (9.11.) został przekształcony w fideikomis przez Konrada von Prittwitz und Gaffron zwanego Kreckwitz, właściciela Tuszy (Hennersdorf) i Jazwina (Langseiffersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty był z Jadwigą von Prittwitz und Gaffron z Kazimierza (Kasimir), wdową po bracie Konrada – Karolu Henryku z Ciesznowa (Teschnau), którego majątek odziedziczyła. Brat jego – Chrystian Moryc, był właścicielem Goli (Guhlau) i Gilowa (Girlichsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Dom Miechowa (Omechau) koło Kluczborka (Kreuzburg): Artur von Prittwitz und Gaffron, członek zakonu joannitów, był właścicielem Ciecierzyna (Neudorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), który w 1857 roku kupił jego ojciec – Ferdynand od Henryka hr. von Strachwitz. Brat przyrodni Artura – Stefan, posiadał Miechowę (Omechau) kupioną w 1795 roku przez nadleśniczego Doroteusa Ernesta Fryderyka Konstantyna von Prittwitz.

Dom Siecieborowice (Sitzmannsdorf) koło Oławy (Ohlau): miejscowość tą posiadał w tym czasie Henryk von Prittwitz und Gaffron.

Dom Kowale (Kawallen) koło Trzebnicy (Trebnitz): Wilhelm von Prittwitz und Gaffron posiadał majątek Węgrzynów (Pflaumendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz). Jego syn – Ferdynand, był właścicielem Kowali (Kawallen), Swaratowic (Schweretau) i Komornik (Kummernigk) koło Trzebnicy (Trebnitz). Bratanek Wilhelma – również Wilhelm, posiadał majątek Mienice (Muehnitz) koło Trzebnicy, który w 1785 roku kupił od swojej ciotki Joanny Heleny bar. von Tschammer Zygmunt von Prittwitz z Kowali (Kawallen).

Dom Kazimierz (Kasimir) koło Głubczyc (Leobschuetz) na Górnym Śląsku: Bernard von Prittwitz und Gaffron był właścicielem majątku Kazimierz (Kasimir) i Biernatów (Berndau) koło Głubczyc (Leobschuetz) które otrzymał po sekularyzacji klasztoru lubiąskiego w 1813 roku, generał kawalerii wojsk pruskich i rycerz Orderu Orła Czarnego Joachim Bernard von Prittwitz. Bernard posiadał również majątek Maciejów (Matzdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). Brat Bernarda – Erdman, posiadał byłą komandorię joannitów Klisino (Glaesen) koło Głubczyc (Leobschuetz), którą w 1859 roku kupił od swojego ojca Aleksandra.

Dom Skałagi (Skalung) koło Kluczborka (Kreuzburg): majątek w Skałagach (Skalung) został zakupiony w 1791 roku przez Moryca Wolfganga von Prittwitz. Na przełomie XIX i XX wieku właścicielem był Paweł von Prittwitz und Gaffron.

Dom Smółczyce (Schmoltschuetz) koło Oławy (Ohlau): Leokadia von Prittwitz und Gaffron, urodzona bar. von Hohberg, wdowa po Wilhelmie von Prittwitz und Gaffron posiadał odziedziczony po mężu majątek Myślibórz (Moisdorf) koło Jawora (Jauer) oraz Prusice Dolne (Nieder Prausnitz) i Leszczyny (Haasel) koło Złotoryi (Goldberg). Moryc von Prittwitz und Gaffron był właścicielem Smółczyc (Schmoltschuetz).

W 1858 roku (27.02.) został założony związek rodzinny, który mał co dwa lata organizować zjazdy we Wrocławiu (Breslau).

PRETFICZE W POLSCE

Przedstawiciele tego rodu wielokrotnie pojawiali się w Polsce, głównie w służbie wojskowej: najbardziej znaną postacią i założycielem polskiej linii Pretwiczów był wspomniany wyżej Bernard Pretwicz z Gawronów (Gaffron) koło Sycowa (Poln. Wartenberg) – bohater wojen kozackich uwieczniony również w literaturze – Trylogii H.Sienkiewicza.

Na początku XVIII wieku Jan Kasper Prittwitz v. Gaffron z domu z Grabowna (Gross Graben) był pułkownikiem wojsk polskich i saskich w Pińczowie.

LINIA ROSYJSKA - ZABAŁKAŃSK

Istniała również linia rosyjska tego rodu z siedzibą w Zabałkańsku wywodząca się prawdopodobnie z polskich Pretwiczów.. W 1894 roku (23.02.) tytuł baronów rosyjskich otrzymali bracia: Mikołaj – generał porucznik wojsk rosyjskich i Karol von Prittwitz und Gaffron – radca dworu rosyjskiego a w 1897 roku (26.03.) ich kuzyn Aleksander von Prittwitz und Gaffron z Zabałkańska.

Źródła:

Sinapius T. I s. 730-735 T. II s. 877-884

Zedlitz T. IV s. 52-54

Błażek T. III s. 102

Pilnaček T. III s. 939-940

Krane s. 89-91

Dorst T. I nr 24, T. III nr 159

Wappensagen... s. 121

Doerr s. 219

Uruski T. XIV s. 342-343

Schles. Wappenbuch... szp. 106

C.D.S. T. VI nr 218

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 105-106

Prittwitz R.: Das von Prittwitz`sche Adelsgeschlecht. Breslau 1870.

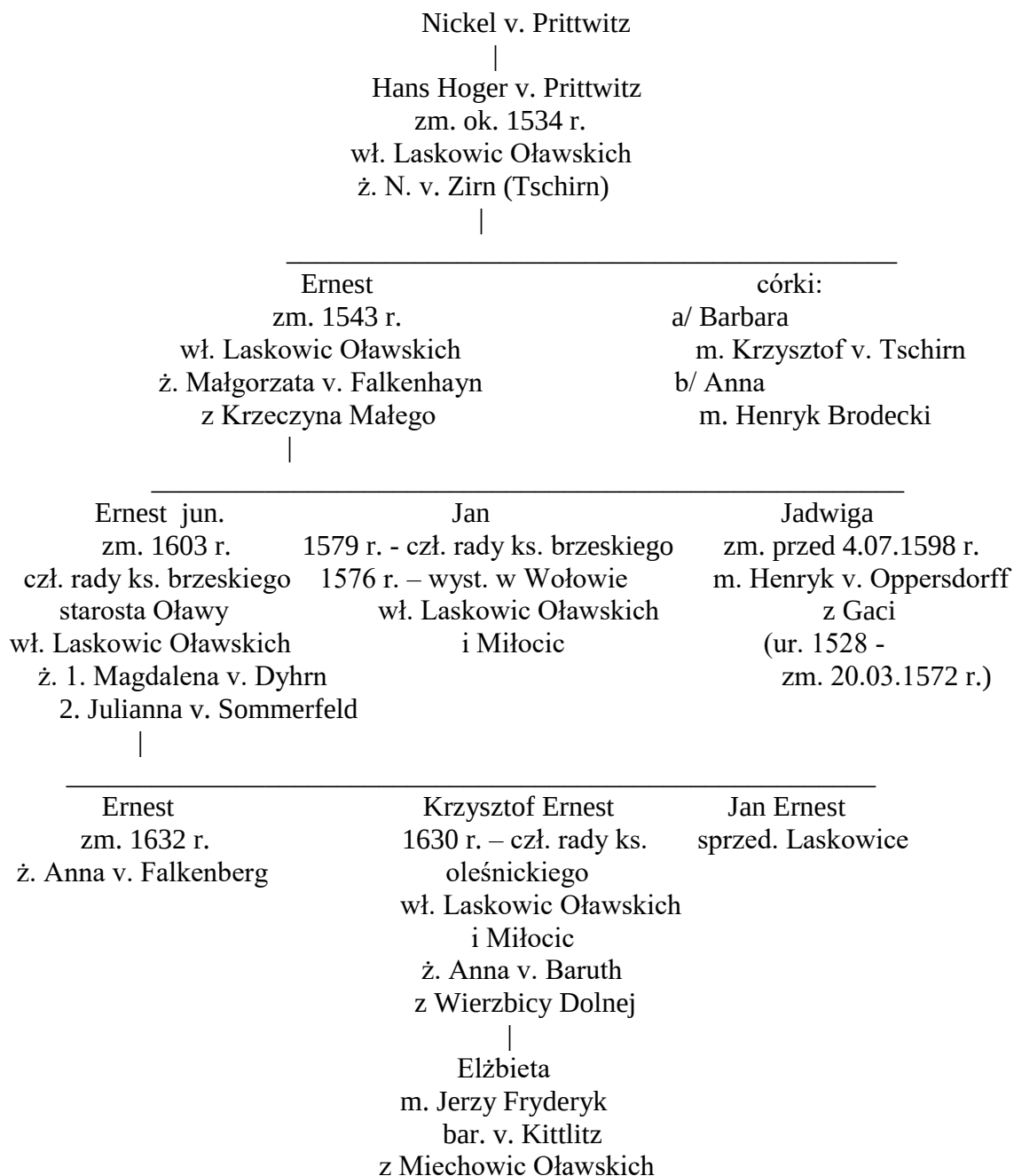
Gruenhagen: Hoger von Preticz und die Prittwitz. (w:) Zeitschrift..., Bd. 8, s. 470-471

Urzednicy wojewodztwa ruskiego XIV – XVII wieku. Spisy.Wroclaw 1987
s. 98 nr 676-677

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Limburg Bd 11:2000 s. 34-36

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia z Laskowic Olawskich

a) Dom Stronia

Leonard v. Prittwitz-Gaffron
ur. 12.07.1627 – zm. 24.06.1677 r.
wł. Dąbrowy i Stroni
ż. Anna Rozyna Bojanowska
z Ligoty Polskiej

|

Leonard Jarosław

|

dom
Strzałkowa

Jan Moryc

ur. 3.03.1669 – zm. 1.10.1706 r.
wł. Miodar, Żaby, Stroni,
Brzostówka i Pakosławska
ż. (x 21.05.1693 r.) Helena
Zofia v. Salisch
(ur. 2.07.1675 r.)

|

Leonard Adolf

ur. 30.04.1706 – zm. 10.10.1760 r.
wł. Miodar
1732 r. - baron
ż. Ernestyna Szarlotta v. Uechtritz
(ur. 23.02.1706 – zm. 4.09.1746 r.)

|

Jan Ernest Adolf

ur. 22.08.1740 – zm. 13.09.1797 r.
major wojsk pruskich
dowódca regimentu huzarów
ż. Dorota Elżbieta v. Krueger

|

Karol Ernest

ur. 21.12.1781 – zm. 10.10.1852 r.
porucznik wojsk pruskich
ż. (1. ?)
(2.?) Nanny Hancke
(zm. 13.02.1855 r.)

|

Ernest Wilhelm
ur. 29.08.1812 –
zm. 29.11.1846 r.

Karol Herman
ur. 17.11.1813 -
zm. 19.03.1844 r.

Karol Ludwik
ur. 24.12.1819 -
zm. 24.04.1862 r.

Henryk Moryc Hugo
ur. 11.01.1831 –
zm. 3.09.1862 r.

b) Dom Strzałkowa, Nieciszów i Smółczyce

Leonard Jarosław
s. Leonarda ze Stroni
ur. 17.01.1667 – zm. 17.09.1704 r.
wł. Dąbrowy, Kuźnicy Dąbrowskiej,

Strzałkowa i Smółczyc
 ż. (x 21.01.1687 r.) Elżbieta
 v. Prittwitz-Gaffron
 z Jemielnej

|

Kasper Leonard Moryc wł. Nieciszowa i Kamienia ż. (x 1708 r.) N. v. Siegroth z Nieciszowa trzy córki	Ernest Jarosław wł. Smółczyc ż. Zofia Eleonora v. Studnitz z Lipki	Sylwiusz Fryderyk wł. Strzałkowa ż. N. v. Siegroth z Sieniawki	córki: a) Anna Elżbieta m. N. v. Goetz z Lubska b) Eleonora Teresa
--	--	---	--

c) Dom Rybin

Adam v. Prittwitz-Gaffron
 zm. 1604 r.
 wł. Rybina, Ligoty i Mąkoszyc
 ż. Małgorzata v. Koschembar
 z Wojciechowa

|

Piotr wł. Rybina ż. 1. N. v. Gaffron 2. Anna Magdalena Posadowska z Obórek 3. N. v. Gfug 	Jan Jerzy zginął w służbie zakonu kawalerów maltańskich	Adam Bernard zm. bezdzietnie	Joachim Fryderyk ur. 4.12. 1614 - zm. 1677 r. starosta państwa Syców wł. Rybina, Ligoty, Mąkoszyc i Wojciechowa ż. Maria Elżbieta Posadowska z Wołczyna 	Joachim zm. w młodości	Baltazar <u>dom</u> <u>Grabowno</u> <u>Wielkie</u>	córki: a) Elżbieta zm. w młodości b) Małgorzata m. Kasper Posadowski z Grodziszowa c) Magdalena m. N. Kottulinski d/ Elżbieta m. N. v. Dombnig z Rakowa W.
Jan Kasper <u>dom</u> <u>Sulisła-</u> <u>wice</u>	Joachim Zygmunt <u>dom</u> <u>Godzie-</u> <u>szowa</u>	Maria Magdalena m.1 N v. Schreibersdorf z Os 2. N. v. Trzirski 3. Anna Szarlotta m. N. v. Retz	Bernard Moryc wł. Rybina, Ligoty, Mąkoszyc i Wojciechowa ż. Helena Rebeka v. Waldau 	Joachim Aleksander ur. 13.01.1649 - zm. 25.02.1699 r. pułkownik gwardii wojsk angielskich	Anna Rozyna m. Kasper v. Koschembar	

Joachim Bernard wł. Rybina, Karwińca i Błotnika starosta hr. Nassau-Dietz	Aleksander Moryc kapitan grenadierów wojsk cesarskich	N. syn dworzanin ks. Sachsen-Gotha	córki: a) N. m. 1. N. Wirsewinski z Piskorzówki 2. Zygmunt Leopold v. Kreckwitz b) N. m. N. v. Frankenberg c) N. m. N. v. Prittwitz
--	---	--	--

d) Dom Grabowno Wielkie

Baltazar
s. Adama z Rybina
wł. Grabowna Wielkiego
ż. (x 20.05.1659 r.)
Anna Sabina
v. Schreinersdorf
ze Ścinawy
|

Adam zm. w młod.	Adam Henryk wł. Kra- szowa i Niwki Garbar- skiej ż. Anna Maria v. Salisch	Baltazar Moryc wł. Skoko- wej ż. Helena Zuzanna v. Roess- ler 	Sylwiusz Abraham kornet wojsk pruskich	Jan Kasper pułk. wojsk saskich i polskich ż. Luiza Szarlotta v. Hohen- hausen 	Jerzy Ernest	Karol Chrystian	Jerzy Ernest zm. w młod.	Melchior ż. (x 1712 r.) N. v. Pritt- witz z Rybi- na	córki: a) Anna Sabina m. Zyg- munt v. Nimpt- sch b) Małgo- rzata c) Małgo- rzata Magda- lena d) Maria Elżbieta e) Helena Katarzyna m. Karol Moryc v. Logau z Krajna
			Baltazar Henryk	Juliana Szarlotta <u>zmarli w dzieciństwie</u>			Jan Kasper jun.		

Baltazar Ernest	Sylwiusz Fryderyk	Karol Zygmunt	Gustaw Chrystian	Baltazar Ernest	Joachim Wilhelm ur. 1692 r.	córki: a) Anna Helena zm. w młod.
--------------------	----------------------	------------------	---------------------	--------------------	-----------------------------------	---

b) Helena
Szarlotta

e) Dom Sulisławice

Jan Kasper
s. Piotra z Rybina
wł. Sulisławic
ż. 1. N. v. Seidlitz
z Sulisławic
2. N. v. Gfug
3 N. v. Gregersdorf

|

Piotr Stanisław
zginął 1705 r.
kapitan wojsk
cesarskich
wł. Sulisławic
i Piławy Górnej
ż. Joanna Julianna
Szarlotta v. Voigt
z Piławy Górnej

Luiza
m. N. v. Frankenberg
z Psar

|

Sulisławice przejmuje
siostra przyrodnia
Anna Szarlotta

f) Dom Siecieborowice

Jan Bernard v. Prittwitz
ur. 1676 r.
wł. Siecieborowic
i Jędrzychowic
ż. 1. Anna Helena
v. Studnitz
2. Joanna Zofia
v. Schweinitz
z Kochlic

|

Kasper Bernard
ur. 9.04.1709 r.
wł. Jędrzychowic
ż. Krystyna v. Debschuetz
z Boleścina

Jan Ernest
ur. 28.07.1716 r.

Joanna Helena
ur. 22.12.1712 r.

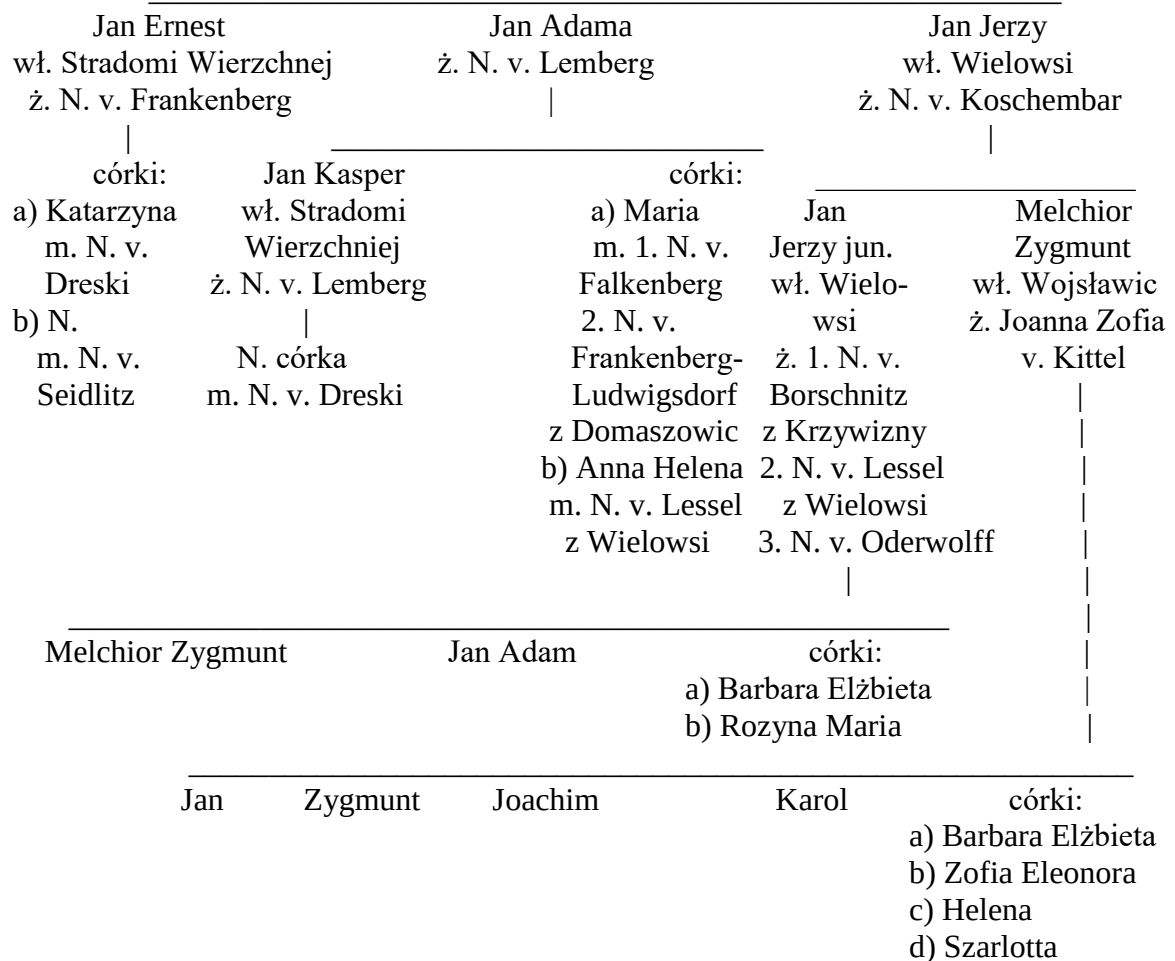
|

Helena Szarlotta

Elżbieta
ur. 24.02.1740 -
zm. 15.03.1778 r.
m.. (x 24.01.1775 r.)
Oswald Gottlob
Abraham v. Reibnitz

g) Dom Stradomia Wierzchnia

Ernest v. Prittwitz
1623 r. – sędzia ziemski i dworski
państwa sycowskiego
wł. Stradomi Wierzchniej i Szczodrowa
ż. Anna v. Studnitz
z Gierałcic

h) Dom Jemielna

N. v. Prittwitz
pocz. XVII w.

sprzed. Jemielną
kup. Nowy Dwór
ż. Elżbieta Maria
bar. v. Dyhrn

Jan Ernest ur. 1666 – zm. 1715 r. wł. Strzałkowa kup. Wołczyn i Świniary ż. 1. N. v. Dobschuetz z Szymonkowa 2. Helena Regina (Benigna) Posadowska z Wołczyna	Kasper Ernest	Kasper Wacław ż. N. v. Seidlitz	córki: a) Maria Elżbieta m. Leonard Jarosław v. Prittwitz z Dąbrowy b) Anna Helena m. 1. Jan Moryc v. Hornwald wł. Krajna 2. Kasper Henryk v. Frankenberg z Kostowa c) Maria Eleonora m. N. v. Neumann z Brzeziny
--	------------------	------------------------------------	---

Jan Ernest jun. wł. Wołczyna ż. (x 1719 r.) Helena v. Prittwitz ze Stroni	Kasper	Sylwiusz Wilhelm ur. 14.12.1708 r.	córki: a) Helena m. Karol Konrad v. Siegroth z. Galowic b) Eleonora Szarlotta m. N. v. Warkotsch c) Joanna Zofia zm. w dzieciństwie
--	--------	---------------------------------------	---

i) Dom Karszówek

Wacław v. Prittwitz
wł. Karszówka
i Wawrzeńczyc
ż. Anna Helena
bar. v. Kittlitz
z Miechowic Oławskich

Ernest Fryderyk zm. 1718 r. wł. Kojęcina i Jaksina ż. Zofia Eleonora v. Siegroth z Galowic	Jan Kasper wł. Stasina i Karszówka ż. Szarlotta Elżbieta v. Brauchitsch ze Stasina	Wacław Bernard (Jan Bernard ?) wł. Wawrzeńczyc ż. 1. Anna Elżbieta v. Seidlitz 2. (x 1713 r.) Ewa Katarzyna v. Studnitz	córki: a) Maria Elżbieta m. Jan Ernest v. Frankenberg b) Anna Helena zm. w dzieciństwie c) Ewa Julianna
--	--	--	---

	Jan Ernest			3 synów	Helena Szarlotta
	ur. 14.07.1710 -				ur. 20.04.1705 –
	zm. 10.03.1758 r.				zm. 6.01.1752 r.
	wł. Karszówka				m. (x 1732 r.)Wilhelm
	ż. 1. N.N.				Ferdynand v. Reibnitz
	2. N.N.				z Wierzbicy Dolnej
	3. (x 8.05.1747 r.)				
Anna Dorota					
v. Reibnitz					
(ur. 18.05.1725 –					
zm. 1808 r.)					
Ernest Fryderyk jun.	N. syn	N. syn	córki:		
	ur. 1717 r.		a) N.		
			m. Karol Zygmunt		
			v. Tschirski		
			b) N.		
			c) N.		

PRITTWITZ

W 1798 roku zostało legitymizowane z nazwiskiem i herbem ojca, rodzeństwo: Szarlotta Zofia, Karol Ernest i Ludwik Wilhelm, naturalne dzieci Jana Ernesta Adolfa bar. von Prittwitz und Gaffron (zm. 1797 r.) i Elżbiety Krueger. Karol Ernest – poborca podatków w Lewinie Brzeskim (Loewen) w 1843 roku (13.11.) uzyskał tytuł pruskiego barona.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Limburg Bd 11:2000 s. 36-37

PRITZELWITZ

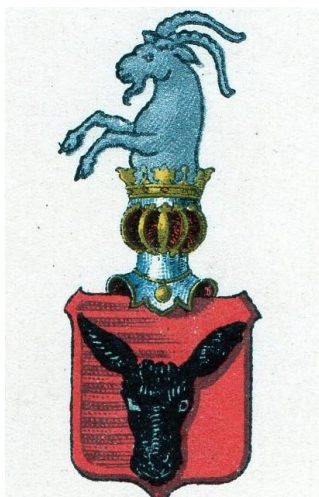
(KUSCH, MACHNITZKI, PESSICK, SARNOWSKI)

Herb rodowy

Herb szlachecki

Polski herb Półkozic

rodową był zamek Habichenstein i początkowo posługiwali się takim nazwiskiem. Herb ich heraldycy śląscy zaliczają do polskiego herbu Półkozic, choć istotnie różni się od niego: w klejnocie zamiast pół kozła posiadali łabędzia względnie pelikana (?) pomiędzy biało-czerwonymi orlimi skrzydłami. Znani do pierwszych lat XV wieku, używali zamiennie kilku nazwisk. Śląski ród szlachecki z pogranicza śląsko – wielkopolskiego z księstwa oleśnickiego. Adelslexikon twierdzi jednak, że pochodzili z Czech z okolic Českéj Lipy gdzie saiedzibą Od miejscowości Machnice (Machnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) używali nazwiska „Machnitzki” a od Sarnowa (Sarnau) koło Byczyny (Pitschen) – Sarnowski.

Legenda herbowa jest prawie identyczna jak polska opisana przez Niesieckiego, jedynie umiejscawia początki rodu nie w Polsce a w Sławonii gdzie wojownik Stavissius vel Stawisz około 1022 roku odznaczył się w obronie zamku Eczech. Potomkowie nobilitowanego wówczas Stawisza przenieśli się na Śląsk i do Polski, gdzie główną linią Półkoziców mieli być Wolscy.

Według Adelslexikon protoplastę śląskich Pritzelwitzów miał być Peter Habichenstein występujący w dokumentach w latach 1309 – 1322, członek rady książąt brzeskich i właściciel Bukowca (Pathendorf) w księstwie wołowskim oraz zasadzca Przeclawic (Pristelwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Jego syn – Franko de Przedslawicz, jest znany z dokumentów z 1351 roku.

Według niepewnej informacji Snapiusa w 1330 roku występuje w dokumentach Bernard Sarnoffski, właściciel Krzykowa (Krickau) koło Namysłowa (Namslau) i Gorzesławia (Korschnitz) koło Oleśnicy (Oels). Prawdopodobnie Sinapius pomylił datę i chodzi tu o 1530 rok, kiedy znany jest Bernard Sarnowski – właściciel Gorzesławia (Korschnitz).

W 1402 roku występuje w dokumentach Miczke Sarnowski. W 1532 roku Jan Pritzelwitz zwany Sarnowskim z Sarn (Sarnau) był starostą Kluczborka (Kreuzburg).

Dom Machnice (Machnitz).

Około 1420 roku Lorenz (Wawrzyniec) Puolkozic oder Pritzelwitz przebywał na dworze biskupa wrocławskiego księcia Konrada oleśnickiego. Żonaty z N. von Grabisch, posiadał dwóch synów N. Młodszy – żonaty z N. von Wrba, miał tylko córkę N. – żonę N. von Mutschelnitz z Pełczyna (Polgsen). Starszy syn – N. Puolkozitz z Machnic (Machnitz), żonaty z N. von Jenckwitz – Posadowską posiadał trzech synów: Zygmunta, Jana i Jakuba.

Średni – Jan Pritzelwitz zwany Pessick, właściciel Psar (Huenern) i Brzezinki (Briese) w księstwie oleśnickim, zmarł bez potomków. Najstarszy – Zygmunt Pritzelwitz zwany Machnitzkim około 1500 roku właściciel Siedlca (Zedlitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) był żonaty z Elżbietą N., wdową po Heydanie von Gersdorff. W 1503 roku występuje w Żąbkowicach (Frankenstein) w księstwie świdnickim. Znana była z tego okresu jego pieczęć czteropolowa. Najmłodszy – Jakub z Machnic (Machnitz) zwany Kusch, około 1503 roku był właścicielem Wiszni Małej (Wiese), Wysokiego Kościoła (Hochkirch) i Ligoty (Ellguth) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Jego synami byli prawdopodobnie: Bartusch Pryczelwitz zwany Machnitzkim – w 1532 roku właściciel Wiszni Małej (Wiese) oraz Zygmunt Pryczelwitz zwany Machnitzkim – w 1534 roku właściciel Machnic (Machnitz). W 1547 roku właścicielem Wiszni Małej (Wiese) i Wysokiego Kościoła (Hochkirch) był Jerzy Pritzelwitz zwany Machnitzkim. W połowie XVI wieku N. von Pritzelwitz z Wiszni Małej (Wiese) była żoną Jana von Studnitz.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1538 roku Jan Machnitski występuje jako pełnomocnik Maruszy Chorolowny (Chorula), żony Bernarda Wysockiego z Zębowic (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg). W 1539 roku Adrian Machnitski był żonaty z Zofią, córką Przeclawa Proschlitskiego (Frankenberg-Proschlitz).

W drugiej połowie XVI wieku Piotr von Pritzelwitz z Machnic (Machnitz) był właścicielem Biskupic (Bischdorf) i Kochłowic (Kochelsdorf) koło Byczyny (Pitschen) – był założycielem domu Kochłowice (Kochelsdorf).

Od XVII wieku Pritzelwitzowie z Machnic (Machnitz) zaczęli używać tylko nazwiska „Machnitzki”. W pierwszej połowie XVII wieku Jakub Machnitzki, żonaty z Jadwigą Kottulinską, był właścicielem Krzepic (Krippitz) koło Strzelina (Strehlen).

Około 1660 roku Karol Machnitzki był burgrabią Legnicy (Liegnitz). Żonaty z Małgorzatą von Falckenhayn posiadał córkę – Urszulę Helenę, żonę (x 1664 r.) Mikołaja Aleksandra bar. von Bibran.

W początkach XVIII wieku Joanna Luiza Machnitzka była dwukrotnie zamężna: 1. z kandydatem praw Jerzym Gottliebem Neugebauerem, 2. (x 5.11.1738 r.) z patrycjuszem wrocławskim pochodzącym z Namysłowa (Namslau) Bernardem Józefem Grundem (zm. 3.03.1789 r.), właścicielem zakupionego od spadkobierców Leonarda hr. von Colonna-Fels pałacu we Wrocławiu (Breslau) „Pod złotą koroną”.

W 1747 roku Henryk Gottlieb Machnitzki był radcą wojennym we Wrocławiu (Breslau).

W początkach XIX wieku w armii pruskiej na Śląsku służyło dwóch braci: starszy – kapitan piechoty Ernest August był żonaty z N. bar. von Kottwitz; młodszy - - major był szefem garnizonu w Koźlu (Cosel). Inny major N. von Machnitzki zmarł w 1801 roku (10.11.) w Żaganiu (Sagan). Według Zedlitza posiadali oni w herbie głowę konia (?), zaś według Uruskiego obaj bracia pochodzili ze szlachty kaszubskiej (?) herbu Półkozic odmiana.

Dom Kochłowice (Kochelsdorf) i Biskupice (Bischdorf).

Założycielem tego domu był w drugiej połowie XVI wieku Piotr Pritzelwitz z Machnic (Machnitz). Od 1600 roku właścicielem tych miejscowości był Adrian (zm. po 1615 r.) von Pritzelwitz (syn Piotra ?). W latach 1628 – 1640 właścicielem Kochłowic (Kochelsdorf) i Biskupic (Bischdorf) był Jerzy, a w 1662 roku – Kasper, burgrabia legnicki.

W 1697 roku Jan Jerzy von Pritzelwitz mieszkał w Byczynie (Pitschen), posiadał córkę – Judytę.

Jerzy (zm. po 1720 r.) von Pritzelwitz (inny), właściciel Kochłowic (Kochelsdorf) i Biskupic (Bischdorf), żonaty z Anną Elżbietą, córką Mikołaja von Seibottendorff z Rożnowa Górnego (Ober Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg), posiadał ośmioro dzieci: Joachima Sebastiana, Jana Jerzego, Karola Zygmunta, Kaspra Henryka, Dietricha, Marię Elżbietę – żonę (x 1703 r.) Jana von Haldorff z Budzowa (Busow) koło Olesna (Rosenberg), Annę Helenę i Ewę Katarzynę.

Joachim Sebastian, żonaty (x 1700 r.) z Marią Elżbietą von Prittwitz und Gaffron, posiadał dwie córki: Annę Elżbietę (Annę Benignę) – żonę (x ok. 1727 r.) Karola Henryka von Spiegel i Zofię Szarłotę;

Jan Jerzy – był w służbie wojskowej szwedzkiej i prawdopodobnie osiadł w Szwecji;

Karol Zygmunt – właściciel Kochłowic (Kochelsdorf), żonaty z Ewą Marią von Poser, miał córkę – Małgorzatę Helenę – żonę Godfryda Węgier (?) – mieszcza-
nina z Byczyny (Pitschen);

Kasper Henryk – był właścicielem Biskupic (Bischdorf).

W drugiej połowie XVIII wieku znani byli: Jakub Florian – właściciel Kochłowic (Kochelsdorf), Leopold – właściciel Sierosławic (Schieroslawitz) koło Byczyny (Pitschen), Krzysztof Fryderyk – właściciel części Smard (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg), Anna von Pritzelwitz – właścicielka Krzczonowa (Weiss Kirschdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz).

Źródła:

Sinapius T. I s. 735-737, T. II s. 884-885

Zedlitz T. II s. 333, T. V s. 321

Pilnaček T. III s. 768

Uruski T. X s. 85

Dorst T. II nr 96

Schles. Wappenbuch szp. 39

Wappensagen... s. 122

Landbuecher Opp.-Rat. nr 239, 264

Zemska kniha... nr 159

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Limburg Bd 11:2000 bs. 37-38

Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert (w:) Zeitschrift... Bd. 21:1887 s. 345

Koelling H.: Geschichte der Stadt Pitschen. Breslau 1892 s. 201, 250, 272-273, 276, 279

PRITZELWITZ

W 1790 roku (21.05.) zostali legitymowani z herbem i nazwiskiem ojca bracia: Fryderyk Wilhelm Ernest i Karol Wilhelm, naturalni synowie Jana Henryka von Pritzelwitz, oficera regimentu gwardii wojsk pruskich.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 38

PROBEN.

zob.

PROFEN.

PROCEK.
(PROTZEK).

Ród czeski pochodzący z miejscowości Cetně.

Wacław Procek był stolnikiem króla polskiego Zygmunta Starego, w 1515 roku otrzymał od króla roczny czynsz w wysokości 70 złotych od żydowskich mieszczan ze Lwowa. Jego bliskim krewnym był Procek zwany Małym (zm. 5.12.1524 r.) sekretarz króla czeskiego Władysława Jagiellończyka, który około 1512 roku otrzymał jako zastaw zamek Vikštejn (Wigstein) i wieś Stěbořice (Stiebrowitz) w księstwie opawskim. W 1521 roku Procek zwany Mały był posłem króla czeskiego Ludwika Jagiellończyka na dwór polski.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 189

PROCKEL

zob.

PROECKEL

PROCKENDORF
(BROCKENDORF)

Herb rodowy

Hereb szlachecki I

3. Herb szlachecki II

Ród herbu Brochwicz, pochodzenia miejscowego, z jednego pnia z rodem von Brauchitsch, znany na Śląsku od połowy XIV wieku. Nazwisko pochodzi od miejscowości Brochocin (Brockendorf) koło Złotoryi (Goldberg). W 1373 roku posiadali Przybków (Prinkendorf) koło Legnicy (Liegnitz). W 1348 roku Seydel von Brockendorf występował na dworze książęcym w Legnicy (Liegnitz). W 1398 roku na tym dworze występuje Paweł von Brockendorf a w 1400 roku – Konrad. W 1414 roku w dokumentach legnickich występują: Daniel, Paweł, Jerzy i Konrad. W 1416 roku we Wrocławiu (Breslau) występują Konrad, Paweł i Hieronim. Elżbieta von Brockendorf była żoną (x 1436 r.) Konrada von Reibnitz z Wiadowa (Wederau) koło Jawora (Jauer).

W połowie XV wieku osiadł we Wrocławiu Jan Konrad (Konrad Jan). Żonaty z Katarzyną Auer, posiadał syna – Tomasza von Prockendorf (zm. ok. 1477 – 1480 r.), znanego z dokumentów od 1430 roku, fundatora wielkiego ołtarza w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Jadwigą von Grut-

tschreiber (zm. 1513 r.) z Sobkowic (Zopkendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), posiadał trzech synów: Jana, Kaspra i Melchiora.

Najmłodszy – Melchior, w 1522 roku wójt miejski, żonaty z Jadwigą Muehlschreiber, miał trzech synów: Melchiora jun. – znanego z dokumentów z lat 1508 – 1533, Henryka i Franciszka.

Średni – Kasper znany z dokumentów z 1481 roku;

Najstarszy – Jan (zm. 15.07.1517 r.), w latach 1510 – 1517 członek rady miejskiej, właściciel Sadkowa (Gross Schottkau) i Sadkówka (Klein Schottkau) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1484 r.) z Katarzyną Stroenichen z Żórawiny (Rothsuerben) koło Wrocławia (Breslau), posiadał dziewięć córek i sześciu synów: Jana jun., Dominika, Mateusza, Zygmunta i Piotra.

Kasper (ur. 1492 – zm. 24.04.1512 r.) – zmarł w młodości.

Jan jun. (ur. 1.02.1485 – zm. 14.12.1551 r.), właściciel Sośnicy (Schosnitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Dorotą Auer miał syna Pawła – właściciela Sadkowa (Gross Schottkau);

Dominik (ur. 4.08.1487 – zm. 13.05.1552 r.), był kanonikiem i archidiakonem wrocławskim;

Zygmunt (ur. 14.05.1503 – zm. 24.09.1572 r.); Piotr (ur. 6.08.1508 – zm. 12.09.1542 r.) – doktor obojga praw, początkowo kanonik wrocławski, później pastor i rektor uniwersytetu w Lipsku.

Mateusz (ur. 25.09.1501 r.) – syn Jana, odziedziczył po matce Żórawinę (Rothsuerben), oraz po ojcu Sośnicę (Schosnitz) i Kobierzyce (Koberwitz). Żonaty z Katarzyną Kindler ze Zgorzelca (Goerlitz) posiadał czterech synów: Fabiana, Dominika, Macieja i Hieronim.

O Hieronimie nic nie wiadomo; Maciej (ur. 1560 – zm. 31.01.1603 r.) był właścicielem Sośnicy (Schosnitz); Dominik (zm. 5.01.1598 r.) – był właścicielem Piławy Górnej (Ober Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichnebach).

Najstarszy z braci – Fabian, żonaty z Elżbietą Hoernig posiadał syna – Gotarda. Gotard, żonaty z N. von Stiebitz miał córkę – Barbarę Elżbietę, żonę Kaspra (jun. ?) von Biedau starosty okręgu sądowego Kąty Wrocławski (Kanth).

Oprócz wymienionych znani są liczni przedstawiciele tego rodu, których pokrewieństwa nie można ustalić: Jan von Prockendorf – był żonaty (x 1529 r.) z Katarzyną Uthmann ze Smolca (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau), posiadał syna – Tomasza; Jan (inny ?) miał córkę – Lucję, żonę (x 1545 r.) Hieronima Uthmana; Jan (inny) – żonaty z Anną N., miał dwóch synów: Henryka i Jerzego znanych z dokumentów z 1591 roku.

Źródła:

Sinapius T. II s. 885

Błażek T. III s. 38

Schles. Wappenbuch szp. 106

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Konrad
(Konrad Jan)
ż. Katarzyna Auer

|

Tomasz
zm. 1480 r.
ż. Jadwiga v. Gruttschreiber
z Sobkowic
(zm. 1513 r.)

|

Jan
zm. 15.07.1517 r.
1510 – 1517 r. – członek
rady m. Wrocławia
wł. Sadkowa i Sadkówka
ż. (x 1484 r.) Katarzyna
Stroenichen
z Żórawiny

|

Kasper
1481 r.

Melchior
1522 r. – wójt
ż. Jadwiga
Muehlschreiber

|

Melchior jun.
zm. po 1533 r.

Henryk

Franciszek

Jan jun.
ur. 1.02.1485 -
zm. 14.12.1551 r.
wł. Sośnicy
ż. Dorota Auer
|
Paweł
wł. Sadkowa

Dominik
ur. 4.08.1487 -
zm. 13.05.1552 r.
kanonik
i archidiakon
wrocławski

Mateusz
ur. 25.09.1501 r.
wł. Żórawiny,
Sośnicy
i Kobierzyc
ż. Katarzyna
Kindler
ze Zgorzelca

|

Zygmunt
ur. 143.05.1503 -
zm. 24.09.1572 r.

Piotr
ur. 6.08.1508 -
zm. 12.09.1542 r.
dr obojga praw,
kanonik, pastor,
rektor uniwersytetu
w Lipsku

Fabian
ż. Elżbieta
Hoernig
|
Gotard
ż. N. v. Stiebitz
|
Barbara Elżbieta
m. Kasper (jun. ?)
v. Biedau

Dominik
zm. 5.01.1598 r.
wł. Piławy Górnej

Maciej
ur. 1560 -
zm. 31.01.1603 r.
wł. Sośnicy

Hieronim

PROCKSDORFF

zob.

PROECKEL

PROECKEL
(PROECKEL von PROCKSDORFF, PROCKEL)

1. Herb z 1584 roku.

2. Herb z 1594 roku.

Herb wg Pilnacka

Nobilitowana szlachta czeska. W drugiej połowie XVI wieku szlachectwo czeskie z predykatem „von Procksdorff” otrzymali bracia: Jan i Maciej (Mateusz) Proeckel.

Maciej (Mateusz) – koncypista kamery dworskiej, w 1584 roku (12.06.) został wpisany w czeski stan rycerski a w 1594 roku (26.07.) otrzymał potwierdzenie stanu rycerskiego ze zmianą herbu.

W początkach XVII wieku osiadł w księstwie cieszyńskim Maksymilian Proeckel von Procksdorff, w 1626 roku kupił Bażanowice (Bazanowitz) a w 1629 roku był właścicielem Žukova (Žuków, Žukau) i Hornej Suche (Górna Sucha, Ober Suchau). Żonaty (x po 24.08.1629 r.) z Ewą, córką Jerzego Borka z Rostropic (Rostropitz), posiadał córkę – Helenę Sydonię, która odziedziczyła Bażanowice (Bazanowitz), żonę (x przed 1654 r.) pułkownika kirasjerów wojsk cesarskich Filipa bar. de Saint-Genois d'Annecourt, właściciela Hornich Domaslavic (Domasłowice Górne, Ober Domaslowitz).

Źródła:

Sinapius T. II s. 885-886

Blažek T. IV s. 61

Pilnaček T. III s. 897

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego (wyd. W. Gojniczek). Cieszyn 2004 s. 155

PROFEN.

(PROFE von PROFEN, PROFER, PROBEN, PROWIN).

Herby szlacheckie

Rycerstwo śląskie znane od połowy XIII wieku. T. Jurek zalicza ich do niepewnych przybyszy z Miśni. Starsi historycy ślascy uznają ich za ród śląski pochodzący z miejscowości Mściwojów (Profen) koło Jawora (Jauer) od której wzięli swoje nazwisko.

W 1251 roku na dworze księcia Henryka III a następnie w latach 1253 – 1278 na dworze Bolesława Rogatki występuje Henryk de Prouin. W 1280 roku występują w dokumentach Jan (Iwan) i Henryk de Provin. W 1294 roku Walwan de Provin był świadkiem ugody księcia wrocławskiego Henryka V Grubego z księciem głogowskim Henrykiem III.

W 1353 roku Maciej de Proffe przebywał na dworze księcia Bolka II świdnickiego. W latach 1370 – 1378 Henryk von Profen występuje na dworze księżnej Agnieszki w Świdnicy (Schweidnitz).

W 1400 roku znany jest Mikołaj Provin – doktor teologii. W 1419 roku Heincze von Probin był właścicielem Witoszyc (Neinzenndorf) koło Góry Śląskiej (Guhrau). W połowie XV wieku Katarzyna von Profen była żoną (x ok. 1437 r.) Henryka von Reibnitz. W 1451 roku Hannos Proffen występuje jako świadek w dokumentach legnickich.

Anna – córka Jana, właściciela Rogoźnicy (Gross Rosen) koło Świdnicy (Schweidnitz) żonatego z N. von Schellendorff, była żoną (x 1520 r.) Krzysztofa von Reibnitz. Jerzy (Melchior Jerzy ?) von Profen, właściciel Mściwojowa (Profen) był żonaty (x ok. 1545 r.) z Elżbietą, córką Jana von Reibnitz z Gniewkowa (Girlichsdorf) koło Jawora (Jauer).

W 1572 roku Melchior Jerzy Profer von Profen był właścicielem Mściwojowa (Profen), w 1577 roku posiadał również Goczałkowa (Gutschdorf) koło Strzegomia (Striegau) w księstwie świdnickim. Miał dwóch synów: Melchiora i Adama.

Melchior – w 1586 roku cesarski radca wojenny, był właścicielem Mściwojowa (Profen) i Rogoźnicy (Gross Rosen). Posiadał syna – Fryderyka, który odziedziczył Mściwojów (Profen).

Jego brat – Adam, w 1591 roku właściciel Godziszowej (Reppersdorf) koło Jawora (Jauer) był żonaty (x ok. 1590 r.) z Judytą von Strachwitz, posiadał dwóch synów i córkę: Fryderyka (ur. 1591 r.) – zastrzelony w 1617 roku (16.06.) w czasie podróży do Jawora (Jauer); Adama jun. – właściciela Godziszowej (Reppersdorf) i Ewę (zm. 1618 r.) – żonę Zygmunta von Schindel z Drzymałowic (Dittersdorf) koło Jawora (Jauer), właściciela Rogoźnicy (Gross Rosen). Na nich prawdopodobnie ród wymarł.

Źródła:

Sinapius T. I s. 737-738 , T. II s. 886

Błażek T. II s. 94

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 324

PROHASKA

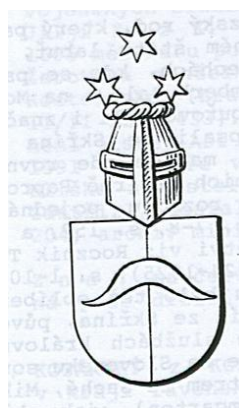
zob.

STACHELSKI

PROKOP
(LABENSKI, LABUTSKI)

Herb rodowy wg Blaźka

Herb rodowy wg Pilnacka

Ród pochodzący prawdopodobnie ze Świętoszowic (Schwientoschowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) które Pilnaček błędnie identyfikuje ze Świętochłowicami (Schwientochlowitz).

Używali często nazwiska Labenski i Labutski od Łabęd (Laband) których przez jakiś czas byli właścicielami. Herb ich jest mało czytelny i nieznany gdzie indziej. Według heraldyków figura heraldyczna na tarczy przedstawia albo łuk albo ucho od kotła lub też łęk siodła.

Prawdopodobnie pochodzili z księstwa oświęcimskiego, znani na Górnym Śląsku od końca XV wieku.

W 1473 roku Jan Prokop posiadał majątek w Gierałtowicach (Geraltowiz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1497 roku (17.04.) również Jan Prokop (ten sam ?) ze Świętoszowic (Schwientoschowitz) kupił od książąt opolskich Jana II i Mikołaja II wieś Niewodniki (Niewodnik) koło Opola (Oppeln). Pilnacek błędnie miejscowość tą lokalizuje koło Głogowa (Glogau).

W księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego występuje w 1524 roku Jan Prokop żonaty z Marią, córką Jana Kempczowskiego a w 1538 roku – Małgorzata, córka zmarłego Jerzego Prokopa, oświadcza, że została spłacona ze spadku po ojcu i matce przez stryja Wacława Prokopa.

W 1539 roku Wacław (zm. po 1540 r.) posiadał prawo patronackie kościoła w Łabędach (Laband) i odstąpił tamtejszemu proboszczowi pole w Rzeczychach (Rzetzitz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Również Wacław (który ?) w 1555 roku sprzedał Janowi Przedborowi rolę zwaną Bagno.

Wacław był żonaty (x ok. 1560 r.) z Małgorzatą, córką Jana Czepla z Bełku (Belk) koło Rybnika (Rybnik).

W latach 1573 – 1586 właścicielem Łabęd (Laband) był Wacław (jun. ?) ze Świętoszowic (Schwientoschowitz), w 1615 roku – Jerzy, w 1630 roku – Jan Baptysta a w 1644 roku – Wacław i Wilhelm.

Jan jun. – właściciel Byciny (Bitschin) koło Toszka (Tost) był żonaty (x ok. 1600 r.) z Katarzyną, siostrą Władysława (Laczo) Dobschuetz z Pławu (Plaw) właściciela Choruli (Chorulla) koło Opola (Oppeln). Siostra Jana jun. – Barbara, była żoną (x przed 1601 r.) Fryderyka von Schamberg.

Henryk Prokop ze Świętoszowic (Schwientoschowitz) w 1600 roku był właścicielem Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor).

N. Prokop Labetski był żonaty (x przed 1590 r.) z Katarzyną, córką Jana Brwanskiego z Chobrze.

Od końca XVI wieku przedstawiciele tego rodu pojawiają się na pograniczu księstwa opolsko – raciborskiego i cieszyńskiego. W 1595 roku Fryderyk sen. Prokop ze Świętoszowic (Schwientoschowitz) właściciel Zebrzydowic (Seibersdorf) koło Cieszyna (Teschen) występuje w dokumentach tego księstwa. Z 1609 roku znany jest Henryk Prokop, jego córka – Zuzanna była żoną Mikołaja Sobka z Kornicy (Kornitz) koło Raciborza (Ratibor). Około 1600 roku właścicielem Zebrzydowic (Seibersdorf) był Zygmunt, żonaty z Lukrecją Wilczkową z Dobrego Zemice (Guttenland).

Ród był znany jeszcze w XIX wieku – w 1812 roku zmarł N. von Labenski oficer regimentu piechoty von Treuenfels.

Źródła:

Zedlitz T. III s. 194

Błażek T. III s. 93, T. IV s. 39

Pilnaček T. III s. 734

Landbuecher opp.-rat. nr 52, 179, 308, 317

Zemska kniha... nr 21, 64, 124

C.D.S. T. VI nr 434

Randt: Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. /w:/ Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. Gleiwitz 1922 s. 16

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 51, 53

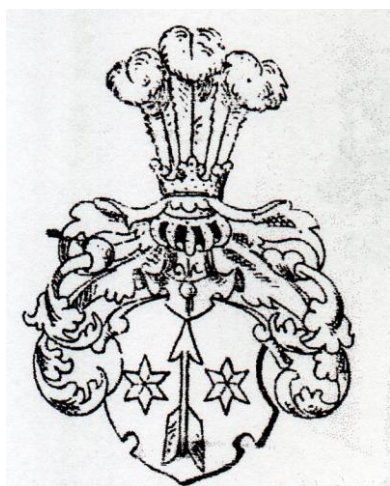
PROKUT

Nazwisko zupełnie nieznane historykom, pojawia się jedynie w niemieckich lokalnych opracowaniach z okolic Lubina (Lueben). Na przełomie XIV i XV wieku mieli być właścicielami Siedlec (Zedlitz) koło Lubina (Lueben). W początkach XV wieku Henryk Prokut był właścicielem Górnych Siedlec (Ober Zedlitz) zaś jego brat Bernard – Dolnych Siedlec (Nieder Zedlitz). W 1404 roku Bernard sprzedał majątek Mikołajowi (Nicol) von Unruh. Prawdopodobnie jest to zniekształcone nazwisko rodu Bruckot.

zob.

BRUCKOT (?)

PROMNITZ

Herb rodowy

Herb szlachecki

Herb szlachecki II

Herb baronowski

Herb hrabiowski.

Pochodzenie rodu nie jest pewne. Według Pilnačka pochodzili ze Śląska z miejscowości Promnice (?). Według Sinapiusa i Blazka pochodzili z Promnitz w Miśni a na Śląsk mieli przybyć w XIII wieku i rzekomo brali udział w bitwie pod Legnicą (Liegnitz). T. Jurek jednak nie wymienia ich wśród obcych przybyszy. Według legendy rodowej mieli pochodzić ze starszyzny plemiennej Wandalów. Ród znany i w Polsce pod różnymi nazwiskami m. in. Promieński i Promny. W XIV wieku nazwisko to występuje sporadycznie: w pierwszej połowie tego wieku Eufemia von Promnitz była żoną Konrada Proskowskiego z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln).

Pewne informacje o tym rodzie na Śląsku pochodzą dopiero z XV wieku, jednak już w tym czasie byli podzieleni na linie, liczne podlinie i domy, zarówno na Śląsku jak i Górnych Łużycach, które często trudno ustalić gdyż wymieniały się

między sobą swoimi majątkami. Na Śląsku żyły dwie podstawowe linie: Wichów – Lasocin (Weichau – Lesendorf) i Wichów – Dietrichowice (Weichau – Dittersbach).

LINIA WICHÓW – LASOCIN (WEICHAU – LESENDORF).

Założycielem tej linii był Zygmunt (zm. 1444 r.) von Promnitz, właściciel Wichowa (Weichau) koło Kozuchowa (Freystadt) i Lasocina (Lesendorf) koło Żagania (Sagan). Posiadał dwóch synów: Kaspra – właściciela Lasocina (Lesendorf) i Baltazara – właściciela Wichowa (Weichau). Byli założycielami dwóch podlinii.

1. Podlinia Lasocin (Lesendorf).

Starszy syn Zygmunta – Kasper (zm. 1460 r.) odziedziczył Lasocin (Lesendorf). Jego syn – również Kasper, właściciel Lasocina (Lesendorf), żonaty z N. von Pogrell, posiadał dwóch synów: Kaspra jun. i Baltazara.

Młodszy – Baltazar (ur. 1488 – zm. 20.01.1562 r.) w 1539 roku (18.09.) został biskupem wrocławskim. Starosta Śląska, w 1542 roku kupił państwo stanowe Pszczynę (Pless) na Górnym Śląsku a w 1556 roku – kupił państwo Żary (Sohrau N.S.) i Trzebiel (Triebel) koło Żagania (Sagan). Państwo Pszczyna (Pless) przekazał swojemu bratankowi – Stanisławowi.

Starszy brat Baltazara – Kasper jun., właściciel Lasocina (Lesendorf), starosta okręgu sądowego Kozuchów (Freystadt) i Zielona Góra (Gruenberg), żonaty z Ludmiłą von Reideburg posiadał trzech synów: Stanisława, Karola i Kaspra – zmarłego w dzieciństwie. Obaj synowie: Stanisław i Karol otrzymali w 1559 roku (29.11.) tytuł hrabiów Rzeszy (Reichsgraf).

Stanisław – otrzymał od stryja biskupa Baltazara państwo pszczyńskie i był jego I ordynatem. Żonaty (x 1564 r.) z Anną, córką Fryderyka bar. von Redern, nie posiadając dzieci, przekazał je swojemu bratu – Karolowi.

Karol – syn Kaspra jun. a brat Stanisława, II ordynat pszczyński, żonaty (x 1567 r.) z Salomeą von Loeben z Gawronów (Gaffron) koło Lubina (Lueben) posiadał syna – Abrahama (zm. ok. 1613 r.), III ordynata pszczyńskiego i ostatniego męskiego przedstawiciela podlinii Lasocin (Lesendorf). Żonaty z Anną Marią bar. von Promnitz z podlinii Wichów (Weichau), miał tylko córkę – Sydonię (Salomeę Elżbietę ?) (ur. 13.10.1596 – zm. 1621 r.), żonę (x 9.11.1620 r.) Jana bar. von Sunegk z Bielska (Bielitz) w księstwie cieszyńskim.

2. Podlinia Wichów (Weichau).

Założycielem tej podlinii był młodszy syn Zygmunta i brat Kaspra z Lasocina (Lesendorf) – Baltazar (zm. 1480 r.), właściciel Wichowa (Weichau). Posiadał trzech synów: Mikołaja – proboszcza w Krośnie Odrzańskim (Crossen a. d. Oder), Baltazara jun. – zmarłego w dzieciństwie oraz Kaspra.

Kasper – średni syn Baltazara, posiadał trzech synów – założycieli trzech domów: Henryka – założyciela hrabiowskiego domu Stary Wichów (Alt Wei-

chau); Baltazara – założyciela domów: starszego oleśnickiego i legnickiego oraz Jana – założyciela domów: Nowy Wichów (Neu Weichau) i młodszego oleśnickiego.

a) Dom Stary Wichów (Alt Weichau)

Henryk – najstarszy syn Kaspra, żonaty z Małgorzatą von Unruh, posiadał syna Anzelma – właściciela starego dworu w Wichowie (Weichau). Żonaty z Urszulą von Nostitz, posiadał N. córkę – żonę Zygmunta von Rotenburg oraz syna – Zygfrieda (ur. 1534 r.), który odziedziczył majątki wymarłej podlinii Lasocin (Lesendorf): państwa Żary (Sohrau), Trzebiel (Triebel) i Pszczynę (Pless) oraz Hoyerswerde na Górnych Łużycach. Główną rezydencją Zygfrieda była w Żarach (Sohrau N.S.) W 1574 roku był prezydentem kamery śląskiej, w 1593 roku brał udział w poselstwie do Polski. Zmarł 25.02.1597 roku w wieku 63 lat. Żonaty dwukrotnie 1. z Urszulą (zm. 16.10.1587 r.), córką Henryka von Schaffgotsch; 2. z Benigną bar. von Poppel-Lobkowitz. Z pierwszą żoną posiadał czternaścioro dzieci (6 córek i 8 synów): Jadwigę – żonę N. von Terzky z Czech, Annę Marię – żonę Abrahama von Promnitz z Pszczyny (Pless), Eleonorę – dwukrotnie zamężną: 1. z Krzysztofem bar. von Schaffgotsch ze Żmigrodu (Trachenberg), 2. (x 29.05.1606 r.) z Janem Jerzym von Hohenzollern, Małgorzatę Reбекę – żonę Karola jun. bar. von Kittlitz z Małomic (Mallnitz), Dorotę – żonę Krzysztofa bar. von Sedlnitzki, Urszulę – żonę Karola sen. bar. von Kittlitz, Baltazara – zmarłego w młodości, Henryka Anzelma – kontynuatora rodu, Zygfrieda II – zmarłego w dzieciństwie, Jerzego – zmarłego bez potomków, Weigarta – kontynuatora rodu, Zygfrieda III – zmarłego w młodości, Baltazara – zmarłego w dzieciństwie i Rudolfa – zmarłego z młodości.

Z drugą żoną Zygfried posiadał tylko jedną córkę – Benignę Poliksenę (ur. 11.11.1594 – zm. 2.05.1631 r.), pierwszą żonę Jerzego III (ur. 14.07.1588 – zm. 16.05.1651 r.) Reichsgrafa von Oppersdorff z górnośląskiej linii z Głogówka (Oberglöga).

Potomstwo Henryka Anzelma.

Henryk Anzelm (ur. 26.11.1564 – zm. 4.03.1622 r.) – syn Zygfrieda, uczył się początkowo w Pradze, w 1578 roku przybył na studia do Frankfurtu nad Odrą, następnie studiował w Strasburgu i we Francji. Stolnik cesarza Rudolfa II, członek rady cesarskiej i landwójt margrabstwa Dolnych Łużyc, odziedziczył Żary (Sohrau N.S.), Trzebiel (Triebel) Pszczynę (Pless) i Hoyerswerde, był również panem lennym Żagania (Sagan). Żonaty z Zofią – córką Zygmunta von Kurtzbach i Heleny księżniczki legnickiej, posiadał ośmioro dzieci: Urszulę Benignę, Poliksenę – żonę Jana von Pueckler z Grodzca (Groeditz) koło Niemodlina (Falkenberg), Annę Zofię – żonę Adama Jana bar. Mękickiego, Bibianę (zm. 1632 r.), Klarę Euzebię (zm. 27.10.1622 r.) – zmarłą w dzieciństwie, Henryka Chrystiana, Maksymiliana (zm. 1624 r.) – zginął na morzu pod Sztokholmem oraz Zygmunta Zygfrieda który kontynuował ród.

Zygmunt Zygfryd (ur. 17.07.1595 – zm. 30.06.1654 r.) po studiach w Pradze, Strasburgu i Paryżu, oraz podróżach po Anglii, Holandii, Włoszech i Pomorzu, osiadł w Żarach (Sohrau N.S.). W 1653 roku (20.06.) otrzymał potwierdzenie starego szlacheństwa (tytułu hrabiowskiego). Trzykrotnie żonaty: 1. (x 11.12.1623 r.) z Anną Małgorzatą (zm. 1645 r.), córką Erdmana bar. von Putbus z Pomorza, 2. (x 17.03.1647 r.) z Katarzyną Elżbietą, córką Jerzego Ernesta bar. von Schoenborn, 3. (x 6.08.1651 r.) z Agnieszką bar. von Rackenitz, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Krzysztofa Leopolda hr. von Schaffgotsch. Z trzecią żoną nie posiadał dzieci, z pierwszą miał jedenaścioro (4 córki i 7 synów): Sabinę Zofię (ur. 8.12.1624 r.), Maksymiliana Rudolfa (ur. 26.04.1626 r.), Anzelma (ur. 13.05.1627 r.) – zmarłego w młodości, Eleonorę (ur. 2.01.1629 r.) – żonę Juliusza hr. von Sunegk, Erdmundę (ur. 16.02.1630 r.) – żonę Joachima Henryka bar. von Schulenburg, Erdmana – założyciela domu Żary (Sohrau N.S.) i Pszczyna (Pless), Juliusza (ur. 25.10.1632 r.), Otto (ur. 26.02.1634 – zm. 15.11.1663 r.) – rycerza zakonu joannitów w Bratysławie, Ulryka Hipparchusa – założyciela domu Brody (Pfoerten), Julianę (ur. 16.03.1638 r.) i Henryka (ur. 6.10.1639 r.).

Z drugą żoną posiadał troje dzieci: Benignę (ur. 24.03.1648 r.) – żonę Jana Fryderyka hr. von Solms-Laubach, Bibianę (ur. 8.08.1649 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. ze Zdenkiem Howorą bar. von Lipa, 2. z Rudolfem Fryderykiem księciem von Holstein-Nordburg, oraz Henryka – założyciela domu Kreppelhof na Górnych Łużycach.

b) Dom Żary (Sohrau N.S.) i Pszczyna (Pless)

Założycielem nowego domu Żary (Sohrau N.S.) i Pszczyny (Pless) wydzielonego z domu Starego Wichowa (Alt Wichau) był syn Zygmunta Zygfryda i jego pierwszej żony Anny Małgorzaty von Putbus – Erdmann (ur. 2.09.1631 – zm. 19.01.1664 r.) Reichsgraf von Promnitz Freiherr von Pless, właściciel wolnego państwa Pszczyny (Pless), Żar (Sohrau N.S.), Trzebieli (Triebel) i Nowogrodźca (Naumburg). Po studiach w Genewie i podróżach po Włoszech, Francji i Holandii, brał udział w wojnie w Niderlandach w 1654 roku wrócił do Żar (Sohrau N.S.) i w 1663 roku, na czele własnego oddziału wziął udział w wyprawie na Węgry, gdzie zachorował i zmarł. Żonaty z Eleonorą (zm. 28.03.1679 r.) bar. von Rackenitz posiadał sześcioro dzieci: Zygmunta Moryca (ur. 1656 – zm. 1657 r.) – zmarłego po urodzeniu, Małgorzatę Katarzynę – żonę Joachima Fryderyka bar. Schenck von Landsberg, Baltazara Erdmana – kontynuatora rodu, Annę Zofię (ur. i zm. 1660 r.), Otto Leopolda (ur. 1662 – zm. 1663 r.), Krzysztofa Ulryka (ur. 26.06.1663 – zm. 17.11.1677 r.) – chorowitego (ułomnego?).

Baltazar Erdman (ur. 9.01.1659 – zm. 3.05.1703 r.), po studiach we Frankfurcie i Tybindze, podróżował po Szwajcarii i w orszaku książąt saskich Filipa i Henryka po Włoszech. Żonaty był (x 1682 r.) z Emilią Agnieszką (ur. 11.08.1667 r.), córką Henryka I hr. von Reuss z młodszej linii ze Schlaitz, która po jego

śmierci wyszła ponownie za mąż (x 13.02.1711 r.) za księcia Fryderyka (zm. 16.04.1715 r.) von Sachsen-Weissenfels, generała porucznika wojsk saskich i polskich.

Posiadał pięcioro dzieci: Erdmana III (ur. 12.08.1683 – zm. 7.09.1745 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. z Anną Marią (ur. 17.07.1683 – zm. 16.03.1731 r.) księżną von Sachsen-Weisselnfels, 2.(x 1733 r.) z Henriettą Eleonorą (ur. 1.01.1706 – zm. 7.04.1762 r.) hr. Reuss-Lobenstein miał córkę – Agnieszkę Zofię, żonę (x 4.11.1747 r.) Henryka XXVIII hr. v. Reuss-Ebersdorf, oraz syna – Jana Erdmana (ur. 2.02.1719 – zm. 21.03.1785 r.), żonatego (x 5.08.1744 r.) z Karoliną (ur. 28.06.1727 – zm. 18.12.1762 r.) z którą w 1746 roku rozwiódł się. W 1768 roku przekazał państwo pszczyńskie Fryderykowi Erdmanowi księciu von Anhalt-Koethen; Fryderyka – kontynuatora rodu; Henryka (ur. 14.01.1686 – zm. 23.05.1700 r.) – zmarłego w młodości; Esterę Maksymilianę Elżbietę (ur. 20.02.1687 – zm. 28.09.1701 r.) – zmarłą w młodości; Filipinę Henriettę Teresę (ur. 25.11.1689 – zm. 30.11.1689 r.).

Syn Baltazara Erdmana – Fryderyk (ur. 11.10.1684 – zm. 13.06.1712 r.) był właścicielem Iłowej (Halbau), Konina Żagańskiego (Kunau), Borowicy (Burau) i Drzeniowa (Drehne) koło Żagania (Sagan). Żonaty z Heleną Marianną Szarlottą hr. von Tenczin, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana Aleksandra (ur. 12.03.1697 – zm. 1776 r.) hr. von Callenberg z Muskau, posiadał dwoje dzieci: Baltazara Fryderyka – właściciela Iłowej, żonatego (x 1737 r.) z Anną (zm. 1759 r.) hr. von Erpach, wdową po Janie Wilhelmie hr. von Maltzan i Agnetę Marię Fryderykę Szarlottę.

c) Dom Brody (Pfoerten)

Syn Zygmunta Zygfyryda z Żar (Sohrau N.S.) – Ulryk Hipparchus (ur. 2.01.1636 – zm. 29.07.1695 r.), po studiach w Wittenberdze, Giesen i Heidelbergu, podróżował po Francji, Anglii, Niderlandach i Danii, w 1657 roku wrócił do Żar (Sohrau N.S.). Przebywał jakiś czas na dworze cesarskim, w stopniu kapitana brał udział w wyprawie do Siedmiogrodu, walczył również we Francji i w stopniu generała majora ze Szwecją, następnie przeszedł na służbę dworu saskiego. Był właścicielem Brodów (Pfoerten) i Forst. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 17.10.1663 r.) z Magdaleną Sydonią (ur. 14.12.1645 – zm. 18.03.1684 r.) bar. von Putbus z Pomorza, 2. (x w Bratysławie 1687 r.) z Reginą Izabelą (Elżbietą) hr. von Ruber. Z drugą żoną nie posiadał dzieci, z pierwszą miał dwanaście dzieci (10 synów i 2 córki): Zygfyryda Erdmana (ur. 10.11.1664 r.), Małgorzatę Zofię (ur. 12.11.1665 r.), Magdalenę Julianę (ur. 16.12.1666 r.) – żonę N. bar. von Putbus, Chrystiana Ulryka (ur. 5.05.1669 r.), Karola Gustawa (ur. 1670 r.), Augusta (ur. 18.08.1671 r.), Magnusa (ur. 17.10.1672 r.) – zmarł w Holandii, Karola Emila (ur. 7.08.1675 r.), Juliusza (ur. 7.08.1675 r.), Gustawa (ur. 5.12.1676 r.), Anzelma (ur. 3.05.1678 r.) – właściciela Brodów (Pfoerten), dwukrotnie żonatego: 1. (x 1702 r.) z Aleksandrą Rozyną bar. von Bibran,

2. z Urszulą Marią bar. von Putbus, oraz Filipa (ur. 6.07.1679 r.) – zmarłego wraz ze swoją matką w 1684 roku.

d) Dom Grodźtwo (Kreppelhof)

Henryk (ur. 20.10.1650 – zm. 1693 r.) – syn z drugiego małżeństwa Zygmunta Zygfyryda z Żar (Sohrau N.S.) i przyrodni brat Ulryka Hipparchusa z Brodów (Pfoerten) był właścicielem Kreppelhof koło Kamiennej Góry (Landeshut). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Katarzyną von Uechtritz, 2. (x 1676 r.) z Heleną Sigmundą Szarlottą hr. von Redern, jedynie z drugiego małżeństwa posiadał syna – Erdmana, zabitego pod Poznaniem w 1704 roku. Majątek przejął dom z Żar (Sohrau N.S.).

Potomstwo Weigarta.

Weigart – syn Zygfyryda i brat Henryka Anzelma posiadał syna – Weigarta jun. (zm. 12.02.1618 r.), żonatego (x ok. 1620 r.) z Polikseną, córką Baltazara (zm. 1591 r.) von Pueckler z Grodźca (Groditz), właściciela Niemodlina (Falkenberg) na Górnym Śląsku. Poliksena odziedziczyła po ojcu państwo Niemodlin (Falkenberg) gdzie zamieszkał również Weigart jun. Posiadał dwoje dzieci: Poliksenę Elżbietę – żonę N. von Pueckler z Grodźca (Groditz) właściciela Szydłowca (Schedlau), Góry (Guhrau) i Klucznika (Kleuschnik) koło Niemodlina (Falkenberg) oraz Zygfyryda (zm. 1650 r.), który odziedziczył Niemodlin (Falkenberg) i po swoim stryju Zygfyrydzie – państwo Pszczyna (Pless). Żonaty z Katarzyną Małgorzatą (Maria Katarzyna) bar. von Kolowrat-Krakovsky ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), zmarł wkrótce po ślubie. Państwo niemodlińskie przeszło w ręce von Zierotin a państwo pszczyńskie w ręce Zygmunta Zygfyryda von Promnitz.

f) Starszy dom oleśnicki i legnicki

Założycielem tego domu był Baltazar – średni syn Kaspra z Wichowa (Weichau) a brat Henryka ze Starego Wichowa (Alt Weichau) i Jana z Nowego Wichowa (Nieu Weichau). Baltazar posiadał trzech synów: Kaspra, Jana i Marcina. Kasper – właściciel części Lasocina (Lesendorf), około 1505 roku był członkiem rady książąt ziębicko - oleśnickich Albrechta i Karola I. Syn jego – Andrzej był starostą księstwa oleśnickiego.

Jan – brat Kaspra, w 1506 roku był właścicielem Janowic (Jannowitz) w księstwie legnickim.

Marcin – trzeci z braci, był burgrabią Legnicy (Liegnitz) księcia Fryderyka II legnickiego. Jego syn – Marcin jun., starosta legnicki w 1545 roku był właścicielem Żuchłowa (Schuettlau) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Posiadał syna – Jerzego (zm. 1572 r.), który odziedziczył majątek. Na nim dom ten wymarł.

g) Dom Nowy Wichów (Neu Weichau) i młodszy dom oleśnicki

Jan – trzeci, najmłodszy syn Kaspra z Wichowa (Weichau), w latach 1538 – 1540 starosta Góry Śląskiej (Guhrau), był właścicielem nowego dworu w Wichowie (Weichau) tzw. Nowego Wichowa (Neu Weichau). Jego syn – Baltazar w 1561 roku właściciel tego majątku, żonaty z N. von Necher z Kunic (Kunzen-dorf) koło Żar (Sohrau N.S.) posiadał trzech synów:

Gerwazego (Grabus) – zmarłego bezdzietnie, Walentyna – również zmarłego bezdzietnie i Hermana – właściciela Nowego Wichowa (Neu Weichau).

Herman, żonaty z Urszulą von Nostitz, dziedziczką Skarszyna (Skarsine) koło Trzebnicy (Trebnitz), posiadał dwóch synów: Baltazara i Stenzla (Stanisława) oraz córkę – Urszulę, żonę sędziego dworskiego Milicza (Militsch), Baltazara von Rackel, właściciela Dębicy (Dambitsch) koło Milicza (Militsch).

Baltazar, właściciel Skarszyna (Skarsine), żonaty z Heleną von Rackel, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana (Hermana) von Promnitz z linii Wichów-Dziétrzychowce (Weichau-Dittersbach). Baltazar posiadał syna – Baltazara Hermana, właściciela Skarszyna (Skarsine). Został on adoptowany przez swojego ojczyma - Jana (Hermana) von Promnitz z linii Wichów-Dziétrzychowice (Weichau-Dittersbach) i przejął jego majątki. Żonaty (x 2.07.1624 r.) z Heleną, córką Wolfganga von Bibritsch z Mikulovic (Nicias-dorf) i Ujeźdzca (Gesess) w księstwie nyskim, posiadał sześcioro dzieci: Jana; Helenę – żonę Jana von Borschnitz, właściciela Paniowic (Pannwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz); Wolfa – żonatego z Urszulą Polikseną von Rothkirch, posiadał córkę – Helenę Marię, żonę N. von Buenau (?); Poliksenę – żonę Abrahama von Prittwitz und Gaffron; Krzysztofa; Annę – żonę Jana von Rothkirch.

Najstarszy – Jan, był właścicielem Dziétrzychowic (Dittersbach), Gryżyc (Greisitz) i Starej Koperni (Kuepper) koło Żagania (Sagan) oraz Skarszyna (Skarsine) i Wilczyna (Wilxen, Heidewilxen) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty z Eleonorą von Schertz und Schertzenau, posiadał syna – Jana Krzysztofa.

Jan Krzysztof – właściciel Dziétrzychowic (Dittersbach), Gryżyc (Greisitz), Starej Koperni (Kuepper), Skarszyna (Skarsine) i Wilczyna (Wilxen), żonaty (x 22.07.1687 r.) z Anną Elżbietą (zm. 1708 r.) bar. von Saurma z Laskowic (Laskowitz), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Henryka Gottloba hr. von Roedern, posiadał tylko córkę – Marię Eleonorę Emiliaę (ur. 7.05.1688 r.), żonę (x 1704 r.) Henryka XXIV hr. von Reuss-Koestritz.

LINIA WICHÓW-DZIÉTRZYCHOWICE (WICHAU-DITTERSBACH).

(Szlachecka).

Założycielem tej linii był prawdopodobnie brat Zygmunta, założyciela linii Wichów –Lasocin (Weichau-Lesendorf) – Otto von Promnitz z Wichowa (Weichau), właściciel Dziétrzychowic (Dittersbach) i Gryżyc (Greisitz). Posiadał sześciu synów: Otto jun. – altarystę w Żaganiu (Sagan), który w 1435 roku kupił czynsz z Dziétrzychowic (Dittersbach); Henryka (Heintze) – w 1441 roku wła-

ściciela Jelenina (Hirschfeldau); Mikołaja; Piotra; Mateusza i Melchiora (Malchar). Jedynie Piotr i Mateusz posiadali potomstwo.

Piotr – właściciel Dietrichowic (Dittersbach), miał dwóch synów: Jana i Krzysztofa.

Jan (zm. przed 1514 r.) – posiadał dwóch synów: Antoniego i Joachima. Antoni – żonaty z Urszulą von Drauschwitz (?) miał córkę – Urszulę, żonę Abrahama von Rackel z Lipinek (Linderode) koło Żar (Sohrau N.S.), oraz synów Krzysztofa i Piotra.

Krzysztof – drugi syn Piotra a brat Jana, żonaty z Małgorzatą von Niesemeuschel miał troje dzieci: Jana, Joachima i Dorotę. Joachim (zm. po 1570 r.) posiadał sześcioro dzieci: Małgorzatę – żonę Maurycego von Tschammer; Antoniego – zmarł bezdzietnie; Stenzla (Stanisław) – zmarł bezdzietnie; Joachima jun. – właściciel Gryżyc (Greisitz), zmarł bezdzietnie; Barbarę – żonę Baltazara von Braun; Jana (Hermana) – ostatniego z domu Dietrichowice (Dittersbach), żonatego z Heleną von Rackel, wdową po Baltazarze bar. von Promnitz z Nowego Wichowa (Neu Weichau). Adoptował on swojego pasierba, syna Baltazara – Baltazara Hermana z linii Wichów-Lasocin (Weichau-Lesendorf) i przekazał mu wszystkie swoje majątki.

Mateusz (I) – młodszy brat Piotra, posiadał trzech synów: Zygmunta, Michała i Mateusza jun.(II). Mateusz jun.(II) miał dwóch synów: Mateusza (III) i Kaspę. Mateusz (III) miał córkę – N., żonę Sebastiana von Haugwitz oraz syna – Joachima. Który w 1624 roku sprzedał swoją część Dietrichowic (Dittersbach) kuzynowi – Janowi (Hermanowi).

Kasper – brat Mateusza (III) posiadał syna – Krzysztofa oraz córkę – Mariannę, żonę Jana von Diebitsch.

Przedstawiciele tej linii pojawiali się również na Górnym Śląsku w XVII i XVIII wieku: W drugiej połowie XVII wieku Zygfryd von Promnitz był asesorem sądu ziemskiego w Pszczynie (Pless) i właścicielem Mizerowa (Miserau) koło Pszczyny (Pless). Żonaty dwukrotnie, jego pierwszą żoną była Anna Poliksenowa Bludowska z którą posiadał syna – Marcina Ferdynanda, w 1718 roku właściciela Mizerowa i radcę rejencji pszczyńskiej.

INNE LINIE I DOMY.

Linia starsza górnołużycka – założył ją około 1434 roku Henryk von Promnitz.

Hoyerswerda – państwo to na Górnych Łużycach kupił w 1581 roku Zygfryd syn Anzelma von Promnitz a sprzedał rodowi von Ponickau w 1602 roku bar. Henryk Anzelm.

Dobriluk – państwo na Dolnych Łużycach kupił Henryk Anzelm bar. von Promnitz za pieniądze uzyskane ze sprzedaży Hoyerswerdy. Posiadał zaledwie dwa lata. Drehna – państwo na Dolnych Łużycach było w posiadaniu rodu w 1697 roku.

Źródła:

Sinapius T. I s. 95-109, T. II s. 178-180

Zedlitz T. IV s. 57-58

Błażek T. II s. 94-95, T. III s. 38, T. IV s. 61

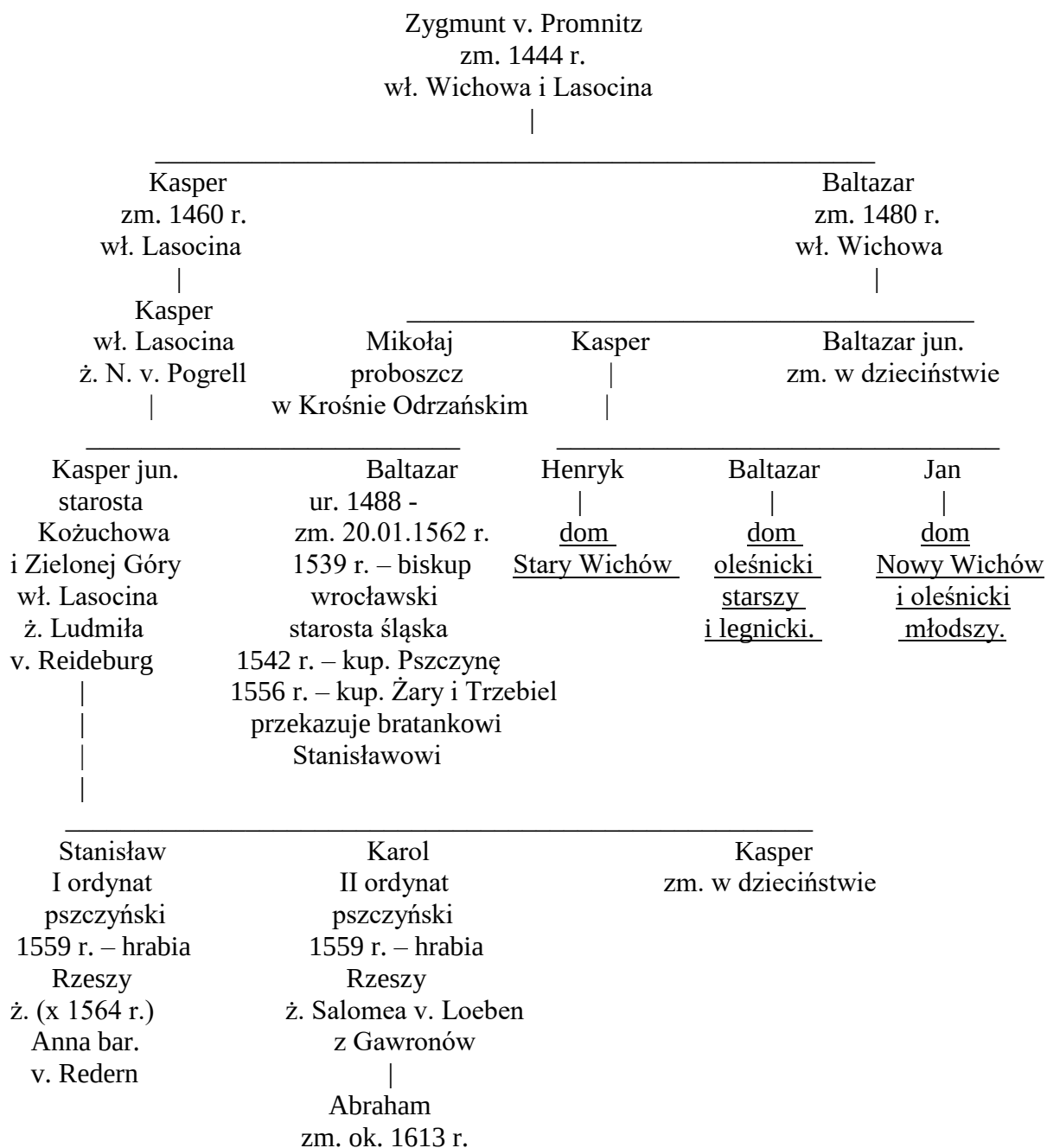
Pilnaček T. III s. 898-890

Wappensagen... s. 122

Doerr s. 136

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia Wichów – Lasocin

III ordynat
pszczyński
ż. Anna Maria
bar. v. Promnitz
z Wichowa
(zm. 1613 r.)
|
Sydonia
(Salomea Elżbieta ?)
ur. 13.10.1596 –
zm. 1621 r.
m. Jan bar. v. Sunegk
z Bielska

a) Dom Stary Wichów
(hrabiowski).

Henryk
s. Kaspra z Wichowa
ż. Małgorzata v. Unruh
|
Anzelm
wł. Starego Wichowa
ż. Urszula v. Nostitz
|

Zygryd I
ur. 1534 – zm. 25.02.1597 r.
odziedziczył Żary, Trzebiel
i Pszczynę
1574 r. – prezydent kamery
śląskiej
ż. 1. Urszula v. Schaffgotsch
(zm. 16.10.1587 r.)
2. Benigna bar. v. Poppel-Lobkowitz
|

N. córka
m. Zygmunt v. Rotenburg

Henryk Anzelm zob. <u>potomstwo</u> <u>Henryka</u> <u>Anzelma</u>	Zygryd II zmarł w dzieciństwie	Jerzy zmarł bez potomków	Weigart zob. <u>potomstwo</u> <u>Weigarta</u>	Zygryd III zmarł w młodości	Baltazar zmarł w dzieciń- stwie	Rudolf zmarł w młó- dości	córki: a) Jadwiga m. N. Terzky z Czech b) Anna Maria m. Abraham v. Promnitz z Pszczyny c) Eleonora m. 1. Krzy-
---	--------------------------------------	-----------------------------------	---	-----------------------------------	--	------------------------------------	--

sztof
 v. Schaffgotsch
 ze Żmigrodu
 2. (x 29.05.1606 r.)
 Jan Jerzy
 v. Hohenzollern
 d) Małgorzata
 Rebeka
 m. Karol jun.
 bar. v. Kittlitz
 z Małomic
 e) Dorota
 m. Krzysztof
 bar. v. Sedlnitzki
 f) Urszula
 m. Karol sen.
 bar. v. Kittlitz
 g) Benigna Poliksena
 ur. 11.11.1594 –
 zm. 2.05.1631 r.
 m. Jerzy III
 Reichgr. v.
 Oppersdorff
 z Głogówka
 (ur. 14.07.1588 –
 zm. 16.05.1651 r.)

Potomstwo Henryka Anzelma

Henryk Anzelm
 s. Zygfryda I
 ze Starego Wichowa
 ur. 26.11.1564 – zm. 4.03.1622 r.
 stolnik ces. Rudolfa II
 czł. rady cesarskiej
 landwójt Dolnych Łużyc
 wł. Żar, Trzebieli i Pszczyny
 pan lenny Żagania
 ż. Zofia v. Kurtzbach

|

Henryk Chrystian	Maksymilian zm. 1624 r. zginął na morzu pod Sztokholmen	Zygmunt Zygfryd ur. 17.07.1595 - zm. 30.06.1654 r. wł. Żar ż. 1. (x 11.12.1623 r.) Anna Małgorzata bar. v. Putbus z Pomorza (zm. 1645 r.)	córki: a) Urszula Benigna b) Poliksena m. Jan v. Pueckler z Grodzieca c) Anna Zofia m. Jan bar. Mękicki d) Bibianna zm. 1632 r.
------------------	--	---	---

2. (x 17.03.1647 r.) e) Klara Euzebia
Katarzyna Elżbieta zm. 27.10.1622 r.
bar. v. Schoenborn
3. (x 6.08.1651 r.)
Agnieszka
bar. v. Rackenitz

Maksymilian Rudolf ur. 26.04. 1626 r.	Anzelm ur. 13.05. 1627 r. zmarł w młodości	Erdman <u>dom</u> <u>Żary</u> <u>i Pszczyna</u>	Juliusz ur. 25.10. 1632 r.	Otto ur. 26. 02. 1634 - zm. 15. 11.1663 r. rycerz zakonu joannitów w Bratysławie	Ulryk Hippar- chus <u>dom</u> <u>Brody</u>	Henryk ur. 6.10. 1639 r.	Henryk <u>dom</u> <u>Kreppel-</u> <u>hof</u>	córki: a) Sabina Zofia ur. 8.12. 1624 r. b) Eleonora ur. 2.01. 1629 r. m. Juliusz hr. v. Sunegk c) Erdmunda ur. 16.02. 1630 r. m. Joachim Henryk bar. v. Schu- lenburg d) Julianna ur. 16.03. 1638 r. e) Benigna ur. 24.03. 1648 r. m. Jan Fry- deryk hr. v. Solms- Laubach f) Bibianna ur. 8.08. 1649 r. m. 1. Zdenek Howora bar. v. Lippa 2. Rudolf Fryderyk ks. v. Holstein- Nordburg
--	--	---	----------------------------------	---	---	--------------------------------	--	---

Dom Żary i Pszczyna

Erdmann
s. Zygmunta Zygfyda
ur. 2.09.1631 – 19.01.1664 r.
wł. Pszczyny, Żar, Trzebieli i Nowogrodźca
ż. Eleonora bar. v. Rackenitz
(zm. 28.03.1679 r.)

|

Zygmunt Moryc ur. 1656 - zm. 1657 r.	Baltazar Erdmann ur. 9.01.1659 - zm. 3.05.1703 r. ż. (x 1682 r.) Emilia Agnieszka hr. v. Reuss-Schlaitz (ur. 11.08.1667 r.)	Otto Leopold ur. 1662 - zm. 1663 r.	Krzysztof Ulryk ur. 26.06. 1663 - zm. 17.11. 1677 r.	córki: a) Małgorzata Katarzyna m. Joachim Fryderyk bar. Schenck v. Landsberg b) Anna Zofia ur. i zm. 1660 r.
---	--	--	---	--

|

Erdmann III ur. 12.08.1683 - zm. 7.09.1745 r. wł. Pszczyny, Żar, Trzebieli itd. tajny radca dworu cesarskiego, minister dworu saskiego i polskiego ż. 1. Anna Maria ks. v. Sachsen- Weissenfels (ur. 17.07.1683 – zm. 16.03.1731 r.) 2. (x 1733 r.) Henrietta Eleonora hr. v. Reuss- Lobenstein (ur. 1.01.1706 – zm. 7.04.1762 r.)	Fryderyk ur. 11.10.1684 - zm. 13.06.1712 r. wł. Iłowej, Konina Żagańskiego, Borowicy i Drzeniowa ż. Helena Marianna Szarlotta hr. v. Tenczin	Henryk ur. 14.01.1686 - zm. 23.05.1700 r.	córki: a) Estera Maksymiliana Elżbieta ur. 20.02.1687 – zm. 28.09.1701 r. b) Filipina Henrietta Teresa ur. 25.11.1689 – zm. 30.11.1689 r.
--	--	---	---

|

	Baltazar Fryderyk wł. Iłowej ż. (x 1737 r.) Anna hr. v. Erpach (zm. 1759 r.)	Agneta Maria Fryderyka Szarlotta
--	--	-------------------------------------

Jan Erdmann ur. 2.02.1719 - zm. 21.03.1785 r. wł. Pszczyny 1768 r. – przekazuje Pszczynę Fryderykowi Erdmanowi ks. v. Anhalt-Koethen ż. (x 5.08.1744 r.) Karolina	Agnieszka Zofia m. (x 4.11.1747 r.) Henryk XXVIII hr. v. Reuss-Ebersdorf
---	---

ks. v. Carolath-Schoenaich
1746 r. – rozwiedziony

Dom Brody

Ulryk Hipparchus
s. Zygmunta Zygryda
z Żar
ur. 2.01.1636 – zm. 29.07.1695 r.
wł. Brodów i Forst
ż. 1. (x 17.10.1663 r.)
Magdalena Sydonia
bar. v. Putbus
z Pomorza
(ur. 14.12.1645 –
zm. 18.03.1684 r.)
2. (x 1687 r.) Regina
Izabela (Elżbieta)
hr. v. Ruber
|

Zygryd	Chrystian	Karol	August	Magnus	Karol	Juliusz	Gustaw	Anzelm	Filip	córki:
Erdman	Ulryk	Gustaw	ur.	ur.	Emil	ur.	ur.	ur.	ur.	a) Mał-
ur. 10.	ur. 5.	ur.	18.	17.10.	ur.	7.08.	5.12.	3.05.	6.07.	gorzata
11.1664 r.	05	1670 r	08.	1672 r.	7.08.	1675 r.	1676 r.	1678 r.	1679 -	Zofia
	1669 r.		1671 r.	zm.	1675 r.			wł.	zm..	ur. 12.
				w Ho-				Brodów	1684 r.	11.1665r.
				landii				ż. 1. (x 1702 r.)		b) Magda-
								Aleksandra		lena
								Rozyna		Julianna
								bar. v. Bibran		ur. 16.12.
								2. Urszula		1666 r.
								Maria		m. N. bar.
								bar. v.		v. Putbus
								Putbus		

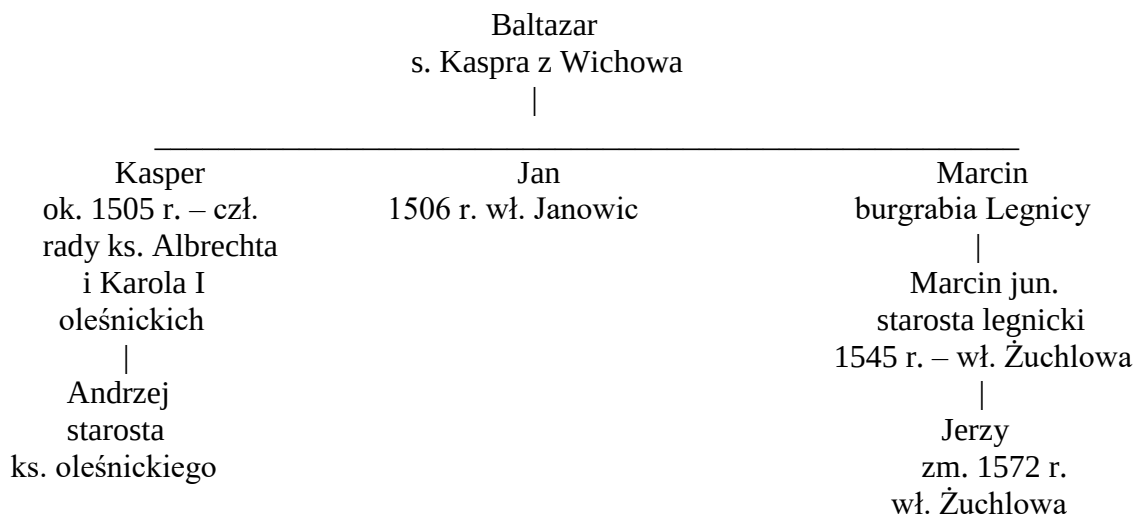
Potomstwo Weigarta

Weigart
s. Zygryda
ze Starego Wichowa
|
Weigart jun.
zm. 12.02.1618 r.
ż. Poliksena v. Pueckler
wł. Niemodlina
|

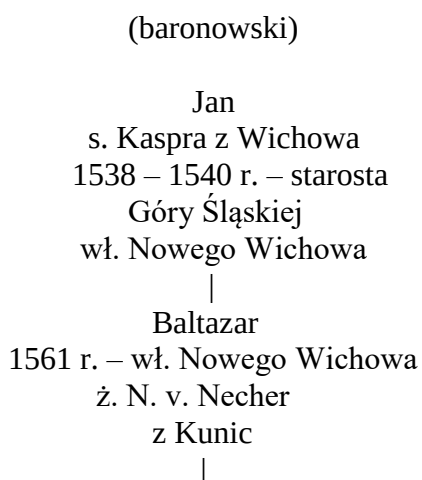
Zygryd
 zm. 1650 r.
 wł. Niemodlina
 i Pszczyny
 ż. Katarzyna Małgorzata
 (Maria Katarzyna)
 bar. v. Kolowrat-
 Krakovsky
 ze Strzelec Opolskich
 |
 państwo Niemodlin
 przejmuje v. Zierotin
 państwo Pszczyna
 przejmuje Zygmunt
 Zygfryd v. Promnitz

Poliksena Elzbieta
 m. N. v. Pueckler
 wł. Szydłowca, Góry
 i Klucznika

b) Starszy dom oleśnicki i legnicki

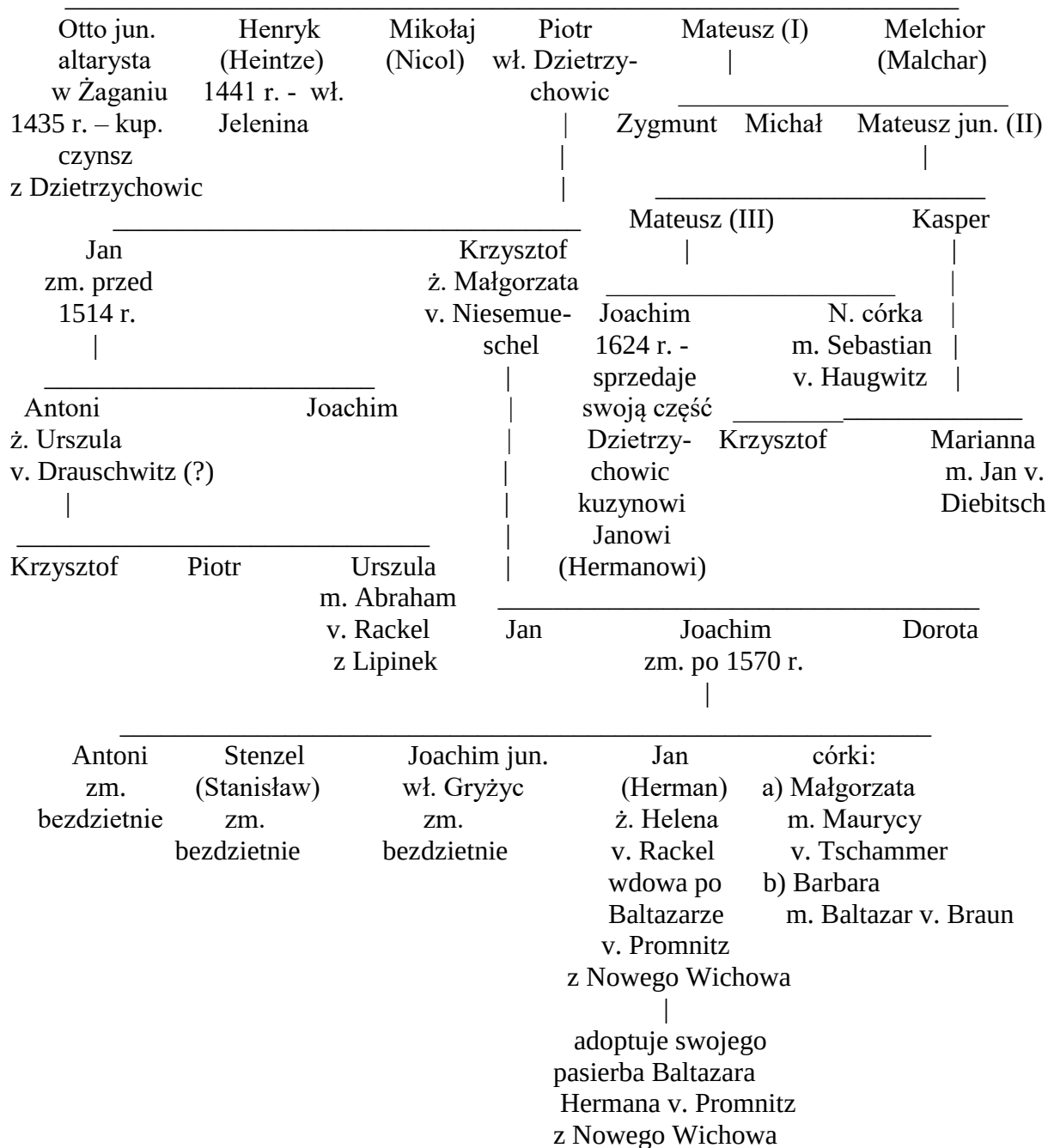
d) Dom Nowy Wichów i młodszy dom oleśnicki

Gerwazy (Grabus)	Walentyn	Hermann wł. Nowego Wichowa ż. Urszula v. Nostitz ze Skarszyna
Baltazar wł. Skarszyna ż. Helena v. Rackel Baltazar Hermann adoptowany przez ojczyma – Jana (Hermana) v. Promnitz z linii Wichów-Dziétrzychowice wł. Skarszyna, Dziétrzychowice, Gryżyc i Starej Koperni ż. (x 1624 r.) Helena v. Bibritsch z Mikulovic i Ujeżdźca 	Stenzel (Stanisław)	Urszula m. Baltazar v. Rackel wł. Dębicy
Jan wł. Dziétrzychowice, Gryżyc, Starej Koperni, Skarszyna i Wilczyna ż. Eleonora v. Schertz u. Schertzenau Jan Krzysztof wł. Dziétrzychowice, Gryżyc, Starej Koperni, Skarszyna i Wilczyna ż. (x 22.07.1687 r.) Anna Elżbieta bar. v. Saurma z Łaskowic (zm. 1708 r.) Maria Eleonora ur. 6.05.1688 r. m. (x 1704 r.) Henryk XXIV hr. v. Reuss-Koestritz	Wolf ż. Urszula Poliksena v. Rothkirch Helena Maria m. N. v. Buenau (?)	Krzysztof córki: a) Helena m. Jan v. Borschnitz wł. Paniowic b) Poliksena m. Abraham v. Prittwitz u. Gaffron c) Anna m. Jan v. Rothkirch

2. Linia Wichów - Dziétrzychowice
(szlachecka)

Otto v. Promnitz
pocz. XV w.
wł. Wichowa, Dietrichowic
i Gryżyc
|

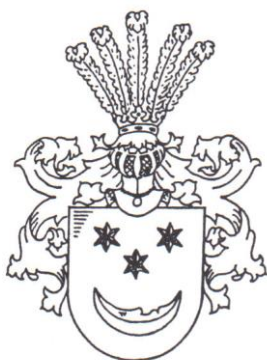

PROMNITZ.
(PROMNITZ von PROMNITZAU).

W 1753 roku (7.07.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Promnitzau” otrzymał Jan Wilhelm Promnitz. Nic o nim nie wiadomo.

Źródła:
Doerr s. 237

PRONDZINSKI
(PRONDZYNSKI, *PRĄDZYŃSKI*)

Herb szlachecki

Polski herb Księżyc

Ród polsko – pomorski herbu Księżyc. Protoplasta rodu imieniem Olbracht był właścicielem Prądzony (Prondzonna) koło Człuchowa (Schlochau) na Pomorzu Gdańskim i przyjął nazwisko „Prączyński”. W 1366 roku występuje w dokumentach Predisław de Pradzona. Około 1550 roku znany jest Jerzy Olbracht-Prączyński. W 1776 roku (3.07.) inkolat śląski uzyskał Jan Maciej von Prondsinski, oficer wojsk pruskich, właściciel Trawnik (Trawnig) koło Koźła (Cosel) na Górnym Śląsku.

Almanach Gotajski zalicza ich do szlachty nobilitowanej: Jan Maciej Prondzyński razem z inkolatem śląskim został wpisany w pruski stan rycerski. Protoplastą rodu miał być Stanisław Prondzynski, właściciel części Grabowa (Grabau) koło Człuchowa (Schlochau), miał syna – Michała (zm. przed 1741 r.), oficera wojsk pruskich, żonatego z Barbarą Małgorzatą von Vangerow. Jego syn – Jan Maciej von Prondsinski (ur. Gostków k. Bytowa, Klein Gustkow b. Buetow 16.03.1718 – zm. Jeszkotle k. Strzelina na Śląsku, Jaeschkittel b. Strehlen - Schlesien 7.01.1786 r.) był w latach 1776 – 1782 właścicielem Trawnik (Trawnig) a od 1784 roku właścicielem Górnych i Dolnych Jeszkotli (Ober- u. Nieder Jaeschkittel) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x 1763 r.) z Luizą Maksymilianą von Bock (ur. Jagielnica k. Strzelina, Polnisch Jaegel, Altjaegel b. Strehlen – zm. Grodków, Grottkau 18.07.1794 r.). Miał syna – Jana Jerzego Maksymiliana (ur. Prudnik, Neustadt 18.02.1773 – zm. 1828 r.) oficera wojsk pruskich, do 1797 roku właściciela Górnych i Dolnych Jeszkotli (Ober- u. Nieder Jaeschkittel), w 1796 roku nabył Świerzną (Schwierse) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty

(x 15.10.1792 r.) z Wilhelminą Luizą von Wittich (ur. 29.02.1768 – zm. 1833 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Luizę Henriettę Wilhelminę (ur. Grodków, Grottkau 28.11.1793 – zm. 20.12.1795 r.);
2. Karola Henryka Ludwika (ur. Świerzna, Schwierse 10.01.1796 – zm. Kierwiny k. Lidzbarka Warmińskiego, Kierwienen b. Heilsberg 17.12.1868 r.) – właściciela Wadąga (Wadang) koło Olsztyna (Allenstein). Żonaty (x 20.09.1824 r.) z Fryderyką Joanną Alwiną Rudolph (ur. 8.03.1805 – zm. Olsztyn, Allenstein 6.09.1866 r.), miał ośmioro dzieci:
 - a) Karola Ludwika (ur. 22.02.1826 – zm. 1.07.1835 r.);
 - b) Karola Henryka (ur. 27.11.1827 – zm. 23.12.1827 r.);
 - c) Joannę Alwinę 4.08.1829 – zm. 21.07.1846 r.);
 - d) Annę Marię (ur. 29.01.1832 r.) – żonę (x 8.08.1851 r.) radcy sanitarnego dr medycyny Adolfa Sonntaga (ur. 20.02.1913 r.);
 - e) Linę Antoninę (ur. 31.10.1834 – zm. 7.04.1853 r.);
 - f) Klarę Alwinę (ur. 26.03.1836 – zm. 11.12.1853 r.) – żonę (16.09.1852 r.) pastora Luiza Siminowskiego, superintendenta w Reidenburgu;
 - g) Fryderyka Wilhelma Hugo (ur.10.09.1840 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 22.06.1910 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Królewiec, Koenigsberg 10.09.1868 r.) z Luizą Wilhelminą Bertą Zschock (ur. Królewiec, Koenigsberg 1849 – zm. Królewiec, Koenigsberg 29.01.1915 r.), miał dwoje dzieci:
 - Fryderyka Wilhelma Maksymiliana Karola (Kurta) (ur. Królewiec, Koenigsberg 23.01.1870 r.) – majora wojsk niemieckich;
 - Alwinę Luizę Wilhelminę Frydę (ur. Królewiec, Koenigsberg 16.05.1872 r.) – żonę (x Królewiec, Koenigsberg 3.12.1894 r.) Adolfa von Roques, oficera wojsk niemieckich;
 - h) Joannę Jadwigę (ur. 1.01.1838 – zm. 3.11.1838 r.);
3. Luizę Henriettę (ur. 28.08.1798 – zm. 3.11.1811 r.);
4. Karolinę (ur. 6.03.1800 r.);
5. Amalię Teresę Ferdynandę (ur. 15.06.1802 – zm. Nysa, Neisse 8.07.1816 r.);
6. Ferdynanda (ur. 1804 – zm. 26.02.1871 r.) – generała wojsk pruskich i gubernatora Koblencji (Koblenz).

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adles – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 50-51

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser Gotha Jg 12:1918 s. 678-679

TABLICE GENEALOGICZNE

Stanisław v. Prondzynski
wł. części Grabowa
|
Michał
zm. przed 1741 r.
wł. części Grabowa
ż. Barbara Małgorzata v. Vangerow
|
Jan Maciej v. Prondsinski
ur. Gostków-Pomorze 16.03.1718 –
zm. Jeszkotle-Śląsk 7.01.1786 r.
1776 r. – inkołat śląski
wł. Trawnik k. Koźła i Jeszkotli k. Strzelina
ż. (x 1763 r.) Luiza Maksymiliana
v. Bock
(ur. Jagielnica 30.11.1736 –
zm. Grodków 18.07.1794 r.)
|
Jan Jerzy Maksymilian
ur. Prudnik 18.02.1773 –
zm. 1828 r.
1796 r. – kupuje Świerzną k. Oleśnicy
1797 r. – sprzedaje Jeszkotle
ż. (x 15.10.1792 r.) Wilhelmina
Luiza v. Wittich
(ur. 29.02.1768 – zm. 1833 r.)
|

Karol Henryk Ludwik ur. Świerzna 10.01.1796 - zm. Kierwiny 17.12.1868 r. wł. Wadąga k. Olsztyna ż. (x 20.09.1824 r.) Fryderyka Joanna Alwina Rudolph (ur. 8.03.1805 - zm. Olsztyn 6.09.1866 r.) 	Ferdynand ur. 1804 - zm. 26.02.1871 r. generał wojsk pruskich, gubernator Koblencji	córki: a) Luiza Henrietta Wilhelmina ur. Grodków 28.11.1793 – zm. 20.12.1795 r. b) Luiza Henrietta ur. 28.08.1798 – zm. 8.11.1811 r. c) Karolina ur. 6.03.1800 r. d) Amalia Teresa Ferdynanda ur. 15.06.1802 – zm. Nysa 8.07.1816 r.
--	--	---

Karol Ludwik ur. 22.02.1826 - zm. 1.07.1835 r.	Karol Henryk ur. 27.11.1827 - zm. 28.12.1827 r.	Fryderyk Wilhelm Hugo ur. 10.09.1840 - zm. Zgorzelec 22.06.1910 r. pułkownik wojsk niemieckich	córki: a) Joanna Alwina ur. 4.08.1829 – zm. 21.07.1846 r. b) Anna Maria ur. 29.01.1832 r. m. (x 8.08.1851 r.)
---	--	---	--

	ż. (x Królewiec 10.09.1868 r.) Luiza Wilhelmina Berta Zschock (ur. Królewiec 1849 - zm. Królewiec 29.01.1915 r.) 	dr med. Adolf Sonntag (zm. 20.02.1913 r.) c) Lina Antonina ur. 31.10.1834 – zm. 7.04.1853 r. d) Klara Alwina ur. 26.03.1836 – zm. 11.12.1853 r. m. (x 16.09.1852 r.) Luiz Siminowski pastor e) Joanna Jadwiga ur. 1.01.1838 – zm. 17.11.1838 r.
Fryderyk Wilhelm Maksymilian Karol (Kurt) ur. Królewiec 23.01.1870 r. major wojsk niemieckich	Alwina Luiza Wilhelmina Fryda ur. Królewiec 16.05.1872 r. m. (x Królewiec 3.12.1894 r.) Adolf v. Roques	

PROSCHINSKI.
 (PROSENSKI, PROSZYNSKI, *PRÓSZYŃSKI* ?).

Herb rodowy wg Pilnacka

Herb szlachecki wg Błażka

Polski herb Ogończyk

Nazwisko to pojawia się na Górnym Śląsku od końca XVII wieku. Nie wiadomo czy są to przedstawiciele jednego rodu, czy też różne osoby przypadkowo przebywające na tym terenie. Według Błazka w początkach XIX wieku osiedli na Górnym Śląsku przedstawiciele polskiego rodu herbu Ogończyk.

Około 1698 roku znany jest Gabriel Proschinski, żonaty z Esterą Benigną von Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik), wdową po Janie Mieroschowskim. W XVIII wieku mieli posiadać Kamienicę (Kaminitz) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1780 roku N. Proszynski posiadał majątek w Michałkowicach (Michalkowitz) koło Bytomia (Beuthen). W 1795 roku N. Prosenski był przełożonym klasztoru paulinów w Mochowie (Mochau) koło Głogówka (Oberglogau).

W 1800 roku Franciszek Proszynski właściciel Kamienia (Stein) koło Rybnika (Rybnik), który posiadał już jego ojciec, kupił Ruptawę (Ruptau). Zmarł w 1807 roku (29.04.), wdowa – Beata Chocimirska w 1809 roku sprzedała majątki: Ruptawę (Ruptau) i Cisówkę (Cissowka).

Źródła:

Sinapius T. II s. 886

Błazek T. III s. 144

Pilnacek T. III s. 899

PROSCHLITSKI.
(PROSCHLITZ, PROSLITSKI, FRANKENBERG-PROSCHLITZ,
PROŚLICKI).

Nazwisko zastępcze używane w dokumentach czeskich i polskich, oraz potocznie w wiekach XVI – XIX przez przedstawicieli rodu Frankenbergów (Frankenberg-Proschrift) linii z Prošlitz (Proschrift) koło Kluczborka (Kreuzburg).

zob.

FRANKENBERG.

PROSENSKI.

zob.

PROSCHINSKI.

PROSKAU.

zob.

PROSKOWSKI.

(z) PROSKOWA.

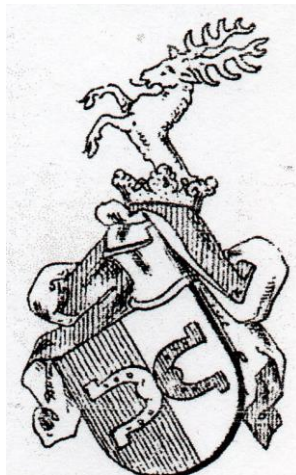
zob.

PROSKOWSKI.

PROSKOWSKI.
(PROSKAU, PRUSKOWSKI, z PROSKOWA, DIETRICHSTEIN-PROSKAU,
PRÓSZKOWSKI).

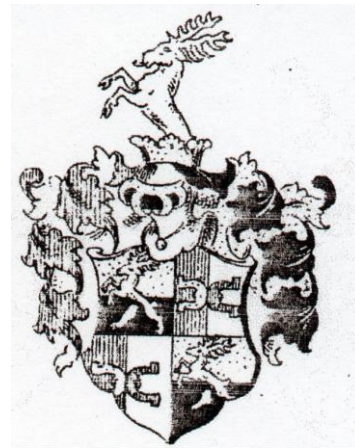
Polski herb Czewoja (Łzawa)

Herb rodowy

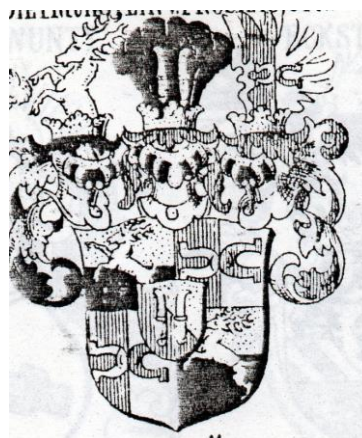
Herb baronowski wg Siebmachera

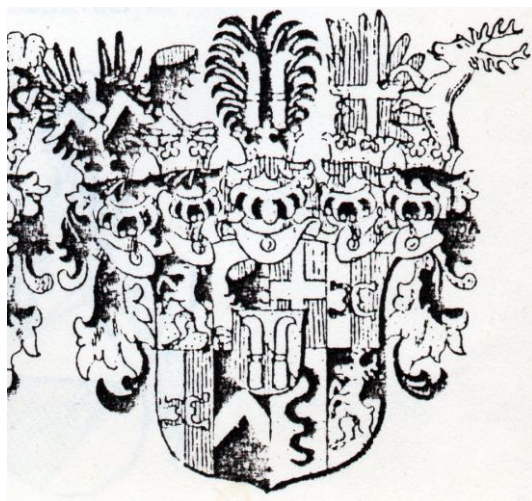
Herb baronowski II

Herb hrabiowski

Herb Dietrichstein-Proskau I

Herb Dietrichstein-Proskau II

Jeden z najstarszych rodów górnośląskich herbu Czewoja (Łzawa), pochodzący z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln), wspólnego pnia i herbu z rodem Zyrowskich z Żyrowej (Zierowa) w księstwie strzeleckim.

Pochodzenie rodu nie jest znane. Legenda rodowa wymienia jako protoplastę rodu Radosza (Radossius) który miał przybyć na teren Czech razem z Czechem, bratem Lecha. Syn Radosza – Koszał (Cossal) wybudował około 750 roku zamek Bilina koło Litoměřic. Żonaty z Bilą – siostrą Libuszy, posiadał trzech synów: Czcibora (Ctibogius) – założyciela zamku Bila Voda (?) (Weisswasser), Sudiprava (Sudipravius) – budowniczego zamku Pokratec i Stoimira (Stogimirus) – pana na Bilinie. Sudiprav (Sudipravius) miał dwóch synów: Slavenca (Slavencius) i Żelislawa (Zelislaus) zwanych Belina. Żelislaw miał przebywać na dworze króla polskiego Bolesława Śmiałego i brać udział w zabójstwie św. Stanisława. Po wypędzeniu Bolesława udał się razem z nim na Węgry, gdzie przebywał około 1083 roku na dworze króla węgierskiego Władysława. Synami jego (wg innej wersji – synami Slawenca) mieli być: Sobiesław (Sobeslaus) (zm. ok. 1130 r.) i Janusz (Janussius) (zm. 1116 r.) – wasale króla węgierskiego Stefana II. Synem Sobiesława był Janusz (inny ?) który w służbie króla węgierskiego Stefana II wyjeżdżał do Konstantynopolu na dwór cesarza Aleksego Komeniusza. Synem Janusza był Aleksey (Alexius) (zm. po 1167 r.) przebywający na dworze króla węgierskiego Gejzy II, który również wyjeżdżał na dwór cesarzy bizantyjskich po księżniczkę Marię – narzeczoną brata Gejzy II – księcia Stefana. Syn Aleksego – Janusz (Janussius), zwolennik księcia Stefana w walce o tron węgierski, musiał opuścić Węgry i około 1173 roku osiadł w Polsce. Miał trzech synów: Aleksego, Stoimira (Stagimirus) (zm. ok. 1204 r.) i Bolda (Belda, Boldone, Bolcone ?). Stoimir – polski dygnitarz (?) żył około 1204 roku. Żonaty z Netką z rodu Prusów posiadał dwóch synów: Władysława (Vladislaus) i Mieszka (Miseco). Władysław w służbie księcia Przemyśła wielkopolskiego brał udział w wyprawach pomorskich, zmarł nieżonaty. Mieszko –

marszałek dworu (?) księcia Leszka Białego wyjeżdżał w poselstwie na dwór księcia pomorskiego Świętopełka a następnie przebywał na dworze księcia śląskiego Henryka Brodatego i z jego ramienia przebywał w Krakowie. Około 1228 roku miał osiedlić się na Górnym Śląsku. Mieszko posiadał trzech synów – założyciela trzech linii rodu: Fryderyka (Bedrich) – założyciela linii polskiej i miśnieńskiej, Stanisława I (Stanislaus) – założyciela linii górnośląskiej i w 1250 roku grodu w Prószkowie (Proskau) oraz Zysława (Czesława ? Zislaus), którego syn – Jerzy I, był założycielem linii czeskiej.

Istnieją przesłanki do hipotezy, że pochodzili z Wallonów – w średniowieczu dość często posiadali imię na Śląsku prawie nieznanie: Baldo – Beldo (Baldwin ?).

Za pierwszego historycznego protoplastę rodu uważa się rzekomego syna Stanisława - Stoigniewa (Stanimirus), kasztelana raciborskiego w latach 1272 – 1290, i w 1308 roku sędziego ziemskiego księstwa opolskiego. M. Cetwiński jest skłonny zaliczyć go do rodu Dzierżykrajowiców. W dokumentach w tym czasie występuje też jego brat – Waław (wg Cetwińskiego Więław ?), w 1274 roku marszałek dworu księcia Władysława opolskiego. Stoigniew (Stanimir) podobno żonaty z Jadwigą von Wrba, siostrą biskupa wrocławskiego – Henryka, posiadał córkę – Jadwigę, żonę Konrada von Nostitz oraz trzech synów: Stoigniewa (Stagimirus) jun., Belda i Stanisława II.

Stanisław II (ur. ok. 1289 r.) rycerz zakonu joannitów na Rodos, zmarł w 1321 roku rzekomo w Damaszku (Damasko) w Syrii. Jeżeli traktować poważnie niezbyt pewne źródła dotyczące tego okresu, to raczej chodzi tu o Damazek (Damasko) – obecnie przysiółek Kazimierza (Kasimir) koło Głogówka (Oberglogau), w tym okresie ważny ośrodek gospodarczy, należący później do komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig).

Od początków XIV wieku posiadamy pierwsze pewne informacje źródłowe. Według Paprockiego Beldo, syn Stoigniewa (wg Pilnačka Stanisław II ?) w 1319 roku kupił od swoich stryjów Budziwoja i Oczelanda, synów Otisława (Otto) ich dział w Prószkowie (Proskau). Otisław de Proskow występuje w dokumentach w 1312 roku. Bartosz Paprocki pisząc swój „Slezsky Stambuch” dedykował Janowi Krzysztofowi Proskowskiemu wstęp dzieła oraz poświęcił Proskowskiemu jeden rozdział, korzystał z bogatego archiwum rodowego Proskowskich i wymienia najstarsze znajdujące się tam dokumenty z przełomu XIII i XIV wieku. Paprocki bardzo tajemniczo pisze o sprzedaży swoich majątków przez stryjów Belda, z tekstu wynika, że byli zmuszeni do sprzedaży za „...pro sacro sancto drżeli y Křestianmi gsouce čas dlauhy odstupiti od nich nechтели..”. Prawdopodobnie chodzi tu o ich aktywne zaangażowanie się po stronie biskupa wrocławskiego Tomasza II w jego walce z księciem Henrykiem IV Probussem. Paprocki nie chciał wyraźnie pisać, że występowali przeciw władzy świeckiej.

Stoigniew (Stanimir) jun. i Beldo dali początek dwom liniom rodu. Być może, że były to linie wspominane przez starszych historyków: z Prószkowa (Proskau) – linia Stanimira II (?) i z Zimnic (Schimnitz) – linia Belda (?).

POTOMSTWO BELDA.

Beldo I (zm. po 1.09.1325 r.) – średni syn Stoigniewa I (Stanimira), w 1319 roku kupił majątki w okolicy Prószkowa od swoich kuzynów. Podłowczy księcia Bolka II opolskiego i prawdopodobnie przebywający stale na jego dworze (famulus), występuje jako świadek w 1323 roku (11.09.) w przywileju dla miasta Opola (Oppeln) nadającym prawo posiadania promu na Odrze a w 1325 roku (1.09.) w przywileju dla klasztoru w Czarnowasach (Czarnowan) koło Opola (Oppeln).

Jego syn – Beldo II (zm. po 20.04.1345 r.), w latach 1333 – 1337 kanclerz księcia Bolka II opolskiego i w latach 1343 – 1345 sędzia ziemski księstwa opolskiego, w 1330 roku otrzymał przywilej zezwalający na wydobywanie w swoich dobrach złota (?). Posiadał syna – Mersana I (Mirsan, Mirsan Beldo) (zm. po 1360 r.). W 1349 roku Mersan Beldo (Mersan I) przekazał Wacławie, wdowie po Teodorze (Dietrichu) z Modzurowa (Mosurau) pięć łanów roli w Modzurowie (Mosurau) koło Raciborza (Ratibor). W 1352 roku Mersan von Proskau był członkiem rady księcia Bolesława kozielskiego. W 1357 roku kupił od Henryka z Kotulina (Kottulin) koło Toszka (Tost) majątek Przysiecz (Prusec, Przyschetz) koło Prószkowa (Proskau).

Posiadał syna – Mersana II, który w 1363 roku występuje w dokumentach księcia Władysława Opolczyka, w 1369 roku kupił od potomków Paszka z Manowa (?) Paskową Ligotę (Prószkowska Ligota ?) i w 1371 roku występował jako świadek w przywileju książąt Bolka III opolskiego i Henryka niemodlińskiego dla miasta Krapkowic (Krappitz). Na Mersanie II prawdopodobnie wymarło potomstwo Belda.

Również prawdopodobnie do potomków jego należy zaliczyć znanych z dokumentów: Boczka (Beczka) von Proskow w 1337 roku występującego na dworze księcia Kazimierza cieszyńskiego, Belda – w 1358 roku kanonika kapituły wrocławskiej i Pusła (?) – przebywającego na dworze księcia Alberta strzeleckiego.

POTOMSTWO STOIGNIEWA II (STANIMIRA).

Stoigniew II (Stanimir), brat Belda I, właściciel Prószkowa (Proskau), żył około 1311 roku. Żonaty z Zofią, córką Jana von Biberstein, posiadał dwóch synów: Konrada i Kaspra.

Kasper, żonaty z Kunegundą von Maltzan, posiadał syna – Jana I, który zmarł bezdzietnie.

Starszy – Konrad, poseł księcia Władysława opolskiego do króla polskiego, żonaty z Eufemią von Promnitz, posiadał syna – Stanimira (Stoigniewa) III, żyjącego około 1340 roku. Stanimir III żonaty z Elżbietą von Peterswald, posiadał dwóch synów: Jerzego i Adama.

Adam (zm. po 1434 r.) w 1402 roku występuje jako świadek w dokumentach księcia Bolka IV opolskiego. W 1406 roku książę Bolko IV zatwierdził jego prawa (po wymarciu potomstwa Belda ?) do Przysieczy (Prusec, Przyschetz) i Paskowej Ligoty. Żonaty z Weroniką z Sierakowic (Schierakowitz) koło Gliwic (Gleiwitz), posiadał trzech synów: Otto, Henryka i Kaspra. Otto (zm. 1437 r.) występuje jako świadek w latach 1410 – 1437 w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. Henryk – był członkiem rady księcia Mikołaja I opolskiego. Kasper – był żonaty z Anną Jastrzisel (?) (Zastrzil ?), jego synem miał być Krzysztof – zabity w 1530 roku w pojedynku z Hieronimem Syrakowskim (Schierakowski).

Jerzy II – starszy brat Adama, w 1393 roku był starostą Niemodlina (Falkenberg). Żonaty z Heleną, córką Wilhelma von Schwarzenberg (Czernohorski), posiadał trzech synów: Jakuba I, Bernarda i Jana II. Jakub I – żonaty z Anną von Meseritz zmarł bezdzietnie, Bernard – zmarł w Danii.

Jan II – starosta księstwa głogowskiego, mieszkał w Głogowie (Glogau). W 1430 roku jego dom spalił się w wielkim pożarze miasta. Żonaty z Katarzyną von Maltitz, posiadał córkę – Barbarę, żonę N. von Seidlitz oraz trzech synów: Henryka III, Adama II i Jana III. Henryk III – zmarł po 1450 roku, posiadał syna – Ulryka, który zmarł przed ojcem. Jan III – zmarł około 1480 roku.

Średni syn Jana II – Adam II (zm. 1498 r.) był żonaty z Anną (ur. 1438 r.), córką Jana Rolle von Uprichsdorff z Gaci (Heidau) koło Oławy (Ohlau), założyciela rodu Oppersdorffów. Posiadał syna – Jana IV sen. (ur. ok. 1455 r.), pisarza, później kanclerza księstwa opolskiego występującego bardzo często w dokumentach opolskich i pod koniec życia myłonego z jego synem – Janem V. W części dokumentów występuje jako Jan senior (Alter, starssi). W 1487 roku występuje jako świadek układu księcia Fryderyka legnickiego, Jana i Mikołaja opolskich z księciem Janem żagańskim i Henrykiem ziebickim a także brał udział w układach w 1496 roku w Lubinie (Lueben) i w 1506 roku w Niemodlinie (Falkenberg).

W 1477 roku kupił od Henryka ze Skarbiszowa (Karbischau) wieś i folwark Zbicko (Zbitzko) koło Opola (Oppeln). W 1478 roku był właścicielem Kotorza Małego (Klein Kottorz) koło Opola (Oppeln). W 1498 roku książę Jan II opolskich sprzedał Janowi Proskowskiemu (prawdopodobnie juniorowi) wyższe prawo Dobrzenia Małego (Klein Doebern) koło Opola (Oppeln). Jan IV sen. żonaty z Anną von Stosch z Kunic (Kaunitz) posiadał dwie córki i dwóch synów: Barbarę – żonę Jana von Kunowitz (Stosch ?), Elżbietę – żonę Wita Dronowskiego (?), Jerzego III – zginął na wyprawie węgierskiej w 1557 roku (10.10.) i Jana V. Zmarł w 1508 roku (9.10.) i pochowany został w kościele franciszkanów w Opolu (Oppeln).

Jan V jun (zm. 2.02.1538 r.) występuje w dokumentach równolegle ze swoim ojcem czasem z określeniem „mladssi”, bardzo często byli myleni z sobą, był członkiem rady cesarskiej i starostą księstwa opolsko – raciborskiego. W księgach ziemskich opolsko – raciborskich występuje jako pełnomocnik Doroty –

córki Jana Otika z Oldrzychszowa (Oldrzychszowic ?) i Krystyny – córki Stefana Żyrowskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Mochowską z Mochowa (Mochau) koło Głogówka (Oberglogau), 2. z Jadwigą (zm. 18.09.1545 r.) von Czettritz (Hedwika Czettrysovna), której zapisał w 1513 roku wiano. Posiadał jedenaścioro dzieci w tym: Jana VI, Walentyna I, Łukasza, Jakuba II, Jerzego IV, Henryka oraz córki: Jadwigę – żonę Albrechta von Larisch z Ligoty (Ellguth) i Klarę – żonę Joachima Buchty, który w 1540 roku zapisał jej wiano w wysokości 300 guldenów. Prawdopodobnie jego córką była też Ewa – pierwsza żona (x 15.07.1563 r.) Jana Strzeli (Chmeliaka) z Obrowca Oberwitz), właściciela Kalinowa (Kalinow) w księstwie strzeleckim.

Nie wiadomo czyją córką była Marta Proskowska – żona Jana sen. (zm. 1562 r.) Dluhomila z Bierawy (Birawa) koło Koźła (Cosel). Jej i męża płyta nagrobna znajduje w kościele w tej miejscowości.

Jan VI (zm. 22.09.1564 r.) – podczaszcy cesarski i starosta Trenczyna na Węgrzech (Słowacji), występujący w dokumentach czeskich również jako „Hanusz mładszy z Proskowa”, żonaty z Heleną, córką Henryka Korduli, w 1540 roku zapisał jej wiano w wysokości 200 guldenów na Ligocie Prószkowskiej (Ellguth Proskau) i Przysieczu (Przyschetz). Dzieci prawdopodobnie nie posiadał. Wdowa po nim sądziła się ze swoimi szwagrami o te wiano.

Łukasz – rotmistrz wojsk cesarskich, zginął we Francji w 1536 roku (28.09.).

Jakub II – walczył na Węgrzech, później brał udział w turnieju zorganizowanym w Pradze z okazji ślubu Joachima von Schick. W 1540 roku (19.02.) sprzedał za zgodą Henryka, bratu Walentynowi swój majątek w Zimnicach Małych (Klein Schimnitz) koło Opola (Oppeln), w 1544 roku zginął w Hiszpanii.

Henryk – zginął w 1542 roku na Węgrzech.

Walentyn I (zm. 22.12.1557 r.) – członek rady cesarskiej, starosta Głogówka (Oberglogau) i Niemodlina (Falkenberg), w 1540 roku sprzedał wyższe prawa Dobrzenia Małego (Klein Doebern) i Wróblina (Frauendorf) koło Opola klasztorowi w Czarnowasach (Czarnowanz). Żonaty z Kunegundą von Czettritz, posiadał pięć córek i trzech synów: Jana VII (ur. 1529 r.) – właściciela Zimnic (Schimnitz), członka rady cesarskiej i w latach 1570 – 1590 starostę księstwa opolsko - raciborskiego, żonatego z Dorotą von Schindel – zginął na wojnie w 1590 roku (17.10.); Walentyna II jun. (zm. 15.08.1558 r.) – stolnika cesarskiego i Kaspra III (ur. 1543 – zm. 17.04.1603 r.) – komornika arcyksięcia Ernesta, żonatego z Barbarą von Revay z Węgier. Kasper w 1581 roku nabył od cesarza Rudolfa II państwo Hradec nad Moravicą (Graetz), zaś w posagu żony otrzymał państwo Bzenec (Bisenz) na Morawach.

Żaden z nich nie posiadał potomstwa. Kasper III zapisał w testamencie swoje majątki kuzynowi, synowi Jerzego IV – Janowi Krzysztofowi I. W 1560 roku (16.04.) wszyscy Proskowscy (bracia i kuzyni) otrzymali tytuł baronów.

Jerzy IV (ur. po 1520 r.) – syn Jana V jun. a brat m.in. Walentyna I, tajny radca dworu cesarskiego, kupił w 1563 roku państwo Biała Prudnicka (Zuelz) i Chrzelice (Schelitz). Przebywał głównie w Czechach, gdzie miał olbrzymie wpływy

na dworze królewskim. Wybitny dyplomata, wielokrotnie jako poseł cesarskich przebywał w Polsce i na Litwie. Był również znany mecenasem sztuki. W 1562 roku (15.02.) otrzymał potwierdzenie starego stanu panów. W latach 1547 do 1559 roku był komturem komandorii joannitów Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz). W zamku w tej miejscowości znajduje się płyta jemu poświęcona. Posiadał dom i tzw. „młyn gosławski” w Opolu (Oppeln). W mieście tym poczynił liczne fundacje na rzecz klasztoru, szpitala św. Aleksego, ufundował kaplicę św. Barbary. W 1560 roku (24.04.) nadał prawa miejskie Prószkowowi (Proskau). W 1564 roku zwrócił się do papieża o zezwolenie na wystąpienie z zakonu. Po uzyskaniu dyspensy ożenił się (x 24.02.1568 r.) z Urszulą, córką Jana Krzysztofa bar. Poppel von Lobkowitz. W posagu żony, od teścia otrzymał państwo Stare Hrady (Altenburg) w Czechach. Wybudował w tej miejscowości, istniejącą współcześnie, wspaniałą rezydencję. Zmarł w 1584 roku (2.02.). Posiadał trzech synów: Jana Krzysztofa I, Ulryka Dezyderiusza i Kaspra. Kasper zmarł w młodości, Jan Krzysztof I był założycielem śląskiej linii rodu zaś Ulryk Dezyderiusz – czeskiej. Podział majątków nastąpił w 1593 roku, po osiągnięciu pełnoletności przez Ulryka Dezyderiusza.

Ulryk Dezyderiusz (ur. 1570 r.), podskarbi cesarza Rudolfa II, otrzymał Stare Hrady (Altenburg). Żonaty dwukrotnie: 1. Z Ludmiłą (zm. 6.02.1602 r.) bar. Poppel von Lobkowitz, 2. Z Joanną Kaplitz von Sulewitz, zmarł w 1618 roku, pochowany został w klasztorze na Strahowie w Pradze. Jego potomkowie w XVIII wieku przyjęli nazwisko ”Proskowetz”.

LINIA ŚLĄSKA JANA KRZYSZTOFA I.

Starszy syn Jerzego IV – Jan Krzysztof I (zm. 19.09.1625 r.) otrzymał w spadku majątki na Górnym Śląsku: rodowy Prószków (Proskau), Białą Prudnicką (Zuelz), Chrzelice (Schelitz), zaś po kuzynie Kasprze III w 1603 roku otrzymał państwa na Morawach: Hradec nad Moravicą (Graetz) i Bzenec (Bisenz). W 1598 roku sprzedał miastu Prudnik (Neustadt) Skrzypiec (Kreiwitz) koło Prudnika (Neustadt) z wyższym i niższym prawem, sołectwem, karczmą i młynem. Za swoją główną siedzibę przyjął Hradec (Graetz) gdzie w 1603 roku wybudował kościół, w którym później został pochowany. Również często przebywał w Prószkowie (Proskau), w nim tuż przed swoją śmiercią przyjmował królewicza, później króla polskiego Władysława IV Wazę. Członek rady i komornik cesarski, wielokrotnie przebywał w Polsce jako poseł cesarski. Od roku 1608 pełnił funkcję starosty księstwa głogowskiego i starosty księstwa opolsko – raciborskiego oraz starosty Górnego Śląska. Przywódca katolickiej szlachty opolskiej, pod naciskiem części protestanckiej szlachty, ze stanowiska tego musiał ustąpić w 1619 roku (27.05.) na rzecz przywódcy obozu protestanckiego – Andrzeja Kochcickiego. Ponownie został starostą Górnego Śląska w 1623 roku. Jemu zadedykował Bartosz Paprocki pierwszy rozdział swojego Sstambucha Slezskiego: „Wysoce Urozenemu Panu, Panu Janowi Krysstoffowi Pruskowskiemu z Pruskowa, na Pruskowe, Chřelicych, Býleg, Semicych, Hradcy

a Bzency etc....”. Jan Krzysztof żonaty z Kunegundą hr.von Guttenstein, posiadał cztery córki: Barbarę – żonę Jana bar. von Brenner; Magdalenę – żonę Franciszka bar. von Ratap; Kunegundę Franciszkę (zm. po 1650 r.) – żonę Baltazara bar. von Zierotin, właścicielkę Kujaw (Kujau) koło Prudnika (Neustadt) i Marię (Martę) Katarzynę – dwukrotnie zamężną: 1. z Tobiaszem bar. von Haugwitz, 2. z Franciszkiem Krzysztofem hr. von Histerle, oraz posiadał jednego syna – Jerzego Krzysztofa I.

Jerzy Krzysztof I (ur. 1595 r.) odziedziczył wszystkie majątki, podobnie jak ojciec był aktywnym przywódcą obozu katolickiego: w 1619 roku nawiązał kontakt z dowódcami oddziałów Lisowczyków, dla których zorganizował audiencję u cesarza. W okresie zagrożenia Górnego Śląska ze strony wojsk duńskich, Jerzy Krzysztof został mianowany dowódcą okręgu wojskowego Opola (Oppeln), Niemodlina (Falkenberg), Prudnika (Neustadt) i Białej Prudnickiej (Zuelz). Zmarł 12.05.1634 roku i również pochowany został w Hradcu (Graetz). Żonaty z Anną Julianną, córką starosty księstwa nyskiego Mikołaja bar. Kochcickiego (z linii katolickiej), która po jego śmierci jeszcze dwukrotnie była zamężną, posiadał czworo dzieci: Karola Krzysztofa – zmarłego w dzieciństwie; Annę Marię – żonę Karola Joachima hr. von Mettich; Jana Krzysztofa II – poległego pod Wiedniem w 1682 roku, żonatego z Lambertą Marią hr. von Fernemont ze Sławy (Schlawe), posiadał dwoje dzieci zmarłych w dzieciństwie oraz Jerzego Krzysztofa II.

Jerzy Krzysztof II (ur. 1629 – zm. 15.09.1701 r.) przebywał głównie na Morawach. Radca dworu cesarskiego, był również marszałkiem dworu królowej Polski Eleonory – żony króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego. Był właścicielem licznych majątków na Górnym i Dolnym Śląsku: Prószkowa (Proskau), Zimnic (Schimnitz), Chrzelic (Schelitz), Białej Prudnickiej (Zuelz), Prężynki (Klein Prambsen) koło Prudnika (Neustadt), Hradca (Graetz) i Bzenca (Bisenz) na Morawach oraz Przemkowa (Primkenau) – odziedziczonego kupionego?) po swojej matce, Krępy (Krampf), Szklarki (Klein Glaesersdorf), Jędrzychówka (Klein Heinzendorf), Wysoką (Weissig), Moskorzyna (Mussternig) i Młynowa (Lauterbach) koło Szprotawy (Sprottau) na Dolnym Śląsku. Prawie wszystkie majątki były zniszczone w wyniku wojny trzydziestoletniej. W 1678 roku (15.02.) uzyskał tytuł czeskiego hrabiego. W 1667 roku swój dom w Opolu (Oppeln) przekazał na kolegium jezuickie, zaś majątki górnośląskie: Prószków (Proskau) i Chzelice (Schelitz) przekształcił w fideikomis. Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią Rebeką (ur. 1635 r.), córką Wolfganga von Stubendorf, 2. Z Marią Rozalią, córką Jana Ambrożego hr. von Thurn und Valsasine. Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci: Marię Elżbietę- zmarłą w szóstym miesiącu i Leopolda Krzysztofa – zmarłego w wieku trzech lat. Z drugą żoną posiadał dziesięcioro dzieci:

- Antoniego Krzysztofa (ur. 5.08.1671 – zm. 29.07.1741r.), tajnego radcy dworu cesarskiego, wiceprezydenta Dolnego i Górnego Śląska. Żonaty (x 9.10.1697 r.) z Elżbietą Fryderyką, córką Krzysztofa Leopolda hr. von

Schaffgotsch, wdową po Adamie Antonim Opalińskim, posiadał syna – Jana Antoniego Krzysztofa i córkę – Marię Annę Józefę (ur. 9.07.1700 r.), zmarłą po dziewięciu miesiącach. Jan Antoni Krzysztof (ur. 24.07.1698 – zm. 4.06.1742 r.) pełnił wysokie stanowiska w administracji cesarskiej na Śląsku. W czasie pierwszej wojny śląskiej więziony przez Prusaków w Prudniku (Neustadt), wkrótce po uwolnieniu zmarł. Nie posiadał potomków;

- Sydonię Elżbietę (ur. 19.08.1672 r.) – zakonnicę w klasztorze klarysek w Znoimie w Czechach;
- Filipa Krzysztofa (ur. 7.09.1673 r.) – zmarłego po roku;
- Karolinę Maksymilianę (ur. 2.09.1674 – zm. 9.09.1734 r.) – drugą żonę (x 30.08.1693 r.) Waltera Ksawerego Franciszka (ur. 18.09.1664 – zm. 3.11.1738 r.) księcia von Dietrichstein, ostatnią przedstawicielką linii śląskiej;
- Erdmana Krzysztofa (ur. 3.01.1676 – zm. 5.02.1753 r.) – właściciela majątków morawskich i od 1741 roku górnośląskich. Żonaty z Marią, córką Franciszka Andrzeja hr. Ursin von Rosenberg posiadał troje dzieci: Filipa Krzysztofa Franciszka de Paulo – zmarłego w dzieciństwie, Ernestynę (ur. 1722 – zm. 1806 r.) – żonę Karola Otto Reichsgrafa von Salm-Neuburg oraz Leopolda (ur. 1725 r.) – ostatniego z linii górnośląskiej. Odziedziczył on po ojcu majątki górnośląskie. W 1754 roku ufundował kościół w Przechodzie (Psychod) koło Niemodlina. W 1769 roku (10.05.) zginął w pojedynku z hr. von Zedlitz we Wrocławiu (Breslau). Dobra górnośląskie przeszły w drodze spadku na ród von Dietrichstein;
- Eleonorę Teresę (ur. 28.12.1677 – zm. 17.04.1687 r.);
- Jerzego Krzysztofa (ur. 27.1679 – zm. 5.01.1733 r.) – odziedziczył majątki na Dolnym Śląsku. Żonaty (x 13.02.1702 r.) z Marią Wiktorią (ur. 30.09.1682 – zm. 27.04.1730 r.), córką Ignacego hr. von Sprintzenstein posiadał dziesięcioro dzieci zmarłych w dzieciństwie;
- Marię Beatrix (ur. 5.10.1680 – zm. 21.04.1727 r.) – zakonnicę (od 11.07.1703 r.) klasztoru klarysek we Wrocławiu (Breslau);
- Wolfganga Jana Krzysztofa (ur. 1.11.1681 – zm. 6.04.1683 r.);
- Marię Józefę Barbarę (ur. 5.12.1682 – zm. 10.01.1683 r.).

LINIA DIETRICHSTEIN-PROSKAU.

Córka Jerzego Krzysztofa II – Karolina Maksymiliana (ur. 2.09.1674 – zm. 9.09.1734 r.) wyszła za mąż (x 30.08.1693 r. - druga żona) za Waltera Ksawerego Franciszka (ur. 18.09.1664 – zm. 3.11.1738 r.) księcia von Dietrichstein. Jej najstarszy syn – Karol Maksymilian Filip Franciszek Ksawery (ur. 27.04.1702 – zm. 14.10.1784 r.) książę von Dietrichstein zu Nikolsburg, rycerz Orderu Złotego Runa, tajny radca i marszałek dworu cesarskiego, po tragicznej śmierci swojego kuzyna – Leopolda hr. Proskowskiego w 1769 roku otrzymał w spadku górnośląskie majątki Proskowskich, oraz uzyskał prawo do dodania do swojego herbu i nazwiska – herb i nazwisko Proskowskich: „Fuerst von Dietrichstein zu Nikolsburg Graf von Proskau”, w skrócie posługiwali się nazwiskiem „Dietrich-

stein-Proskau”. Żonaty (x 3.09.1725 r.) z Marią Anną (ur. 25.04.1705 – zm. 4.10.1764 r.) von Khevenhueller, posiadał dwóch synów: Franciszka Karola i Karola Jana oraz córkę – Marię Józefę Annę Barbarę. Majątki górnośląskie otrzymał młodszy syn – Karol Jan (ur. 1728 – zm. 1808 r.) który w 1782 roku majątki te sprzedał królowi Prus.

Źródła:

Sinapius T. I s. 109-111, T. II s. 180-185

Zedlitz T. IV s. 58-59

Błażek T. II s. 96, T. IV s. 61-62

Pilnaček T. II s. 901-903

C.D.S. T. I nr 29, 35 T. VI nr 4, 30, 96, 116, 145, 276, 304, 309, 321, 380, 381, 420, 423, 433, 434

Landbuecher Opp.-Rat. nr 204, 215, 234, 242, 244, 250, 258, 288, 325, 336, 338

Zemska kniha... nr 65, 82, 93, 96, 102, 103, 123, 134, 136, 143, 153

Doerr s. 38

Cetwiński B 205, 226

Boehme T. I s. 58, T. II s. 79, 86

A.P. Opole dok. perg. nr 1 (sygn. tymczasowa)

Paprocki B.: Sstambuch Slezsky... k. nieliczbowane

Calina D. Fr.: Phoenix redivivus Inclutae Bilino – Proskoviae prosaapiae... Viennae 1683.

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací T. 47:1997 č. 2 nr 9-18, 20-26, 30, 36, 49-50, 53, 55, 61-63, 65, 69-75, 78-81, 83-85, 87-89, 92, 97-98, 100, 106-108, 110, 144

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 388-389, 440-441, 453, 466, 477

Heinrich E. Pawełczyk A.: Zarys dziejów Prószkowa. Prószków 2000.

Steinert A.: Die Herren von Prosku im Mittelalter. (w:) Oppelner Heimatblatt 1925 nr 19

Steinert A.: Aus der Geschichte des reisigen Geschlechts von Proskow in piastischer Zeit. (w:) Oppelner Zeitung 1924 nr 263.

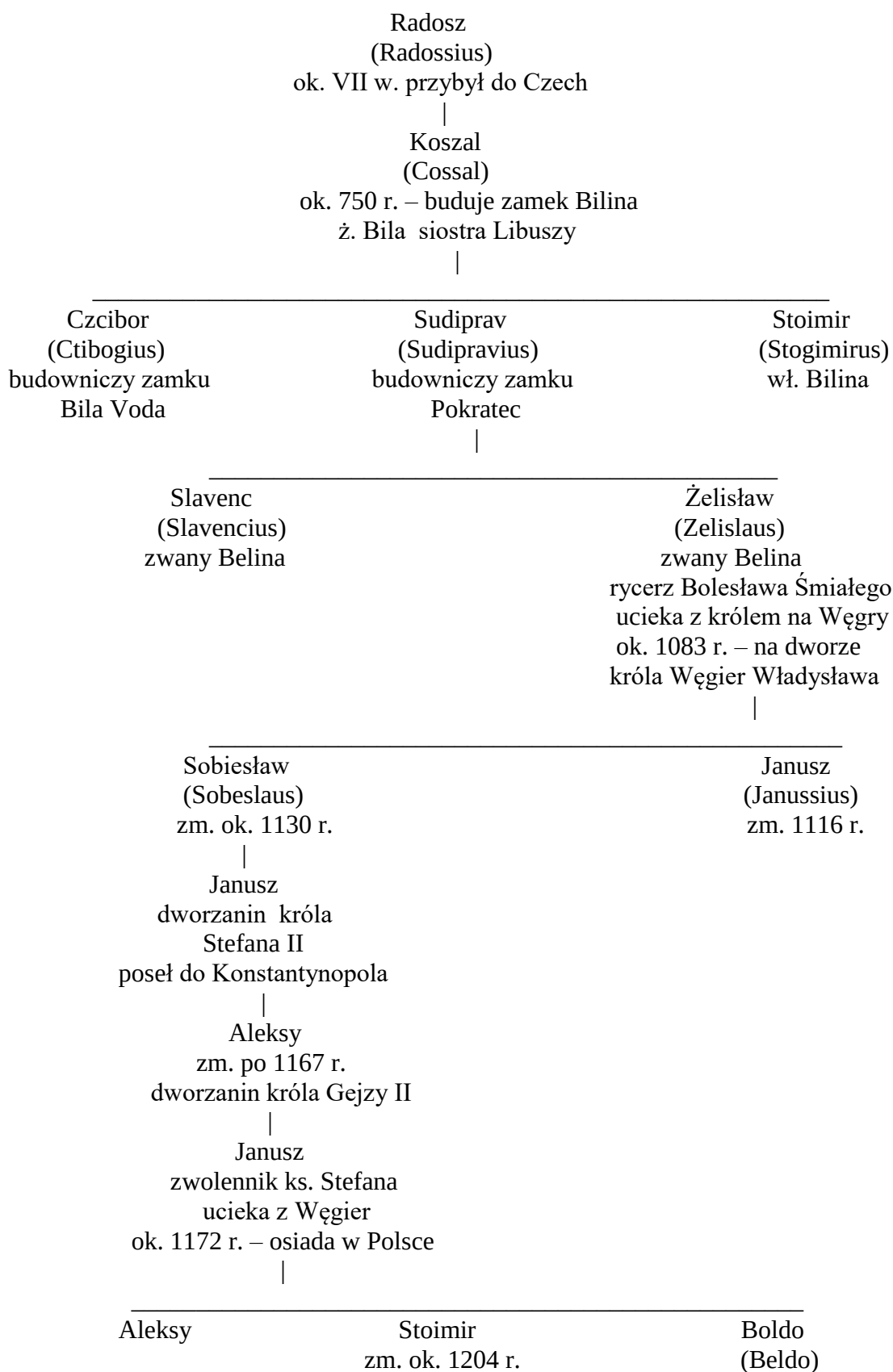
Št'oviček J.: Pruskovští z Pruskova na Starých Hradach. (w:) Listy Starohradské Kroniky r. 7:1984 cz. 4 s. 72-81

Baxa J.: Die Familie von Proskowetz. (w:) Maehrisch-schlesische Heimat. 1960 cz. 3 s. 215-226

Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 64, 65, 87-91, 108, 114-115, 120, 125

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Genealogia legendarna.

ż. Netka Prus

|

Władysław
rycerz ks. Przemysła
wielkopolskiego
bierze udział w wyprawach
pomorskich

Mieszko
rycerz ks. Leszka Białego
poseł do ks. Świętopelka
pomorskiego
rycerz ks. Henryka Brodatego
śląskiego
ok. 1228 r. – osiedla się
na Górnym Śląsku

|

Fryderyk
(Bedrzych)
|
linia
polska i miśnieńska

Stanisław I
(Stanislaus)
|
linia
górnosłaska

Zysław
(Czesław ? Zislaus)
|
Jerzy I
|
linia
czeska

2. Genealogia historyczna

Stanisław I
ok. 1250 r. – kup. Prószków

|

?

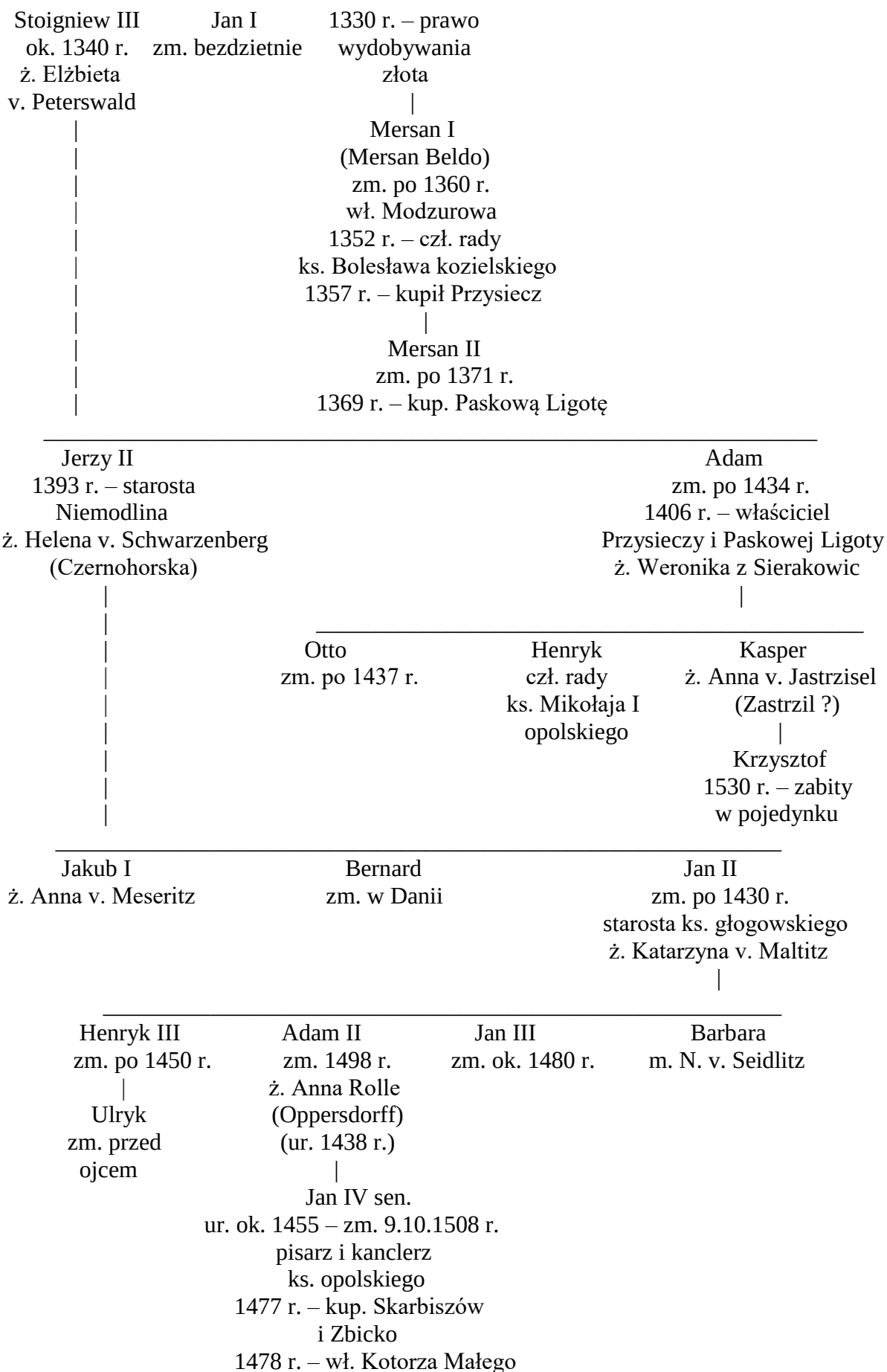
|

Stoigniew I
(Stoimir, Stanimir)
1272-1290 r. kasztelan
raciborski
1308 r. – sędzia ziemski
księstwa opolskiego
ż. Jadwiga v. Wrba

|

Wacław
(Więclaw)
1274 r. – marszałek dworu
ks. Władysława I opolskiego

Stoigniew II (Stoimir) ok. 1311 r. wł. Prószkowa ż. Zofia v. Biberstein	Beldo I zm. po 1.09.1325 r. podłoczy ks. Bolka II Beldo II zm. po 20.04.1345 r. 1333 – 1337 r. – kanclerz ks. Bolka II 1343 – 1345 r. – sędzia ziemski ks. opolskiego	Stanisław II ur. ok. 1289 - zm. 1321 r.	Jadwiga m. Konrad v. Nostitz
Konrad ż. Eufemia v. Promnitz 	Kasper ż. Kunegunda v. Maltzan 		

ż. Anna v. Stosch z Kunic

|

Jerzy III
zginął 10.10.1557 r.
na Węgrzech

Jan V jun.
zm. 2.02.1538 r.
czł. rady cesarskiej
starosta księstwa
ż. 1. Anna Mochowska
z Mochowa
2. Jadwiga v. Czettritz
(zm. 18.09.1545 r.)

córki:
a) Barbara
m. Jan v. Kunowitz
(Stosch ?)
b) Elżbieta
m. Wit Dronowski (?)

|

Jan VI
zm. 22.09.
1564 r.
podczaszy
cesarski,
starosta
Trenczyna
ż. Helena
Kordula

Walentyn I
zm. 22.12.
1557 r.
czł. rady
cesarskiej,
starosta
Głogówka
ż. Kunegunda
v. Czettritz

|

Łukasz
1536 r.
(2.02.) -
zginął
we
Francji

Jakub II
1544 r. -
zginął
w
Hiszpanii

Jerzy IV
ur. po 1520 -
zm. 2.02.
1584 r.
tajny radca
dworu
cesarskiego,
komtur komandorii
joannitów w Grobnikach,
poseł cesarski do Polski
ż. (x 24.02.1568 r.)
Urszula bar. Poppel
v. Lobkowitz
w posagu otrzymał
Stare Hradý

Henryk
1542 r. -
zginął
na
Węgrzech

córki:
a) Jadwiga
m. Albrecht
v. Larisch
z Ligoty
b) Klara
m. Joachim
Buchta

Jan VII
ur. 1529 -
zginął
17.10.1590 r.
czł. rady
cesarskiej
1570-1590 r. -
starosta
ks. opolsko-
raciborskiego
wł. Zimnic
ż. Dorota
v. Schindel

Walentyn II jun.
zm. 15.08.1558 r.
stolnik cesarski

Kasper III
ur. 1543 -
zm. 17.04.
1603 r.
komornik
arcyks. Ernesta
1581 r. – kupił
Hradec
ż. Barbara v. Revay
w wianie żony
otrzymał Bzenec
przekazał swoje majątki
Janowi Krzysztofowi I

|
|
|
|
|
|
|
|

Jan Krzysztof I
zm. 19.09.1625 r.
czł. rady cesarskiej,
komornik cesarski,
poseł cesarski do Polski
starosta Górnego Śląska
wł. Prószkowa, Chrzelic,
Białej Prudnickiej,
Hradca i Bzenca
ż. Kunegunda
hr. v. Guttenstein

Ulryk Dezyderiusz
ur. 1570 – zm. 1618 r.
podskarbi cesarza
Rudolfa II
wł. Starych Hrad
ż. 1. Ludmiła Poppel
v. Lobkowitz
2. Joanna Kaplitza
|
linia czeska
ze Starych Hradów

Kasper
zm. w młodości

|

Jerzy Krzysztof I
ur. 1595 – zm. 12.05.1634 r.
radca dworu cesarskiego
wł. Prószkowa, Chrzelic,
Białej Prudnickiej, Hradca
i Bzenca
ż. Anna Julianna bar. Kochcicka

córki:

- a) Barbara
m. Jan bar. v. Brenner
- b) Magdalena
m. Franciszek bar. v. Ratap
- c) Kunegunda Franciszka
zm. po 1650 r.
m. Baltazar bar. v. Zierotin
- d) Maria (Marta) Katarzyna
m. 1. Tobiasz bar. v. Haugwitz
2. Franciszek Krzysztof
hr. v. Histerle

Karol Krzysztof
zm. w dzieciństwie

Jan Krzysztof II
1682 r. – zginął
pod Wiedniem

Jerzy Krzysztof II
ur. 1629 – zm. 15.09.1701 r.
radca dworu cesarskiego,
marszałek dworu królowej
Polski - Eleonory
wł. Prószkowa, Zimnic, Chrzelic,
Białej Prudnickiej, Prężynki,
Przemkowa, Krępy, Młynowa,
Hradca i Bzenca
1678 r. – hrabia
ż. 1. Maria Rebeka v. Stubendorf
2. Maria Rozalia v. Thurn u. Valsasine

Anna Maria
m. Joachim
hr. v. Mettich

Leopold Krzysztof zm. w dzieciństwie	Antoni Krzysztof ur. 5.08. 1671 - zm. 29.07. 1741 r. tajny radca dworu cesarskiego, wiceprezydent Dolnego i Górnego Śląska ż. (x 9.10.1697 r.) Elżbieta Fryderyka hr. v. Schaffgotsch	Filip Krzysztof ur. 7.09. 1673 r. zm. w dzieciństwie	Erdman Krzysztof ur. 3.01. 1676 - zm. 5.02. 1753 r. wł. Hradca i Bzenca od 1741 r. Prószkowa, Chrzelic i Białej Prudnickiej ż. Maria hr. v. Rosenberg	Jerzy Krzysztof III ur. 27.04. 1679 - zm. 5.01. 1733 r. wł. Przemkowa, Krępy i Młynowa ż. (x 13.02. 1702 r.) Maria Wiktoria v. Sprin- tzenstein (ur. 30.09. 1682 - zm. 27.04. 1730 r.)	Wolfgang Jan Krzysztof ur. 1.11. 1681 - zm. 6.04. 1683 r.	córki: a) Maria Rebeka zm. w dzie- ciństwie b) Sydonia Elżbieta ur. 19.08. 1672 r. zakonnica w Znojmie c) Karolina Maksymiliana ur. 2.09.1674 – zm. 9.09.1734 r. m. (x 30.08. 1693 r.) Walter Ksawery Franciszek ks. v. Dietrich- stein d) Eleonora
Jan Antoni Krzysztof ur. 24.07.1698 - zm. 4.06.1742 r.	Maria Anna Józefa ur. 9.07.1700 - zm. 1701 r.)					

Filip Krzysztof Franciszek de Paulo zmarł w w dzieciństwie	Leopold ur. 1725 r. zabity w pojedynku 10.05.1769 r. <u>ostatni z rodu.</u>	Ernestyna ur. 1722 - zm. 1806 r. m. Karol Otto Rsg. v. Salm- Neuburg		Teresa ur. 28.12.1677 – zm. 17.04.1687 r. e) Maria Beatrix ur. 5.10.1680 – zm. 21.04.1727 r. zakonnica we Wrocławiu f) Maria Józefa Barbara ur. 5.12.1682 – zm. 10.01.1683 r.
--	---	---	--	--

Jerzy Krzysztof ur. 20.11. 1704 r. zm. po urodzeniu	Franciszek Karol ur. 16.10. 1706 - zm. 17.12. 1706 r.	Antoni Krzysztof ur. 12.11. 1707 r. zm. po urodzeniu	Honoriusz Franciszek ur. 8.07. 1709 - zm. 4.08. 1709 r.	Franciszek Karol ur. 19.12. 1716 - zm. 19.08. 1719 r.	córki: a) Maria Wiktorja Szarlotta ur. 3.07.1711 r. zm. po urodzeniu b) Elżbieta Maria Anna ur. 5.07.1712 – zm. 25.08.1712 r. c) Maria Teresa ur. 19.09.1714 – zm. 29.01.1715 r. d) Maria Wiktorja Teresa ur. 8.09.1715 - zm. 14.04.1716 r. e) Maria Anna Józefa ur. 1.12.1716 - zm. 19.03.1718 r.
--	--	---	--	--	---

3. Dietrichstein - Proskau

Jerzy Krzysztof II hr. Proskowski
ż. Maria Rozalia v. Thurn-Valsassine

|
Karolina Maksymiliana
ur. 2.09.1674 – zm. 9.09.1734 r.
m. (x 30.08.1693 r.) Walter
Ksawery Franciszek
książę v. Dietrichstein-Nikolsburg
(ur. 18.09.1664 – zm. 3.11.1738 r.)
|

Karol Maksymilian
Filip Franciszek Ksawery

Jan Leopold
ks. v. Dietrichstein-Nikolsburg

ks. v. Dietrichstein-Proskau
ur. 27.04.1702 – zm. 14.10.1784 r.
1769 r. – wł. Prószkowa i Chrzelic
ż. (x 3.09.1725 r.) Maria Anna
v. Khevenhueller
(ur. 25.04.1705 – zm. 4.10.1764 r.)

ur. 1703 – zm. 1773 r.
wł. Boskovic

Karol Jan
ur. 1728 – zm. 1808 r.
wł. Prószkowa
ż. 1. Maria Krzystyna
hr. v. Thunn
(zm. 1788 r.)
2. Anna v. Baldauf
(zm. 1815 r.)

Franciszek Karol
ur. 1731 – zm. 1813 r.
wł. Boskovic

Maria Józefa Anna Barbara
ur. 2.11.1726 – zm. 21.12.1799 r.
m. (x 20.05.1754 r.) Ernest Gwido
Józef Franciszek de Paulo
hr. v. Harrach zu Rohrau

|
1782 r. – sprzedaje Prószków

PROSLITSKI

zob.

PROSCHLITSKI

PROSZYNSKI

zob.

PROSCHINSKI PROTZKI

Ród czeski, którego przedstawiciel N. von Protzki w 1454 roku był starostą Legnicy (Liegnitz). Nazwisko to w źródłach śląskich więcej nie występuje.

Źródła:

Sinapius T. I s. 738

(z) *PROUDNIKA*

zob.

MUENZER

PROWIN

zob.

PROFEN

PRÓSZKOWSKI

zob.

PROSKOWSKI

PRÓSZYŃSKI (?)

zob.

PROSCHINSKI

PRUEFER

Patrycjat wrocławski. W 1530 roku (7.01.) zmarł we Wrocławiu (Breslau) Zygmunt Pruefer, ławnik sądu miejskiego. W 1535 roku (24.08.) dyplom herbowy otrzymali bracia (synowie Zygmunta?): Jan Fabian, Sebald, Wawrzyniec (Lorenz) i Kasper Pruefer.

W 1598 roku (16.03.) zmarł w wieku 31 lat w Kozuchowie (Freystadt) kożuchowski ławnik sądowy Zygmunt Pruefer. Żonaty z Jadwigą Busse z Żar (Sohrau N.S.) posiadał córkę – Annę, żonę radnego rady miejskiej w Kozuchowie (Freystadt) Jana Rothe.

Źródła:

Sinapius T. II s. 886

Doerr s. 12

Niemieckie Inskrypcje w Polsce. Dolny Śląsk. T. I Kozuchów. Kozuchów 1999
nr 56

PRUS

zob.

PREUSNER

PRUSINOVSKY

zob.

WICZKOW

PRUSINOWITZ

zob.

PODSTATZKY

PRUSKAU

zob.

CZEWLEJ

PRUSKI
(PRUSKÝ z PRUSKÉHO)

Ród szlachecki pochodzący ze Słowacji, osiadły w księstwie opawskim. W 1526 roku Benedykt zwany Literat Prusky otrzymał od króla Ludwika Jagiellończyka potwierdzenie starego stanu szlacheckiego.

Wnuk jego Rafael Prusky przeniósł się do księstwa opawskiego i został przez Benedykta Prusinowskiego oskarżony o nieszlacheckie pochodzenie, przedstawił w 1592 roku wyciąg dokumentu (vidimus) z 1589 roku stwierdzającego, że Benedykt – ojciec Bartłomieja oraz jego brat – Jan, należeli do stanu rycerskiego. Rafael (zm. 1594 r.), żonaty z Małgorzatą Sedlnitzką miał trzech synów: Joachima, Zygmunta i N. (zm. po 1629 r.) – jezuitę w Ołomuńcu.

Joachim (zm. po 1635 r.) posiadał majątek na przedmieściu Opawy (Troppau) skonfiskowany w 1635 roku. Żonaty z Małgorzatą Skrziszowską posiadał córkę – Rebeke (ur. 10.09.1634 r.).

Zygmunt – brat Joachima, żonaty z Salomeą, córką Ernesta von Littwitz, posiadał syna – Chrystiana (zm. 1693 r.), w 1665 roku właściciela majątku w Malenovicach (Malenowitz) a w latach 1667 – 1672 majątku w Hořticach (Hoschuetz). Żonaty z Marią von Winkler, która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1694 r.) za Jana Pelkę z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźla (Cosel), posiadał syna – Krzysztofa, właściciela Rokitnicy (której ?).

Źródła:

Pilnaček T. I s. 98-99

PRUSKOWSKI

zob.

PROSKOWSKI

PRZECHOD
(PSYCHOD)

Według Pilnačka nazwisko używane przez niektórych przedstawicieli znanego rodu von Beess z linii z Malerzowic (Mahlendorf), właścicieli Przechodu (Psychod) w księstwie niemodlińskim. Herb jest bardzo podobny do herbu Beessów. W 1311 roku Andrzej „de Sprechod” występuje w dokumentach księcia Bolesława I opolskiego. Zygard (Sieghardt) w 1316 roku występuje na dworze księcia Ziemowita bytomskiego a później – w 1320 roku w Otmuchowie (Ottmachau) w księstwie nyskim.

Rycerz Andrzej z Przechodu w 1374 roku przebywał na dworze biskupim we Wrocławiu (Breslau). Herb znany jest z pieczęci Henryka z 1446 roku.

W 1533 roku Balcer Przechod z Malerzowic (Mahlendorf) sprzedał Janowi Baumgartskiemu Pange) wieś Wydrowice (Weiderwitz) w księstwie niemodlińskim.

Kasper Beess zwany Przechod był żonaty (x ok. 1535 r.) z Eufrozyną, córką Mikołaja Kottulinskiego z Kotulina (Kottulin).

Nie wiadomo, czy Pilnacek nie pomylił się i wszelkie informacje z przed połowy XV wieku dotyczą innego rodu. Według dotychczasowego stanu wiedzy linia Beessów z Malerzowic (Mahlendorf) powstała dopiero w połowie XV wieku założona przez Wiktoryna von Beess.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 100

zob.

BEESS

PRZECIESZYNSKI (PRZECIESZYNSKI z PRZECIESZYNA)

Herb szlachecki

Polski herb Kietlicz I (Kiczka)

Stary ród pochodzący z Przecieszyna w księstwie oświęcimskim, herbu Kietlicz I (Kiczka), wspólnego herbu i pochodzenia ze Skidzińskimi ze Skidzina i spokrewniony z innymi górnośląskimi Kieczkami. Gotard Przecieszynski (zm. po 1469 r.) był w 1445 roku sędzią ziemskim. W 1461 roku potwierdza wywód szlachecki braci Cziganów ze Słupska (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz) jako ich stryj.

W 1510 roku w księstwie oświęcimskim żyli Jan i Marek Przecieszynscy. W latach 1529 – 1538 Jerzy Przecieszynski sędził się o majątek ze swoimi krewnymi Skidzińskimi. Zmarł przed 1547 rokiem, pozostawiając bez majątku nieletnie dzieci.

W 1564 roku Jerzy żonaty z Anną Brodecką, był właścicielem Czernicy (Czer-nitz) koło Rybnika (Rybnik). W 1583 roku Jerzy (inny ?) był żonaty z Elżbietą Żigota (Czigan) ze Słupska (Slupsko).

Mikołaj, żonaty z Ewą (Elżbietą), córką Jana sen. Krzidlowskiego ze Skrzydłowic (Skrzidlowitz) koło Lublińca (Lublinitz), posiadał kilku synów m.in. Wacława i Karola żonatego (x 1601 r.) z Maruszą (Marketą), córką Aleksandra Wysockiego z Wysokiej (Waissak) w księstwie opawskim koło Głubczyc (Leobschuetz). Karol zmarł przed 1607 rokiem, jego matka – Ewa (Elżbieta) Krzidlowska w 1607 roku napisała skargę do starosty ziemskiego Moschowskiego, że synowa, wdowa po Karolu (Marusza Wysocka) nie chce oddać braciom Karola należnego im po nim spadku.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 97

Rauscher nr. 103, 285, 394, 396, 452, 487, 491, 494, 506

PRZECISZOWSKI

Nazwiskiem tym posługiwała się jedna linia Myszkowskich z Mirowa, właścicieli Przeciszowa.

Źródła:

Pilnacek T. III s. 939

zob.

MYSZKOWSKI

PRZECLAWSKI (PRZECLAWSKI)

Polski herb Zadora

Szlachta pochodzenia polskiego prawdopodobnie herbu Zadora.

W pierwszej połowie XVII wieku Piotr Przeclawski żonaty z Elżbietą z Palczowic w księstwie oświęcimskim, posiadał ze swoimi siostrami dział w Czechowicach (Czechowitz) w księstwie cieszyńskim o który się procesował.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 939

PRZECZEK.

W 1437 roku (15.10.) występuje w dokumentach księstwa raciborskiego Peter Przezek z Chuchelnej (Kuchelna), starosta karniowski.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 195

PRZEDBOR

Według autora monografii Gierałtowic (Gieraltowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) Przedborowie byli przodkami Gerałtowskich i pieczętowali się herbem Kozieł (?). Historycy śląscy nie potwierdzają tego, jednak jest wiele zbieżności tych rodów. Pilnacek twierdzi, że herb jest nieznany i rozróżnia dwie linie tego rodu: z Sierakowic (Schierakowitz) i z Paniów (Gross Paniow) koło Gliwic (Gleiwitz).

PRZEDBOR z SIERAKOWIC (SCHIERAKOWITZ)

Najstarsza informacja pochodzi z drugiej połowy XIV wieku: w 1387 roku Nicolaus Przedbor otrzymał od księcia Boka IV opolskiego połowę wsi Auschitz (Uszyce ? Ucieszków ?).

W 1460 roku Piotr Przedbor z Sierakowic (Schierakowitz) był członkiem trzyosobowej delegacji opolskiej na dwór króla Jerzego z Podiebradu na rozmowy w sprawie dalszych losów księstw głogóweckiego, niemodlińskiego i strzeleckiego oraz spadku po śmierci księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego). Później był członkiem rady księcia Mikołaja I opolskiego.

W 1472 roku Mathuss (Mateusz) „z welikych Ssyrokowicz” był przedstawicielem szlachty okręgu sośnicowickiego. Żonaty z Katarzyną, córką Jana Kamentza, wdową po Janie von Dresky z Magnuszowic (Gross Mangersdorf) w księstwie niemodlińskim, w 1486 roku otrzymał od niej czynsz na Magnuszowicach (Gross Mangersdorf), Magnuszowickach (Klein Mangersdorf) i Rzędziwojowicach (Geppersdorf) (wiano pierwszego męża Katarzyny). W 1491 roku sprzedał go swoim pasierbom Pawłowi i Kasprowi von Dresky z Magnuszowic (Gross Mangersdorf), zastrzegając spłatę przez nich swojego nieletniego brata – Jana Przedbora. W 1496 roku (18.06.) Mateusz (inny ?) Przedbor z Sierakowic (Schierakowitz) znajdował się wśród szlachty raciborskiej składającej hołd księciu raciborskiemu Walentynowi Przemyślidzie.

W XVI wieku Przedborowie z Sierakowic (Schierakowitz) w dokumentach już nie występują.

PRZEDBOR z PANIÓW (GROSS PANIOW).

W 1472 roku wśród przedstawicieli szlachty okręgu Sośnicowice (Kieferstaedtel) jednocześnie z Mateuszem z Sierakowic (Schierakowitz) występuje Przedbor „Zpaniew a maleho Rudna”.

W 1525 roku Adam Przedbor był burgrabią w Głogówku (Oberglogau), w 1526 roku występuje w dokumentach jako świadek a w latach 1527 – 1529 w tym charakterze występuje Jan.

Jan (zm. między 1563 a 1570 r.) Przedbor z Paniów (Gross Paniow) od 1538 roku był starostą kozielskim i sławieckim.. W księgach ziemskich opolsko – raciborskich bardzo często występował jako przedstawiciel opolskiej władzy książęcej. W 1544 roku kupił od Mateusza von Dobschuetz z Choruli (Chorulla) koło Opola (Oppeln) Naczęsławice (Gross Nimsdorf) i Gierałtowice (Gieraltowitz) koło Koźła (Cosel) (autor monografii Gierałtowic koło Gliwic pomylił te dwie miejscowości). Jan posiadał również ogród w Koźlu (Cosel). Brat jego – Michał był proboszczem w Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch) koło Koźła (Cosel), siostry – Katarzyna i Dorota, przeniosły się do Polski i Katarzyna była prawdopodobnie dwukrotnie zamężną: 1. z Zygmuntem Kurnickim, 2. z N. Rajeckim, zaś Dorota była żoną Adama Trzecieckiego. W 1570 roku Dorota wraz ze swoim synem – Janem Trzecieckim posiadała dział w Naczęsławicach (Gross Nimsdorf).

W 1555 roku (21.04.) Jan Przedbor „z Welkych Paniow w Naczeslawkach” był rozjemcą w sporze pomiędzy kolegiatą opolską a miastem Opolem (Oppeln) o własność domu na rogu ulicy Bytomskiej i Żydowskiej w Opolu (Oppeln).

W XVII wieku Przedborowie z Paniów (Gross Paniow) występują w księstwie opawskim.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 95-96

C.D.S. T. VI nr 93, 248, 287, 371, 385, 426

Landbuecher Opp.-Rat. nr 160, 178, 209, 275, 289, 299, 321, 333, 341, 342

Zemska kniha... nr 34, 43, 44, 53, 63, 68, 75, 83, 84, 86, 94, 121, 125, 139

Boehme T. II s. 73

Książnica Cieszyńska – zbiory Szersznika, rkp 15 DD III

WAP Wrocław – Kolegiata Opolska rkp. nr 220

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací T. 47:1997 č. 2 nr 39, 41-42, 52

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel, Berlin 1888 s. 139, 149

Polak H.: 7 wieków Gierałtowic. Gliwice 1997 s. 33-39

Respondek J.: Polska Cerekiew. Dzieje parafii i życia religijnego. Polska Cerekiew 1999 s. 88

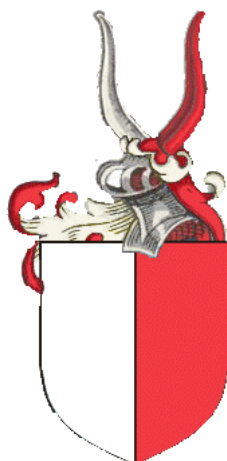
PRZELEYSKI

W 1456 roku (19.12.) występuje jako świadek w dokumencie księcia Wacława cieszyńskiego wydanym w Bytomiu (Beuthen) Mikołaj Przeleyski. Nazwisko zupełnie nieznane. Być może był to przybysz z Polski.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 238

PRZEMYŚLIDZI (PREMISLIDEN)

Książęta opawsko – karniowscy, naturalne potomstwo króla czeskiego Przemysła Ottokara II i Agnieszki von Kuenring zwanej „Palceřik”, damy dworu królowej Małgorzaty księżnej von Babenberg.

Linie tę założył Mikołaj I ur. ok. 1255 – zm. wg Wuttkego 1313 r., wg oprac. A. Barciaka 25.07.1318 r.) – naturalny syn króla Przemysła Ottokara II. W 1260 roku papież Aleksander IV zaliczył go do rodziny Przemyslidów, bez prawa do herbu i tronu. Pierwszy herb Mikołaja I posiadał tarczę dzieloną w słup, prawa połowa czerwona, lewa czarna, później prawa biała zaś lewa czerwona, bez figury heraldycznej. Mikołaj II po poślubieniu ostatniej przedstawicielki Piastów raciborskich przyjął ich herb: początkowo tarcza dzielona w słup, prawe pole również dzielone w słup białe czerwone (również czerwono – białe), lewe – błękitne ze srebrnym niekoronowanym orłem Piastów raciborskich. Później po-

jawił się herb czteropolowy z powtórzeniem pól oraz zamiast srebrnego – złoty niekoronowany orzeł Piastów opolskich.

Od ojca Mikołaj I otrzymał dziedzicznie księstwo opawskie i tytuł księcia (Herzog). Był ściśle związany z dworem królewskim, również po śmierci ojca. Za panowania króla Wacława II, jego przyrodniego brata, pełnił funkcje marszałka dworu. Dopiero po wymarcu królewskiej linii Przemyślidów, król Jan Luksemburski odebrał Mikołajowi księstwo opawskie dając w zamian tylko w dożywocie gród Plumlov na Morawach. Pochowany został w Brnie. Żonaty z Adelajdą N. (zm. 1313 r.), miał trzech synów: Mikołaja II, Wacława i Jana.

Jan (zm. 1325 r.) – nic o nim nie wiadomo;

Wacław (ur. ok. 1290 – zm. po 5.03.1367 r.) – kanonik praski i ołomuniecki.

Mikołaj II (ur. ok. 1288 – zm. 8.12.1365 r.) – najstarszy syn Mikołaja I, początkowo był zwolennikiem Władysława Łokietka w jego wojnie z Janem Luksemburskim, później jednak przeszedł na stronę króla czeskiego, w nagrodę za to król Jan Luksemburski w 1318 roku zwrócił mu księstwo opawskie. W 1337 roku otrzymał księstwo raciborskie w spadku po swoim szwagrze Leszku raciborskim. Król Jan Luksemburski za to odebrał Mikołajowi II i oddał księciu Bolesławowi niemodlińskiemu okręg prudnicki, gród Edelstein i miasto Zlate Hory (Zukmantel). Tereny te napowrót otrzymał Mikołaj w posagu swojej trzeciej żony Jutty księżnej niemodlińskiej. Trzykrotnie żonaty: 1. (x ok. 1318 r.) z Anną (ur. ok. 1296 – zm. przed 22.08.1340 r.) – córką księcia Przemysława raciborskiego a siostrą księcia Leszka raciborskiego, ostatniego z raciborskiej linii książąt opolskich. 2. (x po 1340 r.) z Jadwigą (ur. ok. 1329 – zm. po 1351 r.), córką księcia Konrada oleśnickiego, 3. (x przed 5.08.1359 r.) z Juttą (Judyta) (ur. po 1340 – zm. 1378 r.), córką księcia Bolesława niemodlińskiego, która w posagu zwróciła Mikołajowi odebrany mu okręg prudnicki. Z pierwszą żoną miał sześcioro dzieci, z drugą – syna, zaś z trzecią – troje dzieci. Dwaj jego synowie byli założycielami dwóch linii rodu: Jan – linii karniowsko – raciborskiej i Przemko – linii opawsko – głubczyckiej:

1. Jan – założyciel linii karniowsko – raciborskiej;
2. Małgorzata (zm. 1363 r.) – żona (x ok. 1350 r.) Jana Henryka Luksemburskiego (ur. 12.02.1322 – zm. 12.11.1375 r.) margrabiego Moraw, który jeszcze był żonaty dwukrotnie;
3. Eufemia (Ofka) (ur. 1319 – zm. 12.02.1359 r.) – żona (x ok. 1347 r.) księcia Ziemowita (Siemowita) III (zm. 10.06.1381 r.) mazowieckiego. Była m. in. matką Eufemii – żony Władysława Opolczyka.
4. Elżbieta (Elska) (ur. ok. 1321 – zm. po 4.12.1386 r.) – w 1340 roku zakonnica w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor);
5. Agnieszka (Agnes) (ur. ok. 1323 – zm. po 7.10.1404 r.) – zakonnica w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor);
6. Anna (ur. ok. 1325 – zm. 1361 r.) – początkowo zakonnica w klasztorze dominikanek w Raciborzu, następnie wydana (x przed 15.02.1346 r.) za

Burcharda hr. von Hardeck und Retz (zm. po 1376 r.) burgrabiego Magdeburga;

7. Mikołaj III (ur. ok. 1339 – zm. 9.07.1394 r.) – książę głubczycki, nie żonaty;
8. Waclaw (ur. ok. 1362 – zm. 1381 r.) – razem z Przemkiem książę opawski, nie żonaty;
9. Przemek I – założyciel linii opawsko – głubczyckiej;
10. Anna (zm. po 7.08.1398 r.) – początkowo zakonnica klasztoru klarysek w Opawie (Opava, Troppau), później wydana (x po 24.04.1379 r.) za Piotra von Sternberg.

LINIA KARNIOWSKO – RACIBORSKA

Najstarszy syn Mikołaja II – Jan I (Janusz) (ur. ok. 1332 – zm. po 31.07.1379 r.) przy podziale księstwa opawskiego otrzymał wydzielone z niego księstwo karniowskie oraz po matce otrzymał „wielkie” księstwo raciborskie w skład którego wchodziła ziemia pszczyńska z Żorami (Sohrau) i ziemia mikołowska. W 1375 roku sprzedał Pszczynę i Mikołów księciu Władysławowi Opolczykowi a Żory oddał w zastaw księciu cieszyńskiemu Przemysławowi I Noszakowi. Żonaty (x po 20.01.1361 r.) z Anną, córką Henryka V głogowskiego (żagańskiego), miał troje dzieci:

1. Mikołaja (zm. pomiędzy 1.10.1405 a 30.11.1406 r.) – o którym niewiele wiadomo, prawdopodobnie władał Bruntalem (Freudenthal);
2. Małgorzatę (zm. 1.01.1405 r.) – żonę, według A. Barciaka księcia Bolesława I cieszyńskiego, zaś według Wuttkego księcia Przemysława oświęcimskiego.
3. Jana II Ferreus (Żelazny) (ur. ok. 1365 – zm. 1424 r.) – księcia karniowsko - raciborskiego. Brał czynny udział w wydarzeniach politycznych Czech i częściowo Polski. W 1396 roku był najwyższym komornikiem Czech, następnie starostą hrabstwa kłodzkiego. W 1410 roku brał udział po stronie polskiej w wojnie z Krzyżakami, w 1421 roku złapał poselstwo husyckie udające się do Władysława Jagiełły i wydał je królowi czeskiemu. Zmarł w Raciborzu (Ratibor) i został pochowany w kościele dominikanek w tym mieście. Żonaty (x przed 16.01.1407 r.) z księżną Heleną córką Dymitra Korybuta z Litwy, siostrą Zygmunta Korybutowicza – jednego z przywódców husytów czeskich, miał córkę i dwóch synów:
 - a) Małgorzatę (ur. po 1407 – zm. po 8.06.1475 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z księciem Kazimierzem oświęcimskim (druga żona) (zm. 7.04.1433 r.), 2. z księciem Ziemowitem V mazowieckim (zm. 5.03.1442 r.).
 - b) Mikołaja V (ur. 1409 – zm. 22.12.1452 r.) – księcia karniowskiego i rybnickiego. Początkowo rządził całym odziedziczonym księstwem razem z matką i bratem Waclawem, w 1437 księstwo zostało podzielone – Mikołaj otrzymał Krnov (Karniów, Jaegerndorf),

Bruntal (Freudenthal), Pszczynę (Pless), Rybnik (Rybnik) i Wodzisław (Loslau), później nabył zamek Lobenstein i miasto Cwilin. Pszczynę (Pless) przekazał w dożywocie matce. Żonaty był dwukrotnie: 1. z Małgorzatą Clewą z Ligoty (Ellguth) (zm. przed 1451 r.) ze starej raciborskiej rycerskiej rodziny, 2. z (x przed 10.03.1451 r.) mieszczką krakowską Barbarą Rockenberg, wdową po mieszczanach krakowskich Wilhelmie Obulczow i Jerzym Orienth. Z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą – dwoje:

- Jana IV sen. – księcia karniowsko – wodzisławskiego. Przy podziale spadku po ojcu otrzymał Krnov (Karniów, Jaegerndorf) i Wodzisław (Loslau). W czasie wojny o tron czeski pomiędzy Jerzym z Podiebradu i Marcinem Korwinem stanął po stronie Jerzego, w odwecie Maciej Korwin najechał na księstwo, zniszczył zamki i księcia wziął do niewoli. Uwolniony został dopiero po rzeczeniu się na rzecz Korwina prawie całego księstwa, został mu tylko okręg wodzisławski. Zmarł we Wodzisławiu (Loslau) i pochowany został w kościele dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

- Barbarę (ur. ok. 1445 – zm. między 27.04.1510 a 15.04.1511 r.) – córka według Wuttkego pierwszej żony, zaś według A. Barciaka – drugiej żony Mikołaja V. Po śmierci brata Jana IV sen. i króla Macieja Korwina odziedziczyła księstwo karniowskie. Była drugą żoną księcia Jana IV oświęcimskiego i gliwickiego, księstwo karniowskie po niej odziedziczyła jej córka – Helena (zm. 1526 r.), żona Jerzego von Schellemburg, której synowie sprzedali księstwo karniowskie Jerzemu von Hohenzollern, margrabiemu brandenburskiemu.

- Wacława III (ur. ok. 1440 – zm. 1.06.1479 r.) – pana na Rybniku (Rybnik), Pszczynie (Pless) i Żorach (Sohrau). W wojnie o koronę czeską stanął po stronie Jerzego z Podiebradu, w 1473 roku został wzięty do niewoli przez zwolennika Macieja Korwina – Wiktoryna z Podiebradu i zmarł w niewoli w Kłodzku (Glatz).

- Machnę (Małgorzatę) (ur. ok. 1452 – zm. po. 27.05.1510 r.) – żonę (x przed 12.08.1482 r.) księcia Kazimierza zatorskiego. Córka drugiej żony Mikołaja V – mieszcunki krakowskiej, była ściśle związana z Krakowem, zapisywała liczne nadania tamtejszym kościołom.

- Mikołaja – zmarłego w dzieciństwie.

c) Wacława II (ur. ok. 1405 – zm. 29.10.1456 r.) – księcia raciborskiego. Żonaty (x przed 12.01.1445 r.) z Małgorzatą, córką Wincentego z Szamotuł, kasztelana międzyrzeckiego, miał czworo dzieci:

- Annę (zm. po 13.01.1478 r.);

- Helenę (zm. po 13.01.1478 r.) – żonę (x przed 1464 r.) Jana Ostroroga kasztelana międzyrzeckiego, później kasztelana poznańskiego.
- Katarzynę (zm. po 13.01.1478 r.) – żonę Włodka (Władysława) z Donaborza, kasztelana nakielskiego, ściętego w Kaliszu w 1467 roku.
- Jana V jun. (ur. Ok. 1440 – zm. 14.04.1493 r.) – księcia raciborskiego. W 1479 roku sprzedał Pszczynę (Pless) Thurzonom a po wymarłej linii karniowskiej otrzymał Rybnik (Rybnik). Żonaty (x przed 13.01.1478 r.) z księżną Magdaleną, córką księcia Mikołaja I opolskiego, siostrą ostatnich książąt opolskich – Mikołaja II i Jana II Dobrego, miał czworo dzieci: 1) Magdalenę – o której nic nie wiadomo, 2) Mikołaja VI (ur. ok. 1483 – zm. 3.11.1506 r.) – księcia raciborskiego. Żonaty (x między 31.10.1504 a 10.06.1506 r.) z Anną (zm. po 19.05.1525 r.), córką Zbigniewa z Tęczyna, starosty ruskiego i podkomorzego krakowskiego – dzieci nie miał; 3) Jana (ur. ok. 1483 – zm. po 3.11.1506 r.) – zmarłego w młodości; 4) Walentyna (zwany Garbatym) (ur. ok. 1485 – zm. 13.11.1521 r.) – ostatniego księcia raciborskiego. Po jego śmierci księstwo przejął książę opolski Jan II Dobry i przyłączył do księstwa opolskiego.

LINIA OPAWSKO - GŁUBCZYCKA

Założycielem linii był Przemek I (Premko) (ur. ok. 1365 – zm. 28.09.1433 r.) – syn Mikołaja II i jego trzeciej żony Jutty (Judyta) księżnej niemodlińskiej. Przy podziale księstwa otrzymał wraz ze swoim bratem Wacławem księstwo opawskie, po śmierci brata rządził samodzielnie, zaś po śmierci drugiego brata – Mikołaja III, przejął również księstwo głubczyckie. Żonaty trzykrotnie (wg Wuttkego – dwukrotnie): 1. (x ok. 1395 r.) z Anną von der Lutzke (?) (zm. ok. 1405 r.), 2. (x ok. 1405 r.) z Katarzyną (zm. 23.04.1422 r.), córką księcia Bolka III ziębickiego, 3. (x ok. 1425 r.) z Heleną bośniacką (zm. pomiędzy 2.02.1434 a 7.03.1435 r.). Według A. Barciaka z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – sześcioro dzieci i z trzecią – jedną córkę. Inaczej w tablicach genealogicznych podaje Wuttke: wymienia tylko dwie żony Przemka – Katarzynę i Helenę i według niego z Katarzyną miał czworo dzieci i pięcioro prawdopodobnie z Heleną.:

1. Wacława (ur. ok. 1397 zm. między 1445 a 20.09.1447 r.) – najstarszy syn Przemka I i według A. Barciaka Anny von der Lutzke, zaś według Wuttkego Katarzyny księżnej ziębickiej. W 1440 roku zastawił księciu Bolkowi opolskiemu Złote Hory (Zukmantel) i gród Edelstein. Żonaty z Elżbietą N. (zm. pomiędzy 7.06.1443 a 2.07.1453 r.) miał troje dzieci:
 - a) Jana Piusa (Pobożnego) (ur. ok. 1425 – zm. ok. 1485 r.) – księcia głubczyckiego. Był ostatnim księciem głubczyckim z rodu Przemy-

- ślidów. Żonaty z Katarzyną N. (zm. 12.03. ? r.) dzieci nie miał i majątki swoje sprzedawał, samo księstwo głubczyckie po jego śmierci jako własność korony czeskiej zabrał król Maciej Korwin i sprzedał je swojemu naturalnemu synowi – Janowi Korwinowi.
- b) Janusza (Hanusz) (zm. przed 2.07.1454 r.) – razem z bratem – Janem Piusem rządził księstwem głubczyckim. Po ciotce – Agnieszce, żonie Jana z Krawarza odziedziczył w 1838 roku Fulnek na Morawach. Nie ożenił się i po jego śmierci majątki przejął Jan Pius.
 - c) Annę (zm. 18.04.1505 r.) – żonę (x 1461 r.) Jana Hase von Hasenburg (Jan Zajic z Hasenburku), kanclerza królestwa Czech. Jej nagrobek znajduje się w Budyni w Czechach.
2. Mikołaja (ur. ok. 1400 – zm. po 15.10.1437 r.) – krótko współrządził księstwem opawskim.
 3. Wilhelma (ur. ok. 1410 – zm. 15.08.1452 r.) – książę opawski i ziębicki. W 1443 roku został starostą Śląska. Również w 1443 roku odziedziczył po matce księżnej Katarzynie ziębickiej, księstwo ziębickie. Żonaty (x ok. 1435 r.) z Salomeą, córką Puty II z Častalovic, księżnej ścinawskiej miał pięcioro dzieci:
 - a) Fryderyka (ur. ok. 1440 – zm. przed 12.08.1473 r.) – księcia opawskiego, nie żonatego;
 - b) Katarzynę (ur. ok. 1448 – zm. 14.04.1505 r.) – żonę (x ok. 1460 r.) księcia Jana II żagańskiego (ur. 16.06.1435 – zm. 22.09.1504 r.);
 - c) Annę (ur. ok. 1448 – zm. 15.08.1515 r.) – opatkę klasztoru w Trzebnicy (Trebnitz);
 - d) Wacława (zm. 2.02.1474 r.) – odziedziczył po matce księstwo ścinawskie;
 - e) Przemek jun. (ur. ok. 1450 – zm. 17.02.1493 r.) – kanonika katedry wrocławskiej, ołomunieckiej i wiedeńskiej, proboszcza w Moedling koło Wiednia gdzie zmarł i pochowany został w kościele św. Otmarra w tej miejscowości. Był on ostatnim męskim przedstawicielem opawsko – głubczyckiej linii Przemyślidów.
 4. Ernest (ur. ok. 1415 – zm. po 8.02.1464 r.) – książę opawski razem z bratem Wilhelmem. Po śmierci Wilhelma był opiekunem małoletnich jego dzieci. W 1456 roku sprzedał księstwo ziębickie Jerzemu z Podiebradu a księstwo opawskie zastawił księciu Bolkowi V opolskiemu (głogówcekiemu) i Przemyślidzi nigdy jego nie odzyskali. Nie był żonaty.
 5. Przemek sen. (ur. między 1423 a 1425 – zm. 16.06.1478 r.) – po studiach w Krakowie został kanonikiem katedry wrocławskiej i kantorem kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu. Zajmował się astrologią i pozostawił po sobie traktaty naukowe. W 1464 roku zrzekł się prawa do swojej części księstwa opawskiego na rzecz króla Jerzego z Podiebradu. W kolegiacie św. Krzyża znajduje się jego płyta nagrobna.

6. Agnieszka (Agnes) (zm. po 22.05.1437 r.) – dwukrotnie zamężna: 1. z Janem IV z Krawarza i Fulneku (zm. po 1433 r.), 2. z Jerzym I von Sternberg (zm. 1438 r.) (Wuttke wymienia tylko pierwszego męża).
7. Jutę (Gutha) (zm. przed 1446 r.) – żonę (x przed 1441 r.) Jerzego hr. zu St. Georg und Poessnig.
8. Jadwigę (zm. po 24.07.1477 r.) – według A. Barciaka przełożoną klasztoru w Trzebnicy, zaś według Wuttke – przełożoną klasztoru klarysek w Strzelinie (Strehlen).
9. Katarzynę (zm. 1475 r.) – żonę Jana Tovačovskiego z Cimburka.

Źródła:

Wuttke K.: Stamm- und Uebersichtstafeln der Schlesischen Piasten. Auf Grund H. Grotefends Stammtafeln der Schlesischen Fuersten bis zum Jahre 1740. Breslau 1910 Taf. XI, XII.

Biermann G.: Geschichte der Herzogthuemer Troppau und Jaegerndorf. Techen 1874

Książęta i księżne Górnego Śląska. Praca zbior. pod red. A. Barciaka. Katowice 1995.

TABLICE GENEALOGICZNE

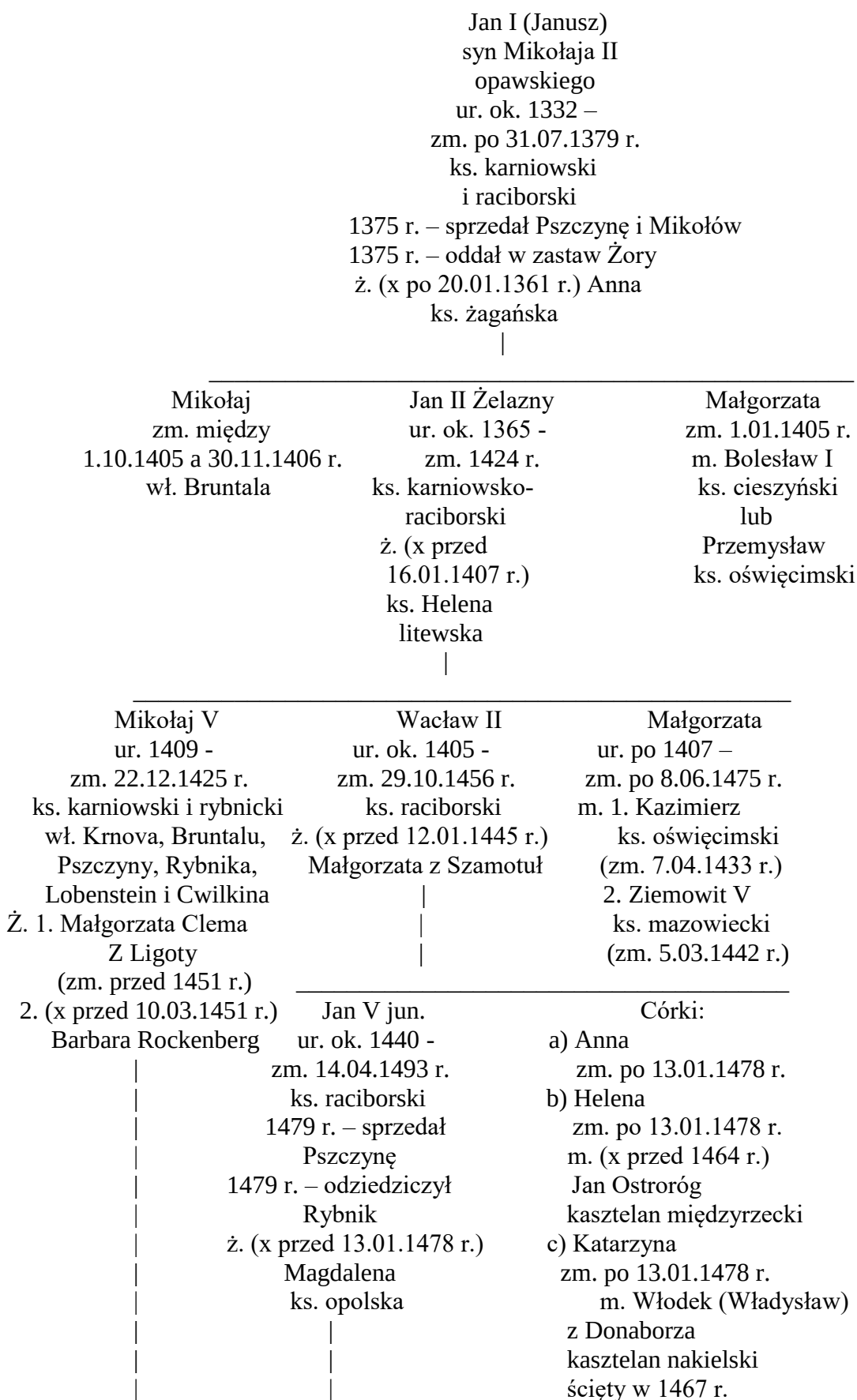
1. Początki rodu i podział na linie

Mikołaj I naturalny syn króla Przemysła Ottokara II i Agnieszki v. Kuenring ur. ok. 1255 – zm. 25.07.1318 r. książę opawski ż. Adelajda N. (zm. 1313 r.) 		
Mikołaj II ur. ok. 1288 - zm. 8.12.1365 r. ks. opawski 1318 r. – otrzymuje ks. opawskie 1337 r. – otrzymuje ks. raciborskie ż. 1. (x ok. 1318 r.) Anna ks. raciborska (ur.ok. 1296 – zm. przed 22.08.1340 r.) 2. (x po 1340 r.) Jadwiga ks. oleśnicka (ur. ok. 1329 – zm. po 1351 r.) 3. (x przed 5.08.1359 r.) Jutta (Judyta) ks. niemodlińska	Wacław ur. ok.1290 - zm. po 5.03.1367 r. kanonik praski i ołomuniecki	Jan zm. 1325 r.

(ur. po 1340 – zm. 1378 r.)

Jan I <u>linia</u> <u>karniowsko -</u> <u>raciborska</u>	Mikołaj III ur. ok. 1339 - zm. 9.07.1394 r. ks. głuźczycki	Wacław ur. ok. 1362 - zm. 1381 r. ks. opawski	Przemek I <u>linia</u> <u>opawsko -</u> <u>głuźczycka</u>	córki:
				a) Małgorzata zm. 1363 r. m. (x ok. 1350 r.) Jan Henryk Luksemburski Margrabia Moraw (ur. 12.02.1322 - zm. 12.11.1375 r.) b) Eufemia (Ofka) ur. 1319 – zm. 12.02.1359 r. m. (x ok. 1347 r.) ks. Ziemowit III mazowiecki (zm. 10.06.1381 r.) c) Elżbieta (Elska) ur. ok. 1321 – zm. po 4.12.1386 r. dominikanka w Raciborzu d) Agnieszka (Agnes) ur. ok. 1323 – zm. po 7.10.1404 r. dominikanka w Raciborzu e) Anna ur. ok. 1325 – zm. 1361 r. m. (x przed 15.02.1346 r.) Burchard hr. v. Hardeck u. Retz burgrabia Magdeburga (zm. po 1376 r.) f) Anna zm. po 7.08.1398 r. m. (x po 24.04.1379 r.) Piotr v. Sternberg

2. Linia karniowsko – raciborska

Mikołaj VI	Jan	Walentyn	Magdalena
ur. ok. 1483 -	ur. ok.	zw. Garbatym	
zm. 3.11.1506 r.	ok. 1483 -	ur. ok. 1485 -	
ks. raciborski	1483 -	zm. 13.11.	
ż. (x między	zm. 1521 r.		
31.10.1504	po	<u>ostatni książę</u>	
a 10.06.1506 r.)	3.11.	<u>raciborski</u>	
Anna z Tęczyna	1506 r.		
(zm. po 19.05.1525 r.)			

Jan IV sen.	Wacław III	Mikołaj	córki:
ks. karniowsko -	ur. ok. 1440 -	zm. w dzieciństwie	a) Barbara
wodzisławski	zm. w niewoli		ur. ok. 1445 -
później wł. tylko	1.06.1479 r.		zm. między
Wodzisławia	wł. Rybnika,		27.04.1510
	Pszczyny i Żor		a 15.04.1511 r.
			<u>ostatnia wł.</u>
			<u>ks. karniowskiego</u>
			m. Jan IV
			ks. oświęcimski
			Helena
			ks. oświęcimska
			zm. 1526 r.
			wł. księstwa
			karniowskiego
			m. Jerzy v. Schellemborg
			<u>dzieci sprzedają</u>
			<u>ks. karniowskie</u>
			<u>Jerzemu v. Hohenzollern</u>
			b) Machna (Małgorzata)
			ur. ok. 1452 -
			zm. po 27.05.1510 r.
			m. (x przed 12.08.1482 r.)
			Kazimierz ks. zatorski

3. Linia opawsko – głubczycka.

Przemek I (Przemko)
syn Mikołaja II
ur. ok. 1365 –
zm. 28.09.1433 r.
ks. opawski i głubczycki
ż. 1. (x ok. 1395 r.) Anna
v. d. Lutzke (?)
(zm. ok. 1405 r.)

2. (x ok. 1405 r.) Katarzyna
ks. ziębicka
(zm. 23.04.1422 r.)
3. (x ok. 1425 r.) Helena
bośniacka
(zm. między
2.02.1434
a 7.03.1435 r.)
- |

Wacław	Mikołaj	Wilhelm	Ernest	Przemek sen.	córki:
ur. ok. 1397 - zm. między 1445 a 20.09.1447 r. ks. opawski i głubczycki ż. Elżbieta N. (zm. między 7.06.1443 a 2.07.1453 r.)	ur. ok. 1400 - zm. po 15.10. 1437 r.	ur. ok. 1410 - zm. 15.08. 1452 r. ks. opawski i ziębicki 1443 r. – starosta Śląska ż. (x ok. 1435 r.) Salomea z Czastalowic ks. ścinawska	ur. ok. 1415 - zm. po 8.02.1464 r. ks. opawski i ziębicki 1456 r. - sprzedał_ kolegiaty księstwo św. Krzyża ziębickie 1456 r. - zastawia księstwo opawskie Bolkowi V opolskiemu <u>koniec Przemyślidów w Opawie</u>	ur. między 1423 a 1425 - zm. 16.06. 1478 r. kanonik katedry wrocławskiej kantora sprzedał_ kolegiaty księstwo św. Krzyża we Wrocławiu	a) Agnieszka (Agnes) zm. po 22.05.1437 r. m. 1. Jan IV z Krawarza i Fulneku (zm. po 1433 r.) 2. Jerzy I v. Sternberg (zm. 1438 r.) b) Jutta (Gutha) zm. przed 1446 r. m. (x przed 1441 r.) Jerzy hr. zu St. Georg u. Poessing c) Jadwiga zm. po 24.07.1477 r. przełożona klasztoru w Trzebnicy lub w Strzelinie d) Katarzyna zm. 1475 r. m. Jan Tovačovski z Cimburka

Fryderyk	Wacław	Przemek jun.	córki:
ur. ok. 1440 - zm. przed 12.08. 1473 r. ks. opawski	zm. 2.02.1474 r. wł. księstwa ścinawskiego	ur. ok. 1450 - zm. 17.02.1493 r. kanonik katedry wrocławskiej, ołomunieckiej i wiedeńskiej proboszcz w Moedling <u>ostatni męski przedstawiciel linii opawsko-głubczyckiej</u>	a) Katarzyna ur. ok. 1448 – zm. 14.04.1505 r. m. (x ok. 1460 r.) Jan II ks. żagański (ur. 16.06.1435 – zm. 22.09.1504 r.) b) Anna ur. ok. 1448 – zm. 15.08.1515 r.

Jan Pobożny (Pius)	Janusz	Anna
ur. ok. 1425 -	(Hanusz)	zm. 18.04.1505 r.

zm. ok. 1485 r. <u>ostatni książę</u> <u>głubczycki</u> ż. Katarzyna N.	zm. przed 2.07.1454 r. ks. głubczycki wł. Fulneku	m. (x 1461 r.) Jan Hase v. Hasenburg (Jan Zajic z Hasenburku)
--	---	---

PRZESPOLEWSKI.

Herb szlachecki

Polski herb Topór

Polski herb Oksza

Polski ród herbu Topór lub Oksza pochodzący z Kujaw. W XVIII wieku N. Przespolewski, prawdopodobnie w pruskiej służbie wojskowej lub administracyjnej, uzyskał inkolat śląski i nabył Rogożową (Rogosawe) koło Milicza (Militsch).

Źródła:

Błażek T. III s. 144

PRZIBIK.

W 1410 roku starostą księstwa niemodlińskiego był bliżej nieznany Przibik. W dokumentach pojawia się tylko raz.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 116

PRZIBOR

zob.

RATZBAR

PRZISCHOWSKI

zob.

PRZYSZOWSKI

PRZYCHOWSKI

Według Adelslexikon ród pochodzenia śląskiego herbu Łabędź. Jerzy von Przychowski (ur. 1741 – zm. 1812 r.), major wojsk pruskich w stanie spoczynku był pocztmistrzem w kwidzyniu (Marienwerder) w Prusach Wschodnich. Jego potomkowie otrzymali w 1918 roku (8.11.) potwierdzenie stanu szlacheckiego.

Prawdopodobnie zaszła pomyłka pisowni nazwiska (kiedy ?) i chodzi tu o przedstawiciela rodu Przyszowskich.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Limburg Bd 11:2000 s. 65

PRZYLUSKI
(PRZYŁUSKI)

Herb szlachecki

Polski herb Lubicz

Polska szlachta herbu Lubicz przybyła na Śląsk w XVIII wieku z Wielkopolski, prawdopodobnie z miejscowości Starkowiec. Tadeusz Przyłuski, starosta hadziacki w 1772 roku (12.09.) kupił Wielkie Dębieńsko (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik) i uzyskał w 1774 roku (3.05.) inkolat śląski. Pod koniec XVIII wieku sprzedał majątek i wyjechał ze Śląska.

Źródła:

Błażek T. III s. 167-168

Pilnaček T. III s 941

PRZYSZOWSKI
(PRZISCHOWSKI, PREISWITZ)

Herb szlachecki

Polski herb Łabędź

Górnośląski ród szlachecki, według części historyków pochodzenia polskiego, herbu Łabędź (Dunin), znany od XV wieku. Bardziej prawdopodobne jest ich czeskie pochodzenie, nazwisko wzięli od miejscowości Przyszowice (Preiswitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Również bardzo prawdopodobne, że byli potomkami Labandów – w XIII wieku założycieli pobliskich Łabęd (Laband).

W 1481 roku Mikulasz Przyszowski występuje jako świadek w dokumentach bytomskich. W latach 1485 – 1498 był sędzią ziemskim bytomskim. Zmarł po 25.03.1498 roku.

W tym samym czasie w księstwie karniowskim występują w dokumentach Andrzej i Stanisław (bracia ?) Przyszowscy. Andrzej – żonaty z Anastazją z Sudic (Zauditz) otrzymał około 1500 roku potwierdzenie dochodów ze wsi Ściborzyce (Steubendorf ? Steuberwitz ?). Informacja ta, podana przez Pilnacka, nie jest pewna gdyż według niej dokument został wystawiony przez księcia Jana II Dobrego opolskiego, który nie mógł wystawiać dokumentów dotyczących księstwa karniowskiego. Być może, że dotyczy to Ściborowic (Stiebendorf) koło Krapkowic (Krappitz). Andrzej miał córkę – Ustkę z Sudic (Zauditz).

Melchior (ur. ok. 1480 – zm. 1551 r.) – syn Macieja, w latach 1502 – 1504 studiował na Akademii Krakowskiej i uzyskał tytuł bakałarza sztuk wyzwolonych, w 1508 roku został kanonikiem kolegiaty w Opolu (Oppeln), w latach 1524 – 1531 był archidiakonem opolskim.

W 1537 roku Melchior z bratem swoim Krzysztofem kupił od Mikołaja von Pueckler Dzielawy (Dzielau), Grzędzin (Grzendzin) i pusty Łaniec (Lanietz) koło Koźła (Cosel). W tym samym roku obaj bracia sprzedali połowę wsi Przyszowice (Preiswitz) ze stawem „Czuchowskim” Janowi Geraltowskiemu z Chudowa (Chudow) koło Gliwic (Gleiwitz) z której mieli spłacić braci swoich – Henryka i Wacława. W 1541 roku Melchior wszystkie majątki w okolicy Koźła (Cosel) sprzedał staroście karniowskiemu Janowi Jordanowi ze Starego Pacz-

kowa (Alt Patschkau). Melchior był prawnym opiekunem nieletnich dzieci zmarłego brata – Krzysztofa.

Krzysztof Przyszowski (zm. przed 1539 r.) był żonaty z Anną Zawadską, która w 1539 roku jako wdowa została spleciona przez Melchiora z jej części Dzielaw (Dzielau) i Grzędzina (Grzendzin).

Wacław – brat Melchiora i Krzysztofa, w 1538 roku sprzedał swój czynsz z połowy Przyszowic (Preiswitz) oraz wieś Makoszowy (Makoschau) koło Gliwic (Gleiwitz) Zygfrydowi Rybischowi (Riebisch), altaryście ufundowanego przez księcia Jana II Dobrego ołtarza św. Trójcy w kolegiacie opolskiej. W 1539 roku Wacław zapisuje swojej żonie – Annie Royski (Rayski, Rogoyski ?) wiano 900 guldenów – jeden gulden po 30 polskich groszy, z połowy Przyszowic (Preiswitz) i Makoszowych (Makoschau) (?). Gwarantami spłaty wiana byli jego bracia – Jan i Stanisław. W tym samym roku Stanisław Przyszowski występuje jako pełnomocnik Jana Starzinskiego z Ciechowic (Schichowitz) koło Raciborza (Ratibor).

Pod koniec XVI wieku występują w dokumentach Wacław oraz Piotr.

Wacław – według Pilnacka był właścicielem państwa Bielsko (?) i w 1609 roku starostą Mysłowic (Myslowitz). Piotr – właściciel połowy Przyszowic (Preiswitz) i Makoszowów (Makoschau), był w latach 1596 – 1615 pisarzem księstwa opolsko – raciborskiego. Jemu Bartosz Paprocki dedykował jeden rozdział Slezkiego Sztambucha wywodząc ród od Piotra Własta. Piotr Przyszowski był prawnym opiekunem nieletnich dzieci zmarłego Jana Geraltowskiego.

Na przełomie XVI i XVII wieku znanych było dwóch Janów: jeden był proboszczem w Głogówku (Oberglogau), drugi, żonaty z Reginą ze Steblowa (którego ?) miał syna – Piotra (pisarza ?).

W pierwszej połowie XVII wieku Joachim Przyszowski żonaty z Heleną von Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik) posiadał troje dzieci: Jana, Krzysztofa i Marię Annę. Zmarł 5.02.1660 roku, pochowany został w kościele franciszkanów w Gliwicach (Gleiwitz). Jan był właścicielem Szczygłowic (Schyglowitz) koło Rybnika (Rybnik), Krzysztof – właścicielem Makoszowów (Makoschau) zaś Maria Anna (Marianna) była żoną Stanisława (Jana Stanisława) von Paczenski und Tenczin.

Anna Przyszowska (inna ?) była żoną (x przed 1651 r.) Jerzego von Reiswitz, właściciela Szałszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz).

Jadwiga – była żoną (x ok. 1642 r.) Wilhelma Tracha, właściciela połowy Sobiszowic (Petersdorf) i Ligoty (Ellguth) koło Gliwic (Gleiwitz).

W 1679 – 1683 właścicielami Makoszowów (Makoschau) byli Adam i Franciszek Przyszowscy. W 1679 roku Wacław Ferdynand był właścicielem Pleśnicy (Plieschnitz) koło Niemodlina (Falkenberg). Bolesław w latach 1684 - 1686 był właścicielem folwarku w Wachowie (Wachow) koło Olesna (Rosenberg) oraz w 1686 roku właścicielem Leśnej (Leschna).

Pod koniec XVII wieku znany jest Joachim (Joachim Ludwik ?) żonaty z Anną ze Świętochłowic (Schwientochlowitz). Posiadał dzieci: Ewę Zuzannę (ur.

24.08.1696 r.) Józefa Leopolda (ur. 6.03.1698 r.), Karola Józefa (ur. 1701 r.), Henryka Ludwika (ur. 5.10.1704 r.). Joachim występuje często w księgach metrykalnych parafii bytomskiej m. in.: w 1703 roku był ojcem chrzestnym Dominika Drucki-Lubeckiego a w 1726 roku był świadkiem na ślubie Karola Józefa Manowskiego z Anną Teresą Kozłowską.

Oprócz Joachima znani byli w tym okresie: Jan – mieszkaniec Miedar (Miedar koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), Karol (zm. 1768 r.) – mieszkaniec Sobieszowic (Petersdorf) i Wilhelm (ur. 1725 r.) – w latach 1755 – 1771 proboszcz w Dobrodzieniu (Guttentag). W 1770 roku Ignacja Przyszowska była żoną Franciszka Rohowskiego.

Ród prawdopodobnie wymarł na przełomie XVIII i XIX wieku.

Źródła:

Błażek T. III s. 102

Pilnaček T. III 896

Landbuecher Opp.-Rat. nr 139, 142, 180, 215, 184, 359

Zemska kniha nr 18, 21, 65, 101, 160

C.D.S. T. VI nr 329, 330, 366, 437; T. XXXIII s. 58

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 62

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací T. 47:1997 č. 2 nr 100-102, 146

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 67-68

Wseltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 136

Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstentuemmer Oppeln – Ratibor von 1532 – 1741 (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 19-44.

Schramek E.: Das Kollegiatstift zum hl. Kreuz in Oppeln. Oppeln 1916 s. 99

PSAROWSKI

zob.

PSARSKI

PSARSKI
(PSARSKI z PSAR, PSAROWSKI)

Według Pilnacka stary ród szlachecki prawdopodobnie herbu Sternberg, pochodzący z Psar (Psaar) koło Lublińca, wymieniany już przez Jana Długosza. Walentyn Koterba Psarowski w 1547 roku sprzedał swój majątek Wacławowi Nawoyowi z Dolnej (Dollna). W tym samym roku Maciej Psarowski był gwardianem klasztoru franciszkanów w Opawie (Troppau).

Źródła:

Pilnaček T. III s. 905

PSOWSKI (PSZOWSKI?)

Szlachta pochodząca z księstwa oświęcimskiego, znana również z okolic Pszczyny (Pless). W 1540 roku Jakubowi Psowskiemu z Gierałtowic koło Oświęcimia, sędziemu ziemskiemu oświęcimskiemu, N. Garska odstąpiła swoje wiano na Zawadzie (Zawada) w państwie pszczyńskim.
Herb nieznany.

Źródła:

Pilnaček T. III s.942

PSYCHOD

zob.

PRZECHOD

PTAK (PTAK z ČEJKOVA, PTAKOWSKI ?).

Według Pilnacka stary ród pochodzenia czeskiego osiadły od XVI wieku na Górnym Śląsku.

Karol Ptak (zm. przed 1580 r.) w 1558 roku był urzędnikiem majątków Jana Planknara, w latach 1562 – 1572 urzędnikiem miasta i zamku w Opawie (Tropau) a w 1574 roku – we Wodzisławiu (Loslau). Posiadał dużo dzieci.

W 1600 roku Jan Ptak był urzędnikiem w Sławięcicach (Slawentzitz) koło Koźła (Cosel). W 1617 roku Jan był właścicielem jakiegoś majątku w Nieznaszynie (Niesnaschin) koło Koźła. Anna Ptak w początkach XVII wieku była żoną Fryderyka Twardawy, w 1623 roku występuje w dokumentach już jako wdowa. W połowie XVII wieku Jan Ptak (inny) był żonaty z Dorotą Schierakowską.

Czcibor w 1629 roku kupił las w Cisku (Czissek) koło Koźła (Cosel). Jan Czcibor w 1629 roku kupił dział w Steblowie (Stoeblau) koło Koźła (Cosel). W 1644 roku wśród szlachty księstwa opolsko – raciborskiego wymieniany jest Jan Tyburius (Jan Czcibor ?) ze Steblowa (Stoeblau) – ewangelik. W 1651 roku Jan Ptak był świadkiem sprzedaży Dobieszowic (Dobersdorf) koło Koźła (Cosel).

Nie wiadomo czy do tego rodu można zaliczyć Jerzego Imbrama Ptakowskiego właściciela Suchej (Suchau) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), który w 1581 roku sprzedał Piotrowi Strzeli Chmelikowi część Suchej (Suchau), pusty „Gorzow” i młyn „Bukowski”. Czy też było to nazwisko zastępcze używane przez Imbrama, właściciela Ptakowic (Ptakowitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz).

Źródła:

Pilnacek T. I s. 100-101

Morawitzki: Die Familie der Strzela Chmelik von Obrowec im Besitze von Schimischow (w:) Aus dem Chelmer Lande. 1925 nr 9/10

Randt: Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. H. 1 Gleiwitz 1922 s. 16

PTENA

zob.

LHOTZKI

PUCHALA

(PUCHALA z BLOTNICE, PUHALA, *PUCHAŁA*, BLOTTNITZ ?,
CENTAWSKI ?)

Herb Puchala

Polski herb Pilawa

Polski herb Prus I

Stary ród górnośląski pochodzący z Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz) w księstwie strzeleckim i prawdopodobnie identyczny z rodem von Blottnitz. Prawdopodobnie też, był to jeden ród z Centawskimi z sąsiedniej Centawy (Centawa). Pilnacek w tej sprawie nie jest zdecydowany – raz twierdzi, że jest to jeden ród, innym razem uważa, że Centawscy posiadali herb Prus I a Puchalowie pieczętowali się herbem Pilawa.

W 1430 roku N. Zigota ze Słupska (Słupsko) koło Gliwic (Gleiwitz) był żonaty z N. Puchalą z Błotnicy (Blottnitz). W 1438 roku w dokumentach księcia Wacława oświęcimskiego z Toszka (Tost) występują bracia Mikołaj i Szambor z Błotnicy (Blottnitz), Mikołaj w 1442 roku występuje w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. W 1463 roku Mikołaj (inny ?) był właścicielem Połomi (Pohlom) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) a w 1472 roku – właścicielem „Polan” (Pohlom – Połomia ?). W tym samym czasie występuje w dokumentach Jan z Błotnicy (Blottnitz).

W kronice kościoła parafialnego w Centawie (Centawa) w 1657 roku istniał zapis o prawie patronackim: „Pan Jan z Blotnicze y Pani Jego Barbara Poremska,

Pan Gerzi Centawski z Blotnicze y Małżonka Jego Pani Margaritha Kottulinska z Fridbergu”.

Źródła:

Sinapius T. II s. 398

Pilnaček T. I s. 186-187, T. III s. 793, 907

C.D.S. T. VI nr 17, 197, 212, 265, 286, 289

Lanbuecher Opp.-Rat. nr 43, 57, 59, 314

Zemska kniha... nr 8

Sękowski R.: Herbarz szlachty śląskiej T. I Katowice 2002 s. 226, 359-360

PUCHAŁA

zob.

PUCHAŁA

PUCHAŁA
(PUCHAŁA)

Polski herb Wieniawa

Znany przywódca polskich husytów – Dobek Puchała herbu Wieniawa w latach 1427 – 1428 na czele oddziału husyckiego walczył na Śląsku. Między innymi oblegał i zdobył Kluczbork (Kreuzburg).

Źródła:

PUCHAŁA

zob.

PUCHAŁA

PUCHER

(PUCHER von PUCHE, POCHER, BUCHER von BUCHAU)

Wrocławski ród patrycjuszowski pochodzący z Bambergu.

Pod koniec XV wieku Jan Pucher osiadł we Wrocławiu (Breslau). Jego syn – Zygmunt (zm. 5.01.1547 r.) był od 1534 roku do swojej śmierci członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Martą (zm. 22.10.1539

r.) Rindfleisch ze Strachowic (Strachwitz) koło Wrocławia (Breslau), 2. z Magdaleną Heugel (zm. 1557 r.) z Bratowic (Barottwitz) koło Wrocławia (Breslau), wdową po Grzegorz Grund, miał córkę – Kunegundę (zm. 1584 r.), żonę (x Wrocław, Breslau 1553 r.) Tomasza Asshelm oraz trzech synów:

1. Zygmunta jun. (zm. 20.07.1568 r.) – również od 1558 roku członka rady miejskiej. Żonaty (x Wrocław, Breslau 1551 r.) z Martą Kuehschmalz, dzieci nie miał;
2. Jana (ur. 1527 – zm. 9.05.1592 r.) – także od 1569 roku członka rady miejskiej (po bracie). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 1557 r.) z Heleną Uthmann (zm. 4.05.1564 r.) ze Smolca (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau), wdową po N. Willinger, 2. (x Wrocław, Breslau 1567 r.) z Anną (zm. 25.04.1596 r.), córką Leonarda Aichheuser, miał czworo dzieci:
 - a) Jana jun. (ur. 7.02.1575 – zm. 12.10.1625 r.) od 1606 roku członka rady miejskiej i urzędnika królewskiego księstwa wrocławskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 1597 r.) z Katarzyną Rindflirsch (ur. 1580 – zm. 1602 r.), 2. z Barbarą Runtzler, wdową po Godfrydzie Hoernigu, która później wyszła po raz trzeci za mąż za Bartla von Dobschuetz, miał córkę – N., żonę N. Fuerst von Kupfenberg oraz syna – Zygmunta (ur. 1605 – zm. 1662 r.), właściciela Radomierzyc (Duerrientsch) koło Wrocławia (Breslau), rotmistrza wojsk cesarskich, żonatego z Marią Magdaleną von Kyckpusch (ur. 16.01.1626 – zm. 4.08.1693 r.). Jego syn – Hermann (zm. 1705 r.) właściciel Radomierzyc (Duerrientsch), żonaty dwukrotnie: 1. z Joanną (zm. 5.12.1678 r.) Burckhardt, 2. z Barbarą Eleonorą von Reichell nie posiadał męskich potomków i na nim ród wymarł.
 - b) Martę (ur. Wrocław, Breslau 1571 – zm. Wrocław, Breslau 1637 r.) – żonę Leonarda Oelhafen von Schellenbach (zm. Wrocław, Breslau 1619 r.);
 - c) Kunegundę (ur. Wrocław, Breslau 1581 – zm. Wrocław, Breslau 1650 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1598 r.) Józefa von Fuerst und Kupferberg (ur. Wrocław, Breslau 1564 – zm. Wrocław, Breslau 1620 r.);
 - d) Annę – żonę (x Wrocław, Breslau 1589 r.) Daniela Schmidta.
3. Andrzeja (ur. 1533 – zm. 1570 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 1567 r.) z Anną Uthmann, 2. (x Wrocław, Breslau 1575 r.) z Zuzanną Vogt, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1579 r.) za Jakuba Monau, miał syna – Andrzeja jun. który przyjął nazwisko Bucher von Buchau, żonatego (x Wrocław, Breslau 1602 r.) z Katarzyną von Artzat z Jarnołtowa (Arnoldsmuehle) koło Wrocławia (Breslau). Jego córka – Anna (ur. Wrocław, Breslau 1612 – zm. Wrocław, Breslau 1655 r.) była drugą żoną (x Wrocław, Breslau 1631 r.) Jana von Haunold (ur. Wrocław, Breslau 1591 – zm. Wrocław, Breslau 1655 r.).

Źródła:

Sinapius T. I s. 738-739, T. II s. 887

Błażek T. II s. 97

Schles. Wappenbuch szp. 106-107

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Pucher
koniec XV w. przybył z Bambergu

|
Zygmunt
zm. 5.01.1547 r.
od 1534 r. – członek
rady m. Wrocławia
ż. 1. Marta Rindfleisch
ze Strachowic
(zm. 22.10.1539 r.)
2. Magdalena Heugel
z Bratowic
(zm. 1557 r.)

Zygmunt jun. zm. 20.07.1568 r. od. 1558 r. – członek rady m. Wrocławia ż. (x Wrocław 1551 r.) Marta Kuehschmalz	Jan ur. 1527 – zm. 9.05.1592 r. od 1569 r. - członek rady m. Wrocławia ż. 1. (x Wrocław 1557 r.) Helena Uthmann ze Smolca (zm. 4.05.1564 r.) 2. (x Wrocław 1567 r.) Anna Aichheuser (zm. 25.04.1596 r.)	Andrzej ur. 1533 – zm. 1570 r. ż. 1. (x Wrocław 1567 r.) Anna Uthmann 2. (x Wrocław 1575 r.) Zuzanna Vogt Andrzej jun. <u>Bucher v. Buchau</u> ż. (x Wrocław 1602 r.) Katarzyna v. Artzat z Jarnołtowa Anna ur. Wrocław 1612 – zm. Wrocław 1655 r. m. (x Wrocław 1631 r.) Jan v. Haunold	Kunegunda zm. 1584 r. m. (x Wrocław 1553 r.) Tomasz Asshelm
---	---	--	--

	(ur. Wrocław 1591 – zm. Wrocław 1655 r.)
Jan jun. ur. 7.02.1575 – zm. 12.10.1625 r. urzędnik królewski ks. wrocławskiego od. 1606 r. – członek rady m. Wrocławia ż. 1. Katarzyna Rindfleisch (zm. 1602 r.) 2. Barbara Runtzler	Córki: a) Marta ur. Wrocław 1571 - zm. Wrocław 1637 r. m. Leonard Oelhafen v. Schellenbach (zm. Wrocław 1619 r.) b) Kunegunda ur. Wrocław 1581 – zm. Wrocław 1650 r. m. (x Wrocław 1598 r.) Józef v. Fuerst u. Kupferberg (ur. Wrocław 1564 – zm. Wrocław 1620 r.) c) Anna m. (x Wrocław 1589 r.) Daniel Schmidt
Zygmunt ur. 1604 – zm. 1662 r. rotmistrz wojsk cesarskich wł. Radomierzyc ż. Maria Magdalena v. Kyckpusch (ur. 16.01.1626 – zm. 4.08.1693 r.) Hermann zm. 1705 r. wł. Radomierzyc ż. 1. Joanna Burckhardt (zm. 5.12.1678 r.) 2. Barbara Eleonora v. Reichell	N. córka m. N. Fuerst v. Kupferberg

PUDITSCH

zob.

FILTZ

PUDLE
(von der PUDLE)

Benusch von der Pudle, sędzia raciborski, występuje jedynie raz jako wystawca w imieniu księcia raciborskiego Jana II Przemyśłidy, dokumentu bez daty rocznej w sprawie wytyczenia granicy majątków Żytna (Zyttna) i Markowice (Markowitz) w księstwie raciborskim. Jan II panował w Raciborzu (Ratibor) w latach 1382 – 1424. Dokument był wystawiony prawdopodobnie około 1415 roku. Nazwisko to nie pojawia się więcej. Prawdopodobnie był on powołany na sędziego tylko do tej sprawy.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 135b

PUECKLER.
(PUECKLER von GRODITZ, FLOSTOWSKI, WLOSTOWSKI,
GRODITZKI, PUECKLER und LIMBURG, PUECKLER-MUSKAU,
PUECKLER von SCHWICHOW).

Herb rodowy

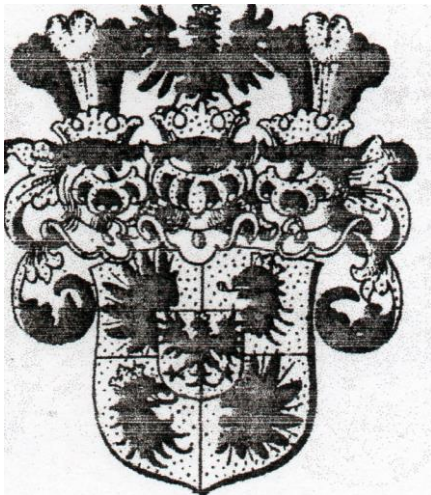
Herb z pieczęci z 1553 r.

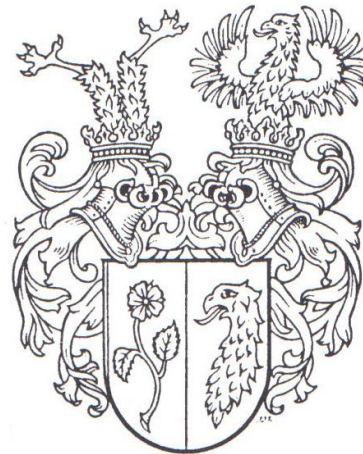
Herb szlachecki

Herb hrabiowski

Herb hrabiowski

Herb hrabiowski Pueckler v. Swichow

Herb hrabiowski Pueckler-Burghaus

Herb księżęcy Pueckler-Muskau z 1822 r.

Według tradycji rodowej ród pochodził z okolic Marbach nad Dunajem i znany był od X wieku. Siedzibą rodową był Alt Bechlarn i początkowo nazywali się Bechlarn vel Pecklarn, później Poeckler, w średniowieczu posługiwali się również formą łacińską nazwiska – „Pincerna” (podczaszy, cześnik ale też karczmarz), prawdopodobnie od funkcji któregoś przedstawiciela rodu. Od przełomu XV i XVI wieku przyjęli nazwisko w formie „Pueckler”. Dzielili się na cztery główne linie: austriacką – wymarłą w 1236 roku na biskupie Passau Rudigerze von Pecklarn, śląsko – łużycką, frankońsko – limburską, oraz powstałą w XX wieku książęcą – Pueckler-Muskau.

Według Blazka i almanachu gotajskiego ród śląski pochodzący z księstwa nyskiego gdzie pierwszą siedzibą rodową miał być Kwiatków (Blumenthal) koło Otmuchowa (Ottmachau). Jako pierwszego znanego przedstawiciela rodu almanach gotajski wymienia z 1306 roku Mikołaja Pincernę i w 1365 roku (22.05.) Henryka „dictus Pokeler alias Pincerna”. Krane i almanach gotajski wymieniają Mikołaja Poeckeler który w 1334 roku miał Cieplice (Tuerpitz) koło Strzelina (Strehlen), w 1358 roku również Mikołaj (ten sam ?) sprzedał Hankowi z von Rosenau część swojego majątku w Nowej Wsi Małej (Klein Neudorf) koło Grodkowa (Grottkau).

W 1365 roku Henryk Pockeler, podczaszy kupił za 90 grzywien groszy praskich od Piotra von Tepilwoda majątek w Kwiatkowie (Blumanthal). W tym samym roku występuje również Mikołaj. W 1394 roku występuje wśród rycerstwa grodkowskiego Piotr a w 1400 roku – Marcin Pueckler.

W 1413 roku bracia Jan (Hans) i Bernard sprzedali w Świdnicy (Schweidnitz) Janowi von Pakusch 4 grzywny rocznego czynszu z majątku Kołaczów (Prauss) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). W 1414 roku występuje w dokumentach Mi-

kołaj Pockeler, w 1415 roku – Piotr a w 1418 roku Otto sprzedał swój majątek w Nowej Wsi Małej (Klein Neudorf).

w 1439 roku Mikołaj von Pueckler był właścicielem Siestrzechowic (Grunau) koło Nysy (Neisse). Żonaty z Katarzyną von Pusch, posiadał kilkoro dzieci m. in. córkę – Annę dwukrotnie zamężną: 1. z Abrahamem (zm. przed 1486 r.) von Kuehschmalz, 2. (x ok. 1486 r.) z marszałkiem dworu biskupiego Henrykiem von Reibnitz. Mikołaj zmarł przed 1468 rokiem, opiekunem pozostałych jego nieletnich dzieci był inny Mikołaj von Poeckeler z Kwiatkowa (Blumenthal) – założyciel linii śląsko – łużyckiej.

A. LINIA ŚLĄSKO – ŁUŻYCKA.

Za założyciela tej linii uważa się Mikołaja I z Kwiatkowa (Blumenthal), który w 1488 roku nabył Grodziec (Groditz) i Włostową (Floste) w księstwie niemodlińskim. Miejscowości te stały się pierwszymi oficjalnymi siedzibami rodu. Właściciele ich bardzo często używali nazwisk zastępczych: „Groditzki – Grodiczki” i „Flostowski – Włostowski”.

Mikołaj I w 1470 roku wymienił z biskupem wrocławski Rudolfem von Ruedesheim łąki w Kwiatkowie (Blumenthal) na ziemię w Szydłowcu (Schedlau) w księstwie niemodlińskim. Żonaty z Dorotą von Haugwitz z Niewodnik (Niewodnik) w księstwie niemodlińskim, posiadał syna – Mikołaja II.

Nie wiadomo czyim synem (synem Mikołaja I ?) był Henryk Pickler z Grodźca (Groditz) występujący w latach 1494 – 1502 w dokumentach książąt Mikołaja II i Jana II opolskich. Jego bratem był Jan von Groditz który w 1523 roku kupił od Mikołaja Clemy pięć stawów rybnych na gruntach Pszowa (Pschow) koło Rybnika (Rybnik) które ojciec Mikołaja Clemy kupił od sołtysa tej miejscowości, w 1524 roku Henryk (ten co poprzednio lub jego syn) Puklar z Grodźca (Groditz) zapisał 200 guldenów ze swojego majątku (spłata spadku ?) bratanicy – Urszuli, córce Jana von Puklar, żonie Mikołaja Tabora i jej potomkom. Henryk i Mikołaj, stryjowie Urszuli występują jako jej pełnomocnicy. W tym samym roku kupił od Mikołaja Lhotskiego (Larisch ?) Dzielawy (Dziela), Grzędzin (Grzendzin) i pusty Łaniec (Lanietz) koło Koźła (Cosel). Majątki te w 1538 roku sprzedał Mikołaj II von Pueckler Melchiorowi Przyszowskiemu archidiakonowi opolskiemu.

Mikołaj II (zm. 1543 r.) kupił w 1511 roku Gościejowice (Heidersdorf) w księstwie niemodlińskim, w 1516 roku – Olszanę (Alzenau) i Kantorowice (Kantersdorf) w księstwie brzeskim i w 1533 roku – Szydłowiec (Schedlau). Występuje również jako właściciel „Lagiewnik” (Ogiernicze – Legelsdorf). Żonaty z Dorotą von Larisch z Naczesławic (Gross Nimsdorf) koło Koźła (Cosel), posiadał m.in. synów: Wacława, Kaspra i Jana oraz córkę – Małgorzatę.

Małgorzata była żoną (x przed 1538 r.) Mikołaja Strzeli zwanego Chmelik z Obrowca, właściciela Kalinowic (Kalinowitz), Szymiszowa (Schimischow) i Ligoty Samborowej (Tschammer Ellguth) w księstwie strzeleckim, który na tych majątkach zapisał jej w 1538 roku wiano. Jako świadkowie dokumentu występują

jej bracia: Jan Kasper i Wacław oraz stryj – Jan. Małgorzata zaś przekazała wszystkie swoje majątki mężowi.

W latach 1538 – 1539 Jan Włostowski (syn Mikołaja II) był starostą opolskim. Prawdopodobnie nie miał potomków gdyż w 1538 roku wpisał w księdze ziemskiej opolsko – raciborskiej oświadczenie, że w przypadku jego bezpotomnej śmierci, przekazuje ze swojego majątku 200 guldenów swojej siostrze – Małgorzacie, żonie Mikołaja Strzeli Chmelika.

W 1538 roku występuje w dokumentach Jan z Grodźca (Groditz) (ten sam ?) właściciel Syryni (Syrin) koło Wodzisławia (Loslau). W 1551 roku Jan von Pueckler z Grodźca (Groditz) i Włostowej (Floste) był członkiem rady (razem z Janem Jordanem i Wacławem Nawoyem) królowej Izabeli Zapolya a w 1556 roku starostą Białej Prudnickiej (Zuelz) i Chrzelic (Schelitz) koło Prudnika (Neustadt). W 1558 roku był członkiem komisji sporządzającej urbarz państwa kozielskiego.

Kasper – brat Jana, żonaty z Magdaleną, córką Baltazara von Betsch, właściciela Kujaw (Kujau) koło Prudnika (Neustadt), miejscowość tą otrzymał w wianie żony. W 1572 roku przejął w dzierżawę państwo Niemodlin (Falkenberg) a w 1581 roku (6.01.) kupił od kamery cesarskiej miasto Niemodlin (Falkenberg) wraz z wsiami: Radoszowice (Raschwitz), Gracze (Graase), Magnuszowice (Gross Mangersdorf), Magnuszowiczki (Klein Mangersdorf), Rzędziwojowice (Geppersdorf), Prądy (Brande), Goszczowice (Goschwitz), Jaczowice (Jatzdorf), Brzęczkowice (Springsdorf), Lipno (Lippen), Szczepanowice (Scheppanowitz), Wesele (Weschelle) i połowę Strobic (Struwitz). W 1551 roku występuje w dokumentach prudnickich Kasper – właściciel Piorunkowic (Schweinsdorf) koło Prudnika (Neustadt). Nie wiadomo czy jest to inny Kasper. Syn Kaspra – Baltazar (zm. 14.08.1591 r.), podczaszy cesarza Rudolfa II i Macieja, był właścicielem Kujaw (Kujau), Kantorowic (Kantersdorf) i państwa niemodlińskiego. Rezydował w Kujawach (Kujau) gdzie w 1583 roku wybudował nowy kościół z kryptą grobową w której został pochowany wraz ze swoim ojcem. Żonaty z Polikseną von Necher, która po jego śmierci wyszła za mąż za Wiktora hr. von Zierotin, miał dwóch synów zmarłych w dzieciństwie oraz dwie córki. Starsza – Marianna, była żoną Jana Wilhelma hr. von Zierotin, młodsza – Poliksena, dziedziczka państwa niemodlińskiego i Kantorowic (Kantersdorf), była żoną (x 1609 r.) Weigharta jun.von Promnitz. Jej córka wyszła za mąż za N. von Pueckler z Szydłowca (Schedlau) koło Niemodlina (Falkenberg).

Jan sen. (syn Mikołaja z „Lagewnik” ?), właściciel Ogiernicze (Lagewnik – Legelsdorf), w 1577 roku kupił od Jana Pange von Baumgarten z Jakubowic (Jakobsdorf) koło Niemodlina (Falkenberg) Tułowice (Tillowitz). Zmarł w 1583 roku, miał synów: Henryka, Jana jun.i Jerzego, którzy otrzymali w spadku Tułowice (Tillowitz), Ogiernicze (Lagewnik – Legelsdorf) i Skarbiszowice (Seifersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg). Henryk, żonaty z Katarzyną von Frankenberga w 1596 roku sprzedał Tułowice (Tillowitz) Henrykowi von Dresky z Żelaznej (Maerzdorf) koło Grodkowa (Grottkau).

Wacław (zm. 1562 r.) – syn Mikołaja II i brat Kaspra z Kujaw (Kujau) i Niemodlina (Falkenberg) odziedziczył po ojcu Szydłowiec (Schedlau) i miejscowość tą przyjął za swoją rezydencję. W 1556 roku był starostą Niemodlina (Falkenberg). Oprócz Szydłowca (Schedlau) posiadał Molestowice (Mullwitz), Górę (Guhrau) i Klucznik (Kleuschnitz) w księstwie niemodlińskim. Żonaty z Magdaleną córką Zygfrйда von Haugwitz miał córkę – Dorotę, żonę Wolfa von Oppersdorff z Gaci (Heidau) koło Oławy (Ohlau), oraz syna – Jana I.

Jan I (ur. 1550 – zm. 24.09.1590 r.) odziedziczył majątki ojca. Żonaty (x 1575 r.) z Zuzanną (ur. 1556 – zm. 5.03.1619 r.), córką Joachima von Dannwitz ze Skarbiszowa (Karbischau) koło Niemodlina (Falkenberg) z linii z Janowa (Johnsdorf) w księstwie brzeskim, posiadał córki: Jadwigę – żonę N. Schalkowskiego z Moraw i Ludmiłę – drugą żonę (x 1601 r.) Benesza von Praschma (zm. 1627 r.), oraz syna – Jana II.

Jan II (ur. 12.11.1576 – zm. 28.10.1638 r.), właściciel dóbr szydłowieckich, pozostawił bardzo interesujący pamiętnik. Żonaty trzykrotnie: 1. (x 28.04.1603 r.) z Heleną (ur. 24.02.1582 – zm. 26.01.1630 r.), córką Jarosława Sedlnitzkiego, 2. (x 30.11.1630 r.) z Marią Elżbietą (ur. 1594 – zm. 5.08.1633 r.) bar. von Czigán, 3. (x 4.02.1635 r.) z Polikseną Elżbietą (ur. 1599 – zm. 1650 r.) bar. von Promnitz. Z trzecią żoną dzieci nie posiadał. Z pierwszą – miał osiemnastoro dzieci z których część zmarła w dzieciństwie lub młodości m. in.: Annę (ur. 2.04.1604 r.), Zuzannę (ur. 27.05.1605 r.), Karola (ur. 25.07.1606 r.), Helenę (ur. 28.05.1608 r.), Wacława (ur. 14.06.1609 r.), Marię (ur. 3.09.1610 r.), Poliksenę (ur. 10.05.1612 r.), Fryderyka (ur. 11.05.1613 r.), Ludmiłę (ur. 21.09.1614 r.), Henryka (ur. 9.11.1615 r.), bliźniaczki Elżbietę i Marię (Marianne) (ur. 27.03.1617 r.), Kaspra (ur. 18.07.1619 r.), Jerzego (ur. 22.12.1623 r.) i Jadwigę (ur. 1.06.1626 r.). Z drugą żonę miał dwoje dzieci.

Rodowy Szydłowiec (Schedlau) przejął syn z pierwszego małżeństwa – Jerzy (ur. 22.12.1623 – zm. 23.08.1679 r.) von Pueckler. W 1655 roku (5.03.) uzyskał on potwierdzenie starego stanu panów (wg almanachu gotajskiego – tytuł barona Rzeszy) z predykatem „von Groditz”. Jego dwaj synowie – Karol Franciszek i August Sylwiusz w 1690 roku (10.05.) otrzymali tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf). Karol Franciszek – był założycielem linii frankońsko-limburskiej a August Sylwiusz - kontynuatorem linii śląsko-łużyckiej.

August Sylwiusz (ur. 14.08.1657 – zm. 18.03.1748 r.) był właścicielem państw Szydłowiec (Schedlau), Lubsza (Lubschau) koło Lublińca (Lublinitz) i Rozkochowa (Rosnochau) koło Prudnika (Neustadt), oraz majątków: Grodziec (Groditz), Branitz i Gross Doebern na Łużycach, Obrowiec (Oberwitz), Rozwadza (Roswadze) w księstwie strzeleckim, Twardawa (Twardawa) koło Koźła (Cosel), Mąkoszyce (Mangwitz) koło Brzegu (Brieg), Bąkowice (Bankwitz) koło Namysłowa (Namslau) i Tarnice (Tarnitze) koło Niemodlina (Falkenberg). Żonaty (x 15.07.1682 r.) z Luizą Maksymilianą bar. von Nowack (ur. 6.06.1658 – zm. 29.12.1735 r.), dziedziczką Rozkochowa (Rosnocha) który wniosła w posagu mężowi, posiadał pięcioro dzieci: Erdmana, Franciszka Sylwiusza, Augusta

Ludwika, Szarlotę Maksymilianę (ur. 17.02.1696 – zm. 24.11.1770 r.) – żonę Henryka Krzysztofa bar. von Seher-Thoss (zm. 14.01.1753 r.), i Fryderyka. Dwaj najstarsi synowie Augusta Sylwiusza: Erdmann i Franciszek Sylwiusz byli założycielami dwóch podlinii: Erdmann – książęcej podlinii łużyckiej (Pueckler-Muskau), Franciszek Sylwiusz – hrabiowskiej podlinii śląskiej. August Ludwik (ur. 22.11.1692 – zm. 1.03.1759 r.), rotmistrz wojsk cesarskich był właścicielem Lubszy (Leubusch) koło Brzegu (Brieg) i Rozkochowa (Rosnochau) koło Prudnika (Neustadt), w 1754 roku kupił wolne wójtostwo w Leśnicy (Leschnitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Wszystkie majątki przekazał swojemu bratankowi Erdmannowi – synowi Franciszka Sylwiusza. Najmłodszy syn – Fryderyk (ur. 8.03.1700 – zm. 9.10.1748 r.), właściciel Tłustoręb (Kirchberg) koło Niemodlina (Falkenberg), żonaty (x 1728 r.) z Marią Renatą Maksymilianą (zm. 25.03.1748 r.), córką Mikołaja Konrada hr. von Burghaus posiadał dwie córki: Beatę Maksymilianę (ur. 30.01.1730 – zm. 9.05.1782 r.) – żonę (x 22.03.1749 r.) Joachima Wilhelma hr. von Burghaus (zm. 25.01.1804 r.) z Korfantowa (Friedland) koło Niemodlina (Falkenberg) oraz Luizę Ulrykę Zofię (ur. 1731 – zm. 28.03.1751 r.) – żonę (x 21.05.1749 r.) swojego kuzyna Erdmanna hr. von Pueckler (zm. 24.03.1794 r.) z Szydłowca (Schedlau).

1. Podlinia śląska

Założycielem tej podlinii był drugi syn Augusta Sylwiusza – Franciszek Sylwiusz (ur. 18.04.1691 – zm. 14.08.1754 r.) właściciel Mąkoszyc (Mangschuetz) w księstwie brzeskim. Przed śmiercią przeszedł na katolicyzm (1745 r.). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 28.11.1714 r.) z Ewą Franciszką Wilhelminą (ur. 14.04.1687 – zm. 25.11.1740 r.), córką Mikołaja Konrada hr. von Burghaus z Sułowa (Zulau) koło Milicza (Militsch), 2. (x 21.10.1743 r.) z Marią Karoliną Brygidą (ur. 15.09.1716 – zm. 5.11.1780 r.), córką Jana Karola hr. von Nostitz-Rieneck. Z pierwszą żoną posiadał syna – Erdmanna, zaś z drugą – córkę Marię Franciszkę Karolinę (ur. 5.03.1747 r.), żonę Antoniego hr. Crivelli z Mediolanu oraz syna – Franciszka Ludwika (ur. 22.03.1748 – 23.07.1810 r.), generała majora wojsk pruskich, żonatego dwukrotnie: 1. z Anną Barbarą bar. von Trautenberg, 2. z Babetą Marią bar. von Enzenberg. Z pierwszą żoną posiadał syna – Wilhelma Fryderyka (ur. 1783 – zm. 4.08.1853 r.), pułkownika wojsk pruskich, żonatego z N.N. – posiadał córkę – N.. Z drugą żoną posiadał trzech synów: Józefa Franciszka Karola (ur. 1799 r.) – oficera wojsk bawarskich, Juliusza Cezara (ur. 1801 r.) – oficera wojsk pruskich Rudolfa Ernesta (ur. 1805 r.) – oficera wojsk pruskich.

Najstarszy syn Franciszka Sylwiusz – Erdmann I (ur. 28.07.1720 – zm. 24.03.1794 r.), odziedziczył Szydłowiec (Schedlau). W 1748 roku przejął majątki swojego stryja – Augusta Ludwika. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 21.05.1749 r.) ze swoją kuzynką Luizą Ulryką Zofią (ur. 20.09.1731 – zm. 28.03.1751 r.), córką Fryderyka hr. von Pueckler z Tłustorębów (Kirchberg), 2. (x 12.10.1751

r.) z Maksymilianą Szarlottą (ur. 4.03.1727 – zm. 11.03.1796 r.), córką Jana Krzysztofa bar. von Seher-Thoss, miał dwanaścioro dzieci:

- Maksymilianę Urszulę Karolinę (ur. 15.04.1750 r.) – żonę (x 14.11.1773 r.) Jana Karola Gottlieba hr. von Sandreczki (ur. 16.01.1750 – zm. 1.10.1803 r.) właściciela Mańczyc (Manze) koło Strzelina (Strehlen);
- Luizę Zofię Beatę (ur. 23.03.1751 – zm. 18.01.1801 r.) – żonę (x 12.03.1769 r.) Fryderyka Wilhelma Ferdynanda Gottloba hr. von Sandreczki właściciela Bielawy (Langenbielau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach);
- Augustę Franciszkę Szarlottę (ur. 29.05.1753 r.) – zmarłą w dzieciństwie;
- Erdmanna II jun. – kontynuatora rodu – założyciela domu Szydłowiec (Schedlau);
- Fryderyka Jana Ludwika Erdmanna – założyciela domu Jemielno (Gimmel);
- Jerzego Augusta Erdmanna (ur. 9.08.1758 r.) – porucznika wojsk duńskich, później pruskiego regimentu huzarów;
- Karola Franciszka Krzysztofa – założyciela domu Jedlinki (Tannhausen-Charlottenbrunn) – Bystrzyca Górna (Ober Weistritz);
- Amalię Henriettę Erdmuth (ur. 3.01.1761 r.) – żonę (x 1.05.1781 r.) Gustawa hr. von Roeder;
- Maksymiliana Erdmutha Wilhelma – założyciela domu Biała Nyska (Bielau);
- Ferdynanda Fryderyka Wiktora (ur. 8.02.1763 – zm. 1765 r.);
- Filipinę Poliksenę (ur. 7.12.1764 – zm. 20.02.1786 r.);
- Stanisława Ernesta Sylwiusza (ur. 23.10.1766 – zm. 1769 r.).

a) Dom Szydłowiec (Schedlau)

Erdmann II jun. (ur. 20.01.1755 – zm. 6.09.1819 r.) odziedziczył rodowy Szydłowiec (Schedlau), był również właścicielem Rogów (Rogau), Tłustoręb (Kirchberg) i Tarnic (Tarnitze) koło Niemodlina (Falkenberg). Generał major wojsk pruskich i marszałek dworu króla pruskiego, żonaty (x 31.05.1791 r.) z Joanną Fryderyką Małgorzatą (ur. 5.10.1769 – zm. 7.06.1834 r.), córką Jana Zygmunta bar. von Czettritz z Mysłowa (Seitendorf) koło Jawora (Jauer) posiadał siedmioro dzieci:

1. Erdmanna III Karola Aleksandra Ludwika (ur. 4.04.1792 r.) – prezydenta rejencji górnośląskiej, majora rezerwy regimentu gwardii grenadierów wojsk pruskich. Żonaty (x 16.04.1826 r.) z Joanną Augustyną Albertyną Fryderyką Franciszką bar. von Eckardstein-Lauenberg (ur. 28.10.1808 r.) miał sześcioro dzieci:
 - a) Joannę Szarlottę Agnieszkę Erdmundę (ur. 26.05.1827 r.) – żonę (x 25.11.1856 r.) asesora rejencji górnośląskiej Oskara von Kościelski, właściciela Panoszowa (Ponoschau) koło Dobrodzienia (Guttentag);
 - b) Erdmanna (ur. 5.11.1832 r.);
 - c) Amalię Szarlottę Joannę Erdmundę (ur. 22.07.1838 r.);
 - d) Klarę Szarlottę Luizę Adelajdę Erdmundę (ur. 10.04.1844 r.);

- e) Biankę Szarlotę Luizę Paulinę Erdmundę (ur. 27.02.1846 r.);
- f) Idę Szarlotę Joannę Zofię Erdmundę (ur. 19.10.1848 r.).
- 2. Paulinę Szarlotę Zofię Erdmundę (ur. 12.08.1793 r.) – żonę (x 31.05.1816 r.) Karola Ludwika Stanisława hr. von Stosch z Lewina Brzeskiego (Loewen);
- 3. Karola Gotarda Zygmunta Erdmanna (ur. 31.12.1794 – zm. 17.10.1854 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x 24.10.1821 r.) z Luizą Fryderyką Maksymilianą Zofią von Czettritz-Neuhaus (ur. 17.08.1803 – zm. 16.12.1826 r.) z Chełmca (Kolbnitz) koło Jawora (Jauer), 2. (x 28.06.1829 r.) z Joanną hr. von Pueckler (ur. 2.02.1796 – zm. 20.09.1859 r.) z Jemielna (Gimmel). Z pierwszego małżeństwa posiadał córkę – Bertę Karolinę Joannę Filipinę (ur. 4.05.1825 r.), żonę (x 19.01.1851 r.) Erdmanna Juliusza Hugo hr. von Pueckler z domu Biała Nyska (Bielau) założyciela domu Rogów (Rogau);
- 4. Luizę Maksymilianę Amelię Erdmundę (ur. 3.03.1796 r.);
- 5. Jerzego Augusta Sylwiusza Erdmanna (ur. Szydłowiec, Schedlau 16.06.1799 – zm. Jakubowice, Jakobsdorf 25.03.1843 r.) – właściciela Jakubowic (Jakobsdorf), Klucznika (Kleuschnitz), Malerzowic (Mahlen-dorf) koło Niemodlina (Falkenberg) i Zacharzyc (Sacherwitz) koło Wrocławia (Breslau), żonatego (x Opole, Oppeln 1.08.1823 r.) z Pauliną Joanną Emilią (ur. 25.05.1802 – zm. 15.03.1867 r.) córką radcy rejencji Wilhelma Alojzego Konstantyna Neumanna. Miał dzieci:
 - a) Matyldę Paulinę Joannę Emilię (ur. 2.07.1824 r.) – żonę (x 4.06.1850 r.) Adolfa hr. von Westarp;
 - b) Joannę Helenę Elizę (ur. 20.09.1831 r.) – żonę (x 6.09.1849 r.) Ryszarda (ur. 1.10.1816 r.) bar. von Koppy, landrata powiatu niemodlińskiego;
 - c) Jerzego II Henryka Erdmanna Emila (ur. 12.07.1825 – zm. Niemodlin, Falkenberg 14.10.1883 r.), landrata powiatu niemodlińskiego, właściciela Wierzbi (Wiersbel) koło Niemodlina (Falkenberg). Żonaty (x Neuendorf 26.11.1848 r.) z Klarą Heleną von Bennigsen (ur. Berlin 12.09.1830 – zm. Poczdam, Potsdam 4.07.1890 r.) posiadał sześcioro dzieci, z których tylko dwoje osiągnęło wiek dorosły:
 - Georgettą Helenę Emilię Paulinę Erdmutę (ur. Berlin 20.11.1849 r.) – żonę (x Wierzbie, Wiersbel 27.11.1866 r.) Adolfa bar. von Thielmann (zm. Jakubowice, Jakobsdorf 7.01.1908 r.);
 - Wacława Fryderyka Erdmanna Jana Henryka Kaspra Baltazara (ur. Wierzbie, Wiersbel 13.06.1858 – zm. Weimar 12.02.1925 r.), żonatego (x Berlin 15.11.1899 r.) z Ewą Gertrudą Julią Marią Kunisch (ur. Demmin 26.07.1877 – zm. Weimar 12.02.1925 r.).
 - d) Hermanną Karolą Konstantyną Erdmanna (ur. 17.04.1837 r.) – referendarza sądowego w Jeleniej Górze (Hirschberg);

6. Jana Henryka Fryderyka Erdmanna (ur. 24.12.1801 r.) majora wojsk pruskich.

Pod koniec XIX wieku Szydłowiec (Schedlau) został przejęty przez Edwarda Erdmanna Lotara z domu Rogów (Rogau) koło Świdnicy (Schweidnitz).

b) Dom Jemielno (Gimmel)

Założycielem domu był młodszy brat Erdmanna II jun. z Szydłowca (Schedlau) – Fryderyk Jan Ludwik Erdmann (ur. 26.01.1756 – zm. 11.11.1806 r.) porucznik wojsk pruskich, właściciel Stradomi (Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W 1791 roku miejscowość tą zamienił z N. hr. von Larisch na Otmęt (Ottmuth) koło Opola (Oppeln), który następnie w 1795 roku przekazał hr. von Roedern. Był również właścicielem Izbicka (Stubendorf) koło Opola (Oppeln). W 1792 roku przeniósł się do Jemielnia (Gimmel) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty (x 17.10.1784 r.) z Augustą Christianą Szarlottą (ur. 6.11.1769 – zm. 22.02.1817 r.), córką generała porucznika wojsk pruskich Fryderyka Augusta von Erlach z Bogunowa (Bogenau) koło Wrocławia (Breslau) posiadał siedmioro dzieci:

1. Fryderyka Ludwika Erdmanna Augusta (ur. 29.05.1786 – zm. 3.07.1856 r.) – pułkownika wojsk pruskich i dowódcę regimentu huzarów gwardii. Żonaty (x 24.12.1812 r.) z Agnieszką Urszulą Ludgardą Klarą hr. von Pueckler-Muskau (ur. 5.10.1794 – zm. 26.03.1837 r.), miał trzy córki: Agnieszkę Biankę Klementynę (ur. 7.05.1815 r.), Klementynę (ur. 2.12.1822 r.) – żonę (x 11.10.1846 r.) Alfreda hr. zu Dohna-Schlodien z Małomic (Mallmitz), Biankę Olimpię Georginę (ur. 4.07.1826 r.) – żonę (x 19.08.1844 r.) Konstantyna hr. von Schlabrendorf ze Stolca (Stolz) koło Ząbkowic (Frankenstein);
2. Wilhelma Erdmanna Karola Augusta (ur. 17.02.1790 r.) – pułkownika wojsk pruskich, żonatego (x 5.05.1817 r.) z Ulryką Karoliną von Brosco-vius (ur. 23.09.1797 r.);
3. Szarlottę Augustę (ur. 22.03.1793 r.) – żonę (x 5.04.1824 r.) Henryka von Wedell, pułkownika wojsk pruskich i dowódcy 5. regimentu ułanów;
4. Augustę Wilhelminę (ur. 2.09.1794 r.) – żonę (x 28.03.1818 r.) Karola Ludwika hr. von Hessenstein;
5. Joannę (ur. 2.02.1796 r.) – żonę (x 28.06.1829 r.) Karola Gotarda Zyg-munta Erdmanna hr. von Pueckler (ur. 31.12.1794 r.) z Rogowa Soboc-kiego (Rogau-Rosenau) ;
6. Hermana Konstantyna Erdmanna (ur. 22.12.1798 r.) – marszałka dworu księcia Wilhelma pruskiego;
7. Emmę Zofię (ur. 25.04.1806 r.).

c) Dom Jedlinka (Tannhausen-Charlottenbrunn), Bystrzyca Górna (Ober Weistritz)

Pueckler-Burghaus i Pueckler und Blankensee

Założycielem domu był brat Erdmanna jun. z Szydłowca (Schedlau) i Fryderyka Jana Ludwika Erdmanna z Jemielna (Gimmel) – Karol Franciszek Krzysztof Erdmann (ur. 8.07.1759 – zm. 13.02.1796 r.), początkowo właściciel Rozkochowa (Rosnochau) koło Prudnika (Neustadt). W 1786 roku nabył Jedlinkę (Tannhausen-Charlottenbrunn) koło Wałbrzycha (Waldenburg). Żonaty (x 15.05.1787 r.) z Luizą Augustą (ur. 11.12.1766 – zm. 15.12.1793 r.), córką Jana Zygmunta bar. von Czettritz z Mysłowa (Seitendorf) koło Jawora (Jauer) posiadał dwoje dzieci: Erdmanna Augusta Sylwiusza i Filipinę Zofię Józefę Szarłotę (ur. 9.06.1789 r.) – żonę (x 17.12.1807 r.) Erdmanna Karola Gottłoba hr. von Sandreczky z Bielawy (Langenbielau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Erdman August Sylwiusz (ur. Jedlinka, Tannhausen 16.06.1788 – zm. 12.10.1826 r.) – właściciel Jedlinki (Tannhausen-Charlottenbrunn) i Bystrzycy Górnej (Ober Weistritz), żonaty (x 24.06.1816 r.) z Anną Antonią Szarłotą Zofią hr. von Maltzan (ur. 1.06.1794 – zm. 27.11.1826 r.), posiadał dwie córki i dwóch synów:

1. Karola Aleksandra Ludwika Erdmanna (ur. Jedlinka, Tannhausen 9.07.1817 – zm. Bystrzyca Górna, Ober Weistritz 1.07.1899 r.) – właściciela państwa Bystrzycy Górnej (Ober Weistritz) koło Świdnicy (Schweidnitz). W 1885 roku (12.07.) kupił od Fryderyka Mikołaja Hermanna hr. von Burghaus – ostatniego przedstawiciela tego rodu, majorat Korfantów (Friedland) koło Niemodlina (Falkenberg). W 1887 roku (15.07.) cesarz niemiecki zezwolił nowemu właścicielowi na przyjęcie do swojego nazwiska, nazwiska „Burghaus” – „hr. von Pueckler-Burghaus”. Był I ordynatem von Pueckler – Burghaus majoratu Korfantów (Friedland). Posiadał Korfantów (Friedland) z majątkami: Ligota Fyrlądзка (Ellguth-Friedland), Włostowa (Floste), Sowin (Sabine), część Wierzbi (Wiersbel) i Niesiebędowice (Nuessdorf) koło Niemodlina (Falkenberg). Żonaty (x Kłępsk, Klemzig 6.05.1844 r.) z Karoliną Henriettą księżną zu Reuss-Schleiz-Koestritz (ur. Kłępsk, Klemzig 4.12.1820 – zm. Bystrzyca Górna, Ober Weistritz 15.06.1912 r.), posiadał siedmioro dzieci:

- a) Marię Dorotę Annę Henriettę (ur. 17.12.1845 r.);
- b) Eberharda Henryka Karola Erdmanna (ur. 8.10.1847 r.);
- c) Fryderyka Wilhelma Antoniego Erdmanna (ur. 3.02.1849 – zm. Korfantów, Friedland 10.07.1920 r.) – II ordynata hr. von Pueckler-Burghaus, rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Wiesbaden 19.04.1885 r.) z Elzą Fanny Zofią Aleksandrą von Koeppen (ur. 18.05.1862 – zm. Korfantów, Friedland 26.06.1899 r.), miał trzech synów:

- Karola Fryderyka Wilhelma Lotara Erdmanna (ur. Wrocław, Breslau 7.10.1886 r.) – III ordynata hr. von Pueckler-Burghaus, rycerza zakonu joannitów. Żonaty był (x Rychnów k. Namysłowa, Reichen b. Namslau 20.05.1913 r.) z Olgą Elżbietą księżną von Sachsen-Altenburg (ur. Albrechtsberg 17.04.1886 r.), właścicielką zamku i państwa Serrahn w Saksonii.
- Sylwiusza Henryka Erdmanna (ur. Korfantów, Friedland 3.09.1889 r.) – rotmistrza wojsk niemieckich, rycerza zakonu joannitów;
- Otto Karola Erdmanna (ur. Korfantów, Friedland 11.06.1891 r.) – oficera wojsk niemieckich.
- d) Henryka Fryderyka Sylwiusza Erdmanna (ur. 25.04.1851 r.);
- e) Dorotę Annę Antoninę Augustę (ur. Nowa Wieś, Neudorf 29.12.1853 r.) – żonę (x Bystrzyca Górna, Ober Weistritz 10.02.1892 r.) Hermanna hr. von Pueckler-Limburg (zm. Bystrzyca Górna, Ober Weistritz 2.02.1902 r.),
- f) Annę Luizę Joannę Dorotę (ur. 3.07.1855 r.);
- g) Karola Erdmanna Henryka Fryderyka (ur. Nowa Wieś, Neudorf 1.10.1857 r.) – doktora honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego, właściciela Bystrzycy Górnej (Ober Weistritz) i Burkatowa (Burkersdorf). Żonaty był (x Roztoka, Rohnstock 3.08.1901 r.) z Marią Agnieszką hr. von Hochberg (ur. Roztoka, Rohnstock 4.06.1871 r.).
- 2. Poliksenę Franciszkę Fryderykę Filipinę (ur. 24.01.1819 r.) – żonę (x 30.06.1845 r.) Artura von Petery;
- 3. Erdmanna Aleksandra Jerzego (ur. Jedlinka, Tannhausen 22.04.1820 – zm. Getynga, Goettingen 11.11.1864 r.) – rycerza zakonu joannitów, właściciela Domanic (Domanze) koło Świdnicy (Schweidnitz) oraz majątków na Dolnych Łużycach. Żonaty (x Domanice, Domanze 24.05.1847 r.) z Matyldą hr. von Brandenburg (ur. Berlin 4.04.1825 – zm. Hannover 26.02.1900 r.), posiadał sześcioro dzieci:
 - a) Fryderyka Wilhelma Erdmanna Karola (ur. 8.03.1849 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
 - b) , Elżbietę Fryderykę Wilhelminę Annę Matyldę (ur. Berlin 13.11.1851 r.) – damę dworu księżnej Albrechty pruskiej;
 - c) Fryderyka Erdmanna Karola Gustawa Aleksandra (ur. Berlin 12.11.1852 – zm. Wrocław, Breslau 6.11.1910 r.) – w 1885 roku (18.03.) uzyskał prawo dodania do herbu u nazwiska, herbu i nazwiska wymarłego rodu hr. Blankensee: „Graf von Pueckler und Blankensee”. W 1911 roku otrzymał w posagu żony państwo Cieszków (Freyhan) koło Milicza (Militsch) Żonaty (x Berlin 6.10.1877 r.) z Aleksandrą bar. von Fircks, której matka była ostatnią przedstawicielką rodu hr. von Blankensee, miał dwoje dzieci:

- Fryderyka Wilhelma Erdmanna Karola Lotara Jerzego Aleksandra hr. von Pueckler und Blankensee (ur. Oława, Ohlau 8.11.1878 r.) – asesora rejencji wrocławskiej, rycerza zakonu joannitów;
 - Małgorzatę Matyldę Marię Ewę (ur. Oława, Ohlau 12.06.1885 r.) – żonę (x Berlin 12.01.1905 r.) Hasso von Schwichow, majora wojsk niemieckich. Jej syn – Fryderyk Wilhelm (ur. 1905 r.) został adoptowany przez wuja Fryderyka Wilhelma Erdmanna Karola Lotara Jerzego Aleksandra hr. von Pueckler und Blankensee i przyjął w 1937 roku nazwisko „Pueckler von Schwichow”.
 - d) Mikołaja Fryderyka Wilhelma Eberharda Erdmanna (ur. Brandenburg 7.07.1854 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Rogów, Rogau 12.05.1898 r.) z Aleksandryną Bertą Joanną hr. von Pueckler (ur. Rogów, Rogau 27.12.1866 r.) z domu Rogów (Rogau) k. Świdnicy (Schweidnitz);
 - e) Erdmanna Fryderyka Wilhelma Karola (ur. Brandenburg 31.08.1857 r.) – majora wojsk niemieckich;
 - f) Matyldę Fryderykę Wilhelminę Poliksenę Elżbietę Julię Aleksandrę Annę (ur. Brandenburg 31.07.1859 r.).
4. Antonię Matyldę Karolinę (ur. 11.02.1824 r.).

d) Dom Biała Nyska (Bielau)

Dom ten założył brat poprzednich – Maksymilian Erdmann Wilhelm (Maksymilian Wilhelm Erdmann) (ur. 16.01.1762 – zm. 29.08.1845 r.) kapitan wojsk pruskich odznaczony orderem „pour le Merite” właściciel Białej Nyskiej (Bielau) i Bodzanowa (Langendorf) koło Nysy (Neisse), oraz Rozkochowa (Rosnochau) i Borzysławic (Borislawitz) koło Koźła (Cosel). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 11.11.1790 r.) z Heleną Zofią Eleonorą (ur. 28.12.1772 – zm. 31.03.1804 r.), jedyną córką Jana Krzysztofa von Rothkirch, generała porucznika wojsk pruskich, 2. (x 1.01.1806 r.) z Joanną Nepomuceną (ur. 1782 – zm. 9.04.1810 r.) hr. von Larisch.

Z pierwszego małżeństwa posiadał syna – Edwarda Maksymiliana Ferdynanda Erdmanna (ur. 30.07.1795 r.), właściciela państwa Rakowice (Rothlach) koło Bolesławca (Bunzlau) na Dolnym Śląsku i Rzezyc (Rzetztitz) na Górnym Śląsku. Żonaty był (x 18.05.1825 r.) z Heleną (ur. 9.06.1799 r.) hr. von Larisch-Moennich.

Z drugiego małżeństwa miał syna – Erdmanna Juliusza Hugo, założyciela domu Rogów (Rogau).

e) Dom Rogów (Rogau)

Dokładnie nie wiadomo o jaką miejscowość chodzi: Rogi (Rogau) koło Niemodlina (Falkenberg), Rogów (Rogau) koło Świdnicy (Schweidnitz) czy Rogów Sobocki (Rogau-Rosenau) koło Wrocławia (Breslau). Wszystkie te miejscowo-

ści należały do Puecklerów i informacje o tych majątkach często są sprzeczne. Prawdopodobnie jednak był to Rogów (Rogau) koło Świdnicy (Schweidnitz). Założycielem domu był Erdmann Juliusz Hugo (ur. Borzysławice k. Koźła, Borislawitz b. Cosel 30.03.1810 – zm. Rogów, Rogau 30.01.1897 r.) – właściciel Rogowa Sobockiego (Rogau-Rosenau), Rakowic (Rothlach) i Otoka (Uttig) koło Bolesławca (Bunzlau), Łęcz (Lenschuetz), Pociękarbia (Potzenkarb) i Rzeczyc (Rzetzitz) koło Koźła (Cosel). Żonaty (x Wrocław, Breslau 19.01.1851 r.) z Bertą Karoliną Joanną Filipiną (ur. Rogi k. Niemodlina, Rogau b. Falkenberg 4.05.1825 – zm. Rogów k. Świdnicy, Rogau b. Schweidnitz 2.09.1910 r.), córką Karola Gotarda Zygmunta Erdmanna hr. von Pueckler z domu Szydłowiec (Schedlau) miał pięcioro dzieci:

1. Maksymiliana Erdmanna Karola Edwarda (ur. Wrocław, Breslau 23.10.1851 – zm. Rogów 21.05.1921 r.) – właściciela Rogowa Sobockiego (Rogau-Rosenau), Garncarska (Marxdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz) i Izdebki (Grunau) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty (x Berlin 3.02.1894 r.) z Heleną hr. von Schulenburg (ur. Oefte 18.12.1866 r.), miał syna – Wilhelma Augusta Wiktora Erdmanna Karola Hermanna Ernesta (ur. Rogów k. Świdnicy, Rogau b. Schweidnitz 22.11.1901 r.), właściciela wszystkich majątków ojca, zaś po śmierci w 1924 roku stryja, Edwarda Erdmanna Lotara przejął również wszystkie jego majątki. Żonaty (x Loewenbruch 19.07.1924 r.) z Jadwigą Joanną Zuzanną Małgorzatą Klotyldą von dem Knesebeck (ur. Kassel 4.04.1900 r.).
2. Edwarda Erdmanna Lotara (ur. Rogów k. Świdnicy, Rogau b. Schweidnitz 13.09.1853 – zm. Szydłowiec, Schedlau 31.03.1924 r.) – właściciela Szydłowca (Schedlau), Rakowic (Rothlach), Otoka (Uttig), Łęcz (Lenschuetz), Pociękarbia (Potzenkarb) i Rzeczyc (Rzetzitz). Po jego śmierci majątki odziedziczył bratanek – Wilhelm August Wiktor Erdmann Karol Hermann Ernest.
3. Waltera Albrechta Erdmanna (ur. Rogów, Rogau 9.10.1869 – zm. Rogów, Rogau 23.08.1924 r.). Żonaty (x Schoenberg 14.10.1891 r. – rozwiedziony 1903 r.) z Luizą Kriską von Zastrow (ur. Schoenberg 28.07.1870 r.);
4. Eleonorę Annę Elżbietę (ur. Rogów, Rogau 29.12.1862 r.) – żonę (Rogów, Rogau 25.06.1885 r.) Vollrata von der Luehe;
5. Aleksandrynę Bertę Joannę (ur. Rogów, Rogau 27.12.1866 r.) – żonę (x Rogów, Rogau 12.05.1898 r.) Mikołaja Fryderyka Wilhelma Eberharda Erdmanna hr. von Pueckler (ur. Brandenburg 7.07.1854 r.) z domu Bystrzyca Górna (Ober Weistritz).

2. Podlinia łużycka – Pueckler-Muskau

Założycielem podlinii łużyckiej był najstarszy syn Augusta Sylwiusz i brat Franciszka Sylwiusza z Szydłowca (Schedlau) – Erdmann (ur. 10.09.1687 – zm. 5.09.1742 r.) żonaty (x 17.05.1718 r.) z Konstancją Henriettą (zm. 5.09.1747 r.), córką Henryka Rudgera bar. von Ilgen, ministra króla pruskiego. Po śmierci Erdmanna wdowa wyszła ponownie za mąż (x 1745 r.) za Jana Zygmunta hr. Bronikowskiego. Erdmann posiadał córkę – Luizę Henriettę (ur. 7.10.1719 – zm. 14.03.1783 r.), żonę (x 15.07.1737 r.) Franciszka Fryderyka (zm. 6.05.1767 r.) hr. von Castell oraz syna – Augusta Henryka.

August Henryk (ur. 8.11.1720 - zm. 9.02.1810 r.) – właściciel Branitz i Gross Doebern koło Cottbus, był dwukrotnie żonaty: 1. (x 3.10.1743 r.) z Łucją Szarlottą (ur. 26.02.1722 – zm. 24.04.1757 r.), córką pułkownika wojsk pruskich Karola Augusta bar. von Grote, 2. (x 6.08.1792 r.) z Szarlottą Zofią Rachelą (ur. 28.10.1770 – zm. 17.08.1844 r.), córką kapitana wojsk pruskich Ernesta Ferdynanda von Kracht. Posiadał córkę Augustę Szarlottę Luizę (ur. 31.12.1750 r.) dwukrotnie zamężną: 1. (x 30.12.1771 r.) z Chrystianem Ernestem (zm. 28.04.1784 r.) hr. zu Lynar, 2. (x 26.01.1794 r.) z Augustem Gotardem Leopoldem von Schlieben, oraz dwóch synów (jednego z pierwszego i drugiego z drugiego małżeństwa):

1. Ludwika Karola Erdmanna Jana (ur. 12.07.1754 – zm. 16.01.1811 r.), tajnego radcę dworu saskiego, właściciela wolnego państwa stanowego Muskau i Branitz na Górnych Łużycach, Kalnichen w Brandenburgii i Klein Buckow na Dolnych Łużycach. Żonaty (x 27.12.1784 r.) z dziedziczką Muskau Klementyną Kunegundą Szarlottą Luizą Olimpią (ur. 5.06.1770 – zm. 8.03.1850 r.), córką Jerzego Aleksandra Hermana hr. von Callenberg. W 1799 roku rozwiedziony, żona wyszła ponownie za mąż (x 13.05.1799 r.) za Karola Fryderyka Augusta hr. von Seydewitz. Posiadał pięcioro dzieci:

a) Hermana Ludwika Henryka (ur. 30.10.1785 – zm. 4.02.1871 r.) – generała majora

wojsk pruskich, który odziedziczył Muskau. Żonaty (x 9.10.1817 r.) z Luizą Anną

Wilhelminą, córką kanclerza państwa pruskiego Karola Augusta ks. von Hardenberg.

Rozwiedziony w 1826 roku (20.03.) – nie posiadał dzieci. W 1822 roku (10.06.)

otrzymał tytuł księcia pruskiego z prawem primogenitury;

- b) Kurta Augusta Jerzego Sylwiusza (ur. 4.11.1786 – zm. 23.08.1787 r.);
- c) Luizę Marię Henriettę Klementynę Olimpię (ur. 20.08.1790 r.) – żonę (x 21.04.1810 r.) Jana Karola hr. von Kospoth, ordynata majoratu Buhrau;
- d) Augustę Szarlottę Herminę Olimpię Biankę (ur. 27.12.1792 r.) – zmarłą w dzieciństwie;

- e) Agnieszkę Urszulę Ludgardę Klarę (ur. 5.10.1794 r.) – żonę (x 26.12.1812 r.) Fryderyka Ludwika Erdmanna Augusta hr. von Pueckler (ur. 29.05.1786 r.) z Jemielna (Gimmel).
2. Sylwiusza Wilhelma Karola Henryka (ur. 21.08.1800 – zm. 13.03.1859 r.), właściciela Schoenfeld na Łuzycach, żonatego dwukrotnie: 1. (x 29.05.1833 r.) z Luizą Izabelą (ur. 11.04.1809 – zm. 27.12.1852 r.) bar. de Constant-Rebecque, 2. (x 13.05.1854 r.) z Luizą (ur. 26.07.1815 r.) hr. Sandreczky. Majątek odziedziczył jego syn z pierwszego małżeństwa – Henryk Ludwik Albert Hermann Wiktor Sylwiusz.
- Henryk Ludwik Albert Hermann Wiktor Sylwiusz (ur. Berlin 14.04.1835 – zm. Riva 17.05.1897 r.) żonaty (x 2.05.1861 r.) z Luizą Marią Henriettą bar. de Constant-Rebecque (ur. Lozanna 3.03.1835 – zm. zamek Mezery 21.12.1921 r.). Miał czterech synów:
- a) Augusta Karola Henryka Jerzego (ur. Schoenfeld 25.07.1864 r.) – właściciela Branitz, Gross Doebern i Kahren na Łuzycach. Żonaty (x Gross Peterwitz 14.01.1902 r.) z Teodorą hr. zu Limburg-Stirum (ur. Gross Peterwitz 7.12.1867 r.), miał pięcioro dzieci:
 - Luizę Henriettę Paulę Joannę (ur. Herischdorf 15.11.1902 r.);
 - Augusta Sylwiusza Henryka Zygmunta Maksymiliana Fryderyka (ur. Gross Peterwitz 27.12.1867 r.);
 - Adriana Henryka Kurta Gintera Jerzego (ur. Herischdorf 24.03.1905 r.);
 - Karola Erdmanna Wiktora Jana Teodora Henryka (ur. Herischdorf 13.12.1906 r.);
 - Henryka Fryderyka Wilhelma Ludwika Bernarda (ur. Herischdorf 11.08.1912 r.)
 - b) Henryka Karola Zygmunta Fryderyka Wiktora (ur. Schoenfeld 31.10.1865 r.) – właściciela Neu Branitz na Łuzycach i plantacji w Afryce Wschodniej;
 - c) Hermanna Ludwika Erdmanna Karola Hugo (ur. Branitz 26.12.1873 – zm. Monachium, Muenchen 22.01.1915 r.) – żonatego (x Belmonte 17.05.1900 r.) z Cecylią Aleksandryną bar. de Constant-Rebecque (ur. Haga, Haag 24.06.1857 r.);
 - d) Fryderyka Wilhelma Luiza (ur. Wełna k. Obornik - Wielkopolska, Wełna – Gross Polen 6.10.1877 r.) – żonatego (x Neuilly k. Paryża 26.12.1911 r.) z Renee Blanche Corinną Pusset (ur. Nolay – Afryka, Złote Wybrzeże 26.02.1887 r.).

B. LINIA FRANKOŃSKO – LIMBURSKA: PUECKLER und LIMBURG

Starszy syn Jerzego – Karol Franciszek (zm. 5.01.1708 r.), tajny radca dworu saskiego i polskiego, nabył państwo Fahrenberg koło Norymbergi i poprzez małżeństwo (x 8.02.1705 r.) z Anną Marią (ur. 16.05.1682 – zm. 21.08.1708 r.), córką Franciszka bar. von Liechtenberg wszedł w posiadanie części hrabstwa Limpurg. Syn jego – Karol Chrystian Wilhelm (ur. 8.12.1705 – zm. 10.02.1786 r.) był żonaty (x 10.06.1737 r.) z Karoliną Estienną (zm. 6.04.1793 r.), córką Henryka Fryderyka hr. von Loewenstein-Wertheim. Posiadał trzech synów: Fryderyka Filipa Karola, Chrystiana Wilhelma Karola i Chrystiana Karola Aleksandra Augusta, oraz cztery córki: Fryderykę Luizę Karolinę (ur. 9.06.1738 – zm. 27.07.1772 r.) – żonę Józefa Ludwika (zm. 27.03.1776 r.) hr. von Sayn und Wittgenstein, Zofię Karolinę (ur. 19.08.1742 r.), Wilhelminę Henriettę Karolinę (ur. 30.08.1746 – zm. 20.03.1800 r.) – żonę (x 9.11.1772 r.) Jana Ludwika (zm. 1796 r.) hr. von Sayn und Wittgenstein i Karolinę Wilhelminę Filipinę Augustę (ur. 30.06.1754 r.).

Średni syn Karola Chrystiana Wilhelma – Chrystian Wilhelm Karol (ur. 9.02.1744 r.) – prawdopodobnie nie był żonaty.

Starszy syn – Fryderyk Filip Karol (ur. 18.06.1740 r.) odziedziczył majątki ojca i w 1802 roku kupił dalsze części hrabstwa Limpurg. Kawaler wielu orderów m. in. rosyjskiego Aleksandra Newskiego oraz Św. Anny, pruskiego Czerwonego Orła, w 1767 roku był posłem na uroczystości koronacyjne w Petersburgu i Moskwie. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 7.02.1764 r.) z Marią Fryderyką (ur. 24.03.1739 – zm. 20.03.1765 r.), córką Fryderyka Ernesta hr. von Welz und Limpurg, 2. z Luizą Ernestyną (ur. 4.11.1759 r.), córką Eberharda Ludwika bar. von Gaisberg, marszałka dworu książąt wirttemberskich. Posiadał ośmioro dzieci: Karolinę (ur. 8.02.1765 – zm. 6.08.1787 r.), Luizę Krystynę Wilhelminę Karolinę (ur. 23.07.1778 – zm. 1783 r.), Karola Aleksandra (ur. 11.10.1782 r.) – pułkownika wojsk wirttemberskich a następnie w rosyjskiej służbie wojskowej, Luizę Fryderykę Karolinę Ernestynę (ur. 24.06.1784 r.) – żonę (x 26.08.1800 r.) Jerzego hr. von Loewenstein-Wertheim, Fryderyka Karola Ludwika Franciszka (ur. 12.02.1788 r.) – żonatego (x 11.02.1817 r.) z Zofią (ur. 13.07.1795 r.) bar. von Doernberg, posiadał dwóch synów: Kurta Karola Ludwika Ernesta Fryderyka Adama (ur. 2.10.1822 r.) i Karola Fryderyka Ludwika Emila Jerzego Maksa Adama Sylwestra (ur. 7.09.1826 r.); Ludwika Fryderyka Karola Maksymiliana (ur. 11.04.1790 r.) – pułkownika wojsk bawarskich, żonatego (x 9.05.1824 r.) z Luizą Glamorine (ur. 19.03.1803 r.) hr. von Bothmer, posiadał siedmioro dzieci: Augusta Karola Fryderyka Ludwika Ernesta Jerzego (ur. 9.04.1825 r.), Adolfa Karola Fryderyka Ludwika Ernesta (ur. 7.06.1826 r.), Zofię Luizę Karolinę Fryderykę Szarlottę Maksymilianę Matyldę (ur. 3.12.1827 r.), Luizę Klotyldę Szarlottę Emmę Julię Augustę Fryderykę (ur. 28.07.1831 r.), Edwarda Karola Fryderyka Ludwika Maksa (ur. 17.09.1832 r.), Feliksa Ludwika Fryderyka Karola Gotarda Hermana (ur. 15.12.1833 r.) i Malwinę Zofię Karolinę Matyldę Lu-

izę Fryderykę (ur. 20.05.1835 r.); Ferdynanda Wilhelma Klemensa Filipa Chrystiana Karola Ludwika Adolfa (ur. 11.12.1791 r.) oraz Jana Alberta Fryderyka Ernesta (ur. 23.05.1793 r.).

Najmłodszy – Chrystian Karol Aleksander August (ur. 15.07.1751 r.), żonaty (x 23.12.1784 r.) z Luizą Karoliną Eleonorą, córka Jana Fryderyka Wilhelma hr. von Isenburg-Buedingen, posiadał czworo dzieci: Karolinę Wilhelminę Zofię Luizę Krystynę (ur. 4.09.1786 r.), Karolinę Wilhelminę Zofię Esperancę (ur. 10.09.1787 – zm. 23.08.1789 r.), Fryderyka Wilhelma Aleksandra Chrystiana Ludwika Eugeniusza Karola (ur. 19.12.1788 – zm. 2.12.1790 r.) i Leopolda Jerzego Karola Fryderka Reinholda (ur. 5.11.1790 – zm. 15.06.1794 r.).

C. PUECKLER von SCHWICHOW

W 1937 roku (23.09.) Fryderyk Wilhelm von Schwichow (ur. 1905 r.) – siostrzeniec i adoptowany syn Fryderyka Wilhelma hr. von Pueckler z Grodźca (Groditz), właściciela Cieszkowa (Freyhan) koło Milicza (Militsch) przyjął nazwisko „hr. von Pueckler von Schwichow” oraz połączone herby Pueckler i Schwichow.

Źródła:

Sinapius T. I s. 739, T. II s. 184-186

Zedlitz T. IV s. 59-64

Blazek T. I s. 83, T. IV s. 136

Krane s. 91-92

Dorst T. I nr 13, 51

Doerr s. 138

Genealog. Handbuch... s. 321-326

Landbuecher Opp.-Rat. nr 42, 73, 76, 80, 88, 139, 151, 152, 161, 204, 206, 213, 215, 220, 244, 245, 247, 256, 260, 273, 274, 291

Zemska kniha... nr 12, 16, 18, 21, 28, 32, 33, 34, 40, 45, 46, 49, 59, 61, 64, 65, 71, 89, 91, 96, 98, 101, 109, 136, 137, 151, 155

C.D.S. T. VI nr 439, T. XXXIII s. 43, 44

Boehme T. II s. 86, T. III s. 127

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Limburg. Bd 11:2000 s. 68-72

W.B.P. Opole – Oddz. w Rogowie rkp perg.sygn. II-10 (akt kupna Niemodlina)

Domska J.: Niemodlin i ziemia niemodlińska od 1224 roku do początków XX wieku. Opole-Niemodlin 1998.

Frankenberg F.: Chronik der Herrschaft Tillowitz und des Geschlechtes ihrer Besitzer... Tillowitz 1885 s. 1-7

Praschma H.: Geschichte der Herrschaft Falkenberg in Oberschlesien. Falkenberg 1929 s. 45-56.

Schinke C.: Der Kreis Neustadt O.S. Geographisch-geschichtliches Handbuch...
Neustadt [brw. – ok. 1890] s. 99-101.

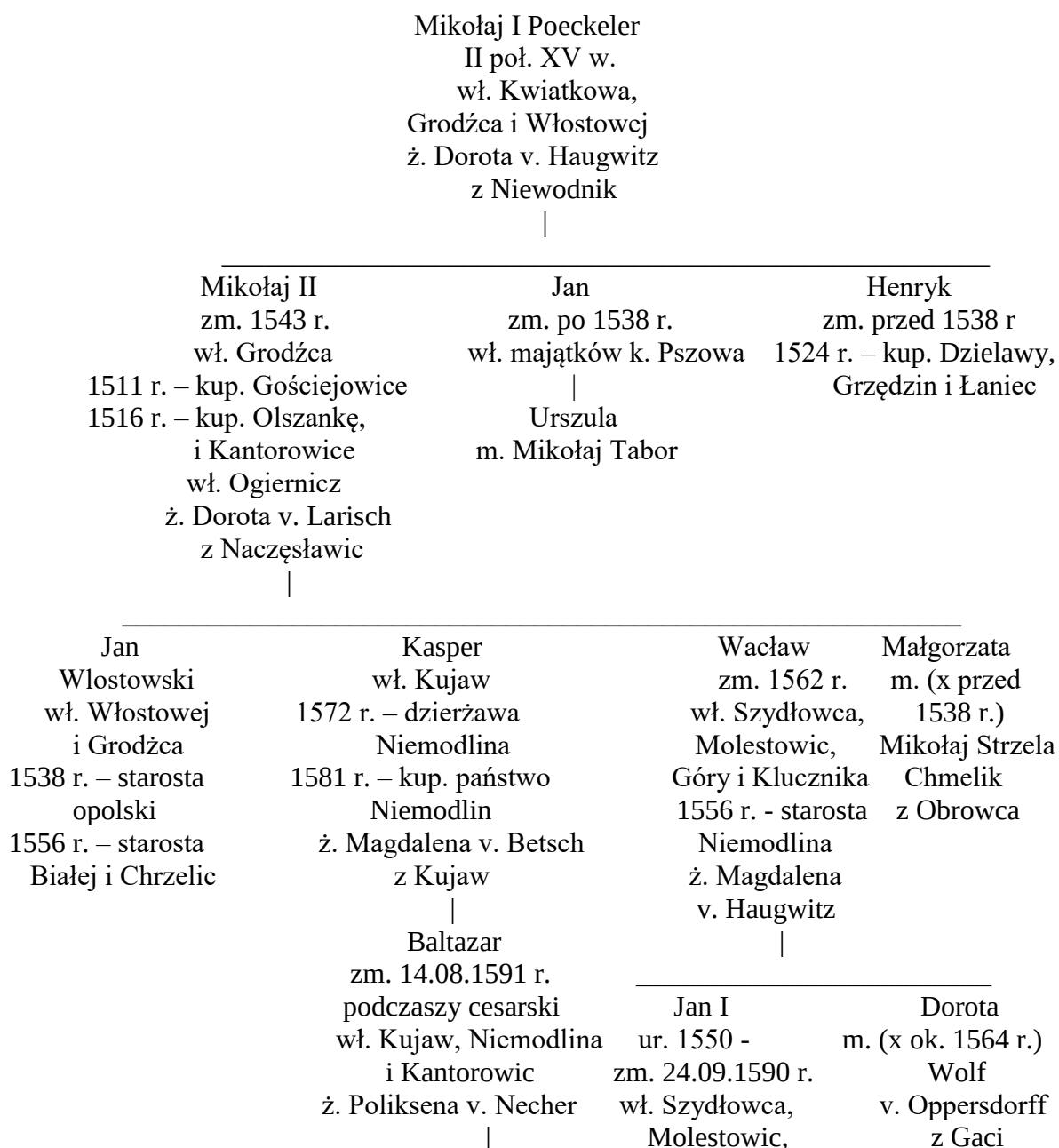
Hans des Zweiten Pueckler von Groditz auf Schedlau Lebensgeschichte. (w:) Zeitschrift... Bd. 6:1864 s. 266-296.

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch – Graefliche Haeuse. Gotha 1863 s. 662-675.

TABLICE GENEALOGICZNE

(skrótowe).

A. Linia śląsko – łużycka i podział na domy.

łużycka
Pueckler-Muskau

śląska

wł. Lubszy
i Rozkochowa
1754 r. – kupił
wolne wójtostwo
w Leśnicy

zm. 9.10. 1748 r.
wł. m. Henryk Krzysztof
bar. v. Seher-Thoss
(zm. 14.01.1753 r.)

Thustorębów
ż. (x 1728 r.)
Maria Renata
Maksymiliana
hr. v. Burghaus
z Korfantowa

|
córk:

a) Beata Maksymiliana
ur. 30.01.1730 –
zm. 9.05.1782 r.
m. (x 22.03.1749 r.)
Joachim Wilhelm
hr. v. Burghaus
z Korfantowa
(zm. 25.01.1804 r.)

b) Luiza Ulryka Zofia
(ur. 1731 –
zm. 28.03.1751 r.)
m. (x 21.05.1749 r.)
Erdmann hr. v. Pueckler
z Szydłowca
(zm. 24.03.1794 r.)

1. Podlinia śląska

Franciszek Sylwiusz
s. Augusta Sylwiusza
ur. 18.04.1691 – zm. 14.08.1754 r.

wł. Szydłowic
i Mąkoszyc
ż. 1. (x 15.11.1714 r.)

Ewa Franciszka
Wilhelmina
hr. v. Burghaus
z Sułowa
(ur. 14.04.1687 -
zm. 25.11.1740 r.)

2. (x 21.10.1743 r.)
Maksymiliana Karolina
hr. v. Nostitz-Rieneck
(ur. 15.09.1716 –
zm. 5.11.1780 r.)

|

Erdmann I

Franciszek Ludwik

Maria Franciszka

ur. 28.07.1720 - zm. 24.03.1794 r. wł. Szydłowca 1748 r. – przejął majątki stryja – Augusta Ludwika ż. 1. (x 21.05.1745 r.) Luiza Ulryka Zofia v. Pueckler z Tłustorębów (ur. 20.09.1731 – zm. 28.03.1751 r.)	ur. 22.03.1748 - zm. 23.07.1810 r. generał major wojsk pruskich ż. 1. Anna Barbara bar. v. Trautenberg 2. Babetta Maria bar. v. Enzenberg 	Karolina ur. 5.03.1747 r. m. Antoni hr. Crivelli		
2. (x 12.10.1751 r.) Maksymiliana Szarlotta bar. v. Seher-Thoss (ur. 4.03.1727 – zm. 11.03.1796 r.) 	Wilhelm Fryderyk ur. 1783 - zm. 4.08.1853 r. pułkownik wojsk cesarskich ż. N.N.	Józef Franciszek Karol ur. 1799 r. oficer wojsk bawarskich	Juliusz Cezar ur. 1801 r. oficer wojsk pruskich	Rudolf Ernest ur. 1805 r. oficer wojsk pruskich
Erdmann II jun. <u>dom</u> <u>Szydłowiec</u>	Fryderyk Jan Ludwik Erdmann <u>dom</u> <u>Jemielno</u>	Karol Franciszek Krzysztof <u>dom</u> <u>Jedlinka</u> , <u>Bystrzyca Górna</u> , <u>Pueckler-Burghaus</u>	Maksymilian Wilhelm Erdmann <u>dom</u> <u>Biała</u> <u>Nyska</u>	8 dzieci

a) Dom Szydłowiec

Erdmann II jun.
syn Erdmanna I
ur. 20.01.1755 –
zm. 6.09.1819 r.
wł. Rogów, Tłustoręb
i Tarnic
generał major
wojsk pruskich,
marszałek dworu
króla pruskiego
ż. (x 31.05.1791 r.)
Joanna Fryderyka
Małgorzata bar. v. Czettritz
z Mysłowa
(ur. 5.10.1769 –
zm. 7.06.1834 r.)
|

Erdmann III Karol Aleksander Ludwik ur. 4.04.1792 r. wł. Szydłowca prezydent rejencji górnosławskiej ż. (x 16.04. 1826 r.) Joanna Augustyna Albertyna Fryderyka Franciszka bar. v. Eckardstein- Leuenberg (ur. 28.10.1808 r.)	Karol Gotard Zygmunt Erdmann ur. 31.12.1794 - zm. 17.10.1854 r. wł. Rogowa ż. 1. (x 24.10. 1821 r.) Luiza Fryderyka Maksymiliana Zofia v. Czettritz- Neuhaus z Chełmca (ur. 17.08.1803 - zm. 16.12.1826 r.) 2. (x 28.06.1829 r.) Joanna v. Pueckler z Jemielna (ur. 2.02.1796 - zm. 20.09.1859 r.) Berta Karolina Joanna Filipina ur. 4.05.1825 r. m. (x 19.01.1851 r.) Erdmann Juliusz Hugo hr. v. Pueckler z Białej Nyskiej założyciel domu Rogów Sobocki	Jerzy August Sylwiusz Erdmann ur. 16.06.1799 - zm. 25.03.1843 r. wł. Jakubowic, Klucznika, Malerzowic i Zacharzyc ż. (x 1.08.1823 r.) Paulina Joanna Emilia Neumann (ur. 25.05.1802 r.) Jerzy II Henryk Erdmann Emil ur. 12.07. 1825 - zm. Niemodlin 14.10.1883 r. wł. Wierzbi ż. (Neuendorf 26.11.1848 r.) Klara Helena v. Bennigsen (ur. Berlin 12.09.1830 – zm. Poczdam 4.07.1890 r.) Wacław Fryderyk Erdmann Jan Henryk Kasper Baltazar ur. Wierzbie 13.06.1858 - zm. Weimar 12.02.1925 r. ż. (x Berlin 15.11.1899 r.) Ewa Gertruda Julia Maria Kunisch (ur. Demmin 26.07.1877 – zm. Weimar 12.02.1925 r.)	Jan Henryk Fryderyk Erdmann ur. 24.12.1801 r. major wojsk pruskich Hermann Karol Konstantyn Erdmann ur. 17.04. 1837 r. referendarz sądowy w Jeleniej Górze	córki: a) Paulina Szarlotta Zofia Erdmunda ur. 12.08.1793 r. m. (x 31.05.1816 r.) Karol Ludwik Stanisław hr. v. Stosch z Lewina Brzeskiego b) Luiza Maksymiliana Amalia Erdmunda ur. 3.03.1796 r. córki: a) Matylda Paulina Joanna Emilia ur. 2.07.1824 r. m. (x 4.06.1850 r.) Adolf hr. v. Westarp b) Joanna Helena Eliza ur. 12.07.1824 r. m. (x 6.09.1849 r.) Ryszard bar. v. Kopy (ur. 1.10.1816 r.) landrat powiatu niemodlińskiego Georgetta Helena Emilia Paulina Erdmunda ur. Berlin 20.11.1849 r. m. (x Wierzbie 27.11.1866 r.) Adolf bar. v. Thielmann (zm. Jakubowice 7.01.1908 r.)
---	--	---	---	---

Erdmann IV ur. 5.11.1832 r. wł. Szydłowca	córki: a) Joanna Szarlotta Agnieszka Erdmunda ur. 26.05.1827 r. m. (x 25.11.1856 r.) Oskar v. Kościelski wł. Panoszowa b) Amalia Szarlotta Joanna Erdmunda
---	---

- ur. 22.07.1838 r.
- c) Klara Szarlotta Luiza Adelajda Erdmunda
ur. 10.04.1844 r.
- d) Bianka Szarlotta Luiza Paulina Erdmunda
ur. 27.02.1846 r.
- e) Ida Szarlotta Joanna Zofia Erdmunda
ur. 19.10.1848 r.

b) Dom Jemielno

Fryderyk Jan Ludwik Erdmann
syn Erdmanna I
ur. 26.01.1756 – zm. 11.11.1806 r.
1792 r. – nabywa Jemielno
ż. (x 17.10.1784 r.) Augusta
Chrystiana Szarlotta v. Erlach
z Bogunowa
(ur. 6.11.1769 – zm. 22.02.1817 r.)

Fryderyk Ludwik Erdmann August ur. 29.05.1786 - zm. 3.07.1856 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x 24.12.1812 r.) Agnieszka Urszula Ludgarda Klara hr. v. Pueckler-Muskau	Wilhelm Erdmann Karol August ur. 17.02.1790 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x 5.05.1817 r.) Ulryka Karolina v. Broscovius (ur. 23.09.1797 r.)	Hermann Konstantyn Erdmann ur. 22.12.1798 r. marszałek dworu ks. Wilhelma pruskiego	córki: a) Szarlotta Augusta ur. 22.03.1793 r. m. (x 5.04.1824 r.) Henryk v. Wedell b) Augusta Wilhelmina ur. 2.09.1794 r. m. (x 28.03.1818 r.) Karol Ludwik hr. v. Hessenstein c) Joanna ur. 2.02.1796 r. m. (x 28.06.1829 r.) Karol Gotard Zygmunt Erdmann v. Pueckler z Rogowa Sobockiego d) Emma Zofia ur. 25.04.1806 r.
córki: a/ Agnieszka Bianka Klementyna ur. 7.05.1815 r. b/ Klementyna ur. 2.12.1822 r. m. (x 11.10.1846 r.) Alfred hr. zu Dohna-Schlodien z Małomic c/ Bianka Olimpia Georgina ur. 4.07.1826 r. m. (x 19.08.1844 r.) Konstantyn hr. v. Schlabrendorf ze Stolca			

c) Dom Jedlinka, Bystrzyca Górna, Korfantów – Pueckler-Burghaus
i Cieszków – Pueckler und Blankensee

Karol Franciszek Krzysztof Erdmann
 syn Erdmanna I
 ur. 8.07.1759 – zm. 13.02.1796 r.
 1786 r. – kup. Jedlinkę
 ż. (x 15.05.1787 r.) Luiza Augusta
 v. Czettritz z Mysłowa
 (ur. 11.12.1766 – zm. 15.12.1793 r.)
 |

Erdmann August Sylwiusz
 ur. Jedlinka 16.06.1788 –
 zm. 12.10.1826 r.
 kup. Bystrzycę Górną
 ż. (x 24.06.1816 r.) Anna Antonia
 Szarlotta Zofia hr. v. Maltzan
 (ur. 1.06.1794 – zm. 27.11.1826 r.)
 |

Filipina Zofia Józefa Szarlotta
 ur. 9.06.1789 r.
 m. (x 17.12.1807 r.) Erdmann
 Karol Gottlob v. Sandreczky
 z Bielawy

Karol Aleksander
 Ludwik Erdmann
 ur. Jedlinka 9.07.1817 -
 zm. Bystrzyca Górna
 1.07.1899 r.
 wł. Bystrzycy Górnej
 1885 r. – kupił
 majorat Korfantów
 1887 r. – Pueckler-
 Burghaus
 I ordynat
 Burghaus-Pueckler
 ż. (x Kłępsk
 6.05.1844 r.)

Erdmann Aleksander
 Jerzy
 ur. Jedlinka 22.04.1820 -
 zm. Getynga 11.11.1864 r.
 wł. Domanic i majątków
 na Łużycach
 ż. (x Domanice
 24.05.1847 r.)
 Matylda
 hr. v. Brandenburg
 (ur. Berlin 4.04.1825 –
 zm. Hannover 26.02.1900 r.)
 |

córki:
 a) Poliksena Franciszka
 Fryderyka Filipina
 ur. 24.01.1819 r.
 m. (x 30.06.1845 r.)
 Artur v. Petery
 b) Antonia Matylda
 Karolina
 ur. 11.02.1824 r.

Karolina Henrietta
 ks. zu Reiss-
 Schleiz-Koestritz
 |
 |

linia Pueckler-
Burghaus

Fryderyk
 Wilhelm
 Erdmann
 Karol
 ur. 8.03.1849 r.
 Fryderyk
 Erdmann
 Karol
 Gustaw
 Aleksander
 ur. Berlin
 12.11.1852 -
 zm. Wrocław
 6.11.1910 r.
 1855 r. -
 Pueckler u.
 Blankensee
 1911 r. – wł.
 Cieszkowa
 ż. (x Berlin

Fryderyk
 Erdmann
 Karol
 Gustaw
 Aleksander
 ur. Berlin
 12.11.1852 -
 zm. Wrocław
 6.11.1910 r.
 1855 r. -
 Pueckler u.
 Blankensee
 1911 r. – wł.
 Cieszkowa
 ż. (x Berlin

Mikołaj
 Fryderyk
 Wilhelm
 Eberhard
 Erdmann
 ur. Branden-
 burg
 31.08.1857 r.
 major
 wojsk
 niemieckich
 ż. (x Rogów
 12.05.1898 r.)
 Aleksandryna
 Berta Joanna
 hr. v. Pueckler

córki:
 a) Elżbieta
 Fryderyka
 Wilhelmina
 Anna Matylda
 ur. Berlin
 13.11.1851 r.
 dama dworu
 ks. Albrechty
 b) Matylda
 Fryderyka
 Wilhelmina
 Poliksena
 Elżbieta Julia
 Aleksandra Anna

6.10.1877 r.) (ur. Rogów (ur. Brandenburg
Aleksandra 27.12.1866 r.) 31.07.1859 r.)
bar. v. Fircks

linia

Pueckler u. Blankensee

Fryderyk Wilhelm Erdmann	Małgorzata Matylda
Karol Lotar Jerzy Aleksander	Maria Ewa
ur. Oława 8.11.1878 r.	ur. Oława 12.06.1885 r.
asesor rejencji wrocławskiej	m. (x Berlin 12.01.1905 r.)
adoptował siostrzeńca Fryderyka	Hasso v. Schwichow
Wilhelma von Schwichow	
	Fryderyk Wilhelm
	ur. 1905 r.
	1937 r. – Pueckler v. Schwichow

d) Linia Pueckler-Burghaus

Karol Aleksander Ludwik Erdmann
syn Erdmanna Augusta Sylwiusza
z Jedlinki i Bystrzycy Górnej
ur. Jedlinka 9.07.1817 -
zm. Bystrzyca Górna 1.07.1899 r.
1885 r. – kupił majorat Korfantów
1887 r. – hr. v. Pueckler-Burghaus
I ordynat majoratu Korfantów
ż. (x Klępsk 6.05.1844 r.) Karolina
Henrietta ks. zu Reuss-Schleiz-Koestritz
(ur. Klępsk 4.12.1820 –
zm. Bystrzyca Górna 15.06.1912 r.)

Eberhard	Fryderyk	Henryk	Karol	córki:
Henryk	Wilhelm	Fryderyk	Erdmann	a) Maria Dorota
Karol	Antoni	Sylwiusz	Henryk	Anna Henrietta
Erdmann	Erdmann	Erdmann	Fryderyk	ur. 17.12.1845 r.
ur. 8.10.1847 r.	ur. 3.02.1849 -	ur. 25.04.1851 r.	ur. Nowa	b) Dorota Anna
	zm. Korfantów		Wieś	Antonina Augusta
	10.07.1920 r.		1.10.1857 r.	ur. Nowa Wieś
	II ordynat majoratu		wł. Bystrzycy	29.12.1853 r.
	Korfantów		Górnej i Burkatowa	m. (x Bystrzyca
	ż. (x Wiesbaden		ż. (x Roztoka	Górna 10.02.1892 r.)
	19.04.1885 r.)		3.08.1901 r.)	Hermann hr.
	Elza Fanny Zofia		Maria Agnieszka	v. Pueckler-Limburg
	Aleksandra v. Koeppen		hr. v. Hochberg	(zm. Bystrzyca Górna

(ur. 18.05.1862 -
zm. Korfantów
26.06.1899 r.)

(ur. Roztoka
4.06.1871 r.)

2.02.1902 r.)
c) Anna Luiza Dorota
ur. 3.07.1855 r.

|

Karol Fryderyk
Wilhelm Antoni
Erdmann
ur. Wrocław
7.10.1886 r.
III ordynat
ż. (x Rychnów
20.05.1913 r.)
Olga Elżbieta
ks. v. Sachsen-
Altenburg
z Serrahn

Sylwiusz Henryk
Erdmann
ur. Korfantów
3.09.1889 r.
rotmistrz wojsk
niemieckich

Otto Karol Erdmann
ur. Korfantów
11.06.1891 r.
oficer wojsk niemieckich

e) Dom Biała Nyska i Rogów

Maksymilian Wilhelm Erdmann
syn Erdmanna I
ur. 16.01.1762 – zm. 29.08.1845 r.
wł. Białej Nyskiej, Bodzanowa,
Rozkochowa i Borzysławic
ż. 1. (x 11.11.1790 r.) Helena
Zofia Eleonora v. Rothkirch
(ur. 28.12.1772 – zm. 31.03.1804 r.)
2. (x 1.01.1806 r.) Joanna
Nepomucena hr. v. Larisch
(ur. 1782 – zm. 9.04.1810 r.)

|

Edward Maksymilian
Ferdynand Erdmann
ur. 30.07.1795 r.
wł. Rakowic i Rieczyc
ż. (x 18.05.1825 r.) Helena
hr. v. Larisch-Moennich
(ur. 9.06.1799 r.)

Erdmann Juliusz
Hugo
ur. Borzysławice 30.03.1810 -
zm. Rogów 30.01.1897 r.
wł. Rogowa Sobockiego
Rakowic, Otoka, Łęcz, Pociękarbia i Rieczyc
ż. (Wrocław 19.01.1851 r.)
Berta Karolina Joanna
Filipina hr. v. Pueckler
z Szydłowca
(ur. Rogi 4.05.1825 r.-
zm. Rogów 2.09.1910 r.)

|

Maksymilian Erdmann Karol Edward ur. Wrocław 23.10.1851 - zm. Rogów 21.05.1921 r.) wł. Rogowa Sobockiego, Garncarska i Izdebki ż. (x Berlin 3.02.1894 r.) Helena v. Schulenburg (ur. Oefte 18.12.1866 r.) Wilhelm August Wiktor Erdmann Karol Hermann Ernest ur. Rogów 22.11.1901 r. wł. Rogowa Sobockiego, Garncarska i Izdebki 1924 r. – przejmuje majątki stryja Edwarda Erdmann Lotara ż. (x Loewenbruch 19.07.1924 r.) Jadwiga Joanna Zuzanna Małgorzata Klotylda v. dem Knesebeck (ur. Kassel 4.04.1900 r.)	Edward Erdmann Lotar ur. Rogów 13.09.1853 - zm. Szydłowiec 31.03.1924 r. wł. Szydłowca, Rakowic, Otoka, Łęcz, Pociękarbia i Rzeczyc	Walter Albrecht Erdmann ur. Rogów 9.10.1869 - zm. Rogów 23.08.1924 r. wł. Rogowa ż (x Schoenberg 14.10.1891 r. - rozwódziony 1903 r.) Luiza Kriska v. Zastrow (ur. Schoenberg 28.07.1870 r.)	córki: a) Eleonora Anna Elżbieta ur. Rogów 29.12.1862 r. m. (x Rogów 25.06.1885 r.) Voltrat v.der Luehe b) Aleksandryna Berta Joanna ur. Rogów 27.12.1866 r. m. Mikołaj Fryderyk Wilhelm Eberhard Erdmann hr. v. Pueckler (ur. Brandenburg 7.07.1854 r.) z Bystrzycy Górnej
--	---	--	--

2. Podlinia łużycka Pueckler-Muskau

Erdmann
syn Augusta Sylwiusza
ur. 10.09.1687 –
zm. 3.09.1742 r.
ż. (x 17.05.1718 r.)
Konstancja Henrietta
bar. v. Ilgen
(zm. 5.09.1747 r.)
|

August Henryk
ur. 7.11.1720 -
zm. 9.02.1820 r.
wł. Branitz i Gross
Doebern
ż. (x 3.10.1746 r.)

Luiza Henrietta
ur. 7.10.1719 –
zm. 14.03.1783 r.
m. (x 15.07.1737 r.)
Franciszek Fryderyk
v. Castell

Łucja Szarlotta
 bar. v. Grote
 (ur. 26.02.1722 –
 zm. 24.04.1757 r.)
 2. (x 6.08.1792 r.)
 Szarlotta Zofia
 Rachela v. Kracht
 (ur. 28.10.1770 –
 zm. 17.08.1844 r.)
 |

Ludwik Karol Erdmann Jan ur. 12.07.1754 - zm. 16.01.1811 r. wł. Branitz, Muskau, i Klein Buckow tajny radca dworu saskiego ż. (x 27.12.1784 r.) rozwiedziony 1799 r. Klementyna Kunegunda Szarlotta Luiza Olimpia hr. v. Callenberg z Muskau (ur. 5.06.1770 – zm. 8.03.1850 r.)	Sylwiusz Wilhelm Karol Henryk ur. 21.08.1800 - zm. 13.03.1859 r. wł. Schoenfeld ż. 1. (x 29.05.1833 r.) Luiza Izabela bar. de Constant- Rebecque (ur. 11.04.1809 - zm. 27.12.1852 r.) 2. (x 13.05.1854 r.) Luiza hr. v. Sandreczky (ur. 26.07.1815 r.)	Augusta Szarlotta Luiza ur. 31.12.1750 r. m. 1. (x 30.12.1771 r.) Chrystian Ernest hr. zu Lynar (zm. 28.04.1784 r.) 2. (x 26.01.1794 r.) August Gotard Leopold v. Schlieben
--	---	--

|
 Henryk Ludwik Albert
 Hermann Wiktor Sylwiusz
 ur. Berlin 14.04.1835 –
 zm. Riva 17.05.1897 r.
 ż. (x 2.05.1861 r.) Luiza
 Maria Henrietta
 bar. de Constant-
 Rebecque
 (ur. Lozanna 3.03.1835 –
 zm. Mezery 21.12.1921 r.)
 |

August Karol Henryk Jerzy ur. Schoenfeld 25.07.1864 r. wł. Branitz, Gross Doebern i Kahren ż. (x Gross Peterwitz 14.01.1902 r.) Teodora	Henryk Karol Zygmunt Fryderyk Wiktor ur. Schoenfeld 31.10.1865 r. wł. Neu Branitz ż. (x Belmonte 17.05.1900 r.) Cecylia Aleksandryna bar. de Constant-	Hermann Ludwik Erdmann Karol Hugo ur. Branitz 26.12.1873 - zm. Monachium 22.01.1915 r. ż. (x Belmonte 17.05.1900 r.) Cecylia Aleksandryna bar. de Constant-	Fryderyk Wilhelm Luiz ur. Werna 6.10.1877 r. ż. (x Neuilly 26.12.1911 r.) Renee Blanche Corinna Pusset (ur. Nolas 26.02.1887 r.)
--	--	--	--

hr. zu Limburg- Stirum (ur. Gross Peterwitz 7.12.1867 r.) 	Rebecque (ur. Haga 24.06.1857 r.)			
August Sylwiusz Henryk Zygmunt Maksymilian Fryderyk ur. Gross Peterwitz 27.12.1867 r.	Adrian Henryk Kurt Ginter Jerzy ur. Herischdorf 24.03.1905 r.	Karol Erdmann Wiktor Jan Teodor ur. Herischdorf 13.12.1906 r.	Henryk Fryderyk Wilhelm Ludwik Bernard ur. Herischdorf 11.08.1912 r.	Luiza Henrietta Paula Joanna ur. Herischdorf 15.11.1902 r.

Ludwik Henryk Herman
(Herman Ludwik Henryk)
ur. 30.10.1785 -
zm. 4.02.1871 r.
generał major wojsk
pruskich
właściciel Muskau
1822 r. – księżę
ż. (x 9.10.1817 r.)
rozwódziony 20.03.1826 r.
Luiza Anna Wilhelmina
ks. v. Hardenberg

Kurt August Jerzy Sylwiusz
ur. 4.11.1786 -
zm. 23.08.1787 r.

córki:
a) Luiza Maria Henrietta
Klementyna Olimpia
ur. 20.08.1790 r.
m. (x 21.04.1810 r.)
Jan Karol hr. v. Kospoth
ordynat majoratu Buhrau
b) Augusta Szarlotta Hermina
Olimpia Bianka
ur. 27.12.1792 r.
c) Agnieszka Urszula
Ludgarda Klara
ur. 5.10.1794 r.
m. (x 26.12.1812 r.)
Fryderyk Ludwik
Erdmann August
hr. v. Pueckler
z Jemienna
(ur. 29.05.1786 r.)

B. Linia frankońsko – limburska: Pueckler und Limburg.

Karol Franciszek
syn Jerzego z Szydłowca
zm. 5.01.1708 r.
tajny radca dworu
saskiego i polskiego
wł. Fahrenberg i części
hrabstwa Limpurg
ż. (x 8.02.1705 r.)
Anna Maria v. Liechtenberg
(ur. 16.05.1682 –
zm. 21.08.1708 r.)

|
Karol Chrystian Wilhelm
ur. 8.12.1705 –
zm. 10.02.1786 r.
ż. (x 10.06.1737 r.)
Karolina Estienna
hr. v. Loewenstein-Wertheim
(zm. 6.04.1793 r.)
|

Fryderyk Filip Karol ur. 18.06.1740 r. wł. Fahrenberg i hr. Limpurg ż. 1. (x 7.02.1764 r.) Maria Fryderyka hr. v. Welz u. Limpurg (ur. 24.03.1739 - zm. 20.03.1765 r.) 2. Luiza Ernestyna bar. v. Gaisberg (ur. 4.11.1759 r.)	Chrystian Wilhelm Karol ur. 9.02.1744 r.	Chrystian Karol Aleksander August ur. 15.07.1751 r. ż. (x 23.12.1784 r.) Luiza Karolina Eleonora hr. v. Isenburg- Buedingen	córki: a) Fryderyka Luiza Karolina ur. 9.06.1738 – zm. 27.07.1772 r. m. Józef Ludwik hr. v. Sayn u. Wittgenstein (zm. 27.03.1776 r.) b) Zofia Karolina ur. 19.08.1742 r. c) Wilhelmina Henrietta Karolina ur. 30.08.1746 – zm. 20.03.1800 r. m. (x 9.11.1772 r.) Jan Ludwik hr. v. Sayn u. Wittgenstein d) Karolina Wilhelmina Filipina Augusta ur. 30.06.1754 r.
---	--	--	--

Fryderyk Wilhelm Aleksander Chrystian Ludwik Eugeniusz Karol ur. 19.12.1788 – zm. 2.12.1790 r.	Leopold Jerzy Karol Fryderyk Reinhold ur. 5.11.1790 - zm. 15.06.1794 r.	córki: a) Karolina Wilhelmina Zofia Luiza Krystyna ur. 4.09.1786 r. b) Karolina Wilhelmina Zofia Esperanca ur. 10.09.1787 – zm. 23.08.1789 r.
---	--	--

Karol Aleksander ur. 11.10.1782 r. pułk. wojsk wirtemberskich i rosyjskich	Fryderyk Karol Ludwik Franciszek ur. 12.02. 1788 r. ż. (x 11.02. 1817 r.) Zofia bar. v. Doernberg	Ludwik Fryderyk Karol Maksymilian ur. 11.04.1790 r. pułk. wojsk bawarskich ż. (x 9.05.1824 r.) Luiza Glamorina hr. v. Bothmer	Ferdynand Wilhelm Klemens Filip Chrystian Karol Ludwik Adolf ur. 11.12. 1791 r.	Jan Albert Fryderyk Ernest ur. 23.05. 1793 r.	córki: a) Karolina ur. 8.02.1765 – zm. 6.08.1787 r. b) Luiza Krystyna Wilhelmina Karolina ur. 23.07.1778 – zm. 1783 r. c) Luiza Fryderyka
---	--	--	--	--	--

	(ur. 13.07. 1795 r.)	(ur. 19.03.1803 r.)		Karolina Ernestyna ur. 24.06.1784 r. m. (x 26.08.1800 r.) Jerzy hr. v. Loewenstein- Wertheim
Kurt	Karol			
Karol	Fryderyk			
Ludwik	Ludwik			
Ernest	Emil			
Fryderyk	Jerzy			
Adam	Maks			
ur. 2.10.1822 r.	Adam			
	Sylwester			
	ur. 7.09.1826 r.			
August Karol	Adolf Karol	Edward Karol	Feliks Ludwik	córki:
Fryderyk Ludwik	Fryderyk Ludwik	Fryderyk Ludwik	Fryderyk Karol	a) Zofia Luiza
Ernest Jerzy	Ernest	Maks	Gotard Herman	Karolina
ur. 9.04.1825 r.	ur. 7.06.1826 r.	ur. 17.09.1832 r.	ur. 15.12.1833 r.	Fryderyka
				Szarlotta
				Maksymiliana
				Matylda
				ur. 3.12.1827 r.
				b) Luiza Klotylda
				Szarlotta Emma
				Julia Augusta
				Fryderyka
				ur. 28.07.1831 r.
				c) Malwina Zofia
				Karolina Matylda
				Luiza Fryderyka
				ur. 20.05.1835 r.

PUERSCHER
(PIRSCHER, PYRSER)

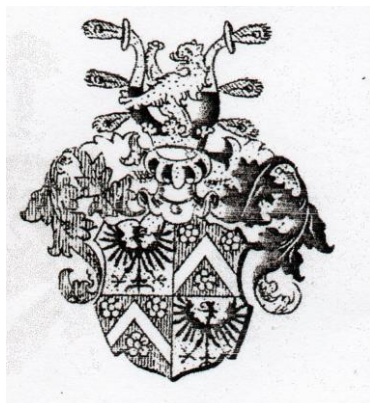
W kolegiacie głogowskiej znajdowało się epitafium z herbem Macieja von Puer-scher (ur. Kożuchów, Freystadt ok. 1500 r. zm. Głogów, Glogau 23.12.1550 r.), syna Jerzego z „Neuwalde” (Drągowina k. Kożuchowa ?). W 1519 roku student Akademii Krakowskiej, w 1536 roku – Uniwersytetu w Bolonii. W 1539 roku – doktor obojga praw, w 1546 roku – archidiakon w Nysie (Neisse), następnie w Głogowie (Glogau).

W pierwszej połowie XVI wieku Jan Pirscher był właścicielem Radwanowa (Seiffersdorf) koło Kożuchowa (Freystadt). Jego córka – Rozyna, była żoną (x Wrocław, Breslau 1590 r.) Jana Jacoba.

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 107

PUESCHEL
(PUESCHELL)

Herb nobilitacyjny

W 1635 roku (20.11.) szlachectwo Rzeszy (wg Doerra – szlachectwo czeskie) otrzymał Mateusz Pueschel, burmistrz Świdnicy (Schweidnitz), właściciel Witoszowa (Boegendorf) w księstwie świdnickim.

Źródła:

Błażek T. II s. 97

Doerr s. 117

PUHALA

zob.

PUCHALA

PUKLITZ

Według Błażka ród szlachecki pochodzący z księstwa oleśnickiego z Bierzyc (Perschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz).

W 1530 roku właścicielką tego majątku była „Fraw Puklitzyn”. W 1537 roku znani są z dokumentów właściciele Bierzyc (Perschuetz) bracia Walten i Jerzy von Puklitz.

Również w 1537 roku (26.03.) dyplom herbowy otrzymali bracia Wolf i Franciszek Hardar von Puklitz, jednak nie wiadomo czy pochodzili z tego samego rodu.

Źródła:

Błażek T. III s. 168

Doerr s. 15

PULLMANN
(PULLMANN von EHRENFELD, PULMAN)

Herb nobilitacyjny

Nobilitowana szlachta z księstwa opawskiego.

Jerzy Pullmann w czasie „rebelii” śląskiej został wierny cesarzowi, w nagrodę w 1637 roku (25.07.) był nobilitowany z predykatem „von Ehrenfeld”.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 943

Doerr s. 120

PUNTZER

Nazwisko to wymienia tylko Sinapius: w 1503 roku Michał Puntzer von Allgarten (Altgarten ?), właściciel Schwirse (Schwierse – Świerzna ?, Schwirz – Świerczów ?) w księstwie oleśnickim był członkiem rady książąt ziębicko – oleśnickich Albrechta i Karola.

Źródła:

Sinapius T. II s. 887

PUPSCHUETZ

zob.

POPSCHUETZ

PURKHART
(PURKHART von HERTENFELS)

Herb nobilitacyjny

W 1600 roku (9.05.) szlachectwo czeskie otrzymał mieszczanin wrocławski Piotr Purkhart von Hartenfels. Pochodził podobno z czeskiej szlachty a więc mogło to być raczej potwierdzenie szlachectwa. Doerr takiego nazwiska nie wymienia.

Źródła:
Błażek T. II s. 97

PURUTZEY

zob.

PIRUTZEY

PUSCH

Stara szlachta, według legendy rodowej wywodząca się z arystokracji Lygiów i Kwadów. Według tradycji rodowej pochodzili z Bawarii, gdzie w 1099 roku rycerz Basco Pusch miał brać udział w wyprawie krzyżowej. W 1388 roku Wilhelm von Busche był biskupem Minden. W 1336 roku Johannes von Busso występował na dworze króla czeskiego Jana Luksemburczyka.

Na Śląsku znani od początków XV wieku. W tym okresie dzielili się na dwie linie: 1. z Dużej Wólki (Gross Schwein), Grodziszcz (Graeditz) i Łagoszowa Małego (Klein Logisch) w księstwie głogowskim, 2. z Kobylnik (Hengwitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau) i Skokowej (Gellendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz).

LINIA Z DUŻEJ WÓLKI (GROSS SCHWEIN), GRODZISZCZA (GRAEDITZ)

I ŁAGOSZOWA MAŁEGO (KLEIN LOGISCH).

Duża Wólka (Gross Schwein) koło Głogowa (Glogau) była najstarszą znaną siedzibą tego rodu. W 1401 roku Nicol von Pusch występuje w dokumentach księstwa głogowskiego. W 1475 roku Heintze Pusch był sędzią dworskim księcia Henryka głogowskiego.

W drugiej połowie XV wieku Jan Pusch żonaty (x przed 1468 r.) z N. von Promnitz, posiadał syna – Mikołaja (Nicol) w 1499 roku właściciela Dużej Wólki (Gross Schwein). Mikołaj żonaty z N. von Necher miał dwóch synów: Franciszka i Baltazara.

Franciszek (zm. 14.06.1562 r.) – właściciel Grodziszcz (Graeditz), żonaty z Małgorzatą (zm. 27.12.1570 r.) von Kottwitz, posiadał dwóch synów: Franciszka jun. (zm. 1.02.1550 r.) i Kaspra .

Baltazar – brat Franciszka, właściciel Dużej Wólki (Gross Schwein), żonaty (x ok. 1510 r.) z Agnieszką von Kreckwitz z Wierzchowic (Wuerchwitz) w księstwie głogowskim, posiadał dwie córki: Małgorzatę – zmarłą w młodości i N. – żonę N. von Rothkirch z Trzebnicy (Sebnitz) koło Lubina (Lueben) oraz dwóch synów: Jerzego i Zygmunta.

Młodszy – Zygmunt, był w 1550 roku właścicielem Kurowa (Kauer). Starszy – Jerzy (ur. ok. 1528 – zm. 22.12.1572 r.), właściciel Dużej Wólki (Gross Schwe-

in) w której wybudował nowy pałac, żonaty z Jadwigą (ur. ok. 1541 – zm. 11.11.1570 r.), córką Baltazara von Stosch z Czernina (Gross Tschirnau) koło Góry Śląskiej (Guhrau) posiadał sześcioro dzieci:

- a) Zygmunta – zmarłego w dzieciństwie;
- b) Annę – niezamężną;
- c) Jadwigę – żonę (x 14.10.1585 r.) Władysława (zm. 17.02.1606 r.) von Niebelschuetz und Gaffron;
- d) Baltazara – kontynuatora rodu;
- e) Franciszka (ur. 31.01.1565 – zm. 28.04.1604 r.) – właściciela Dużej Wólki (Gross Schwein) i Moskorzyna (Musternick) koło Głogowa (Glogau). W 1594 roku był dowódcą wyprawy wojsk cesarskich na Węgry, a następnie w orszaku cesarskim brał udział w Reichstagu w Regensburgu. Zmarł nieżonaty, pochowany został wkościele w Suchej Górze (Ober Zauche) koło Głogowa;
- f) Małgorzatę – zmarłą w młodości.

Baltazar (zm. 1614 r.) – właściciel Dużej Wólki (Gross Schwein) i Grodziszcz (Graeditz), dwukrotnie żonaty: 1. z Barbarą, córką Henryka von Zedlitz z księstwa świdnickiego, 2. z Małgorzatą, córką Jana von Wiedebach. Z pierwszą żoną posiadał pięcioro dzieci: Jerzego, Helenę – żonę Wolfa Ernesta von Lest, Franciszka, Baltazara jun. i Henryka – zmarłego nie żonatego. Z drugą: Zygmunta – zmarłego w młodości, Barbarę i Helenę.

Jerzy – najstarszy syn Baltazara z pierwszego małżeństwa, właściciel Łagoszowa Małego (Klein Logisch) w księstwie głogowskim, żonaty z Anną Magdaleną, córką Melchiora von Haugwitz z Obiszówki (Klein Obisch) w księstwie głogowskim posiadał dziesięciu synów i jedną córkę:

- a) Henryka (ur. 29.05.1620 r.) – w 1671 roku był właścicielem części Turowa (Tauer) i wspólnie z bratem – Jerzym jun. posiadali Łagoszów Mały (Klein Logisch) koło Głogowa;
- b) Jerzego jun. (ur. 28.11.1621 r.);
- c) Melchiora Zygmunta (ur. 7.01.1623 r.);
- d) Baltazara (ur. 15.05.1624 r.) – właściciel Dużej Wólki (Gross Schwein) koło Głogowa (Glogau) i części Rzeczyca (Ruettschuetz) koło Świebodzina (Schwiebus);
- e) Krzysztofa Fryderyka (ur. 30.11.1625 – zm. 18.12.1625 r.);
- f) Franciszka Godfryda (ur. 13.05.1627 r.);
- g) Krzysztofa Fryderyka (ur. 1629 – zm. 1631 r.);
- h) Annę Marię (ur. 2.10.1631 r.);
- i) Zygmunta (ur. 1634 – zm. 1635 r.);
- j) Jana Kaspra (ur. 1635 – zm. 1635 r.);
- k) Ernesta Abrahama (ur. 1.08.1636 r.).

Franciszek – brat Jerzego, właściciel Grodziszcz (Graeditz), żonaty z Ewą, córką Kaspra von Waldau posiadał pięcioro dzieci:

- a) Jerzego Henryka;

- b) Franciszka Zygmunta;
- c) Barbarę Helenę – żonę N. von Gersdorff;
- d) Kaspra – zmarłego w dzieciństwie;
- e) Jana Krzysztofa – posthumus.

Baltazar jun. – trzeci syn Baltazara a brat Jerzego i Franciszka, właściciel Dużej Wólki (Gross Schwein), żonaty z Heleną, córką Jana von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz) posiadał pięcioro dzieci:

- a) Jana Jerzego;
- b) Baltazara – właściciela Dużej Wólki (Gross Schwein), żonatego z Barbarą Kunegundą, córką Wolfganga von Lest z Rzeczyca (Rietschuetz) w księstwie głogowskim który to majątek wniosła mu w wianie. W 1681 roku spadkobiercy Baltazara sprzedali Rzeczycę (Rietschuetz) i część Dużej Wólki (Gross Schwein);
- c) Annę Helenę (zm. 1645 r.) – żonę Baltazara von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz);
- d) Barbarę – niezamężną;
- e) Jadwigę – żonę (x 7.05.1658 r.) Fryderyka Achillesa von Rothkirch.

LINIA Z KOBYLNIK (HENGWITZ) I ZE SKOKOWEJ (GELLENDORF).

Pierwszym znanym przedstawicielem tej linii był Gabriel (zm. przed 1594 r.) von Pusch starosta klasztoru trzebnickiego żonaty z Małgorzatą (zm. 6.03.1594 r.) von Niesemeuschel.

Jego syn – N. (zm. po 1600 r.), właściciel Kobylnik (Hengwitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau), żonaty z N. von Koschlig z Piotrkowiczek (Klein Peterwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) posiadał troje dzieci: Jana, Elżbietę (zm. po 1633 r.) – żonę N. von Grabisch i Jadwigę – żonę Krzysztofa von Hayn und Loewenthal, kanclerza państwa Żmigród (Trachenberg).

Jan – zmarł w 1633 roku w Polsce. Żonaty z Elżbietą von Filz z Budzisz (Puditsch) koło Trzebnicy posiadał dwie córki: Elżbietę (zm. 1685 r.) – niezamężną i Ludmiłę (ur. 1617 r.) – również niezamężną, oraz dwóch synów N.

W 1554 roku Melchior von Pusch był właścicielem Osieka (Ossig) w księstwie ziebickim a w 1596 roku Kasper von Pusch z Kobylnik (Hengwitz) był dworzaninem księcia brzeskiego Joachima Fryderyka.

W połowie XVI wieku właścicielem Skokowej (Gellendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz) był Fryderyk von Pusch żonaty z Dorotą von Niesemeuschel. Posiadał m. in. syna – Baltazara, żonatego z Eleonorą von Geissler. Synem jego był Fryderyk – właściciel Skokowej (Gellendorf) żonaty z Urszulą von Braun z Dziewina (Diebau) koło Wołowa (Wohlau). Córka Fryderyka – Barbara była żoną Wolfa von Frankenberg-Ludwigsdorf z domu Strzelce (Strelitz) koło Namysłowa (Namslau).

Około 1605 roku Eliasch Kapler Bolesław von Pusch był proboszczem w Gręboszowie (Grambschuetz) koło Namysłowa.

Anna Magdalena (zm. po 1703 r.), córka Wilhelma Antoniego von Pusch z Trzcińska (Rohrlach) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) była żoną (x 1682 r.) Karola Gotarda von Reibnitz.

Źródła:

Sinapius T. I s. 739-742, T. II s. 887-888

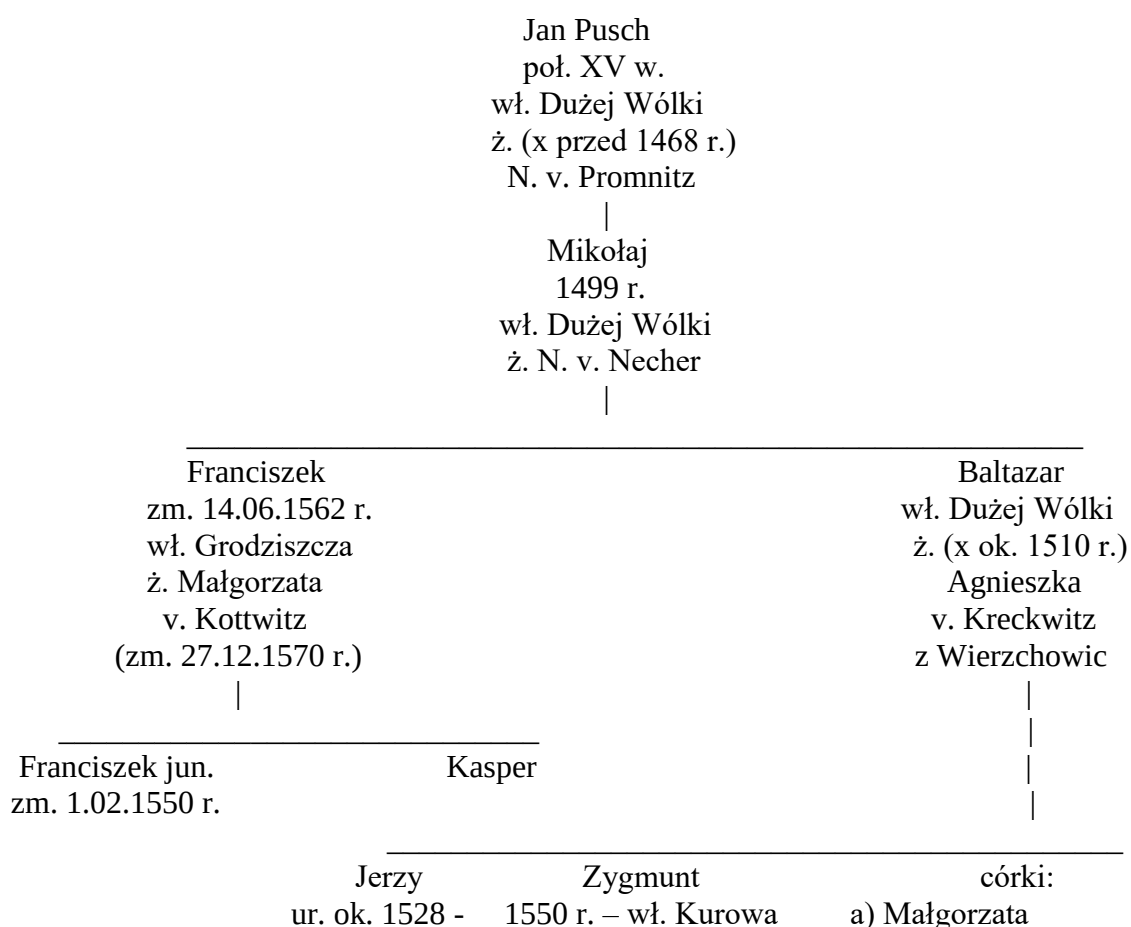
Pilnaček T. III s. 943

Kuczer J., Strzyżewski W.(oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 60, 61, 82, 83, 93, 94, 108, 110

Frankenberg-Ludwigsdorff M.: Notizen ueber die Familie der Grafen, Freiherrn und Herrn von Frankenberg-Prosclitz, Ludwigsdorff und Luettwitz. Darmstadt 1878 tabl. Xa, XIIa, XXIII.

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia z Dużej Wólki (Gross Schwein), Grodziszcz (Graeditz) i Łagoszowa Małego (Klein Logisch).

zm. 22.12.1572 r.
wł. Dużej Wólki
ż. Jadwiga v. Stosch
z Czernina
(ur. ok. 1541 –
zm. 11.11.1570 r.)

zm. w młodości
b) N.
m. N. v. Rothkirch
z Trzebnic

Zygmunt zm. w dzieciństwie	Baltazar zm. 1614 r. wł. Dużej Wólki i Grodziszcz ż. 1. Barbara v. Zedlitz 2. Małgorzata v. Wiedebach	Franciszek ur. 31.01.1565 - zm. 28.04.1604 r. wł. Dużej Wólki i Moskorzyna	córki: a) Anna niezamężna b) Jadwiga m. (x 14.10.1585 r.) Władysław v. Niebelschuetz u. Gaffron c) Małgorzata zm. w młodości
-------------------------------	--	--	--

Jerzy wł. Łagoszowa Małego ż. Anna Magdalena v. Haugwitz z Obiszówki	Franciszek wł. Grodziszcz ż. Ewa v. Waldau	Baltazar jun. wł. Dużej Wólki ż. Helena v. Niebelschuetz z Glinicy	Henryk zm. nieżonaty	Zygmunt zm. w młod.	córki: a) Helena m. Wolf Ernest v. Lest b) Barbara c) Helena
--	--	---	----------------------------	---------------------------	---

Jan Jerzy	Baltazar zm. przed 1681 r. wł. Dużej Wólki ż. Barbara Kunegunda v. Lest z Rzeczycy	córki: a) Anna Helena zm. 1645 r. m. Baltazar v. Niebelschuetz z Glinicy b) Barbara niazamężna c) Jadwiga m. (x 7.05.1658 r.) Fryderyk Achilles v. Rothkirch
-----------	---	---

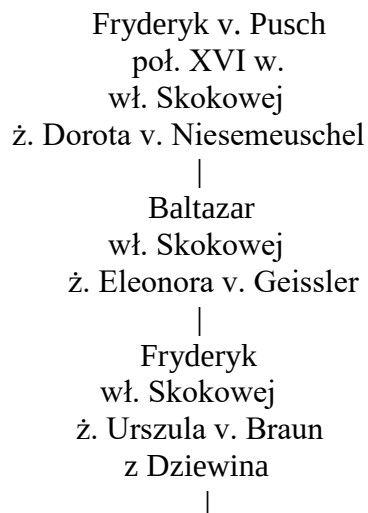
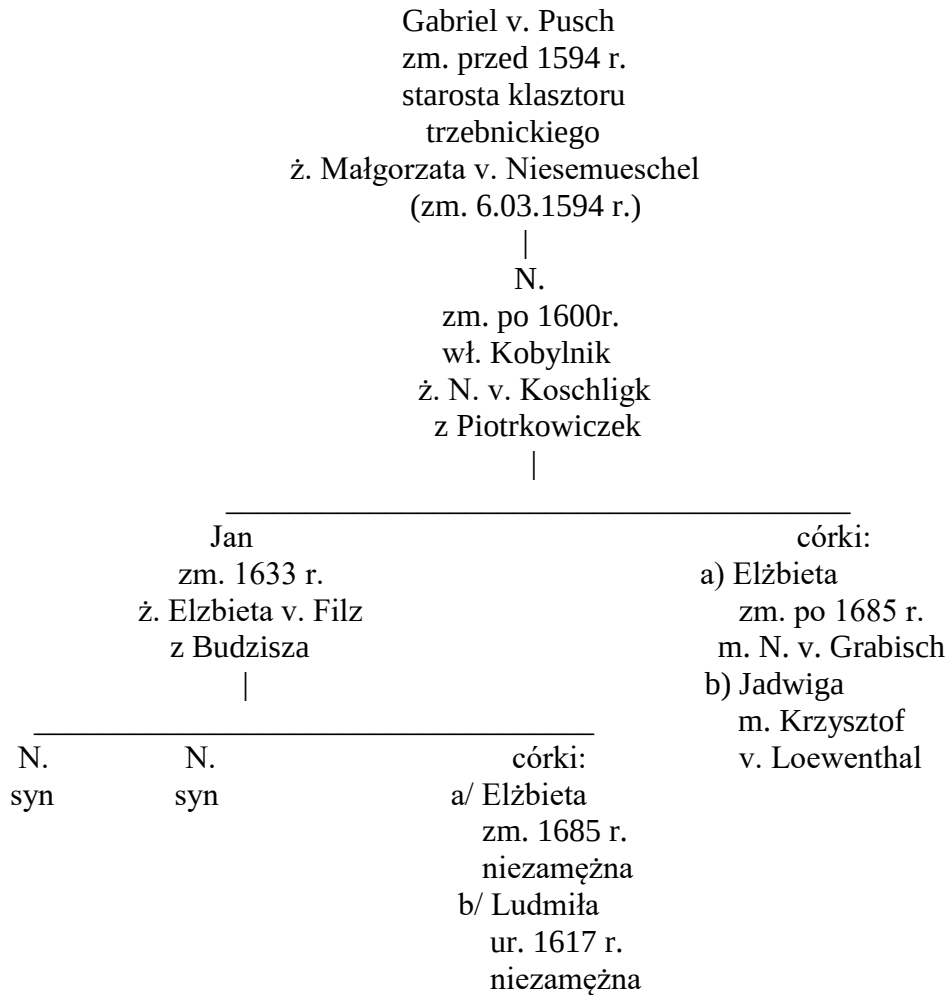
Jerzy Henryk	Franciszek Zygmunt	Kasper zm. w dzieciństwie	Jan Krzysztof posthumus	Barbara Helena m. N. v. Gersdorff
-----------------	-----------------------	---------------------------------	-------------------------------	--

Henryk Jerzy jun. ur. 29.05.1620 r.	Melchior ur. 28.11.1621 r.	Zygmunt ur. 7.01.1623 r.	Baltazar ur. 15.05.1624 r.	Krzysztof Fryderyk ur. 30.11.1625 - zm.	Franciszek Godfryd ur. 13.05.1627 r.	Krzysztof Fryderyk ur. 1629 - zm. 1631 r.	Zygmunt ur. 1634 - zm. 1635 r.	Jan Ernest Kas- per ur. 1635- 1.08. zm. 1636 r.	Abra- ham ur. 1.08. zm. 1636 r.
--	-------------------------------	-----------------------------	-------------------------------	--	--	--	--------------------------------------	--	--

18.12.
1625 r

1635 r.

2.Linia z Kobylnik (Hengwitz) i ze Skokowej (Gellendorf).

(zm. Wrocław, Breslau 1598 r.), miał ośmioro dzieci z których sześciu synów zostało nobilitowanych, o niektórych z nich nic nie wiadomo:

1. Rudolfa jun. – pisarza sądu apelacyjnego we Wrocławiu (Breslau);
2. Dorotę – żonę (x Wrocław, Breslau 1598 r.) Jana Richtera;
3. Filipa – znanego z dokumentów z 1597 roku;
4. Daniela (ur. 1570 – zm. Wrocław, Breslau 1610 r.) – adwokata sądowego we Wrocławiu (Breslau);
5. Adama;
6. Jakuba;
7. Mikołaja;
8. Jana (ur. ok. 1567 – zm. Wrocław, Breslau 1613 r.) – kupca wrocławskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 1598 r.) z Małgorzatą Schnabel (ur. Wrocław, Breslau 1570 – zm. Wrocław, Breslau 1608 r.), wdową po Franciszku Richterze, 2. (x Wrocław, Breslau 1609 r.) z Zuzanną Truegler, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1614 r.) za Zygmunta Haether. Z pierwszą żoną miał czworo dzieci, z drugą – jednego syna:
 - a) Magdalenę (ur. 1599 – zm. Wrocław, Breslau 1633 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1615 r.) z Baltazarem Pausewang (ur. 1582 – zm. Wrocław, Breslau 1617 r.), 2. (x 1619 r.) z Zygmuntem Schillingiem;
 - b) Martę (ur. 1600 r.);
 - c) Małgorzatę (ur. 1601 r.);
 - d) Jana (ur. 1602 – zm. Wrocław, Breslau 1645 r.) – kupca wrocławskiego, żonatego (x Wrocław, Breslau 1628 r.) z Jadwigą Schilling (ur. 1581 – zm. Wrocław, Breslau 1644 r.);
 - e) Rudolfa (ur. 1611 r.).

Źródła:

Sinapius T. II s. 897

Blažek T. III s. 102

Schles. Wappenbuch... szp. 108

PUSCHKE

zob.

MUEHLHEIM

PUSTER (POSTER)

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Według Sinapiusa ród pochodzący z miejscowości Pusterthal z pogranicza Tyrolu i Karyntii, znani również w XV wieku z Turynii i w Czechach skąd prawdopodobnie przeszli na Górne Łużyce i Śląsk.

Na Śląsku pojawili się w XVI wieku w służbie książąt ziębicko – oleśnickich. Najstarszymi siedzibami był Wojciechów (Woitsdorf) i Bielawa (Puehlau) w księstwie oleśnickim.

W pierwszej połowie XVI wieku na dworze książąt oleśnickich pojawili się bracia Melchior i Krzysztof von Puster. Melchior w 1537 roku był marszałkiem dworu i członkiem rady książęcej. Jego brat – Krzysztof, właściciel Wojciechowa (Woitsdorf) w 1547 roku był członkiem rady księcia Henryka II ziębicko – oleśnickiego a następnie członkiem rady księżnej wdowy Małgorzaty. Posiadał czterech synów: Godfryda, Jana, Jerzego i Henryka.

Godfryd w 1617 roku był właścicielem Wojciechowa (Woitsdorf), który około 1641 roku odziedziczył jego syn – Godfryd jun.

Jan – w 1617 roku właściciel Bielawy (Puehlau), posiadał syna – Wolfa Bernarda w 1641 roku właściciela Bielawy (Puehlau) i Zgorzeliska (Goerlitz) w księstwie oleśnickim. Jego synem był Wolf Kasper (zm. po 1686 r.) – w 1664 roku właściciel Zgorzeliska (Goerlitz) i Wilczyc (Wildschuetz) w księstwie oleśnickim. Wolf Kasper miał tylko córkę – Annę Urszulę, żonę (x 20.02.1686 r.) Jerzego Zygmunta von Keltsch.

Jerzy – trzeci z braci w 1620 roku był burgrabią Wołowa (Wohlau).

Czwarty – Henryk (zm. po 1641 r.), właściciel Wilczyc (Wildschuetz) i Zgorzeliska (Goerlitz), żonaty z Barbarą Magdaleną von Mutschelnitz z Pelczyna (Polgsen) koło Wołowa (Wohlau) miał dwóch synów: Fryderyka i Jana.

Fryderyk – w 1641 roku właściciel Rakowa Wielkiego (Gross Raake) i Ramiszowa (Ramischau) koło Trzebnicy (Trebnitz) był dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną von Gutthaeter ze Strachowic (Strachwitz) koło Wrocławia (Breslau), 2. z N.N. Z pierwszą żoną posiadał syna – Henryka, z drugą – Abrahama, Erne-

sta, Annę Zuzannę – żonę Joachima Fryderyka von Gellhorn oraz Helenę – żonę N. von Schnidtgen (?).

Henryk – syn Fryderyka z pierwszego małżeństwa, w 1664 roku właściciel Ramiszowa (Ramischau) miał tylko córkę – Annę Urszulę, żonę Jana Kottulinskiego z Biestrzykowic (Eckersdorf) koło Namysłowa (Namslau).

Abraham – przyrodni brat Henryka, właściciel Rakowa Wielkiego (Gross Raake) żonaty z Eleonorą Zuzanną, córką Ernesta von Ullersdorff, która po śmierci Abrahama wyszła ponownie za mąż za Jerzego Henryka von Seidlitz. Abraham posiadał dwoje dzieci: Zuzannę Helenę (ur. 16.02.1664 r.) – żonę Damiana von Sebottendorff z Ośna (Krausenau) koło Oławy (Ohlau) i Abrahama jun. – zmarłego w Dzierżoniowie (Reichenbach) w 1669 roku.

Ernest – trzeci syn Fryderyka, brat Abrahama i przyrodni brat Henryka, właściciel Rakowa Wielkiego (Gross Raake) w 1664 roku był starostą majątków książąt von Lobkowitz w Żaganiu (Sagan). Posiadał troje dzieci: Ernesta Fryderyka – korneta wojsk saskich, w 1686 roku w czasie podróży saniami na Dolnych Łużycach został napadnięty przez gromadę wilków i zmarł wskutek odniesionych ran; Helenę – żonę N. von Haugwitz i Barbarę Elżbietę (zm. 1699 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Rabenau, 2. z (druga żona) Bernardem Achatusem von Reibnitz.

Jan – syn Henryka z Wilczyc (Wildschuetz) i młodszy brat Fryderyka, żonaty (x ok. 1664 r.) z N. von Waldau posiadał syna – Jana Henryka, właściciela Wilczyc (Wildschuetz), pułkownika żandarmerii pruskiej. Jan Henryk zmarł 14.11.1708 roku we Flandrii jako ostatni męski przedstawiciel rodu.

Źródła:

Sinapius T. I s. 742-743, T. II s. 897-898

Błażek T. II s. 97

PUTA

(PUTA von RIESENBERG und SWIHOW)

Najwyższy sędzia królestwa Czech, właściciel zamku Raby nad Wełtawą, otrzymał w 1492 roku (13.08.) skonfiskowane Bielikowi von Kornitz państwo Koźle (Cosel) na Górnym Śląsku. Zmarł 20.07.1504 roku, żonaty z Bohunka von Lomnitz miał czterech synów: Henryka, Brzetysława, Wacława i Wilhelma.

Koźle (Cosel) odziedziczył najmłodszy syn – Wilhelm von Riesenberg, który sprzedał je w 1509 roku (5.04.) księciu Janowi II Dobremu opolskiemu.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 405

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und Festung Cosel. Berlin 1866 s. 123

zob.

SWIHOWSKI

PUTA

zob.

CZASTALOWITZ

PUTBUS

Herb ksiązęcy

Stary ród częściowo książęcy, częściowo hrabiowski, pochodzący z księstwa Kleve, znany od drugiej połowy XIII wieku: w latach 1249 – 1278 notowany jest w dokumentach rycerz Stoislav von Vilmnitz, który jest uważany za protoplastę rodu. W 1672 roku (4.01.) bracia: Rudolf Abraham i Moryc mający majątki w Danii, otrzymali tytuł duńskich baronów. W 1727 roku (13.12.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) z predykatem „Hoch- und Wohlgeboren” otrzymał Malthe bar. von und zu Puttbuss. W 1731 roku (14.06.) tytuł hrabiego szwedzkiego uzyskał jego syn – Moryc Ulryk, szwedzki starosta Pomorza. Jego wnuk – Wilhelm Malte hr. von Putbus, ordynat majoratu Putbus, w 1807 roku (25.05.) uzyskał tytuł księcia z prawem primogenitury.

W 1836 roku (10.08.) Fryderyk książę von Puttbuss, hr. von Wylich i Lottum, poseł pruski w Niderlandach, zakupił od kamery królewskiej majątki: Leśnica (Lissa), Mokra (Muckerau) oraz Ratyń (Rathen) i w 1837 roku (22.12.) utworzył z nich fideikomis. W początkach XX wieku właścicielem fideikomisu był Wilhelm Malte Fuerst und Herr zu Potbus, Graf von Wylich und Lottum, dziedziczny marszałek ziemski księstwa Rugii.

Źródła:

Krane s. 92

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Bd 11. Limburg 2000 s. 88-89

PUTTKAMMER

Herb szlachecki

Herb baronowski 1895 r.

Stara szlachta pomorska, nazwisko ma pochodzić od polskiego urzędu „podkomorzy” i początkowo brzmiało „Pottkamer”. W 1212 roku Jeschko Pottkamer występuje w dokumentach Darłowa (Ruegenwalde), w 1278 roku występują w dokumentach Swenzo i N. jego brat. Bratanek Swenza – Piotr Podkomorzy występuje jako świadek w dokumentach w 1297 roku. W XIV wieku bracia Lorenz (Wawrzyniec) i Jan posiadali majątki w okolicy Sławna (Schlawe). Późniejsi Puttkammerowie byli potomkami Lorenza (Wawrzyńca). Ród znany później z Polski i Kurlandii. W XVIII wieku dzielili się na liczne domy z których najważniejsze były: Barnowo (Barnow) i Wolin na Pomorzu, Norkallen w Kurlandii oraz Siekierowice (Schickerwitz) na Śląsku.

Na Śląsku pojawili się w połowie XVIII wieku: 1749 roku (13.04.) pułkownik wojsk pruskich Marcin Antoni bar. von Puttkammer z Barnowa (Barnow) kupił majątki Siekierowice (Schickerwitz) i Cichoszów (Rotherinne) w księstwie oleśnickim. W 1788 roku (9.05.) będąc już w stopniu generała majora przekształcił majątki w fideikomis. Na początku XX wieku ordynatem fideikomisu był Wolfgang bar. von Puttkammer.

W 1784 roku Jan Chrystian bar. von Puttkammer kupił majątek Świątniki (Schwundnig) a w 1796 roku (2.09.) – kupił od Sylwiusza Fryderyka von Sche-liha majątek Czartowice (Tschertwitz). Oba w księstwie oleśnickim.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 66-67

Krane s. 92-93

Dorst T. I nr 29

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd. 11:2000 s. 94-95

PUTZ
(PUTZ von ADLERTHURN)

Herb szlachecki I.

Herb szlachecki II.

Herb rycerski z 1631 r..

Herb baronowski.

Ród pochodzący prawdopodobnie z Nadrenii. W 1630 roku szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów otrzymał podoficer gwardii cesarskiej Krzysztof Ulryk Putz. Jego syn – Jan otrzymał w 1631 roku (28.08.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Adlerthurn”. W 1650 roku (30.09.) uzyskał on potwierdzenie starego stanu rycerskiego. Był radcą cesarskiej kamery dworskiej i w 1635 roku namiestnikiem (? Oberregent) cesarskim księstwa opolsko – raciborskiego. W 1639 roku kupił państwo Odry (Odrau) koło Raciborza (Ratibor) i majątki w hrabstwie kłodzkim.

W 1686 roku (11.05.) potwierdzenie starego stanu panów uzyskał Jan Ignacy Putz von Adlerthurn (syn poprzedniego ?) zaś w 1695 roku (3.03.) zatwierdzenie starego stanu panów uzyskał Jan Maksymilian bar. Putz von Adlersturn. Potomkowie baronów żyli w Czechach.

Źródła:

Błażek T. III s. 38-39, T. IV s. 62

Pilnaček T. III s. 944

Doerr s. 113, 132, 168, 174

PUTZ

zob.

ROLSBERG

PUTZER

(PUTZER von PUTZENBERG)

Przedstawiciele tego rodu przejściowo występują również na Śląsku: Jan Daniel Putzer von Putzenberg, członek rady cesarskiej i „comes palatinus” żonaty był (x po 28.02.1666 r.) z Anną Elżbietą Halamą z księstwa opawskiego.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 944

PYRZINA

zob.

PERZINA

Q.

QUAS

zob.

QUOOS

QUEISS

zob.

QUOOS

QUENDEL

zob.

SERPILIUS

QUERNHEIM.
(QUERHEIMB)

Stary westfalski ród pochodzący z miejscowości Quernheim koło Osnabrueck, znany z dokumentów od XIII wieku. Protoplastą rodu był żyjący w drugiej połowie XIV wieku Adrian von Quernheim.

Na Śląsk przybył w pierwszej połowie XIX wieku kapitan wojsk pruskich Jerzy Ludwik August (ur. 10.08.1786 – zm. 19.08.1855 r.) von Quernheim z linii Behme i nabył Bystrzycę Górną (Ober Wiesenthal) koło Lwówka (Loewenberg), Lenartowice (Leondardwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Osolin (Esdorf) oraz Brzeźno (Gross Breesen) i Brzezienko (Klein Breesen) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 75

Blazek T. II s. 97-98

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 108-109

TABLICE GENEALOGICZNE

Gerhard v. Quernheim
XVII w.
ż. Jutta v. Rheden
|
Gerol Antoni Fryderyk
wł. Nieder Behme
ż. Agnieszka v. Frydag
|
Fryderyk Ernest
wł. Nieder Behme
ż. Otylia v. Kerssenbrock
|
Filip Ernest
wł. Nieder Behme
ż. Magdalena Klara v. d. Recke
|
Hilmar Eryk
wł. Ober Behme
ż. Agnieszka Szarlotta bar. v. Ripperd
|
Fryderyk Ernest Jerzy Wilhelm
wł. Ober Behme
ż. Luiza Dorota Wilhelmina
v. d. Bussche-Ippenburg
|
Jerzy Ludwik August

ur. 10.08.1786 – zm. 19.08.1855 r.
kapitan wojsk pruskich
wł. Bystrzycy Górnej, Lenartowic,
Osolina, Brzeźna i Brzezienka.

QUESTENBERG

Ród pochodzący z Kolonii. W XVI wieku Gerhard von Questenberg posiadał trzech synów: - - Kasprowa – zakonnika w klasztorze premonstrantów na Strahovie w Pradze i później biskupa magdeburskiego;

- Hermana – ministra cesarza Ferdynanda II;
- Gerharda jun. (zm. 1646 r.) – tajnego radcę dworu cesarskiego.

W pierwszej połowie XVII wieku bracia Gerhard jun. i Hermann otrzymali tytuł baronów.

Syn Gerharda jun. – Jan Antoni bar. von Questenberg w 1661 roku (13.07.) uzyskał inkolat czeski, nieco później tytuł czeskiego hrabiego. Był regentem Dolnej Austrii. Zmarł w 1686 roku w wieku 48 lat. Jego syn – Jan Adam, radca dworu cesarskiego, w 1716 roku otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Zmarł w 1752 roku bez potomków. W 1761 roku (3.12.) Dominik hr. von Kautz-Rittberg uzyskał zgodę na dodanie do swojego nazwiska, nazwiska i herbu rodu von Questenberg.

Oprócz nich w 1637 roku Bernard bar. von Questenberg był radcą cesarskiego wyższego urzędu księstw śląskich we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 404-405

Blazek T. III s. 102-103

QUITZAU

zob.

QUITZOW

QUITZOW
(QUITZAU)

I

II

Herb Quitzow z Saksonii

Stara szlachta pochodząca ze Starej Marchii, znana od XIII wieku: w 1271 roku w dokumentach występuje Bertoldus de Quitsowe. W 1390 roku występuje w dokumentach Dietrich von Quitsau. W 1400 roku Johann von Quitzaw był generalnym poborcą podatków w Brandenburgii. W 1402 roku Dietrich (zm. 1417 r.) von Qwitzaw (inny ?) był dowódcą oddziałów wojsk księcia Świętobora I szczecińskiego oraz książąt Barnima i Warcisława z Wołogoszczy (Wolgast) a następnie księcia Jana meklemburskiego. W późniejszych wiekach ród znany również w księstwie Schwerin, Saksonii i Danii.

Na Śląsku osiadł w połowie XVII wieku pułkownik kawalerii brandenburskiej Dietrich (zm. po 1673 r.) von Quitzau. Posiadał majątki: Lubska (Laubsky) w księstwie oleśnickim i Zakrzów (Seedorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:

Sinapius T. I s. 743-744, T. II s. 899

Zedlitz T. IV s. 76-77

Blazek T. III s. 39

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 113-114

QUIVAL

zob.

BUCHWIESEN

QUOOS

(QUOS, QUAS, KWAS ?, QUAZ, QUEIS ?)

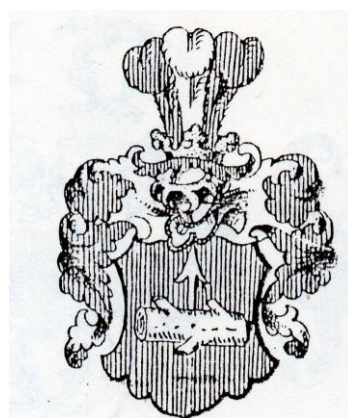
I

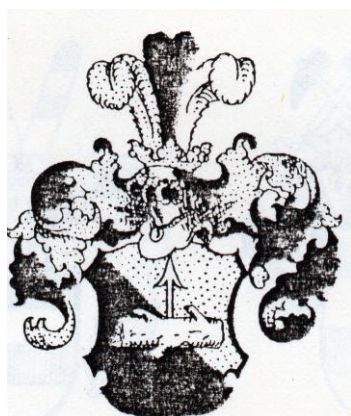
II

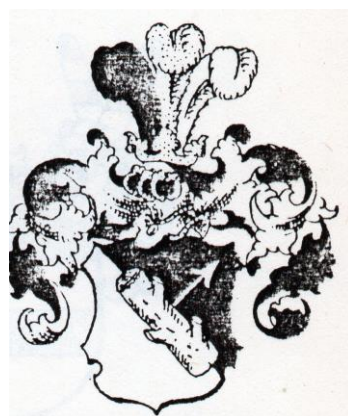
III

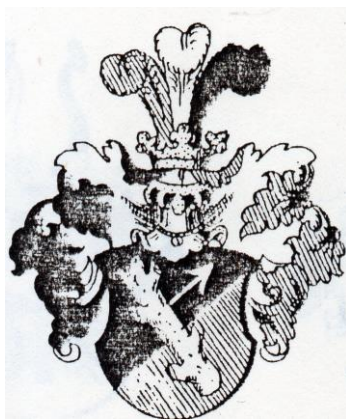
IV

V

VI

VII

Według Sinapiusa, Blazka i Pilnacka stary śląski ród pochodzący z hrabstwa kłodzkiego. T. Jurek zalicza go do przybyszy z Miśni. Pisownia nazwiska była bardzo różna i nie wiadomo czy formę „Queis” i „Kwas” należy również zaliczyć do tego nazwiska. Według Adelslexikon szlachta dolnołużycka początkowo używająca słowiańskiego nazwiska „Kassow”: w 1242 roku występuje w dokumentach Mikołaj de Kassow. Od XV wieku znani również w państwie krzyżackim.

Według T. Jurka w 1278 roku Tammo zwany Quas zrezygnował z wójtostwa w Namysłowie (Namslau) i dostał w zamian od księcia Henryka IV wieś Stary Namysłów (Alt Namslau).

Pod koniec XIII wieku siedzibą rodu był Piskorzów (Peiskerau) koło Oławy (Ohlau). W 1291 roku występuje w dokumentach Nicol Quaz „de Piskarowe”, w 1294 roku Simon Quoz przebywał na dworze księcia Henryka V Grubego.

W 1347 roku Heinco Quas kupił od Michała „de Sokolow” za 126 grzywien groszy wieś Magnuszowice (Mangersdorf) w księstwie niemodlińskim. W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej brał udział Konrad Quos – prawdopodobnie syn Konrada sen. z księstwa brzeskiego, występującego w dokumentach w drugiej połowie XIV wieku. Również w tej bitwie dowódcą oddziału najemników po stronie krzyżackiej był Hanus Queis.

W 1443 roku Nickel Kwas z hrabstwa kłodzkiego twierdził że był jednego herbu i krwi z rodem Dziewunty (?).

Źródła:

Sinapius T. I s. 744, T. II s. 899

Blazek T. I s. 83

Pilnacek T. III s. 945

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 269-270

C.D.S. T. VI nr 16

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000
s. 114-115

Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:)
Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 209

R - Reibold

RAB

zob.

RABE

RABE
(RAB, RABEN)

Herb rodowy

Polski herb Korwin

Stary ród miśnieński, znany również na Śląsku. W Polsce herbem zbliżonym do herbu tego rodu był herb Korwin (Rabe – niem. kruk, Corvinus – łac. kruk). W 1447 roku Barbara N. (zm. przed 1470 r.), żona Jana von Rabe była właścicielką Zagrodna (Adelsdorf). W 1470 roku właścicielem tej miejscowości był jej mąż.

W drugiej połowie XVI wieku ród ten posiadał Senftenberg na Dolnych Łużycach a w 1648 roku majątki w okolicy Krosna Odrzańskiego (Crossen a.d. Oder).

Źródła:

Sinapius T. I s. 744

Blażek T. III s. 39

RABE

Szlachectwo austriackie z predykatem „Edle von...” otrzymał w 1878 roku (25.10.) Mikołaj Rabe radca dworu austriackiego. Był synem kupca wrocławskiego Henryka Leopolda Rabe.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 119

RABEIN

zob.

RAWEIN

RABELINCK.

Herb nobilitacyjny

W 1720 roku (5.08.) szlachectwo czeskie z wpisaniem w stan rycerski otrzymał Franciszek Leopold Rabelinck, burmistrz Grodkowa (Grottkau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 899

Blažek T. III s. 103

Doerr s. 204

RABEN

zob.

RABE

RABENAU
(de RABINOW)

Herb wg Siebmachera

Herb linii łużyckiej

Według Pilnacka ród śląski którego siedzibą rodową była Równa (Rabenau – nazwę niemiecką można przetłumaczyć jako Krukowo – stąd w klejnocie herbu kruk) koło Góry Śląskiej (Guhrau) od której wzięli nazwisko. Według Adelslexikon pochodzili z okolic Drezna (Dresden). T. Jurek twierdzi, że przybyli na Śląsk w początkach XIV wieku prawdopodobnie z Miśni. Według Sina-piusa pochodzili z Górnych Łużyc. Od XV wieku dzielili się na linię śląską i łużycką.

Pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu był występujący w latach 1309 – 1310 na dworze głogowskim Apecz de Rabnow. Dokument w którym pojawia się to nazwisko Jurek uznaje za falsyfikat. W 1357 roku występuje w dokumentach Hejnik de Rabinov. W 1411 roku Florian von Rabenau przebywał na dworze księcia Wacława II legnickiego a Henryk von Rabenau – w roku 1432 na dworze księcia Ludwika II brzeskiego. Zachowała się jego pieczęć z 1435 roku, na której widnieje tarcza herbowa dzielona w pas, w górnej, złotej połowie połowa białego kozła, w dolnej czerwonej, ukośne z lewej strony pasy. W klejnocie kruk trzymający w dziobie pierścień.

LINIA ŚLĄSKA.

Na Śląsku od XVI wieku dzielili się na dwa domy: Brzeźnica (Briesnitz) w księstwie żagańskim i Wysoka (Weissig) w księstwie głogowskim. W późniejszych wiekach istniały domy: Kukadło (Kuckaedel) i Kosierz (Kossar) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. d. Oder).

Najbardziej znanym przedstawicielem linii śląskiej był Jerzy Abraham von Rabenau (ur. 1606 r.), właściciel Wysokiej (Weissig), w wojnie 30-letniej począt-

kowo – w 1624 roku w służbie wojskowej duńskiej, w 1634 roku – w wojskach brandenburskich a w 1640 roku był pułkownikiem wojsk szwedzkich. W 12.08.1647 roku ciężko ranny na terenie Czech, zmarł po dwóch tygodniach (26.08.1647 r.) i pochowany został w Krośnie Odrzańskim (Crossen a. d. Oder). Żonaty (x 23.08.1646 r.) z Klarą, córką Aleksandra von Rotenburg z Bytnicy (Beutnitz), miał N. córkę (ur. 16.07.1647 r.).

W 1721 roku N. von Rabenau z Brzeżnicy (Briesnitz) był żonaty z Henriettą von Tschirnhaus z Wiadrowa (Wederau) w księstwie świdnicko – jaworskim.

LINIA ŁUŻYCKA.

Według Sinapiusa najstarszą siedzibą zarówno linii śląskiej jak i łużyckiej miała być miejscowość Nieder Strahwald na Górnych Łużycach. Według Jurka pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu na Łużycach był Rencz von Rabenau którego dzieci występują w dokumentach w 1387 roku.

Najbardziej znane domy tej linii to Hammerstadt i Rietzen (Rietschen) na Dolnych Łużycach oraz Windisch-Pohlsdorf na Górnych Łużycach. W początkach XVI wieku Jan Zygfryd von Rabenau właściciel Hammerstadt i Rietzen, żonaty z Anną Heleną von Schoenaich z Gressingen na Dolnych Łużycach, miał syna – Krzysztofa Henryka, właściciela Windisch-Pohlsdorf, wójta klasztoru Morgenstern (Marienstern) na Górnych Łużycach. Krzysztof Henryk żonaty z Anną Urszulą von Briese z Jerschke na Dolnych Łużycach miał syna – Zygfryda, żonatego z Ewą Heleną von Dyhrn ze Streitelsdorf. Jego córka – N. (ur. 1683 r.) była żoną (x 1701 r.) Krzysztofa Fryderyka bar. von Wiese.

Linia ta posiadała majątki również w okolicy Zgorzelca (Goerlitz) i Czerwieńska (Rothenburg).

Źródła:

Sinapius T. I s. 745, T. II s. 899-900

Zedlitz T. IV s. 78

Pilnaček T. III s. 946

Dorst T. I nr 210

Jurek: Obce rycerstwo... s. 324-325

Knothe: Gesch. d. oberlausitzer Adels... s. 431

(de) RABINOW

zob.

RABENAU

RACHENAU

(RACHNAU, z *RACHNOVA*, z *RYCHNOVA*)

Herb rodowy

Polski herb Brochwicz

Stary ród rycerski znany od XIII wieku, którego herb można zaliczyć do herbu Brochwicz. (polska nazwa herbu pochodzi od niemieckiego nazwiska głównej linii rodu – von Brauchitsch). Według T. Jurka pochodzili z Górnych Łużyc, być może z miejscowości Rachnów (Rachenau) koło Zgorzelca (Goerlitz), według Pilnacka z czeskiego Rychnova.

W połowie XIII wieku na dworze księcia Henryka III wrocławskiego a potem na dworze księcia Bernarda lwóweckiego występował Thammo de Rachnow. Prawdopodobnie jego syn – Arnold, był właścicielem Dzmanowa (Banau) i Janowca (Johnsbach) w księstwie ziębskim. Obie te miejscowości sprzedali na przełomie XIV i XV wieku bracia: Parsival, Glogrian, Gawin (Gawel) i Wolfard. Wolfard (ten sam lub jego syn) w 1410 roku brał udział po stronie krzyżackiej w bitwie pod Grunwaldem.

W dokumentach kłodzkich w XIV wieku notowani są liczni przedstawiciele tego rodu: Marcin (1342 r.), Elska (1347-1361 r.), Heincz (1350-1366 r.) i jego żona Agnieszka (1351 r.), Dietrich (1350-1377 r.), Berta (1351 r.), Katarzyna (1352-1356 r.), Thammo (1352-1356 r.) i jego żona Agnieszka (1354 r.), Arnold (1354-1355 r.). Kłodzcy Rachenauowie dzielili się na dwie linie: 1. z Krosnowic (Rengersdorf) i Żelazna (Eisersdorf); 2. z Domazkowa (Ebersdorf), Słupca (Schlegel) i Święcka (Schwenz).

W 1413 roku Wolfard von Rachenau był właścicielem Wilamowej (Alt Wilmsdorf) w księstwie nyskim a w 1421 roku – Chałupki (Neuhaus) w księstwie ziębskim. Po nim odziedziczyli Chałupki (Neuhaus) jego synowie: Zygmunt i Kuntz. W 1441 roku Zygmunt porwał córkę Puty III von Czastalowitz a pasierbicę Hynka Kruschiny von Lichtenburg, starosty i pana lennego hrabstwa kłodzkiego. Hynek Kruschina oblegał i zburzył zamek w Chałupkach (Neuhaus). Obaj bracia z porwaną schronili się na zamku biskupów wrocławskich Kaltenstein, który w 1442 roku również Kruschina zdobył i zburzył. Wojna skończyła się w 1442 roku, w którym Zygmunt zmarł.

Ród ten więcej w dokumentach śląskich nie występuje.

Źródła:

Błażek T. II s. 98

Pilnaček T. I s. 102

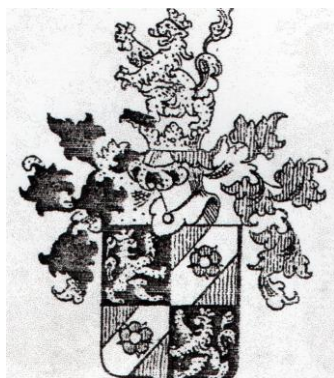
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 271

RACHNAU

zob.

RACHENAU

RACHNER

Herb nobilitacyjny

W 1652 roku (17.03.) został wpisany w czeski stan rycerski Jan Rachner prawdopodobnie mieszczanin wrocławski. Posiadał majątki Suchy Dwór (Althofduerr) (do 1682 r.) i Biestrzyków (Eckersdorf) (do 1692 r.) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Anną Rozyną Koch miał dwie córki i syna – Henryka. Henryk w 1666 roku odziedziczył oba te majątki. Żonaty był z Anną Marią Brachvogel.

Źródła:

Sinapius T. II s. 900

Błażek T. III s. 145

(z) RACHNOVA

zob.

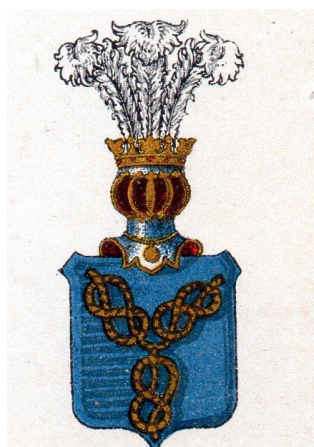
RACHENAU

RACHOVEC

zob.

RACHOWSKI

RACHOWSKI
(RACHOVEC)

Polski herb pochodzenia śląskiego Kietlicz I (Kiczka)

W XVI wieku właściciele Rachowic (Rachowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) wywodzący się z rodu Kiczków herbu Kietlicz I (Kiczka) używali nazwiska „Rachowski” vel „Rachovec” (wspólnego pnia z Karwinskimi, Cziganami, Rayskimi) .

W 1559 roku Jerzy Rachowski zapisał swojej żonie Dorocie, córce zmarłego Jana Larischa z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) wiano na majątku Ligota (Ellguth) w okręgu sławieckim. Świadcami byli: brat Doroty Henryk Larisch oraz Mateusz Rachowski.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 956

RACKE

Herb nobilitacyjny

W 1725 roku (15.11.) szlachectwo czeskie otrzymał Jan Antoni Racke, syndyk Głogowa (Glogau). W 1729 roku (18.02.) wpisany został w czeski stan rycerski. Zmarł 1.09.1741 roku. Franciszek Ludwik (syn ?) (zm. 18.05.1766 r.) był sekretarzem powiatu Góra Śląska (Guhrau).

Jan Józef von Racke (zm. 25.01.1751 r.) był kapitanem wojsk cesarskich regimentu von Wallis. W 1777 roku zmarł ostatni przedstawiciel tego rodu – Karol von Racke.

Źródła:

Błażek T. III s. 39

RACKEL

Herb wg Siebmachera

Herb wg Błażka

Stary ród łżycki pochodzący z miejscowości o tej samej nazwie. W ciągu XIV wieku podzielili się na cztery podstawowe linie:

1. Górnołużycką z Rackel,
2. Górnołużycką i częściowo śląską z Daubitz,
3. Dolnołużycką ze Stenz,

4. Śląską.

LINIA Z DAUBITZ.

W 1381 roku w dokumentach łużyckich występuje Henryk von Rackel z braćmi. Henryk pisze się „von Daubitz”. Jednym z braci był Wolfard, który w 1388 roku kupił żydowski dom w Zgorzelcu (Goerlitz). Henryk zmarł po 1414 roku, pozostawił trzech synów i dwie córki: Jana, Henryka jun., Thammo, Barbarę i Kunegundę. Jan w 1428 roku walczył przeciw husytom, Henryk i Thammo występują w 1441 roku w dokumentach zgorzeleckich.

W połowie XV wieku posiadał majątek Teiche koło Czerwieńska (Rothenburg). W 1466 roku właścicielem tego majątku był Heinze von Rackel. Miał trzech synów z których znanych jest dwóch: Jan (zm. po 1485 r.) i Jerzy (zm. po 1495 r.). W 1532 roku Teicha została sprzedana przez Jana von Rackel.

Pod koniec XV wieku zmarł bezdzietnie właściciel części Daubitz – Jan von Rackel. Majątki jego : część Daubitz, część Jagodzina (Neuhammer) i Prauske zostały sprzedane miastu Zgorzelec (Goerlitz). W 1502 roku znani są z tej linii bracia: Jan, Baltazar i Piotr. Baltazar (zm. 1574 r.) był właścicielem części Jagodzina (Neuhammer). W 1575 roku majątek odziedziczył jego syn.

W 1567 roku Jakub von Rackel był właścicielem części Daubitz i Sanic (Saenitz). W 1576 roku sprzedał Sanice (Saenitz) a w 1589 roku przekazał Daubitz swojemu synowi – Baltazarowi, który nie mając potomstwa przekazał majątek swojemu kuzynowi – Janowi z Jagodzina (Neuhammer). Jan zmarł w 1613 roku, Daubitz i Jagodzin (Neuhammer) odziedziczył jego syn – Jan Baltazar, był on ostatnim przedstawicielem tej linii. Jan posiadał również córkę – Dorotę, drugą żonę (x 1624 r.) Krzysztofa von Sack.

LINIA ŚLĄSKA.

Pochodzili ze Starej Koperni (Kuepper bei Sagan) koło Żagania (Sagan), później siedzibą tej linii było Iwno (Ibsdorf) koło Wołowa (Wohlau).

W 1553 roku właścicielem Starej Koperni (Kuepper b. Sagan) był Franciszek von Rackel, komisarz księstwa żagańskiego. W 1628 roku Jerzy von Rackel, właściciel Iwna (Ibsdorf) koło Wołowa (Wohlau) i Chudowic (Bernsdorf) koło Żar (Sohrau), był starostą państwa Siedlisko (Carolath) i Bytom Odrzański (Beuthen a. Oder). W 1710 roku Ginter Ehrenreich był właścicielem Wierzbienina (Kochsdorf) koło Żagania (Sagan).

Linia ta posiadała również w 1781 roku Łagów (Logau) koło Lubania Śląskiego (Lauban) i w 1789 roku Chwaliszową lub Chwaliszowice (Quolsdorf) koło Żagania (Sagan).

Źródła:

Sinapius T. I s. 745, T. II s. 900

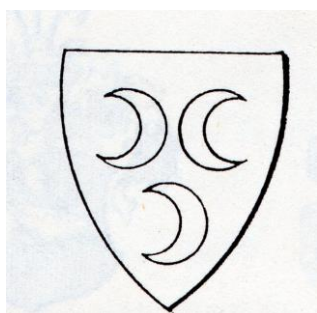
Błażek T. III 39-40

RACKAU

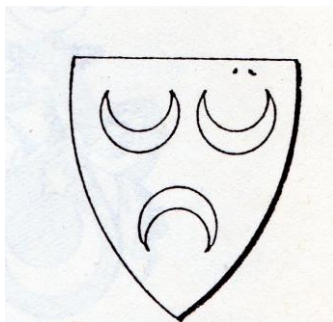
zob.

RAKOWSKI

RACKWITZ

Herb z 1447 r.

Herb z końca XV w.

Herb szlachecki wg Błażka

Herb szlachecki wg Siebmachera

Według Pilnacka na Śląsku żyły dwa rody tego nazwiska o odmiennych herbach: jedni posiadali na tarczy herbowej trzy półksiężyce, drudzy – koło młyńskie (czesko-polski herb Paprzyca ?). Według niego jedni pochodzili z Rakowic (Rackwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), drudzy z Rakowic (Rackwitz) z okolic Lwówka (Loewenberg). Inni heraldycy tego nie potwierdzają. Ród prawdopodobnie pochodził z Rakowic (Rackwitz) w księstwie oleśnickim, znany od połowy XIV wieku.

W 1362 roku Jan von Rackwitz był starostą Góry Śląskiej (Guhrau), w 1394 roku starostą tej miejscowości był Henryk von Rackwitz. W 1447 roku występuje

w dokumentach jako świadek Hannos von Rackwitz – zachowała się jego pieczęć. W 1570 roku Kasper von Rackwitz był właścicielem Brun (Brune) koło Kluczborka (Kreuzburg).

W XVII wieku przedstawiciele tego rodu posiadali Proszówek (Friedrichsdorf) i Tarnówek (Tarnau) w księstwie głogowskim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 745

Błażek T. I s. 84, T. IV s. 62

Pilnaček T. III s. 962

RACZEK (RACZIK, DLUGOSCH RACZEK genannt)

Herb szlachecki wg Błażka

Polski herb Warnia

Herby szlacheckie późniejsze

Szlachta górnośląska herbu Warnia, młodsza linia Długoschów z Kopienic (Koppinitz) koło Gliwic (Gleiwitz) od których oddzielili się na początku XVII

wieku. Początkowo używali obu nazwisk. Być może, wspólnie z Długoschami i innymi tego herbu pochodzili ze starego morawskiego rodu z Jemničky. Długosche w XVII w. tak zubożeli, że byli już zaliczani do wolnych chłopów.

W 1635 roku (19.10.) potwierdzono stary stan szlachecki Jerzemu Długoschowi z Kopienic (Koppinitz) zwanemu Raczek na podstawie dokumentów przechowywanych w czasie wojny w kościele w Kopienicach (Koppinitz), których większość uległa zniszczeniu. Jerzy miał dwóch synów służących w armii cesarskiej którzy używali już tylko nazwiska „Raczek”.

Od XVII wieku była to w większości drobna szlachta, mająca niewielkie majątki m.in. w Jasioniej (Jasten) koło Toszka (Tost) i w Czekanowie (Schakanau) koło Gliwic (Gleiwitz) oraz w okolicy Bytomia (Beuthen). W księgach kościelnych parafii bytomskiej pod koniec XVII wieku występuje Helena Raczkowa jako matka chrzestna Jakuba Leopolda Paczynskiego (1.10.1684 r.) i Heleny Doroty Kiczki (3.06.1685 r.).

W 1697 roku Anna Pawłowska, żona Jana Wilhelma Raczka z Kopienic (Koppinitz), właściciela Jasioniej (Jasten), zapisała mężowi swój majątek w Pawłowicach (Pawlowitz) koło Toszka (Tost). Jan Wilhelm ożenił się po raz drugi z Eleonorą Sponar von Blimdsdorf i w 1702 roku wydzierżawił część Pawłowic (Pawlowitz) Franciszkowi (Wacław Franciszek ?) Brziszkowskiemu i w 1706 roku sprzedał majątek Jerzemu Bernardowi Guretzkiemu.

W XVIII wieku Jan Nepomucen posiadał majątek w Brzezince (Brzezinka) koło Gliwic (Gleiwitz) a Józef – majątku w Czekanowie (Schakanau), który należał do rodziny od 1766 roku. Karol von Raczek, właściciel Olszowej (Olschowa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) był żonaty (x 13.02.1749 r.) z Gottliebą Teodorą, córką Marcina von Loewencron z Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln).

Jego synem był prawdopodobnie Fryderyk von Raczek w 1786 roku właściciel majątku w Mikulczycach (Mikultschuetz) koło Gliwic (Gleiwitz), zamieszkały w Olszowej (Olschowa), deputowany do sejmiku powiatu bytomskiego.

XIX – XX WIEK.

Na przełomie XVIII i XIX wieku Czekanów (Schakanau) i Olszową (Olschowa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) posiadał Karol von Raczek, w 1806 roku komisarz wojenny powiatu toszecko – gliwickiego. Żonaty z N. von Galli (Gall), miał syna – Józefa.

Józef wraz z matką kupił w 1836 roku (29.04.) majątek w Przyszowicach (Preiswitz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Prawdopodobnie synem Józefa był Karol (ur. Czekanów, Schakanau 4.11.1828 – zm. 1898 r.) – odziedziczył on Czekanów (Schakanau) a w 1853 roku (13.04.) kupił od zarządcy huty Józefa von Madeyski sąsiadujący z Przyszowicami (Preiswitz) majątek w Gierałtowicach (Geraltowitz). Żonaty (x Łabędy, Laband 11.05.1854 r.) z Marią von Madeyski (ur. Strzybnica k. Tarnowskich Gór, Fried-

richshuette b. Tarnowitz 27.06.1826 – zm. Przyszowice, Preiswitz 11.10.1888 r.) miał siedmioro dzieci:

1. Karola jun. (ur. Gierałtowice, Gieraltowiz 17.03.1855 – zm. Kudowa, Bad Kudowa 28.05.1913 r.) – właściciela Czekanowa (Schakanau). Żonaty (x Kuchary k. Dzierżoniowa, Kuchendorf b. Reichenbach 11.05.1880 r.) z Eleonorą Augustą Zofią hr. von Oriola (ur. Górna Ochla k. Zielonej Góry, Ober Ochelhermsdorf b. Gruenberg 10.05.1857 r.), miał ośmioro dzieci:
 - a) Małgorzatę (Rita) Marię Zofię (ur. Głogówek, Oberglogau 26.06.1881 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 21.07.1903 r.) Rudolfa von Watzdorf, właściciela Proślic (Proschlitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).
 - b) Karola Krafta Arweda (ur. Kuchary, Kuchendorf 6.08.1882 – zginął 26.08.1914 r.) – asesora rejencji, porucznika rezerwy wojsk niemieckich;
 - c) Karolę Marię Zofię (ur. Głubczyce, Leobschuetz 6.04.1884 r.) – żonę (x 30.06.1912 r.) Franciszka von Donat, właściciela Chmiellowic (Chmiellowitz) koło Opola (Oppeln);
 - d) Rut Luizę Ernę (ur. Kuchary, Kuchendorf 11.08.1885 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 5.04.1910 r.) Gustawa von Wittenburg, właściciela Słokowa (Schlogwitz) i Laskowic (Lasswitz) koło Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku;
 - e) Jana Bolko Arweda Konrada (ur. Gliwice, Gleiwitz 28.11.1886 r.) – oficera wojsk niemieckich;
 - f) Kurta Huberta (ur. Czekanów, Schakanau 12.08.1890 r.);
 - g) Ernesta Joachima (ur. Czekanów, Schakanau 3.09.1895 r.);
 - h) Joba Detlewa (ur. Czekanów, Schakanau 13.10.1897 r.) – oficera wojsk niemieckich.
2. Agnieszkę (ur. Gierałtowice, Gieraltowitz 3.04.1856 r.) – żonę (x Przyszowice, Preiswitz 29.04.1877 r.) Jana von Thun (zm. Wielowieś k. Gliwic, Langendorf b. Gleiwitz 4.07.1881 r.), właściciela Wysokiej (Wyssocka), Kadłubca (Kadlubietz) i Ligoty Górnej (Ober Ellguth) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).
3. Martę Marię Antonię (ur. Gierałtowice, Gieraltowitz 16.07.1857 r.) – żonę (x Przyszowice, Preiswitz 26.05.1877 r.) Emila bar. von Durant (zm. Wielowieś, Langendorf 29.03.1894 r.), właściciela Górnych i Dolnych Osin (Ober- u. Nieder Oschin) koło Rybnika (Rybnik).
4. Marię (ur. Gierałtowice, Gieraltowitz 19.03.1861 r.) – żonę (x Przyszowice, Preiswitz 19.05.1881 r.) Ryszarda von Maubeuge, właściciela Nowego Świątowa (Deutsch Wette) koło Nysy (Neisse).
5. Franciszka (ur. Gierałtowice, Gieraltowitz 18.07.1864 r.) – właściciela Gierałtowic (Gieraltowitz) oraz powstałego w 1871 roku (4.02.) fideikomisu w Przyszowicach (Preiswitz), żonatego (x Wrocław, Breslau

28.09.1892 r.) z Małgorzatą Emmą Herminą Marią von Ludwig (ur. Łądek k. Kłodzka, Landeck b. Glatz 2.07.1872 r.), miał trzy córki:

- a) Werę (Maggie) (ur. Przyszowice, Preiswitz 20.12.1893 r.) – żonę (x 1913 r.) Justyna von Korn;
 - b) Marię (ur. Przyszowice, Preiswitz 20.12.1893 r.) (bliźniaczki ?);
 - c) Dolores (ur. Wrocław, Breslau 5.05.1897 r.).
6. Katarzynę Marię Amalię Elżbietę Annę (ur. Gierałtowice, Gierałtowitz 19.06.1868 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 22.05.1897 r.) Maksa von Tettenborn (zm. Eberswalde 2.07.1904 r.).
7. Małgorzatę Idę Matyldę (ur. Przyszowice, Preiswitz 2.07.1874 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 29.06.1895 r.) Ernesta von Wedel, właściciela majątków w Prusach Wschodnich.

Ród wymarł w 1931 roku (20.10.).

Nazwisko to występuje również w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Sinapius T. II s. 900

Zedlitz T. IV s. 79

Błażek T. IV s. 62

Pilnaček T. III s. 947-949

Krane s. 93

Dorst T. II nr 507

Doerr s. 117

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 127

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 687-688

TABLICE GENEALOGICZNE

XIX – XX wiek

Karol v. Raczek
zm. przed 1836 r.

1806 r. – komisarz wojenny
pow. Toszek-Gliwice
wł. Czekanowa i Olszowej
ż. N. v. Galli (Gall)

|
Józef

1836 r. – kupił Przyszowice

|
?
|
Karol

ur. Czekanów 4.11.1828 –
zm. 1898 r.
wł. Czekanowa
1853 r. – kupił Gierałtowiec
ż. (x Łabędy 11.05.1854 r.)
Maria Madeyska
(ur. Strzybnica 27.06.1826 –
zm. Przyszowice 11.10.1888 r.)

Karol jun. ur. Gierałtowiece 17.03.1855 - zm. Kudowa 28.05.1913 r. wł. Czekanowa ż. (x Kuchary 11.05.1880 r.) Eleonora Augusta Zofia hr. v. Oriola (ur. Górna Ochla 10.05.1857 r.)		Franciszek ur. Gierałtowiece 18.07.1864 r. wł. Gierałtowiec i Przyszowic ż. (x Wrocław 28.09.1892 r.) Małgorzata Emma Hermina Maria v. Ludwig (ur. Łądek 2.07.1872 r.)		córki: a) Agnieszka ur. Gierałtowiece 3.04.1856 r. m. (x Przyszowice 29.04.1877 r.) Jan v. Thun (zm. Wielowieś 4.07.1881 r.) wł. Wysokiej, Kadłubca i Ligoty Górnej	
		 córki: a) Wera (Maggie) ur. Przyszowice 20.12.1893 r. m. (x 1913 r.) Justyn v. Korn b) Maria ur. Przyszowice 20.12.1893 r. (bliźniaczki ?) c) Dolores ur. Wrocław 5.05.1897 r.		b) Marta Maria Antonia ur. Gierałtowiece 16.07.1857 r. m. (x Przyszowice 26.05.1877 r.) Emil bar. v. Durant (zm. Wielowieś 29.03.1894 r.) wł. Górnych i Dolnych Osin	
Karol Kraft ur. 6.08.1882 - zginął 26.08.1914 r. oficer niemieckich	Jan Bolko Arwed Konrad ur. Gliwi- ce 28.11.1886 r. oficer wojsk niemieckich	Kurt Hubert ur. Cze- ka- nów 12.08.1890 r.	Ernest Joachim ur. Cze- ka- nów 3.09.1895 r.	Job Detlew ur. Cze- ka- nów 12.10.1897 r. oficer wojsk niemieckich	córki: a) Małgorzata (Rita) Maria Zofia ur. Głogówek 26.06.1881 r. m. (x Wrocław 21.07.1903 r. Rudolf v. Watzdorf wł. Proślic b) Karola Maria Zofia ur. Głubczyce 6.04.1884 r. m. (x 30.06.1912 r.) Franciszek v. Donat wł. Chmielowic c) Rut Luiza Erna ur. Kuchary 11.08.1885 r. m. (x Wrocław 5.04.1910 r.) Gustaw v.
					c) Maria ur. Gierałtowiece 19.03.1861 r. m. (x Przyszowice 19.05.1881 r.) Ryszard v. Maubeuge wł. Nowego Świętowa d) Katarzyna Maria Amalia Elżbieta Anna ur. Gierałtowiece 19.06.1868 r. m. (x Wrocław 22.05.1897 r.) Maks v. Tottenborn (zm. Eberswalde 2.07.1904 r.) e) Małgorzata Ida Matylda ur. Przyszowice 2.07.1874 r. m. (x Wrocław 29.06.1895 r.) Ernest v. Wedel

Weittenburg
wł. Słokowa
i Laskowic

RACZIN

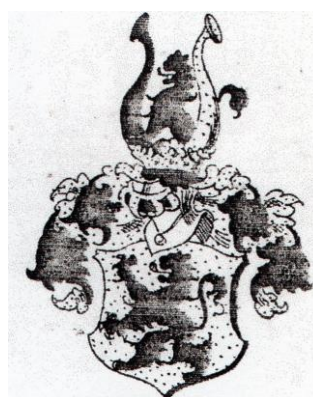
zob.

RATSCHIN

RACZINSKI
RACZYŃSKI

Herb szlachecki z 1704 r.

Herb rycerski z 1730 r.

Nobilitowana szlachta śląska, nie mająca nic wspólnego, oprócz zbieżności nazwiska, z wielkopolskim magnackim rodem Raczyńskich herbu Nałęcz.

W 1704 roku (5.11.) szlachectwo czeskie otrzymał Adama Raczynski, kupiec wrocławski i członek rady książąt oleśnickich Wuerttemberg-Oels. Zmarł 20.02.1705 roku. Wdowa po nim – Zuzanna z domu Walter w 1730 roku (21.01.) została wpisana w czeski stan rycerski.

W 1718 roku Marcin Ferdynand von Raczynski (syn nobilitowanego ?) był właścicielem Zacharzyc (Sacherwitz) koło Wrocławia (Breslau).

W 1760 roku Maksymilian Ferdynand, właściciel Solne (Gros Saegewitz) pod Wrocławiem (Breslau) był landratem powiatu wrocławskiego. Żonaty z N. von Linden miał dwie córki i trzech synów.

Sinapius i za nim Zedlitz błędnie łączą ich z polskimi Raczyńskimi herbu Jastrzębiec.

Źródła:

Sinapius T. II s. 900

Zedlitz T. V s. 373

Zedlitz T. IV s. 79

Błażek T. II s. 98

Pilnaček T. III s. 951

Doerr s. 187, 216

RACZYNSKI

zob.

RACZINSKI

RADAB

zob.

RADIN

RADAU

zob.

SALAWA

RADECK

zob.

RADETZKI

RADECKE

zob.

RADETZKI

RADECKI

zob.

RADETZKI

RADELWITZ
(RADWAN ? RADWANSKI?)

Według Sinapiusa ród pochodzenia polskiego wywodzący się od legendarnego Radvanusa rycerza władcy polskiego Bolesława Krzywoustego. Sinapius cytuje całą legendę herbową polskiego herbu Radwan i wymienia wszystkie polskie rody pochodzące od niego (m.in. Radwańscy, Peperzyńscy, Zebrzydowscy, Nadarzyńscy itp. a także Radwńskich siedmiogrodzkich). Sinapius też nie jest zdecydowany skąd Radelwitzowie pochodzili: w tomie II twierdzi że miejscowość Radelwitz leżała na Łużycach, zaś w tomie I, że pochodzili z Radelwitz w księstwie oleśnickim. Miejscowości takiej nie ma i należy tu brać pod uwagę albo Radlowitz (Radłowice) koło Oławy (Ohlau) albo Radwanitz (Radwanice) koło Wrocławia (Breslau).

W 1405 roku Stefan von Radelwitz, właściciel Kiełczowa lub Kiełczówka (Weigelsdorf) występuje na dworze księcia Konrada Kantnera oleśnickiego. W 1461 roku Mikołaj i Konrad Radwanscy byli właścicielami Dobrzenia (Gutwohne) i Bierzyc (Perschuetz) w księstwie oleśnickim a w 1506 roku Jan Radwanski von Radelwitz był właścicielem Troski (Troske) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

Herb nieznany.

Źródła:

Sinapius T. I s. 746, T. II s. 901

RADEN
(RHADEN)

Szlachta pomorska i śląska a także znana w Kurlandii i Inflantach. Na Pomorzu Zachodnim znana od XVI wieku, majątki posiadali na wyspie Rugii. Na Śląsk przybyli prawdopodobnie w XVIII wieku.

Antoni August von Raden, w 1805 roku starosta powiatu żagańskiego, był właścicielem majątku w Gorzupi Dolnej (Nieder Gorpe) który odziedziczyła jego córka – Augusta, żona N. von Gellhorn.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 80

RADESCHINSKI

(RADESCHINSKI von RADESCHIN, RADESCHINSKI von RADESCHOWITZ, RADEŠINSKI z RADEŠINA, RADEŠINSKI z RADEŠOVIC)

Herb Samuela Radeschinskiego v. Radeschin Herb Radeschinski v. Radeschowitz

Ród morawskich włodyków pochodzący z Radešina i Mitrova na Morawach. Według Doerra nobilitowany został w z predykatem „von Radeschowitz” w 1590 roku (9.04.) Johann Radeschinski. Na Śląsku osiadł Samuel Radeschinski von Radeschin (ur. ok. 1520 r.), prawnik, pisarz i poeta „poeta laureatus” i „comes palatinus”. W 1596 roku był kanclerzem księstwa cieszyńskiego.

Źródła:

Blažek T. IV s. 136

Pilnaček T. III s. 952

Doerr s. 58

RADEŠINSKI

zob.

RADESCHINSKI

RADETZKI
(RADECK, RADECK WUNTSCH gennant, RADECKE, RADECKI)

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Herb XVIII w.

Polski herb Jelenioryba

Szlachta oświęcimska i śląska herbu Jelenioryba.

Sinapius myli i łączy z sobą dwa rody: Radetzkich z Radek (?) w księstwie opolskim i Radockich z Radoczy w księstwie oświęcimskim. Również Błazek błędnie zalicza do Radetzkich Michała – starostę księstwa cieszyńskiego i Adama Radockich. Także Zedlitz wymienia Michała jako przedstawiciela rodu Radetzkich.

Według tradycji rodowej pochodzili ze Szwajcarii, znani również w Szwabii i w Czechach, w późniejszym czasie również przybyli ze Śląska do Brandenburgii. Przedstawicielem tego rodu miał być Ruediger – biskup Chiemsee a następnie w 1233 roku – biskup Passau.

Na Śląsku siedzibą rodową miała być miejscowość Radek w księstwie opolskim. Sinapius uważa, że może chodzić tu o Radków (Radkau) koło Olesna (Rosenberg). Nieliczne informacje o tym rodzie pochodzą jednak z Dolnego Śląska. W 1337 roku Piotr Radetzki występuje jako świadek w przywileju dla miasta Bierutowa (Bernstadt) wystawionym przez księcia Bolesława oleśnickiego.

W 1575 roku Wawrzyniec (Lorenz) Radeck zwany Wunsch był właścicielem Budzisz (Puditsch) w księstwie oleśnickim. Według Schlesische Wappenbuch pochodzili z okolicy Środy Śląskiej (Neumarkt) z miejscowości Radakowice (Radaxdorf) i wywodzili się z rodu Habdanków (Awdaniec). Być może, były to dwa odrębne rody: Radeck zwany Wunsch i Radetzki. Pilnaček Wuntschom przypisuje zupełnie inny herb. W 1728 roku Jerzy Gotard von Radeck zwany Wuntsch był właścicielem Średniej i Dolnej Nowej Wsi Wrocławskiej (Mittel- und Nieder Neudorf) a Jerzy Zygmunt w tym roku był właścicielem Górnego Trzęsowa (Ober Rostersdorf) koło Głogowa (Glogau).

W drugiej połowie XVII wieku Jan Daniel von Radecke z Dolnego Śląska przeniósł się na teren Brandenburgii i uzyskał indygenat pruski.

Maria Elżbieta von Radecke (ur. 1733 – zm. 10.03.1799 r.), córka Jana Jerzego i Karoliny von Puttkamer z Rydwąg (Rudwangen) w Prusach Wschodnich była pierwszą żoną Fryderyka Henryka von Reibnitz.

Źródła:

Sinapius T. I s. 746, T. II s. 900-901

Gauhen s. 1278

Zedlitz T. IV s. 79-80

Błazek T. IV s. 62

Schles. Wappenbuch szp. 108-109

Dorst T. II nr 431

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego (wyd. W. Gojniczek). Cieszyn 2004 s. 156

Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 362

RADETZKI

zob.

WUNSCH

RADEWITZ

zob.

RODEWITZ

RADIN
(RADAB)

Nazwisko to wymienia tylko Sinapius i nie jest pewny czy chodzi o dwa odrębne rody, czy jest to jeden ród. W 1317 roku Leonard von Radin (Radine – Radzyna koło Sycowa – Polnisch Wartenberg) posiadał majątki w okolicy Namysłowa (Namslau).

W 1338 roku występuje w dokumentach rycerz Andrzej de Radab.
Herb nieznany.

Źródła:

Sinapius T. I s. 745-746

RADLICZ

zob.

RAEDLITZ

RADLITZ

zob.

RAEDLIZ.

RADLO

zob.

RAEDLITZ

RADOCKI (RADOCKI z RADO CZY, RADOTZKI)

Herb szlachecki

Polski herb Radwan

Szlachta oświęcimska herbu Radwan, mylona z Radetzkimi. Siedzibą rodową była Radocza w księstwie oświęcimskim. Polska nazwa herbu pochodzi od staroniemieckiej nazwy chorążego – Rotefahnen (dosłownie: chorągiew /sztandar oddziału – roty).

Jan z Radoczy był sędzią ziemskim księstwa oświęcimskiego. Tomek Radocki w 1550 roku zapisał swojemu synowi – Jakubowi, majątek w Radoczy, który Jakub sprzedał Jakubowi Frydrychowskiemu. Jan (brat Tomka ?) (zm. przed 1559 r.) również posiadał majątek w Radoczy i również miał syna – Jakuba. Sądził się on z Frydrychowskim o sprzedany majątek.

Stanisław Radocki (zm. po 1548 r.) (syn Jakuba ?) również sądził się z Jakubem Frydrychowskim.

Michał Radocki (zm. po 1567 r.) sędzia ziemski księstw cieszyńskiego i członek rady tego księstwa, w 1550 roku kupił od księcia Wacława cieszyńskiego jakiś folwark, był właścicielem Iłownicy (Illownitz). Żonaty z Zofią Rudską z Rudz, posiadał kilkoro dzieci z których Mikołaj i Wacław przebywali na dworze biskupów ołomunieckich.

W 1572 roku Michał (jun. ?) był właścicielem Kalembic (Kalembitz) koło Cieszyna (Teschen).

W XVII wieku znani są dwaj bracia: Mikołaj – starosta państwa Wodzisław (Loslau) i Adam – właściciel Zamarska (Zamarsk) w księstwie cieszyńskim. Adam był żonaty z Katarzyną Bludowską z Dolnych Bludovic (Nieder Bludowitz) która około 1650 roku zmarła przy porodzie pierwszego dziecka.

W 1751 roku Jan Leopold Radocki kupił Wilamowice (Willamowitz) w księstwie cieszyńskim. W 1792 roku posiadał je jego syn – Erdmann a następnie

dzieci Erdmanna: Maksymiliana Karolina, Franciszek Erdmann Karol i Szarlotta Helena Wilhelmina.

Źródła:

Sinapius T. II s. 900-901

Pilnaček T. III s. 953-954

Rauschner nr 133, 247, 250, 253, 352, 354, 357, 374, 375, 380, 392, 420, 421, 422

RADOLINSKI (RADOLINSKI von RADOLIN)

Herb hrabiowski

Herb książęcy

Polski herb Leszczyc

Stary polski ród herbu Leszczyc, którego protoplastą według tradycji rodowej miał być Dzierżysław Leszczyc żyjący w początkach XI wieku. Legenda, jako

założyciela rodu podaje Wisimira, w początkach VIII wieku namiestnika pierwszego legendarnego władcy Polan – Lecha.

Początkowo używali nazwiska „Koszucki”, protoplasta rodu występuje w dokumentach na przełomie XIV i XV wieku (1397 – 1413 r.) pod nazwiskiem „Pierschensky alias de Coschuti”.

Pod koniec XV wieku Stanisław Koszucki zwany Polickim był żonaty z Dorotą Maczuda z Radolina, dziedziczką Radolina, jego syn – Sędziwój Koszucki zwany Polickim przyjął nazwisko „Radoliński”. Około 1660 roku potomkowie nabyli Jarocin i w XVIII wieku nadali prawa miejskie Radolinowi. Majątki posiadali na pograniczu wielkopolsko – śląskim m. in. w powiatach pleszewskim, krotoszyńskim i leszczyńskim.

W 1525 roku (14.08.) zmarł we Wrocławiu (Breslau) w wieku 77 lat Jan Radolinski von Radolin, wicedziekan kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau).

W XIX wieku kuzyni: Emeryk Jan Ignacy i Stanisław Juliusz otrzymali tytuły (17.02.1836 r.) pruskich hrabiów. W 1888 roku (16.04.) tytuł pruskiego księcia z prawem primogenitury otrzymał ordynat majoratu w Jarocinie – Hugo hr. von Radolin. Pełnił najwyższe urzędu w cesarstwie niemieckim m.in. był tajnym radcą dworu, marszałkiem dworu cesarskiego i posłem cesarskim w Paryżu.

W 1888 roku (21.11.) zakupił majątki w okolicy Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku: Panoszów (Ponoschau) i Zborowskie (Sorowski). Na początku XX wieku właścicielem majątków był Hugo Leszczyc Fuerst von Radolin.

Źródła:

Sinapius T. II s. 901

Zedlitz T. IV s. 80-81

Krane s. 93

Dorst T. I nr 108

Wappensagen... s. 126

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 139-140

RADONITZ

(RADONITZ und BRIGGARD, RADONITZ-BELGRAD, RADONICZ)

Drobna szlachta księstwa opolskiego znana dopiero z XVIII wieku, prawdopodobnie przybyła w służbie wojskowej z Czech. Według Adelslexikon byli pochodzenia polskiego. Można ród podzielić na dwie linie: z Kobylna (Kobyllno) koło Opola (Oppeln) i z Łagiewnik Dolnych (Nieder Lagiewnik) koło Bytomia (Beuthen).

Kobylno (Kobyllno) posiadali w latach 1720 – 1768, Nabył je Mikołaj (Nicol) von Radonitz und Briggard (?), kapitan wojsk cesarskich, żonaty (x 1721 r.) z Anną Małgorzatą von Skronski z Budzowa (Busow) koło Olesna (Rosenberg). Jego syn – Józef Antoni, był właścicielem majątku w Nowej Jamce (Deutsch Jamke) koło Niemodlina (Falkenberg).

W tym samym czasie przedstawiciel tego rodu pojawiają się w okolicy Bytomia (Beuthen), od połowy XVIII wieku używając spolszczonego nazwiska „Radonicz”. Była to bardzo drobna szlachta, prawdopodobnie nie posiadająca żadnych majątków.

W pierwszej połowie XVIII wieku znany jest Karol von Radonitz z Sobiszowic (Petersdorf) żonaty z Józefą Pelką z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźła (Cosel). Posiadał kilkoro dzieci z których Elżbieta Radonicz, będąca w służbie u Jerzego Goszyckiego była żoną (x 12.09.1759 r.) wdowca Franciszka Józefa Kamieńskiego z Michałkowic (Michalkowitz). Również córką Karola była Józefa Radonicz (ur. 1747 r.) i prawdopodobnie notowana w 1731 roku w księgach kościelnych gliwickich jako matka chrzestna panna Joanna von Radonitz z Sobiszowic (Petersdorf).

W XIX wieku posługiwali się nazwiskiem „Radonitz-Belgrad” (?).

Źródła:

Sinapius T. II s. 901

Zedlitz T. IV s. 81

Blazek T. III s. 103

Pilnacek T. III s. 955

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 140

RADOTZKI

zob.

RADOCKI

RADWAN

zob.

DOBRUSKI

RADWANSKI

Drobna szlachta herbu Radwan, pochodząca prawdopodobnie z Polski, zamieszkała w okolicy Pszczyny (Pless).

W 1635 roku Andrzej Radwanski posiadał majątek w Dolnych Bojszowach (Nieder Boischow) koło Pszczyny (Pless). W 1674 roku Jan Radwanski żonaty z Anną Sobek von Kornitz miał majątek w Górze (Guhrau) również koło Pszczyny (Pless).

Źródła:

Pilnaček T. I s. 168

RADWANSKI

zob.

RADELWITZ

RADZIENSKI

Jedno z kilku nazwisk zastępczych używanych przez stary śląski ród von Lessel (zob.) urobione od miejscowości „Radziwitz” (Radziądz ?). W 1530 roku właścicielem tej miejscowości był Jan Radzienski, w 1550 roku – Hans Radzynski (ten sam ?) a w 1554 roku w dokumentach występuje Melchior Lessel zwany Radzinski. Również w Polsce osiedli przedstawiciele rodu von Lessel przyjęli nazwisko Radziński.

zob.

LESSEL

RADZIWIŁŁ

Herb książęcy

Książęcy ród polsko – litewski herbu Trąby, podzielony na kilka linii. Na Śląsku posiadała majątki w końcu XIX wieku linia wielkopolska: w 1891 roku (21.04.) Maria markiza de Castellane – żona Antoniego księcia Radziwiłła, generała artylerii niemieckiej i adiutanta cesarza Niemiec, otrzymała w spadku po matce Paulinie Józefinie markizie de Castellane z domu hr. von Talleyrand-Perigord, państwo Klenica (Kleinitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg), złożone z trzech majątków: Klenica (Kleinitz), Karszyn (Karschin) i Swarzynice (Schwarnitz).

Źródła:

Krane s. 93-94

RAEDER

zob.

REDER
RAEDLITZ

(HASE von RAEDLITZ, RADLITZ, RADLO, REDLO, *RADLICZ*)

Herb Hasa wg Błażka

Stary śląski ród pochodzący z Czech, gdzie używali nazwiska w wersji czeskiej – Zajic (w Polsce – Zając, Zajączek) lub niemieckiej – Hase. Herb ich w Polsce nazywany był z niemiecka: „Haza”. Siedzibą rodową w Czechach był zamek Hasenburg.

Na Śląsk przybyli prawdopodobnie w początkach XIV wieku. Siedzibą rodową stała się miejscowość Redlice (Raedlitz) koło Wołowa (Wohlau) od której przyjęli nowe nazwisko.

W drugiej połowie XIV wieku przedstawiciele tego rodu pojawiają się również w księstwie opolskim: Jaschek (Jeschko) Radlo vel Redlo w 1372 roku był z ramienia księcia Władysława Opolczyka starostą Krzepic, w latach 1376 – 1378 starostą generalnym Rusi Czerwonej i w latach 1382 – 1390 starostą Ziemi Dobrzyńskiej. W 1373 roku (22.04.) występuje jako świadek w dokumencie sprzedaży Dąbia (Reichenwald) koło Opola (Oppeln). W 1390 roku Jerzy Radlitz był protonotariuszem księcia Władysława Opolczyka, zaś Małgorzata Redlo z Lasowic (Lassowitz) koło Olesna (Rosenberg) była hofmistrzynią dworu księżnej Ofki, żony księcia Władysława Opolczyka.

W 1503 roku Krzysztof Redlicz był właścicielem Mazurowic (Maserwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), w 1506 roku właścicielem tej miejscowości był Jan von Redlitz.

Piotr Hase zwany Redlicz (Redlicz genannt) (zm. 5.12.1534 r.) przebywał na dworze książąt Albrechta i Karola ziębicko – oleśnickich. W 1509 roku był starostą księstwa oleśnickiego.

W 1588 roku Bartel von Hase zwany Radlitz był właścicielem Zaborowa (Lampersdorf) w księstwie wołowskim. W 1591 roku rodowe Redlice (Raedlitz) posiadał Jerzy von Hase. Od XVII wieku występowali już tylko pod nazwiskiem „Hase” (zob.).

Ród wymarł w 1729 roku.

Źródła:

Sinapius T. I s. 435-436, T. II s. 661

Zedlitz T. II s. 337

Błażek T. III s. 84

Veldtrup s. 470

Sperka J.: Otoczenie Władysława Opolczyka w latach 1370 – 1401. Katowice 2006.

Sękowski R.: Udział rycerstwa śląskiego w rządach i kolonizacji Rusi Czerwonej przez Władysława Opolczyka – problemy genealogiczne i rozeznanie wstępne. (w:) Władysław Opolczyk jakiego nie znamy. Próba oceny w sześćsetlecie śmierci. Red. A. Pobóg-Lenartowicz. Opole 2001 s. 115-135

Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII-XVIII wieku. T. III Ziemie Ruskie z. 1 – Urzędnicy województwa ruskiego XIV-XVIII wieku. Wrocław 1987 s. 148

RAESEWITZ (RAESEWITZ PASSEL genannt)

Ród prawdopodobnie pochodzenia mieszczańskiego.

Konrad Passelius (ur. w Brzegu 5.07.1574 – zm. 24.02.1629 r.), doktor obojga praw, był członkiem rady książąt Karola II i Henryka Waclawa oleśnickich. Żonaty z Martą von Schweinichen miał syna – Jerzego (ur. 12.11.1606 – zm. 1644 r.), również członka rady księcia Henryka Waclawa oleśnickiego.

Najwybitniejszym przedstawicielem rodu był syn Jerzego – Jerzy Krzysztof Ferdynand von Raesewitz zwany Passel urodzony we Wrocławiu w 1643 roku (18.12.). W rok po urodzeniu Szwedzi spalili Bierutów (Bernstadt) i znajdujący się pod miastem majątek ojca. Dzieckiem zaopiekowała się i wychowała babka. Po studiach i podróżach po Europie, wrócił na Śląsk aby w 1678 roku osiąść w Górnym Palatynacie, gdzie posiadał majątek Muegelhof. Był wybitnym uczonym, autorem wielu prac z zakresu historii religii i historii prawa. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1678 r.) z Marią Zofią (zm. 22.06.1680 r.), córką Fryderyka Sebastiana v. d. Planitz, 2. (x 1688 r.) z Ewą Zuzanną Konstancją, córką Jerzego Sebastiana von Ottengruen.

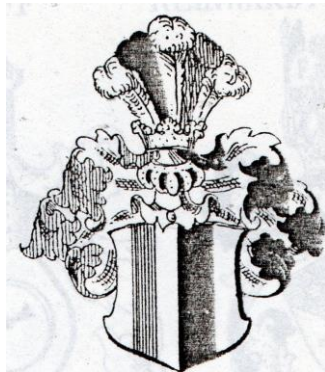
Źródła:

Sinapius T. II s. 905-906

RAETHEL (RAETHL, ROETHEL, ROETEL)

Nazwisko to, pisane bardzo różnie, posiadało kilka rodów śląskich. W wielu wypadkach nie można ich zidentyfikować.

RAETHEL von HIRSCHFELD

Siedzibą rodową miał być Jelenin (Hirschfeldau) w księstwie żagańskim. Zarówno Sinapius jak i Błażek nie podają żadnych szczegółów.

Źródła:

Sinapius T. II s. 906

Błażek T. III s. 40

RAETHEL von HENNERSDORF

Nie wiadomo skąd pochodzili, na Śląsku było osiem miejscowości o tej nazwie. Wymienia ich tylko Sinapius nie podając żadnych szczegółów. W herbie posiadali tarczę czwórdzielną: pierwsze i czwarte pole błękitne ze złotym kroczącym lwem, drugie i trzecie – srebrne z błękitnym pasem na którym umieszczono trzy złote gwiazdy.

Źródła:

Sinapius T. II s. 906

RAETHEL von SCHWANENBERG

Pochodzili z Ratowic (Rattwitz) koło Oławy (Ohlau). W 1718 roku Sebastian Raethel von Schwanenberg był generalnym poborcą podatków.

Źródła:

Sinapius T. II s. 907

RAETHEL

zob.

ROETEL

RAETSCHIN

zob.

RATSCHIN

RAGEWITZ

zob.

ROGEWITZ

RAGOWSKI

Herb wg Błażka

Polski herb pochodzenia śląskiego Awdaniec

Górnośląski ród polskiego pochodzenia herbu Awdaniec (Habdank, Abdank).
W 1720 roku posiadali majątek w Słupsku (Slupsko) koło Gliwic (Gleiwitz).

Źródła:

Sinapius T. II s. 901-902

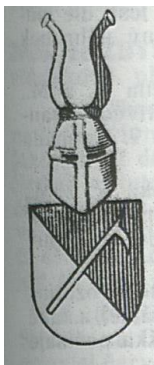
Błazek T. III s. 40

RAISKI

zob.

RAYSKI

RAJECKI
(RAJECKI z MIROVA)

Herb wg Pilnačka

Stara szlachta morawska znana od XIV wieku pochodząca z Mirova i Kochtic na Morawach.

Herald (Gerhard) z Kochtic i Mirova w 1373 roku był burgrabią Mirova. Pod koniec XV wieku podzielili się na dwa odrębne rody: Rajeckich i Valeckich. Ród wymarł w 1610 roku na Janie Rajeckim, właścicielu Osova i Hornich Dyjakovic.

Przedstawiciele tego rodu przejściowo posiadali majątki w księstwie opawsko-karniowskim. Tablice genealogiczne rodu podaje J. Pilnacek w genealogii rodów morawskich.

Część Rajeckich z księstwa raciborskiego Pilnacek zalicza do rodu Rayskich (?): w 1567 roku Jan Rajecki (Rayski ?), syn Katarzyny Przedbor miał dwie córki: Katarzynę i Salomeę. Anna Rajecka była żoną (x przed 1572 r.) Wojciecha (Adalberta) Grotowskiego.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 958-959

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 467

RAJSKI

zob.

RAYSKI

RAKAU

zob.

RAKOWSKI

RAKAWSKI

zob.

RAKOWSKI

RAKOWSKI

(RAKAWSKI, RACKAU, RAKAU, z RAKOWA)

Stary górnośląski ród znany od końca XIV wieku, według Pilancka prawdopodobnie herbu Awdaniec (Habdank). Być może tożsamy z Ragowskimi. Bardzo często myleni przez historyków z Rokowskimi z Rokowa (zob.). Mieli pochodzić z Rakowa (Rakau) koło Raciborza (Ratibor) ale najstarsze informacje o tym rodzie pochodzą z dokumentów księstwa opolskiego. Według bardzo niepewnych źródeł Rakowscy pochodzili z księstwa opolskiego lub z Rakowa (Raake) w księstwie oleśnickim albo byli tożsami z rodem Rohowskich (Rogowskich) von Kornitz.

W 1399 roku (19.11.) książę Władysław Opolczyk nadaje Henrykowi von Rackau wieś Jełową (Jellowa) koło Opola (Oppeln), razem z prawem sądowniczym, patronatem kościelnym i karczmą. Ten sam Henryk Rakawski w 1402 roku (18.06.) jest tytułowany starostą księcia Bolka IV opolskiego a w 1404 roku (30.05.) i starostą nowego zamku w Opolu (Oppeln).

W 1426 roku Andrzej zwany Buben z Rakowa (Rakau) był starostą księstwa raciborskiego a w latach 1428 – 1437 starostą tego księstwa był Jaszek z Rakowa (Rakau). Mikołaj Rakowski w latach 1429 – 1431 był starostą Krnova (Karniów, Jaegerndorf).

Jan Rakowski (zm. przed 1538 r.) z księstwa opolskiego żonaty z N. Chorulową (wg części literatury należał do rodu Rokowskich) miał syna Piotra, właściciela Suchych Łanów (Sucholohna) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), który około 1567 roku występuje jako pełnomocnik Maruszy Choruli z Zębowic (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg) wdowy po Bernardzie Wysockim. W 1589 roku w dokumentach występuje Wacław Rakowski (syn Piotra ?) żonaty z Katarzyną Budzowską z Budzowa (Busow) koło Olesna (Rosenberg).

Źródła:

Pilnaček T. III s. 960-961

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 213

Zemska kniha... nr 98

C.D.S. T. VI nr 88, 103, 177, 195

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 407

RAKOWSKI

zob.

ROKOWSKI

RAMIN

Stary ród pomorski, siedzibą rodową był Penkun na Pomorzu Przednim. Pierwsza informacja źródłowa pochodzi z dokumentów meklemburskich z 1280 roku (15.04.) – występuje w nich Otto von Rambyn. Od XVIII wieku dzielili się na dwie linie: Chrystiana Fryderyka (ur. 1714 – zm. 1762 r.) i Jurgena Wilhelma (ur. 1721 – zm. 1759 r.).

Na Górnym Śląsku pojawił się w drugiej połowie XIX wieku w pruskiej służbie administracyjnej i wojskowej przedstawiciel linii Jurgena Wilhelma: Otto Fryderyk Bogisław (ur. Szczecin, Stettin 25.10.1845 – zm. Kunnersdorf – Rugia 2.08.1913 r.) – syn Otto Fryderyka Gebharda, właściciela Bezrzecza (Brunn) i Gunic (Guennitz) koło Szczecina (Stettin), rotmistrz wojsk niemieckich. Żonaty (x Opole, Oppeln 1.08.1870 r.) z Gertrudą Zofią Dorotą Elżbietą von Wrochem (ur. Kopienice k. Toszka, Koppinitz b. Tost 23.03.1851 – zm. Poczdam, Potsdam 1.05.1928 r.), miał czworo dzieci:

1. Waltera Krafta Otto Emila (ur. Racibórz, Ratibor 31.10.1873 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Racibórz, Ratibor 20.04.1898 r. - rozwiedziony) z Anną Karoliną Pauliną Elżbietą von Gehren (ur. 10.12.1876 r.), 2. (x Wiesbaden 12.04.1920 r.) z Marią Tidemann z domu Deutreloup (ur. Malmedy 19.12.1881 r.), z pierwszego małżeństwa miał syna – Jana Henninga Otto Fryderyka Krafta (ur. Elk-Prusy Wschodnie, Lyck – Ostpreussen 3.03.1899 r.).
2. Luizę Gertrudę Antonię (ur. Pszczyna, Pless 12.01.1881 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz 16.06.1904 r.) Wilhelma von Stransky-Greiffenfels.
3. Fryderyka Wilhelma Otto (ur. Racibórz, Ratibor 22.10.1882 r.) – urzędnik administracji. Żonaty (x 17.03.1921 r.) z Aleksandryną Ramm (ur. Berlin 18.09.1898 r.), miał dwoje dzieci: Joachima Fryderyka (ur. Tarnowo ? 8.01.1922 r.) i Cecylię Gertrudę (ur. Tarnowo ? 31.05.1923 r.).
4. Ellinor Marię Gertrudę Grunhildę (ur. Miłoszyn k. Środy Śląskiej, Trautensee b. Neumarkt 7.10.1890 r.) – żonę (x Jelenia Góra, Hirschberg 20.03.1916 r.) z Helmutem von Pressenstein genannt von Rautter.

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Häuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 410-413

TABLICE GENEALOGICZNE

Otto Fryderyk Gebhard v. Ramin
 ur. Wartin 15.07.1815 –
 zm. Bezzecze 5.07.1882 r.
 wł. Bezzecza i Gunic
 ż. (x 14.11.1839 r.)
 Antonia v. Borcke
 (ur. Brańcin k. Pyrzyc
 18.09.1818 –
 zm. Bezzecze 29.09.1882 r.)
 |
 Otto Fryderyk Bogisław
 ur. Szczecin 25.10.1845 –
 zm. Kunnersdorf-Rugia
 21.08.1913 r.)
 rotmistrz wojsk niemieckich
 przed 1870 r. – przenosi się na Górny Śląsk
 ż. (x Opole 1.08.1870 r.)
 Gertruda Dorota Zofia
 Elżbieta v. Wrochem
 (ur. Kopienice 23.03.1851 –
 zm. Poczdam 1.05.1928 r.)
 |

Walter Kraft Otto Emil ur. Racibórz 31.10.1873 r. ż. 1. (x Racibórz 20.04.1898 r. – rozwie- dziony)	Fryderyk Wilhelm Otto ur. Racibórz 22.10.1882 r. urzędnik administracji ż. (x 17.03.1921 r.) Aleksandryna Ramm	córki: a) Luiza Gertruda Antonia ur. Pszczyna 12.01.1881 r. m. (x Zgorzelec 16.06.1904 r.) Wilhelm v. Stransky –
---	--	--

LINIA GÓRNOŚLĄSKA.

Na Górnym Śląsku ród ten znany był od początku XV wieku. Być może pochodzili z księstwa oleśnickiego i osęk Oppelów zamienili na górniczy toporek (pyrlik).

W 1361 roku (23.11.) w dokumencie księcia Bolka niemodlińskiego występuje jako świadek Ramschik de Glucznik z Klucznik (Kleuschnitz) w księstwie niemodlińskim. Nie wiadomo czy należy go łączyć z późniejszymi Ramischami. W XV wieku głównymi ich siedzibami były Kopienice (Koppinitz) koło Gliwic (Gleiwitz) i Stare Dębieńsko (Alt Dubensko) koło Rybnika (Rybnik).

Stare Dębieńsko według Pilnacka należało do tego rodu już w 1400 roku, Kopienice (Koppinitz) w 1404 roku (1.04.) posiadali Ramisch i Mikołaj. W 1456 roku Mikołaj Ramisch z Dębieńska (Dubensko) występuje jako świadek w dokumentach raciborskich, w 1466 roku – w dokumentach pszczyńskich a w 1472 roku (25.07.) – w Krakowie.

W 1463 roku (12.03.) świadkiem umowy pomiędzy księciem Przemkiem oświęcimskim i toszeckim i księciem Mikołajem I opolskim był starosta toszecki Ranisz z Kopencze (Kopienice - Koppinitz) a w 1472 roku występuje w dokumentach Niclas Ramisch von Kopernyk (ten sam?). W 1480 roku (16.10.) Mikołaj kupił od Jana Worfa Kotlischowice (Kotlischowitz) koło Toszka (Tost).

W 1480 roku właścicielem Kopienic (Koppinitz) był Jan Ramisch (zm. przed 1538 r.). Jego córka – Zofia w 1538 roku sprzedała majątek w Połomii (Pohlom) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) wraz z kuźnicami Jerzemu Centawskiemu.

W pierwszej połowie XV wieku N. Ramisch ze Starego Dębieńska (Alt Dubensko) był żonaty (x ok. 1420 r.) z N. Toszanowską. Jego córka N. była żoną N. Gerałtowskiego. W wywodzie szlacheckim braci Jana, Piotra i Marka z 1483 roku (znanym z kopii z 1573 r.) jako świadkowie ze strony matki występują Maciej Ramsch ze Starego Dębieńska (Alt Dubensko) i Baltazar z Herultic. W dokumencie tym zachował się opis ich herbu.

W latach 1505 – 1515 Jerzy Ramisch z Dębieńska (Dubensko) był proboszczem w Jaroměřicach na Morawach.

W 1551 roku Henryk Ramesch z Kopienic (Koppinitz) odstąpił swój majątek bratu – Janowi. W tym samym czasie Elżbieta N. była żoną N. Ramischa a ok. 1554 roku – żoną Stanisława Orzegowskiego. Z pierwszego małżeństwa miała syna – Jana Ramischa z Kopienic (Koppinitz), któremu w 1554 roku przekazała cały swój majątek. Posiadała również córkę – Feliksę, żonę (x przed 1555 r.) Jana Knolki z Krapkowic (Krappitz) koło Opola (Oppeln) (mieszczanina?).

W 1554 roku w dokumentach występują siostry: Salomea, Małgorzata, Anna i Joanna mające jakiś majątek koło Toszka (Tost).

Ród znany również w księstwach cieszyńskim i opawskim.

W księstwie cieszyńskim w 1447 roku Piotr Ranisch posiadał majątek w Górkach Wielkich (Gross Gurek) a w 1477 roku – Andrzej Ranisch.

W księstwie opawskim osiedli Ramischowie z Kopienic (Koppinitz) prawdopodobnie w połowie XVI wieku. Jan Ramisch z Kopienic (Koppinitz) był żonaty z Zofią Schebischowską, wdową po Janie Bludowskim (von Kornitz), która wniosła mu w wianie w 1578 roku majątek w Lazach (Lazce Suche – Sucholazec ?). W 1571 roku kupił Černice (?) w księstwie cieszyńskim a w 1577 roku był właścicielem majątku w Kylešovicach (Gilschwitz) koło Opawy (Troppau). W 1660 roku Maciej Ramisch był urzędnikiem majątku we Włodzieninie (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz). W XVII i XVIII wieku była to drobna szlachta z okolic Bytomia (Beuthen) w większości nie mająca żadnych majątków.

Źródła:

Sinapius T. I s. 746, 769

Pilnaček T. I s. 103

C.D.S. T. VI nr 29, 265, 289, 425

Landbuecher Opp.-Rat. nr 314

RAMLAEUFFER

zob.

FORCHTENAU

RAMMENSTEIN

zob.

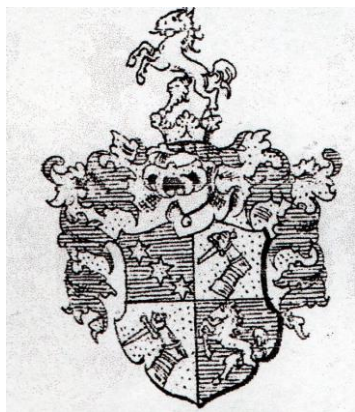
RAMPUSCH

RAMPSCH

zob.

RAMISCH

RAMPUSCH
(RAMPUSCH von RAMMENSTEIN)

Herb szlachecki z 1683 r.

Herb baronowski z 1725 r.

Nobilitowany ród mieszczański z Wrocławia (Breslau).

Jonas Rampusch w pierwszej połowie XVII wieku miał syna Joachima – prawnika we Wrocławiu (Breslau), trzykrotnie żonatego: 1. z Ewą Zuzanną Schilling, 2. z Zuzanną Hermann (ur. 1609 – zm. 22.03.1645 r.), 3. z N. Assmann.

Syn jego z pierwszego małżeństwa – Zachariasz, radca rejencji królewskiej we Wrocławiu (Breslau), członek rady miejskiej i dyrektor kancelarii książąt Wuertemberg-Oels, w 1683 roku (31.03.) otrzymał szlachectwo czeskie z predykatem „von Rammenstein”. Zmarł w 1697 roku (13.05.) jako członek rady cesarskiej i komisarz wojenny Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. Wohlfarth (ur. 1632 – zm. 6.02.1692 r.), 2. (x 4.08.1693 r.) z Anną Elżbietą von Bruns (?) nie posiadał potomków.

Jego przyrodni brat, syn Joachima z trzeciego małżeństwa – Maksymilian, w 1725 roku (7.04.) uzyskał tytuł czeskiego barona. Pułkownik wojsk cesarskich i komendant Wrocławia (Breslau) w 1741 roku poddał miasto Prusakom i przeszedł na stronę Prus w randze generała majora wojsk pruskich. Ze straży miejskiej utworzył własnym kosztem regiment wojsk pruskich. Żonaty (x 1735 r.) z Zofią Szarlottą von Saebisch (ur. 1685 r.), córką feldmarszałka wojsk cesarskich Jana Godfryda von Saebisch, zmarł w 1743 roku (9.01.) również bez potomków.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 85

Błażek T. II s. 98

Doerr s. 209

RAMSCH

zob.

RAMISCH

RAMSCHEL

zob.

RAMISCH

RAMSZ

zob.

RAMISCH

RANDAU
(RANDOW)

Odmiany herbu szlacheckiego rodu von Randau

Stary ród brandenburski pochodzący z miejscowości Randow koło Magdeburga, znany od XIII wieku. W 1236 roku występuje w dokumentach Thegerardus de Randowe a w 1247 roku Konrad von Randow był burmistrzem Magdeburga. Dzielili się na dwie linie: starszą – Heidenreicha (zm. 1519 r.) i młodszą – Jobsta (zm. 1551 r.).

Na Śląsku osiedli w XVII wieku przedstawiciele młodszej linii Jobsta von Randau.

Jobst (Just), właściciel miasteczka Loburg w Brandenburgii żonaty z Urszulą, córką Achacego von Lindenau miał cztery córki: Annę, Rachelę, Katarzynę i Urszulę, oraz dwóch synów: Albrechta i Kaspra.

Kasper – właściciel Pagrim i Loburga, żonaty z Elżbietą von Barby z Kalisch koło Magdeburga, posiadał córkę – Sabinę Krystynę (ur. 8.09.1581 – zm. 30.09.1624 r.), żonę (x 7.09.1609 r.) N. Bussow von Buehlen oraz syna – Jana Kaspra.

Jan Kasper (zm. 12.10.1633 r.) był dworzaninem księcia Jana Chrystiana legnicko – brzeskiego i właścicielem Nowej Wsi (Neudorf) w księstwie brzeskim. Żonaty z Marianną von Schmolz (zm. 9.02.1660 r.) ze Strachowa (Strachau) koło Wrocławia (Breslau), hofmistrzynią dworu księżnej Anny Zofii meklemburskiej, żony księcia Ludwika IV legnickiego, miał czworo dzieci: Jana Kaspra jun. (zm. 1661 r.), Jana Ernesta, Urszulę Mariannę (ur. 29.03.1632 r.) – żonę (x 10.09.1658 r.) Jerzego Fryderyka von Wentzki właściciela Muchowca (Mueckendorf) koło Strzelina (Strehlen), łowczego księstwa legnickiego oraz N. córkę.

Jan Ernest (zm. 1673 r.), dworzanin księcia Jerzego brzeskiego, żonaty z Marią Elżbietą von Uechtritz, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1676 r.) za Jerzego Fryderyka von Nimptsch, właściciela Kuchar (Kochern) koło Oławy (Ohlau), posiadał troje dzieci:

- Chrystiana Ernesta (ur. 2.05.1667 r.), kapitana gwardii piechoty książąt oleśnickich, właściciela Bukowiny Sycowskiej (Bukowine), żonatego (x 2.05.1692 r.) z Anną Rozyną von Goldbach, wdową po Karolu Zygfrydzie bar. von Kittlitz. Posiadał córkę – Krystynę Elżbietę, żonę (x 21.04.1723 r.) Jerzego Wilhelma von Heithausen.
- Jerzego Fryderyka (ur. 1671 r.), porucznika pruskiej królewskiej gwardii, właściciela Boguszyc (Bogschuetz) i Damnik (Dammig) w księstwie oleśnickim. Żonaty z Marią Katarzyną, córką Jana Jerzego von Ribbeck miał troje dzieci: Ludwika Ernesta, Szarlotę Wilhelminę i Marię Ludwikę.
- Zofię Elżbietę (ur. 1.03.1674 r. – posthumus), żonę (x 14.02.1692 r.) Jana Adama von Wentzki, właściciela Pła (Plomuehle), Bożnowic (Berzdorf), Piotrowic (Peterwitz) i Komorowic (Kummelwitz) koło Strzelina (Strehlen).

XIX i XX WIEK

Syn Ludwika Ernesta a wnuk Jerzego Fryderyka – Leopold Henryk (ur. Boguszyce, Bogschuetz 30.07.1756 – zm. Boguszyce, Bogschuetz 13.03.1809 r.), właściciel Boguszyc (Bogschuetz), Damnik (Dammig) i Polskiej Ligoty (Polnisch Ellguth) w księstwie oleśnickim, żonaty (x 10.09.1782 r.) z Beatą Henriettą Eleonorą von Koschembar (ur. Osy, Ossen 14.02.1765 – zm. Wrocław, Breslau 15.10.1842 r.), dziedziczką Os (Ossen), Oskiej Piły (Charlottenfeld) i Miłoszowic (Benjaminthal) w księstwie oleśnickim oraz Krajkowa (Kreike) i Wojnowic (Weigwitz) koło Wrocławia (Breslau) miał czterech synów:

1. Ernesta Chrystiana Ludwika (ur. Boguszyce, Bogschuetz 11.03.1785 – zm. Dzierżoniów, Reichenbach 4.04.1872 r.), właściciela Wilkowa (Wilkau) koło Namysłowa (Namslau) i Krajkowa (Kreike) oraz Wojnowic (Weigwitz). Żonaty (x Machnice k. Trzebnicy, Machnitz b. Trebnitz 24.05.1808 r.) z Karoliną Amalią von Diebitsch (ur. Machnice, Machnitz 29.09.1790 – zm. Dzierżoniów, Reichenbach 11.04.1864 r.), miał syna – Ludwika Edwarda Kolmara Oskara Konrada (ur. Krajków, Kreike

6.04.1829 – zm. Frankfur nad Odrą, Frankfurt a. Oder 6.03.1903 r.). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Będargowo k. Szczecina, Mandelkow b. Stettin 22.09.1868 r.) z Martą Karoliną von Kuycke (ur. Będargowo, Mandelkow 19.01.1850 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 22.05.1898 r.), 2. (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 8.10.1900 r.) z Emilią Antonią Szarlottą Fryderyką Jadwigą von Treskow (ur. Schmarsendorff 20.08.1856 r.), z pierwszą żoną miał troje dzieci:

- a) Edwarda Waldemara (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 20.10.1876 r.) – po śmierci kuzynki ojca Szarlotty Otylii Wilhelminy Anny (zm. Oleśnica, Oels 6.07.1929 r.), córki Konrada, odziedziczył Boguszyce (Bogschuetz), żonatego (x Berlin 19.12.1919 r.) z Beatryks Zacharie (ur. Brooklin – Stany Zjednoczone 14.03.1881 r.).
 - b) Martę Alice (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 17.09.1877 r.) – żonę (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 22.09.1897 r.) Edwarda von Jena (zm. Coethen 3.04.1924 r.), generała majora wojsk niemieckich.
 - c) Helenę Klarę Eleonorę (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 8.10.1881 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 7.07.1903 r.) z Franciszkiem Fleschmannem (zm. 24.07.1904 r.), 2. (x Krukow – Meklemburgia 10.10.1906 r.) z Adolfem von Maltzan z Sycowa (Polnisch Wartenberg).
2. Jerzego Fryderyka (ur. Boguszyce, Bogschuetz 1.10.1786 – zm. Gołkowice k. Kluczborka, Golkowitz b. Kreuzburg 10.06.1841 r.), właściciela Krakowian (Krakowahne) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x Byków k. Oleśnicy, Peuke b. Oels 21.10.1806 r.) z Wilhelminą Chrystianą Fryderyką Henriettą von Poser und Gross Raedlitz (ur. Byków, Peuke 8.09.1789 – zm. Altscherbitz 5.10.1848 r.), miał czterech synów:
- a) Henryka Sylwiusza Fryderyka Adolfa (ur. Oleśnica, Oels 25.07.1807 – zm. Rio de Janeiro – Brazylia 29.09.1859 r.) – początkowo właściciela majątku w Pągowie (Pangau) koło Oleśnicy (Oels), później inżyniera w Brazylii. Żonaty (x Krakowiany, Krakowahne 17.01.1832 r.) z Amalią Wilhelminą Henriettą Ernestyną Blanką von Forcade de Biaix (ur. Śliwice k. Oleśnicy, Schleibitz b. Oels 27.07.1811 – zm. Lubań Śląski, Lauban 16.04.1880 r.), miał czterech synów:
 - Jerzego Fryderyka Adolfa Artura (ur. Pągów, Pangau 2.07.1836 – zm. Rio de Janeiro 12.02.1859 r.), żonatego (x 1857 r.) z Marią Barata – miał córkę Adelę (ur. Rio de Janeiro 5.09.1858 r.).
 - Jerzego Fryderyka Adolfa Aleksandra (ur. Pągów, Pangau 1.09.1839 – zm. Hamburg 9.06.1875 r.) – żonatego (x San Francisco de Rio Gloria – Brazylia 8.05.1862 r.) z Marią Różą Vietra (ur. Porto de San Antonio-Minas 29.06.1846 r.). Miał sześcioro dzieci:

Wilhelminę (ur. 28.11.1864 r.), Adolfa (ur. 28.06.1866 r.), Ladislawa (ur. 27.06.1868 r.), Aleksandra (ur. 21.03.1870 r.), Lotara (ur. 28.03.1872 r.) i Manuela (ur. 8.03.1874 r.).

- Jerzego Fryderyka Adolfa Maksymiliana (ur. Pągów, Pangau 8.03.1843 r. – zm. w Brazylii).

- Jerzego Fryderyka Adolfa (ur. Brzeg, Brieg 28.09.1846 – zm. zamek Zaacke 10.01.1921 r.) – kontrolera kolejowego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 16.09.1875 r.) z Elizą Marią Emilią Martą Lange (ur. Nysa, Neisse 25.04.1854 – zm. Dyminek, Demmin 28.07.1915 r.), miał dwóch synów: Emila Jana Maksa Adolfa (ur. Ostrowo 17.10.1877 – zm. Duszniki Zdrój 3.07.1926 r.) – doktora medycyny, lekarza zdrojowego, żonatego (x 24.01.1905 r.) z Katarzyną (Kate) Otylią Pauliną Emmą Rollenhagen (ur. 6.07.1879 r.) oraz Eugeniusza Feliksa Adolfa Artura (ur. Ostrowo 16.09.1878 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x 29.03.1911 r.) z Lili Idą Martą Nuernberg (ur. 28.11.1888 r.).

b) Jerzego Henryka Ludwika Kolmara (ur. Krakowiany, Krakowahne 28.11.1811 – zm. Wrocław, Breslau 13.12.1865 r.) – właściciela majątku w w Gołkowicach (Golkowitz). Żonaty (x Krzywiczyny k. Kluczborka, Schoenfeld b. Kreuzburg 22.02.1841 r.) z Anną Marią Matthias von Wallhoffen (ur. Knieja k. Olesna, Kneja b. Rosenberg 30.10.1821 – zm. Gołkowice, Golkowitz 15.09.1859 r.), miał dwóch synów:

- Jerzego Marię Fryderyka Karola Wilhelma Adalberta (ur. Gołkowice, Golkowitz 6.02.1842 – zm. Wrocław, Breslau 29.07.1874 r.). Żonaty (x Dobrzyca 6.05.1867 r.) z Klarą Marią Pietsch (ur. Dobrzyca 7.05.1842 – zm. Wrocław, Breslau 14.10.1902 r.) miał dwoje dzieci: Annę Klarę Marię (ur. Wrocław, Breslau 29.04.1868 r.) – żonę (x Boguszyce, Bogschuetz 18.10.1906 r.) Fryderyka hr. von Richthofen (zm. Bystre, Ludwigsdorf 19.11.1926 r.) oraz Jerzego Marię Augusta Adolfa (ur. Wrocław, Breslau 25.07.1869 – zm. Świdnica, Schweidnitz 25.11.1910 r.) – kapitana wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 18.10.1897 r.) z Margeritą Idą Ewą Phillippi (ur. Wrocław, Breslau 20.03.1875 r.), miał dwoje dzieci: Anitę Ritę Barbarę Idę Ewę Felicitas (ur. Świdnica, Schweidnitz 24.04.1900 r.) i Jana Joachima Gero (ur. Świdnica, Schweidnitz 2.03.1910 r.).

- Kolmara Feliksa Jerzego Marię Konrada (ur. Gołkowice, Golkowitz 30.01.1850 – zm. Kolonia, Koeln 11.01.1898 r.) – żonaty (x Berlin 21.09.1874 r.) z Pauliną Wilhelminą Huldą Moniką Kamilą Gentil von Lavallade (ur. Berlin 12.04.1855 r.), miał syna – Kolmara Feliksa (ur. Berlin 5.02.1876 – zginął pod Antwerpią w 1914 r.), żonatego (x 6.01.1912 r.) z Paulą Penshorn (ur. Elsfleth

3.06.1890 r.), miał dwoje dzieci: Idę Kamilę Joannę (ur. Antwerpia 7.11.1912 r.) i Godfryda Wilhelma (ur. Antwerpia 2.01.1914 r.).

- c) Jerzego Fryderyka Eugeniusza (ur. Krakowiany, Krakowahne 4.12.1815 – zm. Muskau 10.02.1885 r.) – właściciela Pszenicznej (Nauke) i Stroni (Stronn) koło Oleśnicy (Oels) oraz Stobna (Stuben) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty (x Iłowa k. Żagania, Halbau b. Sagan 5.07.1841 r.) z Anną Wiktoria hr. von Kospoth (ur. Boro-we k. Szprotawy, Burau b. Sprottau 16.07.1819 – zm. Harzburg 27.05.1868 r.), miał troje dzieci:

- Annę Klementynę Wilhelminę Julię Elżbietę (ur. Pszeniczna, Nauke 11.02.1845 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 4.03.1927 r.) – żonę (x Cieplice, Warmbrunn 23.02.1892 r.) Edwarda Welshaeusera (zm. Malinnik k. Jeleniej Góry, Herischdorf b. Hirschdorf 18.06.1904 r.).

- Hermanna Jerzego Fryderyka Karola (ur. Pszeniczna, Nauke 29.01.1847 – zm. Bad Rauheim 6.08.1911 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich, żonatego (x Giessen 13.04.1878 r.) z Różą Teresą Mueller (ur. Friedrichsdorf 15.09.1861 r.). Miał troje dzieci: 1) Alfreda Jerzego Fryderyka Kuno Karola (ur. Nysa, Neisse 8.02.1879 r.) – po I wojnie światowej dowódcę korpusu ochotników (Freikorps) na Litwie. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Jagielno k. Strzelina, Deutsch Jaegel b. Strehlen 4.10.1902 r. – rozwiedziony 4.01.1908 r.) z Adelą (Adda) Jadwigą Luizą bar. von Dalwig (ur. Hammerstein 17.09.1784 r.), 2. (x Strassburg 24.12.1913 r.) z Elżbietą Schneider (ur. Otterbach – Nadrenia 21.08.1894 r.). 2) Gero Eugeniusza Pawła Albrechta Wiktora (ur. Rawicz 23.01.1885 r.) – lekarza-laryngologa, żonatego (Wetzlar 6.10.1917 r.) z Anną Marią Boetticher (ur. Lipsk, Leipzig 4.10.1892 r.), 3) Helmę Marię Emmę Hertę Martę Ernę (ur. Saarlouis 5.02.1892 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 10.03.1920 r.) Waltera von Raesfeld, urzędnika bankowego.

- Jerzego Fryderyka Konrada Wiktora (ur. Stronia, Stronn 7.09.1856 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich, kuratora fundacji rodowej von Sachs und Loewenheim. Żonaty (x Karlsruhe 17.05.1884 r.) z Marią Luizydą (Louisida – Lulu) Karlottą (Carlotta) Barth (ur. Buenos Aires 3.02.1862 – zm. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 22.05.1921 r.), miał trzy córki: 1) Erykę Annę Luizę Szarlottę (ur. Rastatt 17.10.1885 r.) – żonę (x Darmstadt 12.08.1920 r.) Jerzego (Juergen) Bohne, 2) Elżę Annę Luizę Szarlottę (ur. Rastatt 16.10.1886 r.) – żonę (x Zaehringen 12.08.1921 r.) Karola Emmerlinga, handlowca, 3) Szarlottę (Lolo) Annę Luizę Marię Zofię (ur. Rastatt 20.04.1888 r.) – żonę (x Lahr 4.02.1909 r.) Wolfganga Buedingen.

- d) Fryderyka Wilhelma (ur. Krakowiany, Krakowahne 15.10.1820 – zm. Tornitz 15.05.1886 r.) – żonatego (x Weissewarthe 22.06.1846 r.) z Elżbietą Fryderyką von Buelow (ur. Weissewarthe 7.04.1824 r.). Miał córkę – Agnes Szarlottę Annę Elżbietę (ur. Weissewarthe 17.12.1848 r.).
3. Roberta (ur. Boguszyce, Bogschuetz 2.12.1796 – zm. Berlin 12.03.1837 r.), kapitana artylerii wojsk pruskich, żonatego (x Toruń, Thorn 12.06.1821 r.) z Szarłottą Wilhelminą Huhn (ur. Kwidzyń, Marienwerder 12.07.1801 – zm. Salzbrunn – Bad Salzbrunn ? Szczawno Zdrój ? 2.07.1881 r.). Miał syna – Edwarda Adolfa (ur. Świdnica, Schweidnitz 15.08.1828 – zm. Krefeld 9.03.1911 r.). Żonaty (x Krefeld 19.05.1857 r.) z Elżbietą Herminą Szarłottą von Beckerath (ur. Krefeld 12.09.1838 – zm. Krefeld 11.03.1917 r.), miał trzy córki:
- a) Herminę Marię Elżbietę (ur. Krefeld 3.05.1862 r.) – żonę (x Krefeld 3.10.1880 r.) Maksymiliana Hoeninghausa (zm. Krefeld 3.10.1913 r.);
 - b) Dorotę Emmę (ur. Krefeld 16.09.1865 r.) – żonę (x Krefeld 6.10.1887 r.) radcy rejencji dr praw Fryderyka Wilhelma Jentges;
 - c) Laurę Szarlottę (ur. Krefeld 28.10.1871 r.) – żonę (x Krefeld 5.07.1894 r.) Henryka Schoelvinck, marszałka dworu książąt Meklemburgii.
4. Konrada (ur. Boguszyce, Bogschuetz 26.02.1799 – zm. Bogschuetz - Randowhof 29.08.1864 r.), właściciela Boguszyce (Bogschuetz), Damnik (Damnig) i Randowhof (część Boguszyce), żonatego (x Radomierzyce, Duerrientsch 28.10.1828 r.) z Szarłottą Otylią Idą von Lieres (ur. Szczepanów, Stephanshayn 7.04.1810 – zm. Boguszyce, Bogschuetz 16.06.1881 r.) z Wilkowa (Wilkau). Miał córkę – Szarlottę Otylię Wilhelminę Annę (ur. Boguszyce, Bogschuetz 12.11.1840 – zm. Oleśnica, Oels 6.07.1929 r.) – właścicielkę Boguszyce (Bogschuetz), żonę (x Randowhof 4.11.1862 r.) Jana von Prittwitz-Gaffron (zm. Oleśnica, Oels 3.08.1884 r.). Po jej śmierci Boguszyce (Bogschuetz) odziedziczył Edward Waldemar von Randau – syn jej kuzyna Ludwika Edwarda Kolmara Oskara Konrada. Na przełomie XIX i XX wieku Boguszyce (Bogschuetz) przeszły poprzez małżeństwa w ręce hr. von Richthofen z Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe) koło Świdnicy (Schweidnitz).

Źródła:

Sinapius T. I s. 746-747, T. II s. 902-904

Zedlitz T. V s. 374

Dorst T. I nr 164

Schles. Wappenbuch szp. 109

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel Gotha. Jg 30:1931 s. 413-420

TABLICE GENEALOGICZNE

1. XVI – XVIII wiek

Henryk v. Randow
 ż. Barbara v. Werder
 |
 Jan sen.
 ż. Katarzyna v. Knoblauch
 |
 Jan jun.
 ż. Ilza v. Werder
 |
 Jobst (Just)
 zm. 1551 r.
 wł. Loburg
 ż. Urszula v. Lindenau
 |

Albrecht	Kasper wł. Pagrim i Loburg ż. Elżbieta v. Barby z Kalisch 	córki: a) Anna b) Rachela c) Katarzyna d) Urszula
----------	--	---

Jan Kasper zm. 12.10.1633 r. wł. Nowej Wsi ż. Marianna v. Schmolz ze Strachowa 	Sabina Krystyna ur. 8.09.1581 – zm. 30.09.1624 r. m. (x 7.09.1609 r.) N. Bussow v. Buehlen
--	--

Jan Kasper jun. zm. 1661 r.	Jan Ernest zm. 1673 r. ż. Maria Elżbieta v. Uechtritz 	córki: a) Urszula Marianna ur. 29.03.1632 r. m. (x 10.09.1658 r.) Jerzy Fryderyk v. Wentzki z Muchowca b) N.
--------------------------------	--	---

Chrystian Ernest ur. 2.05.1667 r. wł. Bukowiny Sycowskiej ż. (x 2.05.1692 r.) Anna Rozyna v. Goldbach Krystyna Elżbieta m. (x 21.04.1723 r.) Jerzy Wilhelm v. Heithausen	Jerzy Fryderyk ur. 1671 r. wł. Boguszyc i Damnik ż. Maria Katarzyna v. Ribbeck Ludwik Ernest <u>zob. XIX-XX w.</u>	Zofia Elżbieta ur. 1.03.1674 r. posthumus m. (x 14.02.1692 r.) Jan Adam v. Wentzki wł. Pły, Bożnowic, Piotrowic i Komorowic córki: a) Szarlotta Wilhelmina b) Maria Ludwika
---	---	--

2. XIX – XX wiek

a) Potomstwo Ernesta Chrystiana Ludwika, Roberta i Konrada

Leopold Henryk
syn Ludwika Ernesta
ur. Boguszyce 30.07.1756 –
zm. Boguszyce 13.03.1809 r.
wł. Boguszyce, Damnik
i Polskiej Ligoty
ż. (x 10.09.1782 r.)
Beata Henrietta
Eleonora v. Koschembar
(ur. Osy 14.02.1765 –
zm. Wrocław 15.10.1842 r.)
wł. Os, Oskiej Piły, Miłoszowic,
Krajkowa i Wojnowic
|

Ernest Chrystian Ludwik ur. Boguszyce 11.03.1785 - zm. Dzierżoniów 4.04.1872 r. wł. Wilkowa, Krajkowa i Wojnowic ż. (x Machnice 24.05.1808 r.) Karolina Amalia v. Diebitsch (ur. Machnice 29.09.1790 - zm. Dzierżoniów 11.04.1864 r.) Ludwik Edward Kolmar Oskar Konrada ur. Krajków 6.04.1829 - zm. Frankfurt n. O. 6.03.1903 r. ż. 1. (x Będargowo 22.09.1868 r.) Marta Karolina v. Kuycke (ur. Będargowo 19.01.1850 - zm. Frankfurt n. O. 22.05.1898 r.) 2. (x Frankfurt n. O. 8.10.1900 r.) Emilia Antonia Sarlotta Fryderyka Jadwiga v. Treskow (ur. Schmarsendorff 20.08.1856 r.) 	Jerzy Fryderyk ur. Boguszyce 1.10.1786 - zm. Gołkowice 10.06.1841 r. wł. Krakowian ż. (x Byków 21.10.1806 r.) Wilhelmina Chrystiana Fryderyka Henrietta v. Poser (ur. Byków 8.09.1789 - zm. Altscherbitz 5.10.1848 r.) <u>zob.</u> <u>potomstwo</u> <u>Jerzego Fryderyka</u>	Robert ur. Boguszyce 2.12.1796 - zm. Berlin 12.03.1837 r. kapitan artylerii wojsk pruskich ż. (x Toruń 12.06.1821 r.) Szarlotta Wilhelmina Huhn (ur. Kwidzyń 12.07.1801 - zm. Salzbrunn 2.07.1881 r.) Edward Adolf ur. Świdnica 15.08.1828 - zm. Krefeld 9.03.1911 r. ż. (x Krefeld 19.05.1857 r.) Elżbieta Hermina Szarlotta v. Beckerath (ur. Krefeld 12.09.1838 - zm. Krefeld 11.03.1917 r.) córki: a) Hermina Maria Elżbieta ur. Krefeld 3.05.1862 r. m. (x Krefeld 3.10.1880 r.) Maksymilian Hoeninghaus (zm. Krefeld 3.10.1913 r.) b) Dorota Emma ur. Krefeld 16.09.1865 r. m. (x Krefeld 6.10.1887 r.) Fryderyk Wilhelm Jentges doktor praw, radca rejencji c) Laura Szarlotta ur. Krefeld 28.10.1871 r.	Konrad ur. Boguszyce 26.02.1799 - zm. Randowhof 29.08.1864 r. wł. Boguszyce, Darnik i Randowhof ż. (x Radomierzyce 28.10.1828 r.) Szarlotta Otylia Ida v. Lieres (ur. Szczepanów 7.04.1810 – zm. Boguszyce 16.06.1881 r.) Szarlotta Otylia Wilhelmina Anna ur. Boguszyce 12.11.1840 – zm. Oleśnica 6.07.1929 r. wł. Boguszyce m. (x Randowhof 4.11.1862 r.) Jan v. Prittwitz-Gaffron (zm. Oleśnica 3.08.1884 r.)
---	---	--	---

	m. (x Krefeld 5.07.1894 r.) Henryk Schoelvinck marszałek dworu książąt Meklemburgii
--	--

Edward Waldemar ur. Frankfurt n. O. 20.10.1876 r. wł. Boguszyc ż. (x Berlin 19.12.1919 r.) Beatryks Zacharie (ur. Brooklin 14.03.1881 r.)	córki: a) Marta Alice ur. Frankfurt n. O. 17.09.1877 r. m. (x Frankfurt n. O. 22.09.1897 r.) Edward v. Jena (zm. Coethen 3.04.1924 r.) general major wojsk niemieckich b) Helena Klara Eleonora ur. Frankfurt n. O. m. 1. (x Frankfurt n. O. 7.07.1903 r.) Franciszek Fleschmann (zm. 24.07.1904 r.) 2. (x Krukow 10.10.1906 r.) Adolf v. Maltzan z Sycowa
---	---

b) Potomstwo Jerzego Fryderyka

Jerzy Fryderyk
syn Leopolda Henryka
ur. Boguszyce 1.10.1786 –
zm. Gołkowice 10.06.1841 r.
wł. Krakowian
ż. (x Byków 21.10.1806 r.)
Wilhelmina Chrystiana Fryderyka
Henrietta v. Poser
(ur. Byków 8.09.1789 –
zm. Altscherbitz 5.10.1848 r.)

Henryk Sylwiusz Fryderyk Adolf ur. Oleśnica 25.07.1807 - zm. Rio de Janeiro 29.09.1859 r. wł. Pagowa inżynier w Brazylii ż. (x Krakowiany 17.01.1832 r.) Amalia Wilhelmina Henrietta Ernestyna Blanka v. Forcade de Biaix (ur. Śliwice 27.07.1811 - zm. Lubań Śl. 16.04.1880 r.) 	Jerzy Henryk Ludwik Kolmar ur. Krakowiany 28.11.1811 - zm. Wrocław 13.12.1865 r. wł. Gołkowic ż. (x Krzywiczyny 22.02.1841 r.) Anna Maria Matthias v. Wallhofen (ur. Knieja 30.10.1821 - zm. Gołkowice 15.09.1859 r.) 	Jerzy Fryderyk Eugeniusz ur. Krakowiany 4.12.1815 - zm. Muskau 10.02.1885 r. wł. Pszenicznej Stroni i Stobna ż. (x Iłowa 5.07.1841 r.) Anna Wiktoria hr. v. Kospoth (ur. Borowe 16.07.1819 - zm. Harzburg 27.05.1868 r.) 	Fryderyk Wilhelm ur. Krakowiany 15.10.1820 – zm. Tornitz 15.05.1886 r. ż. (x Weissewarthe 22.06.1846 r.) Elżbieta Fryderyka v. Buelow (ur. Weissewarthe 7.04.1824 r.) Agnes Szarlotta Anna Elżbieta ur. Weissewarthe 17.12.1848 r.
	Hermann Jerzy Fryderyk	Jerzy Fryderyk Konrad	Anna Klementyna Wilhelmina

	Karol	Wiktor	Julia Elżbieta
	ur. Pszeniczna	ur. Stronia	ur. Pszeniczna
	29.01.1847 -	7.09.1856 r.	11.02.1845 –
	zm. Bad	generał	zm. Jelenia Góra
	Rauheim	porucznik	4.03.1927 r.
	6.08.1911 r.	wojsk	m. (x Cieplice
	generał	niemieckich	23.02.1892 r.)
	porucznik	ż. (x Karlsruhe	Edward
	wojsk	17.05.1884 r.)	Welshaeuser
	niemieckich	Maria Luizyda	(zm. Malinnik
	ż. (x Giessen	Karlotta	18.06.1904 r.)
	13.04.1878 r.)	Barth	
	Róża Teresa	(ur. Buenos	
	Mueller	Aires	
	(ur. Friedrich-	3.02.1862 –	
	dorf	zm. Frankfurt n. M.	
	15.09.1861 r.)	22.05.1921 r.)	
		córki:	
		a) Eryka Anna Luiza Szarlotta	
		ur. Rastatt 17.10.1885 r.	
		m. (x Darmstadt 12.08.1920 r.)	
		Jerzy Bohne	
		b) Elza Anna Luiza Szarlotta	
		ur. Rastatt 16.10.1886 r.	
		m. (x Zaehringen 12.08.1921 r.)	
		Karol Emmerling – handlowie	
		c) Szarlotta Anna Luiza Maria Zofia	
		ur. Rastatt 20.04.1888 r.	
		m. (x Lahr 4.02.1909 r.)	
		Wolfgang Buedingen	
	Alfred Jerzy	Gero Eugeniusz	Helena Maria
	Fryderyk Kuno	Paweł Albrecht	Emma Herta
	Karol	Wiktor	Marta Erna
	ur. Nysa 8.02.1879 r.	ur. Rawicz 23.01.1885 r.	ur. Sarlouis
	dowódca krpusu	lekarz-laryngolog	5.02.1892 r.
	ochotników	ż. (Wetzlar 6.10.1917 r.)	m. (x Legnica
	na Litwie	Anna Maria Boetticher	10.03.1920 r.)
	ż. 1. (x Jagielno	(ur. Lipsk 4.10.1892 r.)	Walter
	4.10.1902 r. -		v. Raesfeld
	rozwódziony		urzędnik
	4.01.1908 r.)		bankowy
	Adela Jadwiga		
	Luiza bar. v. Dalwig		
	(ur. Hammerstein		
	17.09.1784 r.)		
	2. (x Srassburg		
	24.12.1913 r.)		
	Elżbieta Schneider		
	(ur. Otterbach		
	21.08.1894 r.)		
	Jerzy Maria Fryderyk	Kolmar Feliks Jerzy Maria Konrad	
	Karol Wilhelm Adalbert	ur. Gołkowice 30.01.1850 –	
	ur. Gołkowice 6.02.1842 -	zm. Kolonia 11.01.1898 r.	
	zm. Wrocław 13.12.1865 r.	ż. (x Berlin 21.09.1874 r.)	
	ż. (x Dobrzyca 6.05.1867 r.)	Paulina Wilhelmina Hulda Monika	
	Klara Maria Pietsch	Kamila Gentil v. Lavallade	
	(ur. Dobrzyca 7.05.1842 -	(ur. Berlin 12.04.1855 r.)	

zm. Wrocław 14.10.1902 r.)		Kolmar Feliks			
		ur. Berlin 5.02.1876 –			
Jerzy Maria	Anna Klara Maria	zginął pod Antwerpią			
August Adolf	ur. Wrocław	1914 r.			
ur. Wrocław	29.04.1868 r.	ż. (x 6.01.1912 r.)			
25.07.1869 -	m. (x Boguszyce	Paula Penshorn			
zm. Świdnica	18.10.1906 r.)	(ur. Elsfleth 3.06.1890 r.)			
25.11.1910 r.)	Fryderyk				
kapitan wojsk	hr. v. Richthofen				
niemieckich	(zm. Bystre 19.11.1926 r.)	Godfryd	Ida Kamila		
ż. (x Wrocław		Wilhelm	Joanna		
18.10.1897 r.)		ur. Antwerpia	ur. Antwerpia		
Margerita Ida		2.01.1914 r.	7.11.1912 r.		
Ewa Phillippi					
(ur. Wrocław					
20.03.1875 r.)					
Jan Joachim Gero	Anita Rita Barbara Ida				
ur. Świdnica	Ewa Felicitas				
2.03.1910 r.	ur. Świdnica 24.04.1900 r.				
Jerzy Fryderyk	Jerzy Fryderyk	Jerzy Fryderyk	Jerzy Fryderyk		
Adolf Artur	Adolf Aleksander	Adolf Maksymilian	Adolf		
ur. Pągów	ur. Pągów	ur. Pągów	ur. Brzeg		
2.07.1836 -	1.09.1839 -	8.03.1843 -	28.09.1846 –		
zm. Rio de Janeiro	zm. Hamburg	zm. w Brazylii	zm. Zaacke		
12.02.1859 r.	9.06.1875 r.		10.01.1921 r.		
ż. (x 1857 r.)	ż. (x San Francisco		kontroler kolejowy		
Maria Barata	de Rio Gloria		ż. (x Wrocław 16.09.1875 r.)		
	8.05.1862 r.)		Eliza Maria Emilia		
Adela	Maria Róża Vietra		Maria Lange		
ur. Rio de Janeiro	(ur. Porto de San Antonio-Minas		(ur. Nysa 25.04.1854 –		
5.09.1858 r.)	29.06.1846 r.)		zm. Dyminek 28.07.1915 r.)		
		Emil Jan Maks Adolf	Eugeniusz Feliks Adolf		
		ur. Ostrowo 17.10.1877 -	Artur		
		zm. Duszniki Zdrój 3.07.1926 r.	ur. Ostrowo 16.09.1878 r.		
		lekarz zdrojowy	major wojsk niemieckich		
		ż. (x 24.01.1905 r.)	ż. (x 29.03.1911 r.) Lili		
		Katarzyna Otylia Paulina	Ida Marta Neuernberg		
		Emma Rollenhagen	(ur. 28.11.1888 r.)		
		(ur. 6.07.1879 r.)			
Adolf	Ladislaw	Aleksander	Lotar	Manuel	Wilhelmina
ur. 28.06.1866 r.	ur. 27.06.1868 r.	ur. 21.03.1870 r.	ur.	ur.	ur.
			28.03.	8.03.	28.11.
			1872 r.	1874 r.	1864 r.

RANDOW

zob.

RANDAU

RANISCH

zob.

RAMISCH

RAOUL

Ród pochodzenia francuskiego, który po edykcie nantejskim osiadł w Brandenburgii.

W XVIII wieku posiadali majątki w Prusach Wschodnich i na Śląsku: w latach 1786 – 1794 byli właścicielami Chmielowa (Schmellwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) a w 1794 roku Suhej (Zauche) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Karol Fryderyk Piotr von Raoul, rotmistrz wojsk pruskich i adiutant generała von Schoenfeld zginął w bitwie 13.07.1794 roku.

Źródła:

Błażek T. III s. 103

RAPATZKI
(RAPACKI)

Polski herb Warnia

Mało znany ród śląski pochodzący z nieznanych Rapat (?) w księstwie opolskim. Sinapius łączy go z rodem Rzepitzkich i wymienia tylko jednego jego przedstawiciela: w 1656 roku Hieronim von Rapatzki był właścicielem Dolnych Konar (Nieder Kunern) w księstwie ziębickim. Inni historycy nie potwierdzają związków tych dwóch rodów.

W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej wymieniana jest Barbara Rapatzkin – ewangeliczka. Według Pilnacka Hieronim von Rapatzki (ten sam którego wymienia Sinapius ?), właściciel Lomierzy (Rozmierz – Rosmierz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) w 1654 roku występuje w dokumentach opolskich. Przed 1685 roku Anna Rapatzka, żona N. Borzinskiego (?) była właścicielką Rozmierki (Rosmierka), Kuźnic (których ?), Jędryni (Jendrin) i Koszyc (Koschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) oraz Osiecka (Oschietzko) koło Olesna (Rosenberg).

Nazwisko to występuje w księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego w latach 1651 – 1741.

W XIX wieku występuje na Górnym Śląsku Rapacki herbu Warnia, ale nie wiadomo czy jest to potomek poprzednich czy też przybysz z Polski. W 1892 roku (25.10.) Alfons von Rapacki-Warnia kupił majątek w Wojskiej (Woiska III) koło Toszka (Tost).

Źródła:

Sinapius T. II s. 904

Pilnaček T. III s. 962

Krane s. 94

Randt – Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. Gleiwitz 1922 s. 17

Reichel: Die Geschichte der Stadt und Herrschaft Gross Strehlitz O/S. (w:) Aus dem Chelmer Lande. Gross Strehlitz 1929 nr 6

RAPPACH

Herb baronowski

Stary ród szlachecki pochodzący z Górnej Austrii, znany od początku XIV wieku.

Na przełomie XVII i XVIII wieku Maria Teresa, córka Karola Ernesta marszałka polnego wojsk cesarskich była żoną Zygmunta hr. Von Tschirnhaus, właściciela Wiadrowa (Wederau) w księstwie jaworskim.

Dzieci nie posiadali i po śmierci męża zapisała majątki na Śląsku swojemu bratankowi – Karolowi Ferdynandowi Józefowi (wg innych źródeł – Janowi Ferdynandowi), który w 1757 roku uzyskał inkolat śląski. Około 1761 roku sprzedał majątki i przeniósł się do Dolnej Austrii.

Źródła:

Błażek T. II s. 99

RAPPE

Według Sinapius stary ród pochodzący z Turyngii, zaś według Blazka nie miał on nic wspólnego z rodem turyngskim.

W 1571 roku występuje w dokumentach Seweryn von Rappe, w latach 1574 – 1582 był właścicielem Zgorzeliska (Goerlitz) a w 1587 roku – właścicielem Łosic (Loischwitz) w księstwie oleśnickim. W 1626 roku Seweryn (inny) von Rappe był właścicielem Miedzianki (Kupferberg) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).

Źródła:

Sinapius T. II s. 904

Blazek T. III s. 40

Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthum Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 364

RAPPOLD

Herb szlachecki v. Rappold

Polski herb Lis

Śląski ród szlachecki o którym niewiele wiadomo. Herb ich jest niemal identyczny z polskim herbem Lis. W 1709 roku byli właścicielami Gierowa (Guehrau) koło Grodkowa (Grottkau).

Źródła:

Blazek T. III s. 103

RAROWSKI

zob.

ROHR

RASCHEN
(RASSOW)

W 1351 roku występują w dokumentach bracia Nicol i Jakub, synowie Klemensa de Rassow (Raschen – Raszów) koło Trzebnicy (Trebnitz).
Herb nieznany.

Źródła:
Sinapius T. I s. 748

RASCHITZ

zob.

ZDARSA

RASCHITZ

zob.

RASCHUETZ

RASCHKE

Herb nobilitacyjny

W 1736 roku (6.11.) wpisany został w czeski stan rycerski lekarz ze Śląska – Ignacy Franciszek Raschke. Jednocześnie z nobilitacją uzyskał inkolat śląski.

Źródła:

Sinapius T. II s. 904-905

Błażek T. III s. 40

Doerr s. 224

RASCHOWSKI (RASSOWSKI)

Wprawdzie Pilnaček zalicza ich do szlachty, jednak prawdopodobnie byli to wolni chłopci (włodycy) pochodzący z Raszowej (Raschau) koło Opola (Oppeln). W 1539 roku Marcin Rassowski jest świadkiem zapisania wiana Katarzynie Witoskowskiej (?) przez jej męża – Jerzego Burenia (Schelihy). W 1540 roku Wacław Sukowski zastawił Marcinowi Rassowskiemu czterech chłopów w Sukowicach (Suckowitz) koło Koźła (Cosel).

W 1800 roku (12.07.) Ernest hr.von Strachwitz, archidiakon wrocławski, właściciel państwa Kamień Śląski (Gross Stein) koło Opola (Oppeln), sprzedał młyn wodny w Suchodańcu (Suchodanietz) Szymonowi Raschowskiego. Później właścicielem młyna był jego syn – Franciszek (ok. 1840 r.), którego córka – Józefa wyszła za mąż za wolnego kmiecia Stanisława Gorzela z Siedlca (Schedlitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

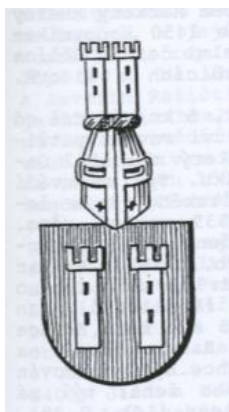
Źródła:

Pilnaček T. III s. 967

Landbuecher Opp.-Rat. nr 276, 342

RASCHUETZ

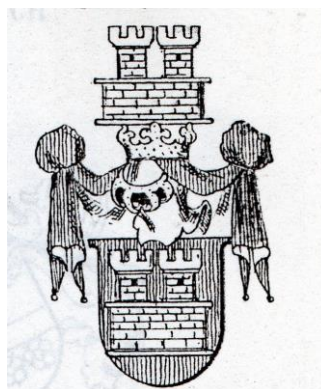
(RATSCHITZ, RACZYC, RASZYC, RESZYCA)

Herb wg Pilnačka

Herby wg. Błažka

Jeden z najstarszych górnośląskich rodów rycerskich posiadający jeden z dwóch rodzimych herbów – Wieże, w Polsce nazywany również od ich nazwiska – „Reszyca”. Legenda herbowa mówi o walkach Bolesława Krzywoustego (z Czechami lub z bratem – Zbigniewem) i obronie miasta nad Odrą: Opola (Oppeln), Koźla (Cosel) lub Raciborza (Ratibor). Protoplasta rodu miał według jednej wersji obronić dwie wieże, według innej – zdobyć dwie wieże i w nagrodę za to otrzymał herb z dwoma wieżami oraz ziemie w okolicy Rybnika (Rybnik). Paprocki w swoim Sztambuchu Śląskim poświęca temu rodowi jeden z rozdziałów i podaje wierszowaną legendę herbową, mówiąc o królu (?) Bolesławie: „S onim Krale m slawnym Boleslawem/ W potřebách gsouc: okázal se prawym/ Synem: Rek wzáctny a ochrána Wlasti/ Yako Curtius druhy do Propasti/ Nad Rzeku Odru v Zámku Nowého/ Wbéhl dokazugyce hrdinstwy swého/ Nad Neprátely genž ho posést chtéli/ Nic nezgednawssy odstauřit museli/ Zato ozdoben tim znamenym wécné/ Zé činil yak Rek o swan Wlasti statečné.”

Z rodu tego wydzieliły się liczne linie które przyjęły oddzielne nazwiska m. in.:(z) Barutswerdy (z) Bohumina, Raczas, Borenski, Wielopolski, Welczek, Palczowski, Oschinski, Golkowski, Wieprzewski, Nidecki, Kozłowski, Kalmowski i inni. Siedzibą rodową były Raszczyce (Raschuetz) koło Rybnika (Rybnik). Znani z dokumentów raciborskich z XIII wieku: Otto i Rudolf Raszyce w 1255 roku lokowali na prawie niemieckim Rudnik (Rudnik) i Miedary (Medar) koło Raciborza (Ratibor). W 1246 roku Raszyca był podkomorzym księcia raciborskiego Mieszka II Otyłego. Posiadał dwóch synów : Prosza – występującego w dokumentach wrocławskich w 1247 roku i Stefana.

Stefan – syn Raszycy występuje w drugiej połowie XIII wieku w dokumentach raciborskich, różnie określany: w 1274 roku – Stefan z Mozurowa, Stefan syn Raszycy, podkomorzy księcia raciborskiego. Posaadał syna – Piotra, znanego z dokumentów z lat 1307 – 1317.

Z 1321 roku znani są Jakusch Raszyc i Wlostek z Dębieńska (Dubensko) koło Rybnika (Rybnik). Piotr (inny) był w latach 1340 – 1343 sędzią raciborskim. W latach 1340 – 1379 Stefan Raschitz, właściciel Raszczyc (Raschuetz) i Borynii (Borin) był członkiem rady księcia Jana raciborskiego. W 1399 roku Jakub z Raszczyc (Raschuetz) był burgrabią raciborskim.

Mikusch (Jan ?) von Raschuetz w 1427 roku (24.07.) otrzymał od książąt raciborskich Dolną i Górną Borynię (Nieder- und Ober Borin) i był założycielem linii Borenskich z Roztropic.

W 1415 roku Gotsche Raszic sprzedał swój majątek w Dębowcu (Baumgarten – Dembowetz) w księstwie cieszyńskim.

Od XV wieku siedzibą jednej linii stały się Gaszowice (Gaschowitz) pod Rybnikiem (Rybnik) i bardzo często występowali pod nazwiskiem „Gaschowiec”. Stefan Raschicz, w latach 1416 – 1422 starosta księstwa raciborskiego, w 1419 roku kupił od księżnej Małgorzaty Gaszowice (Gaschowitz). Posiadał syna – Błażeja, w 1420 roku studenta Akiademii Krakowskiej oraz córkę – Machnę, w 1444 roku żonę Mikołaja Schilhana (Strzeli) z Otmętu (Ottmuth) koło Opola (Oppeln).

W latach 1435 – 1470 Klemens Raszic, właściciel Mszany (Mschanna) koło Rybnika (Rybnik) był kanonikiem raciborskim i wrocławskim.

Henryk z Raszczyc (Raschuetz) w 1450 roku był członkiem rady księżnej Małgorzaty raciborskiej.

Stefan – w 1461 roku był właścicielem Kotulinka (Klein Kottulin) koło Toszka (Tost). Jego brat – Maciej, w 1457 roku burgrabia raciborskie, w latach 1461 – 1472 był właścicielem Żytnej (Zyttna) koło Rybnika (Rybnik) i założycielem linii Oschinskih z Żytnej (Zyttna).

W 1467 roku Stefan (inny ?) kupił od Michała i Pawła z Vendrynii (Wędrynia – Wendrin) w księstwie cieszyńskim część Studziennej (Studen) koło Raciborza (Ratibor).

Pod koniec XV wieku wydzieliła się linia ze Szczerbic (Sczyrbitz) koło Rybnika (Rybnik) i w połowie XVI wieku linia z Pomorzowiczek (Wiendorf) koło Głubczyc (Leobschuetz).

LINIA ZE SZCZERBIC (SCZYRBITZ).

Pierwszym z linii ze Szczerbic (Sczyrbitz) był Piotr Raszyc (zm. po 1541 r.) ze Szczerbic (Sczyrbitz), właściciel Gaszowic (Gaschowitz) i Ligoty (Ligotki ? – Ellguth). Jego córka – Katarzyna Sczyrbitska, była żoną Jana sen. Paczynskiego który w 1539 roku zapisał jej wiano. W 1522 roku Stefan Raszyc był świadkiem sprzedaży państwa bohumińskiego. W 1550 roku występuje w dokumentach Kasper ze Szczerbic (Sczyrbitz).

W połowie XVI wieku znani są trzej bracia (synowie Piotra ?): Baltazar, Jerzy i Piotr oraz siostry: Helena i Anna. Anna była żoną (x ok. 1584 r.) Jana Schelihy z Rzuchowa (Rzuchow – Schoenburg). Była nieletnią, ojciec już nie żył i intercyzę małżeńską podpisał w jej imieniu Jerzy sen. (brat ?).

Baltazar – w 1560 roku właściciel Chwałowic (Chwallowitz) koło Rybnika (Rybnik), żonaty (x ok. 1561 r.) z Elżbietą z Niewiadomu (Newedom – Birkenau) koło Rybnika (Rybnik), zmarł ok. 1580 roku. W testamencie polecił aby go pochowano obok żony w kościele parafialnym w Rybniku (Rybnik).

Jerzy sen. (zm. po 1584 r.) ze Szczyrbic (Szczyrbitz), właściciel Gaszowic (Gaschowitz) i Suminy (Summin) koło Rybnika (Rybnik) kupił od sióstr Jadwigi i Doroty, córek Bartłomieja Czornberga Rudnik (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor). Posiadał syna – Jerzego jun., właściciela Rudnika (Rudnik) i połowy Szonowic (Schonowitz), żonatego z Anną von Larisch z Ligoty (Ellguth). W 1617 roku Szonowice (Schonowitz) sprzedał Mikołajowi Raszycowi.

W 1596 roku Jerzy (który ?) był prawnym opiekunem Salomei Pelki, wdowy po Hynku Charwacie. Jerzemu Raszycowi sędziemu ziemskiemu ora jego braciom i stryjom zadedykował Bartosz Paprocki jeden rozdział swojego Śląskiego Sztambucha.

Piotr (jun. ?) ze Szczerbic (Szczyrbitz), właściciel Gaszowic (Gaschowitz) był żonaty (x przed 1561 r.) z Małgorzatą córką Jana Januschowskiego.

Stryjem Baltazara, Jerzego i Piotra (jun. ?) był Jan ze Szczerbic (Szczyrbitz) (brat Piotra ?) żonaty z Jadwigą, córką Bartłomieja von Czornberg z Rudnika (Rudnik). Jego syn – Jan jun., właściciel Szczerbic (Szczyrbitz) żonaty był z Elżbietą Poremską, której w 1580 roku zapisał wiano. Trzeci Jan – w 1591 roku właściciel Suminy (Summin) był żonaty z Elżbietą von Larisch z Ligoty (Ellguth). Magdalena – siostra Jana (którego ?) była żoną (x ok. 1582 r.) Jerzego sen. Rudskiego.

Mikołaj – syn któregoś z Janów, właściciel Suminy (Summin) był żonaty (x 1603 r.) z Zuzanną, córką Kaspra Markłowskiego z Żebracze (Zebratsch), właściciela Dolnich Bludovic (Dolne Błędowice – Nieder Bludowitz) w księstwie cieszyńskim.

Jadwiga Raszyc ze Szczerbic (Szczyrbitz) (czyja córka ?) w 1609 roku otrzymała wiano od męża – Jerzego Rymultowskiego z Kornic (Kornitz), właściciela Górnej Smolnicy (Ober Smolnitz).

Wacław von Raschuetz w 1628 roku wydzierżawia swój majątek w Gaszowicach (Gaschowitz) klasztorowi (któremu ?) w Raciborzu (Ratibor).

N. von Raschuetz żonaty z N. Zyrowską z Żyrowej (Zyrowa) w księstwie strzeleckim miał syna – N., właściciela Gaszowic (Gaschowitz), Górek (Gurek), Suminy (Summin) i Żytnej (Zyttna), żonatego z N. von Reischwitz. Posiadał on dwóch synów: Jerzego Wacława i Joachima Fryderyka. Joachim Fryderyk zmarł bez potomków i jego majątki odziedziczył bratanek – Wacław Fryderyk (Henryk ?).

Jerzy Wacław (zm. 13.06.1682 r.) – brat Joachima Fryderyka, właściciel Ganiowic (Ganiowitz) i Grzegorzowic (Gregorsowitz) koło Raciborza (Ratibor), żonaty z Anną Wraninską (zm. 17.03.1676 r.) z Wronina (Wronin) koło Koźła (Cosel) miał syna – Wacława Fryderyka (Henryka) i N. córkę – żonę N. von Schweinichen z Mierczyc (Mertschuetz) w księstwie legnickim.

Wacław Fryderyk (ur. 9.04.1670 – zm. 7.10.1709 r.) odziedziczył po swoim stryju majątki i sprzedał wraz z siostrą swoje majątki w okolicy Raciborza (Ratibor) Sylwiuszowi Erdmanowi von Trach a kupił Popowice (Poppelwitz) koło Oławy (? Ohlau). Żonaty (x 18.07.1697 r.) z Julianną Anną bar. Zahradecką von Zahradek, wdową po Jarosławie Strzeli z Obrowca (Oberwitz) miał dwóch synów i trzy córki z których jeden syn i córka zmarli w młodości.

W 1821 roku Józefa von Schweinichen z domu von Raschuetz zapisała dla szpitala w Raciborzu (Ratibor) 400 talarów.

LINIA Z POMORZOWICZEK (WIENDORF).

Linia ta jest mało znana. W 1568 roku Jarosław von Raschuetz z Pomorzowiczek (Wiendorf) zapisał wiano swojej żonie Marii von Boye. W 1578 roku bracia Jarosław (ten sam ?) i Asverin byli właścicielami Jaśkowic (koło Toszka ?). W 1593 roku sprzedali ten majątek Janowi Kokorzowi.

Źródła:

Sinapius T. II s. 904

Błażek T. III s. 40, T. IV s. 136

Pilnaček T. III s. 963-967

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego (wyd. W. Gojniczek). Cieszyn 2004 s. 157

Cetwiński – B 172, 180, 199, 200

C.D.S. T. VI nr 177

Lanbuecher Opp.-Rat. nr 282

Paprocki B.: Sstambuch Slezsky... Brno 1609.

Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 370, 372, 455, 484

RASELWITZ

zob.

RASSELWITZ

RASELWITZ

zob.

SUESEL

RASP

Herb baronowski.

Herb hrabiowski.

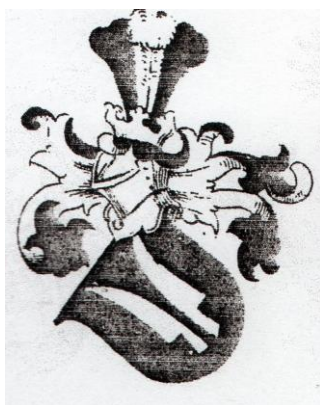
W 1766 roku (25.01.) tytuł barona czeskiego (a nie ziem dziedzicznych jak podaje Błażek) otrzymał pułkownik wojsk cesarskich Lorenz (Wawrzyniec) von Rasp. Pochodził ze starego rodu karyneckiego. Na Śląsku posiadał majątek w Raduni (Radun) koło Opawy (Troppau).

Źródła:

Błażek T. IV s. 136

Doerr s. 250

RASSELWITZ (RASELWITZ, RASTELWITZ)

Herby wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Pochodzenie rodu nie jest jasne – według Pilnacka nazwisko wzięli od miejscowości Raclawice Śląskie (Deutsch Rasselwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), zaś według innych historyków siedzibą rodową była Jakuszowa w księstwie jaworskim lub Jakuszów w księstwie legnickim. Obie te miejscowości występują w dokumentach pod nazwą „Juxdorf” (Jakobsdorf). Według Sinapiusa siedzibą rodową miała być miejscowość Jockersdorf (?) w księstwie oleśnickim. Miejscowość Szczodre (Sibyllenort) koło Oleśnicy początkowo nazywała się Rostelwitz. Według Dawida von Schweinitz miejscowość Jockersdorf miała znajdować się w księstwie brzkim.

Prawdopodobnie były to dwa rody o podobnych nazwiskach: Rasselwitz z Raclawic Śląskich (Deutsch Rasselwitz) na Górnym Śląsku i dolnośląscy Rastelwitz. Nie można ich jednak podzielić.

W pierwszej połowie XV wieku Jan von Rasselwitz (zm. przed 1460 r.) żonaty był z Enedą, córką Henryka von Reibnitz. W 1444 Heinze von Rastelwitz występuje w dokumentach biskupa wrocławskiego – księcia Konrada oleśnickiego. W 1469 roku Jan von Rasselwitz przebywał na dworze księcia Fryderyka I legnickiego.

W 1517 roku Jan von Rastelwitz był starostą Otmuchowa (Ottmachau) w księstwie nyskim a w 1522 roku występuje w dokumentach hrabstwa kłodzkiego, a w 1529 roku Jan (Hans) von Rastelwitz (ten sam ?) był starostą księstwa legnickiego.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich występuje Jan Raselwitz – starosta karniowski. W 1538 roku jest on pełnomocnikiem Reginy, córki Jana Chmielika z Obrowca (Oberwitz) (Strzeli) a żony Jana jun. von Pogarell z Michałowa (Michelau) w księstwie brzeskim oraz Małgorzaty – córki Jana Jordana ze Starego Paczkowa (Alt Patschkau), żony Jerzego Zyrowskiego z Żyrowej (Zyrowa). Jako swoją siedzibę rodową podawał „Raich” (Reichau – Zarzyca ?, wg Pilnacka – Rauhau ?) .

Okolo 1580 roku N. Rastelwitz von Juxdorf był żonaty z N. bar. von Parchwitz, posiadał N. córkę, żonę V. von Roeder.

W 1589 roku Sedena von Rasselwitz z Rauhau (?) była żoną Baltazara von Zeidlitz.

Źródła:

Sinapius T. I s. 747-748, T. II s. 906

Blažek T. II s. 99, T. IV s. 62

Pilnaček T. III s. 962

Landbuecher Opp. – Rat. nr 153, 241

Zemska kniha... nr. 35, 52, 55, 57, 131, 132, 133

RASSOW

zob.

RASCHEN

RASSOWSKI

zob.

RASCHOWSKI

RASTELWITZ

zob.

RASSELWITZ

RATH

(RATH und DUCHZIM)

Herb nobilitacyjny

W 1702 roku (11.01.) szlachectwo czeskie z predykatem “und Duchzim” otrzymał Jerzy Adam Rath, biskupi urzędnik fiskalny w Nysie. Był synem Jonasza Ferdynanda Ratha – w 1668 roku burmistrza Paczkowa (Patschkau) i właściciela majątku w Starym Paczkowie (Alt Patschkau) w księstwie nyskim.

Źródła:

Błażek T. II s. 99

Doerr s. 182

RATHENITZ

zob.

STILLFRIED

RATHENOW

Stary ród brandenburski pochodzący z Havellandu. W 1883 roku (7.11.) Maks von Rathenow kupił od Hermanna von Muschwitz majątek Stabłowice (Wrocław-Stabłowice, Breslau-Stabelwitz). Żonaty z N. von Brand und Lindau miał siedmioro dzieci: Elżbietę – żonę N. von Loebenstein, Mikołaja – oficera regimentu huzarów, Frydę – żonę N. hr. von Pfeil z Krzyżowic (Kreisewitz) koło Brzegu (Brieg), Vivienc, Alice – żonę N. von Mutzenbecher z Berlina, Ernesta – oficera regimentu dragonów i Margę – dziedziczkę Stabłowic (Stabelwitz). W 1901 roku (7.11.) majątek został sprzedany.

Źródła:

Krane s. 94

RATHMANN
(RATHMANN von RATHMANNSFELD)

W połowie XVII wieku Andrzej von Rathmann był żonaty z Ewą, córką Franciszka von Sack, właściciela Barycza (Bartsch) w księstwie wołowskim i Małgorzaty von Unruh. W 1671 roku Andrzej Rathmann von Rathmannsfeld był właścicielem majątku Budelwitz koło Góry Śląskiej (Guhrau).

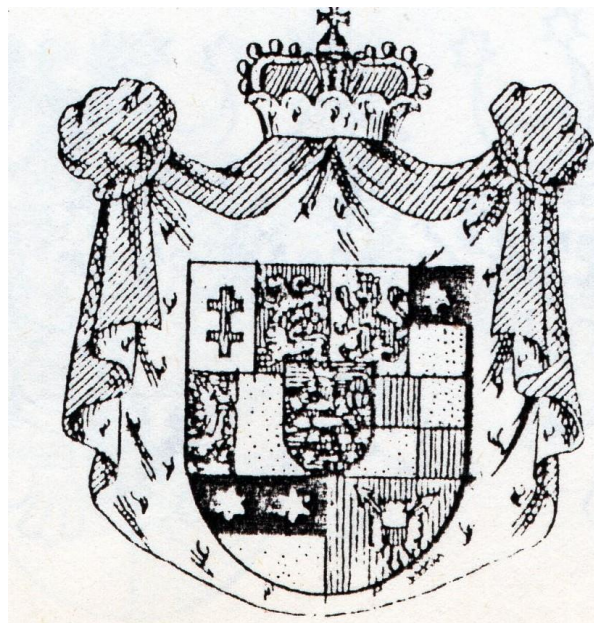
W początkach XVIII wieku Ewa Małgorzata von Rathmann była właścicielką Małowic (Kunzendorf) koło Ścinawy (Steinau am Oder). W 1725 roku sporządziła testament.

Źródła:

Błażek T. III s. 103

Kuczer J., Strzyżewski W.: Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 63

RATIBOR
(Herzog von RATIBOR, Fuerst von CORVEY-HESEN-ROTHENBURG)

Herb książęcy Ratibor-Hessen

Herb książęcy Ratibor-Corvey

Na początku XIX wieku Wiktor Amadeusz landgraf von Hessen – Rothenburg (ur. 2.09.1779 r.) nabył majątki sekularyzowanych klasztorów dominikanów i dominikanek w Raciborzu (Ratibor) oraz cystersów w Rudach (Gross Rauden) koło Raciborza (Ratibor). Z majątków tych zostało utworzone księstwo raciborskie. Jednocześnie otrzymał w Westfalii majątki opactwa Corvey i tytuł „Herzog von Ratibor, Fuerst von Corvey-Hessen-Rothenburg”.

Zmarł bezdzietnie jako ostatni z tej linii w 1834 roku (12.11.) na zamku w Zębownicach (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg). Księstwo raciborskie przeszło w ręce jego siostrzeńca Wiktora księcia von Hohenlohe – Waldenburg – Schillingsfuerst, którzy również otrzymał (15.10.1840 r.) ten sam tytuł. W skład księstwa wchodziły cztery fideikomisy: Racibórz (Ratibor) z 26 majątkami – zało-

żony w 1829 roku (14.03.) przez Wiktora Amadeusza landgrafa von Hessen-Rothenburg; Rudy (Rauden) koło Raciborza (Ratibor) z 9 majątkami – zakupione przez landgrafa Wiktora Amadeusza w 1825 roku (3.05.) od Wilhelma Ludwika Jerzego księcia von Sayn-Wittgenstein; Bojszów (Boitschow) koło Toszka (Tost) z 10 majątkami – zakupiony w 1830 roku (5.10.) przez landgrafa Wiktora Amadeusza od Ernesta hr. von Seherr-Thoss, fideikomis utworzony w 1831 roku (29.05); Zębówice (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg) z 8 majątkami, zakupiony w 1833 roku (23.04.) przez landgrafa Wiktora Amadeusza od Józefy Ziemietzkiej, wdowy po landracie oleskim N. von Wallhofen, fideikomis utworzony 1.12.1833 roku; oraz samodzielny majątek – Brzezinka (Brzezinka) koło Gliwic (Gleiwitz) – zakupiony w 1857 roku przez Józefa Albrechta księcia von Hohenlohe-Waldenburg-Schillingfuerst.

Źródła:

Błażek T. I s. 84

Krane s. 49-51

Kuzio-Podrucki A.: Rodowód książąt Raciborza z rodów von Hessen i von Hohenlohe. (w:) Przyczyunki do heraldyki i genealogii szlachty śląskiej. Z. 2. Tarnowskie Góry 1999 s. 33-43

RATOLD

Pierwotne nazwisko morawskiego rodu Donig ze Zdanic używane przez ten ród w XIV wieku. W połowie XIV wieku osiedli w hrabstwie kłodzkim.

W 1346 roku Otto Ratold był właścicielem Szalejowa Dolnego (Niederschwedelsdorf). W 1357 roku w dokumentach kłodzkich występuje trzech przedstawicieli tego rodu: Ginter, Hartung i Otto. W latach 1372 – 1398 Rembolt Ratold był właścicielem Słupca (Schlegel) i Dzikowa (Ebersdorf) w hrabstwie kłodzkim.

zob.

DONIG

RATOLD

zob.

RATTOLD

RATSCHIN (RAETSCHIN, RETSCHIN)

Herb rodowy

Herby szlacheckie

Według Pilnacka ród pochodzący z Račina w Czechach, znany od XIV wieku. W połowie XV wieku Otik von Ratschitz żonaty z Anną (Małgorzatą ?) von Knobelsdorf, otrzymał w 1481 roku od teścia Kaspra von Knobelsdorf część Gorzanowa (Arnsdorf – Grafenort) i Mielnik (Melling) w hrabstwie kłodzkim. Znanych jest trzech synów Otika: Kasper, Fryderyk i Krzysztof. Krzysztof był założycielem baronowskiej linii czeskiej, zaś Fryderyk – śląskiej.

LINIA CZESKA.

Po śmierci Otika Račin przejął jego najmłodszy syn – Krzysztof. Żonaty z Ludmiłą ze Slaupna miał syna Vojtěcha (Otika) – właściciela Hradka w Czechach, żonatego z Anną von Czernin. Jego syn – Humprecht, właściciel Hradka, żonaty z Marią Polikseną Hrzan von Harras, otrzymał w 1655 roku (22.03.) potwierdzenie starego stanu baronowskiego. Miał syna – Ernesta (zm. po 1687 r.).

LINIA ŚLĄSKA.

Majątki w hrabstwie kłodzkim otrzymał Fryderyk (zm. 1559 r.). Żonaty z N. von Gotsch (Schaffgotsch) miał czterech synów:

1. Jana zwanego „Wottig”, w 1560 roku właściciela Skrzynki (Heinzendorf);
2. Henryka (zm. 1612 r.) – w 1559 roku nabył zamek w Gorzanowie (Arnsdorf – Grafenort), w 1577 roku był właścicielem Starkówka (Neu Batzdorf), w 1580 roku – części Długopola Dolnego (Nieder Langenau), a w 1602 roku – Nowego Wielisławia (Neu Wilmsdorf) i Nowej Łomnicy (Neu Lomnitz). Miał trzech synów.
3. Krzysztofa właściciela majątku w Gorzanowie (Arnsdorf – Grafenort), żonatego z Barbarą von Tschischwitz z Łomnicy (Lomnitz). Miał tylko córkę – Małgorzatę, żonę (x ok. 1657 r.) Zygmunta von Reichenbach.
4. Jerzego – w 1575 roku właściciela dworu „Ratschin“ (Ratschinhofe) w Gorzanowie (Arnsdorf – Grafenort), Mielnika (Melling) i części Waliszowa (Waltersdorf). Posiadał synów: Jana i Otta. Otto był właścicielem Średniej Ścinawki (Mittel Steinau) w hrabstwie kłodzkim. Sinapius błędnie lokalizuje ją w księstwie opolskim (Ścinawa Mała – Steinau), zaś Pilnacek tłumaczy nazwę niemiecką na Kamień i też lokalizuje tą miejscowość w księstwie opolskim.

Prawie wszyscy potomkowie Fryderyka poparli w wojnie 30-letniej wojska duńskie i później ich majątki zostały skonfiskowane.

W XVII wieku znany jest z dokumentów Henryk von Ratschin, w 1653 roku właściciel Młynowa (Muehldorf) w hrabstwie kłodzkim. Żonaty z N. von Schliewitz miał syna – Jana Fryderyka, który utonął pod Baden i córkę – Marię Elżbietę, żonę Jana Jerzego Waltera von Liebenfeld z Marcinowa (Maerzdorf) w hrabstwie kłodzkim. Odziedziczył majątek teścia – Młynów (Muehldorf), który sprzedał w 1670 roku.

Prawdopodobnie ostatnią przedstawicielką tego rodu była Barbara von Ratschin (zm. 1671 r.), żona Kaspra von Zedlitz właściciela Podgórki (Tieffhartmannsdorf) koło Złotoryi (Goldberg).

Obok tej miejscowości założył osadę którą na cześć swojej żony nazwał Ratschin (Radzyn).

Źródła:

Sinapius T. I s. 760, T. II s. 917-918

Zedlitz T. IV s. 87

Błażek T. II s. 99

Pilnaček T. III s. 951

Schles. Wappenbuch szp. 109

Doerr s. 138

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu i linia czeska

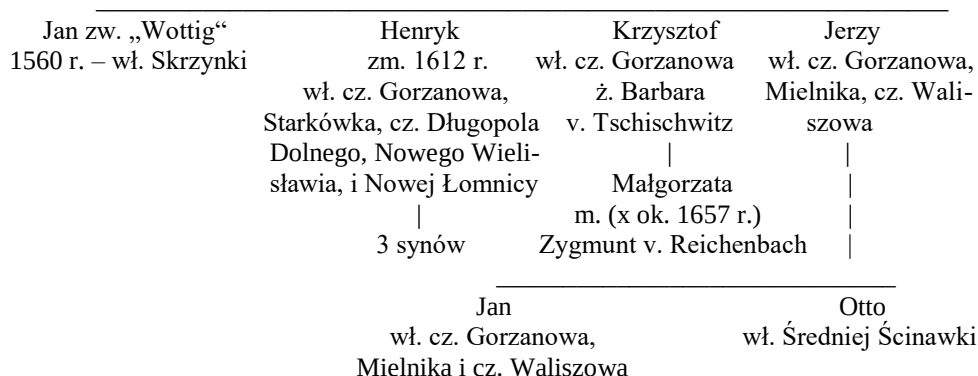
Jan v. Ratschin
wł. Račina
ż. Magdalena v. Raus
|
Otík

II poł. XV w.
wł. cz. Gorzanowa
i Mielnik
ż. Anna (Małgorzata ?)
v. Knobelsdorf

2. Linia Śląska

Fryderyk
zm. 1559 r.
syn Otika
wł. cz. Gorzanowa
i Mielnika
ż. N. v. Gotsch
|

RATSCHITZ

zob.

SCHECKEN

RATTOLD

Nazwisko to pojawia się w dokumentach górnośląskich w XVI wieku i nie wiadomo czy są to potomkowie Ratoldów – Donigów znanych z XIV wieku.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1538 roku występuje jako świadek Antoni Rattold miejscowy wójt (Hausvogt) Krnova (Karniów, Jaegern-dorf). Według Pilnacka należał on do rodu Ratoldów – Donigów. Pilnacek łączy górnośląskich Rattoldów z polskimi Ratuldami ze Skrzydlna, jednak nie ma na to żadnych dowodów.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 969

Lanbuecher Opp. – Rat. nr 202, 238. 254

Zemska Kniha... nr 67, 78, 81, 87, 127, 149

RATTOLD

zob.

RATOLD

RATTONITZ

Stary ród czeski, według legendy rodowej pochodzący od księcia czeskiego Stomira. Początkowo używali nazwiska „z Ratěnic”, „Rednicz” lub „Ratonicz”. W XIV wieku przenieśli się z Czech na teren Śląska. W 1347 roku Hermann von Rednicz był właścicielem Tłumaczowa (Tuntschendorf) w hrabstwie kłodzkim. W drugiej połowie XV wieku Jerzy I von Rattonitz, właściciel Włodowic (Walditz), Woliborza (Volpersdorf), Jugowa (Hausdorf), Ludwikowic Kłodzkich (Ludwigsdorf), Świerków (Koenigswalde) i Ścinawy Średniej (Mittelstein) był dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1472 r.) z Anną von Dohna, dziedziczką Nowej Rudy (Neurode), która to miejscowość przez kilka wieków stała się siedzibą ro-

du, 2. (x ok. 1482 r.) z Maruszą von Pogrell. Dwaj jego synowie: Jerzy II i Jan około 1492 roku przyjęli nazwisko „Stillfried und Rattonitz”.

zob.

STILLFRIED

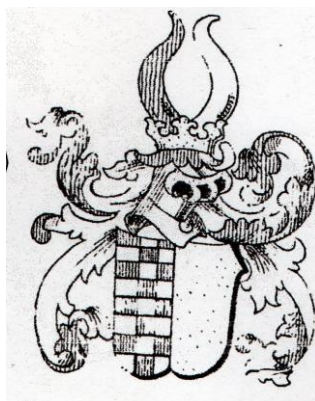
RATTWITZ

zob.

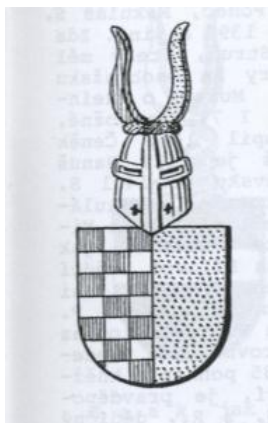
RODEWITZ

RATZBAR

(RATZBAR BUNTSCH genannt, RATZBAR WUNTSCH genannt,
RATZBAR PRZIBOR genannt)

Herby wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Wymarły w pierwszej połowie XIX wieku stary śląski ród znany od XV wieku. Od początku XVI wieku dzielili się na trzy linie: z Przyborowa (Przybor, Waldheim), z Kuraszkowa (Karoschke) i z Obornik Śląskich (Obernigk).

LINIA Z PRZYBOROWA (PRZYBOR, WALDHEIM)

Miejscowość ta, znajdująca się w księstwie ścinawsko – wołowskim, jest uważana za siedzibę rodową Ratzbarów. Stara nazwa miejscowości już na przełomie XVIII i XIX wieku została zmieniona i dlatego historycy mieli trudności z jej identyfikacją. Sinapius początkowo utożsamiał ją z Przyworami (Przywor) koło Opola (Oppeln), również Blazek lokalizował ją „w pobliżu księstwa karniowskiego”.

W 1526 roku właścicielem Przyborowa (Przybor, Waldheim) był Krzysztof Ratzbar, starosta Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1530 roku Jan (Hans) Ratzbar był właścicielem Staszowic (Siegda) w księstwie wołowskim. W 1538 roku właścicielami tej miejscowości byli Jan i Krzysztof (bracia ?). W 1546 roku – Fryderyk z Przyborowa (Przybor, Waldheim) był starostą Tarnowskich Gór (Tarnowitz) i Bytomia (Beuthen). W 1554 roku Krzysztof Buntsch zwany Ratzbar był właścicielem Aleksandrowic (Aleksanderwitz) i Prusic (Prausnitz) koło Żmigrodu (Trachenberg).

W 1556 roku Melchior z Przyborowa (Przybor, Waldheim) występuje w dokumentach hrabstwa kłodzkiego. W latach 1574 – 1605 Fryderyk Ratzbar (ur. 1550 – zm. w Oleśnicy 19.07.1615 r.) von Przibor właściciel Sosnowej (Zossen) w księstwie karniowskim był starostą tego księstwa. Sosnową (Zossen) w 1606 roku sprzedał Krzysztofowi von Schwetligk z Ujeżdca (Gesess) w księstwie nyskim.

W 1591 roku właścicielem Przyborowa (Przybor, Waldheim) był Zygmunt Buntsch zwany Ratzbar a Krzysztof – właścicielem majątków w okolicy Wąsosz (Herrnstadt) w księstwie wołowskim.

Sinapius wymienia genealogię kilku przedstawicieli tej linii nie podając imion, być może są to wyżej już wymienione osoby. W XVI wieku występują dwaj bracia N.

Pierwszy – żonaty z N. von Nechler, miał syna N. żonatego z N. von Niebelschuetz, który posiadał syna – N., żonatego z N. von Ratzbar z Obornik Śląskich (Obernigk). Posiadał on kilkoro dzieci m. in. N. córkę – żonę (x ok. 1640 r.) N. von Falckenheyn z Lipin (Krummlinde) z linii z Kochlic (Kuchelberg). Drugi z braci – N., żonaty z N. von Schweinitz z Pielgrzymowa (Pilgramsdorf) w księstwie lubińskim, posiadał syna N. von Buntsch zwanego Ratzbar żonatego z N. von Logau ze Starej Wsi (Altendorf). Jego córka – Ewa, była żoną N. von Polsnitz.

LINIA Z KURASZKOWA (KAROSCHKE)

W 1503 roku właścicielem „Skoschau oder Karoschke” (Kuraszków) koło Trzebnicy (Trebnitz) był Szymon Ratzbar. W tym samym roku bracia Henryk i Mikołaj byli właścicielami Ujazdu (Ujast). W pierwszej połowie XVI wieku Katarzyna von Ratzbar z Kuraszkowa (Karoschke) była żoną Fryderyka von Borschnitz. W 1530 roku właścicielem Kuraszkowa (Karoschke) był Jerzy von Ratzbar.

N. von Ratzbar (Jerzy ?), właściciel Kuraszkowa (Karoschke), żonaty z N. von Koschlig z Krościny Wielkiej (Gross Krutschen) miał syna – N., żonatego z N. von Prittwitz und Gaffron. Posiadał on dwoje dzieci: Jerzego i Annę. Jerzy około 1580 roku był właścicielem majątków w Wielkopolsce, Anna (zm. 1576 r.) była żoną Jana von Karnitzki, członka rady książąt oleśnickich.

LINIA Z OBORNIK ŚLĄSKICH (OBERNIGK).

N. von Ratzbar był żonaty z N. von Nimptsch z Obornik Śląskich (Obernigk). Jego syn – N., odziedziczył po matce ten majątek. Żonaty z N. von Unruh z Glinki (Gleinig), miał córkę N., żonę N. von Ratzbar z Przyborowa (Przybor, Waldheim).

W 1612 roku występuje w dokumentach Jerzy z Obornik (Obernigk), w 1617 roku brał udział w pogrzebie księcia Karola II Podiebrada oleśnickiego. W 1647 roku w pogrzebie ostatniego z rodu Podiebradów, księcia Karola Fryderyka oleśnickiego brali udział bracia: Jerzy Abraham i Jerzy Zygmunt jun.

W początkach XVIII wieku N. von Ratzbar z Księżyców (Tschinschwitz) koło Strzegomia (Striegau), żonaty z Anną Elżbietą von Schikfuss, miał syna – N., żonatego z N. von Rotenburg. W połowie XVIII wieku N. von Ratzbar był kontrolerem celnym i akcyzowym na Górny Śląsk.

Na początku XIX wieku ród posiadał majątek Schoenow w Brandenburgii.

Źródła:

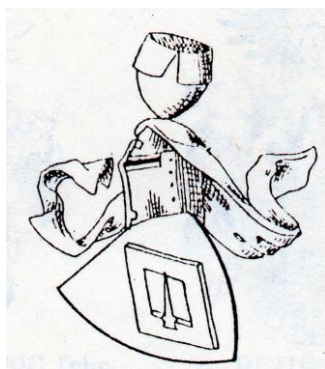
Sinapius T. I s. 750-752, T. II s. 907-908

Gauhen s. 225

Błażek T. I s. 84, T. IV s. 62

Pilnaček T. III s. 949

RAUECK

Herb rodowy

Ród szlachecki znany z hrabstwa kłodzkiego.

Melchior von Raueck (zm. 1523 r.), żonaty z Małgorzatą von Pannwitz był właścicielem Bożkowa (Eckersdorf) w hrabstwie kłodzkim. W 1580 roku właścicielem tej miejscowości był Bartłomiej (syn ?) a w 1590 roku – Wacław von Raueck. Wacław w 1616 roku posiadał Chocieszów (Stolzenau) również w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:

Błażek T. I s. 84-85

RAUMER

Nobilitowana szlachta z księstwa Anhalt. W 1693 roku (18.01.) szlachectwo Rzeszy i ziem dziedzicznych Habsburgów uzyskał Fryderyk Amadeusz Raumer vel Raamer, tajny radca dworu książąt Anhalt, potwierdzenie szlachectwa i her-

bu otrzymał w 1708 roku (15.09.) jego bratanek i jednocześnie adoptowany syn – Jan Jerzy Raumer, również tajny radca dworu książęcego. W drugiej połowie XVIII wieku ród dzielił się na dwie linie: saską założoną przez Jerzego Fryderyka (ur. 10.04.1756 – zm. 15.08.1822 r.) i wymarłą w XIX wieku – pomorską, założoną przez Karola Fryderyka Henryka (ur. Dessau 20.09.1757 – zm. 2.07.1831 r.). Linia saska podzieliła się na dwie podlinie synów Jerzego Fryderyka: starszą – bawarską Karola Ludwika Jerzego (ur. Woerlitz 9.04.1783 – zm. Erlangen 2.06.1865 r.) – profesora historii naturalnej na Uniwersytecie w Erlangen i młodszą – śląską Franciszka Wilhelma Jerzego.

Na Śląsk przybył w początkach XIX wieku syn Jerzego Fryderyka – Franciszek Wilhelm Jerzy von Raumer (ur. Woerlitz 13.06.1788 – zm. Muskau 24.11.1865 r.) – założyciel podlinii śląskiej i nabył Zimną Wodę (Kaltwasser) koło Lubina (Lueben). Żonaty (x Czerniec, Schwarza 29.09.1816 r.) z Henriettą Eleonorą Erdmutą Szarlottą Nickisch von Roseneck (ur. Czerniec, Schwarza 15.09.1794 – zm. Muskau 9.12.1865 r.) miał pięciu synów:

1. Hermanna Ernesta Jerzego (ur. Zimna Woda, Kaltwasser 22.07.1819 – zm. Trzebnica, Trebnitz 20.02.1902 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Chocianów, Kotzenau 15.09.1843 r. – rozwiedziony) z Walerią burgr. zu Dohna (ur. 1.04.1822 – zm. Monachium, Muenchen 8.10.1875 r.), 2. (x Sława Śl., Schlawa 12.09.1858 r.) z Bertą Augustą Pauliną von Zerboni di Sposetti (ur. Łany k. Wrocławia, Lanisch b. Breslau 16.04.1835 – zm. Wrocław, Breslau 15.05.1916 r.). Z pierwszą żoną dzieci nie miał, z drugą – miał czworo:
 - a) Luizę Szarlottę Agnieszkę (ur. Sława Śl., Schlawa 18.07.1859 r.) – żonę (x Trzebnica, Trebnitz 25.05.1880 r.) pastora Franciszka Strucksberg;
 - b) Antonię Idę Agnieszkę (ur. Trzebnica, Trebnitz 18.09.1864 r.) – żonę (x Trzebnica, Trebnitz 25.05.1889 r.) Adalberta Thamm (zm. 25.02.1900 r.) dzierżawcy majątku Raszów (Raschen) koło Trzebnicy (Trebnitz);
 - c) Helenę Agnieszkę Bertę (ur. Trzebnica, Trebnitz 21.03.1868 r.);
 - d) Eryka Jerzego Hermanna (ur. Trzebnica, Trebnitz 1.12.1873 r.).
2. Franciszka Fryderyka Jerzego (ur. Berlin 14.11.1827 – zm. Legnica, Liegnitz 22.02.1913 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Chełmiec k. Jawora, Kolbnitz b. Jauer 11.06.1861 r.) z Luizą Maksymilianą Adelajdą bar. von Czettritz-Neuhaus (ur. Chełmiec, Kolbnitz 21.08.1831 r.), miał siedmioro dzieci:
 - a) Jerzego Franciszka Bernarda Karola (ur. Lubin, Lueben 7.06.1862 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Legnica, Liegnitz 30.09.1902 r.) z Marią Agnieszką von Schlieben (ur. Rynarcice k. Lubina, Gross Rinnensdorf b. Lueben 12.02.1872 r.);

- b) Jerzego Wilhelma Fryderyka (ur. Liebenwalde-Prusy Wschodnie 25.09.1864 r.) – żonatego (x Legnica, Liegnitz 11.03.1912 r.) z Joanną Emilią Henriettą von Schlieben (ur. Góra Śl., Guhrau 28.10.1870 r.);
 - c) Jerzego Henryka Waltera (ur. Liebenwalde-Prusy Wschodnie 12.01.1868 r.) – majora wojsk niemieckich;
 - d) Jerzego Wilhelma Zygfryda (ur. Liebenwalde-Prusy Wschodnie 3.03.1871 r.);
 - e) Adelajdę Bertę Elżbietę (ur. Alt Damm 1.02.1873 r.) - diakonissę;
 - f) Jerzego Konrada Marcina (ur. Legnica, Liegnitz 11.11.1874 - zginął 2.07.1916 r.);
 - g) Marię Luizę Joannę (ur. Legnica, Liegnitz 27.12.1875 r.).
3. Jerzego Otto (ur. Berlin 3.10.1829 – zm. Jedlina, Charlottenbrunn 25.07.1871 r.) – żonatego (x Leontinenhof 30.05.1860 r.) z Luizą Antoniną Augustą Ernestyną bar. von Gregory (ur. Byków k. Oleśnicy, Peuke b. Oels 4.08.1834 – zm. Sucha Wielka k. Trzebnicy, Gross Zauche b. Trebnitz 10.07.1876 r.). Miał dwoje dzieci:
- a) Jerzego Augusta Franciszka (ur. Gubin, Guben 25.02.1863 r.) – kapitań wojsk niemieckich, adiutanta szefa żandarmerii, żonatego (x Wołów, Wohlau 6.10.1900 r.) z Wilhelminą Elfrydą Jenny Agnieszką Cecylią von Stumpfelfeld (ur. Wołów, Wohlau 14.07.1866 r.);
 - b) Antoninę Szarłottę Helenę (ur. Gubin, Guben 19.05.1864 r.).
4. Fryderyka Wilhelma Jerzego (ur. Zimna Woda, Kaltwasser 6.02.1831 – zm. Wernigerode 17.03.1911 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Kunnerwitz b. Goerlitz 30.04.1866 r.) z Marią Bernardyną Fryderyką von Studnitz (ur. Pleszew-Wielkopolska, Pleschen-Grosspolen 19.01.1843 r.), miał dwóch synów:
- a) Hasso Bernarda Franciszka (ur. Rogoźno-Wielkopolska, Rogasen-Grosspolen 6.09.1867 – zginął 26.08.1914 r.) – majora sztabu generalnego wojsk niemieckich i wykładowcę Akademii Wojskowej. Dwukrotnie żonaty 1. (x Sulzbach 19.09.1893 r.) z Małgorzatą Idą Matyldą Bopelius (ur. Sulzbach 4.04.1868 – zm. Saargemuend 14.11.1907 r.), 2. (x Charlottenburg 10.03.1908 r.) z Erną Pauliną Herminą hr. von Kalckreuth, wdową po Eryku von Damnitz;
 - b) Jana Fryderyka Wilhelma Ernesta (ur. Dessau 10.01.1870 r.) – żonatego (x Belgrad-Serbia 10.07.1905 r.) ze Stefanią Gans Edle zu Putlitz (ur. Berlin 13.06.1882 r.).
5. Karola Henryka Jerzego (ur. Zimna Woda, Kaltwasser 19.07.1832 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 23.06.1914 r.) – żonatego (x Lindenthal b. Leipzig 23.04.1861 r.) z Klarą Marią Otylią Gruner (ur. Lipsk, Leipzig 29.10.1840 – zm. Ober Schreiberhau 14.06.1909r.). Miał dziewięć dzieci:

- a) Klarę Laurę Marię (ur. Lipsk, Leipzig 23.12.1862 r.) – żonę (x Berlin 19.03.1884 r.) Zygmunta Hellera;
- b) Annę Franciszkę Helenę (ur. Kunersdorf b. Hirschberg ? 31.12.1863 r.);
- c) Horsta Jerzego Ferdynanda (ur. Kunersdorf ? 19.04.1865 r.) – majora wojsk niemieckich;
- d) Kurta Fryderyka Wilhelma Jerzego (ur. Kunersdorf ? 24.07.1866 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 1.06.1898 r.) z Ferdynandą (Nanny) Lidią Ewą Konstancją bar. von Seherr-Thoss (ur. Nysa, Neisse 31.12.1875 – zm. Gorzów Wielkopolski, Landsberg a. Warthe 21.06.1914 r.), 2. (x 27.12.1916 r.) z Anną Dorotą Paulą von Berge- Herrndorf (ur. Hannover 6.09.1875 r.), wdową po Fryderyku von Maares;
- e) Alice Helenę (ur. Kunersdorf ? 25.04.1868 r.);
- f) Marię Teresę (ur. Kunersdorf ? 4.11.1869 r.) – żonę (x Berlin 19.03.1896 r.) Jerzego Loewe;
- g) Ellę Jadwigę Elizę (ur. Kunersdorf ? 24.04.1871 r.);
- h) Teklę Luizę Marię (ur. Kunersdorf ? 19.10.1873 r.);
- i) Leonię Waleskę (ur. Wrocław, Breslau 15.10.1877 r.).

Źródła:

Dorst T. III nr 166

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 691-694

TABLICE GENEALOGICZNE.

Linia saska – podlinia śląska

Jerzy Fryderyk v. Raumer
ur. 10.04.1756 –
zm. 15.08.1822 r.
dyrektor kamery
ks. Anhalt-Dessau
ż. (x 1780 r.) Luiza
v. Marees (zm. 1811 r.)

|

Karol Ludwik Jerzy
|
podlinia bawarska

Franciszek Wilhelm Jerzy
ur. Woerlitz 13.06.1788 –
zm. Muskau 9.12.1865 r.
wł. Zimnej Wody
ż. (x Czerniec 29.09.1816 r.)
Henrietta Eleonora Erdmuta
Szarlotta Nickisch v. Roseneck
(ur. Czerniec 15.09.1794 –
zm. Muskau 9.12.1865 r.)

|

Hermann Ernest Jerzy ur. Zimna Woda 22.07.1819 - zm. Trzebnica 20.02.1902 r. ż. 1. (x Cho- cianów 15.09.1843 - r.) Augusta Ernestyna Waleria burgr. zu Dohna (ur. 1.04.1822 - zm. Monachium 8.10.1875 r.) 2. (x Sława Śl. 12.09.1858 r.) Berta Augusta Paulina v. Zerboni di Sposeti (ur. Łany 16.04.1835 - zm. Wrocław 15.05.1916 r.)	Franciszek Fryderyk Jerzy ur. Berlin 14.11.1827 - zm. Legnica 22.02.1913 r. major wojsk niemieckich ż. (x Chełmiec witz Luiza Maksy- miliana Adelajda bar. v. Czetr- trit- Neuhaus (ur. Chełmiec 21.08.1831 r.)	Jerzy Otto ur. Berlin 3.10.1829 - zm. Jedlina 25.07.1871 r. ż. (x Leontinen- hof 30.05.1860 r.) Luiza Antonina Otylia Gruner bar. v. Gregory (ur. Byków 4.08.1834 - zm. Sucha W. 10.07.1876 r.)	Fryderyk Wilhelm Jerzy ur. Zimna Woda 6.02.1831 - zm. Wernigerode 17.03.1911 r. major wojsk pruskich ż. (x Kunner- 30.04.1866 r.) Maria Bernardyna Fryderyka v. Studnitz (ur. Pleszew 19.01.1843 r.)	Karol Henryk Jerzy ur. Zimna Woda 19.07.1832 - zm. Zgorzelec 23.06.1914 r. ż. (x Lindenthal 23.04.1861 r.) Klara Maria rozwiedziony	11.06.1861
---	--	---	--	---	------------

		2. (x 27.12.1916 r.) Anna Dorota Paula v. Berge-Herrndorf (ur. Hannover 6.09.1875 r.)	4.11.1869 r. m. (x Berlin 19.03.1896 r.) Jerzy Loewe e) Ella Jadwiga Eliza ur. Kunersdorf ? 24.04.1871 r.) f) Tekla Luiza Maria ur. Kunersdorf ? 19.10.1873 r. g) Leonia Waleska ur. Wrocław 15.10.1877 r.
--	--	---	---

Jerzy Franciszek Bernard Karol ur. Lubin 7.06.1862 r. major wojsk niemieckich ż. (x Legnica 31.09.1902 r.) Maria Agnieszka v. Schlieben (ur. Rynar- cice 12.02.1872 r.)	Jerzy Wilhelm Fryderyk ur. Lieben- walde 25.09. 1864 r. ż. (x Legnica 11.03.1912 r.) Joanna Emilia Henrietta v. Schlieben (ur. Góra Śl. 28.10.1870 r.)	Jerzy Henryk Walter ur. Lieben- walde 12.01. 1868 r. major wojsk niemieckich	Jerzy Wilhelm Zygryd ur. Liben- walde 3.03.1871 r.	Jerzy Konrad Marcin ur. Legnica 11.11.1874 r.	córki: a) Adelajda Berta Elżbieta ur. Alt Damm 1.02.1873 r. diakonissa b) Maria Luiza Joanna ur. Legnica 27.12.1875 r.
--	--	--	---	--	---

Eryk Jerzy Hermann ur. Trzebnica 1.12.1873 r.	córki: a) Luiza Szarlotta Agnieszka ur. Sława Śl. 18.07.1859 r. m. (x Trzebnica 25.05.1880 r.) pastor Franciszek Strucksberg b) Antonia Ida Agnieszka ur. Trzebnica 18.09.1864 r. m. (x Trzebnica 25.05.1889 r.) Adalbert Thamm (zm. 25.02.1900 r.) c) Helena Agnieszka Berta ur. Trzebnica 21.03.1868 r.
--	--

RAUSCHENBERG

zob.

LUCANUS

RAUSENDORF

zob.

RAUSSENDORF

RAUSS (RAUSS von LIPNO, *RUS* ?)

Herb Rauss

Polski herb Ossorya

Szlachta polskiego pochodzenia (?) herbu Ossorya.

W 1618 roku posiadali Rusków (Rauske) koło Niemodlina (Falkenberg).

W XVII wieku znani również w Czechach gdzie w 1699 roku (7.09.) Jan Wacław Rauss von Lipno uzyskał inkolat czeski.

Źródło:

Błażek T. III s. 103

RAUSSENDORF (RAUSENDORF, RUSENDORF)

Herby wg Błażka

Herby wg Schulenburga

Herb wg Siebmachera

Stary śląski ród, według Jurka pochodzący od mieszczan lwóweckich, znany już w XIII wieku. W XVII wieku osiedli również w Saksonii a w XVIII wieku – w Brandenburgii. Siedziby rodowe na Śląsku znajdowały się w okolicy Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg) i Bolesławca (Bunzlau), skąd przenieśli się na Górne Łużyce i w okolice Góry Śląskiej (Guhrau). Abschatz w swoim Bar-denliede wywodzi ich z arystokracji Kwadów i Lygiów.

W 1287 roku posiadali Dworek (Hoefel) i w tym samym czasie Henryk von Raussendorf był właścicielem Rakowic Wielkich (Gross Rackwitz).

W 1322 roku bracia: Jan – kanonik kościoła św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), Nickel i Zygfryd byli właścicielami Ocic (Ottendorf) koło Bolesławca (Bunzlau) oraz sześciu łanów ziemi w Rakowicach Wielkich (Gross Rackwitz).

W 1330 roku Nickel i Zygfryd byli właścicielami Płakowic (Plagwitz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Ich potomkowie uznali tą miejscowość za swoją siedzibę rodową. 1342 roku bracia razem z Henrykiem von Frohburg wzięli w zastaw od księcia Henryka jaworskiego cały okręg jeleniogórski.

W 1369 roku synowie Zygfryda: Wincenty – był burgrabią zamku Gryf (Greifenstein) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) zaś Zygfryd jun. – burgrabią Lwówka (Lemberg, Loewenberg). W 1391 roku znani są z dokumentów Henryk, Jan i Konrad von Raussendorf.

Jan w 1410 roku sprzedał swój majątek w Płakowicach (Plagwitz) a Konrad (zm. 1418 r.) w tym samym czasie kupił zamek w Bolesławcu (Bunzlau). Jan (Hannos) w 1435 roku posiadał majątek w Płakowicach (Plagwitz).

Konrad jun. (syn Konrada ?) zwany „Guenzel” w 1437 roku sędzia dworski w Bolesławcu (Bunzlau), w 1444 roku kupił Mładz (Muehldorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

W 1451 roku Nickel von Raussendorf kupił Golniczki (Klein Gollnisch) koło Bolesławca (Bunzlau) a w 1479 roku właścicielem Trzebienia (Kittlitztreben) był Krzysztof.

Z linii z Płakowic (Plagwitz) w XV wieku znani są jeszcze Heinze (1470 r.), Janko (1475 r.), Zygfryd (1475 r.), Bernard (1475 r.) – sędzia dworski w Lwówku (Lemberg, Loewenberg), Kunze (1490 r.) i Krzysztof (1490 r.) – sędzia dworski w Bolesławcu (Bunzlau).

W 1498 roku dwaj bracia von Raussendorf pozbyli się tej miejscowości: jeden z nich przekazał swoją część komturii joannitów we Lwówku (Lemberg, Loewenberg) zaś część drugiego z braci odziedziczyli bar. von Schaffgotsch. Potomkowie tej linii Raussendorfov nadal przy nazwisku podawali nazwę tej miejscowości jako swoją siedzibę rodową.

W 1530 roku potwierdzenie starego szlachectwa otrzymali Franciszek, Antoni, Jerzy, Krzysztof i Mates von Raussendorf z Płakowic (Plagwitz). Świadcami byli ich krewni: Wincenty z Płakowic (Plagwitz), Jan z Łagiszyna (Logischen) w księstwie wołowskim, Wolf z Bolesławic (Tillendorf) koło Bolesławca (Bunzlau) i Krzysztof.

Wolf, żonaty z N. von Rechenberg, właściciel Rakowic (Rothlach) koło Bolesławca (Bunzlau), w 1550 roku kupił połowę Otoka (Uttig) koło Bolesławca (Bunzlau), Kowalice (Nikolschmiede) koło w księstwie żagańskim i Brzeźną (Birkenlache) koło Zgorzelca (Goerlitz). Jego synowie podzielili majątki:

1. Henryk był właścicielem Rakowic (Rothlach);
2. Konrad, w 1578 roku był właścicielem Bolesławic (Tillendorf). Posiadał trzech synów: N., Krzysztofa i Adama. Adam w 1585 roku kupił on Lipę Łużycką (Leippa) i kuźnice w Sanicach Dolnych (Nieder Saenitz) koło Zgorzelca (Goerlitz);
3. Wolf Konrad był właścicielem Kowalic (Nikolschmiede) i Brzeźnej (Birkenlache);
4. Adam na początku XVII wieku przeniósł się do Saksonii;
5. Jan (zm. 1604 r.) kupił Grabiszycę Górne (Ober Gerlachsheim) koło Lubania (Lauban) – zmarł bez potomków.

W 1598 roku właścicielem Bolesławic (Tillendorf) był Nickel a w 1626 roku – Wolf.

Właścicielem Rakowic (Rothlach) w latach 1600 – 1612 był Krzysztof a w 1617 roku – Henryk.

W 1607 roku występują w dokumentach czterej bracia: Wolf Konrad ze Zgorzelca (Goerlitz), Nickel – właściciel Brochocina (Brockendorf) koło Złotoryi

(Goldberg), Jerzy – właściciel Dąbrowy Bolesławieckiej (Eichberg) i Krzysztof. W latach 1636 – 1654 właścicielem Dąbrowy Bolesławieckiej (Eichberg) był Krzysztof (inny – syn Jerzego ?).

W drugiej połowie XVII wieku Dawid Jakub von Raussendorf był początkowo właścicielem Działawia (Deichslau) w księstwie wołowskim a od 1690 roku – właścicielem Rynarciczek (Klein Rinnernsdorf) w księstwie lubińskim. Posiadał dwóch synów: Jana Adama i Dawida Jakuba jun.

Jan Adam był kamerjunkrem księcia Fryderyk von Holstein-Gottorp, kapitanem gwardii dworskiej i pułkownikiem regimentu dragonów von Baudiss. Zginął 23.05.1706 roku.

Dawid Jakub jun., uczestnik wojen tureckich i poseł cesarski do Stambułu, następnie był naczelnym dyrektorem księstw Górnego i Dolnego Śląska.

W 1700 roku Jerzy Zygmunt był właścicielem Wojcieszowa Górnego (Ober Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg).

Przejsiciowo w księstwie karniowskim przebywał w 1512 roku Adam z Płakowic (Plagwitz).

1. LINIA Z ŁAGISZYNA (LOGISCHEN).

Na przełomie XV i XVI wieku wydzieliła się linia z Łagiszyna (Logischen) w księstwie wołowskim. Pierwszym znanym właścicielem tej miejscowości był według Sinapiusa Ottenrich (Otto Heinrich ?) von Raussendorf (zm. przed 1507 r.) żonaty z Jadwigą, córką Konrada von Tschammer z Kotli (Kuttlau). Miał troje dzieci: Jana, N. córkę – żonę (x przed 1507 r.) Wacława von Sack i Adama.

Adam był właścicielem Bolesławic (Tillendorf). Jan odziedziczył w 1521 roku po ojcu Łagiszyn (Logischen) i od 1505 roku posiadał Borszyn Polski (Polnisch Bortschen) w księstwie wołowskim. Syn jego – Jan jun. (zm. ok. 1570 r.), żonaty z Anną von Tschammer z Osetna (Osten) w księstwie wołowskim posiadał Żuchłów Górny (Ober Schuettlau) w księstwie wołowskim. Miał czworo dzieci: Melchiora – założyciela domu Kłoda Wielka (Gross Kloden), Fryderyka – zmarłego bezżennie, Rozynę – niezamężną i Adama – kontynuatora domu Łagiszyn (Logischen).

Adam – syn Jana jun., w 1580 roku był właścicielem Łagiszyna (Logischen). Żonaty z Martą, córką Jerzego von Sack z Radoszyc (Radschuetz), siostrą bratową, posiadał czworo dzieci:

1. Melchiora (ur. 1583 – zm. 1654 r.), który odziedziczył Łagiszyn (Logischen). Żonaty z Krystyną, córką Melchiora von Woyrsch, miał dwóch synów: Adama – zmarłego bezdzietnie i Melchiora jun. (zm. 1647 r.) – zmarłego przed ojcem;
2. Adama jun. (ur. 1595 – zm. 1.07.1654 r.) – nieżonatego;
3. Martę – żonę Melchiora von Woyrsch;
4. Barbarę – żonę Jana von Coelln.

a) Dom Kłoda Wielka (Gross Kloden)

Melchior – syn Jana jun., starszy brat Adama z Łagiszyna (Logischen), był właścicielem Kłody Wielkiej (Gross Kloden) w księstwie wołowskim i Żuchlowa Górnego (Ober Schuettlau). Tą ostatnią miejscowość sprzedał w 1580 roku i kupił Wilxen koło Trzebnicy (Trebnitz) (prawdopodobnie Wilczyn – Heide-wilxen). Żonaty z Heleną, córką Jerzego von Sack z Radoszyc (Radschuetz), siostrą bratowej posiadał czworo dzieci:

1. Jana – zmarłego w młodości;
2. Adama (zm. 1.09.1640 r.) – właściciela Kłody Wielkiej (Gross Kloden). Żonaty z Anną, córką Abrahama von Obisch z Żabina (Schabenau) w księstwie wołowskim, miał córkę – Barbarę Julianę, dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Zygmuntem von Kreckwitz, 2. z Janem Zygmuntem von Gersdorff;
3. Ernesta – nieżonatego;
4. Helenę – żonę Henryka von Lessel z Działawic (Distelwitz) w państwie sycowskim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 748-750, T. II s. 907

Błażek T. III s. 41

Pilnaček T. III s. 970

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 221

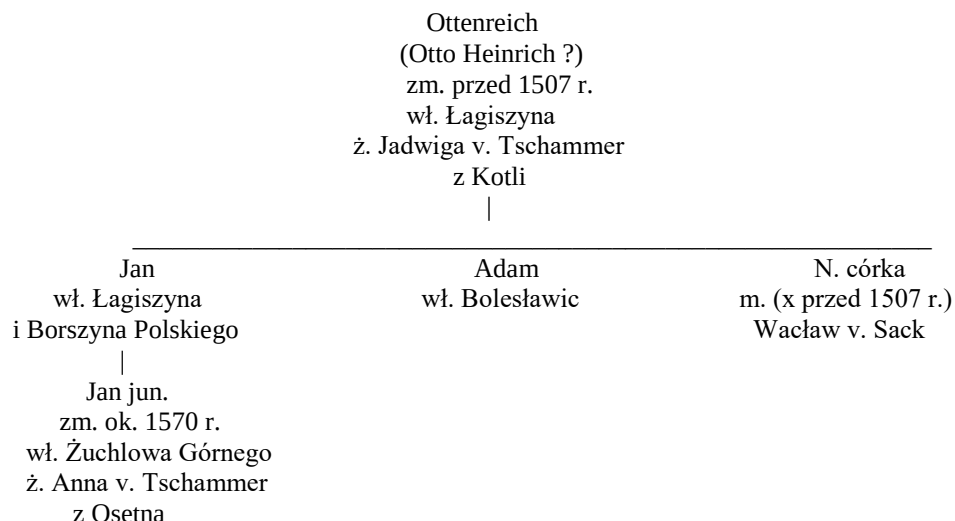
Schles. Wappenbuch szp. 110

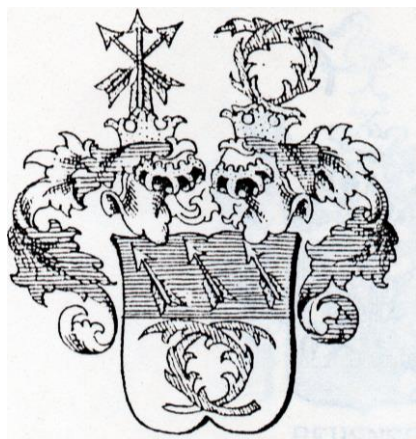
Knothe H.: Gesch. d. Oberlausitzer Adels... s. 441

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 205

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia z Łagiszyna.

Herb baronowski

Stary ród szlachecki pochodzący z Finlandii, który w początkach XVII wieku osiadł w Polsce.

Mikołaj Filip von Rauthen w połowie XVII wieku był podskarbisem króla polskiego Jana Kazimierza Wazy i posłem królewskim w Wiedniu. W 1647 roku nabył na Górnym Śląsku od Fryderyka Blachy państwo Koszęcin (Koschentin) koło Lublińca (Lublinitz) i Łomnicę (Lomnitz) koło Olesna (Rosenberg), a także Ujazd (Ujest) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1657 roku (14.07.) otrzymał tytuł czeskiego barona, zmarł w Koszęcinie (Koschentin) 29.09.1691 roku. Żonaty był z Anną Zuzanną, córką Jana bar. Welczka z Wielkiego Dębienia (Gross Dubensko), która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1708 r.) za Jana Bernarda hr. von Praschma z Bilkowa (Bilkau). Miał jedynie pięć córek: Marię Annę, Marię Magdalenę, Marię Rozynę, Marię Julianę i Marię Zuzannę. Jednak w księgach metrykalnych ślubów parafii Sadów (Sodow) do której należał Koszęcin (Koschentin) znajduje się tajemniczy zapis: „23 Aprilis (1697 r.) Nobilis D. Daniel Ra-Ko (Rauthen z Koszęcina) cum Nobilis V. Catharina Stralowna. Testes Nobilis D. Joannes Jaroczky, Nobilis D. Daniel Kalynowsky”. Nie wiadomo kim był Daniel von Rauthen i dlaczego proboszcz ukrył go pod inicjałami.

Najstarsza córka - Maria Anna (zm. 9.03.1726 r.) odziedziczyła większość majątków ojca, była drugą żoną Rudolfa bar. Sobka von Kornitz, właściciela Wielkiej i Małej Rudzicy (Gross- und Klein Riegersdorf) w księstwie cieszyńskim. Syn jej – Karol Henryk w 1716 roku (1.10.) otrzymał tytuł hrabiowski i prawo używania herbu i nazwiska von Rauthen: „hr. von Sobeck bar. von Rauthen” oraz po matce przejął jej majątki i był założycielem hrabiowskiej linii „Sobeck von Rauthen”.

Źródła:

Błażek T. I s. 85

Pilnaček T. III s. 971-972

Doerr s. 141, 200

Ostrowski J.: Księga herbowa rodów polskich. Warszawa 1897 s. 307

RAUTTEN

zob.

RAUTHEN

RAVA

zob.

RAWA

RAVEN

Herb rodowy

Herb szlachecki

Stary ród alzacki, gdzie siedzibą rodową był Gros Luckow koło Strassburga. Od XIII wieku osiedli na Pomorzu: w 1235 roku (16.10.) w dokumentach biskupa Kamienia Pomorskiego (Kamin) Konrada, występuje N. von Raven. Konrad von Raven (zm. 1304 r.) był marszałkiem dworu margrabiów brandenburskich. W herbie posiadali ziejącego ogniem lamparta, w klejnocie – trzy pióra strusie. W XVII wieku pomorscy Ravenowie podzielili się na dwie linie: starszą – Raimara Otto (ur. 1661 r.) i młodszą – Wenera (ur. 1663 – zm. 1715 r.). Na Śląsk przybyli w służbie pruskiej w połowie XVIII wieku przedstawiciele linii Wenera z podlinii Ernesta Fryderyka (ur. 1700 – zm. 1753 r.) i założyli odrębny dom – Posadowice (Postelwitz) w księstwie oleśnickim.

Założycielem domu był Karol Fryderyk Wilhelm von Raven (ur. 1764 – zm. 1831 r.). Jego syn – Otto Jerzy Karol (ur. Głubczyce, Leobschuetz 4.11.1797 – zm. Posadowice, Postelwitz 21.09.1878 r.), właściciel Posadowic (Postelwitz), żonaty (x Dobrzeń k. Oleśnicy, Gutwohne b. Oels 11.11.1855 r.) z Waleką Agnes Luizą Konstancją von Rosenberg-Lipinski (ur. Dobrzeń, Gutwohne 28.11.1825 – zm. Wrocław, Breslau 23.03.1917 r.), miał troje dzieci:

1. Harrika Jana (ur. Posadowice, Postelwitz 5.05.1858 r.);
2. Ernesta Wenera (ur. Posadowice, Postelwitz 22.05.1862 – zm. Wrocław, Breslau 8.10.1923 r.) – właściciela Posadowic (Postelwitz), żonatego (x Jakubowice k. Kluczborka ?, Jakobsdorf b. Kreuzburg ? 17.04.1884 r.) z Katarzyną Heleną Pauliną Wilhelminą Gertrudą Tieschowicz von Tieschowa (ur. Bruny k. Kluczborka, Brune b. Kreuzburg 19.02.1863 – zm. Wrocław, Breslau 9.12.1914 r.), miał sześcioro dzieci:
 - a) Waleśka Helena Edelgarda (ur. Posadowice, Postelwitz 1.02.1885 r.) – właścicielkę pensji (szkoły);
 - b) Irmelę (ur. Posadowice, Postelwitz 22.07.1887 r.) – nauczycielkę rzemiosła artystycznego;
 - c) Otto Waltera (ur. Posadowice, Postelwitz 10.02.1889 r.) – współwłaściciela sklepu, żonatego (x Mylau 2.06.1923 r.) z Klarą Waechtler (ur. Mylau 6.05.1895 r.);
 - d) Dagmarę (ur. Posadowice, Postelwitz 30.06.1891 r.) – właścicielkę pensji (szkoły);
 - e) Joannę Katarzynę (ur. Posadowice, Postelwitz 22.11.1892 r.) – prywatną pielęgniarkę;
 - f) Ilzę Marię (ur. Posadowice, Postelwitz 22.01.1896 r.) – dwukrotnie zamężna: 1. (x Karlsruhe 25.01.1919 r. – rozwiedziona 1927 r.) z Ryszardem Gsell, intendentem w teatrze miejskim w Dortmundzie, 2. (x Kassel 1928 r.) z Karolem Rand, aktorem i reżyserem w teatrze miejskim w Kassel;
3. Szarłotę Henriettę Magdalenę (ur. Posadowice, Postelwitz 29.08.1867 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 2.10.1888 r. – rozwiedziona 1897 r.) Joachima Tieschowicz von Tieschowa (zm. Galveston – Teksas 2.10.1913 r.).

Źródła:

Krane s. 94

Dorst T. II nr 90

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Häuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 421-428

TABLICE GENEALOGICZNE

Dom Posadowice

Karol Fryderyk Wilhelm v. Raven
ur. 1764 – zm. 1831 r.

|

Otto Jerzy Karol
 ur. Głubczyce 4.11.1797 –
 zm. Posadowice 21.09.1878 r.
 wł. Posadowic
 ż. (x Dobrzeń 11.11.1855 r.)
 Waleska Agnes Luiza Konstancja
 v. Rosenberg-Lipinski
 (ur. Dobrzeń 28.11.1825 –
 zm. Wrocław 23.03.1917 r.)

|

Harrik Jan ur. Posadowice 5.05.1858 r.	Ernest Werner ur. Posadowice 22.05.1862 - zm. Wrocław 8.10.1923 r. wł. Posadowice ż. (x Jakubowice 17.04.1884 r.) Katarzyna Helena Paulina Wilhelmina Gertruda Tieschowicz v. Tieschowa (ur. Bruny 19.02.1863 - zm. Wrocław 9.12.1914 r.)	Szarlotta Henrietta Magdalena ur. Posadowice 29.08.1867 r. m. (x Wrocław 2.10.1888 r. – rozwiedziona 1897 r.) Joachim Tieschowicz v. Tieschowa (zm. Galveston 2.10.1913 r.)
--	---	--

|

Otto Walter ur. Posadowice 10.02.1889 r. współwłaściciel sklepu ż. (x Mylau 2.06.1923 r.) Klara Waechtler (ur. Mylau 6.05.1895 r.)	córki: a) Waleska Helena Edelgarda ur. Posadowice 1.02.1885 r. właścicielka pensji b) Irmela ur. Posadowice 22.07.1887 r. nauczycielka rzemiosła artystycznego c) Dagmara ur. Posadowice 30.06.1891 r. właścicielka pensji d) Joanna Katarzyna ur. Posadowice 22.11.1892 r. prywatna pielęgniarka e) Ilza Maria m. 1. (x Karlsruhe 25.01.1919 r. – rozwiedziona 1927 r.) Ryszard Gsell intendent teatru miejskiego w Dortmundzie 2. (x Kassel 1928 r.) Karol Rand aktor i reżyser teatru miejskiego w Kassel
---	--

RAWA
 (RAVA)

Herb szlachecki

Ród pochodzenia włoskiego, nie mający nic wspólnego z miśnieńskim rodem szlacheckim o tym samym nazwisku ani też z rodem górnośląskim.

Carlo di Rava (zm. Como 1610 r.) żonaty z Cecylią di Brena miał syna – Franciszka Karola, który w pierwszej połowie XVIII wieku przybył na Śląsk i kupił majątki w okolicy Wrocławia (Breslau): Jeszkotle (Jaeschkittel), Gądów (Gandau) i Biestrzyków (Eckersdorf). Żonaty z Anną Barbarą von Hubendorf (ur. 1696 – zm. 15.08.1749 r.), miał dzieci m.in. Marię Wiktorię (ur. 1722 – zm. 15.04.1769 r.) – żonę (x 28.11.1748 r.) Franciszka Józefa von Mutius.

W 1805 roku Karolina von Rawa była przełożoną klasztoru benedyktynek w Strzegomiu (Striegau).

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 91

Błażek T. III s. 146

RAWA (RAVA)

Ród pochodzący z Raciborza (Ratibor) znany z XVI wieku. Pilnacek błędnie zalicza ich do drobnej szlachty, prawdopodobnie był to ród mieszczański.

W 1538 roku Justyna, córka zmarłego Jana Otika, żona Jakuba Rawy z Raciborza (Ratibor), otrzymała należny jej spadek po rodzicach.

W 1562 roku Tomasz Rawa był mieszczaninem opawskim.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 105

Landbuecher Opp.-Rat.... nr 219

Zemska kniha... nr 108

RAWEIN
(RABEIN, REHWEIN)

Szlachta pochodząca z księstwa brzeskiego, znany z dokumentów od XVII wieku.

W 1652 roku Maksymilian von Rawein, marszałek dworu książąt legnicko – brzeskich był właścicielem Michałowic (Michelwitz) i Bystrzycy (Peisterwitz). Pod koniec XVII wieku N. von Rawein, właściciel Pisarzowic (Schreibendorf), żonaty z Heleną von Falkenhayn, miał dwie córki: Helenę – dwukrotnie zamężną 1. z N. von Borschnitz, 2. z N. von Rawein i Zofię Elżbietę – żonę (x 1705 r.) Karola Zygryda von Kindler.

Źródła:

Sinapius T. I s. 750, T. II s. 907

Błażek T. III s. 103

Dorst T. II nr 521

RAYDEBURG

zob.

REIDEBURG

RAYHOFEN

zob.

PACHTA

RAYSKI
(RAISKI, RAJSKI, ROJSKI ?)

Szlachta księstwa oświęcimskiego pochodząca z Rajska koło Oświęcimia herbu Kiczka (Kietlicz I), znani na całym Górnym Śląsku. Być może, była to jedna z linii górnośląskich Kiczków.

W 1440 roku Rajsco posiadał Jost z Rayska, w 1460 roku – Mikołaj a w 1486 roku – Michał (syn i wnuk ?). W latach 1531 – 1549 Stanisław Rayski był właścicielem połowy Dańkowic w księstwie oświęcimskim. W latach 1548 – 1552 był oświęcimskim sędzią ziemskim (Pilnacek błędnie twierdzi, że sędzią był jego syn – Jan). Jan (syn Stanisława ?), żonaty z Barbarą N. około 1555 roku sprzedał majątek w Dańkowicach Janowi Brodskiemu z Góry.

Achacy Rayski (zm. przed 17.08.1677 r.) w 1648 roku był podstarościm grodzkim oświęcimskim a w 1652 roku – podsędkiem zatorsko – oświęcimskim.

W 1440 roku Jan Rayski, żonaty z Weroniką N. był właścicielem Nowej Wsi (Neudorf) koło Głubczyc i starostą Krnova (Karniów, Jaegerndorf).

N. Rayska była żoną (x ok. 1580 r.) Mikołaja Biberstein-Bojszowskiego.

W 1599 roku Stanisław Rayski był właścicielem Bujakowa (Bujakow) koło Rybnika (Rybnik) (części ?). W drugiej połowie XVII wieku właścicielem Bujakowa (Bujakow) był Seweryn Rayski. Jego syn – Adam, żonaty z Sabiną Rozyną von Schegenfeld w 1714 roku sprzedali ten majątek Janowi Wacławowi Czibulce.

W latach 1609 – 1730 posiadali majątek w Bielszowicach (Bielschowitz) koło Bytomia (Beuthen). W 1609 roku właścicielem był Jerzy Rayski, zaś ostatnim jego właścicielem był Wacław Leopold von Rayski, żonaty z Anną Paczynską, w 1703 roku poborca podatków a w 1724 roku sędzia ziemski państwa stanowego bytomskiego.

Pilnacek do tego rodu, wydaje się błędnie, zalicza Rajeckich występujących głównie w okolicy Raciborza (Ratibor). Prawdopodobnie również Pilnacek błędnie wymienia jako oddzielny ród Rojskich z księstwa opolsko – raciborskiego. Według niego N. Rojski żyjący około 1540 roku miał córkę Annę oraz synów: Jana i Stanisława. Anna była żoną Wacława Przyszowskiego z Przyszowic (Preiswitz), właściciela Makoszowych (Makoschau).

Źródła:

Sinapius T. I s. 750, T. II s. 907-908

Błażek T. III s. 103

Pilnaček T. III s. 959-960, T. IV s. 1004

C.D.S. T. VI nr 379

Rauscher nr 13, 64, 218, 220, 407, 417, 421, 433, 434, 435, 437, 438, 440, 442, 446, 447, 449, 450, 451, 453, 503, 508, 509, 511, 523, 527, 529, 531, 534

Urzednicy dawnej Rzeczypospolitej XII – XVIII wieku. Urzednicy województwa krakowskiego XVI-XVIII wieku. Spisy. Kórnik 1990 nr 708, 725

RAZUMOWSKI
(RAZUMOWSKI von WIGSTEIN)

Herb hrabiowski

Arystokratyczny ród rosyjski, wywodzący się z kozaków: protoplastą rodu był kozak Jakub Romanowicz Rozum (zm. ok. 1700 r.).

W 1744 roku (27.04.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) z predykatem „Hoch- und Wohlgeboren” otrzymał jego wnuk – Aleksy Griegoriewicz Razumowski, generał porucznik gwardii wojsk rosyjskich. Zmarł bezdzietnie w 1771 roku. Jego brat – Kirył (Cyryl) Griegoriewicz miał sześciu synów. Jeden z nich – Grzegorz Kiryłowicz (zm. 1838 r.) w 1805 roku przeniósł się na teren państwa austriackiego i nabył majątek Český Rudolec w południowych Morawach. W 1811 roku (2.07.) otrzymał potwierdzenie austriackiego tytułu hrabiowskiego i inkolat czeski. W 1814 roku (24.11./6.12.) razem ze swoim bratem Andrzejem Kiryłowiczem otrzymał tytuł rosyjskiego księcia. Żonaty dwukrotnie: 1. N. von Maltzan ze Śląska, 2. Elżbieta bar. Schenk von Castell miał troje dzieci z których Leon (ur. Petersburg 14.02.1816 – zm. Nizza 5.02.1868 r.) - oficer armii austriackiej i właściciel Českého Rudolca. Żonaty (x 23.06.1835 r.) z Różą von Loewenstern (ur. Gmuend 5.10.1814 – zm. Melč k. Opawy, Meltsch b.Troppau 3.06.1889 r.), miał dwoje dzieci:

1. Aleksandrynę Leonie Różę Albanę (ur. Gotha 14.03.1845 r.) – żonę (x 4.12.1864 r.) Karola bar. von Hammerstein-Gesmold (zm. 9.05.1893 r.).
2. Kamillo Konstantyna Hugo Artura Hipolita Edgara (ur. Český Rudolec 21.08.1852 r.) – właściciela Vikštejnu (Wigstein), Janských Koupeli (Bad Johannisbrunn), Melča (Meltsch) i Dolních Životic (Schoenstein) koło Opawy (Troppau). W 1916 roku (11.07.) otrzymał potwierdzenie tytułu z predykatem „von Wigsten”. Żonaty (x Leopoldsdorf 18.09.1882 r.) z Marią Wiener von Welten (ur. Wiedeń, Wien 9.12.1856 r.), miał pięć-oro dzieci:
 - a) Elżbietę Różę Annę Henriettę (ur. Hietzing 5.10.1886 r.);
 - b) Leona Karola Wernera Goswina (ur. Halle 10.03.1888 r.);
 - c) Marię Aleksandrynę (ur. Melč, Meltsch 3.06.1889 r.);
 - d) Kamillo Karola Wincenza Grzegorza (ur. Melč, Meltsch 9.06.1890 r.)
 - e) Andrzeja Wolfganga Ferdynanda Emanuela (ur. Melč, Meltsch 29.01.1892 r.)

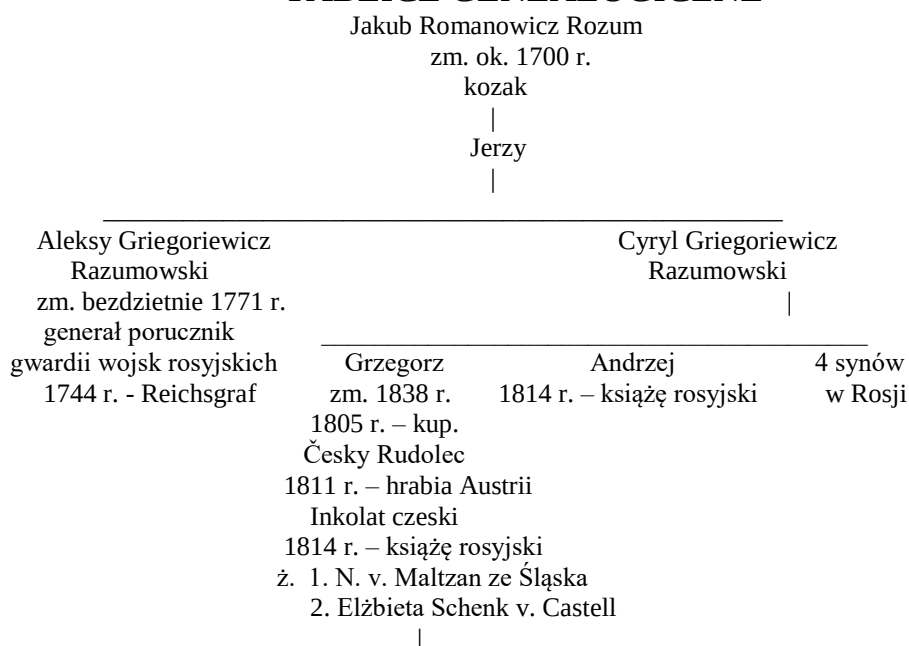
Źródła:

Blažek T. IV s. 137

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 212-213

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflischen Häuser. Gotha Jg 73:1900 s. 641

TABLICE GENEALOGICZNE

Leon	2 dzieci
ur. Petersburg 14.02.1816 – zm. Nizza 5.02.1868 r. oficer wojsk austriackich wł. Český Rudolec ż. Róża v. Loewenstern (ur. Gmuend 5.10.1814 – zm. Melč k. Opawy 3.06.1889 r.)	

Kamillo Konstantyn Hugo Artur Hipolit Edgar ur. Český Rudolec 21.08.1852 r. wł. Víkštejnu, Janských Koupeli, Melča, i Dolních Životic k. Opawy ż. (x Leopoldsdorf 18.09.1882 r.) Maria Wiener v. Welten (ur. Wiedeń 9.12.1856 r.)	Aleksandryna Leonia Róża Albana ur. Gotha 14.03.1845 r. m. (x 4.12.1864 r.) Karol bar. v. Hammerstein-Gesmold (zm. 9.05.1893 r.)
--	---

Leon Karol Werner Goswin ur. 10.03.1888 r.	Kamillo Karol Wincenz Grzegorz ur. Melč 3.06.1889 r.	Andrzej Wolfgang Ferdynand Emanuel ur. Melč 29.01.1892 r.	córki: a/ Elżbieta Róża Anna Henrietta ur. Hietzing 5.10.1886 r. b/ Maria Aleksandryna ur. Melč 3.06.1889 r.
--	--	---	--

REBENSTOCK

Herb rycerski

W 1717 roku (13.02.) wpisany w czeski stan rycerski został Andrzej Jerzy von Rebenstock. Jego ojciec przybył na Śląsk ze Szwabii. Posiadali majątki w księstwie oleśnickim: Rogożową (Rogosawe), Malczów (Maltschawe) i Świerzów (Wuerzen).

Źródła:

Sinapius T. II s. 908

Błażek T. III s. 103

RECHENBERG
(RECHENBERG Freiherr von WARTENBERG, REICHENBERG)

Herb rodowy

Herb baronowski

Herb hrabiowski

Stary ród śląski wspólnego herbu i pnia z Haugwitzami. Herby Rechenbergów są prawie identyczne z herbami poszczególnych linii zarówno śląskich jak i czeskich oraz saskich Haugwitzów. Według legendy rodowej protoplastą rodu miał być Jan (Hans) von Haugwitz, do którego w bitwie pod Legnicą w 1241 roku miał zawołać książę Henryk Pobożny: „Hans raeche den Berg”. Jego potomkowie przyjęli nazwisko Rechenberg. Licznie rozrodzeni znani byli z całego Dolnego i Górnego Śląska. W 1611 roku niektóre domy otrzymały tytuły baronów z predykatem „Freiherr von Wartenberg” (Deutsch Wartenberg – Otyń).

Według Adelslexikon ród pochodzenia miśnieńskiego, gdzie w 1270 roku (19.03.) występuje w dokumentach Apitz „de Rechenberc”.

Na Śląsku pierwsze źródłowe informacje pochodzą z końca XIII wieku: w 1290 roku na dworze księcia Henryka głogowskiego występuje Henryk de Rechenberk i prawie kilku innych. Według Jurka część z nich przebywała na Śląsku przejściowo. Pierwszymi osiadłymi tu mieli być w pierwszych latach XIV wieku Dietrich, Gelfrad i Guenter. Już w XIV wieku mieli podzielić się na linię legnicką i głogowską. Według Blazka najstarszymi siedzibami Rechenbergów na Śląsku był Borów Polski (Windisch Borau) koło Kożuchowa (Freystadt) i Kliczków (Klitschdorf) koło Bolarsławca (Bunzlau).

W 1312 roku Gulfradus (Gelfrad) de Rechinberg występuje w dokumentach książąt żagańskich, zaś Guenter w 1315 roku – w dokumentach księcia Bolesława legnickiego.

W 1352 roku Henchin (Henryk) (zm. po 1375 r.) przebywał na dworze księcia Wacława I legnickiego. W 1365 roku oprócz Henryka na dworze książąt legnickich przebywał również Dietrich (zm. po 1385 r.).

W 1391 roku Nickel von Rechinberg kupił Kliczków (Klitschdorf), był nazywany „von Primkenau” (?). Jego potomkowie posiadali Kliczków (Klitschdorf) aż do 1632 roku.

W 1393 roku bracia Nickel, Guenter, Henryk i Klemens kupili łżycki okręg zgorzelecki leżący na lewym brzegu Kwisy (Queiss) a następnie kupili majątki leżące na prawym – śląskim brzegu tej rzeki. W 1414 roku Michał i Klaus brali udział w orszaku księcia Ludwika II brzeskiego w soborze w Konstancji.

W 1467 roku Jan (Hans) – właściciel Pątnowa (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg) przebywał na dworze księżnej Jadwigi w Lubinie (Lueben). W latach 1468 do 1499 (?) Kasper von Rechenberg był starostą księstwa żagańskiego.

Za założyciela linii śląskiej Rechenbergów uważa się Melchiora I (zm. ok. 1459 r.), syna jednego z czterech braci znanych z 1393 roku, właściciela Borowa Polskiego (Windisch Borau). Miał dwóch synów, założycieli dwóch podstawowych linii: Mikołaja – założyciela linii z Kliczkowa (Klitschdorf) i Melchiora II – linii z Borowa Polskiego (Windisch Borau).

LINIA MIKOŁAJA Z KLICZKOWA (KLITSCHDORF).

Mikołaj (Nicol) (zm. 1477 r.) w 1460 roku otrzymał Kliczków (Klitschdorf). Syn jego – Kasper, dostał miejscowość tą po ojcu i w 1504 roku kupił Przemków (Primkenau). Żonaty z N. von Schweinitz, miał dwóch synów: Jana i Jerzego.

Jan – właściciel Przemkowa (Primkenau), miał dwoje dzieci: N. córkę – zmarłą w dzieciństwie; Kaspra (zm. 9.09.1609 r.) – właściciela Przemkowa (Primkenau), Pieszkowa (Petersdorf), Nowin (Neudeck), Łakocin (Haselbach) i Węglina (Wengeln). Majątki te zapisał w testamencie dzieciom swojego kuzyna – Kaspra syna Jerzego; N. córkę – żonę Jana von Loss.

Jerzy – brat Jana, żonaty z Heleną von Gotsch (Schaffgotsch) z Czarnego (Schwarzbach) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) posiadał dwoje dzieci: Kaspra i Barbarę (zm. 11.01.1596 r.) – drugą żonę Krzysztofa von Nostitz z Ręszowa (Ransen) koło Wrocławia (Breslau).

Kasper (ur. ok. 1545 – zm. 21.08.1588 r.) – syn Jerzego, właściciel Kliczkowa (Klitschdorf), żonaty (x 1565 r.) z Katarzyną bar. von Gotsch (Schaffgotsch) posiadał szesnaścioro dzieci z których większość zmarła przed ojcem. Majątki odziedziczył Kasper Melchior, członek rady cesarskiej, tajny radca dworu i starosta księstwa świdnicko – jaworskiego. W 1611 roku (8.11.) otrzymał tytuł czeskiego barona z predykatem „von Klitschdorf und Primkenau”. Zmarł 25.01.1612 roku w wieku 39 lat. Żonaty (x 1.05.1597 r.) z Marią (zm. 1606 r.), córką Melchiora bar. von Rechenberg ze Sławy (Schlawe), miał pięcioro dzieci: Kaspra, Melchiora, Jana Wolfganga, dwie córki wyszły za mąż za braci: Maria Anna – była żoną (x 10.03.1620 r.) Jana Fryderyka bar. von Loeben z Rybaków (Schoenfeld) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder) zaś Magdalena – żoną (x 1.03.1622 r.) Adama von Loeben z Bukowiny (Krischa) koło Żagania (Sagan).

Jan Wolfgang (ur. 1590 – zm. 1633 r.) został właścicielem wszystkich majątków linii z Kliczkowa (Klitschdorf) oraz Sławę (Schlawe). Żonaty (x 1620 r.) z Elżbietą, córką Karola Magnusa von Schellendorf, właściciela majątków na Łużyczach, miał sześcioro dzieci: Jana Fryderyka – zmarłego w dzieciństwie, Jana Kaspra (zm. 7.06.1642 r.) – zmarłego w młodości, Jana Wolfganga jun., Marię Elżbietę – zmarłą w dzieciństwie, Marię Małgorzatę – żonę Jana von Walwitz i Elżbietę.

Jan Wolfgang jun. – rektor uniwersytetu we Frankfurcie nad Odrą, żonaty (x 20.06.1656 r.) z Urszulą Brygidą bar. von Loeben z Rybaków (Schoenfeld) miał troje dzieci: Leopolda Fryderyka hr. von Rechenberg – właściciela Pielaszkowic (Plaeswitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), tajnego radcę dworu, wiceprezydenta śląskiej kamery cesarskiej, który w 1703 roku (6.03.) otrzymał tytuł hrabiego. Żonaty z Marią Jadwigą bar. von Loeben, miał tylko córkę – Maksymilianę Jadwigę, żonę (x 1720 r.) Juliusza Augusta hr. von Sternberg. Brat Jana Wolfganga jun. - Ulryk Maksymilian, był właścicielem majątków w księstwie żagańskim. Siostra - Eleonora Konstancja, żoną (x 1692 r.) Adolfa Haubolda von Reibnitz z Saksonii.

1. LINIA MELCHIORA II Z BOROWA POLSKIEGO (WINDISCH BORAU).

Melchior II (zm. ok. 1485 r.) był właścicielem Borowa Polskiego (Windisch Borau) koło Kożuchowa (Freystadt). W 1468 roku kupił okręg sądowy Sława (Schlawe). Żonaty z N. von Gotsch und Kynast (Schaffgotsch), miał jedną córkę i siedmiu synów:

1. Mikołaja (Nicol) (zm. 1532 r.) – właściciela Borowa Polskiego (Windisch Borau);

2. Melchiora III – założyciela domu Borów Polski (Windisch Borau), później Otyń (Deutsch Wartenberg);
3. N. córkę – żonę Melchiora von Gersdorff;
4. Kaspra – znanego z dokumentów z 1497 roku;
5. Jerzego – kontynuatora domu Borów Polski (Windisch Borau), jego potomkowie byli założycielami kilku nowych domów tego rodu;
6. Jana (Johann) – właściciela Borowa Polskiego (Windisch Borau). Jan w 1508 roku brał udział w wyprawie przeciwko Turkom, później w służbie królów polskich brał udział w wyprawach moskiewskich i tatarskich, w 1509 roku brał udział w wyprawie wołoskiej. Był członkiem rady króla Zygmunta Starego, w 1512 roku brał udział w turnieju rycerskim w Krakowie. Przebywał dłuższy czas na dworze króla Władysława Jagiellończyka w Pradze i Ludwika Jagiellończyka na Węgrzech. Na Śląsk wrócił przed 1516 rokiem: w 1516 roku kupił Otyń (Deutsch Wartenberg) koło Zielonej Góry (Gruenberg), w tym 1517 roku występuje na Górnym Śląsku jako świadek umowy pomiędzy księciem Walentynem raciborskim, a Janem II opolskim, w 1524 roku brał udział w zjeździe książąt śląskich w Grodkowie. Od 1508 roku był właścicielem państwa Sława (Schlawe), w 1517 roku otrzymał w zastaw miasto Kozuchów (Freystadt) i w 1521 roku kupił od Glaubitzów Bytom Odrzański (Beuthen am Oder). W 1534 (15.03.) roku uzyskał tytuł barona. Zmarł w Pradze 9.11.1537 roku, pochowany został w Kozuchowie (Freystadt). Żonaty z Zofią N. miał tylko dwie córki: Annę i Barbarę. Majatki jego w większości przejęli potomkowie braci zaś Kozuchów (Freystadt) – Bibersteinowie;
7. Henryka – znanego z dokumentów z 1485 i 1504 roku;
8. Baltazara – założyciela domu Siedlisko (Carolath).

a) Dom Borów Polski (Windisch Borau)
i Otyń (Deutsch Wartenberg).

Założycielem tego domu był syn Melchiora II – Melchior III (zm. przed 1508 r.) znany z dokumentów z 1485 i 1497 roku. Jego syn – Jerzy był w 1508 roku był właścicielem Borowa Polskiego (Windisch Borau). Żonaty z N. córką Melchiora von Zedlitz z Przylasek (Reinshain) koło Kozuchowa (Freystadt), miał sześcioro dzieci:

1. Melchiora IV (zm. 1563 r.), właściciela Otynia (Deutsch Wartenberg) koło Zielonej Góry (Gruenberg), dwukrotnie żonatego z N.N. Z pierwszą żoną posiadał córkę – Barbarę, żonę Wolfganga bar. von Kittlitz ze Świdnicy (Schweinitz), właściciela Gródka (Burglehn). Z drugą żoną posiadał również córkę – Helenę, żonę Jana Bartłomieja bar. von Collonirsch (?);
2. Annę – żonę Jana von Rotenburg z Nietkowa (Nettkau);
3. Małgorzatę – żonę Abrahama von Nostitz;
4. Zofię – żonę Kaspra von Loeben z Gawronek (Klein Gaffron),
5. Jerzego jun. kontynuatora domu;

6. Barbarę – żonę Krzysztofa von Berge z Niwisk (Niebusch).

Jerzy jun. (zm. 1552 r.) był właścicielem Otynia (Deutsch Wartenberg). Żonaty z Marianną, córką Franciszka von Rotenburg z Leśniowa Wielkiego (Gross Lessen) koło Zielonej Góry (Gruenberg), miał syna – Jana (ur. ok. 1550 – zm. 1598 r.), właściciela Otynia (Deutsch Wartenberg) i Borowa Polskiego (Windisch Borau). Jan – żonaty z Anną (zm. 1608 r.), córką Zygmunta von Skopp (Schkopp) z Jędrzychowa (Gross Heinzendorf) koło Lubina (Lueben) posiadał czworo dzieci:

1. Mariannę – żonę (x ok. 1596 r.) Jana von Muehlheim, właściciela Piełaskowa (Plaeswitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt);
2. Annę (ur. 1.12.1579 r.) – żonę (x 28.10.1602 r.) Jerzego von Berge z Żukowic (Herrndorf) w księstwie głogowskim;
3. Jana Jerzego (zm. 3.02.1610 r.) – właściciela Otynia (Deutsch Wartenberg). Żonaty z Martą, córką Jana von Axleben Magnus genannt z Zimnej Wody (Kaltwasser) koło Lubina (Lueben), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Zygmunta bar. von Kittlitz. Był on ostatnim męskim przedstawicielem tego domu;
4. Helenę – żonę (x ok. 1592 r.) Jana Ernesta von Sprinzenstein.

b) Dom Siedlisko (Carolath).

Założycielem domu Siedlisko (Carolath) w księstwie głogowskim był Baltazar (zm. przed 1530 r.) – syn Melchiora II z Borowa Polskiego (Windisch Borau). W 1485 roku występuje w dokumentach jako właściciel Siedliska (Carolath). Żonaty z Katarzyną von Loeben z Dobern na Łużycach, miał troje dzieci:

1. Melchiora (zm. 1540 r.) – właściciela Siedliska (Carolath) i Bytomia Odrzańskiego (Beuthen am Oder). W 1561 roku sprzedał obydwie miejscowości Fabianowi von Schoenaich. Żonaty z Anną, córką Zygmunta von Glaubitz, posiadał córkę Annę (zm. 11.02.1563 r.), żonę (x 1556 r.) Fryderyka von Schlichting;
2. N. córkę – żonę Jana von Glaubitz;
3. Franciszka (ur. 1505 – zm. 24.05.1584 r.) – właściciela Siedliska (Carolath), Bytomia Odrzańskiego (Beuthen am Oder) i Tarnówki (Tarnau), dwukrotnie żonatego: 1. z Katarzyną, córką Ernesta von Glaubitz, 2. z Anną von Abschatz. Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Katarzynę (zm. 1577 r.) – żonę (x ok. 1559 r.) Jerzego von Berge, Jadwigę (ur. 1.08.1551 – zm. 13.07.1614 r.) – żonę (x 16.10.1565 r.) Fryderyka von Schlichting i Helenę (zm. 1599 r.) – żonę Mikołaja von Lemberg. Z drugą żoną miał czworo dzieci: Małgorzatę – żonę Mikołaja (Nicol) von Glaubitz ze Starej Jabłonnej (Altgabel), Sabinę (zm. 18.10.1620 r.), Annę (zm. 8.08.1620 r.) – żonę Adama von Tschammer i Franciszka (zm. 1585 r.) – zmarłego w młodości.

c) Dom Borów Polski (Windisch Borau) i Sława (Schlawe).

Jerzy – syn Melchiora II, przy podziale majątków otrzymał część Borowa Polskiego (Windisch Borau) i Sławę (Schlawe) w księstwie głogowskim. Żonaty z N. von Tauer z Szymocina (Simbsen) miał trzech synów: Kaspra, Melchiora i Baltazara.

Główne majątki odziedziczył Baltazar (zm. 1567 r.) w tym Sławę (Schlawe) i Borów Polski (Windisch Borau), miał siedmioro dzieci:

1. Jana – założyciela domu Węglin (Wengeln) i Raszowa (Reichen);
2. Sarę (zm. 1587 r.) – żonę Baltazara von Glaubitz z Kotli (Kuttlau);
3. Melchiora – założyciela baronowskiego domu Sława (Schlawe);
4. Annę – żonę Krzysztofa von Glaubitz;
5. Baltazara jun. – założyciela domu Zalesie (Salisch);
6. Barbarę – dwukrotnie zamężną: 1. z Wolfgangiem von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz), 2. z Dawidem von Stosch z Czernej (Klein Tschirne);
7. Zygmunta – założyciela domu Przybyszów (Puerschkau);
8. Henryka (zm. 18.11.1598 r.) – właściciela Borowa Polskiego (Windisch Borau), zmarłego bezżennie.

d) Dom Węglin (Wengeln) i Raszowa (Reichen).

Dom Węglin – Raszowa (Wengeln-Reichen) koło Lubina (Lueben) założył syn Baltazara z Borowa Polskiego (Windisch Borau) i Sławy (Schlawe) – Jan (zm. 1581 r.). Żonaty z Anną, córką Wolfganga von Glaubitz z Czernej (Klein Tschirne), miał ośmioro dzieci: Kaspra, Annę – żonę Jerzego von Poppschuetz, Jana jun., Helenę – żonę Jana von Niebelschuetz z Glinicy (Gleinitz), Barbarę (zm. 28.11.1580 r.) – zmarłą w dzieciństwie, Baltazara – zmarłego na Węgrzech i dwoje dzieci zmarłych po urodzeniu.

Po śmierci Jana majątkami podzielili się dwaj jego synowie: Kasper i Jan jun.

Kasper (zm. 1606 r.) otrzymał Węglin (Wengeln). Żonaty z Heleną von Loos posiadał siedmioro dzieci z których Melchior odziedziczył Węglin (Wengeln).

Brat Kaspra – Jan jun. (zm. 1627 r.) otrzymał Raszowę (Reichen). Żonaty z Heleną von Meywald z Lubiatowa (Lobendau) koło Złotoryi (Goldberg), miał trzech synów: Jana, Kaspra i Zygmunta.

Najmłodszy – Zygmunt (zm. 11.12.1677 r.), kapitan wojsk cesarskich, posiadał majątki w księstwie legnickim. Żonaty był (x 1646 r.) z Barbarą Małgorzatą, córką Jerzego von Bock z Kalinówki (Polach) koło Lubina (Lueben), wdową po Brandanie von Festenberg Packisch genannt.

e) Baronowski dom Sława (Schlawe).

Założycielem tego domu był syn Baltazara z Borowa Polskiego (Windisch Borau) a brat Jana z Węglin (Wengeln) – Melchior (ur. 1549 – zm. 29.01.1625 r.). W 1587 roku Sławę (Schlawe) odkupił od swojego brata Jana. Był członkiem rady cesarskiej i w latach 1589 – 1600 starostą hrabstwa kłodzkiego. W 1611 roku uzyskał tytuł barona. Dwukrotnie żonaty: 1. z Magdaleną (zm. 14.04.1601

r.), córką Wolfganga von Dyhrn z Konotopu (Kontopp), 2. (x 11.05.1604 r.) z Magdaleną (zm. 1624 r.), córką Melchiora von Haugwitz z Brodowa (Brodelwitz), wdową po Krzysztofie von Schindel. Z pierwszą żoną miał dwanaścioro dzieci:

1. Wolfganga (ur. 19.04.1578 – zm. 8.09.1616 r.) – właściciela majątków na Łużycach: Lodenau i Neusorge. Żonaty z Barbarą (zm. 6.08.1632 r.), córką Fryderyka sen. von Skopp, miał córkę – Barbarę Elżbietę, oraz syna – Jana Wolfganga (ur. 30.12.1613 – zm. 22.03.1655 r.), właściciela Lodenau, Neusorge i Bełcza Wielkiego (Oderbeltsch) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Jan Wolfgang żonaty (x 7.04.1636 r.) z Anną Katarzyną, córką Baltazara von Zweck, miał trzy córki: Annę Elżbietę – żonę Jana Henryka von Haugwitz z Obersenitz na Łużycach, Annę Helenę i Marię Magdalenę;
2. Jana Rudolfa (ur. 6.03.1573 – zm. 8.07.1573 r.);
3. Marię (ur. 14.10.1580 r.) – żonę Kaspra bar. von Rechenberg z Kliczkowa (Klitschdorf);
4. N. syna – zmarłego po urodzeniu;
5. Melchiora jun. (ur. 17.12.1583 – zm. 1.09.1635 r.);
6. Annę (ur. 8.11.1584 – zm. 3.09.1624 r.) – żonę (x 1608 r.) Władysława von Niebelschuetz z Gawron (Gaffron) koło Lubina (Lueben);
7. Baltazara (ur. 5.11.1585 – zm. 23.05.1634 r.) – żonatego z Joanną bar. von Schenck (zm. 1629 r.), wdową po Jerzym bar. von Schoenaich;
8. Jana (ur. 22.08.1588 – zm. 1646 r.) – żonatego z Anną Marią N. z Austrii;
9. Barbarę (ur. 22.11. – zm. 23.11.1589 r.);
10. N. syna (zm. 30.09.1592 r.);
11. Zygmunta (ur. 8.11.1593 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
12. N. syna (zm. 30.09.1596 r.)

f) Dom Zalesie (Salisch).

Żołowicielem domu był syn Baltazara z Borowa Polskiego (Windisch Borau) a brat założycieli poprzednich domów – Baltazar jun. (zm. 1604 r.), właściciel Zalesia (Saehlich, Salisch) i Strąca (Strunz, Stare Strącze ? Altstrunz ?) w księstwie głogowskim. Żonaty z Katarzyną (zm. 7.09.1609 r.), córką Fryderyka von Canitz z Dziewina (Dieban) miał czworo dzieci:

1. Jana – właściciela Zalesia (Salisch), zmarłego bezdzietnie;
2. Zygmunta – właściciela Zalesia (Salisch) i Merzdorf (Lubinicko k. Świebodzina ? Marcinowice k. Krosna ?). Żonaty z N. córką Jana von Zweck z Wyszana (Schwusen), miał czterech synów: Jana Baltazara – żonatego (x ok. 1637 r.) z Marianną von Dyhrn z Tarnówka (Tarnau), Zygmunta jun., Henryka i Aleksandra;
3. Baltazara – właściciela Swarzynic (Schwarnitz) w zielonogórskim i Koźlic (Koslitz) koło Lubina (Lueben). Żonaty (x ok. 1612 r.) z Magdaleną, córką Adama von Gersdorff z Sichowa (Seichau), miał syna – Baltazara;

4. Katarzynę – żonę Baltazara von Zweck z Wyszanowa (Schwusen).

g) Dom Przybyszów (Puerschkau).

Zygmunt (zm. 1.08.1610 r.) – syn Baltazara a brat poprzednich założycieli domów, był właścicielem Przybyszowa (Puerschkau) koło Kożuchowa (Freystadt). Żonaty z Anną, córką Fryderyka von Canitz z Dziewina (Dieban), miał dwóch synów: Wolfganga i Zygmunta jun.

Wolfgang (zm. 8.01.1650 r. w wieku 61 lat) – właściciel Strącza (Stare Strącze ? Altstrunz ?) był żonaty z Dorotą (zm. 11.12.1619 r.), córką Krzysztofa von Kreckwitz.

Zygmunt jun. (zm. 1642 r.) – właściciel Przybyszowa (Puerschkau), żonaty z Barbarą, córką Joachima von Stentsch z Przytoki (Pritttag) miał dwoje dzieci: Wolfganga Zygmunta i Urszulę Barbarę.

Wolfgang Zygmunt – właściciel Przybyszowa (Puerschkau), żonaty był z N., córką Abrahama von Kottwitz z Droszkowa (Droschkau).

Urszula Barbara była żoną (x ok. 1642 r.) Jana Zygmunta von Canitz z Raczyca (Ratschuetz) koło Jawora (Jauer).

Na początku XVII wieku w Szymiszowie (Schimischow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) mieszkała Barbara von Rechenberg z Pątnowa (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg). Zmarła w 1620 roku (13.03.), w kościele parafialnym znajduje się jej epitafium z inskrypcją: „Nobili et generosae virgini Barbarae Rechenbergiae de Panthenow etc., quae placide in duo obdormivit XIII. Martii anno MDCXX.” „Barbara in hac cineribus Rechenbergia proles temperie morum et pietatis laude celebris virgo, cui vitae viridi sub flore iuventutis lilia ruperunt immitia numina parcae. Qui legis haec cineri bona fata priore sepulto Ft. memori esto annos nostros perennes.”

XIX – XX WIEK

W XIX wieku istniała linia górnołużycka baronowska posiadająca majątki również na śląskiej części Górnych Łużyc.

Wolf Jerzy Fryderyk bar. von Rechenberg (ur. Piaseczna ?, Schoenberg 13.08.1760 – zm. Oberhalbendorf 18.04.1808 r.) – właściciel Piasecznej (?) (Schoenberg) koło Zgorzelca (?) (Goerliz ?) i Oberhalbendorf, był żonaty trzykrotnie: 1. (Bellwitz 13.08.1783 r.) z Chrystianą Eleonorą Fryderyką von Heldreich (ur. 8.11.1762 - zm. Oberhalbendorf 8.05.1799 r.), 2. (x 10.11.1799 r.) z Karoliną Sydonią Zofią Szarlottą von Hardenberg (ur. 20.04.1771 – zm. 14.04.1801 r.), 3) z Wilhelminą bar. von Huldenberg (ur. Neukirch k. Budziszyna, Neukirch b. Bautzen 7.12.1776 – zm. Gabel 27.01.1840 r.). Z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – jednego:

1. Karola Jerzego Fryderyka (ur. Oberhalbendorf 18.10.1785 – zm. Gabel 23.08.1854 r.) – żonaty dwukrotnie: 1. (x 27.11.1811 r.) z Korą Martą Wiktorią von Trosky (ur. Wittenberga 11.04.1788 – zm. Dahme

26.05.1815 r.), 2. (x Gabel 3.06.1816 r.) z Luizą von Wilucka (ur. Gabel 24.02.1796 – zm. Gabel 15.05.1878 r.), z pierwszą żoną miał dwóch, z drugą – czterech synów:

- a) Juliusza Fryderyka (ur. Luebben 26.09.1812 – zm. Berlin 30.04.1892 r.) – dyplomata pruski i niemiecki, żonaty z Heleną Fiedler (zm. 1911 r.), miał troje dzieci:
 - Jerzego Albrechta Juliusza Henryka Karola Ferdynanda Marię (ur. Madryd 15.09.1859 r.) – doktora prawa;
 - Korę (ur. Praga 14.02.1868 r.);
 - Juliusza Wiktora Karola Henryka (ur. Praga 2.04.1869 r.);
- b) Bernarda Fryderyka Gottloba (ur. Dahme 9.12.1813 – zm. Dessau 4.12.1869 r.) – radcę konsystorza ewangelickiego i kazodzieję dworskiego książąt Hesji. Żonaty z Szarlottą von Muenchow (ur. Bonn 23.12.1821 – zm. Dessau 3.11.1868 r.), miał czterech synów:
 - Jerzego Fryderyka Karola (ur. Putbus 12.05.1846 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Freienwalde 9.10.1877 r.) z Hertą von Bonin (ur. Detzel 2.03.1850 – zm. Berlin 11.08.1888 r.), 2. (x Leberose 8.10.1889 r.) z Hildegardą hr. von Schulenburg (ur. Leberose 17.02.1851 r.), z pierwszą żoną miał sześcioro, z drugą – troje dzieci: a) Bernarda Jerzego Hermanna (ur. Magdeburg 26.08.1878 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 14.07.1905 r.) z Ilze von Jordan (ur. Merseburg 18.09.1885 r.); b) Jerzego Karola Alberta Dietricha (ur. Magdeburg 19.09.1880 r.); c) Szarlottę Elżbietę Hertę Marię (ur. Erfurt 8.01.1882 r.); d) Hertę Klarę Hildegardę (ur. Torgau 3.02.1884 r.) – żonę (x Wernigerode 2.05.1905 r.) Ferdynanda bar. von Helldorff, właściciela Haimburg i Thalenstein; e) Wilhelma Jana (ur. Berlin 22.03.1886 r.) – farmera w Południowo – Wschodniej Afryce; f) Jana Juliusza Jerzego (ur. Berlin 13.02.1887 r.); g) Fryderyka Jerzego (ur. Berlin 11.08.1891 r.); h) Elżbietę Hildegardę (ur. Berlin 27.06.1893 r.); i) Hildegardę Hertę (ur. Berlin 4.03.1895 r.).
 - Bernarda Fryderyka Karola (ur. Putbus 11.06.1850 r.) – generała majora wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 10.10.1884 r.) z Luizą von Weber (ur. Drezno, Dresden 8.06.1854 r.);
 - Karola Ernesta Fryderyka (ur. Lieberose 5.07.1852 r.) – doktora filozofii, profesora i dyrektora zakładów chemicznych w Miltitz koło Lipska (Leipzig). Żonaty (x Drezno, Dresden 16.08.1884 r.) z Ewą Elżbietą Gabriellą (Ella) Teresą Józefą von Schlieben (ur. Nieder Fridersdorf 7.11.1854 r.), miał troje dzieci: a) Egona Bernarda Fryderyka (ur. Gohlis 4.08.1885 r.); b) Szarlottę Adelajdę Matyldę Ellę (ur. Blasewitz 18.05.1887 r.); c) Wolfa Karola Fryderyka Antoniego (ur. Gohlis 7.01.1889 r.) – doktora filozofii.
 - Otto Fryderyka Wilhelma (ur. Halberstadt 10.05.1859 r.) – dok

tora filozofii, żonatego (x Zgorzelec, Goerlitz 6.03.1906 r.) z Ryzą Heleną Antonią Olgą von Rohrscheidt (ur. Zgorzelec Goerlitz 1.09.1871 r.).

- c) Jerzego Fryderyka (ur. Liebenwerda 23.06.1819 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 28.08.1899 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x 8.10.1845 r.) z Franciszką von Schaper (ur. 18.11.1823 – zm. Dzierżoniów, Reichenbach 18.06.1877 r.), miał dwóch synów:
- Jana Henryka Jerzego (ur. Torgau 27.06.1846 - zm. Drezno, Dresden 20.09.1903 r.) – marszałka dworu książąt von Sachsen-Anhalt, żonatego (x Ballenstedt 11.10.1902 r.) z Julią Magdaleną Elżbietą Ilzą von der Schulenburg (ur. Rogow 26.03.1868 r.);
 - Henryka Edwarda Jerzego (ur. Torgau 5.06.1849 r.) – żonatego (x Hamburg 20.01.1881 r.) z Heleną Schneider (ur. Hamburg 20.07.1852 r.). Miał troje dzieci: a) Elżbietę Helenę Franciszkę Linę (ur. Poczdam, Potsdam 9.03.1882 r.); b) Franciszkę Katarzynę Adnieszkę Julię (ur. Luebben 27.09.1883 r.) – żonę (x Bueckeburg 23.06.1903 r.) Jana Otto bar. von Ruexleben, właściciela Ober Massen; c) Franciszka Jerzego (ur. Koesen 9.11.1884 r.).
- d) Ewalda (ur. Liebenwerde 11.08.1820 – zm. Erfurt 25.09.1887 r.) – nadleśniczego lasów królewskich. Żonaty (x 17.10.1856 r.) z Antonią Schulz (ur. Słupsk-Pomorze, Stolp-Pommern 24.12.1829 – zm. Erfurt 28.11.1883 r.), miał siedmioro dzieci:
- Oswalda Jerzego Wilhelma Erazma (ur. Lindenberg 3.08.1857 r.) – leśniczego lasów królewskich w Brandenburgii. Żonaty (x Berlin 14.05.1884 r.) z Jadwigą Marią Elżbietą Kienitz (ur. Damgarten 7.02.1861 r.), miał czworo dzieci: a) Ewę Jadwigę Wiktorynę Joannę (ur. Magdeburg 21.08.1885 r.); b) Elżbietę Marię Annę Toni (ur. Magdeburg 6.04.1887 r.) – diakonissę; c) Hertę Antonię Katarzynę Jadwigę (ur. Marjoss 5.12.1889 r.); d) Helmuta Hermanna Ewalda Jerzego (ur. Marjoss 26.10.1894 r.).
 - Jadwigę (ur. i zm. Lindenberg 1858 r.);
 - Ewalda (ur. Oranienburg 10.04.1861 r.) – architekta w zarządzie poczty państwowej. Żonaty (x Wrocław, Breslau 1888 r.) z Elżbietą von Tluck (ur. Wrocław, Breslau 1871 r.), miał dwie córki: a) Irmę (ur. Wrocław, Breslau 10.04.1892 r.); b) Elżbietę (ur. Charlottenburg 14.10.1895 r.).
 - Klarę (ur. Oranienburg 5.06.1862 r.);
 - Małgorzatę (ur. Oranienburg 3.05.1864 r.) – żonę N. von Schaef-fer (rozwidziona);
 - Kurta (ur. Oranienburg 10.09.1865 r.) – architekta dyrekcji kolei państwowych w Gdańsku (Danzig). Żonaty z Małgorzatą Retowską (ur. 8.06.1879 r.) miał trzech synów: a) Jerzego Kurta Herberta (ur. Langfuhr 20.10.1900 r.); b) Henryka (ur. 24.01.1906

- r.); c) Horsta (ur. 14.04.1909 r.).
- Katarzynę (ur. Erfurt 28.05.1871 r.).
- e) Edwarda Fryderyka (ur. Liebenwerde 13.10.1822 r.) – urzędnika księcia Wilhelma von Wuerttemberg. Żonaty z Bertą Augustą Blochmann (ur. Zschoschau 4.10.1823 – zm. Slawitz 24.02.1901 r.), miał syna – Antoniego Fryderyka (ur. Seifersdorf na Dolnym Śląsku – które? 27.08.1860 r.). Żonaty z Karoliną Rodde (ur. Eischenbach-Bawaria, Bayern 22.03.1879 r.), miał troje dzieci: a) Wilhelma Edwarda (ur. Slawitz 21.09.1903 r.), b) Luizę (ur. Slawitz 18.09.1904 r.), c) Teresę (ur. Królewiec, Königsberg 24.10.1906 r.).
- f) Antoniego (ur. Berlin 26.08.1839 r.) – pułkownika wojsk pruskich. Żonaty (x Berlin 28.09.1869 r.) z Klarą von Luederitz (ur. Blankenfelde 31.10.1841 r.), miał czworo dzieci:
- Frydę (ur. Luebben 12.10.1870 r.) – diakonissę w Joachimsten;
 - Wandę (ur. Luebben 12.06.1873 r.) – diakonissę w Joachimstein;
 - Eugeniusza (ur. Luebben 27.05.1875 r.) – oficera wojsk niemieckich;
 - Fryderyka (ur. Luebben 13.01.1878 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 16.03.1910 r.) z Mirą bar. von Thuemmler (ur. Selka 13.10.1889 r.).
2. Jana Ludwika Henryka (ur. Ober Halbendorf 15.11.1788 – zm. Łagów k. Lubania Śląskiego, Logau b. Lauban 16.01.1844 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Fredersdorf 22.11.1825 r.) z Wilhelminą von Oppen (ur. Fredersdorf 9.07.1792 – zm. Drezno, Dresden 7.11.1874 r.), miał syna – Jana Henryka Benno (ur. Fredersdorf 9.08.1827 – zm. Drezno, Dresden 2.05.1912 r.), żonatego dwukrotnie: 1. (x 1.05.1854 r.) z Pauliną von Muenchow (ur. Bonn 14.09.1830 – zm. Drezno, Dresden 27.02.1867 r.), 2. z Marią Hartitzsch (ur. Theresienstadt 9.06.1838 r.). Z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – również jednego:
- a) Karola Fryderyka Kurta (ur. Drezno , Dresden 7.05.1855 – zm. Budziszyn, Bautzen 3.11.1888 r.) – żonatego z Małgorzatą Klien (ur. Rossen 26.06.1858 r.). Miał córkę – Paulę (ur. Budziszyn, Bautzen 21.02.1886 r.);
 - b) Ernesta Fryderyka Fuerchtegotta (ur. Drezno, Dresden 27.08.1875 r.) – doktora filozofii, nauczyciela rolnictwa, żonatego (x Drezno, Dresden 13.06.1905 r.) z Anną Augustą Małgorzatą von Wilucka (ur. Česke Budějovice, Budziejowice Czeskie, Budweis 3.09.1883 r.).
3. Fryderyka Erazma (ur. Ober Halbendorf 24.03.1801 – zm. Tornow 24.06.1877 r.) – właściciela Tornow koło Luebbenau. Żonaty (x 25.02.1827 r.) z Klementyną Julianną Luizą von Wilucka (ur. Kalau 12.02.1805 – zm. Kalau 31.12.1884 r.), miał dwoje dzieci:

- a) Elżbietę (ur. Piaseczna ?, Schoenberg 11.12.1837 r.);
- b) Wolfa Fryderyka Jerzego (ur. Piaseczna ?, Schoenberg 11.12.1839 – zm. Koesen 21.02.1907 r.) – pułkownika wojsk pruskich i niemieckich. Żonaty (x Berlin 10.11.1880 r.) z Dorotą Augustą Elżbietą von Besser (ur. Poczdam, Potsdam 19.06.1857 – zm. 1913 r.), miał pięcioro dzieci:
 - Elżę Augustę Klementynę Ernestynę Laurę (x Berlin 20.12.1881 r.) – diakonissę;
 - Jerzego Wolfa Erazma Emila Hugo (ur. Poznań, Posen 6.11.1883 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Altenburg 28.10.1909 r.) z Szarlottą Ireną Różą von Donath (ur. Schmoelin 26.08.1886 r.);
 - Małgorzatę Jeannette Anne Matyldę (ur. Poznań, Posen 27.10.1884 r.);
 - Alfreda Kurta (ur. Poznań 29.09.1885 r.);
 - Kurta Jerzego Hugo Erazma (ur. Stralsund 5.09.1890 r.).

Źródła:

Sinapius T. I s. 111-121, T. II s. 186-187

Zedlitz T. IV s. 92

Błażek T. II s. 100, T. IV s. 63

Pilnaček T. III s. 973-974

Dorst T. I nr 65

Wappensagen... s. 128-129

Schles. Wappenbuch szp. 110

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 272-273

Doerr s. 83, 186

Knothe H.: Gesch. D. Oberlausitzer Adels... s. 444

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 219-220

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s 630-633

C.D.S. T. VI nr 497

Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lata 1671-1727. Warszawa 2007 s. 60, 65, 88, 89

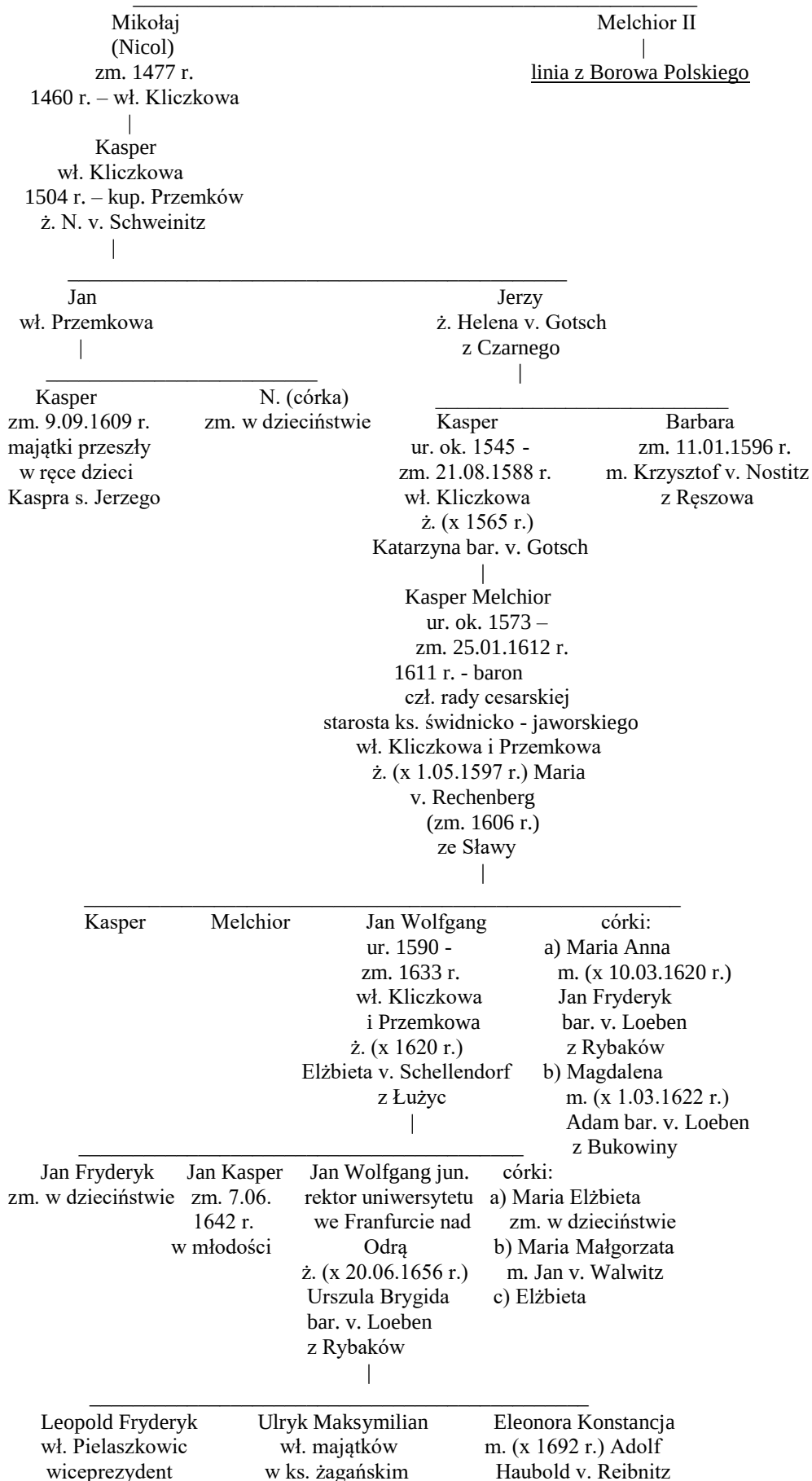
Morawitzky: Geschichte der kath. Pfarrkirche zu Schimischow (w:) Aus dem Chelmer Lande Jg 1925 nr 9-10

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia Mikołaja z Kliczkowa – hrabiowska ze Sławy.

Melchior I v. Rechenberg
zm. 1459 r.

|

z Saksonii

Melchior IV zm. 1563 r. wł. Otynia ż. 1. N.N. 2. N.N. córkę: a) Barbara m. Wolfgang bar. v. Kittlitz ze Świdnicy wł. Gródka b) Helena m. Jan Bartłomiej bar. v. Collonirsch (?)	Jerzy jun. zm. 1552 r. wł. Otynia ż. Marianna v. Rotenburg z Leśniowa Wielkiego Jan ur. ok. 1550 - zm. 1598 r. wł. Otynia i Borowa Polskiego ż. Anna v. Skopp (zm. 1608 r.) z Jędrzychowa 	Córki: a) Anna m. Jan v. Rotenburg b) Małgorzata m. Abraham v. Nostitz c) Zofia m. Kasper v. Loeben z Gawronek d) Barbara m. Krzysztof v. Berge z Niwisk
---	---	--

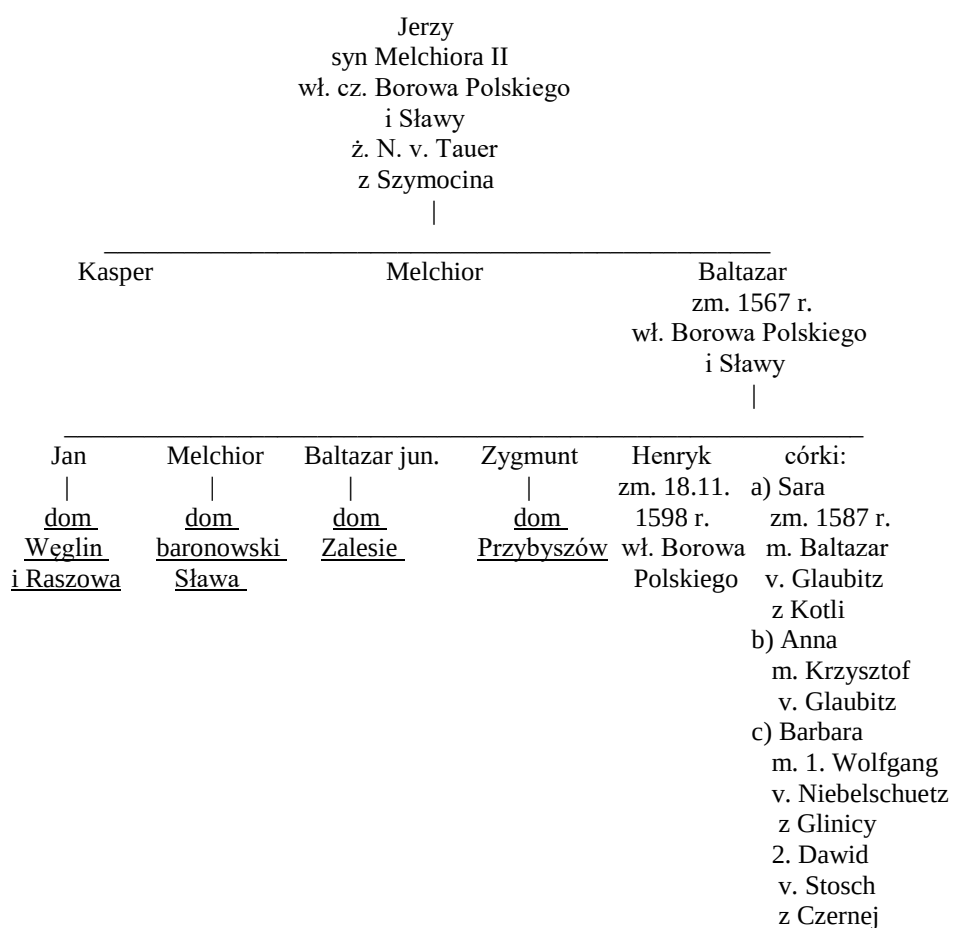
Jan Jerzy zm. 3.02.1610 r. wł. Otynia ż. Marta v. Axleben Magnus genannt z Zimnej Wody	córki: a) Marianna m. (x ok. 1596 r.) Jan v. Muehlheim wł. Pielaszkowa b) Anna ur. 1.12.1579 r. m. (x 28.10.1602 r.) Jerzy v. Berge z Żukowic c) Helena m. (x ok. 1592 r.) Jan Ernest v. Sprinzenstein
---	---

c) Dom Siedlisko

Baltazar syn Melchiora II zm. przed 1530 r. 1485 r. – wł. Siedliska ż. Katarzyna v. Loeben z Łuzyc 		
Melchior zm. 1540 r. wł. Siedliska i Bytomia Odrzańskiego ż. Anna v. Glaubitz Anna zm. 11.02.1563 r. m. (x 1556 r.) Fryderyk v. Schlichting	Franciszek ur. 1505 - zm. 24.05.1584 r. wł. Siedliska, Bytomia Odrzańskiego i Tarnówka 1561 r. – sprzedał Siedliska i Bytom ż. 1. Katarzyna v. Glaubitz 2. Anna v. Abschatz Franciszek zm. 1585 r.	N. (córka) m. Jan v. Glaubitz córki: a) Katarzyna zm. 1577 r. m. (x ok. 1559 r.) Jerzy v. Berge

- b) Jadwiga
ur. 1.08.1551 –
zm. 13.07.1614 r.)
m. (x 16.10.1565 r.)
Fryderyk v. Schlichting
- c) Helena
zm. 1599 r.
m. Mikołaj v. Lemberg
- d) Małgorzata
m. Mikołaj v. Glaubitz
ze Starej Jabłonnej
- e) Sabina
zm. 18.10.1620 r.
- f) Anna
zm. 8.08.1620 r.
m. Adam v. Tschammer

d) Dom Borów Polski i Sława

e) Dom Węglin i Raszowa

Jan
syn Baltazara
zm. 1581 r.
ż. Anna v. Glaubitz
z Czernej
|

Kasper zm. 1606 r. wł. Węglina ż. Helena v. Loos Melchior wł. Węglina	Jan jun. zm. 1627 r. wł. Raszowej ż. Helena v. Meywald z Lubiatowa 	Baltazar zm. na Węgrzech	córki: a) Anna m. Jerzy v. Poppshuetz b) Helena m. Jan v. Niebelschuetz z Glinicy c) Barbara zm. 28.11.1580 r.
Jan	Kasper	Zygmunt zm. 11.12.1677 r. kapitan wojsk cesarskich ż. (x 1646 r.) Barbara Małgorzata v. Bock z Kalinówki	

f) Baronowski dom Sława

Melchior
syn Baltazara
ur. 1549 –
zm. 29.01.1625 r.
czł. rady cesarskiej
1589 – 1600 r. – starosta hrabstwa kłodzkiego
1587 r. kupił od brata Jana Sławę
1611 r. - baron
ż. 1. Magdalena v. Dyhrn
z Konotopu
(zm. 14.04.1601 r.)
1. (x 11.05.1604 r.) Magdalena
v. Haugwitz z Brodowa
|

Wolfgang ur. 19.04.1578 - zm. 8.09.1616 r. wł. majątków na Łużycach ż. Barbara v Skopp (zm. 6.08.1632 r.) 	Melchior jun. ur. 17.12.1583 - zm. 1.09.1635 r.	Baltazar ur. 5.11.1585 - zm. 23.05.1634 r. ż. Joanna bar. v. Schenck	Jan ur. 22.08. 1588 - zm. 1646 r. ż. Anna Maria N. z Austrii	5 synów zmarłych po urodze- niu	córki: a) Maria ur. 14.10. 1580 r. m. Kasper v Rechenberg z Kliczkowa b) Anna ur. 8.11.1584 – zm. 3.09.1624 r. m. (x 1608 r.) Władysław v. Niebelschuetz z Gawron c) Barbara ur. 22.11.1589 – zm. 23.11.1589 r.
Jan Wolfgang ur. 30.12.1613 - zm. 22.03.1655 r. wł. majątków na Łużycach i Bełcza Wielkiego ż. (x 7.04.1636 r.) Anna Katarzyna v. Zweek córki: a) Anna Elżbieta m. Jan Henryk v. Haugwitz z Łużyc b) Anna Helena c) Maria Magdalena		Barbara Elżbieta			

g) Dom Zalesie

Baltazar jun.
syn Baltazara
zm. 1604 r.
wł. Zalesia
i Strącza
ż. Katarzyna v. Canitz
z Dziewina
(zm. 7.09.1609 r.)
|

Jan wł. Zalesia	Zygmunt wł. Zalesia ż. N. v. Zweck z Wyszczanowa 	Baltazar wł. Zwarzynic i Koźlic ż. (x ok. 1612 r.) Magdalena v. Gersdorff z Sichowa Baltazar	Katarzyna m. Baltazar v. Zweck z Wyszczanowa
Jan Baltazar ż. (x ok. 1637 r.) Marianna v. Dyhrn Z Tarnówka	Zygmunt jun.	Henryk	Aleksander

h) Dom Przybyszów

Zygmunt
syn Baltazara
zm. 1.08.1610 r.
wł. Przybyszowa
ż. Anna v. Canitz
z Dziewina
|

Wolfgang ur. ok. 1589 - zm. 8.01.1650 r. wł. Strącza ż. Dorota v. Kreckwitz (zm. 11.12.1619 r.)	Zygmunt jun. zm. 1642 r. wł. Przybyszowa ż. Barbara v. Stentsch z Przytoki
Wolfgang Zygmunt wł. Przybyszowa ż. N. v. Kottwitz z Droszkowa	Urszula Barbara m. (x ok. 1642 r.) Jan Zygmunt v. Canitz z Raczyc

Baronowski dom Sława

Wolf Jerzy Fryderyk bar. v. Rechenberg
ur. Piaseczna ? 13.08.1760 –
zm. Ober Halbendorf 18.04.1808 r.
wł. Piasecznej ? i Ober Halbendorf
ż. 1. (x Bellwitz 13.08.1783 r.) Chrystiana
Eleonora Fryderyka v. Hendreich
(ur. 8.11.1762 –
zm. Ober Halbendorf 8.05.1799 r.)
2.(x 10.11.1799 r.) Karolina Sydonia
Zofia Sazarlotta v. Hardenberg
(ur. 20.04.1771 – zm. 14.04.1801 r.)
3. Wilhelmina bar. v. Huldenberg
(ur. Neukirch 7.12.1776 –
zm. Gabel 27.01.1840 r.)

Karol Jerzy Fryderyk ur. Ober Halbendorf 18.10.1785 - zm. Gabel 23.08.1854 r. ż. 1. (x 27.11.1811 r.) Kora Marta Wiktoria v. Trosky (ur. Wittenberga 11.04.1788 - zm. Dahme 26.05.1815 r.) 2. (x Gabel 3.06.1826 r.) Luiza v. Wilucka (ur. Gabel 24.02.1796 - zm. Gabel 15.05.1878 r.)	Jan Ludwik Henryk ur. Ober Halbendorf 15.11.1788 - zm. Łagów 16.01.1844 r. major wojsk pruskich ż. (x Fredersdorf 22.11.1825 r.) Wilhelmina v. Oppen (ur. Fredrsdorf 9.07.1792 - zm. Drezno 7.11.1874 r.) Jan Henryk Benno ur. Fredersdorf 9.08.1827 - zm. Drezno 2.05.1912 r.) ż. 1. (x 1.05.1854 r.) Paulina v. Muenchen (ur. Bonn 14.09.1830 - zm. Drezno 27.02.1867 r.) 2. Maria Hartitzsch (ur. Theresienstadt 9.06.1838 r.)	Fryderyk Erazm ur. Ober Halbendorf 24.03.1801 – zm. Tornow 24.06.1877 r. wł. Tornow ż. (x 25.02.1827 r.) Klementyna Julianna Luiza v. Wilucka (ur. Kalau 12.02.1805 – zm. Kalau 31.12.1884 r.) Wolf Fryderyk Jerzy ur. Piaseczna ? 11.12.1839 – zm. Koesen 21.02.1907 r. pułkownik wojsk pruskich i niemieckich ż. (x Berlin 10.11.1880 r.) Dorota Augusta Elżbieta v. Besser (ur. Poczdam 19.06.1857 – zm. 1913 r.) Jerzy Wolf Erazm Emil Hugo ur. Poznań 6.11.1883 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Altenburg 28.10.1909 r.) Szarlotta Irena Róża v. Donath (ur. Schmoelin 26.08.1886 r.)	Alfred Kurt ur. Poznań 29.09.1885 r.	Kurt Jerzy Hugo ur. Stral- sund 5.09.1890 r.	córki: a) Elza Augusta Klementyna Ernestyna Laura ur. Berlin 20.12.1881 r. diakonissa b) Małgorzata Jeannetta Anna Matylda ur. Poznań 27.10.1884 r.
---	---	--	--	--	--

	Karol Fryderyk Kurt ur. Dresno 7.05.1855 - zm. Budziszyn 3.11.1888 r. ż. Małgorzata Klien (ur. Rossen 26.06.1905 r.) Paula ur. Budziszyn 21.02.1886 r.			Ernest Fryderyk Fuerchtengott ur. Drezno 27.08.1875 r. doktor filozofii, nauczyciel rolnictwa ż. (x Drezno 13.06.1905 r.) Anna Augusta Małgorzata v. Wilucka (ur. Česke Budějovice 3.09.1883 r.)	
Juliusz Fryderyk ur. Luebben 26.09.1812 - zm. Berlin 30.04.1892 r. dyplomata ż. Helena Fiedler (zm. 1913 r.)	Bernard Fryderyk Gottlob ur. Dahme 9.12.1813 - zm. Dessau 4.12.1869 r. radca konsystorza ewangelickiego, kaznodzieja książąt Hesji ż. Szarlotta v. Muenchow (ur. Bonn 23.12.1821 - zm. Dessau 3.11.1868 r.)	Jerzy Fryderyk ur. Lieben- werde 23.06. 1819 - zm. Zgo- rzelec 28.08. 1899 r. pułkow- nik wojsk niemieckich ż (x 8.10. 1845 r.) Franciszka v. Schaper (ur. 18.11. 1823 - zm. Dzier- żoniów 18.06. 1877 r.)	Ewald ur. Lieben- werde 11.08.1820 - zm. Erfurt 25.09.1887 r. nadleśniczy lasów królewskich ż. (x 17.10. 1856 r.) Antonia Schulz (ur. Słupsk 24.12.1829 - zm. Erfurt 28.11. 1883 r.)	Edward Fryderyk ur. Lieben- werde 13.10. 1822 r. urzędnik ksiąząt Wuertem- berskich ż. Berta Augusta Blochmann (ur. Zscho- schau 4.10.1892 - zm. Slawitz 24.02.1901 r.)	Antoni ur. Berlin 26.08.1839 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x Berlin 28.09.1869 r.) Klara v. Luederitz (ur. Blankenfelde 31.10.1841 r.)
Jerzy Juliusz Kora Alb- Wiktor ur. recht Karol Praga Ju- Hen- 14.02. liusz ryk 1868 r. Hen- ur. ryk Praga Ka- 2.04. rol 1869 r. Ferdy- nand Maria ur. Madryd 15.09. 1859 r.				Euge- niusz ur. Lueben 27.05. 1875 r.	Fryderyk córki: a) Fryda ur. Luebben 13.01. 1878 r. 12.10. 1870 r. diakonissa b) Wanda ur. Luebben 12.06. 1873 r. diakonissa
				Antoni Fryderyk ur. Seiffersdorf 27.08.1860 r. ż. Karolina Rodde (ur. Eischenbach 22.03.1879 r.)	
				Wilhelm Edward ur. Slawitz 21.09.1903 r.	córki: a) Luiza ur. Slawitz 18.09.1904 r. b) Teresa ur. Królewiec 24.10.1906 r.
		Oswald Jerzy Wilhelm Erazm	Ewald ur. Oranien- burg 10.04.	Kurt ur. Oranien- burg	córki: a) Jadwiga ur. i zm. Lindenberg

ur. Lindenberg 3.08.1857 r. leśniczy ż. (x Berlin 14.05.1884 r.) Jadwiga Maria Elżbieta Kienitz (ur. Dam- garten 7.02. 1861 r.)	ur. 1861 r. architekt ż. (x Wro- cław 1888 r.) Elżbieta v. Tluck (ur. Wrocław 1871 r.) córki: a) Irma ur. Wrocław 10.04.1892 r. b) Elżbieta ur. Charlotten- burg 14.10.1895 r.	10.09. 1865 r. architekt ż. Małgo- rzata Retowska (ur. 8.06. 1879 r.)	1858 r. b) Klara ur. Oranienburg 5.06.1862 r. c) Małgorzata ur. Oranienburg 3.05.1864 r. m. N. v. Schaeffer rozwidziona d) Katarzyna ur. Erfurt 28.05.1871 r.
Jerzy Kurt Herbert ur. Langfuhr 20.10.1900 r.	Henryk ur. 24.01. 1906 r.	Horst ur. 14.04. 1909 r.	Katarzyna ur. Erfurt 28.05.1871 r.
Helmut Hermann Ewald Jerzy ur. Marjoss 26.10.1894 r.	córki: a) Ewa Jadwiga Wiktoryna Joanna ur. Magdeburg 21.08.1885 r. b) Elżbieta Maria Anna Toni ur. Magdeburg 6.04.1887 r. diakonissa c) Herta Antonia Katarzyna Jadwiga ur. Marjoss 5.12.1889 r.		
Jan Henryk Jerzy ur. Torgau 27.06.1846 - zm. Drezno 20.09.1903 r. marszałek dworu ks. Sachsen-Anhalt ż. (x Ballenstedt 11.10.1902 r.) Julia Magdalena Elżbieta Ilza v. der Schulenburg (ur. Rogow 26.03.1868 r.)	Henryk Edward Jerzy ur. Torgau 5.06.1849 r. ż. (x Hamburg 20.01.1881 r.) Helena Schneider (ur. Hamburg 20.07.1852 r.) Franciszek Jerzy ur. Koesen 9.11.1884 r.		
	córki: a) Elżbieta Helena Franciszka Lina ur. Poczdam 9.03.1882 r. b) Franciszka Katarzyna Agnieszka Julia ur. Luebben 27.09.1883 r. m. (x Bueckeberg 23.06.1903 r.) Jan Otto bar. v. Ruexleben wł. Ober Massen		

Jerzy Fryderyk

Bernard Fryderyk

Karol Ernest

Otto Fryderyk

Karol ur. Putbus 12.05.1846 r. generał porucznik wojsk niemieckich ż. 1. (x Freienwalde 9.10.1877 r.) Herta v. Bonin (ur. Detzel 2.03.1850 - zm. Berlin 11.08.1888 r.) 2. (x Leberose 8.10.1889 r.) Hildegarda hr. v. Schulenburg (ur. Leberose 17.02.1851 r.)	Karol ur. Putbus 11.06.1850 r. generał major wojsk niemieckich ż. (x Berlin 10.10.1884 r.) Luiza v. Weber (ur. Drezno 8.06.1854 r.)	Fryderyk ur. Lieberose 5.07.1852 r. doktor filozofii, profesor, dyrektor zakładów chemicznych w Miltitz k. Lipska ż. (x Drezno 16.08.1884 r.) Ewa Elżbieta Gabriela (Ella) Teresa Józefa v. Schlieben (ur. Nieder Fridersdorf 7.11.1854 r.)	Wilhelm ur. Halberstadt 10.05.1859 r. doktor filozofii ż. (x Zgorzelec 6.03.1906 r.) Ryza Helena Antonia Olga v. Rohrscheid (ur. Zgorzelec 1.09.1871 r.)
---	--	---	--

Egon Bernard Fryderyk ur. Gohlis 4.08.1885 r.	Wolf Karol Fryderyk Antoni ur. Gohlis 7.01.1889 r. doktor filozofii	Szarlotta Adelajda Matylda Ella ur. Blasewitz 18.05.1887 r.
--	---	--

Bernard Jerzy Hermann ur. Magdeburg 26.08.1878 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Berlin 14.07.1905 r.) Ilse v. Jordan (ur. Merseburg 18.09.1885 r.)	Jerzy Karol Albert Dietrich ur. Magdeburg 19.09.1880 r.	Wilhelm Jan ur. Berlin 22.03.1886 r. farmer w Afryce	Jan Juliusz Jerzy ur. Berlin 13.02.1887 r.	Fryderyk Jerzy ur. Berlin 11.08.1891 r.	córki: a) Szarlotta Elżbieta Herta Maria ur. Erfurt 8.01.1882 r. b) Herta Klara Hildegarda ur. Torgau 3.02.1884 r. m. (x Wernigerode 2.05.1905 r.) Ferdynand bar. v. Helldorf wł. Haimburg i Thalenstein c) Elżbieta Hildegarda ur. Berlin 27.06.1893 r. d) Hildegarda Herta ur. Berlin 4.03.1895 r.
--	--	---	--	--	--

RECKE (RECKE von VOLMERSTEIN)

Herb baronowski

Herb hrabiowski XIX w.

Stary ród pochodzący z Marchii, znany od początku XIII wieku: w 1204 roku Reinerus de Recke występuje jako świadek w dokumentach cesarza Ottona IV. Później siedzibą rodu był zamek Volmerstein w Westfalii. W 1623 roku (4.03.) tytuł barona Rzeszy otrzymał Jan XXII von Recke, pruskie potwierdzenie baroną Rzeszy otrzymali w 1690 roku (22.10.) Diedrich XXXII i Jan XXVI. Pruski tytuł hrabiowski z predykatem "von Volmerstein" otrzymał w 1817 roku (7.08.) Filip Henryk Chrystian bar. von Recke z Overdyck.

Na Śląsk przybyli w połowie XIX wieku: w 1845 roku Adalbert hr. von der Recke von Volmerstein kupił od Wilhelma hr. von Reichenbach-Goschuetz majątek Dąbrowa (Dammer) i państwo Krośnica (Kraschnitz) z majątkami: Krośnicka Kuźnia (Kraschnitzhammer) i Police (Politz) koło Milicza (Militsch). Na początku XX wieku Obydwa majątki posiadali jego synowie: Dąbrowę – Konstantyn, major wojsk niemieckich I rycerz zakonu joannitów, państwo Krośnica - Leopold, rotmistrz wojsk niemieckich i rycerz zakonu joannitów.

W 1866 roku Werner hr. von der Recke von Volmerstein z Louisdorf kupił od rodziny von Rabenau majątek Mrokocin (Brucksteine) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W początkach XX wieku majątek ten posiadała Karolina hr. von der Recke von Volmerstein – zina Adolfa von der Recke von Volmerstein (z innej linii), który w 1882 roku kupił od Jerzego hr. von Schlieffen majątek Obrowiec (Oberwitz) koło Krapkowic (Krappitz) na Górnym Śląsku.

W 1870 roku Fryderyk Wilhelm kupił w okolicy Lubina (Lueben) trzy majątki: Nowinki (Neuguth), Sobin (Herbersdorf) i Nową Wieś Lubińską (Neudorf) – na początku XX wieku właścicielem majątków był jego syn – Diederich.

W 1893 roku Otto kupił od hr. N. von Nostitz z domu bar. von Senden-Bibran z Rokitek (Reisicht) koło Złotoryi (Goldberg) majątek Parchów (Parchau) koło Lubina (Lueben).

Źródła:

Krane s. 94-95

Dorst T. III nr 160

RECUM

Herb baronowski

Ród pochodzenia francuskiego, w 1813 roku (14.08.) cesarz Napoleon Bonaparte nadał mu tytuł baronów Cesarstwa Francuskiego z prawem primogenitury. W 1822 roku (24.05.) Andrzej bar. von Recum uzyskał bawarskie potwierdzenie tytułu a w 1829 roku (30.11.) – potwierdzenie pruskie. W 1887 roku (1.07.) Otto bar. von Recum z Schoenberg kupił majątek Radziechowice (Radchen) koło Złotoryi (Goldberg).

Źródła:

Krane s. 95

RECZIC (RETSCHITZ)

Herb rodowy

Hancke Reczit występuje w wykazie rycerstwa księstwa lubińskiego w 1357 roku (29.09.) składającego hołd księżnej Agnieszce, córce księcia Henryka żagańskiego. W 1357 roku Hanek (ten sam ?) płacił karę Andrzejowi z Ptaszkowa (?). Jego synem był Jan, występujący w dokumentach w latach 1398 – 1399.

Źródła:

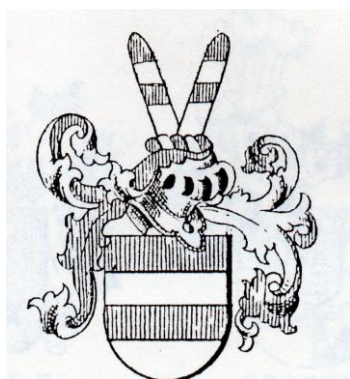
Pilnaček T. III s. 971

Blažek T. III s. 41

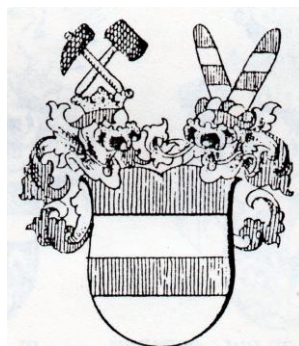
REDEN (REDER, REDERN, ROEDER)

Na Śląsku żyło kilka rodów o podobnych nazwiskach bardzo często mylonych z sobą.

REDEN

Herb rodowy.

Herb hrabiowski.

Stary ród szlachecki pochodzący z Dolnej Saksonii, znany od XII wieku. Siedzibą rodową była miejscowość Pattensen koło Hannoveru. Dzielił się na dwie główne linie: Reden i Wichtringshausen. Pierwsz wymarła w 1777 roku. Druga linia w XVII wieku podzieliła się na trzy podlinie: Wichtringshausen, Hastenbeck i Hastenbeck-Stemmen.

Na Śląsku osiadł w drugiej połowie XVIII wieku Fryderyk Wilhelm von Reden (ur. w Hannoverze 23.03.1752 r.) z linii Hastenbeck, pruski tajny radca finansowy i nadradca górniczy. W 1786 roku (15.10.) otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. Na znak swojej działalności górniczej, w herbie hrabiowskim umieścił w klejnocie symbole górnictwa. Pod koniec XVIII wieku był organizatorem przemysłu na Górnym Śląsku. Zakładał kopalnie i huty żelaza m. in. Królewską Hutę (Koenigshuette) i w Gliwicach (Gleiwitz). Po rozbiorach Polski przeprowadził kontrolę staropolskiego okręgu hutniczego przyłączonego do Prus pod nazwą Nowy Śląsk (Siewierz – Pilica). W 1796 roku założył na tym terenie kilka kopalń rudy żelaza. Zmarł w 1813 roku w swoim majątku w Bukowcu (Buchwald) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty z Joanną Julianną Fryderyką bar. von Riedesel – nie miał dzieci.

W XIX wieku Klara Szarlotta Luiza von Reden (ur. 8.06.1825 r.), córka Ferdynand Ludwika z Hastenbeck była żoną (x 4.07.1843 r.) Emila bar. von Reibnitz.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 95-96

Gauhen s. 1336

Błażek T. I s. 85

Dorst T. II nr 90

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 235-236

REDER

zob.

ROEDER

REDERN
(REDER, ROEDERN)

Herb rodowy

Herb hrabiowski XIX w.

Pochodzenie rodu nie jest jasne, według starszych historyków niemieckich (m.in. Sinapius, Wappensagen) ród miejscowego pochodzenia wspólnego pnia z Kolowratami (?). Historycy czescy tego nie potwierdzają. Według Sinapiusa nazwisko znane w średniowieczu z ksiąg turniejowych: Getynga – w 1119 roku Wilhelm von Reder z Francji, Zurich – w 1165 roku Jan von Reder, Wuerzburg – w 1235 roku Asshelm, Schweinfurt – w 1296 roku Jan. Legenda rodowa po-

czątki rodu lokuje na dworze króla Karola Wielkiego. Pilnacek uważa, że ród pochodził z północnych Niemiec, zaś Jurek zaliczając ich do przybyszy nie ustala pochodzenia, podejrzewa, że mogli przybyć z Górnych Łużyc. Według Boehme na Śląsk przybyli ze Starej Marchii na początku XIV wieku w orszaku księżnej Anny brandenburskiej, żony księcia Henryka VI wrocławskiego, wdowy po księciu Hermanie Wysokim (Longi) brandenburskim.

Na Śląsku byli znani już od końca XIII wieku: w 1287 roku (26.07.) na dworze księcia Henryka legnickiego przebywał Tylman von Reder a w 1294 roku N. Rodar vel Reder był ministerialem księcia Henryka wrocławskiego. Jednak informacje te nie są pewne i jako pewnych przedstawicieli tego rodu Jurek wymienia Piotra (1317 – 1329 r.), Tyczka (1319 – 1340 r.) i Kuncza (1321 – 1350 r.). Być może Boehme miał rację pisząc o ich przybyciu na Śląsk około 1310 roku.

Piotr i Kuncze występują w księstwach ziębickim i świdnickim, Tyczko w księstwie głogowskim. Według Jurka w XIV wieku dzielili się na dwie linie: świdnicko – jaworską potomków Piotra i legnicko – brzeską potomków Tyczka. Główną ich siedzibą były Wyszonowice (Ruppersdorf) w księstwie brzeskim koło Strzelina (Strehlen), które posiadał już wspomniany Kuncze. W XIV wieku liczni przedstawiciele tego rodu przebywali na dworze książąt legnickich.

W 1377 roku Jonas von Redern kupił od Jana von Falkenhayn wieś Biernatki (Berndorf) w księstwie legnickim.

W bitwie pod Grunwaldem w 1410 roku po stronie krzyżackiej brali udział Peczke, Jan (Hannos), Tristam i Franczke. Peczke występuje później w latach 1413 i 1424 w dokumentach książąt brzeskich Tristam i jego brat – Henryk występuje w dokumentach w latach 1409 – 1410. Hannos w 1405 roku był marszałkiem dworu księcia Bolka ziębickiego. Franczke w 1418 roku był urzędnikiem królewskim.

W pierwszej połowie XV wieku N. von Redern była żoną (x 1437 r.) Jana von Reibnitz z Kubic (Kaubitz) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein).

W drugiej połowie XV wieku Redernowie podzielili się na dwie główne linie: śląską i górnoaustriacką. Linia górnoaustriacka posiadała państwo Perg w Austrii. Linia śląska podzieliła się na trzy podlinie: dolnośląsko – frydlandzką, strzelecko – toszecką i krapkowicką na Górnym Śląsku.

PODLINIA DOLNOŚLĄSKO – FRYDLANDZKA.

Domy dolnośląskie.

Pod koniec XIV wieku Jenchin (Jan) von Redern (zm. po 1391 r.) kupił Gródek Wleński (Lehnhaus) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Był również właścicielem Siedlęcina (Boberroehrsdorf) i prawdopodobnie fundatorem znanych fresków w tamtejszej wieży zamkowej. W początku XV wieku właścicielem Gródka Wleńskiego (Lehnhaus) i Nielestna (Waltersdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) był Tristram von Reder (syn poprzedniego?). W 1428 roku kupił on Proboszczów (Probsthain) koło Złotoryi (Goldberg). Miejscowość ta

stała się główną siedzibą dolnośląskich Redernów aż do połowy XVIII wieku. W kościele parafialnym znajdują się liczne epitafia i płyty nagrobne tego rodu. Synem Tristrama był Marcin (zm. 1487 r.) – właściciel Proboszczowa (Probsthain). W kościele znajduje się jego płyta nagrobna z inskrypcją: „Hic jacet Validus Vir Martinus de Roedern cujus Anima et Memoria sit in pace. A.1487”.

Marcin posiadał dwóch synów: Tristrama i Jana. Jan – w 1506 roku był właścicielem Proboszczowa (Probsthain) a w 1511 roku starostą Grodźca (Groeditzberg) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty z N. von Sack z Piersna (Pirschen) miał m.in. syna – Walentyna (I), który odziedziczył majątek rodowy oraz był właścicielem Rząśnika (Schoenwaldau) koło Złotoryi (Goldberg), żonatego z N. von Zedlitz. Znanych jest jego dwóch synów: Walentyn jun. (II) i Jan – właściciele Proboszczowa (Probsthain). Walentyn jun. (II) oprócz Proboszczowa (Probsthain) posiadał również Rząśnik (Schoenwaldau). Żonaty z Marią Magdaleną, córką Hioba von Rothkirch z Prusic (Prausnitz) koło Złotoryi (Goldberg), miał dwóch synów: Hioba – właściciela Maciejowej (Maiwaldau), Grudna (Petersgrund) i Dolnej Lipy (Nieder Leipe) w księstwie jaworskim; oraz Walentyna (III) – właściciela Proboszczowa (Probsthain).

Walentyn (III), żonaty z Barbarą bar. von Zedlitz z Płoniny (Nimmersath) w księstwie jaworskim, miał dwóch synów: Jana Zygmunta i Walentyna (IV). Jan Zygmunt żonaty był z Barbarą von Lest, posiadał syna – Mikołaja Zygmunta. Walentyn (IV) (zm. 7.04.1655 r.) odziedziczył Proboszczów (Probsthain). Żonaty z Heleną Rozyną von Sommerfeld, która po jego śmierci wyszła za mąż za Wolfa Bernarda von Tschirnhaus z Czapli (Hockenau) koło Złotoryi (Goldberg). Miał dziewięciu synów:

1. Walentyna Abrahama – kapitana wojsk cesarskich, zmarłego w 1690 roku w Wiedniu. Posiadał on dwóch synów: Ernesta Józefa – również kapitana wojsk cesarskich zmarłego we Włoszech w 1712 roku i Rudolfa Ignacego;
2. Jerzego Zygmunta – kapitana, później rotmistrza wojsk cesarskich, zmarłego na Śląsku w 1700 roku;
3. Jana Jerzego – chorążego wojsk cesarskich;
4. Erazma Aleksandra – rotmistrza wojsk cesarskich, zmarłego na Śląsku w 1697 roku, żonatego z Julianną von Gaffron und Oberstradam (ur. 1672 – zm. 1753 r.) ze Stanicy (Haltauf);
5. Konrada – oficera regimentu kirasjerów palatynatu Neuburg, zmarłego w 1707 roku w Kotli (Kuttlau) w księstwie głogowskim;
6. Baltazara Reinharda – kapitana wojsk cesarskich, zmarłego na Węgrzech w 1695 roku, żonatego z N., córką Jana Baptysty hr. Rzeszy von Wertenberg z hrabstwa Goertz;
7. Otto Leopolda – kapitana wojsk cesarskich, zmarłego w Krainie w 1679 roku;
8. Leona Bernarda – kapitana wojsk cesarskich, zmarłego we Włoszech w 1705 roku;

9. Walentyna (V) – chorążego wojsk cesarskich, który zginął w wojnie tureckiej w 1690 roku.

Z domu Proboszczów (Probsthain) wydzielili się domy: Kawczyce (Scharffenort) i Sitno (Schoenfeld). Na przełomie XV i XVI wieku N. von Redern z Proboszczowa (Probsthain), żonaty z N. von Wiese, miał syna – N., właściciela Kawczyc (Scharffenort) i Sitna (Schoenfeld), żonatego z N. von Schellendorf. Jego córka – Barbara, była żoną (x ok. 1570 r.) Walentyna von Glaubitz. W XVIII wieku Proboszczów (Probsthain) przeszedł w ręce podlinii krapkowickiej z Górnego Śląska.

W początkach XVI wieku również istniał dom Cierpice (Tuerpitz) w księstwie brzeskim koło Strzelina (Strehlen). Jan von Redern, właściciel Cierpic (Tuerpitz), żonaty (x ok. 1500 r.) z Anną von Nostitz, miał dwóch synów: Jerzego i N. Jerzy, żonaty (x ok. 1520 r.) z Małgorzatą von Borschnitz, miał syna – Jana, żonatego z Sybillą von Seidlitz z Czerńcyc (Kapsdorf) koło Wrocławia (Breslau). Jego syn – Henryk, właściciel Cierpic (Tuerpitz), żonaty z Marią von Pogrell z Jagielna (Deutsch Jaegel) koło Strzelina (Strehlen), którą to miejscowość wniosła w wianie, miał córkę – Ewę, żonę (x ok. 1640 r.) Jerzego von Borschnitz z Prus (Prauss) koło Strzelina (Strehlen). Drugi syn Jana a brat Jerzego – N., żonaty (x ok. 1520 r.) z N. von Pogrell z Grodziszcz (Lampersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), miał syna – N. żonatego z N. von Fuchs ze Szwabii. W 1664 roku właścicielem Cierpic (Tuerpitz) był Krzysztof Henryk von Redern.

Na Górnych Łużycach według Sinapiusa istniał dom Siegersdorf. Bardziej jednak prawdopodobne, że chodzi tu o Zebrzydową (Siegersdorf) koło Bolesławca (Bunzlau) lub Siedliska (Siegendorf) w księstwie legnickim. Wszystkie żony Redernów tego domu pochodziły z okolic Góry Śląskiej (Guhrau). W XVI wieku Kasper von Redern, właściciel Siegersdorf był żonaty z N. von Unruh z Psar (Huenern) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Miał syna – Kaspra jun. żonatego z N. von Sack z Grabowna (Graben) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Syn Kaspra jun. – Baltazar był żonaty z N. von Haugwitz z Obiszówka (Klein Obisch) w księstwie głogowskim.

Synam Baltazara był Fryderyk, właściciel Kobylnik (Hengwitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau), żonaty z Sydonią Marią von Schweinitz z Krzeczyna Małego (Klein Krichen) koło Lubina (Lueben).

W dokumentach dolnośląskich występują liczni przedstawiciele tego rodu z różnych domów, których związki nie można ustalić.

Również starymi siedzibami były Wyszonowice (Ruppersdorf) i Nielestna (Waltersdorf) w księstwie jaworskim. Z Wyszonowic (Ruppersdorf) pochodziły późniejsze wszystkie trzy podlinie. W XVI wieku Jan von Redern, właściciel Wyszonowic (Ruppersdorf), żonaty z Dorotą bar. von Zandalitz, miał córkę – Magdalene, żonę Krzysztofa Wilhelma bar. von Kurtzbach.

W latach 1547 – 1550 Jerzy von Redern był właścicielem Uniejowic (Leisersdorf) koło Złotoryi (Goldberg). W latach 1609 – 1612 właścicielem tej miejscowości był Wolf, później burgrabia Bierutowa (Bernstadt) i w 1629 roku starosta Międzyborza (Medzibor) w księstwie oleśnickim.

Salomea, córka Jana z Wojcieszowa (Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg) była żoną (x 1556 r.) Walentyna von Reibnitz.

Dolnośląscy Redernowie wymarli w 1766 roku (8.02.) na Karolu Albercie hr. von Redern, prezydencie rejencji głogowskiej. Część ich majątków: Spremberg na Łużycach i Małomice (Mallmitz) otrzymał w spadku Karol Moryc von Redern, syn Jana Wolfa z podlinii krapkowickiej na Górnym Śląsku. Żonaty z Urszulą Marianną von Kittlitz był założycielem tzw. nowej linii dolnośląskiej. Drugą część otrzymali potomkowie Karola Augusta (Karola Gustawa) z podlinii krapkowickiej.

Dom Friedland w Czechach.

W 1553 roku cesarz Ferdynand I sprzedał Fryderykowi von Redern z Wyszownowic (Ruppersdorf), prezydentowi śląskiej kamery cesarskiej, zamek Frydlant (Friedland) z miastem Libercem. Dzięki jego umiejętnościom organizacyjnym, majątki te stały się najbardziej rozwiniętym gospodarczo w tym czasie regionem Czech. Był wybitnym dyplomata cesarskim, starostą Dolnego i Górnego Śląska i organizatorem śląskiej kamery cesarskiej we Wrocławiu (Breslau). Zmarł 4.03.1564 roku, mowy pogrzebowe i opis pogrzebu ukazały się drukiem w Zgorzelcu (Goerlitz) w 1601 roku.

Żonaty z Salomeą, córką Jana von Schoenaich ze Szprotawy (Sprottau), miał dziesięcioro dzieci z których dwoje zmarło po urodzeniu, trzy córki: Katarzynę (zm. 1586 r.) – żonę N. von Salza, Annę – żonę N. von Hassenstein z Czech i Judytę (zm. 24.05.1591 r.) – żonę N. hr. von Schlick, oraz pięciu dorosłych synów: Jana Jerzego (ur. 1540 r.) – założyciela podlinii strzelecko - toszeckiej, Sebastiana – który w 1570 roku podróżował po Francji, brał udział w wyprawie węgierskiej i zmarł w 1579 roku (15.05.) w czasie leczenia w Łądku (Landeck) w hrabstwie kłodzkim, Fabiana, Krzysztofa (zm. 1591 r.) – chorowitego i Melchiora. Państwo Frydlant otrzymał początkowo Fabian (ur. 1549 – zm. 24.09.1572 r.), zmarły w wieku 23 lat. Po nim państwo przeszło w ręce jego brata – Melchiora.

Melchior (ur. 6.01.1555 r.), studiował w Meissen i Heidelbergu, podróżował po Italii i Francji, znał biegle kilka języków, następnie walczył w Niderlandach, kilka lat przebywał w Polsce – brał udział w wyprawach moskiewskich i w oblężeniu Gdańska (Danzig), przez siedem lat walczył z Turkami na Węgrzech gdzie bronił twierdzy Waradyż. W mieście tym postawiono mu pomnik i na bramie miejskiej umieszczono inskrypcję: „QVo InsIgnI WaraDIna CinctVs In Urbe, ReDerVs straVIt hostICa Castra proCVL.” Właściciel Frydlantu (Friedland), Seidenberg i Reichenberg, członek rady cesarskiej i prezydent cesarskiej rady wojennej, feldmarszałek wojsk cesarskich i komendant twierdzy Raab,

„Eques auratus” na cześć którego wybito medal. Zmarł w Czechach 20.09.1600 roku w wieku 45 lat. Żonaty (x 1582 r.) z Katarzyną, córką Krzysztofa von Schlick miał jedynego syna – Krzysztofa.

Krzysztof (ur. 1591 r.) – podczaszy cesarski, odziedziczył majątki ojca. W początkach XVII wieku był jednym z przywódców protestanckiej opozycji w Czechach. Po klęsce pod Białą Górą zorganizował w swoich majątkach własną armię złożoną z około siedmiuset ludzi, która nadal przez kilka lat walczyła z wojskiem cesarskim. Majątki jego zostały skonfiskowane i przekazane naczelnemu wodzowi armii cesarskiej – Wallensteinowi a on sam został zaocznie skazany na karę śmierci. Uciekł do Polski gdzie zmarł 1.01.1641 roku w Siewierzu i tam też został pochowany (wg Sinapiusa zmarł w podróży do Schwerin ?). Żonaty był (x 18.04.1634 r.) z Magdaleną von Hundt.

PODLINIA STRZELECKO –TOSZECKA.

Około 1557 roku Toszek (Tost) i Pyskowice (Peiskretschan) na Górnym Śląsku otrzymał w zastaw Fryderyk von Redern z Frydlantu, prawdopodobnie przeznaczając państwo to dla swojego syna – Jana Jerzego. Nieco później Jan Jerzy (ur. 1540 r.) wziął początkowo również w zastaw państwo strzeleckie. Zmarł po 1.09.1573 roku (data sporządzenia testamentu), miał dwóch synów: Jana Jerzego jun. i Jerzego. Jan Jerzy jun. zmarł w młodości.

Majątki odziedziczył Jerzy, który w 1591 roku (26.10.) kupił państwo Toszek – Pyskowice (Tost-Peiskretschan). Zmarł 28.12.1598 roku, pochowany w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz) gdzie znajduje się tablica nagrobna z inskrypcją: „Nobilis et Magnus Georgius ex Antiqua Rederorum in Rupersdorf Prosapia, Dominus in Strelitz, Tost et Peiskretschem, S. Caes. Maj. A consiliis, belli pacisque artibus clarus; cum aetatis anno XVII exacto, in Italia sub Car. V et Potentiss. Reg. Hisp. Philippo in Pannon. sub Ferd. et Max. II Imp. fidei suam sociis, fortitudinem Hostibus, rerum gestarum gloria per multos annos probasset; in Iudicium terrestre Ducc. Opol. et Rat. ascitus est. Tandem Ao MDLXX Cons. Cam. Imp. Aulicae factus, post multa Fortitudinis, Prudentiae, Pietatis, Iustitiae, cujus severus Cultor, preclata Exempla, annis fessus, sed mente ac sensibus integer, morte placidiss. humanis eximitur A. MDXCIIIX XXVIII Xbr h. 6. a. m. cum vixisset an. LXV, menses VII dies VI.“. Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą von Promnitz (zm. 1575 r.), 2. z Małgorzatą von Tschammer (zm. 1600 r.) z Osetna (Osten) (wg Boehmego Małgorzata była jego matką a nie żoną), miał syna – Jerzego II. Jerzy II wraz ze swoimi kuzynami otrzymał w 1612 roku (29.06.) potwierdzenie starego tytułu barona Rzeszy. W 1615 roku (3.06.) kupił państwo Strzelce Opolskie (Gross Strehlitz). Zmarł w 1632 roku bezpotomnie, majątki otrzymała w spadku jego siostra – Małgorzata, żona Jarosława von Kollrat-Liebsteinsky.

PODLINIA KRAPKOWICKA.

W połowie XVI wieku właścicielem zastawnym Krapkowic (Krappitz) koło Opola (Oppeln) był Jan von Redern z Wyszonowic (Ruppersdorf). W 1568 roku kupił od Sebastiana von Stolz z Gostonii (Simsdorf) majątek Rozkochów (Rosnochau) i w 1574 roku (3.05.) od Fryderyka von Schoff – majątek Kórnice (Koernitz) koło Krapkowic (Krappitz). W 1582 roku kupił Krapkowice (Krappitz). Zmarł 22.05.1586 roku, w kościele w Krapkowicach (Krappitz) znajdują się elementy tumby jego grobowca. W przeciwieństwie do Redernów strzeleckich był katolikiem i w dokumencie sprzedaży był tytułowany marszałkiem dworu biskupiego. Żonaty z Anną von Logau, miał dwóch synów: Jana Moryca i Jana Wolfa.

Jan Moryc był właścicielem Rozkochowa (Rosnochau) i Straduni (Straduna). Żonaty z Judytą von Czettritz und Kinsberg, wdową po Jerzym von Buchta z Otmętu (Ottmuth), prawdopodobnie dzieci nie posiadał.

Majątki odziedziczył Jan Wolf, żonaty z Heleną bar. von Tschirnhaus z Bolkowa (Bolkenhain) w księstwie jaworskim, zmarł w wieku 42 lat 8.12.1622 roku. W 1612 roku (29.06.) otrzymał tytuł barona Rzeszy z predykatem „Freiherr auf Krappitz”. Miał dwóch synów: Jerzego Henryka i Karola Moryca.

Karol Moryc odziedziczył majątki swoich kuzynów: Spremberg na Łużycach i Małomice (Mallnitz) na Dolnym Śląsku. Był założycielem tzw. nowej linii dolnośląskiej.

Państwo krapkowickie otrzymał Jerzy Henryk. Obydwaj bracia i ich austriacki kuzyn - Dietrich w 1669 roku otrzymali tytuł hrabiów ziem dziedzicznych Habsburgów z predykatem „Herr zu Bergk”.

Jerzy Henryk zakupił majątek Dobieszowice (Dobersdorf). Żonaty z Joanną Elżbietą hr. von Colonna-Fels ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) miał jedynego syna – Erdmanna oraz dwie córki: Helenę Sigundę Szarlottę – żonę Henryka hr. von Promnitz z Grodzictwa (Kreppelhof) koło Kamienne Góry (Landeshut), właściciela Skąły (Hohlstein) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) i Marię Elżbietę – żonę Baltazara Fryderyka bar. von Logau.

Erdmann I, żonaty (x 1683 r.) z Szarłottą, córką hrabiego węgierskiego Jana Helmuta von Schultz, zakupił majątki Dobra (Dobrau) i Biedrzychowice (Friedersdorf) koło Prudnika (Neustadt). Państwo krapkowickie stało się jednym z największych kompleksów majątków, większe nawet od sąsiadującego z nim majoratu głogóweckiego. W 1722 roku (16.06.) spaliło się doszczętnie całe miasteczko Krapkowice (Krappitz) wraz z jego rezydencją z wyposażeniem, klejnotami i srebrami. Ocalało archiwum rodowe posiadające dokumenty od XIV wieku. Uległo ono zniszczeniu w 1945 roku. Bardzo dużo dokumentów z tego archiwum opublikował Boehme. Erdmann I zmarł w Berlinie w 1722 roku, w testamencie majątki podzielił pomiędzy swoich dwóch synów: Erdmanna II i Karola Augusta (Karola Gustawa?).

Erdmann II otrzymał Krapkowice (Krappitz) i Dobieszowice (Dobersdorf), Karol August (Karol Gustaw) – Dobrą (Dobrau), Biedrzychowice (Friedersdorf) i Kórnice (Koernitz) oraz pewną sumę pieniędzy. Potomkowie Karola Augusta

(Karol Gustaw) w 1781 roku sprzedali Dobrą (Dobrau) rodzinie von Seherr-Thoss i przenieśli się na Dolny Śląsk. Erdmann I miał również trzy córki z których najstarsza – Szarlotta Filipina, była żoną (x 13.07.1711 r.) Chrystiana Ulryka księcia von Wuerttemberg-Oels.

Erdmann II (zm. 11.01.1729 r.), żonaty (x 9.03.1713 r.) z Joanną Małgorzatą hr. von Reuss-Plauen miał dwóch synów: Fryderyka Augusta Erdmanna (ur. 1.11.1722 – zm. 14.06.1736 r.) – zmarłego w młodości oraz Henryka Adolfa. Henryk Adolf (ur. 10.03.1729 r. - posthumus) odziedziczył majątki ojca: Krapkowice (Krappitz) i Dobieszowice (Dobersdorf), dokupił majątek Rogów Opol-ski (Rogau). Zmarł 28.10.1759 roku jako ostatni męski właściciel państwa krapkowickiego. Żonaty z Heleną Renatą hr. von Hoym miał tylko córkę – Henriettę Jannettę Julię, która przeniosła się na Górne Łużyce, zaś państwo krapkowickie sprzedane zostało Haugwitzom.

LINIA DOLNOŚLĄSKA KAROLA AUGUSTA (KAROLA GUSTAWA)

Karol August (Karol Gustaw ?), (ur. 12.09.1691 – zm. 28.08.1778 r.) – brat Erdmana II z Krapkowic (Krappitz), był tajnym radcą dworu pruskiego i do 1754 roku prezydentem nadrejnencji opolskiej i właścicielem Dobrej (Dobrau). Jego potomkowie w 1781 roku sprzedali majątki na Górnym Śląsku i przenieśli się na Dolny Śląsk. Żonaty (x 4.04.1714 r.) z Joanną Eleonorą (ur. 4.04.1695 – zm. 20.05.1757 r.), córką Jana Rudolfa hr. von Proesing, miał syna – Erdmana Karola (ur. 13.06.1715 – zm. 1.10.1782 r.), żonatego (x 28.01.1739 r.) z Fryderyką Wiktorią Zofią (ur. 1.09.1715 – zm. 19.11.1776 r.), córką Gotfryda Wilhelma bar. von Schmettau z Pomorska (Pommerzig) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder).

Posiadał ośmioro dzieci: Erdmanna Gustawa, Karola Wilhelma Erdmanna, Gustawa Bernarda Fryderyka Erdmanna, Natalię Franciszkę Felicję, Aleksandra Samuela Erdmanna, Szarlotę Amalię Bernardynę, Albrechta Ludwika Erdmanna i Karola Fryderyka Woldemara Erdmanna.

1. Erdmann Gustaw (ur. 30.05.1742 r.) – właściciel Pełczyna (Polgsen) koło Wołowa (Wohlau) i Skały (Hohlstein) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg), w 1794 roku sprzedał Dolny Stary Wołów (Nieder Alt Wohlau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 2.05.1770 r.) z Krystyną Zofią Fryderyką (zm. 28.02.1772 r.), córką Henryka IV hr. von Hochberg, 2. (x 13.06.1781 r.) z Zofią Karoliną Henrietta (zm. 13.06.1799 r.), córką Henryka II hr. von Reichenbach z Goszcza (Goschuetz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), miał troje dzieci:

- a) Karola Henryka Bernarda Fryderyka Erdmanna (ur. 18.06.1772 r.) – właściciel Chmieleńca (Chmelenz) koło Lidzbarka Warmińskiego (Heilsberg) w Prusach Wschodnich, żonaty (x 17.10.1796 r.) z Karoliną Eleonorą Jadwigą (ur. 3.03.1778 r.), córką pułkownika wojsk polskich Jana Ludwika von Katzeler z Cerkiewnika (Muensterberg) koło Lidzbarka Warmińskiego (Heilsberg), miał troje dzieci: Julię

- Erdmunde Joannę Henrykę Karolinę Fryderykę Gertrudę Matyldę (ur. 11.08.1797 r.) Karola Henryka Emila (ur. 21.09.1800 r.) i N. – córkę (ur. 30.01.1803 r.);
- b) N. – córkę (ur. 26.04.1785 r.);
- c) Joannę Natalię Krystynę Erdmunde Helenę Szarlottę (ur. 9.06.1794 r.).
2. Karol Wilhelm Erdmann (ur. 29.06.1741 – zm. 7.10.1796 r.) – rycerz zakonu joannitów, właściciel Skały (Hohlstein) i majątków w Czechach, żonaty (x 7.11.1763 r.) z Erdmundą Szarlottą Eleonorą (ur. 28.06.1737 – zm. 1799 r.), córką Karola Jarosława bar. von Foglar und Kaltwasser.
 3. Gustaw Bernard Fryderyk Erdmann (ur. 29.12.1746 r.) – był właścicielem Chełmca (Kolbnitz) i Kaczorowa (Ketschdorf) koło Jawora (Jauer), rycerzem zakonu joannitów. Żonaty (x 1.05.1781 r.) z Henriettą Erdmundą, córką Erdmana hr. von Pueckler z Szydłowca (Schedlau) koło Niemodlina (Falkenberg) miał ośmioro dzieci: Karola Erdmana Gustawa (ur. 20.03.1782 r.), Szarlottę Bernardynę Augustę (ur. 2.07.1783 r.), Gustawa Bernarda Erdmunda Fryderyka (ur. 1.09.1784 r.), Amalię Krystynę Natalię Maksymilianę Klementynę (ur. 29.10.1785 r.), Fryderykę Wilhelminę Luizę (ur. 2. – zm. 4.12.1786 r.), Joannę Erdmunde Bernardynę Klementynę (ur. 26.07.1790 – zm. 31.12.1794 r.), Jana Karola Bernarda Ludwika Erdmanna (ur. 23.08.1792 – zm. 30.01.1793 r.), Henryka Jana Ferdynanda Erdmunda (ur. 15.06.1795 r.).
 4. Natalia Franciszka Felicyta (ur. 23.07.1750 r.) – żona (x 17.01.1786 r.) Karola bar. von Schoenaich, majora korpusu gwardii wojsk pruskich.
 5. Aleksander Samuel Erdmann (ur. 7.01.1753 r.) – właściciel Gierałtowic (Giersdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x 31.08.1786 r.) z Erdmundą Karoliną, córką generała kawalerii pruskiej Ernesta Zygmunta von Boyen, miał dwoje dzieci: Karolinę Maksymilianę Chrystianę (ur. 18.05.1789 r.) i Karola Chrystiana Erdmana (ur. 29.04.1792 r.).
 6. Karolina Amalia Bernardyna (ur. 11.06.1754 r.) – żona (x 29.04.1792 r.) Eliasza Maksymiliana hr. von Henckel.
 7. Albrecht Ludwik Erdmann (ur. 19.06.1755 r.) – właściciel Pawłowic Wielkich i Małych (Gross- und Klein Pohlwitz) koło Jawora (Jauer) i Lubski (Laubsky) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty (x 3.06.1784 r.) z Heleną Szarlotta (ur. 9.11.1765 – zm. 7.02.1803 r.), córką pułkownika wojsk pruskich Fryderyka Wilhelma von Kleist, miał ośmioro dzieci: Karola Fryderyka Bernarda Adolfa (ur. 4.08.1785 r.), Karola Erdmana Gustawa Bernarda Aleksandra Ludwika Woldemara (ur. 10.12.1786 r.), Fryderyka Karola Augusta Erdmana (ur. 6.12.1787 – zm. 14.04.1788 r.), Karola Fryderyka Bernarda Eugeniusza (ur. 15.06.1789 – zm. 17.08.1780 r.), Karolinę Chrystianę Wilhelminę Erdmunde Bernardynę Helenę Paulinę (ur. 4.12.1790 r.), Henryka Ewalda (ur. 15. – zm. 16.04.1792 r.), Karola

Ewalda Erdmana Ludwika Alberta (ur. 23.07.1793 r.), Ewalda Ludwika Erdmana (ur. 4.12.1794 r.).

8. Karol Fryderyk Chrystian Woldemar Erdman (ur. 23.11.1758 – zm. 30.08.1795 r.) – właściciel Kojszkowa (Koischkau) i Warmatowic (Eichholz) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty był (x 20.04.1790 r.) z Wilhelminą Amalią, córką Wilhelma Krzysztofa zu Dohna z Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben).

„NOWA” LINIA DOLNOŚLĄSKO - ŁUŻYCKA.

Założycielem tzw. „nowej” linii dolnośląsko - łużyckiej był Karol Moryc, syn Jana Wolfa a brat Erdmanna I z podlinii krapkowickiej na Górnym Śląsku. Otrzymał on w spadku po wymierającej linii dolnośląskiej państwo Spremberg na Łużycach i Małomice (Mallmitz) na Dolnym Śląsku. W 1669 roku razem ze swoim bratem Erdmannem I i kuzynem Dietrichem z linii austriackiej otrzymał tytuł hrabiego ziem dziedzicznych Habsburgów. Żonaty z Marianną Urszulą bar. von Kittlitz miał pięcioro dzieci:

1. Henryka Gottloba – właściciela Małomic (Mallmitz). Żonaty (x 2.12.1692 r.) z Anną Elżbietą bar. von Sauerma, wdową po bar. von Promnitz z Dietrichowic (Dittersbach), miał siedmioro dzieci: Henriettę Zofię Elżbietę (ur. 8.01.1694 r.), Erdmanna Gottloba (ur. 1.12.1694 r., żył tylko 4 godziny), Ernestynę Luizę Agnieszkę (ur. 3.06.1697 r.), Melchiora Gottloba (ur. 5.10.1700 r.), Joannę Szarlottę (ur. 30.03.1703 r.), Karola Albrechta (ur. 2.10.1704 r.) i Wilhelminę Gottliebę (ur. 25.05.1707 r.);
2. Helenę Jadwigę – żonę Karola Maksymiliana hr. von Henckel-Donnersmarck z Tarnowskich Gór (Tarnowitz);
3. Eleonorę – żonę N. bar. von Rechenberg;
4. Julianę Szarlottę – żonę Jerzego Fryderyka hr. von Tenczin;
5. Urszulę Mariannę – żonę (x 1683 r.) Jana Jerzego hr. von Schoenaich z Siedliska (Carolath) w księstwie głogowskim.

W 1768 roku indygenat polski otrzymał Zygmunt von Redern, marszałek dworu królowej pruskiej, podkomorzy nadworny króla pruskiego Fryderyka II i kurator berlińskiej Akademii Nauk oraz prezydent kompanii indyjskiej razem z nie wymienionymi z imienia braćmi. Byli potomkami Adama Wandalina von Redern, który w 1641 roku otrzymał indygenat pruski.

XIX XX WIEK

W początkach XIX wieku znane były trzy hrabiowskie linie rodu: Erdmanna, Erdmanna Gustawa i Ludwika Albrechta Juliusza oraz dwie linie szlacheckie Jerzego Wilhelma Aleksandra Ernesta i Karola Ludwika Wilhelma Gustawa. Linie hrabiowskie posługiwały się pełnym nazwiskiem „Graf von Roedern Freiherr zu Krappitz und Herr zu Bergck”, zaś linie szlacheckie nazwiskiem „Redern”.

LINIE HRABIOWSKIE

1. Linia Erdmanna

Erdmann (ur. Skała, Hohlstein 17.04.1784 – zm. Głogów, Glogau 7.03.1851 r.) – żonaty (x Rzeczyca k. Głogowa, Rietschuetz b. Glogau 26.07.1830 r.) z Bernardyną hr. von Roedern (ur. Gierałtowiec k. Złotoryi, Giersdorf b. Goldberg 19.06.1795 – zm. Rzeczyca, Rietschuetz 28.02.1863 r.) miał dwóch synów:

1. Ryszarda (ur. Halberstadt 21.08.1831 – zm. Trzęsów k. Głogowa, Rostersdorf b. Glogau 23.10.1887 r.) – żonatego (x Kęblów k. Wołowa, Kammelwitz b. Wohlau 11.10.1861 r.) z Irmingardą Jadwigą Joanną von Massow (ur. Kęblów, Kammelwitz 24.10.1843 – zm. Wrocław, Breslau 11.12.1913 r.), miał również dwóch synów:

- a) Fryderyka Erdmanna Aleksandra (ur. Kassel 26.08.1872 r.) - żonatego (x Masslow-Meklemburgia 28.10.1910 r.) z Eryką bar. von Langermann und Erlencamp (ur. Rotenburg 13.12.1887 r.). Miał dwoje dzieci:

- Fryderyka Erdmanna Otto Guentera (ur. Masslow 6.12.1917 r.);
- Erdmutę Klarę Inez Karolę Małgorzatę (ur. Trzęsów, Rostersdorf 22.10.1919 r.).

- b) Guentera (ur. Duesseldorf 25.04.1875 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 8.11.1911 r.) z Inez Marią Cecylią Erną von Woyrsch (ur. Zwanowice k. Brzegu, Schwanowitz b. Brieg 23.09.1891 r.), miał dwóch synów:

- Karola Erdmanna Guentera Huberta (ur. Wrocław, Breslau 2.11.1912 r.);
- Fryderyka Gotthilfa (ur. Berlin 13.10.1914 r.).

2. Bernarda (ur. 14.01.1836 – zm. Nowa Sól, Neusalz 1.04.1886 r.) – żonatego z Marią Miethe (ur. Lubin, Lueben 28.09.1848 – zm. Salzwedel 8.11.1895 r.). Miał troje dzieci:

- a) Hermanna (ur. Polkowice, Polkwitz 11.12.1869 r.);
- b) Leontynę Bernardynę Helenę (ur. Polkowice, Polkwitz 11.02.1873 r.) – żonę (x Berlin 5.07.1894 r.) Gustawa bar. von Hollen (zm. Królewiec, Koenigsberg 7.11.1917 r.), generała kawalerii wojsk niemieckich;
- c) Annę Marię (ur. Nowa Sól, Neusalz 2.02.1881 r.) – żonę (x Poznań 28.09.1904 r.) Karola von Delhaes, właściciela Borówka (Alt Borówko koło Kościana (Kosten) w Wielkopolsce.

2. Linia Erdmanna Gustawa

Założycielem linii był Erdmann Gustaw (ur. Głębowice k. Wołowa, Glumbowitz b. Wohlau 20.03.1782 – zm. Wrocław, Breslau 9.04.1861 r.) – pruski radca wojenny, syn Gustawa Bernarda Fryderyka Erdmanna (ur. 29.12.1746 – zm.

1811 r.) z linii dolnośląsko – czeskiej. Żonaty (x Berlin 11.06.1812 r.) z Natalią hr. von Henckel-Donnersmarck (ur. Berlin 22.04.1789 – zm. Wrocław, Breslau 13.01.1875 r.), miał dwóch synów:

1. Maksa Gustawa Erdmanna Józefa (ur. Głębowice, Glumbowitz 17.07.1816 – zm. Wrocław, Breslau 2.04.1898 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 4.05.1848 r.) z Luizą Marią Pauliną Henriettą Franciszką von Mutius (ur. Poznań 30.06.1823 – zm. Rotherberg 18.02.1894 r.), 2. (x Drezno, Dresden 23.11.1895 r.) z Magdaleną Joanną Wolfradiną von Dallwitz (ur. Wielka Lipa k. Wołowa, Gross Leipe b. Wohlau 6.09.1854 r.) – dzieci nie miał.
2. Melchiora Wiktora Erdmanna (ur. Głębowice, Glumbowitz 3.07.1821 – zm. Naumburg 18.03.1895 r.) żonatego (x Miłoradzice k. Lubina, Muehlraedlitz b. Lueben 20.03.1848 r.) z Amelią hr. von Nostitz (ur. Studnica-Pomorze Środkowe, Grasse-Pommern 14.09.1825 – zm. Bad Oeynhausen 21.09.1910 r.) z Orską (Urschkau) koło Wołowa (Wohlau). Miał dwoje dzieci:

a) Bolka Ludwika Erdmanna Melchiora Juliusza Mikołaja (ur. Wrocław, Breslau 6.04.1853 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich, właściciela majątku Wądroże Wielkie (Gross Wandriss) koło Legnicy (Liegnitz) z folwarkami Augustów (Augustenhof) i Dobrzęcin (Marienhof). Żonaty (x Wądroże Wielkie, Gross Wandriss 27.09.1881 r.) z Wandą Luizą Fanny von Foerster (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 18.05.1861 r.) z Czernicy (Langenau), miał trzech synów:

- Bolka Melchiora Erdmanna Gustawa Maksa (ur. Sulechów k. Zielonej Góry, Zuellichau b. Gruenberg 15.09.1882 – zm. Berlin 5.07.1922 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 7.01.1911 r.) z Heleną Idą Klarą Luizą von Schubert (ur. Berlin 15.09.1890 r.), miał pięcioro dzieci: a) Bolka Erdmanna Konrada Melchiora Karola Konstantyna (ur. Berlin 14.11.1911 r.), b) Małgorzatę Idę Wandę Helenę Erdmutę (ur. Berlin 19.06.1913 r.), c) Konrada Erdmanna Karola Bolka Wiktora (ur. Berlin 4.01.1915 r.), d) Erykę (ur. Berlin 1.10.1916 r.), e) Zygryda (ur. Berlin 24.10.1917 r.).

- Konstantyna Hermanna Bolka Erdmanna (ur. Berlin 29.10.1883 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Hamburg 27.09.1906 r.) z Pauliną (Dolly) Gizelą Marią Croissand-Uhde (ur. Manchester 12.08.1888 r.).

- Maksa Erdmanna Bolka Melchiora (ur. Berlin 7.12.1884 r.) – właściciela Szymanowa (Simsdorf) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonatego (x Berlin 12.03.1912 r.) z Irmgardą Bertą Herminą Anną von Schubert (ur. 29.02.1892 r.) – siostrą Heleny Idy Klary Luizy.

- b) Erdmutę (Erda) Amelię Natalię Luizę Annę Klarę Krystynę (ur. Wrocław, Breslau 12.02.1856 r.) – żonę (x Naumburg 22.05.1883 r.) Franciszka Kaehn (zm. Salzwedel 4.02.1904 r.), radcy prawnego i notariusza.

3. Linia Ludwika Albrechta Juliusza.

Almanach Gotajski jako założyciela tej linii wymienia Ludwika Albrechta Juliusza (ur. 1755 – zm. 1814 r.). Genealogia rodu nie zawiera żadnych informacji o takiej postaci, być może jest on tożsamy z Albrechtem Ludwikiem Erdmannem (ur. 19.06.1755 r.) z dolnośląskiej linii Karola Augusta.

W drugiej połowie XIX wieku Ludwik Erdmann (wnuk założyciela linii ?) (ur. Bolesławiec, Bunzlau 1.09.1842 – zm. Freiburg-Bawaria 27.03.1923 r.) – oficer wojsk niemieckich, był żonaty (x Marburg 25.09.1868 r.) z Bertą Fryderyką Henriettą Elżbietą Nasse (ur. Marburg 6.11.1845 – zm. Trier 26.09.1884 r.). Miał syna – Zygfrieda Fryderyka Wilhelma Erdmanna (ur. Marburg 27.07.1870 r.) żonatego (x Berlin 21.10.1897 r.) z Elżą Hildą Małgorzatą Nasse (ur. Luizenthal-Saarbrücken 6.07.1876 r.).

LINIE SZLACHECKIE

Przedstawiciel linii szlacheckich używający nazwisko „Redern”, nie posiadali w XIX wieku majątków i pracowali w różnych zawodach na terenie całych Niemiec. Na Śląsku prawie nie występowali. Obydwie linie wymarły w ciągu XIX wieku.

1. Linia Jerzego Wilhelma Aleksandra Ernesta

Jerzy Wilhelm Aleksander Ernest von Redern (ur. 19.02.1782 – zm. 2.03.1820 r.), miał syna – Zygmunta (ur. Berlin 23.09.1813 – zm. Berlin 17.02.1865 r.) na którym w linii męskiej wymarła. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Salze 10.05.1836 r.) z Klaudyną von Boisselier (ur. Salze 14.11.1811 – zm. Aschersleben 26.08.1838 r.), 2. (x Brandenburg 17.05.1840 r.) z Jadwigą bar. Digeon von Monteton (ur. 26.12.1820 – zm. Poczdam, Potsdam 23.11.1890 r.), miał tylko z pierwszego małżeństwa córkę – Adolfinę Klaudynę Wilhelminę Selmę (ur. Schoenbeck 14.04.1837), dwukrotnie zamężną: 1. (x Salze 1857 r.) z Adolfem bar. Digeon von Monteton (zm. Grosse Salze 18.03.1876 r.), właścicielem Gosse Salze, 2. (x Salze 1878 r.) z dr Pawłem Hofer, nauczycielem gimnazjalnym.

2. Linia Karola Ludwika Wolhelma Gustawa

Przedstawiciele tej linii posiadali początkowo niewielki majątek Wansdorf w Saksonii, później pracowali głównie w przemyśle i handlu. Linia wymarła na przełomie XIX i XX wieku.

Karol Ludwik Wilhelm Gustaw von Redern (ur. Wansdorf 1.09.1784 – zm. Wansdorf 24.03.1858 r.) – dwukrotnie żonaty: 1. (x Berlin 27.10.1816 r.) z Szarlottą von Guretzky-Kornitz (ur. Luegfeld 16.01.1793 – zm. Wansdorf 21.08.1835 r.), 2. (x Wansdorf 19.01.1839 r.) z Elfrydą von Hugo (ur. Orsk k. Wołowa, Urschkau b. Wohlau 8.07.1806 – zm. Gubin, Guben 27.10.1902 r.), z pierwszą żoną miał dwóch synów: Hermanna (ur. Wansdorf 5.10.1819 – zm. Lipsk 3.07.1886 r.) – generała porucznika wojsk pruskich i Ernesta (ur. Wansdorf 5.08.1835 – zm. Charlottenburg 20.06.1900 r.) – również generała porucznika wojsk niemieckich; z drugą żoną miał córkę Elfrydę Helenę Luizę (ur. Wansdorf 14.11.1839 r.) – żonę (x Poczdam, Potsdam 1.05.1874 r.) z Janem von Brandenstein (zm. Gubin, Guben 10.09.1883 r.) oraz syna – Karola Jana Wilhelma Leopolda Ehrenreicha (ur. Wansdorf 23.10.1847 r.) – generała majora wojsk niemieckich.

Źródła:

Sinapius T. I s. 121-130, T. II s. 187-191

Zedlitz T. IV s. 96-97, 121-124

Gauhen s. 1342

Pilnaček T. III s. 971-972

Uruski T. XV s. 182

Dorst T. II nr 275

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 273

Knothe H.: Gesch. d. Oberlausitzer Adels... s. 447

C.D.S. T. VI nr 44, T. XXXIII s. 42

Genealog. Handbuch s. 697, 706

Wappensagen s. 126-127

Album... s. 567 nr 1723

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 478-479

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 99:1926 s. 460-463

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 714-716

Boehme: Specimen Diplomatarii Redero-Crappiciensis (w:) Diplomatische Beytraege zur Untersuchung der Schlesischen Rechte und Geschichte Th. 3 Berlin 1771 s. 77-138.

Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 209

Reichel: Die Geschichte der Stadt und Herrschaft Gross Strehlitz. (w:) Aus dem Chelmer Lande. Gross Strehlitz 1629 nr 6-12, 1930 nr 3-5.

TABLICE GENEALOGICZNE

PODLINIA DOLNOŚLĄSKO – FRYDLANDZKA

1. Dom Proboszczów.

Jenchin v. Redern
zm. po 1391 r.
wł. Gródka Wleńskiego
i Siedlęcina
|
?
|
Tristram
1428 r. – kupił Proboszczów
|
Marcin
zm. 1487 r.
|

Tristram

Jan
zm. po 1511 r.
wł. Proboszczowa
ż. N. v. Sack
z Piersna
|
Walentyn (I)
wł. Proboszczowa
i Rząśnika
ż. N. v. Zedlitz
|

Walentyn jun. (II)
wł. Proboszczowa
i Rząśnika
ż. Maria Magdalena
v. Rothkirch
z Prusic
|

Jan
wł. Proboszczowa
(założyciel domu
Cierpice ?)

Hiob
wł. Maciejowej, Grudna
i Dolnej Lipy

Walentyn (III)
wł. Proboszczowa
ż. Barbara
bar. v. Zedlitz
z Płoniny
|

Jan Zygmunt
ż. Barbara v. Lest
|
Mikołaj Zygmunt

Walentyn (IV)
zm. 7.04.1655 r.
wł. Proboszczowa
ż. Helena Rozyna
v. Sommerfeld
|

Walentyn Abraham zm. 1690 r. 	Jerzy Zygmunt zm. 1700 r.	Jan Jerzy zm.	Erazm Aleksan- der zm. 1697 r.	Konrad zm. 1707 r.	Baltazar Reinhard zm. 1695 r. ż. N. v. Werten- berg	Otto Leopold zm. 1679 r.	Leon Bernard zm. 1705 r.	Walentyn (V) zginął 1690 r.
Ernest Józef	Rudolf Ignacy	Ignacy	ż. Julianna v. Gaffron					

u. Stradam
ze Stanicy
(ur. 1672 –
zm. 1753 r.)

2. Dom Cierpice.

Jan v. Redern
(syn Walentyna I ?)
ż. (x ok. 1500 r.)
Anna v. Nostitz
|

Jerzy
ż. (x ok. 1520 r.)
Małgorzata v. Borschnitz
|
Jan
ż. Sybilla v. Seidlitz
z Czerńcyc
|
Henryk
wł. Cierpic
i Jagielna
ż. Maria v. Pogrell
z Jagielna
|
Ewa
m. (x ok. 1640 r.)
Jerzy v. Borschnitz
z Prus

N. syn
ż. (x ok. 1520 r.)
N. v. Pogrell
z Grodziszcz
|
N. syn
ż. N. v. Fuchs
ze Szwabii

3. Dom Friedland w Czechach.

Fryderyk v. Redern
z Wyszonowic
zm. 8.03.1564 r.
(syn Jana ?)
prezydent śląskiej kamery
cesarskiej
starosta Dolnego i Górnego
Śląska
1553 r. – kupił Frydlant i Liberec
ż. Salomea v. Schoenaich
ze Szprotawy
|

Jan Jerzy ur. 1540 r. <u>podlinia</u> <u>strzelecko-</u> <u>toszecka</u>	Sebastian zm. 15.05. 1579 r.	Fabian ur. 1549 - zm. 24.09.1572 r. wł. Frydlantu	Krzysztof zm. 1591 r.	Melchior ur. 6.01.1555 - zm. 20.09.1600 r. czł. rady cesarskiej prezydent cesarskiej rady wojennej feldmarszałek wojsk cesarskich „Eques auratus” 1572 r. – wł. Frydlantu ż. (x 1582 r.) Katarzyna	córki: a) Katarzyna zm. 1586 r. m. N. v. Salza b) Anna n. v. Hassenstein c) Judyta zm. 24.05.1591 r. m. N. hr. v. Schlick
--	------------------------------------	--	--------------------------	--	---

v. Schlick
 |
 Krzysztof
 ur. 1591 –
 zm. 1.01.1641 r.
majątki skonfiskowane
 ż. (x 18.04.1634 r.)
 Magdalena v. Hundt

PODLINIA STRZELECKO – TOSZECKA

Fryderyk v. Redern
 z Frydlantu
 zm. 8.03.1564 r.
 ok. 1557 r. – nabył
 Toszek i Pyskowice
 |
 Jan Jerzy
 ur. 1540 – zm. po 1.09.1573 r. /po 30.09./ - sejmik 11
 wł. Toszka, Pyskowic
 i Strzelec Opolskich
 |

Jan Jerzy jun. zm. w młodości	Jerzy zm. 28.12.1598 – zm. 1632 r. 1612 r. – baron wł. Toszka, Pyskowic i Strzelec Opolskich ż. 1. Urszula v. Promnitz (zm. 1575 r.) 2. Małgorzata v. Tschammer z Osetna (zm. 1600 r.) <u>zmarł bez potomków -</u> <u>majątki przejmuje siostra</u>	Małgorzata 1632 r. – przejmuje majątki brata m. Jarosław v. Kolovrat-Liebsteinsky
----------------------------------	---	---

PODLINIA KRAPKOWICKA

Jan v. Redern
 z Wyszonowic
 zm. 22.05.1586 r.
 marszałek dworu biskupiego
 1558 r. – kupił Rozkochów
 1574 r. – kupił Kórnice
 1582 r. – kupił Krapkowice
 ż. Anna v. Logau
 |

Jan Moryc wł. Rozkochowa i Straduni ż. Judyta v. Czettritz	Jan Wolf ur. 1580 – zm. 8.12.1622 r. wł. Krapkowic, Rozkochowa i Straduni ż. Helena bar. v. Tschirnhaus z Bolkowa
---	--

Jerzy Henryk 1669 r. – hrabia wł. Krapkowic, Rozkochowa, Straduni i Dobieszowic ż. Joanna Elżbieta hr. v. Colonna-Fels ze Strzelec Opolskich			Karol Moryc <u>nowa linia</u> <u>dolnośląska</u>
Erdmann I zm. 1722 r. ż. (x 1683 r.) Szarlotta hr. v. Schultz			córki: a) Helena Sigunda Szarlotta m. Henryk hr. v. Promnitz z Grodzictwa b) Maria Elżbieta m. Baltazar Fryderyk bar. v. Logau
Erdmann II zm. 11.01.1729 r. wł. Krapkowic i Dobieszowic ż. (x 9.03.1713 r.) Joanna Małgorzata hr. v. Reuss-Plauen	Karol August (Karol Gustaw) wł. Dobrej <u>linia</u> <u>dolnośląsko-</u> <u>czeska</u>	Szarlotta Filipina m. (x 13.07.1711 r.) Chrystian Ulryk ks. v. Wuertenberg-Oels	
Fryderyk August Erdmann ur. 1.11.1722 – zm. 14.06.1736 r.			Henryk Adolf ur. 10.03.1729 – zm. 28.10.1759 r. wł. Krapkowic, Dobieszowic i Rogowa Opolskiego ż. Helena Renata hr. v. Hoym Henrietta Janetta Julia

„NOWA” LINIA DOLNOŚLĄSKO - ŁUŻYCKA.

Karol Moryc v. Redern syn Jana Wolfa z Krapkowic wł. Spremberg na Łużycach i Małomic 1669 r. – hrabia ż. Marianna Urszula v. Kittlitz			
Henryk Gottlob wł. Małomic ż. (x 2.12.1692 r.) Anna Elżbieta bar. v. Sauerma			
córki: a) Helena Jadwiga m. Karol Maksymilian hr. v. Henckel-Donnersmarck z Tarnowskich Gór b) Eleonora m. N. bar. v. Rechenberg c) Julianna Szarlotta m. Jerzy Fryderyk hr. v. Tenczin d) Urszula Marianna m. (x 1683 r.) Jan Jerzy hr. v. Schoenaich z Siedliska			
Erdmann Gottlob ur. i zm. 1.12.1694 r.	Melchior Gottlob ur. 5.10. 1700 r.	Karol Albrecht ur. 2.10. 1704 r.	córki: a) Henrietta Zofia Elżbieta ur. 8.01.1694 r. b) Ernestyna Luiza Agnieszka ur. 3.06.1697 r. c) Joanna Szarlotta ur. 30.03.1703 r.

d) Wilhelmina Gottlieba
ur. 25.05.1707 r.

LINIA DOLNOŚLĄSKO – CZESKA.

Karol August v. Redern
(Karol Gustaw)
syn Erdmanna I z Krapkowic
ur. 12.09.1691 – zm. 28.08.1778 r.
wł. Dobrej
tajny radca dworu pruskiego
prezydent nadrejnicy opolskiej
ż. (x 4.04.1714 r.) Joanna Eleonora
hr. v. Proesing

|
Erdmann Karol
ur. 13.06.1715 – zm. 1.10.1782 r.
ż. (x 28.01.1739 r.) Fryderyka
Wiktoria Zofia bar. v. Schmettau
z Pomorska

Erdmann Gustaw ur. 30.05. 1742 r. wł. Pełczyna ż. 1. (x 2.05. i Skały 1770 r.) Krystyna Zofia Fryderyka hr. v. Hoch- berg (zm. 28.02. 1772 r.) 2. (x 13.06. 1781 r.) Zofia Karolina Henrietta v. Reichen- bach z Goszcza (zm. 13.06. 1799 r.)	Karol Wilhelm Erdmann ur. 29.06. 1741 - 1796 r. zm. 7.10. rycerz zakonu joannitów wł. Skały i majątków w Czechach ż. (x 7.11. 1763 r.) Erdmunda Szarlotta Eleonora bar. v. Foglar (ur. 28.06.1737 - zm. 1799 r.)	Gustaw Bernard Fryderyk Erdmann ur. 29.12. 1746 r. rycerz zakonu joannitów wł. Chełmca i Kaczorowa ż. (x 1.05. 1781 r.) Henrietta Erdmunda v. Pueckler z Szydłowca	Aleksander Samuel Erdmann ur. 7.01. 1753 r. wł. Gierał- towic ż. (x 31.08. 1786 r.) Erdmunda Karolina v. Boyen	Albrecht Ludwik Erdmann ur. 19.06. 1755 r. wł. Pawło- Wielkich i Małych i Lubski ż. (x 3.06. 1784 r.) Helena Szarlotta v. Kleist (ur. 9.11.1765 - zm. 7.02.1803 r.)	Karol Fryderyk Chrystian Woldemar Erdmann ur. 23.11. 1758 - zm. 30.08. 1795 r.) wł. Koj- szkowa i Warmą- towic ż. (x 20.04. 1790 r.) Wilhel- mina Amalia zu Dohna z Chocia- nowa	córki: a) Natalia Franciszka Felicita ur. 23.07. m. (x 17.01. 1750 r.) 1786 r.) Karol bar. v. Schoenaich b) Karolina Amalia Bernardyna ur. 11.06. 1754 r. m. (x 29.04. 1792 r.) Elias Maksy- milian hr. v. Henckel
			Karol Chrystian Erdmann ur. 29.04. 1792 r.	Karolina Maksymiliana Chrystiana ur. 18.05. 1789 r.		
			Karol Fryde- ryk Ber- nard Adolf ur. 4. 08. 1785 r.	Karol Erdman August Erdman ur. 1787 - zm. 1788 r. Euge- nius ur. 1789 - zm. 1780 r.	Karol Fryde- ryk Ber- nard Ewald ur. i zm. 1792 r.	Karol Ewald Ludwik Erd- man ur. 4.12. 1794 r.

Karol Erdmann Gustaw ur. 20.03.1782 r. <u>linia XIX-XX w.</u>	Gustaw Bernard Erdmund Fryderyk ur. 1.09.1784 r. 	Jan Karol Bernard Ludwik Erdman ur. 1792 - zm. 1793 r.	Henryk Jan Ferdynand Erdmund ur. 15.06.1795 r.	córki: a) Szarlotta Bernardyna Augusta ur. 2.07.1783 r. b) Amalia Krystyna Natalia Maksymiliana Klementyna ur. 29.10.1785 r. c) Fryderyka Wilhelmina Luiza ur. i zm. 1786 r. d) Joanna Erdmunda Bernardyna Klementyna ur. 1790 – zm. 1794 r.
Karol Henryk Bernard Fryderyk Erdman ur. 18.06.1772 r. wł. Chmieleńca w Prusach Wschodnich ż. (x 17.10.1796 r.) Karolina Eleonora Jadwiga v. Katzeler z Cerkiewnika (ur. 3.03.1778 r.)	córki: a) N. ur. 26.04.1785 r. b) Joanna Natalia Krystyna Erdmunda Helena Szarlotta ur. 9.06.1794 r.			
Karol Henryk Emil ur. 21.09.1800 r.	córki: a) Julia Erdmunda Joanna Henryka Karolina Fryderyka Gertruda Matylda ur. 11.08.1797 r. b) N. – ur. 30.01.1803 r.			

XIX – XX WIEK

1. Linia Erdmanna

Erdmann ur. Skała 17.04.1784 - zm. Głogów 7.03.1851 r. ż. (x Rzeczyca 26.07.1830 r.) Bernardyna hr. v. Roedern (ur. Gierałtowice 19.06.1795 – zm. Rzeczyca 28.02.1863 r.) 		
Ryszard ur. Halberstadt 21.08.1831 - zm. Trzęsów 23.10.1887 r. ż. (x Kęblów 11.10.1861 r.) Irmingarda Jadwiga Joanna v. Massow (ur. Kęblów 24.10.1843 - zm. Wrocław 11.12.1913 r.) 		Bernard ur. 14.01.1836 – zm. Nowa Sól 1.04.1886 r. ż. Maria Miethe (ur. Lubin 28.09.1848 – zm. Salzwedel 8.11.1895 r.)
	Hermann ur. Polkowice 11.12.1869 r.	córki: a) Leontyna Bernardyna Helena ur. Polkowice 11.02.1873 r. m. (x Berlin 5.07.1894 r.) Gustaw bar.v. Hollen (zm. Królewiec 7.11.1917 r.)
Fryderyk Erdmann Aleksander ur. Kassel 26.08.1872 r. ż. (x Masslow 28.10.1910 r.)	Guenter ur. Duesseldorf 25.04.1875 r. ż. (x Wrocław 8.11.1911 r.) Inez Maria Cecylia Erna v. Woyrsch	

Eryka bar. v. Langermann u. Erlancamp (ur. Rotenburg 13.12.1887 r.)	(ur. Zwanowice 23.09.1891 r.) Karol Erdmann Guenther Hubert ur. Wrocław 2.11.1912 r.	generał kawalerii wojsk niemieckich b) Anna Maria ur. Nowa Sól 2.02.1881 r. r. m. (x Poznań 28.09.1904 r.) Karol v. Delhaes wł. Borówka
Fryderyk Erdmann Otto Guenter ur. Masslow 6.12.1917 r.	Erdmuta Klara Inez Karola Małgorzata ur. Trzęsów 22.10.1919 r.	

2. Linia Erdmanna Gustawa

Erdmann Gustaw
syn Gustawa Bernarda
Fryderyka Erdmanna
Głębowice 20.03.1782 –
zm. Wrocław 9.04.1861 r.
ż. (x Berlin 11.06.1812 r.)
Natalia hr. v. Henckel-Donnersmarck
(ur. Berlin 22.04.1789 –
zm. Wrocław 13.01.1875 r.)
|

Maks Gustaw Erdmann Józef ur. Głębowice 17.07.1816 - zm. Wrocław 2.04.1898 r. generał porucznik wojsk niemieckich ż. 1. (x Wrocław 4.05.1848 r.) Luiza Maria Paulina Henritta Franciszka v. Mutius (ur. Poznań 30.06.1823 - zm. Rotherberg 18.02.1894 r.)	Melchior Wiktor Erdmann ur. Głębowice 3.07.1821 – zm. Naumburg 18.03.1895 r. ż. (x Miłoradzice 20.03.1848 r.) Amelia hr. v. Nostitz (ur. Studnica 14.09.1825 – zm. Bad Oeynhausen 21.09.1910 r.)
2. (x Drezno 23.11.1895 r.) Magdalena Joanna Wolfradina v. Dallwitz (ur. Wielka Lipa 6.09.1854 r.)	Bolko Ludwik Erdmann Melchior Juliusz Mikołaj (ur. Wrocław 6.04.1853 r.) generał porucznik wojsk niemieckich wł. Wądroża Wielkiego, Augustowa i Dobrzęcina ż. (x Wądroże Wielkie 27.09.1881 r.) Wanda Luiza Fanny v. Foerster (ur. Jelenia Góra 18.05.1861 r.) z Czernicy
	Erdmuta (Erda) Amelia Natalia Luiza Anna Klara Krystyna ur. Wrocław 12.02.1856 r. m. (x Naumburg 22.05.1883 r.) Franciszek Kaehn (zm. Salzwedel 4.02.1904 r.)

Bolko Melchior Erdmann Gustaw Maks ur. Sulechów 15.09.1882 - zm. Berlin 5.07.1911 r.	Konstantyn Hermann Bolko Erdmann ur. Berlin 29.10.1883 r. major wojsk niemieckich ż. (x Hamburg 27.09.1906 r.) Paulina (Dolly) Gizela	Maks Erdmann Bolko Melchior ur. Berlin 7.12.1884 r. wł. Szymanowa ż. (x Berlin 12.03.1912 r.) Irmagarda Berta Hermina
---	--	--

major wojsk
niemieckich
ż. (x Berlin 7.01.1911 r.)
Helena Ida Klara Luiza
v. Schubert
(ur. Berlin 15.09.1890 r.)
|

Maria Croissand-Uhde
(ur. Manchester 12.08.1888 r.)

Anna v. Schubert
(ur. 29.02.1892 r.)

Bolko Erdmann
Konrad Melchior
Karol Konstantyn
ur. Berlin
14.11.1911 r.

Konrad Erdmann
Karol Bolko Wiktor
ur. Berlin 4.01.1915 r.

Zygfred
ur. Berlin
24.10.1917 r.

córki:
a) Małgorzata Ida Wanda
Helena Erdmuta
ur. Berlin 19.06.1913 r.
b) Eryka
ur. Berlin 1.10.1916 r.

REDLITZ

zob.

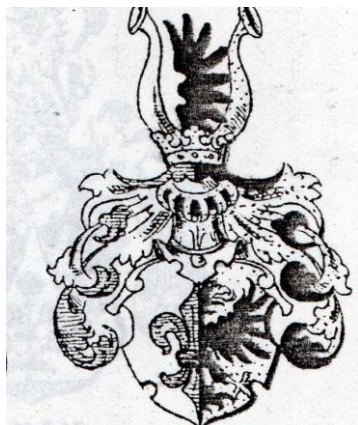
RAEDLITZ

REDLO

zob.

RAEDLITZ

REDTEL

Herb nobilitacyjny

W 1790 roku (23.12.) pruskie szlachectwo otrzymał Karol Gotlieb Redtel (zm. 13.09.1800 r.), radca nadrejencji wrocławskiej i jego syn – Karol, w 1809 roku asesor rejencji, w 1837 roku tajny nadradca finansowy rejencji. Ród wymarł na wnuku nobilitowanego – Arnoldzie (zm. 21.01.1837 r.).

Źródła:

Błażek T. III s. 104

REETZ

zob.

RETZ

REGENSBERG

zob.

REINSBERG

REGENSPERG

zob.

REINSBERG
REGER

zob.

REGERN

REGERN (REGER von REGERN)

Herb z 1571 r.

Herb z 1629 r.

W 1571 roku (14.01.) dyplom herbowy otrzymali bracia: Kasper, Otmar, Sebastian, Jerzy i Jan Reger. Szlachectwo czeskie otrzymał w 1577 roku Henryk von Regern, właściciel majątków na Morawach w okolicy Hradec Kralove i w latach 1551 – 1570 kanclerz hrabstwa kłodzkiego..

W 1629 roku (20.09.) potwierdzenie szlachectwa ze zmianą herbu i predykatem „von Regern” otrzymali bracia: Wilhelm – kapitan wojsk cesarskich i Sebastian – sędzia. Używali predykatu jako nazwiska.

Źródła:

Błażek T. III s. 104

Aelarius G.: Glaciographia oder Glaetzische Chronica... Leipzig 1625 s. 375

REGIUS

zob.

KOENIGSDORFF REGLER

Herb nobilitacyjny

W 1778 roku (19.02.) pruskie szlachectwo otrzymał Ludwik Wilhelm Regler, pułkownik korpusu inżynierskiego i komendant Kłodzka (Glatz) pochodzący z Marchii. W 1788 roku był dyrektorem IV departamentu Ministerstwa Wojny. Żonaty z (x 1767 r.) Chrystianą Zofią Wilhelminą bar. von Richthofen. Zmarł 14.07.1792 roku w stopniu generała majora wojsk pruskich.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 98

Błażek T. III s. 104

REHDIGER

zob.

RHEDIGER

REHWEIN

zob.

RAWEIN

REIBNITZ
(RYBICZ, RYBNICZ)

Herb rodowy

Herb szlachecki

Herb baronowski 1724 r.

Stary ród śląski pochodzący z Rybnicy (Reibnitz) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). W średniowieczu używali nazwiska w formie „Rybicz” i „Rybnicz”.

Według legendy rodowej protoplasta rodu przbył na Śląsk na początku XIII wieku w orszaku świętej Jadwigi. T. Jurek nie wymienia ich wśród przybyszy, uznając za ród miejscowy. W 1241 roku w bitwie pod Legnicą w najbliższym otoczeniu księcia Henryka II Pobożnego miało brać udział trzech przedstawicieli tego rodu: Konrad, Jan i Tymo. Jan (Johann) w 1245 roku miał być rycerzem zakonu krzyżackiego w Chełmnie (Kulm).

Pierwsza źródłowa informacja pochodzi z 1271 roku – w dokumentach jest wymieniany Jesco de Rybicz a w 1288 roku – Henricus de Rybnicz. W XIV wieku pojawia się w dokumentach dużo osób tego rodu których jednak nie można połączyć z sobą. Dopiero od drugiej połowy XIV wieku można ustalić genealogię rodu. W tym czasie w dokumentach występuje siedmiu braci, prawdopodobnie synów rycerza Konrada, występującego w dokumentach w latach 1335 – 1364 , właściciela Kubic (Kaubitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Sześciu z nich było założycielami oddzielnych linii:

1. Hentschel – założyciel linii z Roztoki (Rohnstock) w księstwie jaworskim;
2. Konrad – założyciel linii z Kubic (Kaubitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein);
3. Nicol – założyciel linii z Wiadrowa (Wederau) w księstwie jaworskim;

4. Piotr – około 1380 roku duchowny;
5. Henryk – założyciel linii z Rybnicy (Reibnitz);
6. Dyprand – założyciel linii z Sokoli (Falkenberg) w księstwie jaworskim;
7. Tymo – założyciel linii z Kłonic (Klonitz) w księstwie jaworskim.

W bitwie pod Grunwaldem w 1410 roku, po stronie krzyżackiej brało udział sześciu przedstawicieli tego rodu: Hannus, Wilhelm, Konrad, Nickel, Jorge i Heyncze. Konrad jun. – syn Konrada z Kubic (Kaubitz) był chorążym jednego z oddziałów śląskich.

W Polsce znani pod nazwiskiem „Reibnitz” i „Rybnicz” pochodzili głównie z linii prusko – kurlandzkiej.

I. LINIA Z ROZTOKI (ROHNSTOCK).

Założyciele był najstarszy z braci – rycerz Hentschel (zm. przed 1395 r.). W 1374 roku występuje w dokumentach jako właściciel tej miejscowości. Miał czworo dzieci: Jana (Hans) – zmarłego przed 1395 rokiem, Małgorzatę – występującą w dokumentach w 1424 roku, Mikołaja (Nicol) i Henryka – zmarłego po 1424 roku.

Mikołaj (Nicol) (zm. przed 1424 r.) – w 1395 roku właściciel Roztoki (Rohnstock), żonaty (x przed 1396 r.) z Ilzą von Ronau miał dwoje dzieci: Mikołaja jun. (Nicol) i Małgorzatę – znaną z dokumentów z 1452 roku.

Mikołaj jun. (Nicol) (zm. przed 1452 r.) – w 1438 roku właściciel Roztoki (Rohnstock), żonaty z Anną von Schweinichen (zm. po 1452 r.) posiadał czworo dzieci: Jana (Hans) – w 1452 roku właściciela Roztoki (Rohnstock), Barbarę (zm. po 1452 r.), Krzysztofa, Annę (zm. po 1452 r.) i Małgorzatę (zm. po 1452 r.).

Krzysztof (zm. 17.01.1487 r.) – młodszy syn Mikołaja jun., w 1452 roku właściciel Roztoki (Rohnstock), żonaty z Marią N. (zm. po 1494 r.), miał siedmioro dzieci:

1. Jana (Hans) (zm. po 1495 r.) – właściciela Goczałkowa (Gutschdorf) w księstwie świdnickim, który w 1495 roku sprzedał Konradowi von Hochberg;
2. Krzysztofa jun. (zm. po 1499 r.) – w 1497 roku sprzedał Roztokę (Rohnstock) Konradowi von Hochberg, w 1499 roku był właścicielem Rochowa (Armenruh) koło Złotoryi (Goldberg);
3. Mikołaja (Nicol) (zm. po 1534 r.) – właściciela Twardocic (Harpersdorf) koło Złotoryi (Goldberg), żonatego (x przed 1508 r.) z Katarzyną N. Miał dwóch synów: Joachima (zm. po 1552 r.) – w 1539 roku sprzedał Twardocice (Harpersdorf) Janowi von Borwitz i Krzysztofa (zm. po 1548 r.) – w 1548 roku sprzedał Nagórze (Neundorf) koło Lwówka (Loewenberg);
4. Baltazara (zm. po 1504 r.);
5. Melchiora (zm. przed 1533 r.), który odziedziczył po bracie Krzysztofie jun. Rochów (Armenruh) i w 1505 roku sprzedał ten majątek. Żonaty

z Barbarą von Netz (x przed 1516 r.) miał córkę – Urszulę, znaną z dokumentów z lat 1521 – 1533.

6. Barbarę – żonę (x 1494 r.) Jerzego von Adelsbach;

7. Urszulę – żonę (x 1505 r.) Mikołaja von Pannwitz.

Linia z Roztoki (Rohnstock) wymarła na Joachimie (zm. po 1552 r.) synu Mikołaja z Twardocic (Harpersdorf).

II. LINIA Z KUBIC (KAUBITZ).

Rycerz Konrad (zm. przed 1385 r.), brat Hentschla, znany z dokumentów z lat 1349 – 1377, założyciel linii z Kubic (Kaubitz) miał trzech synów: Konrada – rycerza zakonu krzyżackiego i w 1412 roku właściciela Tuszy (Hennersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) oraz Henryka i Marka (Marcus) którzy linię tą podzielili na dwa domy: Kubice (Kaubitz) – wymarły około 1630 roku i Jeszkotle (Jaeschkittel) koło Strzelina (Strehlen) – od 1595 roku na Górnych Łużycach i wymarły w drugiej połowie XIX wieku.

1. Dom Kubice (Kaubitz).

Henryk (zm. po 1419 r.) – średni syn Konrada, starosta Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), w 1403 roku był właścicielem Kubic (Kaubitz) a w 1416 roku kupił Karczowice (Tadelwitz). Żonaty z Małgorzatą N. posiadał pięciu synów:

1. Henryka jun. (II) (zm. po 1438 r.) – w 1433 roku sędziego dworskiego we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Katarzyną von Gans miał syna – Henryka (III) (zm. przed 1494 r.), w 1461 roku właściciela Pristram (?) koło Niemczy (Nimptsch) i w 1480 roku części Kubic (Kaubitz). Jego synem był Jerzy, żonaty z Małgorzatą N., wdową po N. von Tschanswitz;
2. Jerzego (zm. po 1457 r.) – w 1457 roku sprzedał Karczowice (Tadelwitz);
3. Mikołaja (Nicol) (zm. przed 1449 r.) – w 1437 roku właściciela części Kubic (Kaubitz), w 1446 roku – właściciela Przeworna (Prieborn) koło Strzelina (Strehlen);
4. Dypranda (zm. 29.08.1449 r.) – sędziego dworskiego we Wrocławiu (Breslau) i w 1445 roku przedstawiciela (posła) Wrocławia (Breslau) w Pradze. Żonaty (x ok. 1444 r.) z Barbarą von Jenckwitz – dzieci nie posiadał;
5. Jana (I) (zm. po 1462 r.) – w 1433 roku właściciela Kubic (Kaubitz). Żonaty (x ok. 1437 r.) z N. von Redern, miał dwóch synów: Jana (II) (Hans) i Mikołaja (Nicol).

Młodszy – Mikołaj (zm. po 1495 r.), w 1480 roku posiadał część Kubic (Kaubitz) a w 1495 roku – Kałuży (Klein Belmsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Starszy syn Jana (I) – Jan (II) (zm. przed 1483 r.), w 1467 roku właściciel Kubic (Kaubitz) i w 1479 roku – Jasienicy (Heinzendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1467 r.) z Barbarą von Stosch, 2. (x ok. 1474 r.) z Katarzyną N., z pierwszą żoną miał dwóch

synów: Krzysztofa (zm. po 1514 r.) – kanonika wrocławskiego i Dypranda, z drugą żoną: córkę – Katarzynę, żonę Jana von Zugk oraz syna – Jana (III). Dyprand i Jan (III) kontynuowali ród.

a) Potomstwo Dypranda

Dyprand (zm. przed 1498 r.) – syn Jana (II) z pierwszego małżeństwa, w 1495 roku był właścicielem części Kubic (Kaubitz). Żonaty (x ok. 1487 r.) z Anną von Logau miał syna – Jana (IV) i dwie córki: Małgorzatę (zm. 1.11.1547 r.) – żonę Adama von Reideburg i Dorotę (zm. po 1498 r.).

Jan (IV) (zm. przed 1563 r.) – w 1511 roku właściciel Kubic (Kaubitz), żonaty z Barbarą von Sommerfeld (zm. po 1587 r.) posiadał czworo dzieci:

1. Jana (VI) (zm. przed 1577 r.) – w 1563 roku właściciela Kałuży (Klein Belmsdorf), żonatego z Barbarą von Pannwitz (zm. po 1583 r.). Posiadał córkę – Ewę, żonę (x 1591 r.) Melchiora von Reideburg;
2. Annę – żonę (x 1563 r.) Jana von Hoff zwanego Schnorbein;
3. Dypranda (zm. przed 1598 r.) – w 1563 r. właściciela Kubic (Kaubitz), żonatego z Elżbietą von Zedlitz. Miał czworo dzieci: Jana (VIII) – zmarłego przed 1598 rokiem, Dypranda jun. który w 1598 roku sprzedał Kubice (Kaubitz) Walentynowi Frank, Daniela (zm. 1624 r.) – w 1609 roku kupił Dolny Miłków (Nieder Arnsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty z Zuzanną von Poser, jego syn – Jerzy Fryderyk (zm. ok. 1630 r.) był ostatnim przedstawicielem domu Kubice (Kaubitz) oraz Helenę – żonę (x 1599 r.) Adama von Braun;
4. Daniela (zm. przed 1585 r.) – w 1563 roku właściciela Wojnowic (Wonnwitz) koło Strzelina. Żonaty z Małgorzatą von Sommerfeld miał syna – Krzysztofa (ur. 1562 – zm. 15.01.1617 r.), który w 1607 roku sprzedał majątek ojca Adamowi von Seydlitz. Żonaty (x 1603 r.) z Ewą von Poser, miał syna – Jana (IX), zmarłego w młodości.

b) Potomstwo Jana (III)

Jan (III) (zm. przed 1518 r.) – syn Jana (II) a brat Dypranda, w 1490 roku był właścicielem Jasienicy (Heinzendorf). Żonaty z Małgorzatą von Brinnig, miał dwie córki: Urszulę – żonę (x 1536 r.) Fryderyka von Bawor (Pafor) i Krystynę – znaną z dokumentów z 1536 roku, oraz dwóch synów: Jana (V) i Fryderyka.

Młodszy – Fryderyk (zm. przed 1565 r.) w 1558 roku był właścicielem Gryżowa (Greisau) w księstwie nyskim. Prawdopodobnie miał dwoje dzieci: Krystynę (zm. po 1585 r.) – żonę Mikołaja von Hoff zwanego Schnorbein i Fryderyka jun. (zm. po 1568 r.) – właściciela Nowolesia (Polnisch Neudorf) koło Strzelina (Strehlen), żonatego z Małgorzatą von Schindel.

Starszy syn Jana (III) – Jan (V) (zm. przed 1560 r.) – 1518 roku właściciel Jasienicy (Heinzendorf), żonaty z Anną von Pogrell (zm. po 1560 r.), miał dwóch synów::

1. Jana (VII) (zm. przed 1603 r.) – w 1565 roku właściciela Szklar (Glaesendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty z Małgorzatą von Schmolz, miał córkę – Annę, prawdopodobnie zmarłą w młodości.
2. Dawida (ur. 1535 – zm. 9.09.1604 r.) – w 1582 roku kupił Niedźwiednik (Baerwalde) koło Ząkowic Śląskich (Frankenstein) który w 1598 roku sprzedał Adamowi von Kuel. Żonaty trzykrotnie: 1. z Małgorzatą von Wachtel, 2. z Zuzanną von Korkwitz (zm. przed 1600 r.), 3. z Elżbietą von Sebottendorf, dzieci nie posiadał.

2. Dom Jeszkotle (Jaeschkittel).

Założycielem tego domu był Marek (Marcus) (zm. po 1428 r.) – syn Konrada i brat Henryka z Kubic (Kaubitz), znany z dokumentów z lat 1385 – 1428. Był właścicielem Jeszkotli (Jaeschkittel) koło Strzelina (Strehlen), których część w 1428 roku sprzedał Jerzemu von Schellendorff.

Prawdopodobnie jego synami byli bracia: Jerzy, Marek (Marcus) jun. i Henryk. Średni – Marek jun. (zm. po 1477 r.) w 1466 roku sprzedał swoją część Jeszkotli (Jaeschkittel). Żonaty z Jadwigą von Czirn, miał syna – Jana (Hans) (zm. po 1475 r.) i córkę – Katarzynę, żonę (x 1469 r.) Konrada von Reideburg.

Potomstwo Jerzego posiadało Podgaj (Pudigau) i Lipową (Leipitz) koło Strzelina (Strehlen), zaś potomstwo Henryka – Piotrowice Nyskie (Peterwitz) w księstwie nyskim.

a) Potomstwo Jerzego

Jerzy (zm. przed 1461 r.) – właściciel Jeszkotli (Jaeschkittel), starosta Niemczy (Nimptsch), w 1433 roku (20.07.) kupił od Andrzeja von Hollatsch folwark Podgaj (Pudigau), w 1445 roku Wilków (Wilkau) w księstwie świdnickim. Żonaty z Małgorzatą von Schellendorf (zm. po 1461 r.) miał pięcioro dzieci:

1. Annę – żonę (x 1473 r.) Jana von Gellhorn;
2. Adama (zm. przed 1472 r.) – w 1461 roku właściciela Podgaja (Pudigau);
3. Dypranda (zm. po 1506 r.) – w 1466 roku właściciela (Wilkau). W 1478 roku (13.05.) kupił od Mikołaja von Nimptsch majątek Lipową (Leipitz).
4. Mikołaja (Nicol) (zm. przed 1521 r.) – w 1461 roku właściciela Podgaja (Pudigau), w 1506 roku odziedziczył po swoim bracie Dyprandzie Lipową (Leipitz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią von Poser, 2. z Małgorzatą von Niemitz. Z pierwszą żoną miał syna – Jana i córkę – Jadwigę, żonę (x 1528 r.) Krzysztofa von Reichel, z drugą żoną miał syna – Kaspra.

a) Jan (Hans) (zm. przed 1538 r.) – w 1507 roku był właścicielem Podgaja (Pudigau). Żonaty (x 1507 r.) z Barbarą von Kalteborn, miał synów: Jana jun. (zm. po 1555 r.), który w 1541 roku (23.07.) kupił od Henryka von Korkwitz górny folwark i majątek Korzękwice (Korkwitz) w księstwie nyskim a w 1542 roku (7.03.) sprzedał Podgaj (Pudigau) Janowi von Logau., oraz Krzysztofa występującego w dokumentach w 1538 roku.

- b) Kasper (zm. przed 1538 r.) – syn Mikołaja z drugiego małżeństwa i przyrodni brat Jana, w 1521 roku posiadał Lipową (Leipitz) i część Podgaja (Pudigau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Jadwigą von Tschetsch, 2. z Katarzyną von Zedlitz, z pierwszą żoną posiadał dwóch synów: Dypranda i Kaspra jun., z drugą – syna Marcina i siedem córek:
- - Urszulę – żonę (x 1552 r.) Kaspra von Kaltenborn;
 - - Annę – żonę (x 1552 r.) Ernesta von Tschetsch;
 - - Małgorzatę – żonę (x 1552 r.) Jana von Tschetsch;
 - - Elżbietę – żonę (x 1551 r.) Krzysztofa von Pogrell;
 - - Ewę – żonę (x 1562 r.) Adama von Borseck zwanego Napolskim;
 - Krystynę – żonę Wilhelma von Reichel;
 - Jadwigę – dwukrotnie zamężną: 1. z (x 1565 r.) Janem von Leining, 2. z Aleksandrem von Portugal.
 - - Dyprand (zm. przed 1570 r.) – syn Kaspra z pierwszego małżeństwa, w 1538 roku był właścicielem Lipowej (Leipitz). Żonaty (1545 r.) z Urszulą von Reideburg miał syna – Kaspra (zm. 19.08.1585 r.), w 1567 roku komornika książęcego dworu biskupiego, w 1570 roku właściciela Lipowej (Leipitz). Żonaty (x 22.09.1570 r.) z Urszulą von Stentsch, miał tylko córkę Urszulę, żonę (x 1587 r.) Karola von Niemitz. Majątek Lipowa (Leipitz) został w 1591 roku sprzedany przez wdowę po Kasprze (Urszulę von Stentsch) swojemu zięciowi Karolowi von Niemitz, który następnie sprzedał go Jerzemu von Seydlitz.
 - - Kasper jun. (zm. 1557 r.) – brat Dypranda a drugi syn z pierwszego małżeństwa Kaspra, był właścicielem majątku Jezierzyce Małe (Klein Jeseritz) koło Strzelina (Strehlen), nie był żonaty i po jego śmierci majątek ten odziedziczył przyrodni brat – Marcin.
 - - Marcin (zm. 1565 r.) – syn Kaspra z drugiego małżeństwa, odziedziczył po Kasprze jun. Jezierzyce Małe (Klein Jeseritz), które w 1560 roku sprzedał Fryderykowi von Gregersdorf z Dankowic (Dankwitz). Był też właścicielem Siemianowa (Tiefensee) koło Strzelina (Strehlen), które w 1562 roku (29.08.) sprzedał Piotrowi von Tschetsch.
5. Krzysztofa (zm. po 1519 r.) – czwarty, najmłodszy syn Jerzego z Jeszkotli (Jeschkittel), w 1461 roku był właścicielem części Podgaja (Pudigau) a w 1475 roku – właścicielem Kietlina (Kittelau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Anną von Pogrell miał syna – Adama (zm. przed 1506 r.), zmarłego w młodości i trzy córki: Małgorzatę (ur. 1475 – zm. 1539 r.) – żonę (x 1495 r.) Jerzego von Logau, Annę – żonę (x 1506 r.)

Jerzego von Senitz i Ewę – żonę (x 1501 r.) Jana von Seydlitz. Majątek Kietlin (Kittelau) odziedziczyły córki.

b) Potomstwo Henryka

Henryk (ur. przed 1448 – zm. 15.03.1499 r.) – brat Jerzego i Marka, marszałek dworu biskiego, w 1448 roku właściciel Jeszkotli (Jaeschkittel), w 1476 roku (20.04.) za wierną służbę biskupom, otrzymał majątek w Piotrowicach Nyskich (Peterwitz) w księstwie nyskim. Żonaty dwukrotnie: 1. z Jadwigą von Salisch, 2. z Anną von Pueckler, z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci:

1. Henryka jun. – kontynuatora rodu;
2. Małgorzatę – żonę (x 1496 r.) Jerzgo von Wrbinski;
3. Agnieszkę – dwukrotnie zamężną: 1. z Zygmuntem von Stolz z Gostomii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt), 2. z Jarosławem Strzelą;
4. Mikołaja (Nicol) (zm. przed 1510 r.) – w 1500 roku właściciela Kałkowa (Kalkau) w księstwie nyskim. Żonaty (x 1498 r.) z Elżbietą von Logau (zm. po 1510 r.) miał troje dzieci: Moryca (zm. po 1524 r.) – w 1524 roku właściciela Kałkowa (Kalkau), Jana (Hans) (zm. po 1545 r.) – w 1537 roku właściciela Karłowic Małych (Klein Carlowitz) koło Grodkowa (Grottkau), które kupił (23.08.1537 r.) od Aleksandra von Tschammer, oraz Różę – żonę (x 1526 r.) Bonawentury von Bernhart. Prawdopodobnie synem Jana był Achatius (zm. 1574 r.) – właściciel majątku w Karłowicach (Carlowitz).
5. Barbarę (zm. po 1501 r.).

Z drugiego małżeństwa Henryk miał syna – Jana (Hans) (zm. po 1511 r.) – w 1508 roku komornika księstwa biskupiego. Żonaty z Małgorzatą N. (zm. po 1544 r.) miał cztery córki:

- a) Małgorzatę – żonę (x 1544 r.) swojego kuzyna Jana von Reibnitz,
- b) Urszulę (zm. Przed 1544 r.),
- c) Annę (zm. po 1544 r.)
- d) Barbarę (zm. po 1549 r.) – żonę Jana (Hans) von Elbel.

Kontynuator rodu – Henryk jun. (zm. po 1551 r.) – w 1535 roku sprzedał (część ?) Jerzemu von Wrba Piotrowice Nyskie (Peterwitz). Żonaty z Katarzyną von Seber, miał trzech synów: Henryka (zm. po 1541 r.) – w 1540 roku właściciela majątku w Nieder Langenau w księstwie nyskim (?) a w 1541 roku mieszkał w Głuchołazach (Ziegenhals); Aleksandra – w 1529 roku właściciela majątku w Piotrowicach Nyskich (Peterwitz). Żonaty z Salomeą N. (zm. po 1541 r.) miał córkę – Kunegundę (zm. po 1541 r.); Jana – w 1541 roku właściciela majątku w Piotrowicach Nyskich (Peterwitz) a w 1544 roku właściciela Chróściny Nyskiej (Falkenau), którą otrzymał prawdopodobnie w wianie żony. Żonaty (x 1544 r.) ze swoją kuzynką (córką stryja Jana) Małgorzatą von Reibnitz, miał syna Jana jun. (zm. po 1587 r.) – żonatego z Marią von Amseldorf.

3. Dom łżycki.

Dawid (zm. po 1608 r.) syn Jana jun., w 1595 roku kupił majątek Altenforst na Łużycach.

Żonaty z Marią von Prittwitz, miał córkę – Katarzynę, żonę (x po 1628 r.) Kaspra Jerzego von Berge oraz dwóch synów: Jana Kaspra i Albrechta.

Jan Kaper (ur. 1596 – zm. 1635 r.) – kapitan wojsk duńskich, żonaty (x 12.12.1630 r.) z Brygidą von Brahe, nie miał dzieci.

Albrecht (zm. 26.12.1678 r.) – w 1652 roku sprzedał Altenforst i kupił Kemnitz. Żonaty z Marią von Prittwitz, miał dwie córki i trzech synów:

1. Joannę Jadwigę (ur. 16.04.1659 – zm. 5.11.1679 r.) – żonę Bartla von Kracht;
2. Marię Zofię – żonę (x 1685 r.) Joachima Henryka von Lossau;
3. Jana Albrechta (zm po 1719 r.) – w 1692 roku właściciela Kemnitz a w 1693 roku – właściciela Niewerle. Żonaty był z Ewą Heleną von Pannwitz;
4. Kaspra Krzysztofa (zm. po 1698 r.) – właściciela części Kemnitz, żonatego z Barbarą von Pannwitz;
5. Jana Gottloba (ur. 13.12.1662 – zm. 22.07.1742 r.) – w 1692 roku właściciela Niewerle a w 1735 roku właściciela Zilmsdorf. Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą Zofią von Stolzenberg, 2. z Barbarą Zofią von dem Heyde, miał sześćoro dzieci:
 - a) Helenę Zofię – żonę Gottloba von Sternstein;
 - b) Agnieszkę Małgorzatę – żonę Sebastiana Henryka von Sternstein;
 - c) Eleonorę Zofię – żonę (x 29.11.1735 r.) Karola Fryderyka von Klitzing;
 - d) Gottloba Ferdynanda (zm. 1755 r.) – w 1720 roku porucznika wojsk saskich, w 1742 roku właściciela Zilmsdorf, w 1754 roku majątek przekazał swojemu bratankowi Janowi Gottlobowi;
 - e) Gottloba Zygmunta – zmarłego 16.07.1721 roku w czasie studiów w Lipsku (Leipzig);
 - f) Jana Kaspra (ur. 1691 – zm. 25.12.1724 r.) – w 1722 roku kapitana wojsk saskich. Żonaty z Małgorzatą Eleonorą von Zeschwitz (zm. 1748 r.), miał syna – Jana Gottloba (12.06.1724 – zm. 1812 r.), w 1755 roku właściciela Zilmsdorf. Żonaty dwukrotnie: 1. z N. von Briesen, 2. (x 24.02.1763 r.) z Filipiną Katarzyną von Sternstein, miał pięćoro dzieci:
 - Henriettę Szarlotę – żonę (x po 1766 r.) N. von Heldreich;
 - Joannę Elżbietę – żonę N. Schloegel;
 - Szarlotę Dorotę – żonę generała majora wojsk pruskich N. von Brochowski;
 - Henryka Aleksandra (ur. 1755 – zm. 21.05.1843 r.) – w 1785 roku pruskiego radcę wojennego, żonatego z Beatą von Briesen (zm. 1803 r.);

- Jana Hermann (ur. 14.03.1774 – zm. 9.03.1853 r.) – w 1823 roku właściciela Zilmsdorf. Żonaty z Joanną von Meyer z Knonowa, miał sześcioro dzieci na których ród wymarł:

Hermannna (ur. 19.06.1797 – zm. 28.01.1852 r.) – w 1840 roku właściciela części Zilmsdorf;

Juliusza Henryka (ur. 27.11.1798 – zm. 26.09.1862 r.) – w 1836 roku właściciela Holzkirch. Żonaty (x 4.12.1831 r.) z Adelajdą von Gersdorff, nie miał dzieci i adoptował swoją bratanicę Matyldę, której przekazał majątek;

Alberta Teodora (ur. 1801 – zm. 2.10.1862 r.) – geometrę, porucznika wojsk austriackich. Żonaty (x 1830 r.) z Adelajdą Hesse, miał córkę – Matyldę (ur. 14.08.1836 – zm. 21.10.1888 r.) adoptowaną przez stryja Juliusza Henryka, odziedziczyła po nim Holzkirch. Zameżna z Gustawem von Moser, znanym w tym czasie komediopisarzem.

Bruno Woldemara (ur. 1804 – zm. 1822 r.);

Marię Antonię (ur. 21.09.1811 – zm. 5.11.1881 r.) – żonę Roberta Lincke. Po śmierci ojca w 1853 roku odziedziczyła majątek ojca Zilmsdorf.

III. LINIA Z WIADROWA (WEDERAU).

Założycielem tej linii był trzeci z braci – Mikołaj (Nicol), w 1351 roku właściciel Wiadrowa (Wederau) i Bolkowic (Polkau) w księstwie jaworskim. Linia podzieliła się na cztery domy: Wiadrów (Wederau) – wymarły w XIX wieku, Bolkowice - Brennik (Polkau - Prinsnig) – wymarły w XVII wieku, Krzyżowa (Kreisau) – wymarły w początkach XIX wieku i dom baronowski – istniejący jeszcze w XX wieku.

Mikołaj (Nicol) (zm. przed 1374 r.) – w 1351 roku (12.06.) kupił Wiadrów (Wederau). Żonaty z Anną N. (zm. po 1392 r.) miał siedmiu synów:

1. Jana sen. – założyciela domu Górny Wiadrów (Ober Wederau), wymarłego w XVI wieku, z którego wydzielił się dom Krzyżowa (Kreisau);
2. Henryka (zm. przed 1409 r.) – w 1834 roku współwłaściciela Wiadrowa (Wederau) i Bolkowic (Polkau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Małgorzatą von Seyfriedau (zm. przed 1386 r.), 2. z Beatą von Owsker (?), miał sześcioro dzieci na których jego potomstwo wymarło: Małgorzatę – żonę (x 1396 r.) Jana von Czirn; Annę – w 1399 roku zakonnicę; Jana – 1409 roku właściciela Wiadrowa (Wederau), żonatego z Anną von Ronau; Dypranda – znanego z dokumentów z lat 1408 – 1436; Konrada i Mikołaja (Nicol). Dwaj ostatni zginęli w wojnie husyckiej 14.06.1430 roku.
3. Mikołaja (Nicol) jun. – występującego w dokumentach w latach 1385 – 1425, prawdopodobnie nieżonatego;

4. Guenzela – założyciela domu Wiadrów (Wederau), z którego wydzielił się dom Bolkowice – Brennik (Polkau-Prinsnig) oraz linia baronowska;
5. Konrada – występującego w dokumentach w latach 1394 – 1399;
6. Zygmunta – występującego w dokumentach w latach 1394 – 1396;
7. Tyme – w 1402 roku rycerza zakonu joannitów i w 1412 roku komtura komandorii w Strzegomiu (Striegau).

1. Dom Górny Wiadrów (Ober Wederau).

Założycielem tego domu był najstarszy syn Mikołaja (Nicol) – Jan sen. (I) (zm. przed 1420 r.), w 1374 roku właściciel Wiadrowa (Wederau), w 1408 roku (21.06.) kupił od braci Henryka, Mikołaja (Nicol) i Konrada von Seydlitz zwanych Hund, folwark zwany Hundhof w Górnym Wiadrowie (Ober Wederau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną N., 2. z Jadwigą N. (zm. po 1420 r.) miał siedmioro dzieci: Jana (II) – właściciela Wiadrowa (Wederau), znanego z dokumentów z lat 1422 – 1427; Piotra – kontynuatora rodu; Wolfarta i Mikołaja – którzy zginęli razem ze swoimi kuzynami w wojnach husyckich 14.06.1430 roku, Małgorzatę – zakonnicę, Barbarę – żonę (x 1437 r.) Ulryka von Seydlitz i Agnieszkę – żonę (x 1445 r.) Jana von Schellendorff.

Piotr (zm. po 1462 r.) – w 1436 roku właściciel Górnego Wiadrowa (Ober Wederau), żonaty z Anną von Liebenthal miał czterech synów i dwie córki:

1. Jana (III) (zm. po 1491 r.) – w 1486 roku (24.09.) kupił od Melchiora von Bischoffswerder majątek Barycz (Baritsch) w księstwie jaworskim, który już na początku XV wieku przejściowo należał do Reibnitzów.
2. Krzysztofa (zm. 1516 r.) – odziedziczył po bracie Janie (III) Barycz (Baritsch), który w 1507 sprzedał. Żonaty z Dorotą von Schlieben – dzieci nie miał.
3. Henryka (zm. 10.11.1507 r.) – w 1506 roku właściciela Górnego Wiadrowa (Ober Wederau). Żonaty z Anną von Schlieben, miał czworo dzieci: Henryka jun. (zm. 15.12.1557 r.) – w 1516 roku właściciela Górnego Wiadrowa (Ober Wederau), żonatego z Anną von Schindel; Jana (IV) (zm. po 1557 r.) – w 1529 roku broniącego Wiednia przed armią Solimana, w 1547 roku właściciela Wieruszowa (Wierischau) w księstwie świdnickim, którą miejscowość w 1557 roku (31.12.) sprzedał Abrahamowi von Schindel. Jana (IV) żonatego z Anną von Schindel; Krzysztofa (zm. 19.02.1572 r.) – w 1550 roku właściciela Górnego Wiadrowa (Ober Wederau), żonatego z Małgorzatą von Zedlitz i Annę – żonę (x 1553 r.) Henryka von Praedel.
4. Barbarę – żonę (x 1484 r.) Opitza von Czirn;
5. Małgorzatę – żonę (x 1487 r.) Mikołaja (Nicol) von Polsnitz zwanego Dachs;
6. Mikołaja (Nicol) – założyciela domu Krzyżowa (Kreisau).

Dom Górny Wiadrów (Ober Wederau) wymarł w 1572 roku na Krzysztofie von Reibnitz – synie Henryka. Majątek został przejęty przez dom Wiadrów (Wederau).

2. Dom Wiadrów (Wederau).

Założycielem tego domu był czwarty syn Mikołaja (Nicol) z Wiadowa (Wederau) i brat Jana sen. (I) z Górnego Wiadowa (Ober Wederau) – Guentzel (I) (zm. przed 1420 r.), w 1390 roku właściciel Wiadowa (Wederau). Żonaty z Katarzyną N. (zm. po 1420 r.) miał pięciu synów: Henryka (zm. 1448 r.) – właściciela Bolkowic (Polkau); Konrada – kontynuatora rodu; Jana (zm. 1449 r.) – w 1427 roku rycerza zakonu krzyżackiego, w 1434 roku – komtura w Kłajpedzie (Memel), w 1437 roku – komtura w Grudziądzu (Graudenz) i w 1441 roku – komtura w Świeciu (Schwetz); Albrechta (zm. po 1448 r.) – rycerza zakonu krzyżackiego, w 1448 roku szpitalnika zakonu w Szczytnie (Ortelsburg) i Krzysztofa – założyciela domu Bolkowice (Polkau).

Konrad (zm. przed 1469 r.) – drugi z synów Guentzela, w 1436 roku właściciel Wiadowa (Wederau) był dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą von Brockendorff. 2. z N. von Liebenthal (?). Z pierwszą żoną posiadał troje dzieci: Guentzela (II) (zm. po 1495 r.) – występującego w dokumentach w latach 1469 – 1495; Konrada jun. – którego potomstwo posiadało Wiadrów (Wederau) (zob. potomstwo Konrada jun.); Martę – żonę (x 1469 r.) Jana von Zedlitz. Z drugą żoną miał syna – Jerzego, którego potomstwo posiadało Miłków (Arnsdorf) i Bukowiec (Buchwald) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) (zob. potomstwo Jerzego z Miłkowa).

a) Potomstwo Konrada jun.

Konrad jun. (zm. po 1520 r.) – młodszy syn z pierwszego małżeństwa Konrada, w 1481 roku posiadał Wiadrów (Wederau). Żonaty z Jadwigą von Praedel miał czworo dzieci:

1. Konrada (zm. 13.02.1546 r.) – w 1539 roku właściciela Wiadowa (Wederau);
2. Guentzela (III) (zm. 24.02.1572 r.) - po śmierci brata, właściciela Wiadowa (Wederau). Żonaty z Katarzyną von Schindel miał troje dzieci: Katarzynę – żonę (x 11.05.1567 r.) Krzysztofa von Schweinichen, Annę – żonę (x 1588 r.) Fryderyka von Borsnitz i Guentzela (IV) (zm. 3.08.1596 r.) – w 1573 roku właściciela Wiadowa (Wederau). Był ostatnim męskim potomkiem Konrada jun. Żonaty (x 1584 r.) z Jadwigą von Reibnitz, córką Joachima z linii z Sokolej (Falkenberg) – dom Gniewków (Girlichsdorf) w księstwie jaworskim, która po jego śmierci wyszła za mąż za Daniela von Schaffgotsch. Wiadrów (Wederau) przeszedł w ręce linii z Sokolej (Falkenberg).
3. Małgorzatę – żonę (x 1533 r.) Jerzego von Seydlitz;
4. Katarzynę – żonę (x 1535 r.) Franciszka von Riemben.

b) Potomstwo Jerzego z Miłkowa (Arnsdorf)

Jerzy (I) (zm. przed 1535 r.) – przyrodni brat Konrada jun., w 1491 roku kupił od Henryka von Runge Miłków (Arnsdorf) z Głębockiem (Glausnitz), Karpaczem (Krummhuebel), Płóczkami (Querseiffen) i Ściegnami (Steinseiffen). Żonaty z Krystyną von Reibnitz (zm. po 1535 r.), córką Dypranda z linii z Sokolej (Falkenberg) dom Gniewków (Girlichsdorf) miał trzech synów i dwie córki: Jerzego (II) (zm. po 1552 r.) – w 1535 roku właściciela Miłkowa (Arnsdorf), Jana – kontynuatora rodu, Henryka (zm. przed 1583 r.) – w 1573 roku właściciela Miłkowa (Arnsdorf), żonatego z Anną von Nimptsch która po jego śmierci wyszła za mąż za Jerzego von Reibnitz z linii z Sokolej (Falkenberg) – dom Sokola (Falkenberg) oraz Barbarę – żonę (x 1517 r.) Jana von Czirn i Małgorzatę – znaną z dokumentów z 1532 roku.

Jan (zm. przed 1579 r.) – w 1550 roku był właścicielem Miłkowa (Arnsdorf), w 1573 roku (2.09.) kupił od braci Henryka i Konrada von Zedlitz Bukowiec (Buchwald) razem z Kostrzycą (Quirl) i siedzibą rycerską. Żonaty z Anną von Borwitz (zm. po 1592 r.) posiadał pięcioro dzieci:

1. Jerzego (ur. 1550 – zm. 26.09.1611 r.) – w 1587 roku właściciela Miłkowa (Arnsdorf), Żonaty (x 1578 r.) z Anną von Zedlitz miał cztery córki i syna: Helenę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1603 r.) z Janem von Schindel, 2. z Dietrichem von Zedlitz; Annę – żonę (x 19.07.1601 r.) Fryderyka von Knobelsdorff; Martę (zm. po 1615 r.) – żonę Adama von Unruh; Zuzannę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1603 r.) z Abrahamem von Sommerfeld, 2. z Otto von Hochberg; Jana (zm. 19.12.1654 r.) – w 1587 roku właściciela Miłkowa (Arnsdorf), żonatego (x 25.11.1613 r.) z Barbarą von Zedlitz.
2. Henryka (ur. 1551 – zm. 2.01.1623 r.) – w 1580 roku właściciela Bukowca (Buchwald). Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną von Zedlitz, 2. z Zuzanną von Zedlitz (zm. po 1627 r.), miał z pierwszego małżeństwa córkę Urszulę (ur. 1592 – zm. 2.04.1637 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1610 r.) z Leonardem von Brauchitsch, 2. (x 1621 r.) z Leonardem von Kottwitz, oraz syna – Jana. Z drugiego małżeństwa - dwie córki: Annę – żonę (x 1618 r.) Fryderyka von Nimptsch i Katarzynę (zm. po 1673 r.) – żonę Abrahama von Debschuetz, oraz synów: Fryderyka i Jerzego. Potomstwo wszystkich trzech synów podzieliło majątek na trzy grupy.
3. Krzysztofa (zm. po 1594 r.) – w 1584 roku właściciela Miłkowa (Arnsdorf), żonatego z Barbarą von Zedlitz. Dzieci nie posiadał.
4. Annę – żonę (x 1592 r.) Kaspra von Nimptsch;
5. Krystynę – znaną z dokumentów z 1592 roku.

c) Potomstwo Jana z Bukowca (Buchwald)

Jan (ur. 1593 – zm. 29.12.1678 r.) – syn Henryka z pierwszego małżeństwa, w 1627 roku był właścicielem Bukowca (Buchwald). Żonaty z Marianną von Nostitz miał dwóch synów i trzy córki:

1. Annę Małgorzatę (zm. po 1693 r.);
2. Magdalenę Tugendreich (zm. 1718 r.) – trzykrotnie zamężną: 1. z Oswaldem von Lest, 2. z Henrykiem Gottlobem von Debschuetz, 3. z Melchiorrem Zygmuntem von Seydlitz;
3. Jana Kaspra (ur. 28.02.1635 – zm. 19.10.1681 r.) – w 1663 roku właściciela Bukowca (Buchwald). Od swojego teścia – Jana Jerzego bar. von Berka otrzymał w 1679 roku Ligotę Wielką (Gross Ellguth) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Anną Marią bar. von Berka (zm. po 1684 r.) miał jedyną córkę Urszulę Zofię – żonę (x 1684 r.) Jana Ernesta von Schweinichen.
4. Jana Krzysztofa (ur. 15.12.1637 – zm. 10.02.1690 r.) – w 1684 roku właściciela Bukowca (Buchwald). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 16.03.1666 r.) z Marią Sydonią von Debschuetz, 2. (x 4.12.1684 r.) z Eleonorą Katarzyną von Tschirnhaus, z pierwszą żoną miał dwie córki: Joannę Erdmunde (zm. przed 1692 r.) – żonę Ernesta von Zedlitz (zm. po 1692 r.) i Marię Magdalenę – żonę (x 1692 r.) Wiganda Adolfa von Gersdorff, oraz syna – Jana Leopolda. Z drugą żoną miał syna – Krzysztofa Fryderyka.

Jan Leopold (ur. 1672 – zm. 1735 r.) – w 1713 roku właściciel Bukowca (Buchwald), w 1724 roku (16.07.) otrzymał wraz ze swoim przyrodnim bratem tytuł barona. Żonaty z Rozyną Eleonorą von Netz (zm. 1743 r.) miał syna – Jana Maksymiliana i pięć córek: Joannę – dwukrotnie zamężną 1. (x 6.11.1720 r.) z Joachimem Zygmuntem von Spiller, 2. z Wacławem Zygmuntem von Uechtritz; Rozynę Eleonorę – również dwukrotnie zamężną 1. (x 1729 r.) z Ignacym Gottliebem von Falkenhain, 2. (x 1749 r.) z Janem Jerzym von Loss; Julianę – żonę (x 1757 r.) Zygmunta von Berge; Krystynę Wilhelminę – żonę (x 1757 r.) Jana von Kreckwitz i Fryderykę (ur. 1714 – zm. 20.05.1785 r.) – żonę (x 1760 r.) Henryka Wilhelma bar. von Kottwitz. Ich brat – Jan Maksymilian (ur. 14.05.1701 – zm. 20.12.1758 r.), w 1736 roku właściciel Bukowca (Buchwald), żonaty z Eleonorą Zofią bar. von Dyhern, dzieci nie posiadał. Wszystkie majątki zapisał swojemu siostrzeńcowi, młodszemu synowi siostry Fryderyki – Karolowi bar. von Kottwitz.

Jego przyrodni brat – Krzysztof Fryderyk (ur. 29.05.1686 – zm. 28.1757 r.), właściciel

Staniszowa (Stonsdorf) w 1724 roku (16.07.) tytuł barona. Był czterokrotnie żonaty:

1. (x 20.07.1712 r.) z Anną Jadwigą von Schweinitz (zm. 2.01.1717 r.),
2. (x 17.06.1719 r.) z Fryderyką Zuzanną von Gersdorff (zm. 3.09.1719 r.),
3. (x 5.07.1724 r.) z Szarlottą Zofią von Rothenburg (zm. 12.09.1726 r.),
4. (x 21.10.1739 r.) z Anną Eleonorą bar. von Botmer

(zm. 1781 r.). Dzieci nie posiadał i w 1750 roku (27.12.) adoptował syna swojego dalekiego kuzyna – Godfryda Dypranda von Reibnitz, syna Jerzego Wilhelma ze Średniej Lipy (Mittel Leipe), który zapoczątkował linię baronowską rodu.

d) Potomstwo Fryderyka ze Średniej Lipy (Mittel Leipe)

Fryderyk (ur. 22.10.1600 – zm. 5.09.1658 r.) – syn Henryka z Bukowca i przyrodni brat Jana z Bukowca, kupił w 1638 roku (8.06.) od Ernesta Fryderyka von Zedlitz Średnią Lipę (Mittel Leipe). Żonaty z Eleonorą Kunegundą von Debschuetz, miał trzy córki i dwóch synów: Annę Eleonorę – żonę (x 3.12.1652 r.) Jerzego Oswalda von Czettritz, Zuzannę Helenę (ur. 25.02.1639 – zm. 1692 r.) – żonę Dypranda von Reibnitz z linii pruskiej i Annę Urszulę (ur. 1642 – zm. 17.04.1688 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 8.04.1663 r.) z Janem Jerzym von Czettritz, 2. (x 2.03.1672 r.) z Fryderykiem von Zedlitz.

Młodszy syn Fryderyka – Jerzy Wilhelm (ur. 1644 – zm. 23.01.1713 r.) w 1677 roku kapitan wojsk duńskich, w 1682 roku – właściciel Wojcieszowa Dolnego (Nieder Kauffung), który otrzymał w wianie żony Anny Małgorzaty, córki Krzysztofa von Polsnitz zwanego Dachs. Majątek odziedziczyła jego jedyna córka – Kunegunda Elżbieta (ur. 13.06.1683 – zm. 11.05.1719 r.), żona (x 17.02.1700 r.) Zygmunta Henryka bar. von Kottwitz.

Starszy syn Fryderyka – Henryk Fryderyk (ur. 10.11.1629 – zm. 9.10.1692 r.), w 1661 roku był właścicielem Średniej Lipy (Mittel Leipe). Żonaty z Ewą Marianną von Bindemann miał jedynego syna – Gotarda Fryderyka. Gotard Fryderyk (ur. 8.03.1668 – zm. 8.01.1714 r.) – był w 1699 roku właścicielem Górnej i Średniej Lipy (Ober- und Mittel Leipe) oraz Pogwizdowa (Langhewigsdorf). Żonaty (x 17.02.1694 r.) z Anną Eleonorą bar. von Eben (zm. 1752 r.) miał trzy córki i czterech synów: Jerzego Henryka (ur. 1696 – zm. 1744 r.) – zmarłego w dzieciństwie, Jerzego Wilhelma, Jerzego Gotarda, Dorotę Eleonorę (ur. 1701 – zm. 1754 r.) – żonę (x 1728 r.) hr. von Taaffe, Katarzynę Elżbietę (ur. 1702 – zm. 1750 r.) – żonę (x 1721 r.) Wilhelma hr. von Taaffe i Joannę Fryderykę (ur. 1714 – zm. 1733 r.) – żonę (x 1731 r.) Ernesta Fryderyka von Schweinitz.

Jerzy Wilhelm (ur. 20.02.1698 – zm. 11.05.1765 r.) – drugi syn Gotarda Fryderyka, w 1730 roku (25.06.) kupił od Baltazara Abrahama bar. von Glaubitz kopalnię arszeniku w Radzimowicach (Altenberg) w księstwie jaworskim, w 1752 roku był właścicielem Lipy (Leipe), w połowie XVIII wieku był starostą powiatu jaworskiego. Żonaty (x 15.07.1723 r.) z Szarlottą Konstancją von Studnitz, miał siedmioro dzieci:

1. Annę Dorotę (ur. 18.05.1725 – zm. 30.12.1818 r.) – dwukrotnie zamężną:
 1. (x 1747 r.) z Janem Ernestem von Prittwitz, 2. (x 1761 r.) z Leopoldem Karolem von Zastrow;

2. Karola Fryderyka Wilhelma (ur. 26.09.1728 – zm. 7.07.1794 r.) – w 1766 roku starostę powiatu jaworskiego oraz właściciela Lipy (Leipe) i Radzimowic (Altenberg). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1761 r.) z Heleną Szarlottą von Czettritz, 2. (x 1785 r.) z Heleną Szarlottą bar. von Dyherrn, troje dzieci miał tylko z pierwszą żoną: Jana Ernesta (ur. 2.09.1762 – zm. 7.08.1828 r.) – w 1815 roku pułkownika wojsk pruskich, rycerza zakonu joannitów, który w 1818 roku (18.03.) sprzedał Lipę (Leipe) radcy sądowemu von Nikisch. Był pierwszym zarządzającym finansowego senioratu założonego przez Krzysztofa Henryka von Reibnitz; Karola Jerzego Morryca (ur. 20.02.1764 – zm. 29.04.1808 r.) – w 1795 roku radcę wojennego i rycerza zakonu joannitów, żonatego z Krystyną von Kottwitz-Krzyka (zm. 1843 r.), który miał syna – Karola Wilhelma (ur. 21.09.1799 – zm. 1836 r.) – żonatego z Bianką von Schmidthals; Szarlottę Dorotę (ur. 13.08.1767 – zm. 20.03.1803 r.) – żonę (x 26.07.1796 r.) Wilhelma von Gall.
3. Godfryda Dypranda (ur. 27.12.1729 – zm. 11.09.1793 r.) – adoptowanego przez Krzysztofa Fryderyka bar. von Reibnitz – założyciela linii baronowskiej.
4. Krzysztofa Henryka (ur. 15.07.1733 – zm. 6.04.1800 r.) – w 1778 roku właściciela Górnego Zagrodna (Ober Adelsdorf), który w 1790 roku utworzył finansowy seniorat którego pierwszym zarządzającym został jego bratanek – Jan Ernest.
5. Teresę Konstancję (ur. 8.03.1735 – zm. 15.12.1811 r.) – żonę Henryka Krzysztofa von Axleben Magnus genannt;
6. Jana Oswalda (ur. 6.10.1737 – zm. 1.09.1776 r.) – w 1764 roku rycerza zakonu joannitów, w 1773 roku rotmistrza regimentu korpusu gwardii wojsk pruskich;
7. Szarlottę (ur. 21.01.1739 – zm. 5.03.1762 r.).

Trzeci syn Gotarda Fryderyka – Jerzy Gotard (ur. 24.04.1699 – zm. 4.07.1768 r.) – kapitan wojsk cesarskich, żonaty z Cecylią von Teklenberg (zm. 1732 r.) miał dwóch synów i córkę – Joannę Elżbietę, żonę (x 1753 r.) Fryderyka Wilhelma bar. von Quadt. Jerzy Gotard jun. – starszy syn Jerzego Gotarda, (ur. 1729 – zm. 12.11.1792 r.) pułkownik i dowódca regimentu (wojsk cesarskich ? pruskich ?), żonaty z Krystyną Fryderyką von Taeubner, miał syna – Jerzego Gotarda (zm. 24.03.1815 r.), kapitana wojsk pruskich, żonatego (x 28.11.1796 r.) z Joanną Gotschling. Młodszy syn Jerzego Gotarda – Franciszek Filip (ur. 1731 r.) był w 1758 roku chorążym wojsk pruskich.

e) Potomstwo Jerzego z Dolnego Staniszowa (Nieder Stonsdorf)

Jerzy (zm. przed 1689 r.) – najmłodszy z synów Henryka z Bukowca (Buchwald), w 1637 roku był właścicielem Dolnego Staniszowa (Nieder Stonsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) a w 1687 roku (25.02.) kupił od spadkobierców Sebastiana von Zedlitz Średnie Mysłakowice (Mittel Erdmannsdorf). Żonaty

z Anną Eleonorą von Tschirnhaus (zm. po 1689 r.), miał dwóch synów i córkę: Kunegundę Elżbietę – żonę (x 1716 r.) Jana Adolfa von Reichwald oraz Jerzego Henryka – w 1689 roku właściciela Dolnego Stanisłowa (Nieder Stonsdorf) i Krzysztofa Henryka (ur. 28.02.1659 – zm. 28.11.1724 r.), który w 1707 roku (21.10.) kupił od spadkobierców N. von Dohalski majątek w Sieniawce (Lauterbach), w 1714 roku był generałmajorem wojsk saskich. Żonaty (x 8.05.1699 r.) z Zofią Julianną bar. von Bibran miał czterech synów i dwie córki:

1. Ferdynanda Aleksandra – kontynuatora rodu;
2. Karola Krzysztofa (ur. 1704 – zm. 1759 r.) – w 1757 roku majora wojsk austriackich;
3. Jerzego Henryka (ur. 1708 – zm. po 1768 r.) – kapitana wojsk austriackich;
4. Abrahama (ur. 1711 – zm. 1742 r.) – porucznika wojsk austriackich, zginął w bitwie pod Chotusitz;
5. Fryderykę – żonę (x 22.04.1728 r.) Karola von Arenswald;
6. Helenę (zm. po 1755 r.).

Ferdynand Aleksander (ur. 1702 – zm. 19.10.1793 r.) – pułkownik wojsk pruskich, w 1732 roku (7.02.) sprzedał część Ścinawki (Lauterbach) Fryderykowi Henrykowi bar. von Bibran. Żonaty z Ludmiłą Kinner von Scharfenstein, miał jedynego syna – Jerzego Henryka Wilhelma (ur. 3.11.1755 – zm. 24.06.1801 r.) – majora pruskich wojsk inżynierskich. Żonaty z Luizą bar. von Boenigk, miał córkę – Wilhelminę (ur. 1797 r.) oraz syna – Juliusza Henryka (ur. 28.07.1796 – zm. 5.02.1868 r.), który w 1814 roku sprzedał drugą część Ścinawki (Lauterbach). Żonaty (x 28.10.1820 r.) z Amalią Scholber miał trzech synów: Gustawa (ur. 9.10.1821 – zm. 10.04.1890 r.) – kupca w Lipsku, Karola (ur. 9.03.1831 – zm. 1868 r.) – wyjechał do Brazylii, Saladyna (ur. 21.09.1840 – zm. przed 1884 r.) – wyjechał do Ameryki.

3. Dom Bolkowice – Brennik (Polkau-Prinsnig).

Dom ten założył Krzysztof (I) (zm. przed 1471 r.) – najmłodszy syn Guentzela (I) z Wiadrowa (Wederau). W 1427 roku był właścicielem części Wiadrowa (Wederau) a w 1448 roku Bolkowic (Polkau) i Osiębórze (Ossenbahr) w księstwie jaworskim. Żonaty z Agnieszką von Schweinichen miał trzech synów: Jana, Krzysztofa (II) jun. i Albrechta.

a) Potomstwo Jana i Krzysztofa (II)

Jan (zm. przed 1515 r.) w 1471 roku był właścicielem Bolkowic (Polkau), w 1502 roku (10.05.) kupił od Jerzego von Adelsbach Damianowo (Damsdorf) koło Strzegomia (Striegau) a w 1519 roku (7.11.) od Krzysztofa von Redern – Zimnik (Kalthaus). Żonaty z Anną von Zedlitz miał czworo dzieci:

1. Mikołaja (zm. 25.10.1558 r.) – w 1515 roku właściciela Bolkowic (Polkau) a w 1545 roku właściciela Zimnika (Kalthaus). Żonaty z Małgorzatą N., dzieci nie miał;

2. Jerzego (zm. przed 1561 r.) – w 1536 roku właściciela Bolkowic (Polkau). Żonaty z Barbarą von Strachwitz miał córkę – N.;
3. Franciszka (zm. po 1539 r.);
4. Annę (zm. 24.08.1560 r.) – żonę Krzysztofa von Reibnitz z linii z Sokolej (Falkenberg) domu Ratyń (Rathen).

Krzysztof (II) jun. (zm. przed 1494 r.) – drugi z synów Krzysztofa (I), w 1475 roku był właścicielem Bolkowic (Polkau) a w 1495 roku – Osiężorza (Ossenbahr). Żonaty z Agnieszką von Seydlitz (zm. po 1494 r.) miał pięcioro dzieci: Krzysztofa (III), Jerzego, Krystynę (zm. po 1541 r.) – żonę Jana von Luettwitz, Marię (zm. przed 1541 r.) – żonę Melchiora von Schweinichen oraz Jana.

Krzysztof (III) (zm. przed 1540 r.) – w 1494 roku właściciel Osiężorza (Ossenbahr), w 1520 roku (8.06.) kupił od swojego teścia Jana von Profen część Rogoźnicy (Gross Rosen) i w 1533 roku (1.12.) drugą część tej miejscowości. Żonaty z Anną von Profen miał pięciu synów:

1. Krzysztofa (IV) (zm. przed 1550 r.) – właściciela Rogoźnicy (Gross Rosen);
2. Fryderyka (zm. po 1550 r.) – właściciela Rogoźnicy (Gross Rosen);
3. Melchiora (zm. przed 1594 r.) – właściciela Rogoźnicy (Gross Rosen), żonatego z Magdaleną von Schellendorff, z którą posiadał dwoje dzieci: Magdalenę – żonę Jerzego Ernesta von Tschirnhaus oraz Melchiora jun. Melchior jun. (ur. 1574 – zm. 28.03.1621 r.) – w 1601 roku (8.06.) sprzedał swoją część Rogoźnicy (Gross Rosen) Mikołajowi von Schindel a w 1603 roku (5.11.) kupił Kadłub (Kadlau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty (x 3.09.1602 r.) z Ewą von Kuel (zm. 2.12.1623 r.), miał troje dzieci: Henryka Hildebranda (zm. przed 1651 r.), Albrechta (zm. 1652 r.) – w 1651 roku właściciela Kadłuba (Kadlau) i Elżbietę, która w 1653 roku odziedziczyła Kadłub (Kadlau) – żonę Jana Krzysztofa Huebner von Hubendorff.
4. Jerzego (zm. po 1586 r.) – w 1561 roku właściciela Bolkowic (Polkau);
5. Wilhelma (zm. 15.11.1569 r.) – w 1564 roku właściciela Bolkowic (Polkau). Żonaty z Barbarą von Schellendorff, miał córkę – Annę (zm. po 1589 r.), żonę Dawida von Schindel i syna – Wilhelma jun. Wilhelm jun. (zm. po 1619 r.) właściciel Bolkowic (Polkau) był dwukrotnie żonaty: 1. z Jadwigą von Schellendorff (zm. 1594 r.), 2. z Ewą von Profen (zm. 5.06.1615 r.), miał dwóch synów: Wilhelma (zm. po 1636 r.) – w 1623 roku właściciela Bolkowic (Polkau) i Jana Krzysztofa (zm. po 1660 r.) – 1629 roku kapitana wojsk cesarskich, w 1647 roku – właściciela Bolkowic (Polkau) i w 1651 roku – właściciela Podgórek (Tiefhartmannsdorf) koło Złotoryi (Goldberg) które w 1660 roku (28.03.) sprzedał Helenie von Elbel, zamężnej von Raussendorff.

Jerzy (zm. po 1529 r.) – drugi syn Krzysztofa (II) jun., w 1529 roku brał udział w obronie Wiednia przed wojskami Solimana.

Jan (ur. 1478 – zm. 8.01.1571 r.) – trzeci syn Krzysztofa (II) jun., w 1538 roku właściciel Osieborza (Ossenbahr), w 1557 roku kupił część Myślinowa (Jaegendorf) w księstwie jaworskim. Żonaty z Ludmiłą von Logau (zm. 1581 r.) miał pięcioro dzieci:

1. Jana jun. (zm. 1607 r.) – w 1573 roku właściciela Osieborza (Ossenbahr). Żonaty z Anną von Brauchitsch, miał dwie córki: Zuzannę – w 1630 roku dziedziczkę Osieborza (Ossenbahr), żonę Fryderyka von Falkenhayn oraz Kunegundę (zm. przed 1622 r.) – żonę Krzysztofa von Elbel.
2. Fryderyka (zm. przed 1590 r.) – w 1566 roku właściciela Myślinowa (Jaegendorf). Żonaty z Barbarą von Loss miał pięcioro dzieci, w tym jedyne syna – Fryderyka jun., który w 1597 roku sprzedał Myślinów (Jaegendorf) swoim siostronom. Córki Fryderyka: Julianna – żona (x ok. 1601 r.) Joachima von Elbel, Barbara – żona (x ok. 1601 r.) Krzysztofa von Tschirschki, Katarzyna (zm. po 1612 r.), Ludmiła – żona (x ok. 1601 r.) Mikołaja von Hock i Helena (zm. po 1612 r.).

b) Potomstwo Albrechta (I)

Albrecht (I) (zm. po 1530 r.) – trzeci syn Krzysztofa (I), w 1478 roku był właścicielem Bolkowic (Polkau), w 1493 roku – właścicielem Kosisk (Koiskau) w księstwie legnickim i w 1520 roku – Brennika (Prinsnig). Żonaty z N. von Schweinichen miał dwóch synów: Krzysztofa i Albrechta (II) jun.

1. Krzysztof (zm. po 1545 r.) – w 1519 roku (13.04.) sprzedał Kosiska (Koiskau) Baltazarowi sen. v. d. Heyde, w 1526 roku był właścicielem Brennika (Prinsnig). Żonaty z Salomeą N. miał dwóch synów:
 - a) Krzysztofa jun. (zm. przed 1598 r.) – w 1554 roku właściciela Brennika (Prinsnig), w 1568 roku był właścicielem Psiego Pola (Hundsfeld). Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą von Mordeisen, 2. z Elżbietą von Zedlitz, miał troje dzieci: Jana (zm. po 1588 r.), Ewę – żonę (x 1594 r.) Henryka Holz von Hollitz, oraz Albrechta (IV) (ur. 1543 – zm. 28.05.1598 r.) – w 1554 roku właściciela Brennika (Prinsnig), w 1589 roku był pułkownikiem i dowódcą oddziału rajtarów wojsk cesarskich. Testamentem z 1598 roku utworzył fideikomis finansowy dla całego rodu von Reibnitz.
 - b) Albrechta (III) (zm. 21.01.1609 r.) – brat Krzysztofa jun. był I zarządcą fideikomisu finansowego założonego przez swojego bratanka – Albrechta (IV), syna Krzysztofa jun. Żonaty z Zuzanną von Schellendorf (zm. po 1616 r.), miał dwie córki i syna – Jana Albrechta (ur. 1602 – zm. 1642 r.), w 1638 roku właściciela Szczepanowa (Stephansheim) w księstwie świdnickim, po ojcu pełnił funkcję II zarządcy fideikomisu finansowego. Żonaty z Katarzyną von Nimptsch, dzieci nie posiadał. Siostry Jana Albrechta: Zuzanna – była dwukrotnie zamężną: 1. (x 1628 r.) z Janem von Koschembar,

2. (x 20.11.1645 r.) z Janem Jerzym von Gellhorn (zm. po 1671 r.); Anna – była żoną (x 1628 r.) Melchiora von Schweinichen.
2. Albrecht (II) jun. (zm. przed 1548 r.) – syn Albrechta (I) a brat Krzysztofa, w 1515 roku był właścicielem Kosisk (Koiskau) a w 1532 roku - właścicielem Krzyżowic (Kreiselwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną von Lest, 2. z Katarzyną von Bock (zm. po 1555 r.), z pierwszą żoną miał czworo dzieci, z drugą – córkę:
- a) Bartela (zm. przed 1579 r.) – właściciela Krzyżowic (Kreiselwitz). Żonaty (x 1546 r.) z Anną von Waldau (zm. po 1579 r.) miał troje dzieci:
- Albrechta (V) (zm. 1611 r.) – w 1598 roku właściciela Krzyżowic (Kreiselwitz), żonatego z Barbarą von Czirn;
 - Rozynę (zm. 22.01.1591 r.) – żonę (x 30.04.1590 r.) Fryderyka von Stosch;
 - Elżbietę – żonę (x 1580 r.) Krzysztofa von Stange; Jadwigę (zm. 1625 r.) – żonę (x 1580 r.) Jerzego von Pogrell.

4. Dom Krzyżowa (Kreisau).

Założycielem tego domu był Mikołaj (Nicol) (zm. przed 1529 r.) – syn Piotra z Górnego Wiadrowa (Ober Wederau). W 1499 roku występuje w dokumentach jako właściciel Krzyżowej (Kreisau) w księstwie świdnickim. Żonaty z Małgorzatą von Nimptsch, miał trzech synów: Mikołaja (Nicol) jun., Jerzego i Joachima oraz córkę – Katarzynę, żonę (x 1546 r.) Wacława Eybner.

Najmłodszy syn – Joachim (zm. po 1567 r.), w 1551 roku był właścicielem Krzyżowej (Kreisau) (części ?) a w 1563 roku – właścicielem Bojanic (Ludwigsdorf) w księstwie świdnickim. Żonaty z Barbarą von Schindel, dzieci nie miał.

Średni – Jerzy (zm. po 1550 r.), w 1548 roku był właścicielem części Górnego Grodziszczu (Ober Graeditz) w księstwie świdnickim.

Najstarszy – Mikołaj (Nicol) jun. (zm. przed 1553 r.), w 1529 roku był właścicielem Krzyżowej (Kreisau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Barbarą von Nuehlberg (zm. przed 1548 r.), 2. z Małgorzatą von Seydlitz miał czterech synów i cztery córki:

1. Daniela (zm. po 1585 r.) – w 1578 roku (7.01.) sprzedał swoją część Krzyżowej (Kreisau) Janowi von Peterswald i kupił Bystrzycę Górną (Ober Weistritz) w księstwie świdnickim.. Żonaty z Sarą von Mettich, dzieci nie posiadał;
2. Mikołaja (Nicol) (zm. po 1590 r.), żonatego z N. von der Heyde. Miał córkę – Barbarę (zm. po 1636 r.), żonę Jana von Sebottendorff. Córka jej – Elżbieta była żoną Bernarda Achatiusa von Reibnitz z linii z Sokolej (Falkenberg);
3. Baltazara (zm. po 1587 r.) – właściciela Górnych Pisarzowic (Ober Schreibendorf) koł Kamiennej Góry (Landeshut). Żonaty z Heleną von Muehl-

berg, miał syna – Joachima (zm. po 1623 r.), który odziedziczył majątek ojca. Żonaty z Heleną von Praedel, dzieci nie posiadał.

4. Piotra – kontynuatora rodu;

5. Ewę (zm. po 1555 r.);

6. Elżbietę (zm. po 1570 r.);

7. Urszulę (zm. po 1555 r.)

8. Barbarę – żonę (x 1577 r.) Zygmunta Pfoertner von der Hoelle.

Piotr (zm. przed 1607 r.) – w 1584 roku kupił część Górnych Pisarzowic (Ober Schreibendorf). Żonaty z Barbarą von Peterswald miał dwóch synów: Jerzego i Krzysztofa.

Młodszy – Krzysztof (zm. przed 1653 r.), przeniósł się do Saksonii. Żonaty z Małgorzatą von Hermsdorf, miał troje dzieci: N. córkę (ur. 1629 r.), Kaspra Fryderyka (zm. po 1673 r.) – w 1673 roku służył w saskiej gwardii dworskiej, Annę Eleonorę (ur. 1652 r.).

Starszy syn Piotra – Jerzy (ur. 1584 – zm. 16.09.1657 r.), w 1635 roku właściciel Górnych Pisarzowic (Ober Schreibendorf), żonaty z Anną von Zedlitz miał syna Jerzego jun.

Jerzy jun. (zm. przed 1678 r.) – w 1654 roku właściciel Górnych Pisarzowic (Ober Schreibendorf), żonaty był z Anną Marią bar. von Zedlitz. Miał dwóch synów: Jerzego Fryderyka i Karola Gotarda.

Jerzy Fryderyk (zm. przed 1711 r.) – w 1678 roku właściciel Górnych Pisarzowic (Ober Schreibendorf), w 1688 roku kupił od swojego brata Trzcisko (Rohrlach) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), które po jego śmierci wdowa sprzedała (3.08.1720 r.) swojemu zięciowi Henrykowi Leopoldowi von Borwitz. Żonaty z Zuzanną Kunegundą bar. von von Zedlitz, miał tylko córkę – Franciszkę Agnieszkę (ur. 1678 – zm. 5.03.1739 r.), żonę Henryka Leopolda von Borwitz z Wilczkowa (Wueltschkau).

Karol Gotard (zm. 26.11.1703 r.) – brat Jerzego Fryderyka, żonaty z Anną magdaleną von Pusch w wianie której otrzymał Trzcisko (Rohrlach), które sprzedał bratu. W 1695 roku był właścicielem Górnych Pisarzowic (Ober Schreibendorf). Miał sześćoro dzieci:

1. Antoniego Adriana (zm. po 1706 r.) – zmarłego w młodości;

2. Karola Henryka (ur. 25.01.1696 – zm. 26.03.1780 r.) – urzędnika margrabiów von Ansbach. Był dwukrotnie żonaty: 1. z Reginą, wdową po N. von Trebnitz, 2. Małgorzatą Rebeką Ochs von Ochsenstein (zm. 1772 r.), z drugą żoną miał dwoje dzieci. Syn – Jan Henryk (ur. 12.09.1781 – zm. 31.01.1806 r.) był ostatnim męskim przedstawicielem domu Krzyżowa (Kreisau), córka Luiza Maria (ur. 3.08.1750 – zm. po 1807 r.) była żoną Karola Gotłoba von Brandenstein.

3. Magdalenę Szarlotę (zm. po 1765 r.) – żonę N. von Bagewitz;

4. Helenę (zm. po 1765 r.);

5. Barbarę (zm. po 1765 r.);

6. Gotarda Beniamina (ur. 27.02.1704 – zm. 1765 r.) – radcę dworu margrabiów von Ansbach.

IV LINIA BARONOWSKA

W 1724 roku (16.07.) tytuły baronów otrzymali dwaj przyrodni bracia z domu Wiadrów (Wederau): Jan Leopold i Krzysztof Fryderyk. Krzysztof Fryderyk (ur. 29.05.1686 – zm. 28.02.1757 r.), nie mając własnego potomstwa, adoptował w 1750 roku (27.12.) wnuka swojego kuzyna ze Średniej Lipy (Mittel Leipe) – Gotfryda Dypranda, który stał się założycielem linii baronowskiej.

Gotfryd Dyprand (ur. 27.12.1729 – zm. 11.09.1793 r.) – w 1765 roku pruski radca wojenny, żonaty (x 7.11.1764 r.) z Heleną Rozyną von Tschepe (ur. 22.01.1741 – zm. 5.05.1823 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Ernesta Wilhelma Karola Albrechta – kontynuatora rodu (zob. XIX-XX wiek);
2. Szarlotę (ur. 28.03.1767 – zm. 24.06.1843 r.) – żonę (11.04.1790 r.) Henryka Fryderyka von Graeve;
3. Fryderyka (ur. 17.08.1768 – zm. 5.07.1842 r.) – pułkownika wojsk pruskich, żonatego (x 13.09.1795 r.) z Henriettą hr. von Schweinitz;
4. Dorotę (ur. 22.08.1773 – zm. 9.12.1842 r.) – żonę (x 7.11.1793 r.) Józefa von Zerboni di Sposetti;
5. Ludwika (ur. 22.02.1775 – zm. 13.10.1845 r.) – rycerza zakonu joannitów, właściciela Bemowskiego (Boehmwitz) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty (x 1.05.1826 r.) z Idą bar. von Troschke, miał dwoje dzieci:
 - a) Helenę (ur. 23.12.1827 – zm. 5.10.1882 r.), żonę (x 23.01.1850 r.) Alberta von der Hageni Dypranda (ur. 1.02.1830 r.);
 - b) Wilhelma (ur. 10.04.1777 – zm. 10.10.1807 r.) – porucznika regimentu von Grawert.

V. LINIA Z RYBNICY (REIBNITZ).

Założycielem linii był Henryk (zm. przed 1390 r.) – brat Mikołaja (Nicol) z Wiadrowa (Wederau) i Konrada z Kubic (Kaubitze). W 1388 roku był właścicielem Rybnicy (Reibnitz) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Miejscowość ta, od której wzięli nazwisko należała do tego rodu co najmniej od drugiej połowy XIII wieku. Henryk miał czterech synów: Konrada, Jana, Mikołaja i Zygmunta.

Jan (zm. po 1413 r.) i Zygmunt (zm. po 1414 r.) byli rycerzami zakonu krzyżackiego. Mikołaj (Nicol) (zm. po 1423 r.) – w 1423 roku był właścicielem części Rybnicy (Reibnitz).

Najstarszy – Konrad (zm. przed 1415 r.), w 1399 roku (16.10.) kupił od Heinza Schwarze majątek Golę (Guhlau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Elżbietą N. miał sześcioro dzieci: Henryka, Mikołaja (Nicol) (zm. po 1415 r.), Konrada (zm. po 1423 r.), Tyma (zm. po 1425 r.), Jerzego (zm. po 1423 r.) i Małgorzatę (zm. po 1449 r.).

Najstarszy – Henryk (zm. po 1460 r.), w 1418 roku był właścicielem Goli (Guhlau). Żonaty trzykrotnie: 1. z Anną von Tschetsch, 2. z Katarzyną von Profen, 3. (x przed 1458 r.) z Ilzą von Senitz, miał troje dzieci: Elżbietę – żonę Jerzego von Ronau, Eneję – żonę Jana von Rasselwitz i Jerzego (zm. przed 1484 r.) – w 1469 roku właściciela Dobrocina (Guettmannsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Eufemią von Nimptsch (zm. po 1484 r.), miał tylko córkę – Dorotę, żonę (x 1486 r.) Fryderyka von Hochberg.

VI. LINIA Z SOKOLEJ (FALKENBERG)

Założycielem linii z Sokolej (Falkenberg) w księstwie jaworskim był szósty syn Konrada – Dyprand (zm. przed 1387 r.). Wnukowie Dypranda podzielili linię na trzy domy: dom Sokola (Falkenberg) – wymarły w połowie XVII wieku, dom Ratyń (Rathen) – wymarły w połowie XIX wieku i dom Gniewków (Girllachsdorf) – wymarły w połowie XIX wieku.

Dyprand – żonaty z Małgorzatą N. (zm. po 1387 r.), miał ośmioro dzieci: Konrada (zm. przed 1394 r.) – w 1388 roku właściciela Sokolej (Falkenberg), Annę – żonę (x 1384 r.) Piotra von Voigt, Agnieszkę – żonę (x 1385 r.) Mikołaja von Friese (zm. po 1406 r.), Henryka (zm. po 1399 r.) – duchownego, Mikołaja (Nicol) – kontynuatora rodu, Małgorzatę – żonę (x ok. 1406 r.) N. von Spalitz, Klarę – żonę (x ok. 1406 r.) N. von Abschatz i Dorotę – żonę (x ok. 1403 r.) Konrada von Loebell.

Mikołaj (Nicol) (zm. przed 1431 r.) – syn Dypranda, w 1399 roku właściciela Sokolej (Falkenberg), w 1414 roku będącego w służbie zakonu krzyżackiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną N., 2. (x ok. 1406 r.) z Małgorzatą von Seydlitz (zm. po 1436 r.) miał również ośmioro dzieci:

1. Mikołaja (Nicol) jun. (zm. przed 1436 r.) – w 1431 roku właściciela Sokolej (Falkenberg), żonatego z Elżbietą N. (zm. po 1436 r.);
2. Helenę – żonę (x ok. 1410 r.) N. von Buschke;
3. Małgorzatę – żonę (x ok. 1421 r.) Zygmunta von Borsnitz;
4. Boda (zm. po 1448 r.) – duchownego;
5. Parsivala – założyciela domu Sokola (Falkenberg);
6. Jerzego – założyciela domu Ratyń (Rathen);
7. Jana – w 1436 roku właściciela Sokolej (Falkenberg);
8. Dypranda – założyciela domu Gniewków (Girllachsdorf).

1. Dom Sokola (Falkenberg).

Założycielem domu był trzeci syn Mikołaja – Parsival (zm. przed 1492 r.), w 1439 roku właściciel Sokolej (Falkenberg). Żonaty z Anną von Schweinichen, miał sześcioro dzieci:

1. Dypranda (zm. 24.04.1501 r.) – w 1473 roku właściciela Kłaczyny (Kauder) w księstwie jaworskim. W 1490 roku był podstarościm (czego?). Żonaty z Małgorzatą von Bock miał syna – Franciszka (zm. 1541 r.), któ-

ry w 1520 roku sprzedał Kłaczynę (Kauder) i kupił w 1529 roku od Jana Dypolda von Burghaus, zamek Bolczów (Boltzenstein). W 1535 roku był komturem w Oleśniczce (Klein Oels) a w 1536 roku – skarbnikiem Zakonu Niemieckiego na Śląsku. Córka Dypranda – Anna (zm. przed 1541 r.), była żoną N. von Wachtel. Prawdopodobnie synem Dypranda był również Kasper (zm. przed 1515 r.), właściciel Świąca (Schweinz) w księstwie jaworskim, żonaty z Agnieszką N.

2. Annę – żonę (x 1466 r.) Jerzego von Reichenbach;
3. Katarzynę – żonę (x 1469 r.) Jana von Kalckreuth;
4. Barbarę – żonę (x 1469 r.) Jerzego von Schindel;
5. Jerzego – kontynuatora rodu;
6. Krzysztofa (zm. po 1502 r.).

Jerzy (zm. przed 1516 r.) – w 1492 roku właściciel Sokolej (Falkenberg), żonaty z Magdaleną von Lemberg, miał dwie córki: Annę – żonę (x ok. 1529 r.) Jerzego von Schweinichen i Małgorzatę – żonę (x ok. 1529 r.) Franciszka von Schweinichen, oraz czterech synów: Jana (zm. przed 1556 r.) – w 1516 roku właściciela Sokolej (Falkenberg), w 1540 roku kupił Kłaczynę (Kauder). Żonaty z Barbarą von Zedlitz (zm. po 1556 r.), dzieci nie posiadał; Dypranda (zm. 1564 r.) – w 1551 roku (28.04.) kupił od Jana von der Heyde wieś i majątek Jędrzejowice (Endersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), które w 1559 roku (26.05.) sprzedał Kasprowi von Strachwitz. Żonaty z Katarzyną von Peterswald, miał syna Jerzego (zm. przed 1571 r.); Parsivala (zm. przed 1562 r.) – w 1534 roku marszałka dworu księcia Karola ziębickiego; Melchiora – kontynuatora rodu.

Melchior (zm. przed 1564 r.) – w 1547 roku właściciel Sokolej (Falkenberg), żonaty z Agatą von Seydlitz miał córkę – Annę (zm. 15.03.1580 r.), żonę (x 1569 r.) Wolfa von Schaffgotsch, oraz dwóch synów: Jerzego i Jana. Starszy – Jerzy (ur. 1550 – zm. 13.04.1613 r.) odziedziczył majątek ojca. Żonaty (x 1583 r.) z Anną von Nimptsch, dzieci nie miał. Młodszy – Jan (zm. przed 1601 r.), w 1591 roku (25.02.) kupił od Krzysztofa von Hochberg majątek Starą Kraśnicę (Alt Schoenau) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty z Katarzyną von Nimptsch miał trzy córki i dwóch synów: Annę (ur. 1570 – zm. 28.06.1614 r.) – żonę N. von Buchta (zm. przed 1613 r.); Elżbietę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1592 r.) z Konradem von Reichenbach, 2. (x ok. 1601 r.) z Krzysztofem bar. von Beess; Małgorzatę – żonę (x 1613 r.) Zygmunta von Schindel. Dwaj synowie Jana: Jan Jerzy i Melchior Fryderyk byli ostatnimi męskimi przedstawicielami domu Sokola (Falkenberg).

Jan Jerzy (zm. po 1639 r.) – w 1618 roku właściciel Sokolej (Falkenberg) i Grobli (Grzebel) w księstwie jaworskim, żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną von Zedlitz (zm. 1631 r.), 2. z Barbarą von Redern (zm. 1639 r.), miał tylko z pierwszą żoną córkę – Magdalenę, która w 1637 roku (21.10.) kupiła od ojca Groblę (Graebel). Zamężna trzykrotnie: 1. z Konradem von Dyhern, 2. z Janem von Bibran, 3. z Adamem von Saurma, w 1677 roku jako wdowa sprzedała majątek.

Brat Jana Jerzego – Melchior Fryderyk (ur. 23.06.1580 – zm. 10.08.1660 r.) – w 1627 roku właściciel Sokolej (Falkenberg) i Wiadrowa (Wederau). W 1638 roku (5.10.) Wiadrów (Wederau) a w 1658 roku Sokolą (Falkenberg) sprzedał swojemu zięciowi Jerzemu Zugmuntowi von Tschirnhaus. Żonaty dwukrotnie: 1. z Jadwigą von Buchta (zm. 1612 r.), 2. (x ok. 1613 r.) z Jadwigą von Gellhorn, miał tylko z drugą żoną córkę – Katarzynę Elżbietę (zm. 2.12.1686 r.), żonę (x 1656 r.) Jerzego Zygmunta von Tschirnahausa.

2. Dom Ratyń (Rathen).

Jerzy (I) (ur. 1433 zm.1480 r.) – syn Mikołaja (Nicol) z Sokolej (Falkenberg) w 1460 roku (11.06.) kupił od Jana von Niebelschuetz połowę majątku oraz wieś Ratyń (Rathen) koło Wrocławia (Breslau), w 1461 roku (27.02.) kupił drugą połowę majątku od Małgorzaty, córki Wilhelma von Niebelschuetz. Majątek ten stał się siedzibą domu. Żonaty (x ok. 1440 r.) z Barbarą N., wdową po N. von Ditterich miał troje dzieci: Jerzego (II) – kontynuatora rodu, Annę – żonę (x ok. 1486 r.) N. von Scheffel oraz Dypranda (zm. przed 1480 r.), żonatego dwukrotnie: 1. z Jadwigą von Beyer która wniosła mu w wianie rodową Leśnicę (Lissa) koło Wrocławia (Breslau), 2. z Agnieszką von Salisch – prawdopodobnie z pierwszą żoną posiadał syna Jorama (zm. przed 1486 r.), właściciela Leśnicy (Lissa).

Jerzy (II) (zm. przed 1493 r.) w 1443 roku (29.05.) kupił od Katarzyny, wdowy po Janie von Seydlitz majątek Samotwór (Sampfor – Romberg) koło Wrocławia (Breslau) który w 1453 roku (23.09.) sprzedał Antoniemu von Ungerathen. W 1482 roku odziedziczył po ojcu Ratyń (Rathen). Żonaty dwukrotnie: 1. z Krystyną von Jenckwitz, 2. z Małgorzatą von Borschnitz. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Dypranda (I) i Jerzego (III)jun.którzy byli założycielami dwóch linii tego rodu. Z drugą żoną miał trzy córki: Magdalenę (zm. 8.01.1539 r.) – żonę (x ok. 1499 r.) Pawła von Hoernig, Martę – żonę (x ok. 1507 r.) Piotra von Sack i Annę (zm. po 1507 r.).

a) Potomstwo Dypranda (I)

Dyprand (I) (zm. przed 1542 r.) – najstarszy syn Jerzego (II), napowrót kupił Samotwór (Sampfor – Romberg), w 1501 roku został właścicielem Ratynia (Rathen). Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Salisch, 2. z Anną von Elbel, z pierwszą żoną miał troje dzieci: Elżbietę – żonę (x 1534 r.) Jana von Loewe, Katarzynę – żonę (x 1536 r.) Franciszka von Kalckreuth oraz Jana (zm. przed 1577 r.) – żonaty z Jadwigą von Kreiselwitz, dzieci nie posiadał. Z drugą żoną miał pięcioro dzieci: Dypranda (II), Jerzego (IV), Mikołaja (Nicol) (zm. przed 1550 r.), Annę – żonę (x 1549 r.) Joachima von Schliebitz i Magdalenę (zm. 11.12.1572 r.) – żonę Wacława von Gruttschreiber.

Dyprand (II) (ur. 1515 – zm. 2.05.1575 r.) – w 1554 roku (17.03.) kupił od Krzysztofa von Schellendorffmajątek i wieś Biskupice (Bischkowitz) koło Wro-

clawia (Breslau). Żonaty (x 3.02.1541 r.) z Jadwigą von Unwuerde miał trzech synów: Jerzego (V), Jana i Adama.

Jerzy (V) (zm. 1598 r.) – w 1589 roku (24.06.) kupił od Mikołaja (Nicol) Krachta majątek Prawocice (Proboschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x 7.10.1570 r.) z Anną von Luck (zm. po 1598 r.) miał syna – Jerzego (VII), w 1615 roku właściciela Prawocic (Proboschuetz);

Jan (ur. 1552 – zm. 24.12.1596 r.) – drugi syn Dypranda (II), w 1589 roku był właścicielem Piotrkowa (Petrikau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty (x 2.12.1571 r.) z Barbarą von Kanitz (zm. po 1608 r.), miał dwóch synów Jana jun. (zm. przed 1608 r.) i Dypranda (zm. przed 1608 r.). Ich matka – Barbara von Kanitz w 1608 roku sprzedała Biskupice (Bischkowitz) i Piotrków (Petrikau) dzieciom swoich sióstr.

Adam (ur. 1555 – zm. 31.10.1599 r.) – w 1576 roku był właścicielem Marcinowic (Merzdorf), Smolca (Schmolz), Boguszyca (Bogschuetz) i Brzozy (Gross Bresa) koło Wrocławia (Breslau), Pieszyc (Peterswaldau), Rościszowa (Steinseifersdorf) i Biedrzychowa (Fridersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty (x 12.09.1589 r.) z Heleną von Zedlitz miał córkę – Marię (ur. 1590 – zm. 5.10.1617 r.), żonę (x 1607 r.) Fryderyka von Gellhorn. Wszystkie majątki odziedziczyli jej synowie.

Jerzy (IV) (zm. 21.01.1569 r.) – brat Dypranda (II), w 1553 roku był właścicielem Ratynia (Rathen), był dwukrotnie żonaty; 1. z Anną von Schindel, 2. z Jadwigą von Eicke. Z pierwszą żoną miał syna – Adama, z drugą – cztery córki: Małgorzatę – żonę (x 1586 r.) Piotra von Grebisch, Urszulę – żonę (x 1585 r.) Wilhelma von Kesselberg, Barbarę i Jadwigę – żonę (x 1586 r.) Melchiora von Romnitz.

Adam (zm. 1580 r.) – syn Jerzego (IV) w 1578 roku (18.11.) sprzedał Ratyń (Rathen) Hieronimowi Uthmannowi. Żonaty z Emerencją von Gruttschreiber miał córkę – Zuzannę (zm. 16.11.1683 r.), żonę (x 1598 r.) Fryderyka von Hochberg, oraz dwóch synów: Henryka i Albrechta.

Starszy syn Adama – Henryk (zm. po 1631 r.), w 1594 roku (10.08.) kupił od Wacława von Zedlitz majątek Ręków (Rankau) koło Wrocławia (Breslau) który następnie w 1598 roku (14.07.) sprzedał Adamowi von Senitz. Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną von Gfug, 2. z Urszulą von Kesselberg dzieci nie posiadał.

Młodszy syn – Albrecht (ur. 25.05.1580 – zm. 20.08.1628 r.), w 1618 roku był właścicielem Stradomi (Stradam) w państwie sycowskim. Żonaty z Katarzyną von Naefe miał czworo dzieci: Jana Albrechta (ur. 1614 – zm. 1666 r.) – chorego psychicznie, Annę Urszulę (zm. 1.01.1658 r.) – żonę (x 26.08.1636 r.) księcia Henryka Wacława ziębicko – oleśnickiego. Ślub odbył się potajemnie w Zbytowej (Vielguth) koło Oleśnicy (Oels), bez zgody cesarza. W 1637 roku (16.01.) cesarz Ferdynand III uznał to małżeństwo i nadał Annie Urszuli „ad personam” tytuł księżnej Bernstadt (Bierutów); Katarzynę Elżbietę – żonę (x 1658 r.) Jarosława Bojanowskiego oraz Bernarda Achatiusa.

Bernard Achatius (ur. 20.08.1625 – zm. 20.04.1699 r.) – w 1658 roku (17.07.) otrzymał w spadku po zmarłej siostrze Annie Urszuli księżnej von Bernstadt majątek Piecowice (Doerndorf) w księstwie oleśnickim, w 1677 roku (9.02.) kupił od Joachima Posadowskiego majątek Dolnych Paruszowicach (Nieder Baumgarten) koło Kluczborka (Kreuzburg) a w 1687 roku (2.07.) od Joachima Moryca Posadowskiego kupił majątek w Górnych Paruszowicach (Ober Baumgarten). Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Sebottendorff, 2. z Barbarą Elżbietą von Puster (zm. 1699 r.) miał dzieci tylko z pierwszą żoną:

1. Henryka Wacława (ur. 20.10.1651 – zm. 9.04.1728 r.) – w 1700 roku właściciela Paruszowic (Baumgarten). Żonaty z Gottliebą Posadowską miał syna – Joachima Achatiusa (ur. 20.11.1677 – zm. 30.10.1730 r.), który w 1724 roku (22.05.) kupił od Chrystiana Leopolda von Studnitz majątek w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz) a w 1728 roku (16.11.) od Kaspra Leonarda majątek w Świniarach Małych (Klein Schweinern – Klein Blumenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty dwukrotnie: 1. (x ok. 1700 r.) z Joanną Reginą von Studnitz, 2. (x ok. 1725 r.) z Ernestyną Szarlottą von Uechtritz, dzieci nie posiadał i majątek w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz) przekazał kuzynowi – Wilhelmowi Ferdynandowi a w Świniarach Małych (Klein Schweinern – Klein Blumenau) – Henrykowi Albrechtowi (synom Bernarda Moryca);
2. Jana Achatiusa (ur. 24.09.1656 – zm. 1731 r.) – również dwukrotnie żonatego: 1. (x 1686 r.) z Urszulą Heleną von Mutschelnitz, 2. z Zofią Eleonorą von Stosch. Z pierwszą żoną miał tylko córkę – Elżbietę Urszulę, żonę (x 1703 r.) Jana Henryka von Pogrell;
3. Elżbietę Rozynę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1680 r.) z Janem Joachimem von Kittel, 2. z Joachimem von Koetzler;
4. Helenę Zofię – żonę (x 1697 r.) Ernesta Fryderyk von Rheinbaben;
5. Bernarda Moryca – kontynuatora rodu.

Bernard Moryc (ur. 20.10.1664 – zm. 16.11.1717 r.) – w 1692 roku odziedziczył Piecowice (Doerndorf), które w 1697 roku sprzedał swojej siostrze Helenie Zofii i jej mężowi Ernestowi Fryderykowi von Rheinbaben. W 1699 roku (4.12.) kupił od Jana Krzysztofa von Heidebrand majątek Biskupice (Bischdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), który w 1709 roku (8.04.) również sprzedał swojej siostrze i jej mężowi. Żonaty z Urszulą Elżbietą Stwolinską miał czterech synów: Karola Moryca, Henryka Albrechta, Wilhelma Ferdynanda i Joachima Ernesta.

Najstarszy – Karol Moryc (ur. 20.10.1690 – zm. 4.09.1718 r.) – komendant twierdzy Kamieniec Podolski, w czasie podróży do domu został zabity pod Wieluniem przez oficera wojsk polskich.

Najmłodszy – Joachim Ernest (ur. 1699 r.) – w 1733 roku wyjechał ze Śląska.

Trzeci z braci – Wilhelm Ferdynand (ur. 1697 – zm. 6.01.1752 r.), otrzymał w spadku po swoim kuzynie Joachimie Achatiusie w 1730 roku majątek w Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz), który w 1746 roku (11.07.) sprzedał

Janowi Kasprowi von Prittwitz. Żonaty (x 1732 r.) z Heleną Szarlottą von Prittwitz, miał trzy córki i syna: Zofię (ur. 23.12.1732 – zm. 10.04.1792 r.) – żonę (x 1776 r.) Sylwiusza Fryderyka von Heugel, Ernestynę (ur. 24.04.1735 – zm. po 1793 r.) – żonę N. von Friederici, Helenę (ur. 23.04.1736 – zm. 9.04.1792 r.) – żonę Ludwika Adolfa von Doering oraz Jana Kaspra (ur. 9.08.1737 r.).

Czwarty z braci – Henryk Albrecht (ur. 4.01.1693 – zm. 1763 r.), w 1731 roku odziedziczył po swoim kuzynie Joachimie Achatiusie majątek w Świniarach Małych (Klein Schweinern – Klein Blumenau), który w 1736 roku (21.11.) sprzedał Oswaldowi von Studnitz. Żonaty (x 9.02.1724 r.) z Henriettą Erdmundą von Buenau miał pięciu synów:

1. Juliusza Henryka (ur. 6.12.1724 r.) – porucznika regimentu grenadierów w Poczdamie;
2. Bernarda Rudolfa (ur. 2.01.1726 – zm. 29.03.1780 r.) – w 1769 roku majora 4. pruskiego regimentu dragonów;
3. Karola Wilhelma (ur. 6.03.1731 – zm. 28.06.1769 r.) – w 1762 roku kapitana 7. regimentu piechoty. Żonaty z N. von Syburg miał syna – Karola Augusta (ur. 10.09.1765 – zm. 3.06.1839 r.), w 1813 roku majora 3. regimentu piechoty. Żonaty z Fryderyką Morzfeld miał dwóch synów: Karola Leopolda (ur. 10.10.1791 – zm. 19.10.1813 r.), porucznika 5. regimentu piechoty – zginął w bitwie pod Lipskiem; Ferdynanda Augusta (ur. 1794 – zm. 23.06.1825 r.) – porucznika 1. regimentu piechoty.
4. Ernesta Fryderyka (ur. 13.01.1735 – zm. 17.05.1761 r.) – porucznika 7. regimentu piechoty w Magdeburgu;
5. Joachima Zygmunta (ur. 29.09.1737 – zm. 27.03.1802 r.) – majora 7. regimentu piechoty. Żonaty (x 9.01.1775 r.) z Wilhelminą von Rammin, miał córkę – Henriettę (zm. 27.04.1801 r.), żonę (x 1790 r.) N. von Ilow, oraz syna – Fryderyka Wilhelma Zygmunta (ur. 23.03.1786 – zm. 4.09.1849 r.) – rycerza zakonu joannitów, w 1834 roku właściciela Starej Dąbrowy (Alt Damerow) na Pomorzu Szczecińskim. Żonaty z Fryderyką von Schwichow (zm. 1849 r.) miał dwie córki i dwóch synów:
 - a) Elżbietę (ur. 21.10.1813 – zm. 1857 r.),
 - b) Idę (ur. 11.11.1831 – zm. 30.09.1852 r.) – żonę (x 30.09.1852 r.) Ernesta von Sommerfeld,
 - c) Emila Fryderyka Wilhelma Zygmunta (ur. 5.10.1810 – zm. 1.02.1862 r.) – właściciela Mydlity (Buchwalde) na Pomorzu Szczecińskim, żonatego (x 1851 r.) z Fryderyką Voss, miał córkę – Annę (ur. 18.08.1850 r.) oraz syna – Ernesta (ur. 21.12.1851 r.), chorego psychicznie.
 - d) Fedora Gustawa Alberta Zygmunta (ur. 13.11.1811 – zm. Rzeczyca Wielka k. Choszczna, Reetz b. Arnswalde 25.07.1880 r.) – majora wojsk pruskich i niemieckich, właściciela Roszkowic (Hermannsthal) koło Choszczna (Arnswalde). Żonaty z Szarlottą Emilią Hoeft (zm. 1865 r.), prawdopodobnie nie miał dzieci.

b) Potomstwo Jerzego (III) jun.

Jerzy (III) jun. (zm. przed 1523 r.) – syn Jerzego (II) i młodszy brat Dipranda ((I), w 1466 roku (10.10.) kupił od Witticha Prokopa majątek Samotwór (Sam-pfor – Romberg), który w 1487 roku (5.09.) sprzedał Janowi Supticz, w 1503 roku (10.05.) kupił Szczepanów (Stephansdorf). Żonaty z Dorotą von Salisch (zm. po 1523 r.) miał sześcioro dzieci: Jerzego (zm. po 1542 r.), Mikołaja (Nicol) (zm po 1542 r.) – w 1523 roku wraz ze swoimi braćmi sprzedał Szczepanów (Stephansdorf), Dypranda (II) (zm. po 1565 r.) – w 1545 roku (2.11.) kupił od Fryderyka von Reideburg majątek Dobrogoszcz (Dobergast) koło Strzelina (Strehlen), Jana (Hans) – Kontynuatora rodu, Henryka (zm. po 1542 r.) i Elżbietę – żonę (x 1542 r.) Melchiora von Dombnig.

Jan (Hans) (zm. po 1571 r.) – syn Jerzego (III), w 1549 roku (7.05.) kupił od Jerzego von Hoff zwanego Schnorbein biskupi majątek lenny Okulice (Ocklitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną von Dombnig, 2. z Katarzyną von Gruttschreiber, z pierwszą żoną posiadał dwóch synów: Jerzego (VI) i Adama, z drugą – syna Dypranda (IV) i córkę Ewę – zmarłą w dzieciństwie.

Jerzy (VI) (zm. przed 1608 r.) – odziedziczył w 1587 roku Okulice (Ocklitz) i w 1601 roku (29.05.) kupił od Mikołaja (Nicol) von Seydlitz połowę Milina (Fuerstenau) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Marią von Seherr (zm. po 1609 r.) miał czworo dzieci:

1. Elżbietę (zm. przed 1608 r.) – żonę Dypranda von Seydlitz;
2. Jana (Hans) (zm. 1620 r.) – w 1608 roku (11.11.) kupił wraz z braćmi od Karola von Logau drugą część Milina (Fuerstenau). Żonaty (x 14.07.1609 r.) z Barbarą von Burghaus, miał syna Jana jun. (Hans) (zm. 1639 r.) – w 1631 roku właściciela Milina (Fuerstenau), Wierzbic (Schlantz) i Okulic (Ocklitz). Nie był żonaty i przed śmiercią dwa pierwsze majątki przekazał swojemu kuzynowi Janowi Jerzemu von Seydlitz, zaś lenno Okulice (Ocklitz) oddał biskupom wrocławskim.
3. Jerzego (VIII) (zm. przed 1629 r.) – w 1614 roku właściciela Okulic (Ocklitz). Żonaty z Magdaleną von Hochberg, miał syna – Jerzego Zygmunta (zm. 23.08.1629 r.), żonatego z N.N. – miał tylko N. córkę.
4. Krzysztofa (zm. po 1623 r.) – chorego psychicznie. Żonaty (x 15.11.1611 r.) z Heleną von Hochberg, miał tylko córkę – N.

Adam (ur. 1550 – zm. 29.10.1614 r.) – brat Jerzego (VI), w 1582 roku był właścicielem Wierzbic (Wirrwitz) koło Wrocławia (Breslau) a w 1601 roku (17.02.) kupił od Andrzeja i Jerzego von Pasterwitz ich rodowy majątek – Pasterzyce (Pasterwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1580 r.) z Magdaleną von Zedlitz, miał syna – Jana (zm. 17.06.1621 r.), w 1620 roku właściciela obu tych miejscowości. Żonaty z Krystyną von Pogrell miał syna Adama (zm. 17.12.1627

r.) – zmarłego w wieku 15 lat, oraz córkę – Annę Magdalенę, dziedziczkę majątków, żonę (x 1629 r.) Fryderyka von Abschatz.

Dyprand (IV) (zm. 1602 r.) – brat przyrodni Jerzego (VI) i Adama, chory psychicznie, właściciel Dobrogoszczy (Dobergast), żonaty z Barbarą von Seydlitz, miał dwóch synów: Jana i Fryderyka.

Jan (zm. 1635 r.) – w 1608 roku właściciel Dobrogoszczy był żonaty dwukrotnie: 1. z N.N., 2. (x ok. 1629 r.) z Anną Magdalенą von Etzdorff. Z pierwszego małżeństwa miał syna – Jana Jerzego (zm. po 1687 r.), porucznika wojsk duńskich, z drugiego małżeństwa – Annę Marię (zm. po 1665 r.), prawdopodobnie chorą umysłowo.

Fryderyk (zm. po 1629 r.) – brat Jana, w 1613 roku (2.03.) kupił od Dypranda von Seydlitz majątek Pastuchów (Puschkau) w księstwie świdnickim. Żonaty z Jadwigą von Pogrell, miał syna – Fryderyka jun. (zm. przed 1657 r.), który w 1655 roku (28.01.) majątek ten sprzedał Henrykowi Aleksandrowi księciu von Schleswig-Holstein. Żonaty z Anną von Kalckreuth, miał syna – Jana Jerzego (ur. 1654 r.), chorążego regimentu gwardii dworskiej książąt saskich.

Dom Ratyń (Rauthen) wymarł w linii męskiej na Erneście von Reibnitz – chorym umysłowo, z potomstwa Dypranda (I).

W kościele w Naczęsławicach (Gross Nimsdorf) koło Koźła (Cosel) na Górnym Śląsku, znajduje się płyta nagrobna z 1621 roku z inskrypcją „I.R.A.D.H.R.” którą historycy niemieccy odczytali jako „Reibnitz aus dem Hause Rathen”. Nie wiadomo jednak o kogo chodzi.

3. Dom Gniewków (Girlichsdorf).

Dom ten założył Dyprand (I) (zm. przed 1492 r.) – najmłodszy syn Mikołaja (Nicol) z Sokolej (Falkenberg). W 1446 roku (13.05.) kupił od Mikołaja (Nicol) von Bock majątek Gniewków (Girlichsdorf) w księstwie jaworskim. Majątek ten był siedzibą domu aż do 1746 roku. Dyprand (I) w 1462 roku (15.03.) kupił od Albrechta von Bock majątek Dzierzków (Daetzdorf), należący w XIV wieku do jego dziadka. W latach 1460 – 1467 był starostą księstwa świdnicko – jaworskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Barbarą von Schaffgotsch, 2. z Małgorzatą von Lest (zm. po 1495 r.). Z pierwszą żoną miał dwie córki: Katarzynę – żonę (x 1471 r.) Konrada von Hochberg i Marię – żonę (x 1490 r.) Jana von Czettritz. Z drugą żoną miał siedmioro dzieci: Wiglasa, Urszulę – żonę (x 1480 r.) Jerzego von Bock, Barbarę – żonę (x 1485 r.) Jerzego von Czettritz, Krystynę – żonę (x 1492 r.) Jerzego von Reibnitz z domu Wiadrów (Wederau), Dypranda (II), Annę – żonę (x przed 1502 r.) Ulryka von Liebenthal oraz Mikołaja (Nicol). Trzej synowie Dypranda (I): Wiglas, Dyprand (II) i Mikołaj (Nicol) podzielili dom na trzy linie.

a) Potomstwo Wiglasa

Wiglas (zm. przed 1492 r.) – najstarszy syn Dypranda (I), w 1480 roku był właścicielem Gniewkowa (Girlachsdorf). Żonaty z Katarzyną von Schweinichen (zm. po 1497 r.) posiadał syna – Jana oraz dwie córki: Annę (zm. po 1499 r.) i Barbarę – żonę (x 1506 r.) Krzysztofa von Axleben zwanego Magnus.

Jan (zm. 17.01.1539 r.) – w 1511 roku właściciel Gniewkowa (Girlachsdorf), żonaty z Anną von Schaffgotsch (zm. po 1546 r.) miał trzech synów: Jana jun., Baltazara i Walentyna oraz pięć córek: Małgorzatę – żonę (x 1535 r.) Jana von Schaffgotsch, Elżbietę – żonę (x 1545 r.) Jerzego von Profen, Barbarę (zm. przed 1569 r.) – żonę Hioba von Rothkirch, Annę (zm. po 1566 r.) i Helenę (zm. po 1566 r.).

Jan jun. (zm. po 1570 r.) – w 1545 roku właściciel części Gniewkowa (Girlachsdorf), którą testamentem zapisał synom swojego brata – Walentyna.

Baltazar (zm. 1577 r.) – w 1570 roku kupił od Krzysztofa von Langenau majątek Gryżyce (Krischuetz) w księstwie wołowskim. Żonaty z Małgorzatą von Seydlitz miał syna – Jana (zm. przed 1587 r.) oraz córkę – Zuzannę, żonę Marcina von Lieber.

Walentyn (zm. przed 1566 r.) – żonaty z Salomeą von Redern, miał czworo dzieci: Jana (zm. po 1604 r.) – w 1572 roku sprzedał Gniewków (Girlachsdorf) swojemu kuzynowi - Joachimowi, Walentyna jun. (zm. po 1587 r.), Fryderyka (zm. po 1588 r.) i Annę – żonę (x 1576 r.) Jerzego von Seydlitz.

b) Potomstwo Dypranda (II)

Dyprand (II) (zm. przed 1524 r.) – syn Dypranda (I) i brat Wiglasa, w 1493 roku był właścicielem Gniewkowa (Girlachsdorf), w 1511 roku – Dzierżkowa (Daetzdorf). Żonaty z Barbarą von Dornheim (zm. po 1524 r.) miał dwie córki: Annę (zm. po 1568 r.) – żonę Melchiora von Victor i Małgorzatę (zm. 1556 r.) – żonę Jana von Brauchitsch, oraz trzech synów: Wiglasa, Mikołaja (Nicol) i Krzysztofa (I).

Wiglas (zm. przed 1545 r.) – najstarszy z braci, w 1524 roku był właścicielem Dzierżkowa (Daetzdorf), w 1525 roku kupił od swojego kuzyna – Jana, majątek Zimnik (Kalthaus) w księstwie jaworskim. Żonaty z Urszulą von Muehlheim (zm. po 1545 r.) miał córkę – Małgorzatę (zm. po 1597 r.) oraz syna – Zygmunta (zm. przed 1577 r.), który w 1568 roku (30.10.) kupił od Melchiora von Victor folwark w Damianowie (Damsdorf) koło Strzegomia (Striegau). Żonaty z Urszulą von Eicke, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1596 r.) za Fryderyka von Streit, miał córkę – Annę (zm. po 1597 r.) i dwóch synów: Zygmunta jun. (zm. po 1592 r.) – w 1577 roku sprzedał folwark ojca, oraz Krzysztofa (zm. po 1596 r.).

Mikołaj (Nicol) (zm. po 1531 r.) – średni z braci, w 1524 roku był właścicielem części Dzierżkowa (Daetzdorf).

Krzysztof (I) (zm. 24.06.1561 r.) – najmłodszy z braci, w 1525 roku był właścicielem Dzierżkowa (Daetzdorf). Żonaty z Anną von Reibnitz z domu Bolkowice

(Polkau) miał dwie córki: Annę (zm. 1.06.1578 r.) – żonę (x 1561 r.) Jana von Bock i Urszulę (zm. 1580 r.) – żonę Jerzego von Bock, oraz dwóch synów: Krzysztofa (II) i Joachima.

Krzysztof (II) (zm. przed 1583 r.) – w 1566 roku właściciel Dzierżkowa (Daetzdorf), w 1578 roku (15.09.) kupił od spadkobierców Jana von Eichholz Czarnków (Tscharnikau) w księstwie legnickim. Żonaty z Katarzyną von Brauchitsch (zm. po 1590 r.), miał dwie córki: Barbarę – żonę (x 1596 r.) Dawida von Gfug i Małgorzatę – żonę (x 1596 r.) Konrada von Zedlitz, oraz dwóch synów: Krzysztofa (III) (zm. przed 1587 r.) – w 1583 roku właściciela Czarnkowa (Tscharnikau), żonatego (x 19.08.1583 r.) z Barbarą von Gfug i Jakuba (zm. po 1620 r.) – po śmierci brata odziedziczył Czarnków (Tscharnikau), który w 1596 roku (13.01.) sprzedał Kasprowi von Schweinichen. W 1602 roku był marszałkiem dworu księcia Jana von Schleswig-Holstein.

Joachim (ur. 1528 – zm. 1580 r.) – młodszy brat Krzysztofa (II), w 1564 roku właściciel Dzierżkowa (Daetzdorf), w 1572 roku kupił od potomków Wigłasa Gniewków (Girlichsdorf). Żonaty z Heleną von Zedlitz miał cztery córki i czterech synów: Zuzannę – żonę (x 1596 r.) Mikołaja (Nicol) von Seydlitz; Annę (zm. po 1596 r.); Jadwigę (ur. 22.03.1569 – zm. 15.07.1617 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1584 r.) z Guentzelem von Reibnitz z Wiadowa (Wederau), 2. (24.12.1601 r.) z Danielem von Schaffgotsch; Helenę (ur. 11.07.1574 – zm. 22.02.1606 r.) – żonę (x 14.11.1595 r.) Albrechta von Stange oraz Krzysztofa (IV), Joachima jun., Dypranda (III) i Jana.

Krzysztof (IV) (zm. przed 1615 r.) – w 1595 roku właściciel Gniewkowa (Girlichsdorf), żonaty z Judytą von Schoenaich miał syna – Krzysztofa (V). Krzysztof (V) (zm. 1652 r.) – w 1615 roku właściciel Gniewkowa (Girlichsdorf) żonaty (x 27.04.1621 r.) z Ewą von Haugwitz, miał syna – Joachima Fryderyka (zm. 1658 r.) – w 1654 roku właściciela Gniewkowa (Girlichsdorf). Żonaty z Marią Zuzanną von Falkenhain miał dwóch synów: Krzysztofa Fryderyka i Ferdynanda Floriana (ur. 20.01.1657 – zm. 1679 r.) – zmarłego w młodości. Krzysztof Fryderyk (ur. 20.09.1654 – zm. 9.03.1693 r.) – w 1675 roku właściciel Gniewkowa (Girlichsdorf), żonaty (x 17.07.1676 r.) z Salomeą Marianną von Luetwitz, miał córkę Ewę Julianę (zm. po 1744 r.) – żonę (x 1.02.1702 r.) Erdmana Fryderyka von Unruh oraz syna – Krzysztofa Fryderyka jun. (ur. 26.12.1689 – zm. 19.12.1744 r.) – ostatniego właściciela Gniewkowa (Girlichsdorf). Żonaty (x 1718 r.) z Sabiną Elżbietą von Schkopp (zm. 1746 r.) która odziedziczyła po mężu majątek i przekazała go swoim siostram.

Joachim jun. (zm. 23.12.1610 r.) – brat Krzysztofa (IV), w 1599 roku był właścicielem Dzierżkowa (Daetzdorf), w 1610 roku (15.03.) kupił od Agnieszki von Glaubitz, wdowy po Adamie von Luck, Gromadzyn (Herrndorf) w księstwie legnickim. Żonaty z Elżbietą von Schlichting (zm. po 1619 r.), miał prawdopodobnie syna – N. zmarłego w dzieciństwie. Majątek odziedziczyła wdowa.

Dyprand (III) (ur. 9.02.1568 – zm. 3.01.1609 r.) – brat Krzysztofa (IV) i Joachima jun., w 1599 roku właściciel Dzierżkowa (Daetzdorf), żonaty z Katarzy-

ną von Schoenaich (zm. po 1615 r.), miał dwoje dzieci: Annę (zm. po 1654 r.) – żonę Krzysztofa von Brauchitsch i Dypranda (IV) (ur. 24.02.1601 – zm. 11.12.1630 r.) – w 1624 roku właściciela Dzierżkowa (Daetzdorf). Żonaty z Barbarą von Schellendorff (zm. po 1631 r.), miał również dwoje dzieci: Ewę – żonę Joachima von Landscron oraz Dypranda (V). Dyprand (V) (ur. 3.06.1631 – zm. 27.06.1677 r.) – w 1654 roku właściciel Dzierżkowa (Daetzdorf), żonaty (x 1657 r.) z Zuzanną Heleną von Reibnitz (ur. 25.02.1639 r.) z Wiadrowa (Wederau) miał jedenaścioro dzieci: Annę Kunegundę (ur. 1657 – zm. 1747 r.); Zuzannę Helenę (ur. 1660 – zm. przed 1743 r.) – żonę (x 1720 r.) Abrahama Gottloba von Reichwald; Dypranda (VI) (ur. 17.09.1661 – zm. 9.01.1684 r.) – porucznika wojsk cesarskich, zginął na Węgrzech; Annę magdalenę (ur. 1663 – zm. 1706 r.); Annę Urszulę (ur. 1665 – zm. 1719 r.); Krzysztofa (VI) (ur. 26.09.1666 – zm. 11.07.1699 r.) – w 1689 roku właściciela Dzierżkowa (Daetzdorf). Żonaty (x 15.07.1692 r.) z Marią Elżbietą von Hohendorf, dziedziczką Lubiechowa (Hohenliebenthal) koło Złotoryi (Goldberg), miał syna – Krzysztofa Dypranda (ur. 20.02.1695 – zm. 1777 r.) – w 1719 roku właściciela Lubiechowa (Hohenliebenthal), które w 1726 roku (30.05.) sprzedał Konradowi Gottliebowi von Zedlitz; Jana (ur. 24.02.1688 – zm. 29.12.1743 r.) – właściciela części Dzierżkowa (Daetzdorf), żonatego (x 17.11.1700 r.) z Anną Marią Kettelbnetter von Ehrenhold; Julię Elżbietę (ur. 1670 – zm. 1726 r.); Annę Eleonorę (ur. 1672 – zm. 1728 r.) – żonę (x 23.06.1695 r.) Jana Praetoriusa von Richthofen; Abrahama Wilhelma – kontynuatora rodu i Dypranda Oswalda (ur. 4.10.1677 – zm. 14.02.1706 r.) – porucznika wojsk saskich, zginął pod Wschową (Fraustadt).

Abraham Wilhelm (ur. 2.04.1674 – zm. 1737 r.) – w 1704 roku (31.07.) sprzedał Dzierżków (Daetzdorf) Henrykowi Morycowi von Haugwitz. Żonaty z Anną Julianną von Eicke, miał jedną córkę – Zuzannę Elżbietę (zm. po 1743 r.) i czterech synów:

1. Oswalda Gottloba (ur. 1707 – zm. 16.01.1776 r.) – porucznika wojsk pruskich. Żonaty z Joanną Szarłottą von Braun, miał trzech synów: Dypranda Oswalda Abrahama (ur. 28.12.1738 – zm. 11.02.1780 r.) – kapitana gwardii wojsk pruskich, Fryderyka Henryka (ur. 1743 – zm. 28.01.1804 r.) – porucznika wojsk pruskich, żonatego dwukrotnie: 1. z Marią Elżbietą von Radecke (zm. 1799 r.), 2. z Zofią Karoliną von Prittwitz (zm. 1835 r.) i Chrystiana Filipa (ur. 9.02.1747 – zm. 24.05.1795 r.) – żonatego również dwukrotnie: 1. z Luizą Wendt (zm. 1790 r.), 2. (x 7.09.1791 r.) z Fryderyką von Zimmermann. Posiadał tylko z pierwszą żoną córkę – Helenę Szarłottę (ur. 1777 – zm. 12.06.1810 r.).
2. Fryderyka Henryka (ur. 1712 – zm. 1731 r.);
3. Dypranda Wilhelma (ur. 1715 – zm. 1745 r.) – porucznika wojsk cesarskich, zginął w pojedynku z czterema przeciwnikami;
4. Adama Abrahama (ur. 25.04.1718 – zm. 1767 r.) – w 1752 roku właściciela folwarku chłopskiego w Wągradnie (Wangten) w księstwie legnickim.

kim. Żonaty z Barbarą von Schindel miał dwóch synów: młodszego – Gustawa Wilhelma (ur. 17.03.1747 – zm. 20.11.1804 r.), rotmistrza wojsk pruskich i starszego – Oswalda Gottloba Abrahama (ur. 1.01.1745 – zm. 18.03.1814 r.), porucznika kirasjerów wojsk pruskich i w 1778 roku właściciela Jędrzychowic (Hoeckricht) koło Oławy (Ohlau). Żonaty był trzykrotnie: 1. (x 23.01.1775 r.) z Heleną Szarlottą von Prittwitz (zm. 1778 r.), 2. z Krystyną Beatą von Frankenberg (zm. 1793 r.), 3. z Wilhelminą Fuchs. Z pierwszą żoną miał córkę – Fryderykę Gottliebę (ur. 1775 – zm. 2.01.1851 r.) – żonę Ferdynanda von Paczenski; z drugą żoną – syna Morryca Oswalda (ur. 1.03.1788 – zm. 12.05.1851 r.), pułkownika wojsk pruskich, żonatego (x 17.10.1809 r.) z Heleną von Rosenberg; z trzecią – syna Wilhelma Oswalda (ur. 11.07.1798 – zm. 25.07.1869 r.), porucznika wojsk pruskich, właściciela Jędrzychowic (Hoeckricht) które po jego śmierci przejął szwagier – Ferdynand von Paczenski.

Jan (ur. 1575 – zm. 13.05.1647 r.) – brat Krzysztofa (IV), Joachima jun. i Dypranda (III), w 1600 roku (6.07.) kupił od Mikołaja von Seydlitz majątek i wieś Kuchary (Kuchendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). W 1642 roku był zarządzającym finansowego senioralnego fideikomisu. Żonaty z Anną von Polsnitz zwaną Dachs (zm. 16.03.1647 r.), miał syna – Joachima Fryderyka (zm. przed 1629 r.) – 1620 roku studenta we Francfurcie nad Odrą, oraz trzy córki: Annę – żonę (x 4.12.1629 r.) Jana Jerzego von Saurma, dziedziczkę Kuchar (Kuchendorf); Barbarę – żonę Jana Ernesta von Sommerfeld i Ewę – żonę (x 2.12.1648 r.) Jana von Schweinichen.

c) Potomstwo Mikołaja (Nicol)

Mikołaj (Nicol) (zm. przed 1537 r.) – najmłodszy brat Wigłasa i Dypranda (II), odziedziczył po ojcu lenno Piotrowice Świdnickie (Peterwitz). Żonaty z Zofią N., miał siedmioro dzieci:

1. Fabiana (zm. po 1541 r.) – w 1537 roku właściciela Piotrowic Świdnickich (Peterwitz), żonatego z Urszulą Dornschnabel. Dzieci nie posiadał.
2. Jerzego (zm. 23.03.1571 r.) – w 1559 roku (20.02.) sprzedał Piotrowice Świdnickie (Peterwitz) braciom Krzysztofowi, Jakubowi i Jerzego von Zedlitz z Płoniny (Nimmersath) w księstwie jaworskim. Żonaty z Anną von Schindel, dzieci nie miał.
3. Barbarę (zm. 18.05.1575 r.) – zakonnicę, w 1564 roku przełożoną klasztoru w Strzegomiu (Striegau).
4. Katarzynę – żonę (x 1523 r.) Walentyna von Muehlheim.
5. Annę – żonę (x 1531 r.) Jerzego von Seydlitz.
6. Dorotę – dwukrotnie zamężną: 1. (x ok. 1531 r.) z Antonim von Nostitz, 2. (x ok. 1544 r.) z Janem von Haugwitz.
7. Małgorzatę – żonę (x 1533 r.) Piotra von Kreiselwitz.

VII. LINIA Z KŁONIC (KLONITZ).

Najmłodszy z braci – Tymo (I) (Thyme) (zm. po 1374 r.) miał prawdopodobnie dwóch synów: Hentschla (zm. po 1376 r.) i Tyma (II) jun. (zm. przed 1407 r.) – w 1395 roku właściciela części Paszowic (Poischwitz) w księstwie jaworskim. Żonaty z Małgorzatą N. miał córkę – Elżbietę, żonę (x 1407 r.) Segeharda von Kitschke oraz czterech synów: Jana, Henryka, Tyme (III) i Wilhelma. Jan (zm. po 1427 r.) i Wilhelm (zm. po 1410 r.) przebywali w 1410 roku w Malborku (Marienburg), Henryk (zm. po 1427 r.) – w 1407 roku był właścicielem Kłonic (Klonitz). Tymo (III) (zm. po 1443 r.) – w 1437 roku był właścicielem Kłonicy (Klonitz). Żonaty z Anną N. miał dwie córki: Annę – żonę (x ok. 1454 r.) Melchiora von Tschetsch i Eufemię – zakonnicę, oraz dwóch synów: Jerzego (zm. po 1491 r.), który w 1480 roku sprzedał majątek Mikołajowi von Borwitz, miał córkę – Barbarę, żonę (x 1491 r.) Jerzego von Schwobsdorff. Drugi syn Tyma (III) – Tymo (IV) (zm. po 1482 r.), w 1475 roku był właścicielem Tuszyńa (Hennersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

XIX – XX WIEK

W XIX wieku znane były trzy linie rodu von Reibnitz: 1. Linia baronowska, 2. Linia pruska i 3. Linia prusko – kurlandzka.

I. LINIA BARONOWSKA

W XIX wieku kontynuatorem linii baronowskiej był najstarszy syn Godfryda Dypranda – Ernest Wilhelm Karol Albrecht bar. von Reibnitz (ur. Głogów, Glogau 11.10.1765 – zm. Berlin 17.11.1829 r.) – doktor prawa, rycerz zakonu joannitów, w 1809 roku prezydent wyższego sądu ziemskiego, w 1806 roku (18.11.) kupił Roszkowice (Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Kongres wiedeński w 1815 roku delegował go do trzyosobowej komisji (razem z Ignacym Miączyńskim i Józefem hr. von Swerts-Spork) opracowującej konstytucję dla Wolnego Miasta Krakowa. Prace zakończono w 1818 roku, senat Krakowa wybił ku ich czci złoty medal. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 17.02.1795 r.) z Szarlottą Henriettą von Eckartsberg (ur. 25.01.1774 – zm. 15.10.1799 r.), 2. (x Bomsdorf 28.12.1802 r.) z Ulryką Gottliebą Amalią bar. von Blomberg, wdową po N. von Beerfelde (ur. Liebthal 23.03.1779 – zm. 3.02.1844 r.). Z pierwszą żoną miał córkę – Agnieszkę (ur. 7.10.1799 – zm. 30.04.1831 r.), żonę (x 10.09.1825 r.) Ernesta bar. von der Recke. Z drugą żoną miał pięcioro dzieci:

1. Karola Augusta Teodora Wilhelma (ur. Heiligenstadt 24.10.1803 – zm. Luksemburg 4.05.1856 r.) – dyrektora urzędu celnego Luksemburga. Żonaty (x Kopice k. Grodkowa, Koppitz b. Grottkau 10.05.1829 r.) z Adelajdą Antonią Hentschel von Gilgenheimb (ur. Frączków k. Nysy, Franzdorf b. Neisse 13.06.1805 – zm. Nysa, Neisse 2.02.1877 r.), miał sześciu synów i dwie córki:

- a) Ernesta Leopolda Dypranda Wilhelm (ur. Wrocław, Breslau 12.06.1830 – zm. Grudynia Wielka, Gross Grauden 4.07.1867 r.) – właściciela Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) koło Koźła (Cosel) na Górnym Śląsku którą dostał w wianie żony. Żonaty (x Miejsce Odrzańskie k. Koźła, Mistitz b. Cosel 13.06.1852 r.) z Emilią Neumann (ur. 10.08.1833 – zm. Grudynia Wielka, Gross Grauden 22.09.1908 r.), właścicielką Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) i Dziergowic (Diergowitz). Miał pięcioro dzieci, które wspólnie posiadały po matce majątek Dziergowice (Diergowitz) koło Koźła (Cosel):
- Maksa (Maksymiliana) Ernesta Karola Józefa Antoniego Emila Wilhelma Dypranda (ur. Wrocław, Breslau 19.04.1853 – zm. Kochaniec, Kochanietz 11.08.1910 r.) – doktora prawa, właściciela Jaborowice-Kochańca (Jaborowitz-Kochanietz), Nieznaszyna (Niesnaschin) i Roszowic (Roschowitzdorf) koło Koźła (Cosel). Żonaty (x Racibórz, Ratibor 27.09.1879 r.) z Joanną Antonią Julią Franciszką Doms (ur. Racibórz, Ratibor 30.06.1859 – zm. Kochaniec, Kochanietz 5.12.1894 r.), miał troje dzieci: a) Joannę Emilię (ur. Racibórz, Ratibor 7.10.1880 r.), b) Rut (ur. 17.02.1885 – zm. 1.08.1893 r.), c) Jana Ernesta Juliusza Józefa Dyprand (ur. Kochaniec, Kochanietz 1.12.1894 – zginął we Francji 6.06.1918 r.).
 - Artura Marię Emila Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 24.03.1854 r.) – właściciela Łan (Lohnau), Błażejowic (Blazeowitz) i folwarku Eichhof w Roszowicach (Roschowitzdorf) oraz Malczowa (Maltschawe) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x Jastrzębie k. Koźła, Habicht b. Cosel 12.07.1877 r.) z Marią Schrameck (ur. Maciowakrze k. Koźła, Matzkirch b. Cosel 28.08.1855 r.), miał troje dzieci: a) Marię (ur. Łany, Lohnau 30.05.1878 r.) – żonę (x Łany, Lohnau 8.10.1902 r.) doktora prawa Udo de Roberti-Jessen, landrata powiatu Witkowo koło Bydgoszczy; b) Jana Huberta (ur. Łany, Lohnau 23.10.1882 r.) – oficera wojsk niemieckich, właściciela Malczowa (Maltschawe), żonatego (x Schwerin 12.10.1910 r.) z Beatą von Pritzelwitz (ur. Poczdam, Potsdam 22.12.1887 r.); c) Józefinę (ur. Łany, Lohnau 19.03.1885 r.) – żonę (x Łany, Lohnau 17.08.1907 r.) Walerego von Hauenschild.
 - Jana Egona Fryderyka Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 2.09.1856 – zm. Berlin 20.09.1918 r.) – dyrektora Centralnego Urzędu Pracy, właściciela Miejsca Odrzańskiego (Mistitz) i Podlesia-Przewozu (Podlesch-Przewos) koło Koźła (Cosel). Żonaty (x Gierałtowice k. Koźła, Gieraltowitz b. Cosel 19.02.1887 r.) z Idą von Eickstedt (ur. Ratibórz, Ratibor 7.06.1867 r.), miał trzech synów: a) Jana Dypranda (ur. Miejsce Odrzańskie, Mistitz 8.12.1887 – zm. Poczdam, Potsdam 16.01.1919 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego

- (x Berlin 5.03.1914 r.) z Małgorzatą hr. von der Schulenburg (ur. Berlin 15.04.1891 r.); b) Joachima Jana (ur. Miejsce Odrzańskie, Mistitz 25.04.1891 r.); c) Guentera Gustawa (ur. Miejsce Odrzańskie, Mistitz 8.09.1894 r.).
- Ernesta Hermanna Erdmanna Amanda Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 30.04.1859 r.) – właściciela Grudyni Wielkiej (Gross Grauden), pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 3.02.1909 r.) z Fanny Marianną von Hanseemann (ur. Eupen 15.02.1856 r.), wdową po stryju Pawle Maksymilianie Wilhelmie bar. von Reibnitz.
 - Elżbietę Agnieszkę Emilię Erdmutę (ur. Wrocław, Breslau 15.03.1864 r.) – żonę (x Grudynia Wielka, Gross Grauden 17.05.1883 r.) Artura von Schimoni Schimonski (zm. Steblów, Steblau 20.09.1904 r.), właściciela Steblowa (Stebblau) koło Koźła (Cosel).
- b) Artura Józefa Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 16.01.1832 – zm. Sangerhausen 8.04.1873 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Luksemburg 1.10.1862 r.) z Marią Heleną von Lessing (ur. Luebben 14.11.1842 r.), miał sześcioro dzieci:
- Agnieszkę (ur. 2.09.1863 – zm. przed 1895 r.) – żonę (x 25.09.1884 r.) Zygfyda von Kalckreuth, który po jej śmierci ożenił się z siostrą Marią Antonią Augustą Herminą;
 - Eugeniusza Franciszka Pawła Emila Wilhelma (ur. Luksemburg 14.02.1865 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x 5.03.1893 r.) z Elizą Ullrich (ur. 14.11.1857 r.);
 - Pawła Wilhelma Cyrusa Fryderyka (ur. Magdeburg 2.10.1867 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Koźle, Cosel 6.11.1901 r.) z Ellą Waechter (ur. 2.06.1882 r.);
 - Marię Antonię Augustę Herminę (ur. Sangerhausen 29.01.1870 r.) – żonę (x Nysa, Neisse 25.06.1895 r.) Zygfyda von Kalckreuth (zm. Sobieszów, Hermsdorf-Kynast 15.01.1901 r.);
 - Wilhelma Wiktora Ernesta Artura (ur. Karlsruhe 22.03.1871 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Stary Dzierzgoń – Prusy Wschodnie, Alt Christburg – Ostpreussen 23.05.1901 r.) z Luizą (Lilly) von Schroeder (ur. Monasterzysko Wielkie – Prusy Wschodnie Gross Muensterberg – Ostpreussen 22.08.1882 r.);
 - Karola (ur. 5.02.1873 r.).
- c) Marię (ur. 24.12.1834 – zm. 28.09.1857 r.);
- d) Agnieszkę (ur. 21.09.1836 – zm. 15.10.1890 r.);
- e) Pawła Maksymiliana Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 12.08.1838 – zm. Berlin 14.02.1900 r.) – żonatego (x Charlottenburg 21.09.1876 r.) z Fanny Marianną von Hanseemann (ur. Eupen 15.02.1856 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x Berlin 3.02. 1909

- r.) za Ernesta Hermanna Erdmanna Amada Wilhelma bar. von Reibnitz z Grudyni Wielkiej (Gross Grauden), miał troje dzieci:
- Kurta Gustawa Jana Otto Wilhelma (ur. Kilonia, Kiel 12.11.1877 r.) – doktora prawa i filozofii, żonatego (x Poczdam, Potsdam 28.06.1910 r.- rozwiedziony 1915 r.) z Fredą Katarzyną von Schenck (ur. Berlin 21.03. 1890 r.), która po rozwodzie ponownie wyszła za mąż (x 29.02.1916 r.) za Wenera hr. von der Schulenburg;
 - Matyldę Antonię (ur. Kilonia, Kiel 25.08.1880 r.) – żonę (x Berlin 1.06.1899 r.) doktora prawa Feliksa von Amsberg, właściciela Amsberg (brak polskiej nazwy) w powiecie Czarnków (Czarnikau);
 - Elżbietę Agnieszkę (ur. Kilonia, Kiel 19.10.1883 r.) – żonę (x Berlin 8.03.1904 r.) Ferdynanda bar. von Willisen, oficera wojsk niemieckich, instruktora wojskowego w Japonii;
- f) Jana Erdmanna Emila Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 4.09.1841 – zm. Charlottenburg 18.05.1901 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Radojewo 11.06.1881 r.) z Antonią Waleską Amalą Malwiną von Treskow (ur. Umultowo 23.07.1860 – zm. Poznań, Posen 21.09.1918 r.), miał dwoje dzieci:
- Rudolfa Jana Otto Wilhelma (ur. Anklam 26.05.1882 – zginął pod Gerard- Belgia 23.08.1914 r.) – sędziego, żonatego (x Drezno, Dresden 31.05.1911 r.) z Gertrudą Anną Felicitas Jadwigą von Treskow (ur. Morasko 5.06.1886 r.);
 - Amalę Antonię Marię Mariannę (ur. Królewiec, Königsberg 14.11.1883 r.) – żonę (x Berlin 13.04.1905 r.) Kurta von Pilgrim.
- g) Leo (16.08.1844 – zm. 7.09.1863 r.);
- h) Karola Hermanna Antoniego Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 19.12.1846 – zm. Berlin 7.02.1914 r.) – żonatego (x Berlin 1.06.1875 r.) z Aleksandrą Marią Anną von Hagen (ur. Berlin 26.03.1856 r.). Miał pięcioro dzieci:
- Antonię Agnieszkę Karolę (ur. Wilhelmshaven 2.07. 1876 r.) – żonę (x Gross Lichterfelde 15.08.1908 r.) Reinharda Brinkmanna;
 - Karola Aleksandra Wilhelma (ur. Gross Graeditz 19.02.1878 r.) – oficera wojsk niemieckich;
 - Gizele Helenę Annę (ur. Gross Graeditz 20.07.1881 r.);
 - Ernę Marię Elżbietę (ur. Wrocław, Breslau 26.10.1883 r.);
 - Wenera Pawła Wilhelma (ur. Drezno, Dresden 6.08.1892 – zginął w Prusach Wschodnich 11.09.1914 r.).
6. Emila Fryderyka Ludwika Wilhelma (ur. Erfurt 15.04.1805 – zm. Merseburg 16.12.1868 r.) – przydenta pruskiej królewskiej generalnej komisji organizacji prowincji saskiej,. Żonaty (x Hastenbeck 4.07.1843 r.) z Klarą Szarlottą Elżbietą Marią Luizą Filipiną Wilhelminą Henriettą von Reden

(ur. Hastenbeck 8.06.1825 – zm. Zuchen 5.03.1903 r.), miał pięcioro dzieci:

- a) Bertę (ur. 1.03.1845 r.) – żonę (x 13.10.1868 r.) Rudolfa von Berfelde;
 - b) Klarę (ur. 28.02.1848 r.);
 - c) Jerzego Fryderyka Wilhelma Ferdynanda (ur. Stendal 11.03.1849 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Merseburg 16.05.1874 r.) z Klarą Agnieszką Karoliną Zofią von Lowtzow (ur. Hameln 11.12.1856 r.), miał czworo dzieci:
 - Klotyldę Agnieszkę Adelajdę (ur. Magdeburg 12.08.1875 r.);
 - Otto Emila Rudolfa Leo (ur. Erfurt 28.03.1877 – zmarł z ran 1.05.1917 r.) – kapitań wojsk niemieckich, żonatego (x Legnica, Liegnitz 18.03.1914 r.) z Edelgardę Wilhelma Amandą Laurą Anną Teresą von Goldfus (ur. Illesheim 18.01.1896 r.). Miał syna – Jana Tylo (ur. Schwerin 16.09.1916 r.);
 - Elżę Klarę Luizę (ur. Erfurt 29.04.1879 r.);
 - Albrechta Jerzego Fryderyka Karola Pawła (ur. Poczdam, Potsdam 11.02.1891 r.).
 - d) Emila Ferdynanda Karola Wilhelma (ur. Stendal 20.09.1850 r.).
 - e) Sylwię Klotyldę Agnieszkę Marię (ur. Merseburg 8.03.1853 – zm. Schelenburg 22.02.1912 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 2.10.1875 r.) Arnolda bar. von Schele, właściciela Schelenburg.
7. Dorotę (ur. 23.01.1807 – zm. 23.08.1864 r.);
 8. Eugeniusza (ur. 7.08.1812 – zm. 20.03.1851 r.) – porucznika artylerii wojsk pruskich;
 9. Luizę (ur. 25.09.1816 – zm. 15.01.1876 r.).

II. LINIA PRUSKO – KURLANDZKA.

Linia ta dzieliła się na trzy domy: najstarszy – dom Kiersity (Kerschitten), dom zwany ogólnie domem pruskim i dom kurlandzki.

1) Dom Kiersity (Kerschitten).

Założycielem domu Kiersity (Kerschitten) koło Pasłęka (Preussisch Holland) miał być Jan von Reibnitz utożsamiany z Janem – w 1410 roku walczącym w szeregach zakonu krzyżackiego lub, co bardziej prawdopodobne – z Janem pochodzącym z Sokolej (Falkenberg), w dokumentach śląskich występującego tylko raz (1436 r.). Początkowo posiadał Karnity (Karnitten) koło Morąga (Mohrunen). Jego synowie: Kasper, Jan i Amand posiadali jako lenno Kiersity (Kerschitten). Dom wymarł na Kasprze Oswaldzie (ur. 1711 – zm. 10.06.1775 r.), pułkowniku wojsk pruskich, właścicielu Kiersit (Kerschitten) i Likszan

(Lixainen). Majątki przejął Aleksander Erhard von Reibnitz z domu prusko-brandenburskiego.

2) Dom prusko-brandenburski

Przedstawiciele tego domu używali nazwiska również w formie „Reibitz” (polskie – Rybicz). Założycielem był Jan (Hans) von Reibitz (zm. po 1672 r.) z domu Kiersity (Kerschitten), polski starosta Drahma (Draheim). Potomkowie jego przejęli rodowe Kiersity (Kerschitten).

W XIX wieku właścicielem Kiersit (Kerschitten) był Otto Fryderyk (ur. Królewiec, Königsberg 15.10.1788 – zm. Gisiel k. Morąga, Geiseln b. Mohrunen 15.09.1857 r.). Żonaty (x 12.06.1820 r.) z Waleką von Kunheim (ur. Spędy k. Pasłęka, Spanden b. Preussisch Holland 12.06.1802 – zm. Kiersity, Kerschitten 22.02.1839 r.), miał czterech synów:

1. Emila Dietricha Wilhelma Otto (ur. Królewiec, Königsberg 22.03.1821 – zm. Jankowo, Jankendorf 8.01.1890 r.) – właściciela Kiersit (Kerschitten) i Jankowa (Jankendorf) koło Pasłęka (Preussisch Holland) które dostał w wianie żony. Żonaty (x Jankowo, Jankendorf 13.09.1847 z Pauliną Kuhn (ur. Jankowo, Jankendorf 30.06.1830 – zm. Jankowo, Jankendorf 11.08.1861 r.), miał dwie córki: Walekę Wilhelminę Małgorzatę (ur. Jankowo, Jankendorf 19.01.1851 r.) i Paulinę Annę Karolinę Helenę (ur. Berlin 12.02.1860 r.).
2. Leopolda Ernesta Karola Erharda (ur. Królewiec, Königsberg 15.11.1824 – zm. Jędrychowo, Heinrichau 28.08.1868 r.) – właściciela Jędrychowa (Heinrichau) koło Ostródy (Osterode), które wniosła mu w posagu żona. Żonaty (x Jankowo, Jankendorf 25.10.1850 r.) z Antonią Kuhn (siostrą Pauliny ?) (ur. Jankowo, Jankendorf 13.09.1833 – zm. Berlin 12.12.1903 r.), miał troje dzieci: Annę Wilhelminę (ur. Gdańsk, Danzig 28.11.1851 r.); Jana Jerzego Oswalda (ur. Jędrychów, Heinrichau 19.09.1854 r.) – barona Kiersit (Kerschitten) oraz Horsta Otto Ludwika (ur. Jędrychów, Heinrichau 29.06.1859 – zm. Królewiec, Königsberg 17.04.1910 r.) – właściciela Bieniasz (Banners) koło Morąga (Mohrunen).
3. Rudolfa Otto (ur. Królewiec, Königsberg 9.10.1829 – zm. Wrzeszcz, Langfuhr 7.12.1909 r.) – generała wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Zgorzelec, Goerlitz 29.09.1858 r.) z Wilhelminą Zofią Ernestyną Emilią Anną von Prittwitz-Gaffron (ur. Poczdam, Potsdam 16.07.1836 – zm. Burg 26.06.1859 r.), 2. (x Schwarzenbeck 9.10.1869 r.) z Otylią Adolfiną Ernestyną Anną von Levetzow (ur. Steinhorst 8.04.1849 r.), z drugą żoną miał pięcioro dzieci: Ernesta Otto Leo (ur. Apenrade 4.07.1870 r.) – inżyniera, wyjechał do Brazylii, Maksa Emila Pawła (ur. Apenrade 19.05.1872 – zginął 22.11.1914 r.); Selmę Adelajdę Ernę (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 16.05.1875 r.); Astę Matyldę (ur. Frankfurt

nad Odrą, Frankfurt a. Oder 21.06.1878 r.); Leo Alfreda (ur. Muelhausen 24.02.1882 r.) – wyjechał do Gwatemali.

4. Ernesta Albrechta (ur. Kiersity, Kerschitten 3.02.1839 r.) – właściciela Gisiela (Geisseln) koło Morąga (Mohrungen). Żonaty (x Budwity k. Morąga, Bauditten b. Mohrungen 9.10.1865 r.) z Laurą Eben (ur. Budwity, Bauditten 3.04.1848 r.), miał syna – Gerda Otto Wilhelma (ur. Gisiel, Geisseln 4.04.1867 r.).

3) Dom kurlandzki.

Założycielem tego domu istniejącego jeszcze w XX wieku, był kuzyn Jana von Reibnitz, starosty Drahima (Draheim) – Jan Krzysztof von Reibnitz (zm. przed 1699 r.). Miał trzech synów: Jana Jerzego (zm. po 1732 r.) – kapitana wojsk polskich, Wilhelma – również kapitana wojsk polskich i Jana Krzysztofa jun.

Jan Krzysztof jun. (ur. 1676 – zm. po 1742 r.) – major wojsk polskich, miał czterech synów:

1. Jana Fryderyka (ur. 1711 r.);
2. Krzysztofa Albrechta (ur. 1713 – zm. przed 1784 r.) – generała wojsk polskich.
3. Karola Ludwika (zm. przed 1773 r.) – porucznika wojsk polskich;
4. Leopolda (zm. po 1775 r.) – majora wojsk polskich.

Ród kontynuaował syn Krzysztofa Albrechta – Stanisław (ur. 1.01.1754 – zm. 1787 r.), porucznik wojsk polskich. Żonaty z Luizą von Knabenau, miał trzech synów:

- a) Jana Jerzego (ur. Słuck 1.12.1773 – zm. Mitawa, Mitau 2.08.1853 r.) – oficera wojsk pruskich, starostę zamku w Mitawie (Mittau). W 1817 roku (21.04.) otrzymał indygenat kurlandzki. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Mitawa, Mitau 30.12.1806 r.) z Luizą Elżbietą von Denffer (ur. Mitawa, Mitau 1784 – zm. Mitawa, Mitau 21.01.1808 r.), 2. z Krystyną Schloezer (ur. Ryga 16.03.1790 – zm. Mitawa, Mitau 4.07.1830 r.), z drugiego małżeństwa miał syna – Emila Chrystiana Karola (ur. Mitawa, Mitau 17.12.1814 – zm. Mitawa, Mitau 20.04.1881 r.), porucznika rosyjskiej marynarki wojennej i starostę zamku w Mitawie (Mitau). Żonaty (x Mitawa, Mitau 25.02.1852) z Angeliką Kahn (ur. Mitawa, Mitau 9.01.1822 – zm. Mitawa, Mitau 26.09./8.10.1901 r.) miał pięcioro dzieci:
 - Maksymiliana Edwarda Emila (ur. Mitawa, Mitau 23.03.1854 r.) – sekretarza giełdy w Rydze. Żonaty (x Ryga 11.06.1885 r.) z Antonią Pohl (ur. Berlin 22.08.1858 r.) miał również pięcioro dzieci: Małgorzatę (ur. Ryga 13.06.1886 r.) – żonę (x Ryga 17.05.1907 r.) Rolfa bar. von der Wenge hr. von Lambsdorff;

- Elżbietę (ur. Ryga 10.09.1887 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Ryga 11.10.1909 r.) z Leo bar. von der Wenge hr. von Lamsdorff, 2. (x Wiedeń, Wien 20.06.1917 r.) z Ryszardem Korda;
 Ewę (ur. Ryga 1.01.1891 r.);
 Jana (ur. Ryga 19.12.1893 r.);
 Toniego (ur. Ryga 11.04.1896 r.).
- Teofilę Bertę Adelajdę (ur. Mitawa, Mitau 26.11.1855 r.);
 - Aleksandrę Krystynę Augustę (Mitawa, Mitau 19.02.1857 r.) – żonę (x Mitawa, Mitau 14/26.09.1894 r.) Wilhelma Roettgers muzyka, organistę kościoła św. Trójcy w Mitawie (Mitau);
 - Marię Teklę Angelikę (ur. Mitawa, Mitau 22.06.1859 r.);
 - Eugeniusza Emila Waldemara (ur. Mitawa, Mitau 28.08.1865 r.) – kandydata teologii i nauczyciela gimnazjum w Mitawie (Mitau). Żonaty (x Mitawa, Mitau 28.03.1895 r.) z Elzą Cruze (ur. Mitawa, Mitau 1.02.1873 r.), miał pięcioro dzieci: Kurta (ur. 7.01.1896 – zm. 21.01.1896 r.), bliźniaków Dietricha Pawła Maksa i Eryka Juliusza Alfonsa (ur. 8.10.1897 r.), Bruna Eugeniusza (ur. Mitawa, Mitau 25.05.1899 r.) oraz Gertrudę Eleonorę (ur. Mitawa, Mitau 8.04.1910 r.).
- b) Michała Krzysztofa (ur. 1779 – zginął pod Smoleńskiem 17.08.1812 r.) – majora wojsk rosyjskich;
- c) Karola Stanisława (ur. 18.06.1782 – zm. Petersburg 27.10.1843 r.) – generała wojsk rosyjskich i ordynata Wolborza. W 1817 roku (21.04.) otrzymał indygenat kurlandzki. Żonaty (x 20.03.1817 r.) z Apolonią bar. Freytag von Loringhoven (ur. 21.08.1800 – zm. 26.01.1859 r.), miał dwóch synów: Konstantyna (ur. 6.01.1820 – zm. 27.07.1884 r.) – generała wojsk rosyjskich, ordynata Wolborza oraz Eugeniusza Karola (ur. 23.09.1821 – zm. 9.01.1885 r.) – pułkownika wojsk rosyjskich.

Źródła:

Sinapius T. I s. 752-756, T. II s. 909-913
 Błażek T. IV s. 63
 Pilnaček T. III s. 975-977
 Dorst T. I nr 35
 Album... nr 1725 s. 567
 Uruski T. XV s. 187
 Wappensagen s. 130
 Schles. Wappenbuch szp. 111
 Krane s. 95-96
 Dorst T. I nr 99
 Doerr s. 119, 208

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 263-264

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 716-718

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 70:1919 s. 641-644

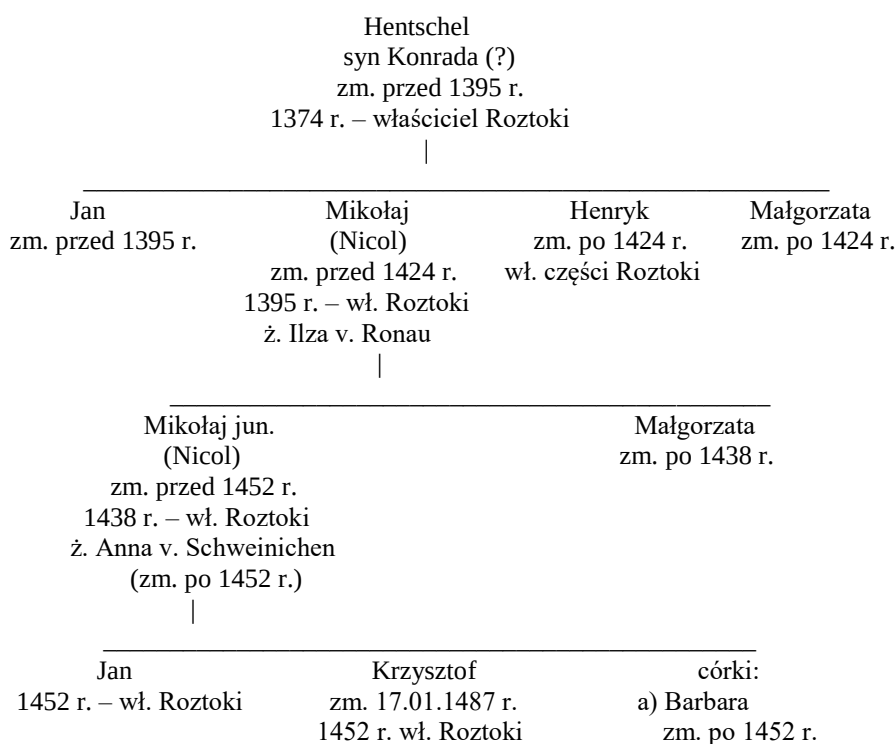
Reibnitz P.: Geschichte Herren und Freiherren von Reibnitz 1241 – 1901. Berlin 1901.

TABLICE GENEALOGICZNE

I. PODZIAŁ NA LINIE I DOMY.

II. LINIA Z ROZTOKI.

	ż. Maria N. (zm. po 1494 r.)			b) Anna zm. po 1452 r.	
				c) Małgorzata zm. po 1452 r.	
Jan zm. po 1495 r. 1495 r. – sprzed. Goczałków	Krzysztof zm. po 1525 r. 1497 r. – sprzed. Roztokę 1499 r. – wł. Rochowa	Mikołaj (Nicol) zm. po 1534 r. wł. Twardocic ż. Katarzyna N. 	Baltazar zm. po 1504 r.	Melchior zm. przed 1533 r. 1505 r. – sprzed. Rochów ż. Barbara v. Retz Urszula zm. po 1533 r.	córki: a) Barbara m. (x 1494 r.) Jerzy v. Adelsbach b) Urszula m. (x 1505 r.) Nicol v. Pannwitz
Joachim zm. po 1552 r. 1539 r. – sprzed. Twardocice		Krzysztof zm. po 1548 r. 1548 r. – sprzed. Nagórze			

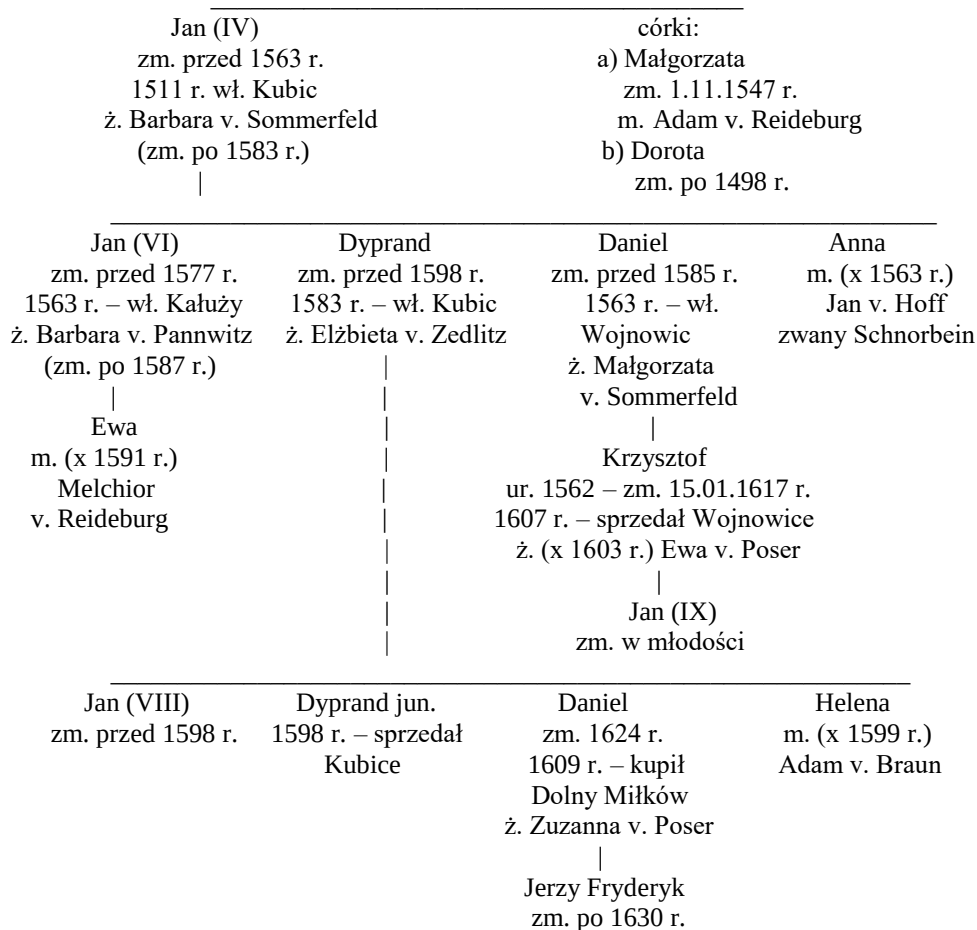
III. LINIA Z KUBIC.

1. Dom Kubice.

Konrad syn Konrada (?) zm. przed 1385 r. 				
Konrad jun. zm. po 1412 r. rycerz zakonu krzyżackiego 1412 r. – wł. Tuszyna		Henryk zm. po 1419 r. starosta Ząbkowic 1403 r. – wł. Kubic 1416 r. kupił Karczowice ż. Małgorzata N. 		Marek (Marcus) <u>Dom</u> <u>Jeszkotle</u>
Henryk jun. zm. po 1438 r. 1433 r. – sędzia dworski Wrocławia ż. Katarzyna v. Gens Henryk zm. przed 1494 r. 1461 r. - wł. Pristram (?) 1480 r. – wł. części Kubic Jerzy zm. po 1494 r. ż. Małgorzata N.	Jan (I) zm. po 1462 r. 1433 r. - wł. Kubic ż. N. v. Redern Jan (II) zm. przed 1483 r. 1467 r. – wł. Kubic 1479 r. – wł. Jasienicy ż. 1. Barbara v. Stosch 2. Katarzyna N. 	Jerzy zm. po 1457 r. 1457 r. – sprzedał Karczowice	Mikołaj (Nicol) zm. przed 1449 r. 1437 r. – wł. części Kubic 1446 r. – wł. Przeworna	Dyprand zm. 29.08.1449 r. 1436 r. – sędzia dworski Wrocławia 1445 r. - przedstawiciel Wrocławia w Pradze ż. Barbara v. Jenckwitz
Krzysztof zm. po 1514 r. kanonik wrocławski 1483 r. – wł. Kubic	Dyprand <u>potomstwo</u> <u>Dypranda</u>	Jan (III) <u>potomstwo</u> <u>Jana (III)</u>		Katarzyna zm. po 1498 r. m. Jan v. Zugk

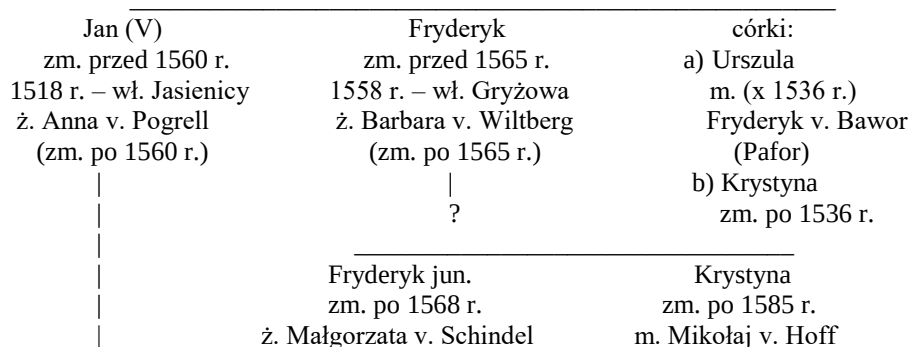
a) Potomstwo Dypranda

Dyprand
syn Jana (II)
zm. przed 1498 r.
1495 r. – wł. części Kubic
ż. Anna v. Logau

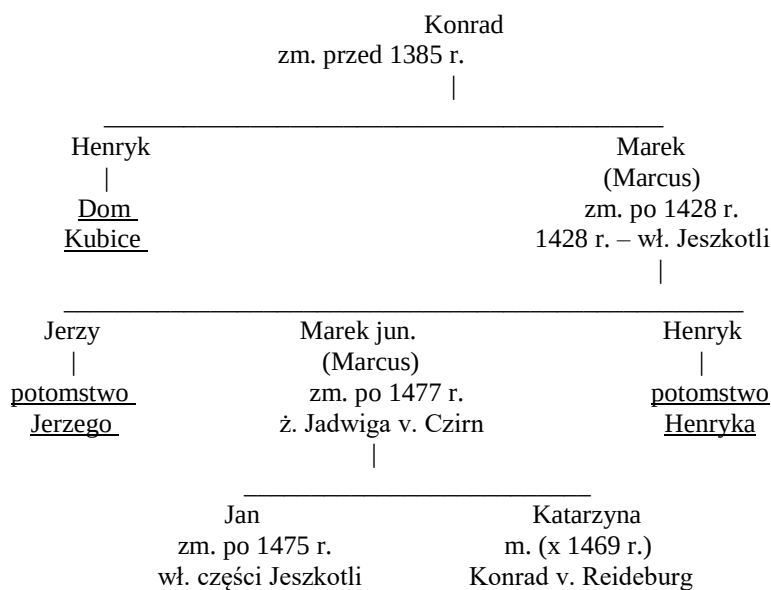
b) Potomstwo Jana (III)

Jan (III)
syn Jana (II)
zm. przed 1518 r.
1490 r. – wł. Jasienicy
ż. Małgorzata v. Brinnig

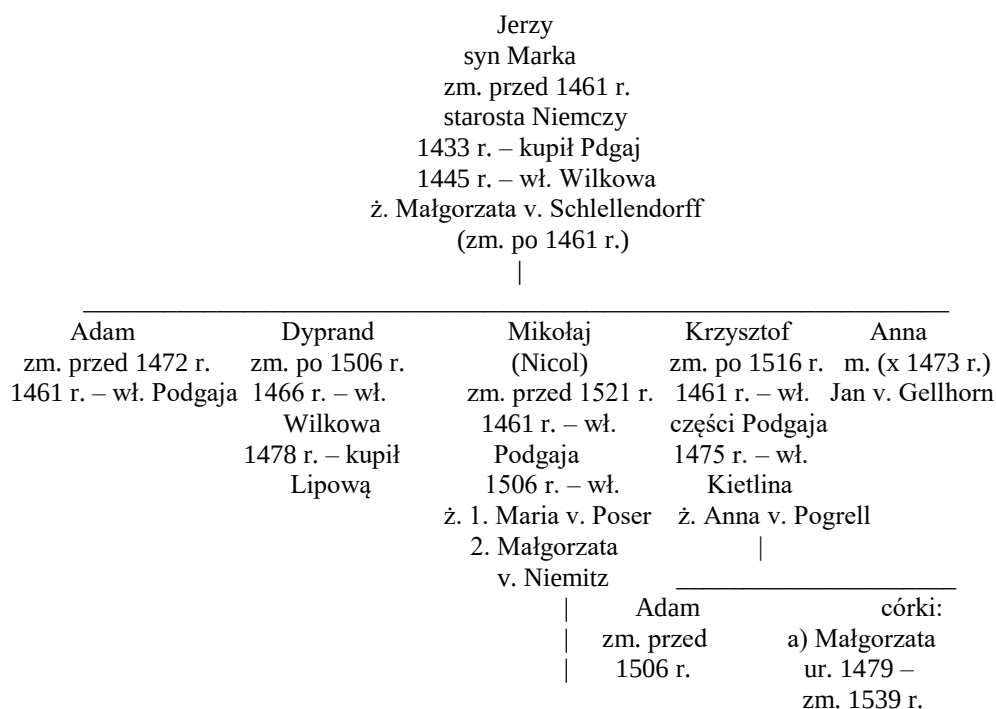

	(zm. po 1568 r.)	zwany Schnorbein
Jan (VII)	Dawid	
zm. przed 1603 r.	ur. 1535 – zm. 9.09.1604 r.	
1565 r. – wł. Szklar	1567 r. – wł. Jasienicy	
ż. Małgorzata	1582 r. – kupił Niedźwiednik	
v. Schmolz	ż. 1. Małgorzata v. Wachtel	
	2. Zuzanna v. Korkwitz	
Anna	3. Elżbieta v. Sebottendorf	
zm. po 1603 r.		

2. Dom Jeszkotle.

a) Potomstwo Jerzego

Jan zm. przed 1538 r. 1507 r. – wł. Podgaja ż. (x 1507 r.) Barbara v. Kaltenborn	Kasper zm. przed 1538 r. 1521 r. – wł. Lipowej i części Podgaja ż. 1. Jadwiga v. Tschetsch 2. Katarzyna v. Zedlitz	Jadwiga m. (x 1528 r.) Krzysztof v. Reichel	m. (x 1495 r.) Jerzy v. Logau b) Anna m. (x 1506 r.) Jerzy v. Senitz c) Ewa m. (x 1501 r.) Jan v. Seydlitz
Jan zm. po 1555 r.	Krzysztof zm. po 1538 r.		
1541 r. - kupił Korzękwice 1542 r. - sprzedał Podgaj ż. Jadwiga v. Stosch	Dyprand zm. przed 1570 r. 1538 r. – wł. Lipowej ż. (x 1545 r.) Urszula v. Reideburg Kasper zm. 19.08.1585 r. 1570 r. – wł. Lipowej ż. (x 22.09.1570 r.) Urszula v. Stentsch Urszula m. (x 1587 r.) Karol v. Niemitz	Kasper jun. zm. 1557 r. wł. Jezierzyc Małych Marcin zm. 1565 r. 1560 r. - sprzedał Jezierzyc Małe 1562 r. - sprzedał Siemianów ż. Ewa v. Gregersdorf (zm. po 1565 r.)	córki: a) Anna m. (x 1552 r.) Ernest v. Tschetsch b) Małgorzata m. (x 1552 r.) Jan v. Tschetsch c) Elżbieta m. (x 1551 r.) Krzysztof v. Pogrell d) Ewa m. (x 1562 r.) Adam v. Boreck zwany Napolskim e) Krystyna m. Wilhelm v. Reichel f) Jadwiga m. 1. (x 1565 r.) Jan v. Leining 2. Aleksander v. Portugal

b) Potomstwo Henryka

Henryk syn Marka zm. 15.03.1499 r. 1448 r. – wł. Jeszkotli 1470 r. – marszałek dworu biskupiego 1473 r. – otrzymuje Piotrowice Nyskie ż. 1. Jadwiga v. Salisch 2. Anna v. Pueckler 			
Henryk jun. zm. po 1541 r. 1535 r. – sprzedał część Piotrowic Nyskich ż. (x 1486 r.) Katarzyna v. Seber 	Mikołaj (Nicol) zm. przed 1510 r. 1500 r. – wł. Kałkowa ż. (x 1498 r.) Elżbieta v. Logau (zm. po 1510 r.) 	Jan zm. po 1511 r. 1508 r. - komornik biskupi ż. Małgorzata N. (zm. po 1544 r.) córki: a) Małgorzata	córki: a) Małgorzata m. (x 1496 r.) Jerzy Wrbiniski b) Agnieszka m. 1. Zygmunt v. Stolz 2. Jarosław Strzela c) Barbara

		m. (x 1544 r.) Jan v. Reibnitz	zm. po 1501 r.
		b) Urszula	
		zm. przed 1544 r.	
		c) Anna	
		zm. po 1544 r.	
		d) Barbara	
		zm. po 1549 r.	
		m. Jan v. Elbel	
	Moryc	Jan	Róża
	zm. po 1524 r.	zm. po 1545 r.	m. (x 1526 r.)
	1524 r. – wł. Kałkowa	1537 r. – kupił	Bonawentura
		Karłowice Małe	v. Bernhart
		Achatius	
		zm. 1574 r.	
		1569 r. – wł. Karłowic	
Henryk	Aleksander	Jan	
zm. po 1546 r.	1529 r. – wł. Piotrowic	1541 r. – wł. Piotrowic	
1541 r. – mieszkał	Nyskich	Nyskich	
w Głucholazach	ż. Salomea N.	1544 r. wł. Chróściny	
	(zm. po 1541 r.)	Nyskiej	
		ż. (x 1544 r.) Małgorzata	
	Kunegunda	v. Reibnitz	
	zm. po 1546 r.		
		Jan jun.	
		zm. po 1587 r.	
		ż. Maria v. Amseldorf	
		Dawid	
		<u>dom łżycki.</u>	

3. Dom łżycki.

		Dawid	
		syn Jana jun.	
		zm. po 1608 r.	
		1595 r. – kupił Altenforst	
		ż. Maria v. Prittwitz	
Jan Kasper	Albrecht	Katarzyna	
ur. 1596 – zm. 1635 r.	zm. 26.12.1678 r.	m. (x po 1628 r.)	
1628 r. – kapitan wojsk	1652 r. – sprzedał	Kasper Jerzy v. Berge	
duńskich	Altenforst		
ż. (12.12.1630 r.)	kupił Kemnitz		
Brygida v. Brahe	ż. Zofia v. Pannwitz		
Jan Albrecht	Jan Gottlob	Kasper Krzysztof	córki:
zm. po 1719 r.	ur. 13.12.1662 -	zm. po 1698 r.	a) Joanna Jadwiga
1692 r. – wł. Kemnitz	zm. 22.07.1742 r.	1692 r. – wł. części	ur. 16.04.1659 –
1693 r. – wł. Niewerle	1692 r. – wł. Niewerle	Kemnitz	zm. 5.11.1679 r.
ż. Ewa Helena	1735 r. – wł. Zilmsdorf	ż. Barbara	m. Bartel v. Kracht
v. Pannwitz	ż. 1. Urszula Zofia	v. Pannwitz	b) Maria Zofia
	v. Stolzenberg		m. (x 1685 r.)
	2. Barbara Zofia		Joachim Henryk

v.d. Heyde

v. Lossau

Gottlob Ferdynand zm. 1755 r. 1720 r. – porucznik wojsk saskich 1742 r. – wł. Zilmsdorf 1754 r. – majątek przekazał swojemu bratankowi Janowi Gottlobowi	Jan Kasper ur. 1691 - zm. 25.12.1724 r. 1722 r. – kapitan wojsk saskich ż. Małgorzata Eleonora v. Zeschwitz (zm. 1748 r.) Jan Gottlob ur. 12.06.1724 - zm. 1812 r. 1755 r. – wł. Zilmsdorf ż. 1. N. v. Briesen 2. (x 24.02.1763 r.) Filipina Katarzyna v. Sternstein 	Gottlob Zygmunt zm. 16.07.1721 r. w czasie studiów w Lipsku	córki: a) Helena Zofia m. Franciszek Gottlob v. Sternstein b) Agnieszka Małgorzata m. Sebastian Henryk v. Sternstein c) Eleonora Zofia m. (x 29.11.1735 r.) Karol Fryderyk v. Klitzing
--	--	--	---

Henryk Aleksander ur. 1755 – zm. 21.05.1843 r. 1785 r. – pruski radca wojenny ż. Beata v. Briesen (zm. 1803 r.)	Jan Hermann ur. 14.03.1774 - zm. 9.03.1853 r. 1823 r. – wł. Zilmsdorf ż. (x 1.02.1796 r.) Joanna v. Meyer z Knonow 	córki: a) Henrietta Szarlotta m. (x po 1766 r.) N. v. Heldreich b) Joanna Elżbieta m. N. Schloegel c) Szarlotta Dorota m. generał major wojsk pruskich v. Brochowski
--	--	---

Hermann ur. 19.06.1797 - zm. 28.01.1852 r. 1840 r. – wł. części Zilmsdorf	Juliusz Henryk ur. 27.11. 1798 - zm. 26.09. 1862 r. 1836 r. – wł. Holzkirch ż. (x 4.12.1831 r.) Adelajda v. Gersdorff adoptował bratanicę Matyldę która odzie- dziczyła Holzkirch	Albert Teodor ur. 1801 - zm. 2.10.1862 r. geometra i porucznik wojsk austriackich ż. (x 1830 r.) Adelajda Hesse Matylda ur. 14.08.1836 - zm. 21.10.1888 r. odziedziczyła Holzkirch m. Gustaw v. Moser komediopisarz	Bruno Woldemar ur. 1804 - zm. 1822 r.	Robert Aleksander ur. 22.12. 1814 - zm. 20.03. 1850 r. ż. Fryderyka v. Hill (zm. 1873 r.) córki: a) Helena ur. 1831 r. m. Alwin v. Manteuffel b) Katarzyna ur. 1834 – zm. 1862 r. m. Emil Kaiser	Maria Antonia ur. 21.09.1811 – zm. 5.11.1881 r. m. Robert Lincke 1853 r. – odziedzi- czyła Zilmsdorf
---	--	---	--	---	---

IV. LINIA Z WIADROWA.

1. Początek linii, podział na domy i dom Górny Wiadrów.

Mikołaj
(Nicol)
syn Konrada

zm. przed 1374 r.
1351 r. wł. Wiadrowa i Bolkowic
ż. Anna N.
(zm. po 1392 r.)
|

Jan sen. (I)	Henryk	Mikołaj jun.	Guentzel	Konrad	Zygmunt	Tyme
zm. przed 1420 r.	zm. przed 1409 r.	zm. po 1425 r. 1406 r. – wł.	 <u>domy</u>	zm. po 1399 r.	zm. po 1396 r.	zm. po 1412 r.
1374 r. – wł.	ż. 1. Małgorzata	części	<u>Wiadrów,</u>			1402 r. –
Wiadrowa	v. Seyfriedau	Wiadrowa	<u>Bolkowice,</u>			rycerz
1408 r. -	zm. przed		<u>dom</u>			zakonu
kupił	(1386 r.)		<u>baronowski</u>			joannitów
Górny	2. Beata					1412 r. -
Wiadrów	v. Owsker (?)					komtur
ż. 1. Anna N.						w Strzegomiu
2. Jadwiga N.						

(zm. po 1420 r.)	Jan 1409 r. – wł.	Dyprand zm. po 1436 r.	Konrad zginęli	Mikołaj 14.06.1430 r.	córki:
	Wiadrowa				a) Małgorzata
	ż. Anna v. Ronau				m. (x 1396 r.)
					Jan v. Czirn
					b) Anna
					1399 r.
					zakonnica

Jan (II)	Piotr	Wolfart	Mikołaj	córki:
zm. po 1427 r.	zm. po 1462 r.	zginęli	14.06.1430 r.	a) Małgorzata
wł. Wiadrowa	wł. Wiadrowa			1436 r. – zakonnica
	ż. Anna v. Liebenthal			b) Barbara
				m. (x 1437 r.)
				Ulryk v. Seydlitz
				c) Agnieszka
				m. (x 1445 r.)
				Jan v. Schellendorff

Jan (III)	Krzysztof	Henryk	Mikołaj	córki:
zm. po 1491 r.	zm. 1516 r.	zm. 10.11.1507 r.	(Nicol)	a) Barbara
1486 r. – kupił	1491 r. – wł.	1506 r. – wł.		m. (x 1484 r.)
Barycz	Barycza	Górnego Wiadrowa	<u>dom</u>	Opitz v. Czirn
	1507 r. -	ż. Anna	<u>Krzyżowa</u>	b) Małgorzata
	sprzedał	v. Schlieben		m. (x 1487 r.)
	Barycz			Mikołaj v. Polsnitz
	ż. Dorota			zwany Dachs
	v. Schlieben			

Henryk jun.	Jan (IV)	Krzysztof	Anna
zm. 15.12.1557 r.	zm. po 1559 r.	zm. 19.02.1572 r.	m. (x 1553 r.)
1516 r. – wł.	1529 r. – wł.	1550 r. – wł.	Henryk v. Praedel
Górnego Wiadrowa	Górnego Wiadrowa	Górnego Wiadrowa	
ż. Anna v. Schindel	1547 . – wł.	ż. Małgorzata	
	Wieruszowa	v. Zedlitz	
	ż. Anna v. Schindel		

2. Dom Wiadrów i potomstwo Konrada jun. z Wiadrowa..

Guentzel (I)
syn Mikołaja
zm. przed 1420 r.
1390 r. – wł. Wiadrowa

ż. Katarzyna N.
zm. po 1420 r.)

Henryk zm. 1448 r.	Konrad zm. przed 1449 r. 1443 r. – wł. Wiadrowa ż. 1. Elżbieta v. Brockendorff 2. N. v. Liebenthal	Jan zm. 1449 r. rycerz zakonu krzyżackiego 1434 r. – komtur w Kłajpedzie 1437 r. – komtur w Grudziądzu 1441 r. – komtur w Świeciu	Albrecht zm. po 1448 r. rycerz zakonu krzyżackiego 1448 r. – szpitalnik w Szczytnie	Krzysztof <u>dom</u> <u>Bolkowice</u>
Guentzel (II) zm. po 1495 r.	Konrad jun. zm. po 1520 r. 1481 r. – wł. Wiadrowa ż. Jadwiga v. Praedel	Jerzy wł. Miłkowa <u>potomstwo</u> <u>Jerzego</u>	Marta m. (x 1469 r.) Jan v. Zedlitz	
Konrad zm. 13.02.1546 r. 1539 r. – wł. Wiadrowa	Guentzel (III) zm. 24.02.1572 r. 1550 r. – wł. Wiadrowa ż. Katarzyna v. Schindel		córki: a) Małgorzata m. (x 1533 r.) Jerzy v. Seydlitz b) Katarzyna m. (x 1535 r.) Franciszek v. Riemben	
Guentzel (IV) zm. 3.08.1596 r. 1573 r. – wł. Wiadrowa ż. (x 1584 r.) Jadwiga v. Reibnitz		córki: a) Katarzyna m. (x 11.05.1567 r.) Krzysztof v. Schweinichen b) Anna m. (x 1588 r.) Fryderyk v. Borschnitz		

a) Potomstwo Jerzego z Miłkowa

Jerzy syn Konrada z Wiadrowa zm. przed 1535 r. 1491 r. – kupił Miłków ż. Krystyna v. Reibnitz (zm. po 1535 r.) 				
Jerzy jun. zm. po 1552 r. 1535 r. – wł. Miłkowa	Jan zm. przed 1579 r. 1550 r. – wł. Miłkowa 1573 r. - kupił Bukowiec ż. Anna v. Borwitz (zm. po 1592 r.) 	Henryk zm. przed 1583 r. 1573 r. – wł. Miłkowa ż. Anna v. Nimptsch	córki: a) Barbara m. (x 1517 r.) Jan v. Czirn b) Małgorzata zm. po 1532 r.	
Jerzy ur. 1550 -	Henryk ur. 1551 -	Krzysztof zm. po 1594 r.	córki: a) Anna	

zm. 26.09.1611 r. 1587 r. – wł. Miłkowa ż. (x 1578 r.) Anna v. Zedlitz	zm. 2.01.1623 r. 1580 r. – wł. ż. 1. Magdalena v. Zedlitz 2. Zuzanna v. Zedlitz (zm. po 1627 r.)	1584 r. – wł. Miłkowa ż. Barbara v. Zedlitz	m. (x 1592 r.) Kasper v. Nimptsch b) Krystyna zm. po 1592 r.
	Jan	Fryderyk	Jerzy
	<u>potomstwo</u> <u>Jana</u>	<u>potomstwo</u> <u>Fryderyka</u>	<u>potomstwo</u> <u>Jerzego</u>
Jan jun. zm. 19.12.1654 r. 1613 r. – wł. Miłkowa ż. (x 25.11.1613 r.) Barbara v. Zedlitz	córki: a) Helena m. 1. (x 1603 r.) Jan v. Schindel 2. Dietrich v. Zedlitz b) Anna m. (x 19.07.1601 r.) Fryderyk v. Knobelsdorff c) Marta zm. po 1615 r. m. Adam v. Unruh d) Zuzanna m. 1. (x 1603 r.) Abraham v. Sommerfeld 2. Otto v. Hochberg	córki: a) Urszula ur. 1592 – zm. 2.04.1637 r. m. 1. (x 1610 r.) Leonard v. Brauchitsch 2. (x 1621 r.) Leonard v. Kottwitz b) Anna m. (x 1618 r.) Fryderyk v. Nimptsch c) Katarzyna zm. po 1673 r. m. Abraham v. Debschuetz	

b) Potomstwo Jana z Bukowca

Jan
syn Henryka z Miłkowa
ur. 1593 – zm. 29.12.1678 r.
1627 r. – wł. Bukowca
ż. Marianna v. Nostitz
|

Jan Kasper ur. 28.02.1635 - zm. 19.10.1681 r. 1663 r. – wł. Bukowca 1679 r. – wł. Ligoty Wielkiej ż. Anna Maria bar. v. Berka (zm. po 1684 r.) Urszula Zofia m. (x 1684 r.) Jan Ernest v. Schweinichen	Jan Krzysztof ur. 15.12.1637 - zm. 10.02.1690 r. 1684 r. – wł. Bukowca ż. 1. (x 16.03.1666 r.) Maria Sydonia v. Debschuetz 2. (x 4.12.1684 r.) Eleonora Katarzyna v. Tschirnhaus	córki: a) Anna Małgorzata zm. po 1693 r. b) Magdalena Tugendreich zm. 1718 r. m. 1. Oswald v. Lest 2. Henryk Gottlob v. Debschuetz 3. Melchior Zygmunt v. Seydlitz
--	---	---

Jan Leopold	Krzysztof Fryderyk	córki:
ur. 1672 – zm. 1735 r.	ur. 29.05.1688 -	a) Joanna Erdmunda
1713 r. – wł. Bukowca	zm. 28.02.1757 r.	m. Ernest v. Zedlitz
1724 r. – baron	1724 r. – baron	b) Maria Magdalena
ż. Rozyna Eleonora	1736 r. – wł. Stanisłowa	m. (x 1692 r.)
v. Netz	ż. 1. (x 20.07.1712 r.)	Wigand Adolf
(zm. 1743 r.)	Anna Jadwiga v. Schweinitz	v. Gersdorff
	(zm. 2.01.1717 r.)	

2. (x 17.06.1719 r.)
 Fryderyka Zuzanna v. Gersdorff
 (zm. 3.09.1719 r.)
 3. (x 5.07.1724 r.)
 Szarlotta Zofia v. Rothenburg
 (zm. 12.09.1726 r.)
 4. (x 21.10.1739 r.)
 Anna Eleonora bar. v. Bothmer
 (zm. 1781 r.)
 |
 adoptowany syn
 Godfryd Dyprand v. Reibnitz
 |
dom baronowski

Jan Maksymilian ur. 14.05.1701 - zm. 20.12.1758 r. 1736 r. – wł. Bukowca ż. Eleonora Zofia v. Dyherrn (zm. po 1760 r.) 1757 r. – przekazał majątki siostrzeńcowi Karolowi bar. v. Kottwitz (synowi Fryderyki)	córki: a) Joanna m. 1. (x 6.11.1720 r.) Joachim Zygmunt v. Spiller 2. Wacław Zygmunt v. Uechtritz b) Rozyna Eleonora m. 1. (x 1729 r.) Ignacy Gottlieb v. Falkenhain 2. (x 1749 r.) Jan Jerzy v. Loss c) Julianna m. (x 1757 r.) Zygmunt v. Berge d) Krystyna Wilhelmina m. (x 1757 r.) Jan v. Kreckwitz e) Fryderyka ur. 1714 – zm. 20.05.1785 r. m. (x 1760 r.) Henryk Wilhelm bar. v. Kottwitz
---	---

b) Potomstwo Fryderyka ze Średniej Lipy

Fryderyk
 syn Henryka z Miłkowa
 ur. 22.10.1600 – zm. 5.09.1658 r.
 1638 r. – kupił Średnią Lipę
 ż. Eleonora Kunegunda v. Debschuetz
 |

Henryk Fryderyk ur. 10.11.1629 - zm. 9.10.1692 r. 1661 r. – wł. Średniej Lipy ż. Ewa Marianna v. Bindemann 	Jerzy Wilhelm ur. 1644 - zm. 23.01.1713 r. 1677 r. – kapitan wojsk duńskich 1682 r. – wł. Wojcieszowa ż. Anna Małgorzata v. Polsnitz zwana Dachs	córki: a) Anna Eleonora m. (x 3.12.1652 r.) Jerzy Oswald v. Czetrtritz b) Zuzanna Helena ur. 25.02.1639 – zm. 1692 r.
--	---	--

Gotard Fryderyk ur. 8.03.1668 - zm. 8.01.1714 r. 1699 r. – wł. Górnej i Średniej Lipy oraz Pogwizdowa ż. (x 17.02.1694 r.) Anna Eleonora bar. v. Eben (zm. 1752 r.) 	 Kunegunda Elżbieta ur. 13.06.1683 - zm. 11.05.1719 r. m. (x 17.02.1700 r.) Zygmunt Henryk bar. v. Kottwitz	m. (x 1657 r.) Dyprand v. Reibnitz c) Anna Urszula m. 1. (x 8.04.1663 r.) Jan Jerzy v. Czetrtritz 2. (x 2.03.1672 r.) Fryderyk v. Zedlitz
--	---	---

Jerzy Henryk ur. 1696 - zm. 1744 r.	Jerzy Wilhelm ur. 20.02.1698 - zm. 11.05.1765 r. landrat Jawora 1752 r. – wł. Lipy i Radzimowic ż. (x 15.07.1723 r.) Szarlotta Konstancja v. Studnitz 	Jerzy Gotard ur. 28.04.1699 - zm. 4.07.1738 r. kapitan wojsk cesarskich ż. Cecylia v. Teklenburg (zm. 1732 r.) 	córki: a) Dorota Eleonora ur. 1701 - zm. 1754 r. m. (x 1728 r.) hr. v. Taaffe b) Katarzyna Elżbieta ur. 1702 – zm. 1750 r. m. (x 1721 r.) Wilhelm hr. v. Taaffe c) Joanna Fryderyka ur. 1714 – zm. 1733 r. m. (x 1731 r.) Ernest Fryderyk v. Schweinitz
		Jerzy Gotard jun. ur. 1729 - zm. 12.11.1792 r. 1791 r. – pułkownik ż. Krystyna Fryderyka v. Taeubner 	Franciszek Filip ur. 1731 r. 1758 r. – chorąży Fryderyk Wilhelm bar. v. Quadt
		Jerzy Gotard zm. 24.03.1815 r. 1810 r. kapitan wojsk pruskich ż. (x 18.11.1796 r.) Joanna Gotschling	

Karol Fryderyk Wilhelm ur. 26.09.1728 - zm. 7.07.1794 r. 1766 r. – landrat Jawora wł. Lipy i Radzimowic ż. 1. (x 1761 r.) Helena Szarlotta v. Czetrtritz 2. (x 1785 r.) Helena Szarlotta bar. v. Dyherrn 	Gotfryd Dyprand <u>dom</u> <u>baronowski</u>	Krzysztof Henryk ur. 15.07.1733 - zm. 6.04.1800 r. 1778 r. wł. Górnego Zagrodna ż. (x 26.06.1759 r.) Agnieszka Helena v. Axleben Magnus genannt 1790 r. – założyciel senioratu finansowego	Jan Oswald ur. 6.10.1737 - zm. 1.09.1776 r. 1773 r. - rotmistrz regimentu korpusu gwardii rycerz zakonu joannitów	córki: a) Anna Dorota ur. 18.05.1725 – zm. 30.12.1818 r. m. 1. (x 1747 r.) Jan Ernest v. Prittwitz 2. (x. 1761 r.) Leopold Karol v. Zastrow b) Teresa Konstancja ur. 8.03.1735 – zm. 15.12.1811 r. m. Henryk Chrystian v. Axleben
---	--	--	---	---

		Magnus genannt c) Szarlotta ur. 21.01.1739 – zm. 5.03.1762 r.
Jan Ernest ur. 2.09.1762 – zm. 7.08.1828 r. 1815 r. – pułkownik wojsk pruskich rycerz zakonu joannitów I zarządca senioratu finansowego	Karol Jerzy Moryc ur. 20.02.1764 – zm. 29.04.1808 r. 1795 r. – pruski radca wojenny rycerz zakonu joannitów ż. Krystyna v. Kottwitz-Krzyka (zm. 1843 r.) Karol Wilhelm ur. 21.09.1799 – zm. 1836 r. ż. Bianka v. Schmidthals	Szarlotta Dorota ur. 13.08.1767 – zm. 20.03.1803 r. m. (x 26.07.1796 r.) Wilhelm v. Gall

c) Potomstwo Jerzego z Dolnego Stanisłowa

Jerzy syn Henryka z Bukowca zm. przed 1689 r. 1637 r. – wł. Dolnego Stanisłowa 1687 r. – kupił Średnie Mysłakowice ż. Anna Eleonora v. Tschirnhaus (zm. po 1689 r.) 			
Jerzy Henryk 1689 r. – wł. Dolnego Stanisłowa	Krzysztof Henryk ur. 28.02.1659 – zm. 28.11.1724 r. generałmajor wojsk saskich 1707 r. – kupił Ścinawkę ż. (x 8.05.1699 r.) Zofia Julianna bar. v. Bibran 	Kunegunda Elżbieta m. (x 1716 r.) Jan Adolf v. Reichwald	
Ferdynand Aleksander ur. 1702 – zm. 19.10.1793 r. pułkownik wojsk pruskich 1732 r. – sprzedał część Ścinawki ż. Ludmiła Kinner v. Scharfenstein Jerzy Henryk Wilhelm ur. 3.11.1755 – zm. 24.06.1801 r. major pruskich wojsk inżynierskich ż. Luiza bar. v. Boenigk 	Karol Krzysztof ur. 1704 – zm. 1759 r. major wojsk austriackich	Jerzy Henryk ur. 1708 – zm. po 1757 r. kapitan wojsk austriackich	Abraham córki: ur. 1711 – a) Fryderyka zm. 1742 r. m. (x 22.04. porucznik 1728 r.) austriackich Karol v. Arenswald b) Helena zm. po 1755 r.
Juliusz Henryk	Wilhelmina		

ur. 28.07.1796 -
zm. 5.02.1868 r.
1814 r. – sprzedał
część Ścinawki
ż. (x 28.10.1820 r.)
Amalia Scholber

ur. 1797 r.

Gustaw
ur. 9.10.1821 -
zm. 10.04.1890 r.
kupiec w Lipsku
ż. Wilhelmina
Gerstenbergk
Marta
ur. 24.02.1850 r.

Karol
ur. 9.03.1831 -
zm. 1868 r.
wyjechał
do Brazylii

Saladyn
ur. 21.09.1840 –
zm. przed 1884 r.
wyjechał
do Ameryki

3. Dom Bolkowice – Brennik

a) Potomstwo Jana i Krzysztofa jun. z Bolkowic

Krzysztof (I)
syn Guentzela (I)
z Wiadrowa
zm. przed 1471 r.
1427 r. – wł. Wiadrowa
1448 r. wł. Bolkowic i Osiębórze
ż. Agnieszka v. Schweinichen

Jan
zm. przed 1515 r.
1471 r. – wł. Bolkowic
1502 r. – kupił Damianowo
ż. Anna v. Zedlitz

Krzysztof (II) jun.
zm. przed 1494 r.
1475 r. – wł. Bolkowic
1492 r. – wł. Osiębórze
ż. Agnieszka v. Seydlitz
(zm. po 1494 r.)

Albrecht (I)
potomstwo
Albrechta

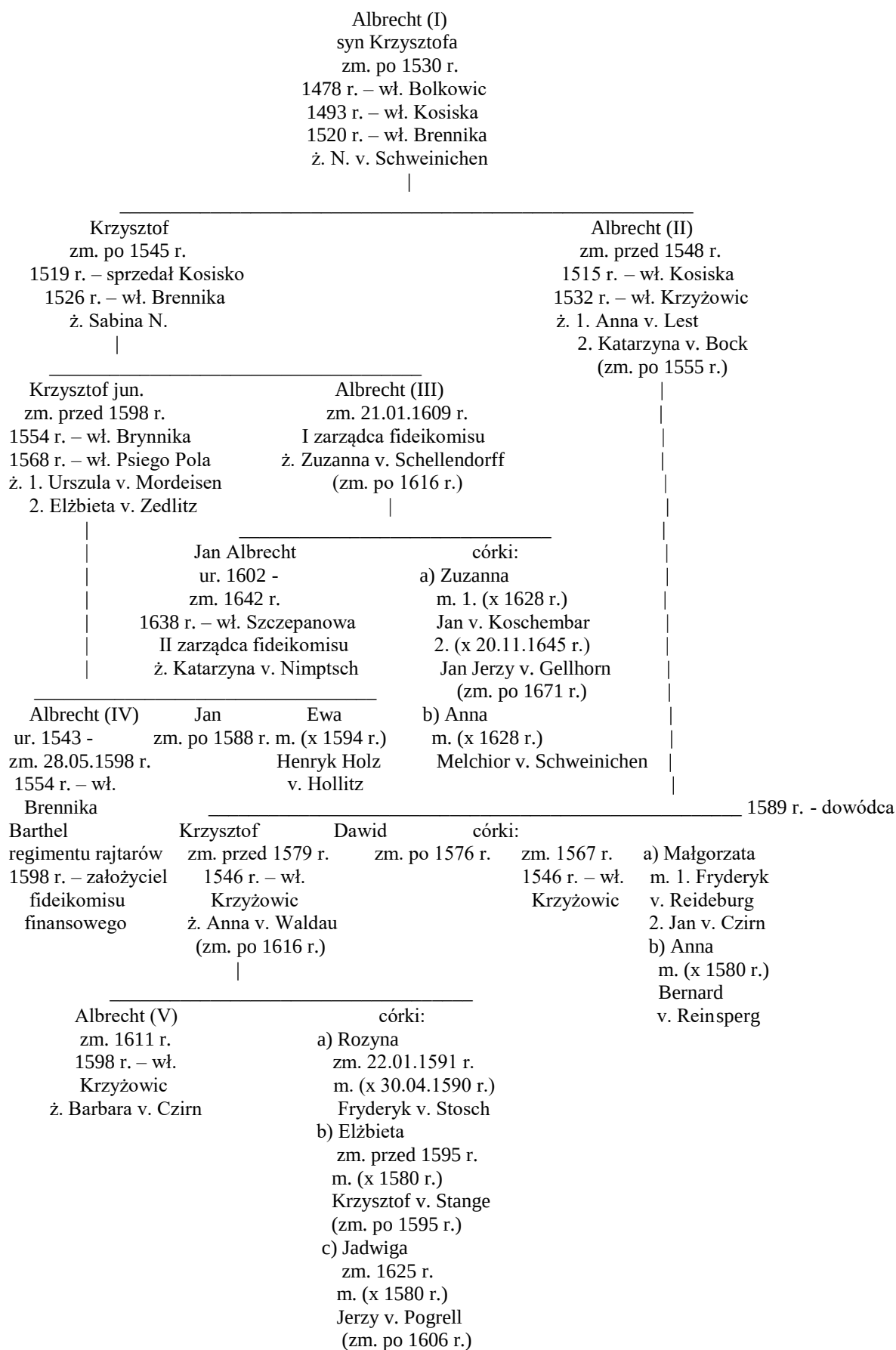
Mikołaj Jerzy Franciszek Anna
zm. 25. zm. zm. po 1539 r. zm. 24.08.
10.1558 r. przed 1560 r.
1515 r. - 1561 r. m. Krzysztof
wł. 1546 r. - v. Reibnitz

1545 r. - wł. Zimnika ż. Małgo- rzata N.	Bolko- wic ż. Bar- bara v. Strach- witz N. córka	Krzysztof (III) zm. przed 1540 r. 1495 r. – wł. Osiębórze 1520 r. – wł. Rogoźnicy ż. Anna v. Profen (zm. po 1540 r.)	Jerzy zm. po 1529 r.	Jan ur. 1478 - zm. 8.01. 1571 r. 1535 r. – wł. Osiębórze 1557 r. – kupił Myślinów ż. Ludmiła v. Logau (zm. 1581 r.)	córki: a) Krystyna m. Jan v. Luettwitz b) Maria zm. przed 1541 r. m. Melchior v. Schweinichen
---	--	---	-------------------------	---	---

Krzysztof (IV) zm. przed 1550 r.	Fryderyk zm. po 1550 r.	Melchior zm. przed 1594 r.	Jerzy zm. po 1586 r.	Wilhelm zm. 15.11. 1569 r.
--	-------------------------------	----------------------------------	----------------------------	----------------------------------

wł. Rogoż- nicy	wł. Rogoż- nicy	1550 r. - wł. Ro- gożnicy ż. Magda- lena v. Schellen- dorff	1561 r. - wł. Bolko- wic	1564 r. - Bolkowic ż. Barbara v. Schellendorff	
			Wilhelm jun. zm. po 1619 r.	Anna zm. po 1589 r.	
Melchior jun. ur. 1574 - zm. 28.03. 1621 r.	Magdalena m. Jerzy Ernest v. Tschirnhaus	ż. 1. Jadwiga v. Schellendorff (zm. 1594 r.) 2. Ewa v. Profen (zm. 5.06.1615 r.)		m. Dawid v. Schindel	
1601 r. - sprzedał Rogożnicę 1603 r. – wł. Kadłuba					
ż. (x 3.09. 1602 r.) Ewa v. Kuel (zm. 2.12. 1623 r.)	Wilhelm zm. po 1636 r. 1623 r. – wł. Bolkowic		Jan Krzysztof zm. po 1660 r. 1629 r. – kapitan wojsk cesarskich 1647 r. – wł. Bolkowic 1651 r. – wł. Podgórek		
Henryk Hildebrand zm. przed 1651 r.	Albrecht zm. 1651 r.	Elżbieta 1653 r. – wł. Kadłuba			
	1651 r. – wł. Kadłuba	Kadłuba			
Barbara Elżbieta		m. Jan Krzysztof Huebner v. Hubendorff			
Jan jun. zm. 1607 r. 1573 r. – wł. Osieźbórza		Fryderyk zm. przed 1590 r. 1566 r. – wł. Myślinowa		córki:	
ż. Anna v. Brauchitsch		ż. Barbara v. Loss		a) Ewa m. (x 1573 r.) Krzysztof v. Schreibendorff	
				b) Helena zm. 1578 r.	
córki:				c) Jadwiga zm. po 1579 r.	
a) Zuzanna 1630 r. – wł. Osieźbórza				d) Anna m. Erazm v. Tschetsch 1583 r. – rozwiedziona	
m. Fryderyk v. Falkenhain					
b) Kunegunda zm. przed 1622 r. m. Krzysztof v. Elbel					
	Fryderyk jun. 1597 r. – sprzedał Myślinów siostrom			córki:	
				a) Julianna m. (x ok. 1601 r.) Joachim v. Elbel	
				b) Barbara m. (x ok. 1601 r.) Krzysztof v. Tschirschki	
				c) Katarzyna zm. po 1612 r.	
				d) Ludmiła m. (x ok. 1601 r.) Mikołaj v. Hock	
				e) Helena zm. po 1612 r.	

b) Potomstwo Albrechta (I)

4. Dom Krzyżowa.

Mikołaj (Nicol) syn Piotra z Górnego Wiadrowa zm. przed 1529 r. 1499 r. – wł. Krzyżowej ż. Małgorzata v. Nimptsch 				
Mikołaj jun. (Nicol) zm. przed 1555 r. 1529 r. wł. Krzyżowej ż. 1. Barbara v. Nuehlberg 2. Małgorzata v. Seydlitz 	Jerzy zm. po 1550 r. 1548 r. – wł. części Górnego Grodziszcz	Joachim zm. po 1567 r. 1551 r. – wł. Krzyżowej ż. Barbara v. Schindel	Katarzyna m. (x 1546 r.) Wacław Eybner	
Daniel zm. po 1585 r. 1578 r. - sprzedał część Krzyżowej kupił Górny Bystrzycę ż. Sara v. Mettich	Mikołaj (Nicol) zm. po 1590 r. ż. N. v.d. Heyde Barbara zm. po 1636 r. m. Jan v. Sebottendorff	Baltazar zm. po 1587 r. 1587 r. – wł. części Pisarzowic ż. Helena v. Muehlberg Joachim zm. po 1623 r. 1607 r. – wł. Górnych Pisarzowic ż. Helena v. Praedel	Piotr zm. przed 1607 r. 1584 r. - kupił Górne Pisarzowice ż. Barbara v. Peterswald 	córki: a) Ewa zm. po 1555 r. b) Elżbieta zm. po 1570 r. c) Urszula zm. po 1555 r. d) Barbara m. (x 1577 r.) Zygmunt Pfoertner v. d. Hoelle
Jerzy ur. 1584 - zm. 16.09.1657 r. 1635 r. – wł. Górnych Pisarzowic ż. Anna v. Zedlitz Jerzy jun. zm. przed 1678 r. 1654 r. – wł. Górnych Pisarzowic ż. Anna Maria bar. v. Zedlitz 		Krzysztof zm. przed 1653 r. przeniósł się do Saksonii ż. Anna Małgorzata v. Hermsdorf 		
Jerzy Fryderyk zm. przed 1711 r. 1678 r. – wł. Górnych Pisarzowic 1688 r. kupił Trzczańsko ż. Zuzanna Kunegunda bar. v. Zedlitz Franciszka Agnieszka ur. 1678 – zm. 5.03.1739 r. m. (x 1711 r.) Henryk Leopold v. Borwitz z Wilczkova		Kasper Fryderyk zm. po 1673 r. 1673 r. – oficer gwardii dworskiej	córki: a) N. ur. 1629 r. b) Anna Eleonora ur. 1652 r.	
Antoni Adrian		Karol Henryk	Gotard Beniamin	córki:

zm. po 1703 r.	ur. 25.01.1696 - zm. 26.03.1780 r. radca dworu margr. v. Ansbach ż. 1. Regina N. wdowa po N. v. Trebnitz 2. Małgorzata Rebeka Ochs v. Ochsenstein (zm. 1772 r.) 	ur. 27.02.1704 - zm. 1765 r. radca dworu margr. v. Ansbach	a) Magdalena Szarlotta zm. po 1765 r. m. N. v. Bagewitz b) Helena zm. po 1765 r. c) Barbara zm. po 1765 r.
----------------	---	---	--

Jan Henryk
ur. 12.09.1748 -
zm. 31.01.1806 r.

Luiza Maria
ur. 3.08.1750 -
zm. po 1807 r.
m. Karol Gottlob
v. Brandenstein

4. Dom baronowski.

Gotfryd Dyprand
ur. 27.12.1729 – zm. 11.09.1793 r.
1756 (27.12.) r. – adoptowany
przez Krzysztofa Fryderyka
z Wiadrowa
1765 r. – pruski radca wojenny
ż. (x 7.11.1764 r.) Helena Rozyna
v. Tschepe
(ur. 22.01.1741 – zm. 5.05.1823 r.)
|

Ernest Wilhelm Karol Albrecht <u>linia</u> <u>baronowska</u> <u>XIX – XX w.</u>	Fryderyk ur. 17.08.1768 - zm. 5.07.1842 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x 13.09.1795 r.) Henrietta hr. v. Schweinitz	Ludwik ur. 22.02.1775 - zm. 13.10.1845 r. rycerz zakonu joannitów wł. Bemowskie ż. (x 1.05.1826 r.) Ida bar. v. Troschke 	Wilhelm ur. 10.04.1777 – zm. 10.10.1807r. porucznik wojsk pruskich	córki: a) Szarlotta ur. 28.03.1767 – zm. 24.06.1843 r. m. (x 11.04. 1790 r.) Henryk Fryderyk v. Graeve b) Dorota ur. 22.08.1773 – zm. 9.12.1842 r. m. (x 7.11.1793 r.) Józef v. Zerboni di Sposetti
	Dyprand ur. 1.02.1830 r.	Helena ur. 23.12.1827 - zm. 5.10.1882 r. m. (x 23.01.1850 r.) Albert v. d. Hagen		

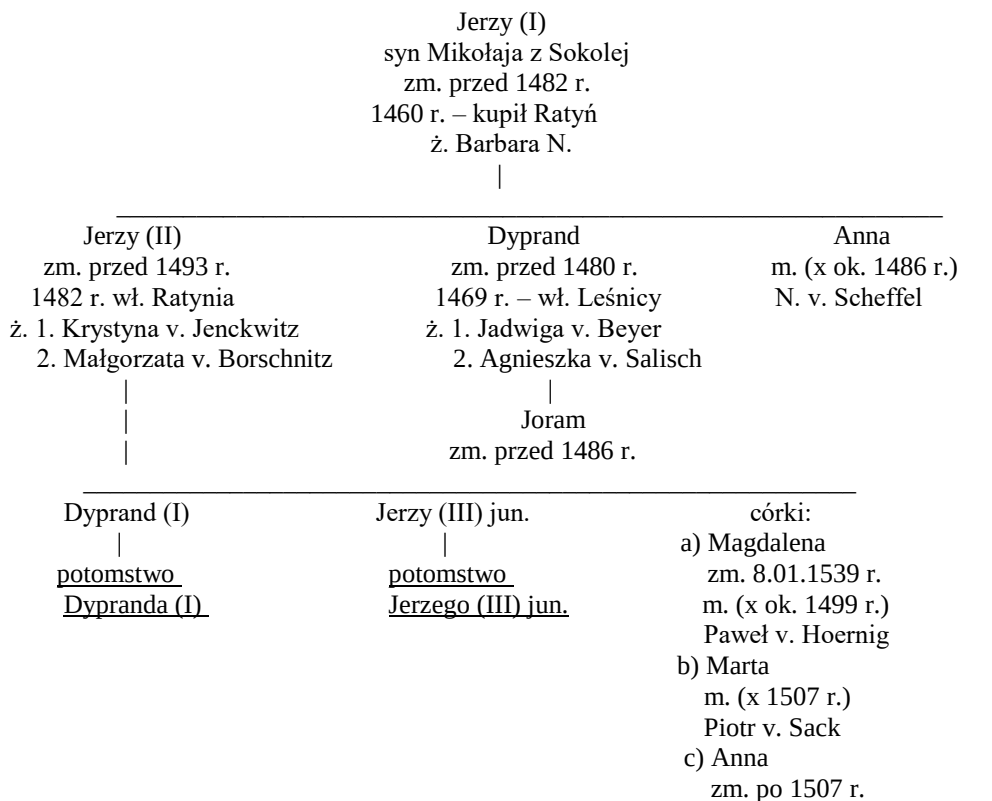
V. LINIA Z RYBNICY.

Henryk
syn Konrada
zm. przed 1390 r.
1388 r. – wł. Rybnicy
|

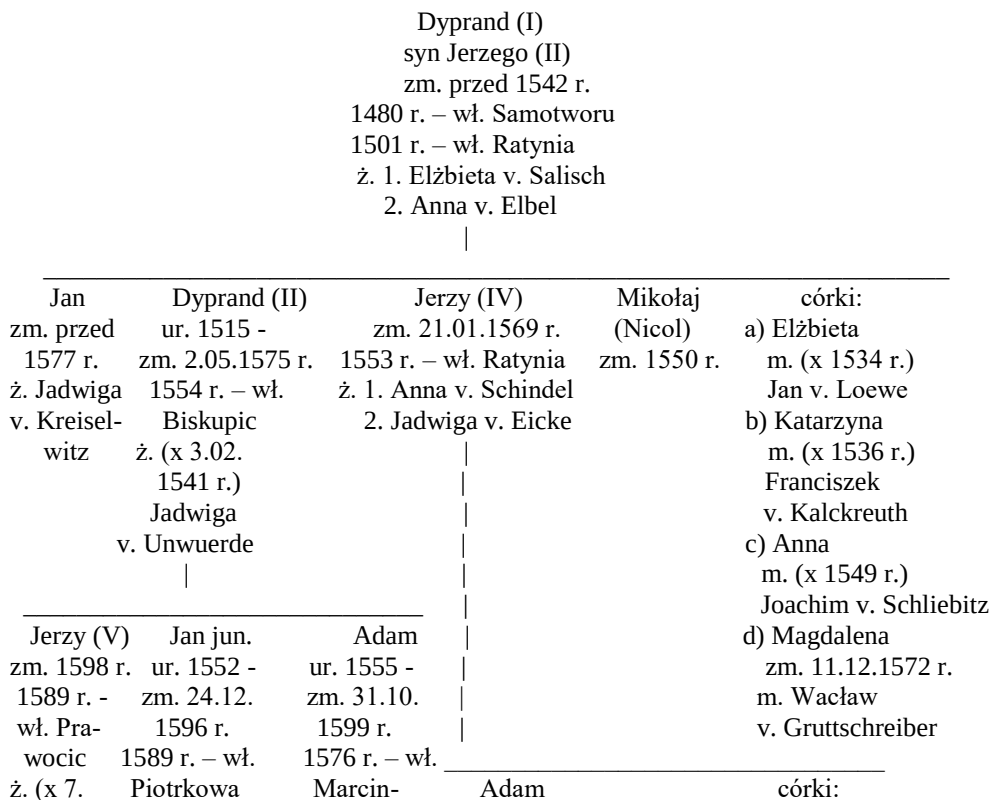
Konrad zm. przed 1415 r. 1399 r. – kupił	Jan zm. po 1413 r. rycerz zakonu	Mikołaj (Nicol) 1423 r. – wł.	Zygmunt zm. po 1414 r. w służbie zakonu
--	--	-------------------------------------	---

Dyprand zm. 24.04.1501 r. 1473 r. – wł. Kłaczyny ż. Małgorzata v. Bock ?		Jerzy zm. przed 1516 r. 1492 r. – wł. Sokolej ż. Małgorzata v. Lemberg 	Krzysztof zm. po 1502 r.	córki: a) Anna m. (x 1466 r.) Jerzy v. Reichenbach b) Katarzyna m. (x 1469 r.) Jan v. Kalckreutz c) Barbara m. (x ok. 1469 r.) Jerzy v. Schindel
Kasper zm. przed 1515 r. wł. Święc ż. Anna N.	Franciszek zm. 1541 r. 1520 r. - sprzedał Kłaczynę 1529 r. - kupił Bolczów 1535 r. - komtur w Oleśnicze	Anna zm. przed 1541 r. m. N. v. Wachtel 		
Jan zm. przed 1556 r. 1516 r. – wł. Sokolej ż. Barbara v. Zedlitz (zm. po 1556 r.)	Dyprand zm. przed 1564 r. 1551 r. – wł. Jędrzejowic ż. Katarzyna v. Peterswald Jerzy zm. przed 1571 r.	Parsival zm. przed 1562 r. 1534 r. - marszałek dworu ks. Karola ziębickiego 	Melchior zm. przed 1564 r. 1547 r. – wł. Sokolej ż. Agata v. Seydlitz 	córki: a) Anna m. (x 1529 r.) Jerzy v. Schweinichen b) Małgorzata m. (x ok. 1529 r.) Franciszek v. Schweinichen
	Jerzy ur. 1550 - zm. 13.04.1613 r. 1568 r. – wł. Sokolej ż. (x 1583 r.) Anna v. Nimptsch	Jan zm. przed 1601 r. 1591 r. – wł. Starej Kraśnicy ż. Katarzyna v. Nimptsch 	Anna zm. 15.03.1580 r. m. (x 1569 r.) Wolf v. Schaffgotsch	
Jan Jerzy zm. po 1639 r. 1618 r. – wł. Sokolej i Grobli ż. 1. Katarzyna v. Zedlitz (zm. 1631 r.) 2. Barbara v. Redern (zm. 1639 r.) Magdalena zm. po 1677 r. m. 1. Konrad v. Dyherrn zm. przed 1632 r. 2. Jan v. Bibran 3. Adam v. Saurma		Melchior Fryderyk ur. 23.06.1580 - zm. 10.08.1660 r. 1627 r. wł. Sokolej i Wiadrowa ż. 1. Jadwiga v. Buchta (zm. 1612 r.) 2. (x ok. 1613 r.) Jadwiga v. Gellhorn Katarzyna Elżbieta zm. 2.12.1686 r. m. (x 1656 r.) Jerzy Zygmunt v. Tschirnhaus 1638 r. – kupił Wiadrów 1656 r. – kupił Sokolą		córki: a) Anna ur. 1570 – zm. 28.06.1614 r. m. N. v. Buchta b) Elżbieta m. 1. (x 1592 r.) Konrad v. Reichenbach 2. (x ok. 1601 r.) Krzysztof bar. v. Beess c) Małgorzata m. (x 1613 r.) Zygmunt v. Schindel

2. Dom Ratyń – początek domu.

a) Potomstwo Dypranda (I)

10.1570 r.) ż. (x 2.12. Anna 1571 r.) v. Luck Barbara (zm. po v. Kanitz 1598 r.)		kowic zm. 1580 r. ż. (x 12.09. 1578 r. – sprzedał 1589 r.) Ratyń Helena ż. Emerencja v. Zedlitz v. Gruttschreiber		a) Małgorzata m. (x 1586 r.) Piotr v. Grebisch b) Urszula m. (x 1585 r.) Wilhelm v. Kesselberg c) Barbara zm. po 1578 r. d) Jadwiga m. (x 1586 r.) Melchior v. Romnitz
Jerzy (VII) 1615 r. – wł. Prawocic		Maria ur. 1590 - zm. 5.10.1617 r. dziedziczka majątków ojca m. (x 1607 r.)		
Jan Dyprand zmarli przed 1608 r. ich matka przekazała majątki dzieciom swoich siostr		Fryderyk v. Gellhorn	Henryk zm. po 1631 r. 1594 r. – kupił Ręków ż. 1. Katarzyna v. Gfug 2. Urszula v. Kesselberg	Albrecht ur. 25.05.1580 - zm. 20.08.1628 r. 161 8 r. – wł. Stradomi ż. Katarzyna v. Naefe
				Zuzanna zm. 16.11.1633 r. m. (x 1598 r.) Fryderyk v. Hochberg
Jan Albrecht ur. 1614 - zm. 1666 r. chory umysłowo		Bernard Achatius ur. 20.08.1625 - zm. 20.04.1699 r. 1677 r. – wł. Paruszowic ż. 1. Elżbieta v. Sebottendorff 2. Barbara Elżbieta v. Puster (zm. 1699 r.)		córki: a) Anna Urszula zm. 1.01.1658 r. księżna v. Bernstadt m. (x 26.08.1636 r.) ks. Henryk Wacław ziębicko – oleśnicki b) Katarzyna Elżbieta m. Jarosław Bojanowski
Henryk Wacław ur. 20.10.1651 - zm. 9.04.1728 r. 1700 r. – wł. Paruszowic ż. Gottlieba Posadowska		Jan Achatius ur. 24.09.1656 - zm. 1731 r. ż. 1. (x ok. 1686 r.) Urszula Helena v. Mutschelnitz 2. Zofia Eleonora v. Stosch	Bernard Moryc ur. 20.10.1664 - zm. 16.11.1717 r. 1692 r. – wł. Piecowic 1699 r. wł. Biskupic ż. Urszula Elżbieta Stwolinska	córki: a) Elżbieta Rozyna m. 1. (x ok. 1680 r.) Jan Joachim v. Kittel 2. Joachim v. Koetzler b) Helena Zofia m. (x 1697 r.) Ernest Fryderyk v. Rheinbaben
Joachim Achatius ur. 20.11.1677 - zm. 30.10.1730 r. ż. 1. (x ok. 1700 r.) Joanna Regina v. Studnitz 2. (x ok. 1725 r.) Ernestyna Szarlotta v. Uechtritz		Elżbieta Urszula m. (x 1703 r.) Jan Henryk v. Pogrell		
Karol Moryc ur. 20.10.1690 - zm. 4.09.1718 r. zabity przez polskiego oficera		Henryk Albrecht ur. 4.01.1693 - zm. 1763 r. 1731 r. – wł. Świniar Małych ż. (x 9.02.1724 r.) Henrietta Erdmunda v. Buenau	Wilhelm Ferdynand ur. 1697 - zm. 6.01.1752 r. 1733 r. – wł. Wierzbicy Dolnej ż. (x 1732 r.) Helena Szarlotta v. Prittwitz	Joachim Ernest ur. 1699 r. 1733 r. – wyjechał ze Śląska
		Jan Kasper		córki:

		ur. 9.08.1737 r.	a) Zofia ur. 23.12.1732 – zm. 10.04.1792 r. m. (x 1776 r.) Sylwiusz Fryderyk v. Heugel b) Ernestyna ur. 24.04.1735 - zm. po 1793 r. m. N. v. Friederici c) Helena ur. 23.04.1736 – zm. 9.04.1792 r. m. Ludwik Adolf v. Doering	
Juliusz Henryk ur. 6.12.1724 r. porucznik grenadierów w Poczdamie	Bernard Rudolf ur. 2.01.1726 - zm. 29.03.1780 r. major dragonów wojsk pruskich	Karol Wilhelm ur. 6.03.1731 - zm. 28.06.1769 r. kapitan piechoty wojsk pruskich ż. N. v. Syburg Karol August ur. 10.09.1765 - zm. 3.06.1839 r. major piechoty wojsk pruskich ż. Fryderyka Morzfeld 	Ernest Fryderyk ur. 13.01.1735 - zm. 17.05.1761 r. porucznik piechoty w Magdeburgu	Joachim Zygmunt ur. 29.09.1737 – zm. 27.03.1802 r. major piechoty wojsk pruskich ż. (x 9.01.1775 r.) Wilhelmina v. Rammin
Karol Leopold ur. 10.10.1791 - zm. 19.10.1813 r. porucznik piechoty wojsk pruskich zginął pod Lipskiem	Ferdynand August ur. 1794 - zm. 23.06.1825 r. porucznik piechoty wojsk pruskich		Fryderyk Wilhelm Zygmunt ur. 23.03.1786 - zm. 4.09.1849 r. rycerz zakonu joannitów wł. Starej Dąbrowy na Pomorzu ż. Fryderyka v. Schwichow (zm. 1849 r.) 	Henrietta zm. 27.04.1801 r. m. (ok. 1790 r.) N. v. Ilow
Emil ur. 5.10.1810 - zm. 1.02.1862 r. ż. Fryderyka Voss 	Fedor ur. 13.11.1811 - zm. 25.07.1880 r. major wojsk niemieckich Fryderyka ur. 127.04.1858 r. 1868 (10.06.) r. - wylegitymowana (nieślubna ? – uznanie szlachectwa)		córki: a) Elżbieta ur. 21.10.1813 – zm. 1857 r. b) Ida ur. 11.11.1831 r. m. (x 30.09.1852 r.) Ernest v. Sommerfeld	
Ernest ur. 21.12.1851 r. chory umysłowo mieszkał w Gorzowie Wielkopolskim ostatni męski przedstawiciel domu Ratyń		Anna ur. 18.08.1850 r.		

b) Potomstwo Jerzego (III) jun.

Jerzy (III) jun.
syn Jerzego (II) z Ratynia
zm. przed 1523 r.
1480 r. – wł. Samotwora
1503 r. – wł. Szczepanowa
ż. Dorota v. Salisch
(zm. po 1523 r.)

Jerzy zm. po 1542 r.	Mikołaj (Nicol) zm. po 1542 r. 1523 r. – sprzedał Szczepanów	Dyprand (III) zm. po 1565 r. 1545 r. - kupił Dobrogoszcz	Jan zm. po 1571 r. 1549 r. – kupił Okulice ż. 1. Magdalena v. Dombnig 2. Katarzyna v. Gruttschreiber	Henryk zm. po 1542 r.	Elżbieta m. (x 1542 r.) Melchior v. Dombnig
----------------------------	--	---	---	-----------------------------	--

Jerzy (VI) zm. przed 1608 r. 1587 r. – wł. Okulic 1601 r. – kupił Milin ż. Maria v. Seherr (zm. po 1609 r.)	Adam ur. 1550 - zm. 29.10.1614 r. 1582 r. – wł. Wierzbic 1601 r. – wł. Pasterzowic ż. (x 1580 r.)	Dyprand (IV) zm. 1602 r. chory umysłowo 1593 r. – wł. Dobrogoszczy ż. Barbara v. Seydlitz	Ewa zm. po 1587 r.
	Jan zm. 17.06.1621 r. 1620 r. – wł. Wierzbic i Pasterzowic ż. Krystyna v. Pogrell	Jan zm. 1635 r. 1608 r. – wł. Dobrogoszczy ż. 1. NN 2. (x ok. 1629 r.) Anna Magdalena v. Etdorff	Fryderyk zm. po 1629 r. 1613 r. – kupił Pastuchów ż. Jadwiga v. Pogrell
	Adam zm. 17.12. 1627 r.		Fryderyk jun. zm. przed 1657 r. 1655 r. – sprzedał Pastuchów ż. Anna v. Kalckreuth
	Anna Magdalena wł. Wierzbic i Pasterzowic m. (x 1629 r.) Fryderyk v. Abschatz		Jan Jerzy ur. 1654 r. chorąży gwardii dworu saskiego
	Jan Jerzy zm. po 1687 r. porucznik wojsk duńskich	Anna Maria chora umysłowo	

Jan zm. 1620 r. 1613 r. – wł. Milina ż. (x 14.07.1609 r.) Barbara v. Burghaus Jan jun. zm. 1639 r. przekazał majątki	Jerzy (VIII) zm. przed 1629 r. 1614 r. – wł. Okulic ż. Magdalena v. Hochberg Jerzy Zygmunt zm. 23.08.1629 r. ż. NN N. córka	Krzysztof zm. po 1623 r. chory umysłowo ż. (x 15.11.1611 r.) Helena v. Hochberg N. córka	Elżbieta zm. przed 1608 r. m. Dyprand v. Seydlitz
--	---	---	---

kuzynowi Janowi
Jerzemu v. Seydlitz

3. Dom Gniewków i potomstwo Wiglasa.

Dyprand (I)
syn Mikołaja z Sokolej
zm. przed 1492 r.
1460 – 1467 r. - starosta
księstwa świdnicko – jaworskiego
1446 r. – kupił Gniewków
1462 r. – kupił Dzierzków
ż. 1. Barbara v. Schaffgotsch
2. Małgorzata v. Lest
(zm. po 1495 r.)
|

Wiglas zm. przed 1492 r. 1480 r. – wł. Gniewkowa ż. Katarzyna v. Schweinichen (zm. po 1497 r.) 	Dyprand (II) <u>potomstwo</u> <u>Dypranda (II)</u>	Mikołaj (Nicol) <u>potomstwo</u> <u>Mikołaja</u>	córki: a) Katarzyna m. (x 1471 r.) Konrad v. Hochberg b) Maria m. (x 1490 r.) Jan v. Czetrtritz c) Urszula m. (x 1480 r.) Jerzy v. Bock d) Barbara m. (x 1485 r.) Jerzy v. Czetrtritz e) Krystyna m. (x 1492 r.) Jerzy v. Reibnitz f) Anna m. (x przed 1502 r.) Ulryk v. Liebenthal
Jan zm. 17.01.1539 r. 1511 r. – wł. Gniewkowa ż. Anna v. Schaffgotsch (zm. po 1546 r.) 	córki: a) Anna zm. po 1499 r. b) Barbara m. (x 1506 r.) Krzysztof v. Axleben zwany Magnus		
Jan jun. zm. przed 1472 r. 1545 r. – wł. Gniewkowa	Baltazar zm. 1577 r. 1570 r. – wł. Gryżyc ż. Małgorzata v. Seydlitz 	Walentyn zm. przed 1566 r. ż. Salomea v. Redern 	córki: a) Małgorzata m. (x 1535 r.) Jan v. Schaffgotsch b) Elżbieta m. (x 1545 r.) Jerzy v. Profen c) Barbara zm. przed 1569 r. m. Hiob v. Rothkirch d) Anna zm. po 1566 r. e) Helena zm. po 1566 r.
Jan zm. przed 1587 r.	Zuzanna m. (x 1588 r.) Marcin v. Lieber		
Jan zm. po 1604 r. 1572 r. – sprzedał Gniewków kuzynowi Joachimowi	Walentyn jun. zm. po 1587 r.	Fryderyk zm. po 1588 r.	Anna m. (x 1576 r.) Jerzy v. Seydlitz

c) Potomstwo Dypranda (II) i Mikołaja

Dyprand (I)
|

Wiglas <u>potomstwo</u> <u>Wiglasa</u>	Dyprand (II) zm. przed 1524 r. 1493 r. – wł. Gniewkowa 1511 r. – wł. Dzierżkowa ż. Barbara v. Dornheim (zm. po 1524 r.)	Mikołaj (Nicol) zm. przed 1537 r. 1503 r. – wł. Piotrowic Świdnickich ż. Zofia N.
	Fabian zm. po 1541 r. 1537 r. – wł. Piotrowic Świdnickich ż. Urszula Dornschnabel	Jerzy zm. 23.03. 1571 r. 1559 r. – sprzedał Piotrowice Świdnickie ż. Anna v. Schindel
		córki: a) Barbara zm. 18.05.1575 r. zakonnica 1564 r. – przełożona klasztoru w Strzegomiu b) Katarzyna m. (x 1523 r.) Walentyn v. Muehlheim c) Anna m. (x 1531 r.) Jerzy v. Seydlitz d) Dorota m. 1. (x ok. 1531 r.) Antoni v. Nostitz 2. (x ok. 1544 r.) Jan v. Haugwitz e) Małgorzata m. (x 1533 r.) Piotr v. Kreiselwitz
Wiglas zm. przed 1545 r. 1524 r. – wł. Dzierżkowa 1525 r. – kupił Zimnik ż. Urszula v. Muehlheim 	Mikołaj (Nicol) zm. po 1531 r. wł. części Dzierżkowa	Krzysztof (I) zm. 24.06.1561 r. 1525 r. – wł. Dzierżkowa ż. Anna v. Reibnitz
Zygmunt zm. po 1597 r.	Małgorzata	córki: a) Anna m. Melchior v. Victor b) Małgorzata zm. 1556 r. m. Jan v. Brauchitsch
1577 r. 1568 r. – kupił Damianów ż. Urszula v. Eicke 	Krzysztof (II) zm. przed 1583 r. 1566 r. – wł. Dzierżkowa 1578 r. – kupił Czarnków ż. Katarzyna v. Brauchitsch	Joachim ur. 1528 – zm. 1580 r. 1564 r. – wł. Dzierżkowa 1572 r. – kupił Gniewków ż. Helena v. Zedlitz
Zygmunt zm. po 1592 r.	Krzysztof zm. po 1596 r.	Anna zm. po 1597 r.
Krzysztof (III) zm. przed 1587 r. 1583 r. – wł. Czarnkowa ż. (x 19.08.1583 r.) Barbara v. Gfug	Jakub zm. po 1620 r. 1593 r. – sprzedał Czarnków 1602 r. – marszałek dworu ks. Jana	córki: a) Barbara m. (x 1596 r.) Dawid v. Gfug b) Małgorzata m. (x 1596 r.)

431

zginął na Węgrzech	1689 r. – wł. Dzierżkowa ż. (x 15.07.1692 r.) Maria Elżbieta v. Hohendorf Krzysztof Dyprand ur. 20.02.1695 - zm. 1777 r. 1719 r. – wł. Lubiechowa	1690 r. – wł. części Dzierżkowa ż. (x 17.11.1700 r.) Anna Maria Kettelbnetter v. Ehrenhold	1674 - zm. 1737 r. 1704 r. - sprzedał Dzierżków ż. Anna Julianna v. Eicke	1677 - zm. 14.02. 1706 r. b) zginął pod Wschową	ur. 1657 – zm. 1747 r. b) Zuzanna Helena ur. 1660 – zm. przed 1743 r. m. (x 1720 r.) Abraham Gottlob v. Reichwald c) Anna Magdalena ur. 1663 – zm. 1706 r. d) Anna Urszula ur. 1665 – zm. 1719 r. e) Julia Elżbieta ur. 1670 – zm. 1726 r. f) Anna Eleonora ur. 1672 – zm. 1728 r. m. (x 23.06. 1695 r.) Jan Praetorius v. Richthofen
-----------------------	--	---	--	--	--

Oswald Gottlob ur. 1707 - zm. 16.01.1776 r. porucznik wojsk pruskich ż. Joanna Szarlotta v. Braun	Fryderyk Henryk ur. 1712 - zm. 1731 r.	Dyprand Wilhelm ur. 1715 - zm. 1745 r. porucznik wojsk cesarskich zginął w pojedynku	Adam Abraham ur. 25.04.1718 - zm. 1767 r. 1752 r. – wł. Wągrowna ż. Barbara v. Schindel	Zuzanna Elżbieta zm. po 1743 r.
		Oswald Gottlob Abraham ur. 1.01.1745 - zm. 18.03.1814 r. porucznik regimentu kirasjerów wojsk pruskich 1778 r. – wł. Jędrzychowic ż. 1. (x 23.01.1775 r.) Helena Szarlotta v. Prittwitz (zm. 1778 r.) 2. (x 23.01.1775 r.) Krystyna Beata v. Frankenberg (zm. 1793 r.) 3. Wilhelmina Fuchs	Gustaw Wilhelm ur. 17.03.1747 – zm. 20.11.1804 r. rotmistrz wojsk pruskich	
Dyprand Oswald Abraham ur. 28.12.1738 – zm. 11.02. 1780 r. kapitan gwardii wojsk pruskich	Fryderyk Henryk ur. 1743 - zm. 28.01. 1804 r. porucznik wojsk pruskich ż. 1. Maria Elżbieta v. Radecke (zm. 1799 r.) 2. Zofia Karolina v. Prittwitz	Chrystian Filip ur. 9.02.1747 - zm. 24.05. 1795 r. ż. 1. Luiza Wendt (zm. 1790 r.) 2. (x 7.9.1791 r.) Krystyna Fryderyka v. Zimmermann Helena Szarlotta		

(zm. 1835 r.)	ur. 1777 - zm. 12.06.1810 r.	
Moryc Oswald ur. 1.03.1788 - zm. 2.01.1851 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x 17.10.1809 r.) Helena v. Rosenberg	Wilhelm Oswald ur. 11.07.1798 - zm. 25.07.1869 r. porucznik wojsk pruskich wł. Jędrzychowic <u>ostatni męski</u> <u>przedstawiciel domu.</u>	Fryderyka Gottlieba ur. 1775 – zm. 2.01.1851 r. m. (x 30.09.1805 r.) Ferdynand Paczinski przejął Jędrzychowice

VI. LINIA Z KŁONIC.

Thymo (I) syn Konrada zm. po 1374 r. ? 				
Hentschel zm. po 1376 r.		Thymo (II) jun. zm. przed 1407 r. 1395 r. – wł. części Paszowic ż. Małgorzata N. 		
Jan zm. po 1427 r. 1410 r. - w Malborku	Henryk zm. po 1427 r. 1407 r. – wł. Kłonic	Tyme (III) zm. po 1443 r. 1437 r. – wł. Kłonic ż. Anna N. 	Wilhelm zm. po 1410 r. 1410 r. - w Malborku	Elżbieta m. (x 1407 r.) Segehard v. Kitschke
Jerzy zm. po 1491 r. 1480 r. – sprzedał Kłonic Barbara m. (x ok. 1491 r.) Jerzy v. Schwobsdorff		Tyme (IV) zm. po 1482 r. 1475 r. – wł. Tuszyna ż. Anna N.	córk: a) Anna m. (x ok. 1454 r.) Melchior v. Tschetsch b) Eufemia zakonnica	

XIX – XX WIEK

I. LINIA BARONOWSKA

Ernest Wilhelm Karol Albrecht bar. v. Reibnitz
syn Godfryda Dypranda
ur. Głogów 11.10.1765 –
zm. Berlin 17.11.1829 r.
doktor prawa,
rycerz zakonu joannitów
1809 r. – prezydent wyższego sądu ziemskiego
1806 r. – kupił Roszkowice

1815 r. – członek komisji konstytucyjnej
Wolnego Miasta Krakowa
ż. 1. (x 17.02.1792 r.) Szarlotta
Henrietta v. Eckartsberg
(ur. 25.01.1774 – zm. 15.10.1799 r.)
2. (x Bomsdorf 28.12.1802 r.)
Ulryka Gottlieba Amalia
v. Blomberg
(ur. Liebthal 23.03.1779 –
zm. 3.02.1844 r.)

Karol August Teodor Wilhelm ur. Heiligenstadt 24.10.1803 - zm. Luksemburg 4.05.1856 r. dyrektor urzędu ceł w Luksemburgu ż. (x Kopice 10.05.1829 r.) Adelajda Antonia Hentschel v. Gilgenheimb (ur. Frączków 13.06.1805 - zm. Nysa 2.02.1877 r.)	Emil Fryderyk Ludwik Wilhelm ur. Erfurt 15.04.1805 - zm. Merseburg 16.12.1868 r. rycerz zakonu prezydent generalnej komisji organizacji prowincji saskiej ż. (x Hastenbeck 4.07.1843 r.) Klara Szarlotta Elżbieta Maria Luiza Filipina Wilhelmina Henrietta v. Reden (ur. Hastenbeck 8.06.1825 – zm. Zuchen 5.03.1903 r.)	Eugeniusz ur. 7.08.1812 - zm. 20.03.1851 r. porucznik artylerii wojsk pruskich	córki: a) Agnieszka ur. 7.10.1799 – zm. 30.04.1831 r. m. (x 14.09.1832 r.) Ernest bar. v. d. Recke b) Dorota ur. 23.01.1807 – zm. 23.08.1864 r.) m. (x 14.09.1825 r.) Edward bar. v Blomberg c) Luiza ur. 25.09.1816 – zm. 15.01.1876 r.
--	---	--	---

Jerzy Fryderyk Wilhelm Ferdynand ur. Stendal 11.03.1849 r. generał porucznik wojsk niemieckich ż. (x Merseburg 16.05.1874 r.) Klara Agnieszka Karolina Zofia v. Lowtzow (ur. Hameln 11.12.1856 r.)	Emil Ferdynand Karol Wilhelm ur. Stendal 20.09.1850 r.	córki: a) Berta ur. 1.03.1845 r. m. (x 13.10.1868 r.) Rudolf v. Berfelde b) Klara ur. 28.02.1848 r. c) Sylwia Klotylda Agnieszka Maria ur. Merseburg 8.03.1853 – zm. Schelenburg 22.02.1912 r.) m. (Drezno 2.10.1875 r.) Arnold bar. v. Schele wł. Schelenburga
--	--	---

Otto Emil Rudolf Leo ur. Erfurt 28.03.1877 - zm. z ran 1.05.1917 r. kapitan wojsk niemieckich ż. (x Legnica 18.03.1914 r.)	Albrecht Jerzy Fryderyk Karol Paweł ur. Poczdam 11.02.1891 r.	córki: a) Klotylda Agnieszka Adelajda ur. Magdeburg 12.08.1875 r. b) Elza Klara Luiza ur. Erfurt 29.04.1879 r.
--	---	--

Edelgarda Wilhelma
Amanda Laura
Anna Teresa
v. Goldfus
(ur. Illesheim
18.01.1896 r.)
Jan Tylo
ur. Schwerin
16.09.1916 r.

Ernest Leopold Dyprand Wilhelm ur. Wrocław 12.06.1830 - zm. 4.07.1867 r. Grudynia W. 22.09.1908 r.) wł. Grudyni W. i Dziergowic	Artur Józef Wilhelm ur. Wrocław 16.01.1832 - zm. 8.04.1873 r. Sangerhausen (x Luksemburg 1.10.1862 r.) Maria Helena v. Lessing (ur. Lueben 14.11.1842 r.)	Paweł Maksymilian Wilhelm ur. Wrocław 12.08.1838 - zm. 14.02.1900 r. (x Charlottenburg 21.09.1876 r.) Fanny Marianna v. Hanse- mann (ur. Eupen 15.02.1856 r.) v. Treskow (ur. Umultowo 23.07.1860 - zm. Poznań 21.09.1918 r.) Rudolf Jan Otto Wilhelm ur. Anklam 26.05.1882 - zginął 23.08.1914 r.	Jan Erdmann Emil Wilhelm ur. Wrocław 4.09.1841 - zm. Charlottenburg 18.05.1901 r. pułkownik wojsk niemieckich (x Radojewo 11.06.1881 r.) Antonia Waleska Amaly Malwina v. Treskow (ur. Umultowo 23.07.1860 - zm. Poznań 21.09.1918 r.) Rudolf Jan Otto Wilhelm ur. Anklam 26.05.1882 - zginął 23.08.1914 r.	Leo ur. 16.08.1844 - zm. 7.09.1863 r. Karol Hermann Antoni Wilhelm ur. 19.12.1846 - zm. 7.02.1914 r. (x Berlin 1.06.1875 r.) Aleksandra Maria Anna v. d. Hagen (ur. Berlin 26.03.1856 r.) Karol Aleksander Wilhelm ur. Gross Graeditz 19.02.1878 r. oficer wojsk niemieckich	Werner Paweł Wilhelm ur. Drezno 6.08.1892 - zginął 11.09.1914 r.	córki: a) Maria ur. 24.12.1834 - zm. 28.09.1857 r. b) Agnieszka ur. 21.09.1836 - zm. 15.10.1890 r. a) Antonia Agnieszka Karola ur. Wilhelmshaven 2.07.1876 r. m. (x Gross Lichterfelde 15.08.1908 r.) Reinhard Brinkmann b) Erna Maria Elżbieta ur. Wrocław 26.10.1883 r. a) Matylda Antonia ur. Kilonia 25.08.1880 r. m. Feliks v. Amsberg wł. Amsberg b) Elżbieta Agnieszka ur. Kilonia 19.10.1883 r. m. (x Berlin 8.03.1904 r.) Ferdynand bar. v. Willisen
---	---	--	--	---	--	---

			oficer wojsk niemieckich instruktor wojskowy w Japonii	
Eugeniusz Franciszek Paweł Emil Wilhelm ur. Luksemburg 14.02.1865 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x 5.03.1893 r.) Eliza Ullrich (ur. 14.11.1857 r.)	Paweł Wilhelm Cyrus Fryderyk ur. Magdeburg 2.10.1867 r. major wojsk niemieckich ż. (x Koźle 6.11.1901 r.) Ella Waechter (ur. 2.06.1882 r.)	Wilhelm Wiktor Ernest Artur ur. Karlsruhe 22.03.1871 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Stary Dzierżgoń 23.05.1901 r.) Luiza (Lilly) v. Schroeder (ur. Monaste- rzysko W. 22.08.1882 r.)	Karol ur. 5.02. 1873 r.	córki: a) Agnieszka ur. 2.09.1863 r. m. (x 25.09.1884 r.) Zygfried v. Kalckreuth b) Maria Antonia Augusta Hermina ur. Sangerhausen 29.01.1870 r. m. (x Nysa 25.06.1895 r.) Zygfried v. Kalckreuth (ten sam)
Maks (Maksymilian) Ernest Karol Józef Antoni Emil Wilhelm Dyprand ur. Wrocław 19.04.1853 - zm. Kochaniec 11.08.1910 r. doktor prawa wł. Jaborowic- Kochańca, Nieznaszyna i Roszowie ż. (x Racibórz 27.09.1879 r.) Joanna Antonia Julia Franciszka Doms (ur. Racibórz 7.10.1880 - zm. Kochaniec 5.12.1894 r.)	Artur Maria Emil Wilhelm ur. Wrocław 24.03.1854 r. wł. Łan, Błażejowic, folwarku Eichhof i Malczowa ż. (x Jastrzębie 12.07.1877 r.) Maria Schrameck (ur. Maciowakrze 28.08.1855 r.)	Jan Egon Fryderyk Wilhelm ur. Wrocław 2.09.1856 - zm. Berlin 20.09.1918 r. dyr. Centralnego Urzędu Pracy wł. Miejsca Odrzańskiego, Podlesia- Przewozu ż. (x Gierałto- wice 19.02.1887 r.) Ida v. Eickstadt (ur. Racibórz 7.06.1867 r.)	Ernest Hermann Erdmann Amand Wilhelm ur. Wrocław 30.04.1859 r. pułkownik wojsk niemieckich wł. Grudyni W. ż. (x Berlin 3.02.1909 r.) Fanny Marianne v. Hanseemann (ur. Eupen 15.02.1856 r.)	Elżbieta Agnieszka Emilia Erdmuta ur. Wrocław 15.03.1864 r. m. (x Grudynia Wielka 17.05.1883 r.) Artur v. Schimoni Schimonski (zm. Steblów 20.09.1904 r.) wł. Steblowa
		Jan Dyprand ur. Miejsce Odrzańskie 8.12.1887 - zm. Poczdam 16.01.1919 r. ż. (x Berlin 5.03.1914 r.) Małgorzata v. d. Schulen- burg (ur. Berlin 15.04.1891 r.)	Joachim Jan ur. Miejsce Odrzańskie 25.04.1891 r.	Guenter Gustaw ur. Miejsce Odrzańskie 8.09.1894 r.
	Jan Hubert ur. Łany 23.10.1882 r. oficer wojsk niemieckich wł. Malczowa ż. (x Schwerin 17.10.1910 r.)		córki: a) Maria ur. Łany 30.05.1878 r. m. (x Łany 8.10.1902 r.) dr prawa Udo de Roberti-	

Beata v. Pritzelwitz (ur. Poczdam 22.12.1887 r.)	Jessen landrat pow. Witkowo b) Józefina ur. Łany 19.03.1885 r. m. (x Łany 17.08.1907 r.) Walery v. Hauenschild
---	---

Jan Ernest Juliusz Józef Dyprand ur. Kochaniec 1.12.1894 – zginął 6.06.1918 r.	córki: a) Joanna Emilia ur. Racibórz 7.10.1880 r. b) Rut ur. 17.02.1885 – zm. 1.08.1893 r.
---	---

LINIA PRUSKO – KURLANDZKA.

1. Dom prusko – brandenburski

Otto Fryderyk v. Reibnitz
ur. Królewiec 15.10.1788 –
zm. Gisiel 15.09.1857 r.
ż. (x 12.06.1820 r.)
Waleska v. Kunheim
(ur. Spędy 12.06.1802 –
zm. Kiersity 22.02.1839 r.)

Emil Dietrich Wilhelm Otto ur. Królewiec 22.03.1821 - zm. Jankowo 8.01.1890 r. wł. Kiersit i Jankowa ż. (x Jankowo 13.09.1847 r.) Paulina Kuhn (ur. Jankowo 30.06.1830 - zm. Jankowo 11.08.1861 r.)	Leopold Ernest Karol Erhard ur. Królewiec 15.11.1824 - zm. Jędrychowo 28.08.1868 r. wł. Jędrychowa ż. (x Jankowo 25.10.1850 r.) Antonia Kuhn (ur. Jankowo 13.09.1833 - zm. Berlin 12.12.1903 r.)	Rudolf Otto ur. Królewiec 9.10.1829 - zm. Wrzeszcz 7.12.1909 r. generał wojsk pruskich ż. 1. (x Zgorzelec Wilhelmina Zofia Ernestyna Emilia Anna v. Prittwitz- Gaffron (ur. Poczdam 16.07.1836 – zm. Burg 26.06.1859 r.) 2. (x Schwarzenbeck 9.10.1869 r.) Otylia Adolfina Ernestyna Anna v. Levetzow (ur. Steinhorst 8.04.1849 r.)	Ernest Albrecht ur. Kiersity 3.02.1839 r. wł. Gisiela ż. (x Budwity 9.10.1865 r.) Laura Eben (ur. Budwity 3.04.1848 r.) Gerd Otto Wilhelm ur. Gisiel 4.04.1867 r.
córki:			
a) Waleska Wilhelmina Wilhelmina Małgorzata ur. Jankowo 19.01.1851 r.			
b) Paulina Anna Karolina Helena ur. Berlin 12.02.1860 r.			
Jan Jerzy Oswald ur. Jędrychów 19.09.1854 r. wł. Kiersit	Horst Otto Ludwik ur. Jędrychów 29.06.1859 - zm. Królewiec 17.04.1910 r.	Anna Wilhelmina ur. Gdańsk 28.11.1851 r.	

Ernest Otto Leo ur. Apenrade 4.07.1870 r. inżynier wyjechał do Brazylia	Maks Emil Paweł ur. Apenrade 19.05.1872 - zginął 22.11.1914 r.	Leo Alfred ur. Muelhausen 24.02.1882 r. wyjechał do Gwademali	córki: a) Selma Adelajda Erna ur. Frankfurt n. Odrą 16.05.1875 r. b) Asta Matylda ur. Frankfurt n. Odrą 21.06.1878 r.
--	---	---	---

2. Dom kurlandzki.

Jan Krzysztof v. Reibnitz
zm. przed 1699 r.

Jan Krzysztof jun. ur. 1676 – zm. po 1743 r. major wojsk polskich	Jan Jerzy zm. po 1732 r. kapitan wojsk polskich	Wilhelm kapitan wojsk polskich
Jan Fryderyk ur. 1711 r.	Krzysztof Albrecht ur. 1713 – zm. przed 1784 r. generał wojsk polskich Stanisław ur. 1.01.1745 - zm. 1787 r. pułkownik wojsk polskich ż. Luiza v. Knabenau 	Karol Ludwik zm. przed 1773 r. porucznik wojsk polskich Wilhelm zm. po 1769 r. chorąży wojsk polskich Ferdynand zm. po 1774 r. chorąży wojsk polskich
Jan Jerzy ur. Słuck 1.12.1773 - zm. Mitawa 2.08.1853 r. starosta zamku w Mitawie oficer wojsk pruskich ż. 1. (x Mitawa 30.12.1806 r.) Luiza Elżbieta v. Denffer (ur. Mitawa 1784 - zm. Mitawa 21.01.1808 r.) 2. Krystyna Schloezer (ur. Ryga 16.03.1790 – zm. Mitawa 4.07.1830 r.) Emil Chrystian Karol ur. Mitawa 17.12.1814 - zm. Mitawa 20.04.1881 r. porucznik rosyjskiej marynarki wojennej starosta zamku w Mitawie ż. (x Mitawa 25.02.1852 r.) Angelika Kahn (ur. Mitawa 9.01.1822 –	Michał Krzysztof ur. 1779 - zm. 17.08.1812 r. major wojsk rosyjskich zginął pod Smoleńskiem Konstantyn ur. 6.01.1820 - zm. 27.07.1884 r. generał wojsk rosyjskich ordynat Wolborza	Karol Stanisław ur. 18.06.1782 – zm. Petersburg 27.10.1843 r. generał wojsk rosyjskich ordynat Wolborza ż. (x 20.03.1817 r.) Apolonia bar. Freytag v. Loringhofen (ur. 21.08.1800 - zm. 26.01.1859 r.) Eugeniusz Karol ur. 23.09.1821 - zm. 9.01.1885 r. pułkownik wojsk rosyjskich

zm. Mitawa 26.09.1901 r.)

Maksymilian Edward Emil ur. Mitawa 23.03.1854 r. sekretnarz giełdy w Rydze ż. (x Ryga 11.06.1885 r.) Antonia Pohl (ur. Berlin 22.08.1858 r.)	Eugeniusz Emil Waldemar ur. Mitawa 28.08.1865 r. kandydat teologii, nauczyciel gimnazjalny w Mitawie ż. (x Mitawa 28.03.1895 r.) Elza Cruze (ur. Mitawa 1.02.1873 r.)		córki: a) Teofila Berta Adelajda ur. Mitawa 26.11.1855 r. b) Aleksandra Krystyna Augusta ur. Mitawa 19.02.1857 r. m. (x Mitawa 14/26.09.1894 r.) Wilhelm Roettgers muzyk – organista c) Maria Tekla Angelika ur. Mitawa 22.06.1859 r.	
	Kurt ur. 7.01.1896- zm. 21.01.1896 r.	Dietrich Paweł Maks bliźniaki ur. 8.10.1897 r.	Eryk Juliusz Alfons ur. 25.05.1899 r.	Bruno Eugeniusz ur. Mitawa 25.05.1899 r.
Jan ur. Ryga 19.12.1893 r.	Toni ur. Ryga 11.04.1896 r.	córki: a) Małgorzata Ryga 13.06.1886 r. m. (x Ryga 17.05.1907 r.) Rolf bar. v. d. Wenge hr. v. Lambsdorff b) Elżbieta ur. Ryga 10.09.1887 r. m. 1. (x Ryga 11.10.1909 r.) Leo bar. v. d. Wenge hr. v. Lambsdorff 2. (x Wiedeń 20.06.1917 r.) Ryszard Korda c) Ewa ur. Ryga 1.01.1891 r.		

REIBOLD
(REIBOLDT)

Herb linii z Miśni

Herb śląski

Stary saski ród szlachecki pochodzący z Turyngii, znany także z Miśni i z Łużyc. W XVIII wieku osiedlili się również w śląskiej części Górnych Łużyc.

Źródła:

Błażek T. III s. 104